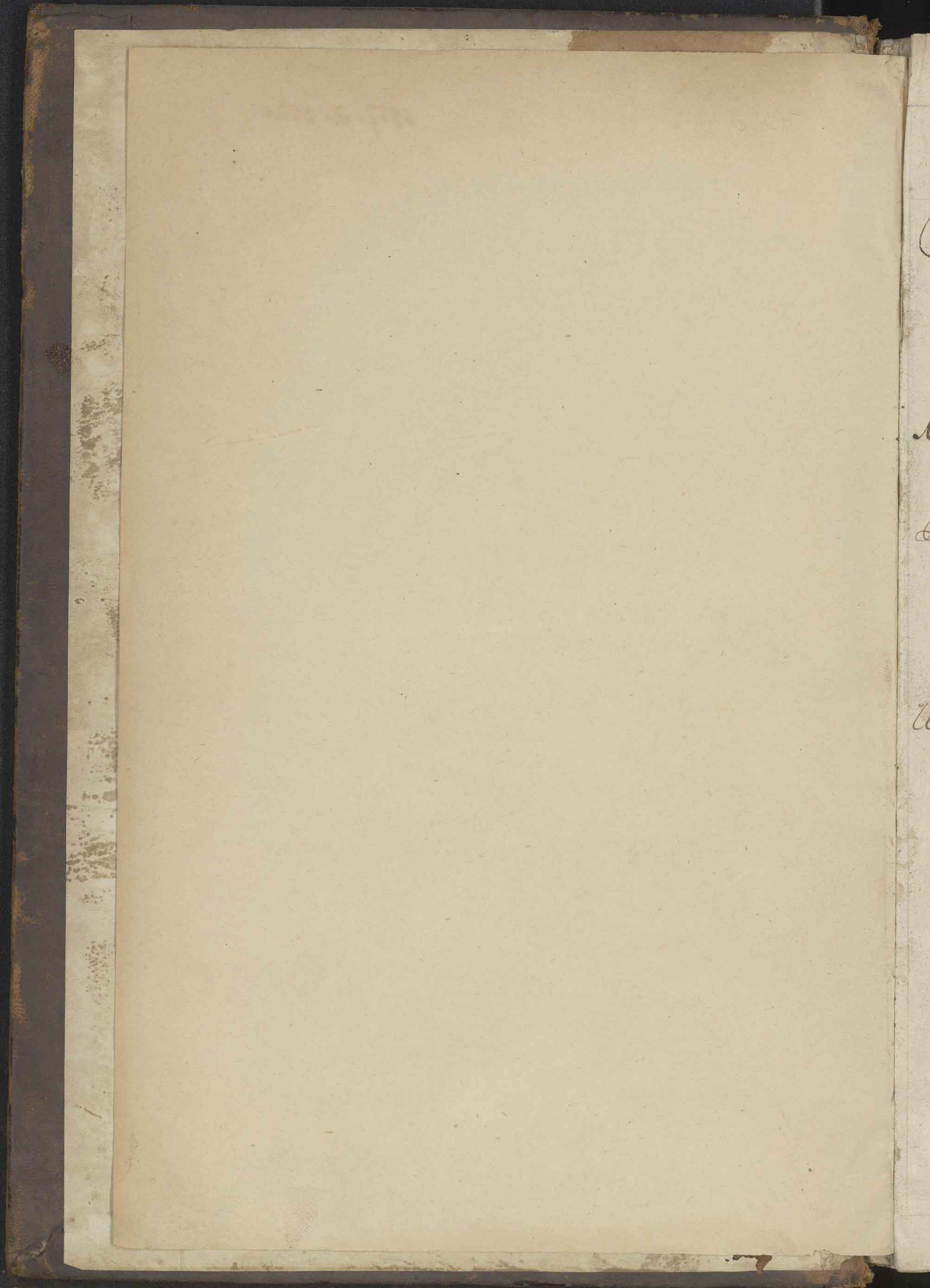

N. Inn. 4572

1887. a. 382.

PROTOKUŁ GRANICZNY

INWENTURUM

1776, 1777, 1778, 1779, 1780,
1781 & 1782.

Pod Dowagą, niegdy J.W. Józefa na Starosielcach Sa-
kubowskiego, Podkomorzego Powiatu Żytomirskiego,
Półkownika Wojsk Koronnych, Orderu S. Stani-
sława Biskupa Kawalera.

PRZEE.

Wied. Jana Michałowskiego Komornika Pamięznego
Powiatu Żegorz Żytomirskiego, z chłocy Urzędu jego
zapisany y do Archyrum Ziemińskiego Żytomirskiego
wziasie Seymikow Gospodarskich Powiatu Żegorz
na zadosyc uczynienie Prawu Oczystemu, o za-
chowaniu Ksiąg Podkomorskich, y dla Przy-
stugi Obywatelom Roku.

ODDANY

مجلس اول در روز پنجشنبه

در روز پنجشنبه

در روز پنجشنبه

در روز پنجشنبه

در روز پنجشنبه

در روز پنجشنبه

در روز پنجشنبه

در روز پنجشنبه

در روز پنجشنبه

Józef na Starosielcach Jakubowski. Podkomorzy Kijowski,
 za czasów Stanisława Augusta w ostatnich latach Jego panowa-
 nia, był jednym ze znakomitszych obywateli Województwa Kijowskie-
 go; mieszkał we wsi dziedzicznej Starosielcach, w powiecie Żytomirskim,
 w parafii Korystyszowskiej, gdzie dotąd zachowuje się Jego pamiątka: muro-
 wana Cerkiew, przedtem Unicka. - Dom Jego słynął z gościnności; obywa-
 telstwo z Kijowskiego Województwa bardzo się, licznie pod dachem Jego zbierało.
 Ksawery Branicki Łowczy, późniejszy Hetman W. K. i Wojewoda Kijowski Stę-
 kowski byli częstymi jego gośćmi. - Biegly prawnik, sprawiedliwy sędzia, wiele
 sporów zawitych i wieloletnich pogodził, strony zawzięte polubownym wyrokiem
 zjednał, i urząd Podkomorski z dobrem ziomków przez lat wiele chwalebnie spał-
 niał. - Z wieloletniego Jego urzędowania, ocalonym został ten siedmioletni protokół.
 Sekretarz Sądu Podkomorskiego Kijowskiego Jan Michailowski, Komornik Gra-
 niczny Żytomierski, też wielce był biegly w sprawowaniu dzieł swego urzędu. -
 Był ojcem wieloletniego sekretarza Sądu Głównego Kijowskiego za prezesostwa
 Morzkowskiego i jego następców, i miał dwóch rodzonych braci, którzy w ukra-
 inie w dawnym Województwie, potem Gubernii Kijowskiej mieli dziedziczne dobra.
 Jeden z nich Dawid Podstoli Betaki, ożeniony z Justyną Terliczową w Werbowej
 wsi swojej dziedzicznej pod Chodorowem, gdzie mieszkał, kaplicę murowaną
 kosztem swoim fundował; oprócz Werbowej był dziedzicem wsi Turbowki i So-
 łowijowki z sobą graniczących, pierwsza w skwirskim druga w Radomyslskim powiecie.
 Syn Jego bratem Michailowski, Marszałek skwirski, Kurator Gimnazjum
 Kijowskiego powszechnie znany z swej szlachetności i nieszczęść. - W r. 1864
 niewinnie przez trzy lata w późnym wieku uwięziony i zniesiony i majątek
 mu skonfiskowano. -

E. Melnik

It is an old book, and the paper is very yellowed and stained. The text is written in a cursive hand, and is mostly illegible due to fading and the condition of the paper. The ink is a dark brown color, and the handwriting is somewhat slanted. The text appears to be a list or a series of entries, with some lines starting with capital letters. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript or ledger.

Miedzy Dobrami Liemskiem i Tatarynowcami -
W. Eliasza Kłityńskiego B. Ł. y Sakimowcami Włd
Matachowskich Braci Dziedzicznemi, z iedney, a
Dobrami Wsiami Matwijowcami, y Krynkowca-
mi W. Wojciecha Leduchowskiego, M. B. Dziedi-
cznemi z drugiej Strony, Remisa do Trybunału.
z wyprowadzeniem Duku Strony Powodowej.

Działo się na Pracie w sporze będącym, między Dobrami Ma-
twijowcami y Krynkowcami, Włd Wojciecha Leduchowskiego, Mie-
cznika Łódzkiego, Tatarynowcami Włd Eliasza Kłityńskiego, Łód-
zkiego Łyżmistrza, y Sakimowcami, Włd Stanisława, Sotnika
Krzemienia, y Daniela, Starodniczego, Łyżmistrza, Matachowskich
Braci, Dziedzicznemi, w Województwie Wodziskim, Powiecie Kie-
mienickim leżącemi, to jest na miejscu, gdzie w Roku 1743 Kopce
Węgiedne, z których ieden przy Drodze, z Dobr. Borszczowki, do Dobr.
Tatarynowic y Łuskowic idący, przy Dolinie tuż będący w kon-
icy, Stocie leży, drugi zaś na Dron tego rozstany, dać się widzieć,
Dnia Siósteego Miesiąca Maja Roku Łódzkiego, Tysiąc Siedmset,
Siedm dziesiąt Siósteego.

Przytomności Włd y Urodz. Michała Suwinińskiego, Regenta
Grodzkiego, Owuckiego, Feliana Dederkata, Podstolica Wiskiego, Łód-
zkiego Drużbinńskiego, Macieja Łuczewskiego, Jana Jaworskiego
Walentego Marchockiego, Viceregenta ~~Łódzkiego~~ Krzemienia, Bartłomieja
Łankorunskiego, tudzież Generała Opatrnego, Symona Faliszani-
skiego, Akt niniejszy Przywołującego.

Urzędy Podkomorski Łódzki, y Grodzki Nowomiejski z
Strony Włd Wojciecha Leduchowskiego, Miecznika Łódzkiego,
Dobr. Matwijowic y Krynkowic Dziedzica, z Mocy Dekretu Try-
bunałskiego Łódzkiego, w Lublinie, między sprawami Wojewódz-
twa Wodziskiego, Dnia Dziewiątego Miesiąca Października,
Roku Tysiąc Siedmset Siedm dziesiąt Piątego, między Stronami ni-
żej pisanymi się, względem Czynności niżej do wykonania przy-
chodzących, wypadłego, spowodowane na Dnia wyżej na akcie o-
pisany, zachowując Jurysdykcję swoją ugrontowali. y też Wój-
nemu obwodowi nakazali, a widząc że Sędziowie, czyli Urzędnicy
Łódzowi, z Strony Dziedziców Dobr. Tatarynowic, y Sakimowic
na Termin Niniejszego Łączu spowodzeni, w tym samym miejscu
w górę trochę y Obok tu Łódzowi Jurysdykcję swoją zapisali,
i, y też przez Wójnego swego obwodowi nakazali, przeto w Na-
dziecie złączenia razem Jurysdykcji, y dla Łódzów Sędziów, też chow-
ia

2.
ia Jurysdykcyę, nazajutrz odwołać rozkazał. Na Dniu zaś Dzi-
siejszym to jest siódmym miesiąca Maja, też Urzędy Graniczny
Sandomirski y Grodzki Nowomiejski, Jurysdykcyę swoją przez
siebie na Dniu Wczorajszym, iako jest wyżej opisano, ugię-
towaną z Jurysdykcyę przez Urząd Graniczny Podkomorski Lyta-
mirski, y Sąd Liemski Kzemię z Stony Dziedziów, Dobr Tatar-
ynowiec y Sakimowiec sprowadzone także na Dniu Wczoraj-
szym, na skutek w sporze będącym, między Dobrami Tatarynow-
cami, W: Eliaza Kłitynskiego, Łodczanego Lytomę, y Dobrami
Sakimowcami Więć Stanisława Potnika Kzemię, y Daniela
Hordoniczego Lytomę Matachowskich Braci zjedney a Dobrami
Hrynkowcami y Matwiiowcami, Więć Wojciecha Łęgochowskiego,
kierownika Łodów z drugiey stony Dziedzicznem, u Łęty Doliny
przy Scenie Dobr Wsi Bortczowski Dziedzictwa Więć Stani-
sława Krabi Mniszka, Podkomorzycy WWSŁitt przy Dolinie
czyli Wierchowinie Doliny głębokiej nazwanej, od Łachodu Le-
miego, ku Wschodowi Limowemu ciągnącey się, od Południa po-
łożoney, przy trzech miejscach wyniosłych, w tryangule będą-
cych, na których Dziedzic Dobr Tatarynowiec, y Sakimowiec, trzy
kopy węgienne, w Roku 1743. iakoby wypane być miały mienia
to jest jeden Dobr Tatarynowiec, y Sakimowiec, drugi Hrynkwowiec
y Matwiiowiec, a Trzeci Dobr Bortczowski, w przytomności WWSŁ
y Urzędu Michała Czeżela, Viceregenta Liem, Kzemię, Bonawentury
Kłitynskiego Łodczanycy Lytomę, Alexandra Kłodzińskiego, Antonie-
go Wojciecha Olszawskiego, Viceregenta Grodzkiego Sandomie-
cia Łanskoroniskiego, Łemniczego Bortczowieckiego, Walentego Mar-
chockiego, Viceregenta Liem, Kzemię, Łazmiera Wiszniowskiego,
Michała Kamińskiego, y Opatrzego Generała Jęka Chokrzeckiego,
akt tenże przywołującego, Umocowaną, złączoną, y razem przy-
stępując do wypełnienia Opisów Dekretu Trybunału, wyżej w tym
Protokule wyrażonego, też złączoną, Jurysdykcyę, przez Wziętych
Obwodac, y stony do zapisania Komparacyi, przywołać rozka-
zał. = Uskarżał się Dziedzic Dobr Wsiow Matwiiowiec y Hryn-
kowiec z przyległościami, przeciwko Dziedzicom Wsiow Tatar-
ynowiec y Sakimowiec, o to iż Ciż Dziedzic, in Contrarium tak
dawniejszemu Dekretom Trybunałskiem, iako y Ostatcznemu,
tudzież początkowemu Dokumentowi, Pranie, w Gratach wdarci-
wych do Hrynkowiec y Matwiiowiec należących, Dotąd nie-
budniowych, na miejscu wysokim y zgorzyszym, miejsce z Do-
kumentem Pierwiastkowym Granicznym niezgadza się, do
fundowania Jurysdykcyi Sądowi Łazdowemu, przeznaczyli y o-
kazali, a z atym de Integritate Gratów Siwich, Matwiiowieckich
Hrynkwowieckich, Manifestuje się y protestuje = Odswiadczy-
ł się Dziedzic Dobr Wsi Tatarynowiec iż w miejscu przywo-
litym

itym, u Kopców Trzech Węgielnych, za Dekretem Liazdowym Ko-
 lu 1743 usypanych, późniejszymi Dietami Liazdowem, przez
 Dzielnicow Dobr. Hrynkowice akceptowanych, Sąd Swoy po-
 stawil, na którym Terminie Włtł Eliaz Kłityński Podczasy
 Lutomil, Dobr. Wsi. Tatarynowice z Przyległosciami Dzielnic-
 Lowod y Lowany Oczewisto, Włtł Stanisław Potnik Krzem-
 y Daniel Horodniczy Lutomil, Matuchowsy Bracia, rodzeni,
 Dobr. Wsi Jakimowice Dzielnic, Lowodowie y Lowani Oczewi-
 sto, alwłtł Wojciech Leduchowski; Miecznik Pod. Dobr. Wsiow
 Matuwowice, Hrynkowice, Wolu y Machnowice Dzielnic, Lo-
 zwany y Lowod Oczewisto, Poranowili się, Sady Urzędy Liazdowe
 przychylając się do Dekretu Trybunał, w wykonaniu teraz będą-
 cego, przypozwanie przypozwanie Siennikow, nakazującego, po-
 trebne bydi zadosci uczynienie przez strony, Temu Dekretowi
 w porządku przypozwania Siennikow, tymże Dekretem Trybu-
 nałskim nakazanego, uznaje, ato natychmiast, A ponieważ
 Kellauy, Lowow, Włtł Kłityński, y Matuchowsy, po Włtł
 Stanisława Kmiszcza Podkomorzycy Włtł Dobr. Wsi
 Boruszowski, y Włtł Michal Biedowski Generał Ma-
 iora, w Woysku Koronnym, Dobr. Wsi Lachawice Dzielnicow-
 miesiaca Kwietnia Dnia Dwudziestego Drugiego, alwłtł
 Leduchowski po Tychie Samych, y Włtł Felician y Anna
 z Biedowskich Dzielnic, Chorazych Krzem, Mat, Dobr-
 Wsiow Juszkowice y Krasnotuki Dzielnicow, Dnia Dwudzieste-
 go Czwartego Kwietnia, Obydwie w Roku Terazniejszym, Ty-
 siąc Siemset Siemdziesiąt Siostym, przed Księgarni Jurdzkiej
 Krzem, zeznane pokładając, Sąd, y Urzędy Liazdowe dosyć u-
 czynie wyrokowi swemu, Strony Obydwie wynalazły, potrze-
 bne bydi Dopisanie od Tych przypozwanych stawienie się
 uznając, To jest Włtł Stanisław, na Wielkich Konieczach, Stra-
 bia, Kmiszcza Podkomorzy Włtł Dobr. Wsi Boruszowski
 Dzielnic przypozwany, przez Włtł Jędrzeja Łalewskiego, Czerni-
 ka Trockiego, Plenipotencyę, ręcna w Wierzbowcu, Dnia Czwarte-
 go miesiaca, y Roku niniejszych Dana, Umocowanego, Włtł
 Michal Biedowski Generał Major w Woysku Koronnym, Dobr-
 Wsi Lachawice Dzielnic przypozwany, przez Włtł Walentego
 Marchockiego, Viceregenta Dzielnic Krzem, Włtł Felician y Anna
 z Biedowskich Dzielnic, Chorazowie Krzem, Mat, Dobr-
 Wsiow Juszkowice y Krasnotuki Dzielnicow przypo-
 zwani, przez tegoż Włtł, Michal Jaworski y Tomasz Kuzwiski
 przypowiadający się, przez Włtł, Macieja Kuczwskiego, stawia-
 szy się, rozprawę między sobą, Prawną mieli, których Stron po-
 zw

row Urzędy Liazdowe wystuchawszy, przychylił się do De-
 krety Trybunałskiego, w wykonaniu teraz będącego, nakazując,
 aby Strony Inkwizycyjne tak dawno, iako y z Dekretu Trybu-
 nałskiego, Roku Tysiąc Siedmset Czwadziestego Siósteo, między
 Dobrami Tatarynowcami, y Jakimowcami z Przyległosciami,
 a Dobrami Maturjowcami y Krynkowcami z Przyległoscia-
 mi, wyprowadzone, y w Sadzie Trybunału Koronnego Lubelskiego, Roku
 Przeszłego Tysiąc Siedmset Siedmudziesiąt Piątego, pokładane w
 Sadzie swoim potrzyli; y one zaprzysięgli, ^{z wódzami swymi potrzyli: iktora,} ~~z wódzami swymi potrzyli: iktora,~~
~~z wódzami swymi potrzyli: iktora,~~ ^{z wódzami swymi potrzyli: iktora,}
 A ponieważ Strony, też Inkwizycyjne, ^{z wódzami swymi potrzyli: iktora,}
~~z wódzami swymi potrzyli: iktora,~~ ^{z wódzami swymi potrzyli: iktora,}
 przysięgli, ^{z wódzami swymi potrzyli: iktora,} ~~z wódzami swymi potrzyli: iktora,~~
 niy uznawszy, do czytania Tychże Inkwizycji Przystępuje. a
 po przeczytaniu Tychże Inkwizycji, to jest w Roku 1720. przez
 Sad Liemski Krzemień, iako w Roku 1743. przez Urzędy Graniczne
 Liazdowe welsanie Krasnotuckiey z Tatarynowiecką, które ra-
 zem, wiedzonymże Kotule były zamknięte, y przez Działuśca-
 wem, Dobr Tatarynowiec, tak w Sadzie Trybunału Koronnego Lubelskiego. Roku
 przeszłego 1775, iako y na niniejszym Terminie, pokładane, tu
 dzień Roku 1747. przez Urzędy takie Liazdowe, względem Tryan-
 gulu, y Liiany między Dobrami Tatarynowcami, y Jakimowca-
 mi, Krynkowcami y Maturjowcami, wyprowadzone, a wędował
 Kotulach zamknięte. podobnie y w Sadzie Trybunału Koronnego Lubelskiego
 y na niniejszym Liazdowym Terminie, przez Strony. Obie po-
 kładane, Sad Liazdowy zawiesiłszy rozkazy, Onych, dowym-
 wadzenia, przez Strony, y opisanie przez Sad, Dyktów Stron oby-
 dwuch, przystępuje nakazując, aby Dobr wsiow Tatarynowiec,
 y Jakimowiec naysamprzód Działuśca, iako pryncypalnie po-
 wodowie Sad swoy prowadzili. y znaki Graniczne iakie być
 mogli okazali. Leczli tedy Działuśca Dobr wsiow Tataryno-
 wiec y Jakimowiec Dykt swoy od Trzech Kopców węgierskich
 w Roku Tysiąc Siedmset Czwadziestym Trzecim wyparych, to jest
 Tatarynowieckiego, od wschodu Stonca, Krynkowieckiego y Ma-
 turjowieckiego od Łachodu, y Bortczowieckiego od Borudnia.
 których w stronie wcale niema, miejsca jednak szczytów
 Bosie, okazy, idę przy Ścieżce Bortczowieckiej, y Lesie Kop-
 rucha nazwanym, wraz z Lianą Bortczowiecką, od wschodu-
 ku Łachodowi ciągnącym się, na południe leżącym, ułtrem-
 kowiny Doliny, od Łachodu Stonca, ku wschodowi ciągnące, y
 y w Dolinę Steboka wpadającej, po które Kopy, mienia
 Strony Obydwie, swych Grażow Dotych Czas zarywania, a dla
mierzniama

przyznania schodzących się węgłom, Dobr. Wsi. Tatarynowice
 y Sakimowice, z Dobrami Matwiliowcami y Hrynkwicami,
 natym tu miejscu, przy Sienie Dobr. Wsi. Borszczowki; upra-
 szata ta Siona Dawidowa Sądzie Swoego Lądowego, aby naka-
 zał przywódcę Dzielica Tejże Wsi. Borszczowki jako Sien-
 nika, czyniąc tedy zadosyć żądani Siony, Sąd Lądowy tegoż
 Dzielica Wsi. Borszczowki przywódcę wojennemu Jurysdyktu
 swię, obowiązanemu nakazał, za przywództwem którego Pa-
 nów ^{obowiązanemu} Wiele Języcz Łalewski, Czernik Trzeci, Dobr. Wsi.
 Borszczowki Łoposor, y Urząd Bartłomiey Łaniskowski, Lesni-
 cy Generalny, Tejże Wsi, z Ludźmi y Dodańmi Borszczowieckie-
 mi Starcami, to jest, Maciejem Korbuskim, Jwanem Korbancem-
 Romanem Karcawcem, y Jwanem Semetko, y Jwanem Łaludat-
 skim, zeznali, na przykład W. Łalewski Łoposor, że po Dekrecie
 Roku Tysiące Siedemset Czwadziestego Trzeciego, dopiero tu nastąpił y
 o piętach y sprzeczkach żadnych, względem Grotów niemie, zaś
 Urząd Łaniskowski, Lesnicy opowiedział, że wie o tym iż iście
 przed sypaniem Kopców, Fronta Borszczowiecka wyżej ku Duda-
 nocy, do Frontów Hrynkwieckich, przypierały, w którymby zaś
 miejscu, miały przypierać, Dzielcy Tatarynowicka wraz z
 Hrynkwiecką, przed sypaniem Kopców niewiedziad, aż dopiero
 po usypaniu Kopców dowiedziad się, Naostatek Dodań-
 zeznali, że Grotu ich w górę ku Dudańcy, Dwieście Kopców roz-
 ciągły się, y Siany z Hrynkwicami niedaleko Drogi, z Jus-
 kowic y Tatarynowice, do Borszczowki y Borsuk idącej, miały
 w którymby zaś miejscu Dzielcy Dobr. Tatarynowice y Hryn-
 kowice, do ich Siany przypierały niewiedzą, Przy sypaniu zaś
 tych Kopców narwanych, nikt niebył z Gromady Borszczowiec-
 kiej, ani ze Dworu y Oni niebyli; Dzielcy, Juszkowicka y Bors-
 czowiecka, iść niżej u Doliny Głębokiej, — Łaskarszad się Dziel-
 cy Tatarynowice, przeciwko J.W. Stanisławowi Mmifchowi,
 Łodkomorzycowi W.W. Łal, Terazniejszyemu Dobr. Wsi. Bors-
 czowki Dzielcowi, y Urzęd Bartłomiey Łaniskowskiemu,
 Lesniczemu Łasów Borszczowieckich, że tenie J.W. Mmifch, lubo
 iść Łasępcą, Dzielcy Pradziada Swoego, niegdy J.W. Książmu, Micha-
 ła Wiszniewieckiego, Woiwody Wilińskiego Hetmana W.W. Łal.
 Dzielica dawniejszego Borszczowieckiego, wiadomy zaś iść,
 tak Dekretu Roku Tysiące Siedemset Trzydziestego Drugiego, Dnia
 Dwudziestego Junii, jako też y Dekretu, Tysiące Siedemset Czwadzieste-
 go Trzeciego, Dnia Osmeego Tejże miesiąca, na prośbę wspo-
 rze

6.

ne będących następnionych, przy których jasnie Oswiecony Kopre-
dnik tegoż J.W. Mniszka, w teraźniejszym miejscu Anguta
schodzenie się Diet Grzów Tatarsnowieckich, y Hrynkowickich,
y Borszczowieckich, bez wątpienia być przynad, po wy-
pędzowanych Dukach, poczawszy od Topow, Krasnodukiego
y Tatarsnowieckiego, po mizey Anguta wyżej wspomnian-
go będących, Siankę między Samem Tatarsnowcem, a Bóg,
czuwał, do Anguta namienionego aż gnęca się, Dekretem
Liazdowym, Roku Tysiąc Siedmset Czeredziestego Trzeciego, my-
szone, przynad, Dekret wspomniany bez porzeczania, do m-
zya swego trzymał, J.W. Mniszkowi Dawańskowi Swe-
nie niezaskarżony podał jednak J.W. Mniszek, sprzeciwiając
się, tak wysokię Uroczystość^{Dziła} Polia Koprednika Swiego-
przeciwnie Temuz Dziła, na zawołanie Dziudziow Tatar-
rynowiec, w Daczku Dukau Onych czym przyznanie, nie
przyznając w tym miejscu, Kopkurrencji Granic, iakiest
Angut za Dekretem przecieczonym, Wypany, ale w Krzym,
abardziej Urocz. Lankorunski, z mowami postępując z Dnie-
Dziem Wsi Hrynkowiec, y Doddanych Borszczowieckich do
tego namowionych, mając, tego tak przeciwnego Przyznania
jest Wynalazcą, w iako nietylko przeciwko Dekretom, mierz
Strony Akceptowanym, Qualitatem ustanawiającym, ale ten
przeciwnie zaświadczeniem, iestże Przed-Dziudziow Polia
Jęzi Wiozniowieckiego, y Jęzi Lbywcow, w Księgach Urze-
dowych następnionych jest przez J.W. Terazniejszego Dob-
Wsi Borszczowki Dziudzia następnioną, tak o należyte Wzię-
cie Terminusa Dwo, od Tri-Anguta Inacznego, iestże y w tym
Czasie, Dziudzie Tatarsnowiec zagwiada się, — Remanifestu-
wał się J.W. Krabia Mniszek Łokomowcy W.W. Lito Dob-
Wsi Borszczowki Dziudzie, przeciwko W. Dziudziowi
Dob Wsi Tatarsnowiec, si kresie przez wyniesiony po
Siemnikow Termin, pougga Remanifestanta do attendowania
Siem Swich, do Diety Tatarsnowieckiej y Hrynkowickiej
przywierających, za którym przywołaniem Przereczony J.W.
Dziudzie Borszczowki, niedawno obigawszy te Dobra, Dnie-
dzictwa Swiemu podpadające, niemając uprzedney infor-
macyi, iestże o rozległości Swich Grzów, Ma Dostateczney
szego objaśnienia Sędzi Liazdowego, stawił Koborzych, Ma
cieia Kose.

aia Kozobuckiego, Juana Gamelle, Romana Karkwaa, y
 Smych Ludzi Starzytnych z Borszczowki, którzy rostanu-
 wienu, y przez Sąd wyi wyrażony tak o Granicy sypa-
 nui Kopyow, iako też oddawnym y terazniejszym używa-
 nui Drogow, przez każdą Stronę z Opisu Dekretow, w Roku
 Tysiąc Siedmset Czerdziesiąt Sóstym, y w Roku Tysiąc
 Siedmset Dwieście Sóstym, Trybunałskich Lubelskich
 Łyżani y Łaminowam, tudzież y Urzędu Bartłomieja Łanisko-
 runski, Leszczy Borszczowiecki, sąsiedzi indagowany, którzy
 wyznali przed temiz Urzędami, Łazdowem, iako Łiana
 Wsi Borszczowki, wyżej ku Lutnowi, y nad Łiętą Do-
 liną głęboką rozciągająca się, y Droga z Juskowic po nadtopi-
 Doliną ku Lutnowi przedtem ugażająca się, do Drogi z Ta-
 tarynowic idącej, przychodząc do Borszczowki wychodząca
 do Łtorey Łiany Borszczowieckiej, z Łięty od Wschodu Tata-
 rynowiecka, a zaś od Łachodu Krynkowiecka, przytykająca
 lecz po wyżej tej Łięty Doliny ku Lutnowi, podług Opisu
 Dowodu Granicznego, pod obowiązkiem Sumienia przy-
 znali y przyznawali: któreto przyznanie, W. Dziudzi Ła-
 tarynowic, za przeciwnie obbie nienależycie niemając, Wład
 Dziudzi Borszczowki, swoim zaskarżeniem Obwiniać u,
 silił przez Łarutę iakoby, Ludzi Łiany pilnującej, Borsz-
 czowieckiej, a mianowicie przez W. Dziudzi, narnawiać by-
 li, z pobudki, iakoby z niesienia się, z Stroną W. Dziudzi
 Łatarynowic przeciwną, który Łarut iako jest jedynym Czer-
 niem, tak dla odwiedzenia Wzajemnie, Łtorew jest Wład
 Manifestant, przez Łukwizycę, odwieścić a zaś wyi wy-
 rażeni Starzytni Ludzie, dla Dowodu dostateczniejszego
 Ładow Łolowych, gotowi y prężyć, stwierdzić, iako też,
 helne Ładzi Łiany Borszczowieckiej pilnując podług my-
 pozwaniam od Stron Obydwóch wyniesionego, w Cudze Łanta
 y Granice dawne niewpierać się, a zaś W. Dziudzi Borsz-
 czowki, Ławnego Postęku w Ograniczeniu, Wład Obziato-
 nemu Terazniejszemu nieprzeszkadza, w tych Okolicznościach
 zawiadczając się, najurzędzyciej Remanifestując się — Łwiad-
 czy się Dziudzi Krynkowic, Machnowic y Łinych, ~~z~~
 przeciwko Stronie Obwod swoj rozpoczynającej, to jest Dzie-
 dzicom Łsiów Łatarynowic y Łakimowic, iako też Łro-
 na po mimo Dokument, Anni Millesimi, Quingentesimi se-
 xagesimi Octavi, przeizgiem Łickow Węgry dwuch, Łtorew
 nieporuszony

D.

nieporuszony, y owszem przez Tychże Dziedziów, y Inne
 Strony, za Prawidło Granic między Dobrami, pod niniey-
 sze rozgraniczenie podpadającymi, iako też sąsiadującymi
 Juskowcami, y Bortczowką, trzymamy, y mciwie tak
 na rzecz swoją stuzącym, y Dziedziectwo wzmacniając,
 cym, Dokumentem, w dalszym Traktacie Sprawy stojąc-
 się mianym, iako też wnoszeniem, w Czasie Dukow Re-
 dukow, między Dobrami, Tatarynowcami a Juskow-
 cami, y Krasnotuką, z mocy Dekretów, po kilkokrotnie
 Trybunał ekspedowanych, w Łankie w Inym, a w
 niniejszym miejscu, przy okazywaniu, y składaniu
 narmienionego Dokumentu, przyznawania y twier-
 dzenia Grębokiej Doliny, oraz Dęty Grontu Bortczow-
 wieckiego, sądownie ciągniętych, szczególnie grontu,
 iąc się, iakoby na lętyrokach, Roku Tysiąc Siedmset Czer-
 nieszego Trzeciego, Łiadowych Kontumacialnych.
 w Nieprzytomności Dziedziów Matwiiowicz y Krynkowicz
 ogłoszonych przez wielorakie zaialemia poruszonych, y pod
 poznanie podanych, iac co Strony y Grzymam, ukarane
 poiniey zostali, iednak nieokazując, iadnego Łodobienstwa
 bywstym bądź nieprawym, przez się mniemanym, Łopcom
 teraz w tym miejscu, y Grontie wdanym, do Matwiiowicz
 y Krynkowicz należącym, y w używaniu spokojnym be-
 dającym, na Grontie wymiostym y suchym orac, y siac się
 zwykłym, naprzeciw Łasu, Łrawie Łodka Łopczy zwa-
 nego Bortczowieckiego, parietaliter po nad Grontem Matwii-
 iowskim, przeciągniętego, a nieupięty Dziedziectwa Grantu
 Bortczowieckiego, z Juskowskim, Tatarynowskim, Matwii-
 iowskim, y Grębokiej Doliny, gdzie Kuda y nieprzy mienstym
 Łopcu tamie usypanym, ale nieopodal Łopca matego nie
 daleko Drogi z Tatarynowicz y Juskowicz do Bortczowki
 idącej, według rzeczonego, łmii Millesimi Quingentesimi
 Sexagesimi Otawi. Dokumentu, między Dobrami Bort-
 czowką, a Matwiiowcami części Krynkowcami usypanego
 Terminum a quo sobie mienależnie przywłaszczają, prze-
 znaczą y bierze, et concurrentiam, inter-mediante Vicinie
nditatis

redit ad de lege requisitam niedowodu, Gront zaś przytychże
 mniemanych Kopcach, czyli Triangule, przez się mianowanym
 a in Epse nieokazującym się, ad Orientem Versus Septentrio-
 nem, przeciągnięty okazywany, Tatarsynowski, przez Słone
 Obwód czyniąca mianowany w używaniu, jest też także
 Duktu attentionujący, bowiem jeżeli kiedy za dozwoleniem
 się, zewierzchności matwiosowskiej, Łoddam, Tatarsynow-
 sey ten Grąt, używając, to Dzięsigine do Dworu Fryn-
 kowieckiego, lub Matwiosowskiego Sława, A zatyż o
 nieważności w tym miejscu, Termin Sumpti a Duo,
 powtore skarży się, Oświadcza się, mawniący y Ter-
 minalniący, w Czasie Obiada Świętego, Termin Sława
 Duo, okazywać — Oświadcza się, też wpilności, Terrie
 Dziędzie Matwiosowiec y Sławy, mniemko Sł. Dzie-
 ducowi, wsi Bortczowki, ratione nie w miejscu, mni-
 malitym, y nie mni, Riege Bortczowieckiej, yu Ste-
 bokiej Doliny Prawienia Promady, na Podmiesionym
 Przynow, od Dziędzica Tatarsynowiec, = Oświadcza się
 się, Dziędzie Dobr wsi Tatarsynowiec, mniemko nieważ-
 nym, Dob wsi Matwiosowiec y Frynkowiec, a zaś
 mniemanemu, bądź Siedliska czyli Uroczyska, Machno-
 wiec Dziędzicowi, ze tenże Dziędzie Tatarsynowiec, zaczął
 Dukt swój zgodnie, Dokumentowi, Tyżigę Rieget Sława
 Sława Osmym Roku, ten bowiem Dokument, od Sa-
 wniejszego Dziędzica (Frynkowiec, i Dziędzicem wsi
 Bortczowki, sprawiony mniemko w swięty Sława, i) Ciż-
 czyniąc między sobą, ograniczenie, porządek granicy wzię-
 li, od Uroczyska, y Listy Stebokiej Doliny, a Grontu Sława
 kowieckiego, czyli raczej Krasnotuckiego, y Tatarsynowiec
 kiego, co wyznacza Wierzchowinę Doliny, ponieważ in-
 Declivitate, Oneż Uroczysko żadne bydi mniemko, gdy wpo-
 środku wspomnianey Doliny, Ruda znajduje się
 y do Frynkowa ciągnąca się, takowego Podobieństwa mni-
 dopuszcza, albowiem Uroczysko suche, miejsce, y Dolne
 zawierac powinno. w Sława zaś bydi mniemko, co już
 Dekretem Liazdowym, Roku Tyżigę Siedmset Czeredzie
 stym Tricem

stym Trzcim, zupełnie jest uwazoną, y wdasciwie z O-
 pisu wyżej wyrażonego Dokumentu, w tym tu micy-
 su początkowego Duktu, Dziedzią Tatarynowiec, Istotą
 Liemi opisowi Dokumentowi zgodną, Węgielnik usrana-
 wiona, Jednak Dziedzią Krynkowiec, pomimo wspomnio-
 ny Dokument, y Dekret Liadzowy, wiadając się, do za-
 łatwionych Stumacien, nadmienionego Dokumentu, i kto-
 re wieloletni od Onego y Jego Pomzednikow Dziedziow,
 Krasnoduki y Tatarynowiec niepokoy y kłotnie mawny, mcy,
 nosity, i za pokrzywdzając, iakoby Siebie chowaz Dekre-
 tem Trybunalskim, Roku przeszłego, Tysiąc siedmset siedmdzie-
 siąt Piątego, zapadłym do wiecznania niepoddany. Dekret
 Liadzowy Roku Tysiąc siedmset Czwadziestego Trzeciego-
 nastąpiony, bydi powiada przyznany, Tymże Dekre-
 tem w miejscu początkowego Duktu, Strony minieprze-
 prowadzającej, Węgielnik Grata Tatarynowskiego, w mie-
 przytomności Dziedziow Wsi Krynkowiec nastąpiony, y
 Stronę czyniącą, Przywnami Łato posledniejszym Dekre-
 tem ukarany, wcale miestasnie bydi miem kiedytenże
 Dekret Liadzowy, zamyka Onych przytomność, mcy Duk-
 cie Dziedziow Krasnoduki y Tatarynowiec w ten Czas
 czynionym, y pilnowanie tegoż Duktu, oraz nallwaniem
 Duktu wekamtenze Czas, Dekretu Liadzowego, od Dziedziow
 Krynkowiec sprawiony, Obecności Ich wydać, a lubo Dzie-
 dzią Krynkowiec z Dziedziami Krasnoduki y Borticzow-
 ki, Liadzowy Dekret, Roku Tysiąc siedmset Czwadziestego Trze-
 ciego, nieporozumienie dotąd szymad, Tychże dośprawwy z Dzie-
 dziem, Tatarynowiec w Roku przeszłym w Ładzie Stowrym
 Trybunał Łowym, lubeto popieranej niepodległość, przeciw me-
 uko akceptacji swojej, ziednemi Stronami zachowanej, za
 tymże Dekretem Węgielnik przyznany, inney kraznieyszey
 Stronie, od Węgielnika nadmienionego Dukt Łowy zaczyna-
 jacey, miestasnie nagania, ukaranie Przywnami, iż me-
 zaustawienie acialitatis w tym miejscu, lecz za niedo-
 puszczenie od Furamentu nakazanego Mocy, nastąpito
 wzurnieci miekce, naostatek chowaz łative do poznania
 są, kopce, Przyll Węgielne, przez Dziedziow Krynkowiec
 gwałtownie

gwałtownie rozsypane, przeciwi dla uniknienia zato przy-
 zwoitego sobie ukarania, y zachwiania sprawiedliwym
 Strony Duktem, zali się niepotrzebnie, iakoby nieodtego mi-
 sca, zaczyna Dukt swoy, w którym intermediat Vicina
 Concurrentia Dekretem Tysiąc Pięćset Cierdziesiątym Tre-
 am, agnita, przeto Dwieście Tatarynowiec odpowiadając
 na niestusze Strony przeciwnie Czynnicy Łazuty de Le-
 galitate Termini a quo, legitime capti, zaświadcza się - Da-
 ley ze Środka tegoż Węzielnika wzięwszy prowadzili Dwie-
 dzice Tatarynowiec y Łukimowiec, ku Łutnocy na Gręco-
 raz wyższy, y przyprowadzili do Łopca mierzacego Ścieme-
 go, blisko Trzechset Łoków, od węzielnich odległego, powia-
 dając ze po prawey Stronie Gręta do Tatarynowiec, a po Le-
 wey do Hrynkwieci należą. Strona zaś Duktu pilniejszą
 powiadała, iż to Część mogiłki Łukiejści, jeszcze do Gruntu
 nierozoranej, a od tego Łopca, kutejże Łutnocy, daley na
 Front wyższy, idąc po prawey do Tatarynowiec, a po Le-
 wey do Hrynkwieci, Gręta używane zostawiając przy-
 prowadzili Stronę do miejsca najwyższego, y okazując
 w tym miejscu, był Łopiec drugi Ściemy, przez Dwieście
 Hrynkwieci rozorany, a spuszczaąc się z Łagorka, ku Dole
 nie od Łachodu, ku Łoschodowi, ciągnący się, wki Stronę
 Łutnocną, idąc przez Dole Kobacie, do Dworu Hrynkwieci-
 kiego używane, powiadać ze nutej Dolinie były Kwa-
 ki, do Tatarynowieci należące które Jan Malczewski Lesse-
 sor wsi Hrynkwieci, niedawnym Czasem na Dole wy-
 karczował, pokazując Stronom Ławatki Kłaków, a prze-
 szedłszy Dolinę, tymże Łanem Hrynkwieckim, w Górę na-
 stępując, przyprowadzili do Dole Łoddanych Hrynkwieckich
 Ożminę, teraz zasianych, a idąc widłami Łutwłokiem An-
 druska, Kibrenka, Łoddanego Hrynkwieckiego, Łytem Łasia-
 nym, przez Dolinę, prostą, w Górę ku Łutnocy przyprowa-
 daili, do Drogi Bity z Tatarynowiec od wschodu Stroną
 do Borticiówki, ku Łachodowi idący, mieniąc iż przy sa-
 mej drodze, od Łutnocy był Łopiec Starożytny, tak przez
 iędzących drogę popsuty, iako y przez Łoddanych Hryn-
 kwieckich, rozorany, a od tej drogi, y Łopca, przez Łagorki
 y dwie Doliny.

y dwie Doliny wiaż Ożminami Hrynkowickiem, idąc z góry na niższe Fronta spuszczy się, przyprowadzić do Drogi, z Tatarynowic do Hrynkowic idącej, a międzyszy też Droga wiaż idąc temiż Ożminami Hrynkowickiem, przysię do Grobli; Skubida nazwanej, y powiadali ze przy Łociątku, Tej Grobli, po Lewej ręce, Duktu od Łachodu, Strona było Uroczysko, machnowiec y Ostrow, w którym Osiadłosci było siedm Chatup, ale Osiadłosci Dziećci Tatarynowic y Sakimowic w Ługiewski; broniąc Pragę swego spalic kazad, takie pokazywała ta Strona Duktu prowadząca, przed Groblą po prawej ręce, Duktu na Brzegu Łota kopiec dosyć znaczny y wyniosły, pod Ożminami Hrynkowickiem, ku Tatarynowcom leżący, y mienią, ze ten Łopiec niejest Słomny, z Hrynkowcami, ale tylko Działowy, między Dziećciami. Tatarynowic y Sakimowic to jest Sukcesorami Frykaczowskimi, w Roku Tysiąc Siedmset Trzynastym usypany, a przez Urząd Graniczny Cieruchowski, w Roku Tysiąc Siedmset Cierduśnym Trzecim, ponowiony, Środkiem zaś tej Grobli, idąc, Łota na Obie Strony rozległe rzucając przyprowadzić Stronę do Rzeki, ku Horynki; od Łachodu Strona ku wschodowi płynącej, powiadając ze Dobra Tatarynowic y Sakimowic, gdy były idonego Dziećciwa, Słanę, Swoją, aż do Łaka Łanestpolskiego, czyli Łampolskiego rozciągają, po Łasku, mionych zaś Działach między dawnymi Dziećciami, Dobrą pomierionych, y wzróżnieniu przez Ława, Dziećciwa, Tatarynowic y Sakimowic, Pragę Tatarynowiecką z Hrynkowcami, y Matwiiowcami, po te Rzekę, Horynkę, już łączą się, a za Rzeką, Horynką, już Słana Sakimowiecka, z Matwiiowcami, y Hrynkowcami, zaczyna się, = W tym miejscu, załut się yoswiadać Dziećci Matwiiowic, z Łybiełtosiami przeciwko Stronie Obwod czyniącej, iż ta Strona od miejsca przez się mniemanego Terminu a Lwo, ruszywszy skarbowa nawet miejsca okolo, Roku Tysiąc Siedmset Cierduśnego Trzeciego, Ograniczonego, takie świadectwo upodobania swego z Dokumentami niezgadzać się skazanego, wzniesieniu

jeszcze zostawiają

jeszcze zostającego, występując y Oney wprawcy Kęce do-
 syci odległością miejsca od niniejszego będącego zstrawionym
 Grątem niewątpliwym Maturiiowieckim, czyli Hrynkiowiec
 kim, Urzędy prowadzić miejsce okazujących Dokumentu-
 tam, y podobieństwem niedowodzi, bowiem przy Drodze
 niedawnem Czasy, z Tatarynowic do Łborczuwa, ^{z Baruk} równie-
 szym y wymiotsiejszym miejscem dla wygodny Podroznym
 przez Pola Hrynkiowieckie wyłożony, nie jest podobieństwo
 okazaneccy Kopcowi: miejsca, lecz tylko wymiotsa mie-
 dza Gutwoki, roboczych Hawniada Kulbiduika, y Tomasz-
 kharzka Łoddanych Hrynkiowieckich, podobna Hymndzie
 łaga, w końcu której, wozami starzy bywający Gruszy po-
 statey Koczki, to niemiennie czym, a przede w Lenie, iako
 by Onego Kocpa miejsce, więcej kopców niemiennie, y nie-
 okazująca, których y nigdy miejscem teraźniejszego o Ob-
 wodu nie było, w Lewej zaś ręce, y blisko Grobli Skubidy,
 Uroczyszcze czyli Siedlisko Machnowiec bydzi niemiennie,
 y aby Tatarynowiecki Grą miał się, dotąd rozciągac, gdyś
 zaraz blisko wies Hrynkiowce, podziela, więc przyzwyczaj
 by było, Hrynkiowieckim Łoddanym, w nieprzerwanem da-
 by sadzić się, kutey Grobli, która Grobla niedowolerna
 Dzedziow Tatarynowiec, ale z dopuszczeniem niegdz, Dio-
 ra Deniska, Dzedziwa Matwiiowiec, niegdz trichatowi
 Skubidzie, woytowu Kzennig, za pódziemia Spustu Prawu,
 nizey Hrynkiowiec niezas Machnowiec w Grąkach ma-
 twiiowskich, podług przyswiadczenia Dokumentu, ctmn
 Millesimni Quingentesimni, Sexagesimni ceteri, y Innych, iest
 pozwolona, do usypania y zacięcia nowego Prawu, a Bna-
 gi Oba, oraz y Sianoizga; nizey y wyżej tej Grobli; oraz
 pustey były y dotąd są, w używaniu Matwiiowiec y Hryn-
 kowiec, spokojnym; niezas zaś Siedlisko Machnowiec, nie
 do Tatarynowiec, ale do Matwiiowiec, y Hrynkiowiec nale-
 zato y nalezec powinno y w tym miejscu, bo pod Tatar-
 ynowcami, ma swoje potoczenie, iako Kontraktę Prochowy
 Tysiąc Dwiecet, Siedmdziesiąt Siedmego, Tysiąc Dwiecet Dzesi-
 dziesiąt Osmego, Tysiąc Dwiecet Siedmdziesiąt Dziatego, Ty-
 siąc Dwiecet, Siedmdziesiąt Prosteego, y Inne Dokumenta w-
 następujących Latach zaświadczaia, yte Uroczyszcze Ma-
 chnowiec, z Cegła, znana Grontow Hrynkiowiec, niemale-
Lycie

zycie, Obwodemeliwim, tak Strona przeciwko Dokumentom
 zabiera, Kopyce tak wprawcy rze okazy, nabrzezu bota
 niemoż być wlasnie Dziatu Frykaciowskiego, w tym miey
 sie sypany, bo Frynkowce niebyły Frykaciowskie, y w Dziat
 niewchodzący a w owym miejscu ydaley Front Frynkow=
 wiecki naciaga się, za którymto jeszcze Frontem, wyżej u
 gore uroczyszcze Machnowiec do Matwiiowiec należą.
 początki swe bierze y przez Urząd Graniczny Czerniechowski
 w Roku Tysiąc Siedmset Cterdziestym Trzecim, byten Kopyce
 ponowiony, Strona Dokumentem nieprzyswadcia, owym
 nowo usypany wniestawieniu się y w nieprzytomności
 Dziadziow Matwiiowiec, za którą, bez-Drawnosc Strony
 Frywnami ukasane, iako w wyiszym początkowym
 oswiadczeniu potwierdzi się, Las Grata Tatarsnowieckie
 przy Stony nie terminować się, a za Frynkowce początkow
 swoich Granic. Jakimowce bracie w tym miejscu niemoż
 ga, gdyż ydotąd w spokojnym użycowaniu Pol, Lasow
 y Sianożeci; z tej y Głowej Strony, teraz okazywanego Duk
 ta, Matwiiowce z Frynkowcami zostają, o co y powtore
 raz Strona Duktu attentiona uskarża się y w milności
 swey swiadczy się = Odzalać się Dziadzi wsi Tatarsnowie
 przeciwko Dziadziowi Dob wsiow Matwiiowiec y Fryn=
 kowiec, oto, gdy tenże Dziadzi, Dob Tatarsnowie nie nie
 mićciąg Karbow miejscu, Węgielnego w Roku Tysiąc Siedm=
 set Cterdziestym Trzecim, oznaczonego, lubo in Prima Le=
 gitima Concurrentia, Terminum a Dwo Duktu swego=
 wiać, a podług dawniejszego y terażniejszego użycowania
 Gratem własnym Tatarsnowieckim, Lanietali i Fronta
 mi Frynkowieckimi; stykającymi się y miejscami przy=
 twoitemi granicznymi; iednymi przez Dziadzi Frynkowiec,
 dla przywdaszczenia sobie Frontu Tatarsnowieckiego, gwał=
 towanie zniszczone; Innymi dla tego zniszczenia mat=
 w, drugimi; znacznicy widocznymi, Urzędy Podkomor=
 skie prowadził, zdążywszy nad drogę starą, z Tatarsnowie
 do Bortawki idącą, Kopyce starą
 przy nad tą drogą, począwszy iedzeniem Podwiniętych
 a Crescia, podrywaniem Onego od wyrabiania Pol
 Pola

Bola popyty, Sądowi niniejszemu okazał, iednak Dzielic
 Hryn'kowiec jako początkowe węgielne Kopalnie, y w niedalekiej
 odległości od tych Siermy ieden, iefcie znakomite, przez
 widocznemu poznawaniu, gani, Dukt w: Łalącego się prze-
 ciwnie sprawiedliwości. Tym bydzi mien, tak drogę staro-
 tną z Tatarsnowiec do Dorszczowki ciągnącą się za nieda-
 wno wyłożoną twierdzą, Kopic Starożytny Siermy, nad tą
 drogą będący, gronta Tatarsnowieckie, od Grontow Hryn'-
 kowieckich, oddzielający, wyniosłością między, y wypukło-
 ścią iakoby od Kozonia będący Gruszy, spawioną, przeis-
 tacia, a przeistaczającą przywoite znaki graniczne, przeciwne-
 mu tłumaczeniu, uiz dla niestusznego ocalemia zabranych przez
 się Grontow Tatarsnowieckich, przeciwko oświadczeniom
 Dokumentow, niewnięysze przez Dzielica Tatarsnowiec, po-
 kazane Uroczysko Machnowiec zwane, lecz pod Tatarsnow-
 cami bydzi powiada. Skorożę niżej y wyżej Grobli: Skuibid-
 zinski, w spokojnym iakoby swoim użycowaniu zostawać za-
 szczyca się, które tłumaczem Dzielica Matewiewiec y Hrynko-
 wiec zawsze przeciwnem, opiewaniem Dokumentow skaza-
 łą, kiedy ieden z tych od Skuibidziny Łoposorki, Prawu y Gro-
 bli Skuibidzinski, wyswiadcza, że Groble bydzi wzwyżca-
 łą Gronta Tatarsnowieckie od Grontow Hryn'kowieckich, Ime-
 nowu obmawiając, że Machnowiec Duktem, Dzielica Tatars-
 nowiec okazany leżący, po lewej stronie Grobli pomienionej,
 wdzieraniem się y posuwaniem swoim w Gronta Tatarsnowiec-
 kie, Dobrom Tatarsnowcom, pokrzywdzenie niezmiernie czynił,
 zaco ogniem spłoniony został, a' gdy w dawniejszych wiekach
 Dowody y Łoslednieysze Droczkunge, o przywłaszczenie Gro-
 tow Tatarsnowieckich, po prawej stronie Grobli Skuibidzi-
 ski, ciągnących się, czynione znaydują się, więc sprawiedliwym
 y spokojnym, po tej stronie Grobli Grontow użycowaniem. Dziel-
 ic Hryn'kowiec zaszczycać się, niemożę, nad to niedopuszcza żadne-
 go użycowania Dzielicowi Hryn'kowiec, Grontow po prawej
 stronie Grobli Skuibidzinski, będących do Roku Tysiącsiedm-
 set Trzynastego, Rozdział Grontow Sukcesorow Frykaczowskich.
 w tymże Roku nastąpił, gdy tenże Grontami Łomienione-
 mi Rozdział, przez przeszkodę od Dzielicow Hryn'kowiec, między
 tymi Sukcesorami nastąpił, ani też może Dzielic
 Hryn'kowiec dowieść by byłym Dzielic, Kopic dla oznacze-
 nia Grontow rozdzielonych po prawej stronie Grobli: Skuibidy
nabłocze

na błocie niebyd usypany, gdy wygrane Onegzi opiewania, o tym
 nauczaia, a nawet y przy Dekrecie, w Roku 1718, przedmst Cies-
 dziesiątym Trzecim, w Dukcach Krasnotulki zatymie Kordiaz-
 tem, usypany kopiec, gdzie Aualitas między Krasnotulka, y Ta-
 tarynowcami sągada, ięp znaleziony. Leczym W. Salcy się do
 legalitate Ductus sui, a oraz o nienależyte ymceiowne od Dui-
 dzica Hrynkwieć Onegzi tłumaczenie zaswiadcza się = A te
 Kieckę przeszedłszy, Taz Groblą wyniosła, ^{okragła} Wcięż ku Putnowy i-
 dąc, mienita Strona Dukt wiódąca, iż tedy bywał Frakt San-
 czarski, y kotomyjski; tazi Groblą idąc, do Fraktu Janusspolskiego,
 y przecen Frakt przechodził poprzek, a z tej Grobli wprost idąc,
 przyprowadziła do Łod roboczych, tuz za Groblą leżących, do Dwor-
 u Matwiewiewickiego, używanych powiadaiać, iż tych Gwin-
 tow przedtym do Jakimowic używano, Strona zas Ductu
 pilnuiaćca wnosila, ięp Stronę z dawna należał do Matwiewi-
 ewic, y Hrynkwieć, a terniz Gracami w górę zawnie ku Put-
 nowy idąc, przyprowadziła na Górę, tazi Łanę, y w miejscu
 rownym, wnosila ięp kopiec, z dawna usypany, Granice
 Dobi Jakimowic z Matwiewiewcami oznaczaiąć, iakoby-
 przez Dziudziow Matwiewieć rozorany, y zniszczony, a
 od tego kopca, nakłaniaiać się zwolna między Putnow y Ła-
 chod, przez górę tymi Łanem, y przyprowadziła do Batora
 wietliwego, z dwóch Dolin, iedney od Łachodu Roma, a drugiey
 od Putnowy sięgnących się, y tsoż się taczących, na których
 iuz wraz złączonych, okazała Grobelkę, Łusę, we środku, pra-
 wie na rzekę, Cześć wymiesioną, mieniąc ięp Grobelka na-
 leżała do Jakimowic, y przez nią do Łasie Rydko duba-
 z Tatarynowic iędzoną, skazywała oraz zata Grobelkę
 teraz do przebycia trudną, w Putgory naruboić, Krzyż ko-
 mieny, powiadaiać iż natym miejscu było więcy
 Krzyżow, y tam Łudzie od Tatarow pozabiam; są, po-
 chowam, które Krzyże iakoby Łoddani Matwiewiewcy,
 mieli przykopowywać, y protopić, Strona zas Duktu pil-
 nuiaćca mienila, iż ta Grobelka od Włocyska Łarudnia
 zwana Łarudnia, y przez Łoddanę o Matwiewiewickiego
 dla zaięcia Ławku Onemu pozwolonego, w Grynach Ma-
 twiewiewickich, z Obojey Strony tazi Grobli będących
usypana

usypała, y jeszcze więcej wyżej podobnych Grobelok ma-
 tychże Grzechach znaywsi się. Zostawiając zaś w prawey Rę-
 ce też Grobelkę, pokazywała Strona, iż na prawy tej Grobelki;
 srodek Błota niedostępnego, Wązi ku Dulinicy, aż do Wierze-
 chowiny, Gręta Salimowieckie z Matwiiowieckimi dzieli.
 na tymże Błocie pokazywała Strona, Grobelok oprócz wspo-
 mnionej kilka, pierwszą nazywała Skubidzińską, którą
 Dziadzi Matwiiowiec popow, bydzi mienić, y kóło tej
 Grobelki; Duchowny Matwiiowiecki, z Obuch Stron, yte-
 raz Strona klasa, y ponadtemiż Jakami, temże Ducho-
 wny z mocy Erekuyi, Doł dotąd używa, Strona zaś prowa-
 dząca, na Odnozie tej Rudy, od Matwiiowiec z Lewey
 Ręki idącej, Grobelkę Popow, y Jarudnię, ukazywała, ale
 Grobelkę Skubidzińską bydzi mienić. Drugą y przedy ku-
 Wierzechowinie Grobelkom, żadnego Nazwiska Strona Dukt
 prowadząca, nie dała, Dziadzi zaś Matwiiowiec, pierwszą
 Ruchajową, drugą Jaroszczukową, nazywał, tamże y Pole
 Jaroszczukowe bydzi mienić, na Jarudni, a przysudziły
 do Wierzechowiny, tegoi Błota, powiadała Strona Dukt
 prowadząca, iż to błoto, grunta y las wykopany, Jarudni,
 od Zachodu y Lewey Strony Dukt, do Matwiiowiec, a zaś
 od Wschodu Strona, Grunta y las Rydkodub, po prawey
 Stronie do Salimowiec dzieli. Strona zaś Duktu piku-
 jąca powiadała, iż to błoto całe jest w posrod Gruntow Ma-
 twiiowieckich y Strynkowickich, w używaniu Dziadzi
 Matwiiowiec, zostających, y las Dębowy, po prawey Rę-
 ci tegoi błotu, nad Wierzechowiną, poczynać się, nie
 Rydkodub, ale Gay Jarudni dębowy wstyszek nazywa-
 się. y do Matwiiowiec z Polem przy Nimie będącym
 należy, a przytem Wierzechowinie, Strona wiadząca, pro-
 kazowała drogę Niwiedką, y mienić iż tu Dziadzi, prze-
 Jarudni y Wierzechowinie Błota, do Lasu Rydkoduba, przez
 Poddanych Matwiiowieckich, utworzona, też duliną, od
 Wierzechowiny, wiazi idąc, po prawey Ręce Las Rydkodub,
 a po Lewey Gręta, gdzie miał bydzi Las Jarudni zwa-
 ny, zostawiając, po nimie Średnią, którą Dziadzi, Dob-
 rą,

Jakimowice, niemą być przez Dziędzica Matwiowierc, nie
 dawno wykopana, y plac na którym była Wirmica, od Dzię-
 dzicow Matwiowierc wystawiona. idąc dalej, okazata
 Strona Dukt wiodąca, na lewey Rece, na Luboczy Pory, mien-
 ze Kopyca, iakoby przez Dziędzica Matwiowieckiego rozo-
 ranego, wnosząc się zatymże Kopcem, miał być Las Lau-
 dni; później wykopany, dowodząc ziemia Dębarni; dotąd
 stwiącym; y watem w dole będącym, Pionta od Piontow rzt,
 dzielącym, - Strona zaś Duku attenuująca, mienila, iż
 Rudnia, zdawnych Czasow, dla wygody Karczmy, Matwi-
 owieckiej, na Pocińcu Sandomierskim to jest na Granicy, między
 Łachajcarni, a Matwiowcarni; w tymże Lesie Ma-
 twiowieckim, Lasudni zwanym stwiącym, przez Dziędzi-
 ców Matwiowierc, bez przeszkody przymana y opira-
 wiana, a Wirmica przy tejże Rudni; do namienionej
 Karczmy należąca, przez Łozaków Moskiewskich, od-
 lat więcej dawno spalona, a w Mieyscu tym gdzie
 Dziędzice Jakimowice Kopyca mierili; jest Łole wtu-
 ka zwane, przez Erekę najpierwszego Kollatora
 do Cerkwi Matwiowieckiej nadane. Okop zaś od te-
 go Łola, koto drogi będący, przez Stronę Dukt prowadzą-
 cą, watem mianowany, jest niedawno przez Parocha-
 Matwiowieckiego, dla ocalenia swojej Pamięci; y po-
 la zwykłym Obyczajem, rowow uczyniony, Deby zaś
 przy są, niewądzelnie należąca, do Lasu zarudniego, przez
 Dziędzicow Jakimowice, Rydlwodub nazwanego, od Miey-
 sca zaś ukazanego Kopyca, postępując dalej, y mierz-
 drogę inną, z Matwiowierc do Lasu Rydlwoduba, czyli
 iak drugą Stroną mienią, Lasudni idącą, tak Dolina,
 y Drożka, od Karczmy do Rudni ubita, a wychodząc
 w górę w Las Brzozowy, też Drożka w prawo, się udając
 ca się a w lewey stronie Łozy czyli Mieysca prziołka wys-
 chłego puszczając; osiadać się, Strona Dukt pro-
 wadząca, iż niemoże być Las Rydlwodub, nazwanym
 Lasem Lasudnim, gdyż do tego Mieysca, w Dukcie
 żadna Ruda nieznajduje się, lecz tylko Las Rydlwodub
Łiżka wnu

Długa w początku samej Wierzchowiny Błota przetyka
 Działkę lasu Matwiliowice powiedziad, że to nie jezioro-
 lecz jak powodzi zbierze, tedy woda zatrzymuje się w
 dole, nie jest też żadna Długa Rydlwoduba, zarudmin, lecz
 wszystkie lasy zarudmi uciągają się. a przez te Błoteczki ma
 szedłszy, do Goscinca z Sandomierza, od wschodu Ponica
 do Krzemienicy, na zachód idącego, karząc nad tymże
 Goscinem stającą do Matwiliowice należącą, w prawej
 stronie zostawiając, przetyk Goscinem, Długo swój zakas-
 czyła. Opowiadać iż przetyk Goscinem, u Długo Dobr-
 twi zachować W. Biedrowskiego Generata majora w Wo-
 ysku Koronnym, Działecznych, Siarą Dobrą Jakimowic z
 Dobrą Matwiliowicami, y Hrynówkami, kończyć się
 powinna, mieniąc iż natymże miejscu, w dole Długo
 Długo Działecznych drugim, miałbyć Koronę na
 rożni, u samego Goscinca Sandomierskiego, po prawej
 ręce usypany, a dla przyznania sobie, w tym miejscu
 Termini ad quem, postadate Biedrowski, po Dział-
 ca Dobrą wspomnianych zachować prosząc sądu Sędzi-
 o przywołanie tegoż Siemnika, sąd tedy czyniąc dosyć
 Sędzią ządaniem, tegoż Siemnika przez Woźnego przywo-
 łać nakazał, za przywołaniem którego, stanąłszy o-
 wisze Sam Działek W. Biedrowski Gentl Major w
 Woysku Koronnym, z Boddanem Sędzią Siarą Siar-
 tnerem; to jest Bracowicem; Dłukiem Marczukiem Mi-
 kotałem Tywoniukiem, Jakubem Mazurem, Semenem
 Mazyukiem, Matwiliem Stotowicem. Matwili-
 em Czernowatukiem, y Siemem; jednomyślnie z Siem-
 Boddanem; nie przyznał Siem Długo prowadzący,
 w tym miejscu Długo, lecz tylko swą Siarą z Siarą ma-
 twiliowicką dalej ku Sandomierzu, poki tylko Lasu-
 Matwiliowickiego, to Lasem, to Rydlwodubem-
 wanego, siarą będzie, uciągając się, przy końcu któ-
 rego Lasu, dopiero Długo Jakimowicka y Matwili-
 owicka, przetyk Goscinem schodzą się, — Lasowiad-
 czyli się

czyli się Dziedzić Dobr. Wsi Sakimowiec przeciwko W. Micha-
 towi Będowskiemu, Generatowi majorowi Wojsku Kores-
 Dobr. Wsi Sachaie Dziedzićowi, który sprzyjając Wiet-
 Woyciechowi Łeduchowskiemu trzeciemu Łodolb, do niego
 Dokument Roku Tysiąc Dwieście Dwieście Dwa Drugiego-
 Graniczny, między dawniejszymi Dziedzićami: Wsiow La-
 chaie Termohacie, y Matwiiowice, rozgraniczenie, Listu
 od Dzierżawy Książa Łwa Woronieckiego, y Grata Onegozin, z
 przynależnością, następnym, Kopiec Narwiny in Termino aqua,
 Dobrom Sachaycom y Matwiiowcom, u Gosuńca Janusza
 polskiego, teraz Sampolskim nazwanego, do Kżennienca.
 idącego, podle drogi, która idzie z Satarynowiec, do Sachaie
 naten Czar usypany, wyznaczający, na Uszkodzenie Dziedzi-
 com Sakimowiec, Dukt swoy z Dziedzićami; Matwiiowice,
 teraz do regoz Narwinka, przypierających, y w tym miej-
 sce karczających, schodzenia się Gratów y Węgielmika, Widocznie-
 będącego, nieprzyznali, do zaprzania regoz Węgielmika, Pro-
 madnych Ludzi, swoich uspołubi, którzy podobając się, roz-
 kazom Dana swego, regoz Węgielmika, rownie na pokrzyw-
 dzienie Dziedzićow Sakimowiec, nieprzyznali, naostatek Sędu
 y Strony Dukt kończący, do zobaczenia Kopca narwicznego nie-
 dopuścił, Ludzie Turzące regoz W. Będowskiemu y Gromadom;
 Oni otwierali; tumultem zakryli Stolik, Sędow, gwałtownie
 od regoz miejsca, na przeciwko Narwinka, posracony, odru-
 cili, y odsunęli. Dla czego Dziedzić, Sakimowiec, ocatając,
 Dukt swoy, o należyc Onegoz zakazanie, a przeciwko W.
 Będowskiemu, o nieprawne przeciwko Termini Duktowi postę-
 pienie uskarżając się. - Łasowiada się y odsowiada, Wiet-
 Dziedzić Dobr. Wsi Sachaie, przeciwko Dziedzićom Dobr.
 Sakimowiec, którzy zadając sprzyjanie niby Dziedzićowi
 Dobr. Matwiiowice, w Punkcie nieprzyznania Węgielmika.
 tego Stronie Dukt karczający, którego nigdy niebyło, y nieby,
 bo y niewtym miejscu nawet Świeży Kopiec, między
 Sachaycom a Matwiiowcom; w którymże y Sakimowa
 Dukt swoy terminowali; ale zainicjuszony m Karznie
 Matwiiowiecką, a przy Świeży Sachaieckiej, przesta-
 piwszy, yrodek Gosuńca Wielkiego, Sampolskiego, zma-
 kim Granic, według Dokumentów, między Siana-
Matwiiowiecką

Matwiiowiecką, a Siarę Sachaicką, będącego, nienależycie w
 tym miejscu przesiedlony, do Siary Sachaickiej mienili
 być Się swoją Sakimowiecką, i Matwiiowcami, która
 w tym miejscu, żadnym sposobem, dowiedzieć się y okazać
 niemożę, bo bardzo daleko od Kresnińca, tu Sarnopolu,
 tym Gosińcem, postępując tu jest tam gdzie miesz Oś
 Gosińce, poprzek drogi, i Tatarskowiec Sarnowska
 zwana, przechodzi, dopiero Sachaickiem, Matwiiow-
 wieckiem Grącam, przy tejże Krzyżowej drodze, przy
 tym według przyswiadczenia, Dokumentów Granic-
 iznych, a iako mają sprawiedliwy, więcej Sumienności
 przenosząc nad Przyjaciół, niemożę przeciwko Srocie
 nieży, dodawania świadectwa, na Kogo skłaniać, ani
 subordynować, y owszem Dziedzie Sakimowiec sam
 subordynując przez Sędzię z sobą a Sachaica-
 mi, Wier Miziurynce, na uszkodzenie dalsze, Grątow
 Sachaickich, czynić byli umyśli, Stolik odrzucony być
 niemożę, bo iako Patriota znający Czyste Prawo,
 upowazniając, podesprzając Sądowe Jurysdykcje, tak
 w tym mniemaniu podług ^{Wyazn} nieistotnych Srony skarg-
 ucy się, być niemożę, aby Ludzie osmielić się Siaruiować,
 nato, wszakby to in Conspectu Sądu działać się, czego
 Sąd Sam, niemożę przemilczeć, y wpisach zostawić
 przeformnie, Wice tenże Dziedzie Sachaice ocalać
 catośi Siary swoją, od Siary Matwiiowieckiej-
 sprawiedliwie Się Sakimowcom, ile będą wiadomo-
 ci, Granic, Dokumentów, y cięwanu Grzechonany-
 w namienionym miejscu, przyznać niemożę, Owo y o
 nienależycy zarzut, w Osobie Jego Wiskim nieprze-
 świadczony, powrotnie manifestuje się y Remanifestuje,
 Srona zaś Duku attentująca, to jest Dziedzie Dobr
 Wsiow, Matwiiowiec y Frynkowiec Machnowiec
 Referując się tak do Dokumentów Granicznych, iako ten
 Protestacy, przed Aktami Autentycznymi, y Uroda-
 mi Łazdowem Granicznymi, w Roku Tysiąc Siedm-
 set Trzydziestym drugim, Tysiąc Siedmset Cierdzi-
 stym Trzecim, y na niniejszym Terminie, przez się
 y antestrow

y Antecessorow swoich poczynionych y Imey Brozekuysy
 Prawney, przeciwko Dziedzicom Wsiow Tatarsnowiec iak
 to tez y Tatarsnowiec, w Łodowie na drugiej Stronie; Starym
 ki Karczki, pozniej przewanych, przedtym iedney Natu-
 ry będących zasuradczył się Ji rai Strona naymłod Ter-
 minum a duo, nieprawnie wzięwszy, y niekazawszy, we-
 dług Dokumentu, Tysiąc Dwiecet Siedmdziesiąt Osmego, Roku,
 Gratem, w tej Okoliczności mianego stykama się Granic,
 Gratów Tatarsnowieckich, czyli wraz Juskowickich, iako na
 Ow Czas iednego Panstwa, niegdy W. Kurniewskiego Se-
 dziego Ziemi Kiermę będących z Gratem Dęty Bortz,
 czowieckiej, a Dęty Matwiiowickiej, cum attinentiis
 a Doliny Głębokiej, gdzie Ruda była powinna, do któ-
 rego miejsca samoz Tatarsnowiec, z Juskowcami; Pom-
 szczowska, y Imiemni czyniąc, tak w Roku, Tysiąc ^{Siedmdziesiąt} Trzydzie-
 stym, drugim, iako y pozniej na Terminach Kondescen-
 sy, sprawiedliwie namieniony, Dokument stosowali; ko-
 rego to miejsca Granic, rozpoczynającego, y Wic Bortz,
 czowka przytakująca, nieodpadła, y wsiem za Skarie-
 niem swoim, pod Rokiem Tysiąc Siedmdziesiąt Dwieciem
 uczynionym dowiodła, iż w tym a nie innym miej-
 scu, pierwszy Kopec był wsipany. a ten potym prze-
 łoddanych Tatarsnowieckich został rozorany, ale z,
 mowmie z Dziedzicami; Kramotami; według zasurad-
 czernia wspomnianego Dokumentu stykama się Grac
 tow swoich z Bortzczowką, y Matwiiowcami; miec-
 niepowinnymi; dla zatarcia Dęty y Paru Matwi-
 iowickiej, względem Tatarsnowiec, y Juskowic
 a Bortzczowki; w Gracie od Matwiiowiec czyli Kryn-
 kowiec, gwałtownie, iako świadczy w Roku Tysiąc Sie-
 dmdziesiąt Trzynastym manifest, oderwanym, mając
 przypiane Kope, po nad Głęboką Dolinę, acz prze-
 ciż dotąd niezaprzysiężone, Gratem w spokojnym-
 używanu Matwiiowiec, y Krynkowic zostają-
 cym, iako się obszerniej w średnim Oświadczeniu
 wyraża

wyrażito, Obwód do Grobli Skubidy, zwanej cyriska, a da-
 lej y przez tę Groblę, mieniąc iz Gosumiec Sancercki, y Kolo-
 myjski, miał bywać co et re oculis subiecta, niemniej być
 twierdzą albowiem raz Grobla, szczególnie przez Urzę Skubidę,
 Wójta Księstwa dla zaigcia Prawu, a nie dla Faktu sygn-
 na, gdyż y dotąd tak jest okrągła, czyli w swoim wienchu
 osła, ze ledwie komu przeciehać można, naszym y Doku-
 ment, pod Rokiem Tysiące Dżeset siedziesiąt Piątym, zasły
 radzi poprzestaci, kiedy Urzę Michajłowa Skubidzi na
 nietylko przez tę Groblę iedzić, ale nawet Stada, na Gaspai-
 ska, w Góntach Matwiewowskie, dozwolone, żigaci Osiptio-
 wi Puzyńskiemu, przepędzaci niedozwalała. y młotem One
 przegradzała, z tej też Grobli, niżej Miejsca podobne, do-
 wyjazdu nataru przykrą Gór, podobnieta przez Obszar
 Matwiewowskie, y Hrynkwowskie przesiedzi biota, mied-
 zym, a Grobelka w Dukui, przez Driedziów Sakimowici o-
 kazana, też dosyć okrągła, kształtem Watku będąca, pusza
 Łasudnia zwana, mby tym Kozam dla przyjazdu spora
 dzona, tylko do zaigcia Prawu, Łoddanemu Matwiewowie-
 kiemu pozwolona. y z tej to Grobli, nietylko Wyjazd-
 Kormy, ale y wychod Piesiemu, dla przykrą bardzo Gór, nad
 tą Grobelką, ybiotem będący, na Łole Łasudnie zwane, wielce
 nudney, na którym Łotcie między innymi przeciągnięnym
 ięzcie ywiący Grobelki Łustych, Łoddanym Matwiewowie-
 kiem, do zaigcia Prawu pozwolonych, przez wyrażenia
 w Dukui, mąyduie się Miejsca tak ożazywane, szczegu-
 nie przez Wynalazek Driedziów, Sakimowici, zadnego
 Łodobierstwa, bywałym Kozcom niesprawuiz. Ani też
 Dokumentarni, by kiedy w tych przyznaniach ypane były
 Kopy, albo Inga iakuwa Sancercka miała bywać, nie
 są, wsparke, yowiem Prosektuycy w 1600. 1604. 1612. 1619.
 1625. 1707. 1709. 1712. 1713. y inne w innych Łatach sa-
 zale, Sancercku y Broassa, daiz, wiedzia y mownawai,
 ze Łas Łasudni, czyli Rydkodub teraz zwany, y Łola przy-
 nim zwszad będąca, zdawna do Matwiewowie nale-
 zaty ktore y teraz w Matwiewowskim dziedzinie zosła
 ia

ia, a inne do Tatarynowic, a pozniej przewanych, wedlug
dowodow Dokumentow, Jakimowic bezprawnie y gwał-
townie, miedziwnemi Czas, sa przewadzzone, a Wito Maz-
tachowsy, Tytułem Dziedzictwa Jakimowic w potowie
drugiej Tatarynowic, przewanych zaszczytnie iedno ro-
zumiając alludo Kłetyńskim Dziedzicem Tatarynowic
podażone Grata z sobą mającym, Terrie Las y Pole La-
rudzie zwane, wraz z Innymi Grontami Matwiiowic-
kimi, bez zadnych dowodow, btożem in Visceribus Gra-
tow Matwiiowickich, będącym, dalej Dolina, pomimo-
Włukę, Wielbłą, Karocha Matwiiowickiego, od btożu cią-
gnąca się też y na Łarudzie, Pole mającego, Polym mły-
sam suchym y zgorzłym, przez Kocznie, posępniąc, oraz
y Karczme Matwiiowicką, na Gosinie Sandomierskim, czy-
li Januszpolskim stwając, od Czasu niezapamiętanych, do-
Matwiiowic należące, Dukiem Swoim Serpentine Granite-
czynionym, zając, y nieprzytrzymując Łachaićki, z Ma-
twiiowicami, iako Dokumenta Tytułu Długoset dziesięć
siat drugiego, 1669. Granicane, przy owym Gosinie Jan-
nuszpolskim, tam Kocznie, przez niego droga, z Tatar-
nowic teraz w Potowie nazwanych, Jakimowic, do Ła-
chajec alias Ganczarska zwana, Karotyina przechodzi, mied-
ziąc, ale przy Łachaićki, tenże Dukt ad Duem,
w przewidygu którego, całym, Terminum per Duem, nieustr-
nowiwszy, ani okazawszy, terminować w przedsięwzięciu,
umyślnego zkrzywienia, Grontow Dziedzicznych, Duku
Strony attentuicą, niennależące y bez-Drawnie osmieliły,
a z całym z tych y innych Gracych, w Czasie dat-
szym, wyrazić się miały, o nieważności całego Duku
a Duem et ad Duem czynionego, etiam et a Collateralibus me-
przynanego, ite iterum manifestu się — Odkarżyli się
Dziedziice Dobi Wsi Jakimowic, przeciwko Dziedzicowi-
Matwiiowic y Hryrkowic, iż Oni z przyczyny rozdzi-
lonego Dziedzictwa, przedtym iednego, rozdzieleniem Sute-
kowskich, w Roku Tytułu Siedmset Trzy-
nastym następnym, Tusinie Terminum a Quo, po-
drugiej Stronie, u Kocznie, Rzeki Horynki, przy Grontu
Skubidziński, z prawej Strony w Dukcie Swoim, uzięli
a iako

a iako wyższym tłumaczeniem, Dziedzica Tatarskiego dowo-
dzi się iż w tym miejscu, Dziedzie Hrynówiecki; używa-
nia żadnego mieć nie może, tak z Obmowy Dokumentów,
natym przedstawiać powinnien, że Las Szlak Sancerzski; ko-
ry jest po między ziemią Dobraną i zakiem Granicznym,
bywał y używał się przez te Groble, niby ostrość kraźni-
szą, Onęże, od tej wiadomości oddalić nie może, prze-
swiadczą bowiem o tym y Sędziwych Ludzi, świadec-
twa, y dokumenta Graniczne nawet Dobr Sędziwych.
co większa jeszcze Ziemia lubo oina, pokazuje iednak zna-
ki; tegoż Szlaku Sancerzskiego, niepowinno oddalić od
podobieństwa, Szlaku tamtędy bywałego, y grobelka
druga, pokazana w Dukui strony prowadzący, bo ra-
jest dosyć obszerne, y własnie do przejazdu sposobna,
ale metaka iak ię, bydzi powiada, strona, dla strunku
tylko sporządzona, dawniej, lecz ze wszystkie tłumac-
zenia przeciwne Dziedzie Hrynówiecki; dla miewier-
znego ocacenia oderwanych Grażow Jakimówieckich
ciżni, przekonają go, iawne świadectwa, y na mi-
mie użyte dowody, iż niewinnym miejscu, Las
zarudny znajdował się y Łola Matwówieckie
Lasudne zwane rozciągły się, a osobny Las Jak-
mówiecki; Rydokub zwany znajduje się, iak jest
w Dukui Dziedziów Jakimowiec określono, prze-
swiadczą też świadectwa Ludzi Sędziwych, o znakach
Granicznych y Kopcach, dla rozróżnienia Grażow, y
Lasow Jakimówieckich, od Matwówieckich, w mi-
scach Duktem opisanych, znajdujących się, Chociaż
zaś Kopa Węgielnego, przy Szlaku Sancerzskim czy-
li Sancerzowskim, będącego, Urzędy Podkomorskie do-
tego Miysca doprowadzone, naocznie widzieć nie mo-
gły, nieznieważata okoliczności. Duktu Dziedziów Ja-
kimowiec, gdy to się stało okazały: Dziedzica wsi Ma-
twówieci, iż z umowy Bgo, ten Kopic Ludzi Ma-
chowieckiemu, być ukryty. Sądu y Strony prowadzą-
cy, do tegoż Kopca dostąpić nie dopuszczono. Stolik
odbiwano

odrzucono, a iako Dziedzić Sakimowiec, nalezyć
 Dukt swoy zacigł; Terminum per Quern, u Grobelki
 Skuibidziński; za początkową Groblą, Skuibidą, okazali
 y Terminum ad Quern, podług dokumentu Millesimi
 Quingentesimi, Nonagesimi secundi; domowadzi-
 li; tak de legalitate, Ductus sui; świadczą się, y na-
 nienależycie zarzuty strony Duktu pilnującej wskaz-
 zają się = A po zakończeniu Duktu z Strony Dziedzic-
 ow Tatarynowiec, y Sakimowiec z Dobrami Matwi-
 iowcami y Hrynkowcami Sąd Liazdowy, dla zbliżają-
 cego zachodu Słońca, Jurysdykcyą swoją, na dzień Ju-
 treyszy, odwołać nakazał. Natomiast zaś to jest dnia
 piętnastego miesiąca Maija, rz Jurysdykcyą, namy-
 sze ufundowaną w początkowy robocie Jurysdykcyi-
 rozpoczętą, Stronie Dukt drugi; to jest Dziedzicowi-
 Dobr Matwiowiec y Hrynkowiec, Dukt swoy z
 Dobrami Tatarynowcami, y Sakimowcami; prowadzić
 uinać, Wymowadził tedy Strona, to jest Dziedzic
 Matwiowiec y Hrynkowiec, Urzędy Liazdowe, a os-
 bliwie Graniczne, z miysca na Początku fundowa-
 nej atezat Reapsumowanej, dnia dzisiejszego. Jurys-
 dykcyi, to jest z Bod-Namiotu y prowadzić Nas, na-
 przód, drogą do Huskowiec, na Wschód Słońca idącą,
 y wiachawszy od Namiotów, około Łoku Geometryczny
 dwuch tysięcy, stanąć Dziedzic Matwiowiec y Hryn-
 kowiec, natężyć drodze, z której chciał dalej postąpić;
 w bok ku Południowi. chęć & Urzędy swoje Gra-
 niczne z tej drogi sprowadzić, do Doliny Głębokiej-
 iakoby Rude w sobie mającej, na Południe leżącej
 dla okazania tam, istotnego niby zaczynania się Gra-
 nic, między Dobrami Słem Matwiowcami, y Hryn-
 kowcami; z Dobrami Tatarynowcami, y Sakimow-
 cami; oraz dla przywodania tam, Słemnikow, to jest
 Dziedzicow Dobr Huskowiec, czyli Kraspeytuki, y
 Borszczowki stykającej się, z dobrami teraz pod
 Ograniczenie podpadającymi; natamty mie miys-
 cu, głębokiej Doliny. Lecz gdy w. Anna z Będzowskich
 Drzewiecka

Drzewicka, Chorążyna Krzemie Dobr Tuskowice y Hryn-
 mytuki Dziedziczka, starawszy osobiscie z Plenipo-
 tentem swoim, y z Goddanem Dobr Tychze, z tego dro-
 gi ani Dziedzicowi Matwiliowice y Hryn'kowice Duka
 prowadzić mającemu, ani Innom Duka atentować
 zabierając się y Urzędem Lądowym, iść do tejże
 Doliny głębokiej, broniąc niewypływających niby Grón-
 row swoich, od wschodu Stonica, po nadtoż drogą z
 lewej Strony, ku zachodowi potoczonych, z Grontami
 Tatarsynowickiem, od Putnocy leżącym, w Roku Ty-
 siąc Siedmset Czerdziesiątym Trzecim, skopczonych, tak
 się Prawem Obrońcom, ze w Dekret Osratni, Trybu-
 natu Korony Lubelskiej, z mocy którego Dzieło niniejsze
 odprawione się, wyraźnie niewychodziła, iakoż nie mo-
 cno obstarując iść, dalej niedopuszczając, ze zaś bez Assy-
 stencji, z Prawa Należącej, natym tu miejscu stać,
 Dzieło Sąd Urzędów Granicznych, potrzebną, bydl' niet-
 wey, Wład Chorążyny Krzemie, stawiać się w tejże
 należący według Prawa Assystencji, lub okazania
 spawalnej Plenipotencji, swemu Urod, Marchockie-
 mu Plenipotencji, od W. Chorążego Krzemie, przez swe-
 go, stającą uznać, Ato natychmiast, atymczasem
 Jurysdykcją swoją dla następującego Sędzi, Wniebo-
 wstąpienia Bariskiego, na Dzień Świątowy, to jest sie-
 dymnasty Miesiąca Niniejszego Maja, odwołac'
 rozkazał, Dnia zaś Siedmnastego Maja, też Jurysdyk-
 cyą swoją przywołać rozkazawszy, na ządanie Inon,
 y dla Dnia nieporozumienia, z inowu Jurysdykcją do-
 dnia Sobotniego, to jest na dzień Osmnasty Miesiąca regni
 odwołac' nakazał, a dnia Osmnastego regni Miesiąca
 też Jurysdykcją przywołać nakazawszy, Ponieważ
 Wład Felician Bursza Drzewicki Chorążi Krzemie
 oszczewisto stawiając, iako Assystent z Prawa Łony swo-
 iey, y do tejże Sprawy należący, podobnie iako Wład
 Chorążyna Krzemie Matzaka Sędzi, Sąd Swoy y Strony da-
 ly, z tego miejsca, iść niedopuszczając, Leczym Sąd Liaz-
 dowy

dowy, zwazając takowe Okoliczności, Sprawę Niniejszą do
 Sądu Głównego Trybunatu Koronnego, Lubell nazad odsła,
 zachowując Stronom wszystkim Termin zawity = Łakie
 się Włtł Wojciech Leduchowski młodszy Rodott. Dziadzie
 Matwiiowicz z Dzytygłosciarni przeciwko Włtł Kłiyya-
 nowi, y Armie z Stędowskich Dzwieckim, Chorażył Kłz:
 matzonkom, iż gdy Włtł Leduchowski po skazonym
 Obwodzie, Dziadziow Tatarynowicz y Jakimowicz, Obwod
 swoy, znalezania Sądowego, uczynie y rozpoczynai' przed
 siewziad, y Urzędy Graniczne, do Stębokiyy Doliny Błsty
 Grontow Burszczowieckich, z Wyrokow Przeswłtł Trybu-
 natu dla skazania wtym miejscu bydz powinnoego,
 cłwego Terminu a Lno, chadz przyprowadzić, tedy
 Włtł Dzwiecka nayprzod, Narmiot w Dzien dzidzysty
 w Omym Mieyscu, przy Błgł Grontow Matwiiowicz-
 kich y Atrynkowieckich, dla Wygody Jurysdykcyi Sa-
 dowey, postanowia'y, zastawszy Ludzi uzbroionych,
 rzucić gwałtownie łazala, gdzie pod Ow Czas Ciz na-
 stani, Narmiot podarli, Łoddanych Matwiiowiczkich,
 Narmiot stawic pomagających, Cepami Kłiam, sze-
 sciu abili, niektórym Błgł Noży poprzetrzali, a potym
 y Sama w Osobie swoiyy, nadiachawszy, wnosząc ze
 Kłin Błla, nad wspomnianą Stęboką, Doliną, prze-
 ciagniony, do Dobr Bły, Kłasnotuki, ma nalezieć, która
 Kłasnotuka, zadnego stykania się Grontow swoich z Błaz
 tam Matwiiowiczkiem, wedlug Dokumentu Grami-
 tarynego Amm Millesim Quingentesim, Łrągestini O-
 ctawi, mie' niemow. bardziey pozorem iednostylmowia
 z Dziadziarni, Tatarynowicz, y Jakimowicz, by Duku-
 Czystego, Dziadzie Matwiiowicz niemial, Łranaw-
 szy na drodze, z Łuskowicz do Łdorszczowki idący, na
 przeciw Mogity, w Błlu ieszcze znaczney, y mieda-
 leku Łeziovek, w dole zostających, ku wspomnianey
 Stębokuy Dolinie, y do Błłota Błudy, ciągnących się,
 będaży, a Łoddanych wtym miejscu, ktorędy za-
 ląży się, z Sądem Łiazderowym, przez ten Kłin, miał
 przechodzić.

to naprowadził, tamże bez żadnej wiadomości. Wiele
 Uskarżających się, namiot swój, w ranną, dosyć a pogo-
 dną Porę rozbić kazał, y w dalszym Grzem, Wiele Łałących
 się, w sporowi żadnemu niepodległym, zatykać tyżki zle-
 cił, a tak z mnóstwem znajdujących się y wyliczonych
 Ludzi, rucznicę kłoni przez Pola zboiem zasiane przechodząc
 Namiot rozbić y tyżki zatykając, znaczną, bardzo fika-
 de, w tychże zbojach uczynił, przybyłym ludziom, Wiele
 Łałących się do obronienia dalszego Zboi ratowania, gwał-
 tem opierać się y bardziej One ratować kazał, których
 sztuk poczynionych, Wixya uczynić się mająca obzer-
 nicy wytuszczać, y wyrażać w sobie będąc, nadto, zapra-
 nawiającym się Wiele Drzewieckim, przeciwko tak gwał-
 townemu, postępkowi, obronę Granie mianowicie, Tyżki
 Dłcisł Siedemset Osmego Roku, Powaga, Dekretu
 Dybunato y Liardowych, wszczegulności osratniego, Ty-
 żki Siedemset, Czerdziestym Trzecim, Gronta Dobr Tatary-
 nowice y Borszczowice, od Dobr Samych Siestowice y
 Krasnotuki, odkupczających, a w nieprzerwanym uży-
 waniu, tychże Wiele Chorążawa Trzem, od dawnego bar-
 dzo Czasu, zostając, naostatek y Samym Przypowem-
 zastanawiającym się, że żadnej nigdy z Wiele Leduchow-
 skim, niemieli Sprawy ani też Dekretu, iednak mimo
 to uchronie y przetożemia, Sąd niniejszy do zaręcia Du-
 ktu swiego, natenie Gront, dawno odgraniczony, y od-
 kopiony wprowadzić uśiłował, iakoz y wprowadził
 zaczął zając się przeciwko tak bezprawnemu, Wiele Le-
 duchowskiego, postępieniu, skargą, y zaświadczeniem, oraz
 na nieprzyzwoite, bo w samych tylko słowach, a samcy
 Brawdzie przeciwne zarzuty, z nieprzyzwoitego Wiele
 Leduchowskiego Wynalazku, dla zatarcia iedynie sta-
 du popełnionej, tak bezprawnie Gwałtowności Swój
 na Samych Wiele Łałących się, zwrócone, y aby broni-
 ile pierwszy użytu Samemu wynalazcy nie szkodziła
 nauskarżających się z umysłu obrocone, najskromniej
na przeciwko

na przeciwko tak dobitnym, a nigdy dowiesi się nie-
mogącym, y najuroczyściej remanifestując się. Zarzutom.
Ażako w najdelikatniejszy, bo Honoru sprawie, Pra-
wie otu czynić ze niezamiedbując oświadczając się.
= Świadczy się Dziedzić Dobr wsi Tatarynowiec, prze-
ciwko Dziedzićowi Dobr wsi Hrynkowiec, iż tenże Dziedzić
Hrynkowiec; zabierając się do oprowadzenia Duktu
z Tatarynowcami y Jakimowcami, dla Wzięcia Termi-
nu a Quo, wprowadził Prong y Sąd, w Gronta Tataryn-
nowiecki, z Krasnotuckimi, drogą, oddzielając się
a gdy po zadrogu głębiej w Gronta Krasnotuckie,
niemając żadnej sprawy, Granicznej z Dziedzićami.
Krasnotuki; ani Dekretu, wniesi ustował, y Sąd mi-
niejszy na prowadził, tym Postępkim swoim retn-
cya, od Dziedzićow Krasnotuki; Sobie sprawił, i zty
przyczyny, dat okazał do Remisy, w iako wdawną
Przyczyny, Dziedzić Hrynkowiec nastąpił, dla czego-
sprawa Graniczna, Dziedzić Tatarynowiec, z Onymże
skutku, y zakazem swego niebierze. tak otę zwolęz
y wdamie wproci Prawne, Dziedzić Tatarynowiec
skarży się. = Świadczyli się Wite Felician y Anna
z Bzdowski, Drzewiecy, Choraj Kręż Dobr wsi.
Juskowiec y Krasnotuki. Dziedzić, przeciwko Wito
Leduchowskiemu Miecznik Łodół. zetenie wzpo-
czawszy Sprawę Graniczną, w Polu Tatarynowieckim
y Hrynkowieckim, z Wite Ewaszem Hryniskim. Łod-
czaj Łyromię. Dziedzić Dobr Tatarynowiec, z Do-
brami Hrynkowcami stykającymi się, a za Dob-
bra Krasnotuka, y Juskowiec, Wite zalogach się
zadnym ani Węgielnykierem też Siarą, do Dobr
Hrynkowiec y Matwiiowiec, nieprzypierając, lecz
w środku między Dobrami, Tatarynowcami ziednuy
a Dobrami Borszczewką z drugą Prong, zupełnie
roku Tyżąc siedmset czterdziestego Trzeciego, są
ograniczone

ograniczone, przez te więc zapadłości, żadney sprawy y Dekretu, W. Dziedzię Matwiiowicz niema, iac, dla przynajmniej mioby Siemosa; Wiell Łalajch się, niestusznie przypozwał, y w Inwolucy, niestusznie wprowadził, zacym ote niestusznie wprowadzenie Manifestuie się. — — — — —

Od po przyjeździe, niuicyznych Protesztacy, od Sion wterazniysze dzieło wchodzących, Sąd Urzędow Liardowych, tymie Sionom, aby od Gwatoz y czymie nia Sobie Szkod, wzaiemnie wstrzymywaty się, nakazuje, Inkwizycy zaś wyzwy w Sądzie Szym Liardowym, złożone, a po przeczytaniu tychże we dwóch Koutach, Dziedziom Dobr Tatarynowicz, y Jakimowicz, a wiednym Dziedziowi Matwiiowicz zapieczetowane, na Dowrot Sionom oddać. Moza Dekretu niuicyzszego.

W tym miejscu Podpis Wiell Jana z Kieszowa Kustkow.
Zkiego Komor, Granicany wojenodatusz Pandomirskij
w oryginalnym Polowy Protokule Znajduj się
Jan Michałowski Komor Granicany Zytomirski
Pioro Na Perminie Zjazdu Ksep Wymagacz

Między Dobrami Mucza Czornobylskiego, Wiell Jana Chodkiewicza Starost Smudak z jedney, a Dobrami Miascem Hornostajpolem, Wiell Borockich, Generatowiczow, Artylleryi Litaw z drugiey strony, Akcespersepsy, y Publikatę, na Wiell Janie Borockim, Generatowiczu Artylleryi Litawskiej.

Dziato się na Bronie w sporze będącym, na Inwazyi Peki Nieprunizy, usia starey Dyplei, y Sionofortowicy, w niepr, między Dobrami, Hubinem, Kupowatym, Opocaycami, y Praszowem, Strabmowiczem, Janem Wiellmoimym, Jana Mikolaja Chodkiewicza, Starosty Generalnego, Lięstwa Smudakiego, a Dobrami, Miascem Hornostajpolem, y Innymi, Janem Wiellmoimym, Księżana Starosty Litawskiego, Ignacego, Lisaria Wsłit, Inwazyi Starosty Trumackiego

go, Stanisława y Jana Generałowiczow, Artylleryi w x Lit^o =
 Łotockich, Braci między sobą rodzonych, Dziedzicznemi, dnia =
 Dwudziestego Siódmego, Września, Roku Łanckiego, Tysiąc siedm =
 set Pięćdziesiąt Piódmego.

W Praytomniach: Wiód y Urodzonych, Andrzeja Komara
 Al^y Potomeckiego, Michala Komara, Komornika Granicznego Wólc
 korowskiego, Stanisława Kikora, Podstolica Giszana, Teodora
 Donaiewskiego, Suscepranta Praysięgłego, Grodzki, Sztomnię, Sura =
 sza Skorupki, Subdelegata, Drobickiego, Walentego Bondarzew =
 skiego, Ekonomu Generalnego, Hłomostawpolskiego, Michala Mosiczyń =
 skiego, Subdelegata Łódzkiego, Stefana Farkowskiego Giszana Ryb =
 ie Dóbr Klucza Hłomostawpolskiego, Generał y Szturca Imnych, Re =
 nu Aktowi Praytomnych, tudzież Opornego Woinego, Generata
 Woiewodztwa Kiońskiego, Alexandra Dierbercauna, Akt ten
 przywołującego.

Urzędy Podkomorskie Graniczne Woiewodztwa Kiońskiego, Gottu
 Sztomnińskiego, od Stron Obydwóch, y Urząd Liamski Komorniczy, Sztomniński,
 z Strony Łaskiewieci Jana Chodkiewicza, Straty Emendackiego
 prowadzeni, za okazaniem Dekretu, Łupetnego, Sądu Liamskiego -
 Sztomnińskiego międzystronami, na Aktu, Wyrażonemi, dnia Dziesię =
 go Maja, Roku Teraznieyszego, w Sztomni na Kadenacyi S. Filip =
 skiego Serowanego, na dzień dzisiejszy, Sprawę teraznieyszą
 do Urzędów Podkomorskich, swoich odbywającego, na Gront w spo =
 nie będący zaciągawszy, Jurysdykcyę swoją sądowną, miublixa =
 ię, Obrońcom Prawnym, y Właścicielom, Grontu Obojcy Strony,
 ufundowali, y Woinemu, Aktowi Swemu Praytommemu, też Jurys =
 dykcyę, z bezpieczeństwem wszelkim, obwołać, a dla abliżaiące =
 go się Łachodu, Poima, na dzień jutrojszy, odwołać rozkazali;
 na dniu zaś dzisiejszym, za przywołaniem Woinego, też Ju =
 rysdykcyę rozpoczynając, Strony do rozprawy Prawnej, przywo =
 łali, rozkazali, - Protestowali się, Wiód Kairan Urzędowski:
 y Dymowski Sta, Ignacy Giszar w x Lit^o. Prayssta Trumacki:
 y Stanisław Woysk w x Lit^o. Generałowicz, Łotocki, Bracia

między sobą

między sobą ~~rodzinną~~; Dobry Młoda Hornostajpolskiego, na
 Schęde, W. Jana Gorockiego, Generatowicza, W. X. Lili, Dnia
 swego rodzonoego, Mato=letniego, Działem przypadłych Dnie-
 dzica, Ewiktowicie, przeciwko, Młot Janowi Mikolajowi Str-
 bi Chodkiewiczowi, Starosce Generalnemu Łęstwa Łmudaki-
 go, Dobry Arabska Czornobylskiego, Działowi, w rako-
 wy sposób. yoto iż W. Ma Łmudaki; Sursdykoyę Urzę-
 dow Granicznych, Godłomoy y Litem Łytomoy na Mieyscu Atodok,
 Moskiewski, rzeczonym, a potym Stordyszcze nazwanym, Przega-
 mi Swoiemu, Jaziora Aruskie czyli Ruskie, Mianowanego, z Rzeką
 Nieprem łączenie, swoje mającego, nigdy aż do ulokowania, Niniejs-
 zey Sursdykoyi, żadnemu sporowi niepodległym, ani zastaw-
 zonym, owszem, w spokojnym zawsze, posiadaniu, Dobry-
 Hornostajpola, y Domantowa, Działowi zwracającym, za-
 Dney angularności Dwoistego, am Tróistego z Wsiami-
 Łasiedakiemi; stykająca się, granicznego niemającego, lecz
 rozciągającą, Stroma, y własną Grontow Dół, Ługow, y Łasow-
 Hornostajpolskich, będącym, ulokował, mienalezyue; mają-
 łą łączenie się tego Jaziora, Aruskie czyli Ruskie, zwanego, z
 ustępem to jest Łozyskiem. Wyłupu nieprawnego, a daley sa-
 mą Rzeką Nieprem, y tym ustępem czyli Łozysko, mianował, nie-
 stuszenie starą Grypeią, Daleko oddległą od Mieysca Niniejsze-
 go, które ulokowanie, Sursdykoyi, iako jest z wielkim po-
 krzywieniem, Grontow y Granic Dobry Hornostajpola, y Leci-
 Domantowa, co się jasniey dowodami; gdzie będzie przyna-
 leżało okazać, tak przeciwko Temu, W. Starosce Łmudakiemu,
 o nieprawne Mieysca, tego Domiermowego, Stordyszcze zwa-
 nego, przywłaszczanie ^{a bardziej teraz} zaprzeczanie Wstępu, Jaziora Aruskie czy-
 li Ruskie; Do Niepru zastarą Grypeią mianowaną, y u-
 tymże mieyscu, Sursdykoyi ulokowanie, o mieścołści; kto-
 ry y nieważności, takowego ulokowania, uroczyście Ma-
 nifestujemy. = Reprotestował się, W. Jan Mikolaj Strabia
 Chodkiewicz, Ma Generalny Łęstwa Łmudakięgo, ^{widowa}

wodowa, przeciwko Stronie pozwanej, oto, iż ta przekonana bę-
 dać, że miejsce ufundowanej Jurysdykcji, jest Grontem wła-
 snym Dóbr Opaczyc, bo Dekretami, iestżo przed Urzęd, mę-
 ⑨ Dziadziacami, Dóbr Rykxi a Dziadziacami Dóbr Jeremiec, y
 Ładyxi Dóbr swoy rzeką, starą Brypecią, w Uroczysko Czort-
 owice y aż do Uisua iey w Niepr, po iedney stronie, Rzeki Bry-
 peci starey, y uroczyska Czortowicy do Dóbr Jeremiec, y Ładyxi
 a po drugiej do Dóbr Opaczyc, Dziadziactwa Strony Do-
 wodowej, przez przyznanie Brzegu, Dobrom Opaczycem, sta-
 ry Brypec, iest przyśądzony, y miejsce terazniejszey Jurys-
 dykcji, przez Gwałtowność Goddaństwa, Hłomostaypolskiego, y
 Wsi Domontowa, iako zaświadczenia, zaskarżenia, iest przywła-
 szono, a Rzeka stara Brypec, y Uroczysko Czortowica, w Niepr-
 wpadająca, bez żadnego Fundamentu, przez Stronę Pozwaną, Wtę-
 pem Rzeki Niepru, y Jeziozem Truską, czyli Ruską, a zaś miejsce
 ufundowanej Jurysdykcji, Chorodkiem Moskiewskim, są mianowa-
 ne, iedynie na przywłaszczanie, sobie Grontu, nigdy nienależnego.
 Iż Rzeka stara Brypec, z Uroczyskiem Czortowicą, niestychanym.
 Nazniskiem utytutowana, a ztąd iakoby zle ufundowana, Jurys-
 dykcy, Strona Pozwana wnosząc, przeciwko W. Skarżaczemskij-
 y ufundowaniu Jurysdykcji niestuzkie zaskarżenie, W zaś
 protestując się, iako na fundamentie Dekretów, na Grontie wła-
 snym, gwałtownie, przez Stronę pozwaną, odebranym, przy Nie-
 prze gdzie, dwieściany, Opaczyc, y Domontowska, stykająca się.
 Jurysdykcyą ulokował, y Urzędy Łazdowe zaprowadził. Także ni-
 stuzkie zaskarżenie, niemięcy, o ucalemie, ufundowanej Jurysdykcji.
 powtórnie Manifestuie się, = A po zakommitowaniu, Łazalen, Obo-
 rej strony, Urzędy Łazdowe, też Strony do Lisania komparacyi-
 obowiazują, Naktozym Terminie, W Jan Mikolaj Hrabia Chod-
 kiwicz, Starosta Generalny Łęstwa Łemudzkiego y W.W. Andriy
 Roman, Starosta, Piotromcki, Piotr Kocinski, Regent Łemski, Cwirucki,
 Jozef Polanowski, Vices-Regent Łodaki, Kiewski, Dowodowie, przez
 W. Andriia Roman, Stę Piotromckiego, iednego z Dowodów Cze-
 nista, a Jwiedmożni, Ławian Sta Urzędowski, Ignacy Lisarz W-
 Itt Litt: Jerzy Sta Stumacki, y Stanisław Generatowicz, Woysk W-
 Itt Litt: Łotocay, Ławia między sobą rodzem, bywsi Kłucz a Hłom-
 ostaypolskiego Dziadziace, pozwani przez W. Łukasa Skorup-
 le

Mędzy Dobrami Matwiiowcami; i Krynkow-
cami, w. Woyciecha Ledochowskiego Miecznika Łódz-
kiej, a Dobrami Juskowcami i Krasnotuką,
w. Feliciana Drzewieckiego, Chorążego Krzemien-
i Amry Błędowskiej Matzonków; Satarynowca-
mi w. Eliasza Klutynskiego Łódzkiego Łyżom-
i Dobrami Jakimowcami, w. Małachow-
skich Braci (Dziedzicznem; z drugiej Strony, Dzię-
to Łazdowe, Graniczne, Łosiateczna, Sentenya, i
Dopuszczona, po Rozpisach, między Urzędami
Łazdowem; Appellacyą do Trybunatu...

Dziato się na Gronie wsparze będącym, między Do-
brami, Wsiami, Matwiiowcami, i Krynkowcami, w. Woy-
ciecha na Ledochowie, Ledochowskiego, Miecznika Łódzkie-
go, (Dziedzicznem; z jednej, a Dobrami Wsiami, Jusko-
wcami; i Krasnotuką, w. Feliciana, i Amry, z Błędow-
skich, Drzewieckich Chorążych Powiatu Krzemienieckiego
Matzonków, Dobrami Wsią Satarynowcami, w. Elia-
sza Klutynskiego, Łódzkiego Łyżomirskiego, Dobrami
Wsią Jakimowcami, w. Stanisława, Stolnika Krzemi-
enieckiego, y (Damiana Horodniczego Łyżomirskiego, Ma-
lachowskich, Braci między sobą, rodzynych, Dziedzic-
znem; w wojewodztwie Wotynskim, a Powiecie Krze-
mienickim leżacem; z drugiej Strony, w Dolinie Stepo-
kiej, przy Rudzie błotnistej, w reży Dolinie będącej,
+ naprzeciwko Lasu, za Rudą będącej; Koptycha nazy-
wającego się, do Dóbr Wsi Borszczowskiej, Dziedzictwa
Jasnie

Jasne Widmowego, Stanisława Krabi Mniszcha
Podkomorzycę wux^{lit} należącego, Dnia Dwunastego
Maja, Roku Tysiąc siedmset siedmdziesiątego
Czternastego.

W, Brzytommwici zWW. i Ultr Jana Nepomucena
Chodakowskiego, Vicesgerenta Grodzką, Krasnostawę
Sebastjana, Baczańskiego, Ignacego Sadkowskiego
Michała Jaworskiego, i Innych wielu różnego Stanu
Ludzi, niemniej Woznego Generała Opatrzego, Ba-
zylego Chomiuka, ake najmniejszy Brzywołuiącego.

Urzędy Liazdowe Podkomorskie Lutomirski, z Strony
Dziadziów, Dobr Jaturynowice, i Jakimowice, a zaś
Włodzimirski, wraz z Sędem Ziemią Łucką Podse-
kowskim, z Strony Dziadziów Dobr Matwiiowice z Przy-
ległociami zprowadzone, za okazaniem, (Dekretu Try-
bunału Koronnego Lubelskiego, Dnia dwudziestego drugiego Pa-
dziernika, Roku przeszłego 1776. na Woiwodztwie Czernie-
chowskim, między Stronami, między w kompanii wyra-
żonem; w porządku rozgraniczenia, czyli Odkopozemia,
Dobr wyżej wyrażonych wypadłego, tudzież Limity, przez
Urzędy Liazdowe, Podkomorskie Łucki i Czerniechowski na
Grone wyżej wspomnianym, usporządkowanym, Roku-
1777. dnia szóstego Października uczynionej, na Dzien-
dziesiąty wyżej na Akcie wytknięty, Liazd oznaczają-
cy, ziachawczy, Jurysdykcyą swoją, Sądową, Nieuważ-
czając własności Frontów żadnej strony, Woznemu wy-
żej na Akcie wyrażonemu, przywołać, adla nakła-
niającego się ku Zachodowi Słońca, do dnia Tuzajszego
odwołać nakazali, a nazajutrz to jest dnia Trzynastego
Maja, też Jurysdykcyą, rozpoczynając Stron, do wzprawy
Brawny.

Prawney przywotac' rozkazali;.. Oswiadczyli sie Ww.
 Jolcian i Anna z Bledowskich (Dziewiccy, Chorażo-
 wie, Powiatu Krzemien, Matzonkowie, Dobr usiow Ju-
 skowiec i Krasnotuki Dziedzice, przeciwko W. Woy-
 ciechowi Ledochowskiemu Mieczne Godos, Dobr usiow Ma-
 twiowiec i Krynkowiec Dziedzicowi. Iż Tenże W.
 Ledochowski; Miecznik Godos, mając sprawę Graniczną,
 od Dobr swoich Matwiowiec, i Krynkowiec, z Dobra-
 mi W. Eliasza Klutynskiego, Godzaszego Lytonin, Wcia-
 Satarynowcami, Siemie, alwegłami do Siamy Borszczo-
 wieckicy, przypieraiaćem; Pominauszzy tricysce, schodzą-
 cych się wspomnianych Węglów, u Bieży głębokiej do-
 line, gdzie w Roku 1743. Trzy kopce węgielne, Urzędo-
 wnie, usypane, y zaprzysiężone zostały. Przyszedszy dnie
 Siamy całej, jedną Satarynowiecką, a drugą Juskowicecką
 czyli Krasnotucką, i kopce Siemie, w Roku 1743. między do-
 brami Juskowcami i Krasnotucką a Dobrami Satarynow-
 cami; Urzędownie usypane, przez W. Obżatowanego, widora-
 kiemi Franzakoyami; wżasi okazać się mającem; ak-
 ceptowane, Pominauszzy tak głęboką, Dolinę, y Onie całą,
 w Siame suwia, przeciwko oczywistemu Dokumentowi, Gra-
 nicznemu, Dni 1568. ięta dolina głęboka, ani w Frontach
 Matwiowickich, ani w Frontach Borszczowieckich, ale
 w Siame między Dobrami Juskowcami i Satarynow-
 cami, a Dobrami Borszczowką miescić się, y Dobra
 tylko wspomniane, ale nie Matwiowce, ograniczać po-
 nimma, zabrawszy; Urzędy Liardow, aż za Dolinę,
 głęboką, nad błotami obszernem; i płaszczynę, Sianożę-
 ma, po nad rzeką, Florynem ciągnącemi, do Dobr
 Juskowiec czyli Krasnotuki należącemi; od wieków ni-
 gdy, ani Siama, ani Bieży do Dobr Matwiowiec nie
 przypiera

pieraiągami; dla ufundowania Jurysdykcji; przyprowadzić
 a przez te suwielizymność; Gromta Juskowickie i Krasno-
 tuckie, aż za Saianą, Satarynowicką, będącą, przywta-
 szczyć sobie usiłując. Przeto o miejscowe Gromty Juskowic-
 kiego, czyli Krasnotuckiego okazanie, dla ufundowania
 Urzędów Jurysdykcji; a przeto przywłaszczanie, Gromty
 Juskowickiego, powtornie oświadczają się; —. Remanif-
 towat się, w. Woyciech na Ledochowie Ledochowski Mie-
 cznik Podolski; Dobr. Matwiiowiec z Przyłegłoscią Dzie-
 dzie, przeciwko ww. Felicianowi i Annie z Będowskich
 Drzewieckim Chorążym Wzrost, Dobr. Juskowice i Krasno-
 tuki. Dziedzicom, iż iako, od Miejsca uczynionej Kuten-
 cyi, to jest głębokiej Doliny, Dukt swój rozpoczął, tak
 w tymże miejscu, teraz fundowana została Jurysdykcya
 Kopców zaś między Krasnotuką, a Satarynowcami zmo-
 wnie posypanych, iako nigdy nieakceptował, tak
 też niezapozowywał do zaprzysiężenia, Ponieważ i sa-
 mi u siebie; ww. Drzewieccy są, przeswiadczeni, że z De-
 kretn 1743 Roku, żadnego Tryangulu, od Dobr. Jurick
 Juskowice i Krasnotuki z Dobrą Matwiiowcami, i
 Hrynkowcami niemają usypanego, a z tych Powodów
 niemogli być; nigdy zapozowani; do zaprzysiężenia Try-
 angulu, to zaś zapozowanie, miesza się, do Wład Drze-
 wieckich, lecz do Dziedzica ww. Borziszowki; któremu
 zmowność. In Anno 1732. zadana była w takowych
 zaś przypadkach, iako Saemnik odprzysięgać się, lub In-
 kwizycyą, odwieść powinien. Przeto o mienależycie w
 tej okoliczności, y przeciwne Stumaczenie wydanego, Przy-
 pozwu, na Termin Kondescensyi; w roku 1776. agitują-
 cysię remanifestując się; —. A po zapisaniu Protosta-
 cyi i Reprywatcyi; Strony do pisania Komparacyi rz-
 Urzędy, Podkomorskie Liardowu obowiązały. = Na kto
 nym?

Tym Termini, W. Woyacz, na Ledochowie Ledochowski
 Miecznik Łodolski, Dobr wsiu Matwiiowiec Fryn
 Kowiec Łanudzia, i Machnowiec Dziedzic, Łowd,
 y pozwany, oczeniisto, Urodzeni, Michał Saworski i Jo-
 masz Kuczewski, Łowdowie oczeniisto, W. Eliasz Klityński
 Łodczasz, Łytomi, Dobr wsi Satarynowiec Dziedzic, Łowdi
 Przepozwany oczeniisto, W. Stanisław Stolnik Powiatu Kiem
 i Daniel Horodniczy Powiatu Łytomirskiego, Matachowsky
 Bracia między sobą, rodzem, Dobr wsi Jakimowiec Dzię-
 dzie, Łowdowie i Pozwani oczeniisto, W. Felician i Anna
 z Łędowskich Dzieniec, Chorzowie Powiatu Kiem, Dobr
 Wsiu Juskowiec i Krasnotuki Dziedzic, Pozwani i Łow-
 dowie przez W. Feliciana Dzienieckiego, Chorzego Powiatu
 Kiem, swym i Matkonki swey Imieniem oczeniisto, W.
 Stanisław Krabia Wandalin Mniszcz, Podkomorzy
 Władisł. Dobr wsi Borszczowki Dziedzic, Przepozwany
 przez W. Ignacego Łaleuskiego Czestnika Brockiego, W. Mi-
 chał Łędowski Gł. Mł w wysku Korony, Dobr wsi Ła-
 chalec Dziedzic, przepozwany, przez Urząd Marchockiego,
 stawili się, i Prawie między sobą, kontrowertowali: Kto-
 ryk kontrowersyi, Urzędy Łazdowe wystachawszy potrzebne
 bydzi do pisania Komparacyi, od W. Eliasza Klityńskiego
 Łodczasz: Łyś, Dobr wsi Satarynowiec Dziedzic, na wy-
 dany od W. Ledochowskiego, Mieczni: Łodol: Przepozew, u
 znaia, ato natychmiast: Movit W. Klityński Łodcz: Łyś
 do Sądow Głównych Trybunał Korz Lubel, Non Admissa.
 Protestował się W. Klityński, Urzędy Podkomor z strony re-
 protestowali się. A ponieważ Tenże W. Klityński: Podcz:
 Łyś, na Przepozew po sobie, od W. Miecznika Łodol
 wydany, dopetniając Wyroki Sądu swego, Komparacyi do-
 misał. Przeto Sąd doskonała Komparacyą uznawszy,
 stronom wzpierać się, nakazuje, a w rozpieraniu
 osiadczaia się, W. Felician i Anna z Łędowskich
 Dzieniec, Chorzowie Powiatu Kiem, Mał, Dobr
 wsiu

Uziów, Juszkowice i Krasnotulki (Dziędzice, przezwane w. Woy-
 aichow, Ledochowskiemu, Miecznikowi Łodol, Dobr. Uziów.
 Matwioniec i Hrynkowice, Dziędzicowi, iż tenże w. Ledo-
 chowski. Mimo Opis Reguty i sentencji, Dekretu Trybunału Armii
 1776. wypadłego, którym zaczęte Obwodu, w. Obzatowanemu
 od miejsca uczynionej Retencji; w roku 1776. to jest od dro-
 gi z Juszkowice do Bruszczowki idącej, po nad którą, Kopy
 Łańne, między Dobrami wsiami Juszkowcami czyli Kras-
 notulką, a Dobrami wsiami, Siatynowcami; Anno 1743. są
 usypane, i przez w. Obzatowanego dosyć akceptowane, gdy o
 zaprzysiężenie tychże Kópów, przez w. Armę z Błędowskich
 Drzewiecką chorążym, Kierem, w czasie sypania Onych, ma-
 toletnią, na Przestę Termin Kondescensyi, 1776. sam przy-
 pozwał, przeciw nieodmiesca uczynionej Retencji; ale
 całą Łańną, na Klinie Juszkowiecką czyli Krasnotulką, prze-
 szedłszy, aż do Łat obzermych Łańnożymych, i Łańny Brusz-
 czowieckiej, ^{miejsce} dla ufundowania Jurysdykcyi, Urzędowi Łańdo-
 wym Podkomor. okazał, i tam po ufundowaniu, w Niemalezytym
 Miejsce Jurysdykcyi, w. W. Oświadczając się do zapisania
 Komparacyi przymuszerybyli; widząc się znacznie być u-
 krzywdzonymi, ażeby fundowanie w Niemalezytym Miejsce
 Jurysdykcyi; uszczerbku Piętoń, w. W. Oświadczających się
 nieprzyniósł, o fundowanie tejże Jurysdykcyi; nie w Mię-
 sce Wyrokami Trybunału oznaczonym, ponownie, oświad-
 czając się. — Laswiadczył się w. Łańsz Klityński Pod-
 czaszy Łyś, Dobr. wsi Siatynowice (Dziędzice, Przezw-
 ko w. Ledochowskiemu, Mieczny Łodol, Dobr. Uziów Ma-
 twioniec i Hrynkowice (Dziędzicowi, iż tenże w. Dziędzice
 Matwioniec, wiedząc dobrze o Dekrecie Łańdowym Armii
 1743. Sądu i Urzędu Podkomor., którym Kopy w całej
 Łańni, między Dobrami wsiami, Siatynowcami, a Dobra-
 mi wsiami Juszkowcami i Krasnotulką, są posypane
 i tyleż razy przez tegoż w. Dziędzica Matwioniec ia-
 kosię z Dokumentów okazać akceptowane, y że Dobrą
 tego

Jego Maturiiowce, nie z Dobrami Juskowcami ale tylko z
 Dobrami Tatarynowcami, Są one swia, mieć powinni, a Do-
 bra Juskowe i Krasnotuka tylko Liżnie, do Gruntów Tatar-
 nowieckich, ale nie do Maturiiowieckich, przypierać powinni,
 przecież, mimo te wszystkie przeswiadczenia, przeszłości
 całą Są one Tatarynowiecką, i Drugą Są one Juskowiecką, -
 i Krasnotuka, Kopcami, w Roku 1743. Urzędownie oznaczo-
 na, aż do Są one Borszczowieckiej, ybłota obszernego, do w-
 biemia ~~Rana~~ zdołnego, na koncu głębokiej doliny, będą-
 1- cego, przyszedł y tam mimo Dokument swój, własny, 1568.
 całą Dolinę głęboką, która Dobra, Juskowe od Dobr-
 Borszczowki ograniczać powinna, w swię Są one zabrac
 i te Granicę Naturalną, Dokumentem, wyz wspomnianym
 utwierdzoną, zniszczyć usiłując Urzędy Łazdowe Graniczne,
 dla fundowania Jurysdykcji, i zaczęcia Termini a quo,
 nad płotem wielkim, ścianozętnym, po nade Horyniem
 Rzeką, ugnającym się, postanowił, iż zarym w. Dobr. Ta-
 tarynowiec (Dziędzie, o nie należytę przeyscie całej Są one
 swiej, i niew przyzwolitym miejscu, postawienia Urzędów
 Łazdowych, dla fundowania Jurysdykcji, powtornie opwiad-
 za się deklarując (Dokumentami dowiesć, iż Terminus
 a quo, Dobr. Tatarynowiec z Maturiiowcami i Frynkow-
 cami, nie w tym miejscu, ale u Liżny głębokiej doliny, gdzie
 trzy Kopy, in Anno 1743. przysięgę Borszczowieckiej
 są usypane zacząć się powinny. Reprezentował:
 się w. Woyciech na Ledochowie Ledochowski. Miecznik
 Godo Dobr. Maturiiowiec z Przyległosciami (Dziędzie
 tak ... przedwko Dziędziom Tatarynowiec, iako i Jus-
 kowiec iż On Urzędy Sołkomorskie, dla ufundowania
 Jurysdykcji, na Gronie w Sporebędącym, przy Urzysku
 głębokiej Doliny, Kude, w sobie mającej, & Opposite wsi
 za Rzeką, Horyniem leżący, z Kąd i Duktu swiego brad
 Terminus a quo, należytę postawił, Kopców zaś czyli
 Tryangulu z Dekretu 1743. Roku usypamy, iako wbrew
 Prawu i Sprawiedliwości, nastąpiomych, nigdy nieakę
 praw

pował, Zaswiadczało Dekret, Trybunał, Roku 1746. Zapadły
 który za porzucenie takowego Tryangułu, Łatremi Zakładami
 Stanisławskimi. WW. Oskarżonych Dobr. Satarynówce i Jus-
 kowice (Dziędziców, ukarauszy, oraz i Niższe Dekretu, Ter-
 ze Tryanguł, i porzucenie Kopy rozpoznac nakazał, Przeto o nie-
 należyte fundowanie Jurysdykcyi, i powtore zaswiadczenie. A po za-
 komotowaniu Protestacyi i Replastacyi Stron Urzędu Podkomor
 Łazdow, Sęzi, Jurysdykcyi Sądowej, tak w nadziei przybycia Urzę-
 du Grodz. Nowogrodz. od WW. Dziędziców Dobr. Satarynówce i Sto-
 kimowice, spodziewanego, iako i dla zniżającego się ku Zachodowi
 Stronie do dnia Jutrzejszego odwołać rozkazali, na dniu zaś
 dzisiejszym to jest Eksternastym Maią, za przybyciem Urzędu
 Grodzkiego, Nowogrodzkiego, Podstawsianiskiego, w tymże Mieyscu, Jurys-
 dykcyi Sądowej, Reasumowawszy, i dalszych Kontrowersyi Stron
 wystuchawszy, Ponieważ wynikiem Urzędów Podkomor, Przestoziaz-
 dowych, Łuckiego i Żernieckiego, na Gronie w sporze będącym mię-
 dzy temiż Stronami, na najwyższym Terminie stawiającym, Roku
 niedawnego przeszłego 1777. Dnia szóstego Października, zapadłym
 nakazano jest, aby wszystkie Uroczyska, Znaki Graniczne, Mieysca
 i Nazwiska Onych, tak w Duktach iako i Między Duktami, Stron
 znajdujących się, iako i za Duktem poblizsze, co do Okrąśnienia Pięty
 Dokumentem 1568 Roku ustanowionej, Ust. Geometrowi, od Stron
 sprowadzeni na Karty Graniczne, czyli Mappy, rzeczne znaki prze-
 niesli, y one Geometrycznie okręśliłi, Przeto potrzebne bydy doży-
 uci, Dekretowi Przestoziazdowemu Urzędów Podkomor, Łuckiego, y Żer-
 nieckiego, w punkcie złożenia przed Sądem Suwim Tytuł Mapp
 przez Strony przyniesione między sobą czyniące, Sąd Urzędów Podko-
 mor Łyżym i Łyżym wyznające, atw natychmiast, — Movrant
 Heredes Grona Satarynówce, ^{et Jakimowice} ad Iudicia Tribunalis Regni Lubl-
 Non admittat, Protestatur Partes officia cu Parte reprobant, — Aże-
 też Strony Mappy dwie, iedne Dziędzice Dobr. Satarynówce
 i Jakimowice, przez Str. Łopka drugą, Dziędzice Matwionowce i Fry-
 kowice, przez Str. Dziwulskiego, Geometrow Praysięgo odrysowane,
 w Sądzie suwim złożyli, Przeto zadobyć uczynić wyrokom Sa-
 du swego uznawszy, do weryfikacyi Tytuł Mapp przystępić
 które to Mappy czyli Karty Graniczne przed Sądem Suwim na
 niniejszym Terminie złożone, gdy tak zpołożeniem Mieysc
 Znaków, y uroczysk na Ziemi znajdujących się, iako i opisem
 Onych, w Duktach i Reduktem, Stron wychniętym zgodne bydy-
 kazując, i Strona Stronie w rzeczy mierze przeciwniając się, Onych nie-
 nagania, Przeto Sąd Też Mappy, podpisem Urzędów Suwich Pod-
 komor Łazdowych stwierdzawszy, Stronom na Odwoł oddać i
 smaug,

Sprawy, Główną, graniczną, wprowadzać nakaznie, a w pro-
 wadzeniu sprawy, rozwiązując suspensę, przez Urzędy Podkomór
 Łucki i Czernihowski; w czasie Przeszłości, dziesiątego
 Października, Roku przeszłego 1777. na ządanie i wyniesio-
 ne, od Wójtów Drzewieckich Chora; Powiatu Kiem, Mado, Dobr usów
 Juskowicz i Krasnotuki, tudzież Władysława Kłajńskiego, Dobr
 usi Tatarynowicz, iako też i w w. Matachowskich, Brau, Dobr
 usi Jakimowicz (Dziedzicow, z przyczyny, od nichże potozo-
 nych Manifestow, i Terminow, Dekret Trybunał, w dopełnie-
 niu Liazu, iak Przeszłego iako i niniejszego, Urzędow Pod-
 komór, będący, zaskarżających, całej Tej sprawy, do SO. Try-
 bunatu, odestania dopraszających się, uczynioną, Lubo wyżej
 wspomniane strony, Też same Manifesta, i Termina, Dekret Try-
 bunatu, w dopełnieniu Liazu niniejszego będący, zaskarżają-
 ce, z Mocy i Gowodu potożemia, Których, na Nierazu wspomni-
 nym, Przeszłości, Urzędow Podkomór, Łuckiego i Czernie-
 chows, Dzieta, zawieszania, ządanej Remisy, do SO. Trybuna-
 tu, zyskali i na Królewskim Terminie Też Remisy czyli ode-
 stania sprawy, dopraszając się, pokładają, gdy iednak Sąd
 w. Swemu, z przeciwney strony, to jest od w. Ledochow-
 skiego, Dobr usi Matwiliowicz z przyległosciami (Dziedzica-
 dowiedziono, iż, iż Sprawa Terazniejsza, iuz po siedmiu De-
 kretach Trybunał, iako to 1731. 1736. 1740. 1742. 1746. 1775. nie-
 ostatecznego 1776. i licznych Liazdowych do Sądu Urze-
 dow Podkomór przychodzi; Tych zaś Dekretow uszczególności
 ostatecznego, 1776. dopełnienie i wykonanie, wyższych De-
 kretoz Trybunał, iako to 1746. i 1775. nakazującego, i z prze-
 pisow Onego Liazdowego; przez często wspomniane Urzędy
 Podkomór, Łucki i Czernihowski, w Roku Przeszłym Expediowanego
 tak co do pilnowania Obwodu, przez w. Ledochowskiego, Doh
 Matwiliowicz z Przyległosciami Dziedzica czynionego, iako
 postarania się z swojej strony, określenia czyli odrysowania
 Mapy, bez żadnego, przeciwko, wyżej, wspomnianym Urzę-
 dom zaskarżenia, i Mocy ozywistej, iakową, tak wyżej wspo-
 mnianych (Dekretow Trybunał, iako i ostatecznego Liazdowego
 akceptacya, są przekonane, Brau zaś Konstytucya 1768 Roku,
 akceptowanych przez strony Dekretow, pod żadnym pretensem
 wzruszać, niedozwala i zabrania; Brzo Sąd widząc rzeczne
 ządanie Remisy, iedynie na zwłokę, sprawiedliwości i wyniesi-
 czenie stron znacznym kosztem, przez Lat kilkadziesiąt, pra-
 wę terazniejszą, popierających, nieprawnie i niesprawiedliwie
 wniesione, a przyspieszając upragnioną, sprawiedliwość, tu-
 dzież

dział od Nakładów i Wydatków, strony ochraniając pretendowaną
Remisję do R. Trybunatu odciążony, usprawie postępować nakazując.
Moverunt Heredes, Bonorum Juskowce Krasnotuka Tatarynowce
et Jakimowce, ad Iudicia Tribunalitria Regni Lublins, non admissa.
Protestant Idem Heredes, officia cum Parte reprobant, a w Postępo-
waniu, stosując się do Szepisów Dekretu. Przeswta Trybunatu Ko-
ronny Lubels, w dopełnieniu Liżdu. Niniejszego będącego, potrze-
bne być położenie Inkwizycji, tak w Roku 1728. przez Sąd...
Liem Kizem, iako i w Roku 1743. przez Urząd Podkom Kzemi-
chowski, niemniej i w Roku 1747. przez Sąd Podkom Kzemi-
i Urząd Graniczny Pracewski. między Stronami wyprowadzonych,
a w Trybunale Koron Lubels, przy Dekrecie 1775 Roku, przez
Tez Strony pokładanych, i Stronom za środkującym Tymże
Dekretem, powracanych, i na Niniejszym Terminie Liżdu są-
dowego położyc nakazanych, Sąd Urzędow Podkom, Lutomia
i Włodzimierz Liżdowych uznać ato natychmiast, Moverunt
Heredes Bonor Juskowce Krasnotuka Tatarynowce et Ja-
kimowce, ad Iudicia Tribunalitria Regni Lublins, non admissa. Pro-
testant Idem Heredes, officia cum Parte reprobant. At-
ponieważ Tez Strony, ^{choć} w. Felician i Anna z Będowskich
Dziwiewiecy Chorągowa, Powiatu Kizem, Mat. Dobr uciow Jus-
kowce i Krasnotuki, w Liższ-Klityński. Godczasu Lutomia.
Dobr uci Tatarynowce, Judzi w. Matachouscy, Bracia
Rodzeni, Dobr uci Jakimowce Dziedzic iako na i w. Woy-
cieh Ledochowski Miecznik Podolski. Dobr uci Matowowce z
Przylegtościami Dziedzic Inkwizycji w Dnie wytchnię, wójt-
red Rotutach zapieczętowane, przez wszystkie Strony zaprzy-
jężone, przed Sądem swoim złożyli. Brzeto zadane uczynić.
Tez Strony, Wyrokom tak Dekretu Trybunatu, iako i Sądu swe-
go uznawszy, do czytania Tychże Inkwizycji, Sąd Urzędow
Podkom Liżdowych przystępuje. Ktore przeczytawszy, Ponie-
waż Dekreta Trybunatu, wyższe, 1746. i 1775. do wykonania.
ostatnim Dekretem, w dopełnieniu Liżdu. Niniejszego będącym
nakazane Inkwizycji nowych, iczleby potrzeba wyjągać dowo-
lają, Tych zaś Nieuchomma Gotrzeba, z przyczyny iż Inkwiz-
cyje wyżej wspomniane Roku 1728. 1743. i 1747. Duktu, w Roku
1776. i Reduktu w Roku 1777. oprowadzonych obiasnieniemoga,
pokazując się. Brzeto Sąd dla obiasnienia Duktu Reduktu Stron
do wyprowadzenia Nowych Inkwizycji przystępuje, nakazując,
iczyby Strony w porządku wyprowadzenia Tychże Inkwizy-
cji

cy, Interrogatoria i Responsorja, Regestra Świadków spisali, Prę-
kami własnymi podpisali, i sobie wzajemnie powierzywszy, Sąd-
owi podali, a to natychmiast, a ponieważ też Strony, to wszystko
wypełnili, przeto zadosyć uczynić Wyrokom Sądu swego uznawszy,
Świadków wprowadzając nakazując, a tych w liczbie równej od
stron wprowadzonych wysłuchawszy do zaprzysiężenia na nie-
wzięcie Świadków. Też strony Sąd Urzędów Godkom Łiżdowy
obowiązał, yłoznego Sądowi swemu przytomnego, przydał, kto-
ra to Grzysięge, ponieważ strony wszystkie Brzypapalnie mię-
dzy sobą czyniące, to jest tak w Drzewiecy, Chorażowie, Kizem
Mado, Dobr. Wsiow, Juskowice i Krasnotuki, Dziedzię, a w
szczegulności Sam w Drzewiecki, Choraży, Kizem, iako Małzo-
nek i Opiekun naturalny, w Elias Kłitynski, Dobr. Wsi
Jatarynowiec, i w w. Małachowsky, Bracia Bródzeni, Dobr-
Wsi Jakimowice (Dziedzię, iako i w. Ledochowski, Miecznik
Godolski, Dobr. Wsi Matwiowice z Brzyległosiami, Dziedzię,
ukłęknuwszy przed Obrazem ukryzowanego Pana Jezusa,
w obecności wzajemnej Strona Strony, Sądownie wykonali
Przeto Sąd Urzędów Łiżdowych, i w tym Punktie dosyć
czynić, Wyrokom swoim pomienione strony uznać, i do czy-
tania tychże Inkwizycji przystąpić. Które przeczytawszy
i przez wszystkie okoliczności zważując, iako też obszernie
wniesionych, od wszystkich stron sporów Brauonych, i Kontrower-
sji, wysłuchawszy, tudzież potożone Dokumenta, i wszystkie
Dowody i odwoły Brauone, wzajemnie przeciwko sobie przy-
tożone, rozważnawszy, niemniej i potożenia miejsc zwiędzi-
szy, a z potożonych Mapp, catkowicie Duktta i Eddukta, Stron
określających, Sprawę Terazniejszą, zupełnie i dostatecznie
poznawszy.

Jan Michałowski Komor, Graniczny Poniatu Łyżmierz
w tym miejscu Kopis Włt Stanisław Potarzyckiego
Komor, Graniczny Poniatu Włt Michałowski z Orygi-
nalnym Polonym Protokule Łyżmierz, Łyżmierz

Sąd Urzędu Godkomorskiego Gran Łyżmierz z Strony W-
Kłitynskiego Podczaszego Łyżmierz, Dobr. Jatarynowiec, i w w. Ma-
lachowskich, Dobr. Jakimowice, Dziedzię, sprowadzonego, po-
niemaz Sądowi swemu dowiedziono jest, iż w Sprawie Terazniej-
szej, Między Dobrami Wsiami Juskowicami i Krasnotuką,
Dzie

Dziedzictwa niegdy, w Andrzeja Kuniewskiego Sędziego Ziemi
 Krzem, później w w. Frykaczow, na koniec w. Antoniego Błę-
 douskiego, Miecznika Godolskiego, a teraz w w. Feliciana i
 Anny z Bledouskich (Dziewieckich Chorążych Krzem, Mała
 a' Dobrami wsiami. Tatarynowcami i Jakimowcami. Dzię-
 dzictwa przedtym, Tytzie niegdy w w. Kuniewskiego i Fry-
 kaczu, w późniejszym zaś czasie w. Michała Godhorskiego
 Miecznika Łab, i Antoniego Deniska Głównika Stuckiego a-
 teraz Dobrami Jakimowcami w w. Stanisława Stólnika Krzem
 i Daniela Horodniczego Tyt, Małachouskich, Grau między
 sobą i odzomnych, a zaś Dobrami Tatarynowcami w. Eliasza
 Klitynskiego Godczas Tyt, zjedney, a' Dobrami wsiami Ma-
 twiowcami i Inym. Dziedzictwa niegdy w. Semeną Setrowi-
 cza Deniska Matwiiowickiego, i następcom Jego, później
 w w. Jarmolinskich, a teraz w. Woyciecha Ledochouskiego Miec-
 znika Godoll, z drugiej strony, żadnego Dokumentu Gra-
 nicznego, co do Scian Swich, Dziedzice Dobra wyżej
 wspomnianych niepokładają, iedynie tylko Sąsiedzkimi
 Granicami; Sciemikow Swich, iako to In Termino
 a quo, Dokumentem Granicznym, Roku 1560. Dnia Tru-
 ciego Miesiąca Maja, w Matwiiowcach przez niegdy w.
 Semeną Setrowicza Deniska, Dobra Matwiiowice Fryn-
 kowie i Innych Dziedzica, na Rzecz w. Swana
 Setrykii Kuroziwanckiego, Godkomorzezi Krzemie-
 nieckiego, Dobra wsi Borzczowki Dziedzica, danym
 i stuzącym, a w Roku 1708. Dnia 20. Augusta
 do Książ Grodzkich Krzem, w sposob oblaty poda-
 nym, którym (Dziedzice dopiero wspomniem; Do-
 bra Swie Matwiiowce Frynkowce i Inne,
 z iedney, a' Dobra wies Borzczowkę z drugiej,
 strony ograniczając, i sprzeczki Swintowe załatwiając,
 Granice swie zaczynali; od Bięty w. Andrzeja
 Kuniewskiego, Sędziego Ziemińskiego Krzemienieckiego od
 Inion Ziemi Jego, Tuskowickiej i Tatarynowickiej
 od Uroczyska głębokiej doliny, w której dolinie Ruda która
 dzieli

dzieł; Dobra Juszkowce, y Tatarynowce, od Dobra Borsz,
 czowki; Pierwszy kopiec od Dęby tej Doliny niedaleko, Kto-
 ra idzie z Juszkowce, do Borszczowki usypali; a dalej i-
 dąc od wschodu ku Zachodowi. ~~Kopce~~ Siemne między,
 Dobrami Matwiliowcami Hrynkowcami y Imiemi, a Do-
 brami Borszczowką, Drugi kopiec w Dolinie przy Łutku.
 Trzeci kopiec przy Drodze z Tatarynowce do Borszczowki
 a siódmy przy Drodze z Hrynkowce do Borszczowki idący,
 posypali; In Termino zaś ad quem, Dokumentem także
 Granicznym, Roku 1592. dnia 23 miesiąca Sierpnia, od
 X Szymona Demiska, Matwiliowieckiego, Starosty Lutomie-
 Dobra Matwiliowce z Przyległościami Dzierżycą, na rzecz
 W. Mikołaja Brokowskiego, Czumbarskiego, Dobra Wsiów Za-
 iachec y Imiych ^{Dzierżycą,} danym, y stuzącym, a przed Księgami Ziemi
 Kzemienię, Roku tegoż, dnia dwunastego miesiąca Nowembra
 przyznany, którym wspomniemi Dzierżycą, Dobrasowce
 ograniczając, przy Łutku który idzie z Januszpola do
 Kzemienia, podle drogi która idzie przez ten Gosumiec, z
 Tatarynowce do Zahalec od Grontów Dzierżawy Działa dwa
 Woronickiego, Tatarynowieckich; Granice swoje zaczęli
 Laszczyc się y podchlebić sobie; każda na swojej stronie
 te Dokumenta Graniczne Siemnikow swoich tłumacząc, a bar-
 dziej pozycy Miejsce według myśli swoich waciągając,
 Wielorakiemi Manifestami; od Roku 1567. aż do Roku
 Terazniejszego na wzajem zaniesionemi; iako między
 przy rezolucyi Duktowną wyrażone, przywłaszczę-
 nie Grontów z obojczy strony, zaczęli, y w takich spiera-
 kach, około Roku 1730. Terminami Swoimi wywoławszy,
 do Prezesa Trybunatu Koro. Lubels. sprawę, Dekret. Trybuna-
 lski w Roku 1731. Dnia 24 miesiąca Julii, na Wołosz-
 twie Wołotyńskim, między sobą zyskali; którym Kondu-
 cerską na Gronty wspólne będący, y tam najprzód, Dobra-
 Tatarynowce, z Dobrami Krasnotuką, przed tym iednego
 Dzierżycą, a po tym też Same, tudzież Juszkowce y
 Jakimowce

y Jakimowie, od Dobr Matwiiowiec y Hrynkiowiec, ograniczając
nakazano. Z moay którego Dekretu, Trybunał y Dwóch-
Limit iedney Roku tegoż 1731. dnia szesnastego Octobris dru-
giey Roku Tysiąc siedmset Trzydziestego drugiego, dnia 17.
Aprilis nie nieskutkujących, w Roku Tymże 1732. dnia szóstego
Junii, Urzędy Liardowe Podkonu, Lydaczowski y Podolski ziaha-
szy, Duktą stron obydwóch, to ies Driedziow Tatarynowiec, y
Krasneytuki wyprowadzone opisali; które w. Podchorwki Dzie-
dzie Tatarynowiec, od drogi znaczney, z Iuskorowiec do Poni-
czowki pomiędzy dwoma gajami; iednym suchym dru-
gim mokrym zaciąwszy, y tam Terminum a quo okaza-
szy, Terminum ad quem w dolinie Głębokiey, Półto do pize-
iachania trudne y kude w sobie mający, przysięcnie Bor-
zowieckiey zakonczył, Na którym miejscu Plenipotent, Je-
Xcia Jmci Michała Serwacego, Wiszniowieckiego, Kanderza
Wł. Litt, Dobr Borzeczowki Driedzica, Urodz, Kamieński
osobiscie stawiając, nie tylko przeciwko Temu Duktowi me-
zaświadcza się, ale y owszem w tym samym miejscu,
stykani się Granic cżyli Pst, Dobr Tatarynowiec y Krasno-
tuki, przysięcnie Borzeczowieckiey przyznał, a w. Michad
Stanisław Grodowski, Miecznik Wotkow, Sydzia Grodski
Rizem, od JXcia Jmci Wiszniowieckiego, Dobr Typhzieton
Borzeczowki Driedzica, zostany Kommissar od Maniks-
tow na wyższych Akrach Liardowych, w Limitach tylko
samyx ekspedypowanych, Imieniem JXcia Jmci zamiesio-
nych, Sądowicie odstąpił, a od tego miejsca zakonczonego
Obwodu, Driedzica Tatarynowiec, z Krasnotuka, Tenże w-
Podchorwki Driedzie Tatarynowiec, Dukt swoy z Dobrami
Wsią Borzeczowką, wciż Doliną, Głęboką, aż do Wiercho-
winy prowadząc, po Lewey Rzece Las kopycha nazwany
do Dobr Wsi Borzeczowki, a po prawey Grontu do Dobr Wsi
Tatarynowiec, aż za drogę do Borzeczowki idącą, przyzna-
ku niby kopca, gdzie potym w Roku 1743. Tryanguł usypa-
ny, Dukt swoy przy Rzece Hrynkiowieckiey y Matwiiowiec-
kiey zakonczył, na którym miejscu stanowiący, porotornie
Urodz, Kamieński; Plenipotent JXcia Jmci Wiszniowieckiego
lub niewiadomością schodzących się Sian, Matwiiowiec-
kiey

kiej y Tatarynowieckiej, wymawia się jednak że ta,
 Dolina głęboka, ciągnie się Granica Borszczowiecka, przyznat,
 Dobra zaś Krasnotuka Terminum à quo Od Grontow Jus-
 Kowieckich zaczynając, per quem po nad drogą, z Jusko-
 wiec do Borszczowki idącą, prowadziła, a przesiadłszy tę
 drogę, natymże miejscu, gdzie y Dobra wieś Tatarynowce,
 Terminum ad quem zakonczyła, a po zakonczonych Duktach
 Urząd Graniczny Łydaczewski: Inkwizycje na wyprowadzone
 Dukta, a zaś Urząd Graniczny Podolski: Obwód Dziedziom
 Matwiiowiec y Hrynkwieć, z Dziedziom: Tatarynowce y
 Jakimowiec nakazał, y w takiej różnicy Urzędów Łydaczewsk,
 Sprawa do Przesw. Trybunału Koron: Lubelski powrocila, Atamko-
 ku 1736. Dnia 24 Julii na Woiewodztwie Wołyńskim, powto-
 ry Dekret Trybunału pierwszego uskuteczenie nakazu, w
 między Semiz Stronami wypadł, z mocy którego Roku 1737.
 dnia 9 Maia, Urząd Graniczny Podolski ziachałszy, z przy-
 czyn nastąpiłszy śmierci: W. Potędowskiego mienia, Łodoch.
 Dobra Juskwieć y Krasnotuka Dziedzica, tudzież wagamiem
 przez W. Wasilewskiego, Pisarza Ziemi, Kzemu, Dziedzictwa
 Dobra Wsiow Matwiiowiec y Hrynkwieć, W. Ledochowski
 stuzącego y Innych przyczyn w tymże akcie wyrażonych
 powtórna Remisję, do Przepisów Trybunału Koron, Lubelski uczynił.
 z której w Roku 1740. dnia 5 Grudnia na Woiewodztwie
 niechowski, Trzeci Dekret Trybunału nastąpił, że tylko w-
^{z przyczyny} znicą, Dobra Wsie Matwiiowiec y Hrynkwieć, od Dobra Wsiow
 Tatarynowce y Jakimowiec, a po tym Dobra Wsie Tatar-
 ynowce, od Dobra Wsi Krasnotuka rozgraniczyć nakazano.
 a za powagą Tego Dekretu, Trybunału, tudzież z mocy
 dwóch Limit bezskutecznych, pierwszey R. 1741. dnia 29. Maia,
 drugiey Roku tegoż dnia 16. Novembra, Urzędy Podkomie-
 Granie Bnadauski y Czerniechowski; na Front Sporny, w Roku
 1742. dnia 28 Maia ziachałszy, przy nastąpiłszych Roz-
 pisach, Urząd Czerniechowski za położeniem donajdy dwóch
 jedney na Dobra Tatarynowce, od W. Maryanny z Fry-
 kaczow Ledochowskiej, W. Demiskowi Czernikowi Łuckiemu
 a zaś drugiey na Dobra Jakimowiec, od W. Ledochowskiego
 (mierzniaka)

Miecznika Godolskiego, w. Antoniemu Matachouskiemu, Podstod
 Nowogrodu, Stuzacych, Remissę do Gzeswilt Trybunatu Kor. Lubl.
 uczynił a zaś Urząd Graniczny Snać odiaższy Pretendowa-
 ną Remissę, chociaż do Exekwitacyi Duktow, przystąpić u-
 sitował, jednak za uczynioną, z Strony Dziedzicow Tatar-
 ynowiec Oppozycją, Też sprawę także do Gzeswilt Trybu-
 natu Koronę Lubl., odesłał, z którego odestania w Roku
 Tymże 1742. dnia 20 Julii szwarty Dekret Trybunalski
 między Temż Stronami uskutecznienie Dekretow daw-
 niejszych Trybunatt nakazujący, nastąpił, z mocy Kto-
 rego Sąd Podkomorski Kiewski: y Urzędy Graniczne
 Włodzimirski y Szemuchowski. Roku 1743. dnia 8 Junii na
 Gront wsporny między Dobrami wyxi rzeczonymi Tatar-
 ynowcami; Juskowcami; Krasnotuka; Borszczowka, Hryn-
 kowcami y Matwiiowcami. ziachausz, Obwody Grani-
 czne Stronom nakazaty, gdzie Dziedzice Tatarynowiec,
 y Krasnotuki; temż miejscami; iako y w Roku przestyr
 1732. na Dziedzic pod dniem szostym Junii, odprawio-
 nym, Obwody swoje czynili. Jo Dziedzic także Borszczow-
 ki Terminum a quo od Jozior, przy drodze z Juskowic
 do Borszczowki idącej, będących, zaczynając Tymże sta-
 dem, iako y Dobra Krasnotuka tylko retro-grade, cata-
 dolinę głęboką, w Grontaswoie Borszczowieckie zabiera-
 iąc, per quem prowadził, y natymże miejscu, gdzie
 Tatarynowiec y Krasnotuka Obwod swoy zakończył, a.
 zaś Dziedzice Matwiiowiec, y Hrynkwowiec do Janu czy-
 li Wgwozu, nad głęboką Doliną będącego, Obwod swoy za-
 czausz, y po nad uboczą Tej doliny głębokiey, przez
 Jar głęboki; od drogi z Juskowic do Borszczowki idącej
 poczynając się, y w dolinę głęboką spadający, prowa-
 dząc Waży, po nad uboczą tejże Doliny Głębokiey,
 cata tę Dolinę w Grontach Borszczowieckich, przeciwko
 Dokumentowi Granicznemu, Roku 1568. zostawiając, prze-
 szedłszy Łozę wodę w sobie mającą, miedochodząc Drogi
 z Juskowic

z Juszkowic do Borszczowki idącej Obwodowej zakończyły, po
których sposobem wyżej wyrażonym Obwodach, zakończono-
nych, Sąd Podkomorski Kijowski; y Ulmą Podkij, Czernie-
chowski; zaprzysiężysię, na Dokument Graniczny, Roku
1568. którym, niegdy w. Jwan Batrykii Kurozwaniski; Pod-
komorszy Kzemie, Dobr Borszczowki Dziedzic, ograniczając
Dobrasławie, z W. Simeonem Petroniczem Demiskiem, Dobr
Matwiiowiec Hrynkowiec, y Imnych Dziedzicem, od Bity
W. Andrzeja Kuniewskiego Sędzi, Ziemi Kzemie, od Imionwie-
mi Jęgo Juszkowieckiej, y Tatarynowieckiej, od Uroczyska
Głębokiej Doliny, w której Dolinie Ruda, która Dzieli Jus-
kowice y Tatarynowice od Dobr Borszczowki; Bieńczy ko-
piec od Bity tej Doliny, niedaleko, która, idzie z Jusko-
wice do Borszczowki usypali; Natymże miejscu, nieda-
leko drogi z Juszkowic do Borszczowki; o Łuki sto Szasna-
cie idącej, w samej wierzchowinie Doliny głębokiej, zosta-
wić też Dolinę Rudę w sobie mającą, za Tryangulem,
aby Dobra Borszczowka, od Dobr Juszkowic y Tataryno-
wice, podług Obmowy, Dokumentu wyżej wyrażonego Gra-
nicznego, Trzy kopce wzgietne, jeden Tatarynowiecki; od
Wschodu Stonca, drugi Hrynkowiecki y Matwiiowiecki; od
Zachodu niby ku Gutnocy, Trzeci Borszczowiecki; od Łutu-
dnia usypali; y też kopce, iako w przywołanym, y Dokumen-
tem Granicznym, wyżej wspomnianym oznaczonym Miecy-
su są usypane, W. Michat Podhorski Miecznik Podolski,
y Antoni Demisko Łesnik Łocki Dobr Tatarynowiec Dzi-
dzice, zresztą świadkami wrowności sobie będącemi-
natymże Miecinie zaprzysięgli; od którego Dekretu Sa-
mi tylko Dziedzice Dobr Matwiiowiec, y Hrynkowiec
do Trybunału appellowali; y przytomniem sypaniu kop-
ców y przysiędze bydzi niechcieli; A zaś Jęzi Imi Wysz-
niewiecki, Dziedzic wsi Borszczowki; Ten Dekret za
sprawiedliwy przyjmując, sypania kopców, y przysięgi
przez W. Wawrzyńca Łalewskiego, Łesnika Smolnego
na tenżas Kommissarza swego, y Michata Bekiesza
Plenipotentu

Głempotentą, w przytomności Gromady Borzechowieckiej,
 attentował; A po usypaniu tych kopców, według Dalsze
 rozgraniczenie: Dobr wsiów Satarynowiec, y Jakimowiec
 z Dobrami Frynkowcami y Matwiiowcami; do Dnia
 drugiego Pazdziernika, Roku Biegi 1743. odtóżone zost-
 ało, A tymczasem, do ograniczenia Dob Bykzi Sa-
 tarynowiec, z Dobrami Krasnotuka y Juskowcami Sad-
 Podkomorski Kiowski; z Urzędem Granicznym Czerniechow-
 skim przysąpił; y też Granicę po Odiędziu Sadu Podkom-
 urząd Graniczny Czerniechowski; finalnie z usypaniem kop-
 ców, bez appellacyi zadnej strony zakończył. Jedynie tylko
 przysięgę, na ostatnim kopcu, w. Amry Błędowskiej, Miec-
 nikowiny Podols, teraz Drzewieckiej, Churazyny Krzemien-
 Dob Krasnotuki Dziedziarki; pod ten czas mało-letniej,
 jako Obwod zyskującej, do doyscia Lat zupełnych, lub przy-
 scia za Mąż zawieść. Urząd zaś Graniczny włoźim
 z strony Ww Ledochowskich, Dob Marwiiowiec y Fryn-
 kowiec Dziedziów sprowadzony, z Sadem Podkomorskim
 y Urzędem Gran. Czerniech, w zdaniu swoim porozniw-
 szynę, na Obiasnienie Dokumentu, Roku 1568 Granic-
 nego, Inkwizycya Stronom Obwody czyniącym nakazał
 od którego wyroku tak Dziedzi Satarynowiec, Jus-
 kowiec y Krasnotuki jako y Bykzi Wiszniowiecki; Dze-
 dzie Dobr wsi Borzechowki; za sprawiedliwy nieprzyimu-
 iąc, do Przeswtt Trybunatu appellowali. po których appel-
 lacyach Tenże Urząd Graniczny włoźimski; z przyczyn
 różniących się zdań, Sadu Podkom, y Urzędów Granicznych
 Łiadowych Remissę do Przeswtt Trybunatu koron, Lubels-
 uczynił. Nam zaś w Trybunale do rozsądzeniata sprawa
 przyszła, Urząd Graniczny Czerniech dnia drugiego Pa-
 dziernika, w Roku Bymie 1743. na front usporny, do Try-
 angutu usypanego, y zaprzysiężonego z strony Dziedzi
 Satarynowiec y Jakimowiec Liachawsz, in Contuma-
 niam, Ww Ledochowskich Dziedziów, Wsiów Matwi-
 iowiec y Frynkowice, kopce sacenne, między Dobrami
 Satarynowcami

Batarynowcami y Jakimowcami; z jednej, a Dobrami Mat-
 wiliowcami y Hrynkowcami z drugiej strony, zaczynając
 od kopców trzech, węgielnych, pierwey usypanych aż do
 Dłota y Karczki Horynki; na której Groble, Skuibię zwaną,
 o Łoki. Brysta czterdziestu y trzy, w Gronie Hrynkowiec:
 kim od kopca ostatniego zostawiając, Brystasie kop-
 ców nowych posypał; a czternaście kopiec stary, okrągłos-
 cą y wyniosłością, do Tychlas jeszcze dobrze znaczny,
 na brzegu błota, po wad Horynką ciągnącego się będący
 odnowił, y Akt swój do dnia 22 Sierpnia w Roku na-
 stępującym 1744. przypadającego zatwierdzał, A po tej
 Limicie w Krotce nasamo Święto S. Łokrowy Ruskiej, ww.
 Ledochowski, Dóbr Matwiliowiec Dziedzice, nastawstwy
 Włod Podchorodeckiego, z Hrynkowiec Granicznistę, z Grona
 Hrynkowiecką, Kopce węgielne wyżej wyrażone, gwał-
 townie rozsypać kazali; o które rozsypanie, Dziedzice Ba-
 tarynowiec kazali uszy się, do Przeswta Trybunatu Kon-
 sultów, o ucałenie y odnowienie, albinarni; a zaś Dziedzice
 Dóbr Matwiliowiec, y Hrynkowiec, o mawaziność Onych
 Termina swoje wymieśli; z których, tudzież z Remisy, od
 Urzędu Gran. Włodzim. uczynionej, po upadłym ostatnim,
 z Limity przez Urząd Gran. Czermiechowski: Dnia drugie-
 go Pazdziernika, w Roku 1743. przypadającym Terminie,
 Piąty Dekret Trybunatu, w Roku 1746. Dnia 23 Julii,
 między Termiti Gronami nastąpił, którym najprzód Inku-
 ryce nowe, tak Dziedzicom Dóbr Batarynowiec y Kra-
 snotuki jako y Dziedzicom Dóbr Matwiliowiec y Hryn-
 kowiec, wyprowadzić, a z wyprowadzonych, iako też y z
 dawniejszych położonych, y przeżytych, tudzież z Do-
 kumentów, przez strony potuzyc się na Terminie ma-
 iących, kopce angularne, w Roku 1743. usypane, ro-
 zeznać nakazano. Które iezeli w miejscu Dokument-
 rem, Roku 1568 określonym usypane, być okazą się, o-
 ne approbowac; ww Ledochowskich, Dóbr Matwiliowiec
 Dziedzicow, tak za wzruszenie Sprawy, iako y za roz-
 sypanie kopców ukarać, y na nowo też usypać; Iezeli
 liby zaś

liby zaś te Kopy, na niestudnym, y mienalekym Mieyscu,
 z Krzywda, Dziedzicow Matwiliowiec y Hrynkowiec, usypane
 być się okazały, tedy sądom lub Urzędom Podkom, do miey-
 sca gdzie kontrowersya, od Dziedzicow Matwiliowiec iest
 wszczęta, wrocić się y doprzyzwitości Mieysca, dla tego Iny-
 angutu, wypyrac' się, y On tak z Inkwizycyi; iako y z Do-
 kumentow, w Mieyscu, nalezytym, uformowac; Duktą Stron
 Obydwoch, wyprowadzić, y ze wszelkiemi; Uroczystosciami
 Dobra wspomniane Tatarynowce, y Krasnotuki, od Dobr
 Matwiliowiec, y Hrynkowiec ograniczyć; nakazano. Sąd.
 Podkom, Kiiowski; y Urząd Czerniechowski. Podkomorski, czy.
 li' raczey Strony za sąd y Urząd, Gran, Podkom, po dwa
 Laktady starosajnskie, za niedopuszczenie Dziedzicow Ma-
 twiliowiec, Mocyi, od nakazaney, na Kopcach, ugiędnym
 W. Ledchowskiemu, y Deniskowi; przysięgi ukarano. A
 Znakazania, tego Dekretu Sąd Podkomorski; Kzemie,
 y Urząd Gran, Pracht, w Roku, 1747. Dnia dziewiątego —
 Maia, na Front, Dekretem oznaczony, do Inyangutu.
 Ziachawszy, Inkwizycyi Stron, Obydwoch tak Dziedzicow
 Tatarynowiec, y Krasnotuki; iako też Matwiliowiec y
 Hrynkowiec, wystuchawszy, z przyczyny Nieprzymu-
 si, na Tym Termie, W. Woyciecha Ledchowskiego
 Miecznika Podot, dla zaprzyiężenia Inkwizycyi; Liard
 swoy do dnia 21 Sierpnia, w Roku Tymże 1747. przypa-
 dającego limitowali. Ktoreto Dzieło we Czterech pozmey-
 szych Limitach, upadło. A gdy strony do Przesw Tribu-
 natu Kon, Lubet, o uskutecznienu wyższych Dekretow.
 wroćtysię, Lusty Dekret Trybunali, w Roku 1775. Dnia
 Dziewiątego Pazdziernika, na Woiwodztwie Wotyriskim,
 ze wszystkim Regutę Dekretu Trybunad, 1746. Roku us-
 kutecznić; nakazujący dyskali; Lmody Ktorego Urzędy
 Graniczne Liardowe, Sandomiński y Lytomirski; w Roku
 1776. dnia szóstego Maia Ziachawszy, po przeczyta-
 niu Inkwizycyi dawniejszych, Rokow 1728. 1743.
 y 1747.

1747. między Dziedzicami Dobr Satarynowiec, Sakimowice Krasnotuki, y Matwiiowiec wypowiedzionych, y zawieszeniu Rezolucyi, z Onych do oprowadzenia, y opisania Duktow Stron przystąpili. A po zakończonym Dziedzicom Dobr Satarynowiec, y Sakimowiec Obwodzie; od kopcow Trzech zaczętym, przez Groblę Skuibidę zwaną, iako per quem prowadzonym, a u szlaku Sampolskiego, przy Ścieńie Zachaieckiej, iako ten Akt Liazdowy szerzej opisuje, zakończonym, gdy w Dziedzie Dobr Matwiiowiec y Hrynkowice zabierając się do Obwodusiany surzicy, kopce ściernie między Dobrami Krasnotuka, y Satarynowcami; w Roku 1743. po nad drogą z Iuskorwiec do Borszczowki idącą, usypaną, tudzież całą Ściankę Krasnotucką, aż do doliny głębokiej, y ściany Borszczowieckiej, za Rudą, będącej, przechodzić zamysłał, chcąc z tej Doliny Terminum a quo Obvodu swego zacząć. Ww. Drzewicy Chorazstwo Powiatu Kzemieny, Dobr Krasnotuki y Iuskorwiec Dziedzice weyscia za Kopye swoje Ściernie, obronami prawnymi; ze w Dekret Trybunału pod tenżas w wykonaniu będący, nieuwchodzili, składając się zabronili y niedopuszili. Urzędy zaś Graniczne Liazdowe, widząc prawne ww Dmiewieckich zatrzymanie, Remisę do Przeswł Trybunału Kom Lubell uczynili; z ktorcy tudzież i z wydanych, od Stron Obydwóch Terminow, Siódmy Dekret Trybunału, w Roku 1776. dnia 22 Pazdziernika, między Temi Stronami; na Woiwodztwie Czerniechowskim, wyższych Dekretow Trybunału, a w szczególności Roku 1746. y 1775. uskuteczniemią nakazujący ferowany został, z ktorego wyrokow, w Roku 1777. Dnia szóstego Octobnia Urzędy Podkomorskie Lucki y Czerniechowski; z zachowaniem, Obwod Dziedzicom Dobr usiow y Matwiiowiec y Hrynkowice oprowadzić nakazali; Aten od szerokiego płota w końcu głębokiej doliny, Dziedzie Matwiiowiec, przy ścieńie Borszczowieckiej, Terminum a quo

za

zacząwszy, per quem przez potur, usie, Satarynowce, y,
 Jakimowce, y staw do Tychwinow należący, zabierając przez
 Groble, między wsiami wspomnianemi; zdawna usypana,
 prowadząc, Obwód swoy uszłaku Sampaolskiego, przy pi-
 rach Łabieckiej, y Miziurzynieckiej, zastłakiem będących o-
 powiedając, że w tym miejscu (Zreny pięty, to jest Matusi-
 iowiecka, Jakimowicka, Łachwiecka y Miziurzyniecka, scho-
 dzą się zakończył. Do którym zakończonym, Urzędy Łiaz-
 dowe, Łodkom, Dzięto swoy Łiazdowe, w porządku doli-
 niowania Mappy, czyli Karty Granicznej, do Dnia Dwu-
 nastego maja, Roku Terazniejszego, pod którym Łiaz-
 downicy, odprawuie się, zalimitowali; L moay Ktorey limi-
 ty, Urzędy swoye Łiazdowe, do rozsądzienia pinalnego, tej
 sprawy, y rozpoznania Obwodow stron przystępując, Lubo-
 li w. Woyacch Łedochowski; Miecznik Łodok. Dobr Matusi-
 owiec z przyległościami. Dziedzic, rozlicznie Summary-
 uszem opisane Dokumenta, Jako to Brzywiley Nayias-
 nieyszego Krola Jmci Bolskiego, Zygmunta Pimozego Ro-
 ku 1542. dnia iedynastego Maja, w Wilnie datowany, W-
 Andrzeiowi Kumięuskiemu, Dziedzictwo Dobr Sataryno-
 wiec, Juskowiec, y potowy Werby, approbuący, w którym o
 Dobrach Jakimowcach y krasneyfuce, zadney wzmianki
 niemasz Drugi Brzywiley, Roku 1560. Od Nayiasniey-
 szego Krola Jmci Zygmunta Augusta, Urodz Jako
 wi Frydkiwiczowi, z Approbatą dawnieyszego Brzywi-
 leu, od Nayiasnieyszej Krolowy Bony, nasiedliszkie
 krasnotukę czyli węgiet Lasu, zopisanie Granic y Uro-
 czysk, do Granicy Łanowieckiej przyrykających, w tym-
 miejscu nieznaidujących się dany, Testament Roku.
 1671. Dnia, 26. Januarii, przez niegdy w. Łaraszkowic, Stam-
 kownę, Demiskownę, Andrzeiowa, Jachnowiczowa, Kumię-
 ska, Sędzina Łiemiska, Kzermieno, z rozporządzeniem, Dobr

Juskowiec

Juszkowice, Tacarynowice, Jakimowice, y Krasneytuki, bez
 żadney wzmianki; o Machnowcu, uroczysku sporządzony,
 a zaś dnia szóstego Octobnis, Roku tegoż, do Ksiąg
 Ziemi Krzem, wniesiony, Kontraktow Zastawnych, na
 Dobra wies Krytkowce, czyli Frynkowce, z Sławem mi-
 zym, Skubidzińskim, y wolnym w Rybem w Dombro-
 wie Matwiiowieckiej, trzy pierwszy Roku 1575. Dnia
 Trzynastego Kwietnia, między w. Wasylem Demis-
 kiem, a Łciem Sławem Woronickim, Drugi mię-
 dzy tymże, a w. Antonim Setowickim, y Matzonka
 tego, Roku 1578. Dnia szóstego Octobnis, Trzeci Roku 1608.
 Dnia 15 Novembnis, między w. Piotrem Demiskim,
 a w. Janem y Maryanną Bieleckiemu; Matzonkami
 spisane, a w Łciemstwie Krzem Oblatowane, Lapis Obli-
 gationis, od w. Wasyla Letowicza, Demiska, w. Sta-
 mistawowi Kameneckiemu, Burgrabi, y Podstarszemu
 Grodzku Krzemien, w summie 70. kóp Groszy Lit, w Roku
 1575. dnia 21. Mai, w Grodzie Krzem Zcznany, na
 Dobra wioski, Machnowce, czyli Matwiiowice, iako mi-
 lej w teyże Transakcy jest wyrażono, Decyzya
 czyli Dekret Przyjacielski; Domowy Roku 1619. między
 w. Piotrem Demiskim, Dziedzicem Matwiiowice, a
 w. Piotrem Strybytem, Dobr Jakimowice Dziedzic-
 em nastąpił, którym Łoddanemu Jakimowickie-
 mu, iako żadney szkody, w Lesie Zarudnim, do Matwi-
 iowice należącym nieuczynił odprysiędz się, nakazano.
 a gdy takową decyzya, w. Demisko niekontentując się,
 do Łciemst Krzemie: zapozwał Dekret Łciem Krzemien
 dnia szesnastego Novembnis, Roku 1624. między Se-
 miz Sronami ferowany, z approbatą Dekretu, Przy-
 jacielskiego, wyżej wyrażonego nastąpił. Donacya
 na Dobra wies, Miziurzynce, Roku 1662. dnia szo-
 stego Marca, w Grodzie Krzem, przez w. Andrzej
 Jarmoliński

Jarmolińskiego, na Rzecz WW, Siaseckich, Matzonkow stuzą-
 cą, z opisaniem Granic, Tychże Dobr, zeznana, Tradycyae
 Dobr Matwiniowice Hrynkowice y Wolicy, na Rzecz Kon-
 wentu Krzem, WW OO Franciszkanów Krzemien, w Roku
 1696, dnia szóstego Kwietnia Urzędowicie nastąpiła,
 Ktora ze Poddanego żadnego w Tych Dobrach nie było
 dowodzi, Dokument Graniczny, Roku 1699, dnia czwar-
 tego Augustu, w Grodzie Krzem oblatowany, od W. Andrzeja
 Trykacza, na Rzecz W. Andrzeja Jana Biedouskiego, Nowe-
 go Dobr Wsi Juszkowice Dziedzica, z ograniczeniem okólnym
 Dobr Tychże Dany, y stuzący, Imiennym, W. Katarzynie z
 Uchaniskich Ledochowskiej, do Dobr Wsi Matwiniowice, z
 przyległościami stuzącą, Roku 1702, w Grodzie Krzemien,
 z wyrażeniem że w tych Dobrach tylko Osma Poddanych
 pod tenżas było zeznana, Dekret Kompromissarski, mię-
 dzy Współ-Dziedzicami, y Posesorami, Dobr Wsi Borszczowki.
 Roku 1720, dnia dziewiętnastego sierpnia, w Roku
 Tymże dnia 29. Julii do Oblaty, w Grodzie Krzemien
 podany, którym nakazano, aby Wroś Mystowski, Kłimem Pola
 za Lasem Koptycha zwanym potozonym z WW XX Jezuita-
 mi Dobr Części Borszczowki, Posesorami podzielił się
 Dekret, Licki, Krzem, Roku 1728, dnia 31. Julii, między
 W. Michaiem Godhorskim, Wicznikiem Lasu, Dobr Jutary-
 nowice, alw Gajewskiem, Dobr Krasnotuki Dziedzicami
 serowany, którym Kłim Pola po nad Dolina Stęboka po-
 tozomy W. Godhorskiemu, do Dobr Jutarynowice przysa-
 dzony został, Także Dekret Licki, sądu Licki, Krze-
 mien, Roku 1776, dnia dwudziestego Dziątego Czerwca
 między W. Drzewieckiem Chorążym Krzem, Dobr Kras-
 notuki zedney, a W. Stanisławem Mniszchem, Ła-
 Komorzycem WW Łicki Dobr Wsi Borszczowki Dziedzica-
 mi, z drugiej strony, na Gronie Dobr Wsi Krasnotuki
 serowany, a do Łicki Licki, Krzem, w Roku Tymże dnia
 25 lipca wniesiony, którym Łicki na Dolinie Stębokiej
 będącej, na w poł połodek tej Doliny, y bota Dobrom
 Krasnotuce z Dobrami Borszczowką przysądzone
 zostały

Zostaty niemniej Manifesta rozliczne, iako to przynosi, Roku
 1562. Dnia drugiego Julii, w Grodzie Krzem, od Pani
 Michatowy Skubidziny, woytowy Krzem, Przeciwko
 w. Piotrowi Żwanowiczowi Demiskowi: Dobr Matwi-
 owiec z Przyległosciami Dziedzicowi: uczyniony, któ-
 ry dowodzi; ze Grobla Skubida zwana, od Granicy Ja-
 tarynowieckiej, na Rudzie y Groncie własnym, Fryn-
 kowieckim, czyli Matwiowieckim jest zasypana, Dru-
 gi Roku 1566. Dnia Trzeciego Junii Jamże od Sey-
 ze, przeciwko w. Semenowi Petrowiczowi Demiskowi:
 o niedotrzymanie Kontraktu, przez wzbronienie Lasu
 Dębowego, na reparacyę Grobli Seyze. Trzeci Roku.
 1567. Dnia 9 Maja Jamże od w. Semenowa Petrowicza
 Demiska Dobr Matwiowiec z Przyległosciami Dze-
 dzica, przeciwko w. Andrzejowi Sachnowiczowi: Ku-
 niewskiemu, Dobr Jatarynowiec, y Jakimowiec Dziedzic-
 owi: o gwałtowne naciachanie na własne Ludzie, na
 Groncie Matwiowieckim nowo osadzone, y pobicie
 tych Ludzi: z wizyą w Sieliszczu Machnowcach, dwóch
 Chatup wyrzucionych, y Ludzi poraniomych, Czwar-
 ty Roku Tegoż, Dnia 13 Maja, Jamże od Pań Swa-
 Woronieckiego, Dobr wsi Jatarynowiec Dziedzica, prze-
 ciwko w. Semenowi Demiskowi: o posadzenie Ludzi
 na Groncie Jatarynowieckim. Manifest wraz z Dile-
 cya, woźnego, iż iedził do w. Demiska, y pytał się: za-
 co Gront Jatarynowiecki zabiera y Ludzi sili: Który od-
 powiedział ze to Gront Jego własny, a potym dodał
 ze się po Przyjaźelsku z Dzięciem, o ten Gront zgodzimy
 Działy Roku Tegoż, Dnia Czternastego Julii, Jamże
 od Pani Michatowy Skubidziny, przeciwko Dzięciu
 Rozynskiemu, Dobr Frynkowiec Pospisowowi: o pop-
 sucie Grobli: przez Męza Sey, Pana Michata Skubidę,
 usypaney, Szesny Roku tegoż Dnia Piętnastego Se-
 ptembriś, Jamże od Pań Swa Woronieckiego, Dobr
 Jatarynowiec

Jatarynowiec Dziedzica, przeciwko W. Semnowi Demiskowi. Dobr Matwiiowiec Dziedzicowi; wraz z Wizyą Woznego, uczyniony, gdzie Wozny wyraża, iż nie podaleko Jatarynowiec na Groncie Jatarynowieckim, Siedliszczu, Machnowiec nazwanym, widział Dwór y Cztery Chatury, posiadone, y sianozęci, przez W. Demiskę pokuszone. Także Pellacya Woznego, Roku Tegoż dnia Szesnastego Octobris w tymże Grodzie Krzemę zeznana. Iż z Rekwizycyi Cacia Lwa Woronieckiego, zeznał Wozny na Gront nazwany Machnowiec, y tam zbożay siana, dawniey listem Hospodarskim zarządzone aby z tego Grontu, zwożone y zabierane do Matwiiowiec przez W. Demiskę, niebyły, ale na tymże Groncie Machnowia do rozsądzania się złożone zostały, widział że już do Matwiiowiec mimo poręki Hospodarskiej zabrane y zwiezione, Druga Pellacya, Pozwu, Roku, 1568. Dnia Piątego Kwiethnia, Tamże naśladu Grodzkie Krzemienie od W. Semena Demiska, przeciwko W. Andrzejowi Kuniewskiemu, Sędziemu Liemę, Krzemę y Cacia Lwowi Woronieckiemu, o spalenie, Dworu, na Siedliszczu Machnowiec, będącego. Siodmy Manifest, Roku 1568. Dnia Piątego Kwiethnia, Tamże od Cacia Lwa Woronieckiego, przeciwko, W. Semnowi Piotrowiczowi Demiskowi, o niestuszny zarzut spalenia Dworu w Machnowcach, y że go nigdy niekazał palić, wraz z Wizyą Tegoż Machnowca, że nie jest spalony. Osmi Roku 1585. Dnia 18 Julii. Tamże od Tegoż przeciwko W. Kuniewskiemu, o zabranie koni; y do Dworu swego za Stawcem będącego, do Wsi Jatarynowiec, nazwanym, Jakimowcami; zapędzenie. Także Pellacya Pozwu Roku 1625, dnia siódmego Julii, w Grodzie Krzemienie, od W. Strybyla, po W. Piotrowiczowi Demiskowi o poczynione na Grontach Jakimowieckich szkody, y Uplenoye zeznana. Dziwiaty Manifest Roku Tysiąc siedmset Trzeciego, Dnia 21 Julii, Tamże

od widła

Wilmy, Katarzyny z Uchańskich Ledóchowskiej, przeciwko
 W. Andrzejowi Janowi Będowskiemu, Dobr Juszkowice
 Dziedzicowi: o poczynienie szkód znacznych, w Lesie Ma-
 twiówieckim, przez wyrąbanie Onego, z przęta Kom. w Tym
 ze Lesie zabranych Dziesiąty Roku 1707. Dnia dziewią-
 tego Decembris. Tamże od Jeyze, przeciwko W. Stefanowi
 Ledóchowskiemu, y Maryannie Frykaczównie, Matzonku
 Dobr Jakimowice Dziedzicom, o nieoddanie Dziesięciny
 z Pol Matwiówieckich, bez wyrażenia Mieysca, w którymby
 ta Pola na Dziesięcinę używane bydx miały, y wyrąbanie
 Lasu Rydkoduba, Jedynasty Roku 1709. Dnia 24 Maią,
 Tamże od Jeyze przeciwko W. Lisowskiemu y Matzonu Dobr.
 W. Jakimowice Dziedzicom, o przywłaszczenie Obsza-
 ru Pola Matwiówieckiego, do Jakimowic, naprzeciwko
 Lasu Rydkoduba, od Granicy Jakimowickiej, przy Szlaku
 Sampaolskim będącego, Dwunasty Roku Tegoż dnia 13.
 Julii. Tamże, od Dziedziców i Borsztorow, Dobr usiow
 Borszczowski; przeciwko Dziedzicom, Dobr usiow Ja-
 tarynowiec y Juszkowice, o pooranie Grontow, Borszczo-
 wieckich, y rozoranie Kopców, u Bieży Głębokiej Doliny
 będącego; Trzynasty Roku 1712. Dnia 30. Maią.
 Tamże od W. z. Antonego y Mikołaja Ledóchowskich
 Brać Dobr Matwiówiec z Przyległościami Dziedzic-
 ow, przeciwko W. Stefanowi Ledóchowskiemu, y Mary-
 annie Frykaczównie Mał, Dobr Jakimowice Dzię-
 dzicom, o wdzieranie się, w Gronta Matwiówieckie
 y Sianozęć, pod Lasem Rydkodubem na Druso po-
 oranie, Czternasty Roku 1713. Dnia 31. Maią.
 Tamże od Urod, Kwasniewskiej, Dobr Jataryno-
 wiec Dziedziczki; przeciwko W. Katarzynie Ledo-
 chowskiej, o pooranie Grontow Jatarynowieckich, na
 kilkadziesiąt Plugow po pod samą, usia, Jata-
 rynowcami; Piętnasty Roku Tegoż Dnia Pier-
wszego

y przywłaszczenie, Grontów Hrynkowickich, do Dobr. Satarynowic.
 wiec. Dwudziesty szesty, Roku 1732. Dnia Osmego Augustu, Tamże
 od Pozostatey y Sukcesorow niegdy w. Mikotaja, Lodochowickiego.
 przeciwko Dziedzicom Dobr. usiow Satarynowiec, Juskowiec Sa-
 kimowiec Borszczowki y Krasnotuki o uczynioną między sobą
 Zmowę, na pokrzywdzenie, w Grontach Dobr. Matwiiowiec y Hryn-
 kowiec, poczynione, w Sądzie swoim potorywsky przysądzenia so-
 bie Duktu, czyli Obwodu swego, a uchYLENIE Dziedzicow Dobr. Sa-
 tarynowiec Sakimowiec y Imnych, domaga się; gdy iednak te
 Dokumenta lubo w oficy, liexbie, położone, Duktu w. Lodochow-
 skiego Młecznika Łodolskiego, nie wcale niewspieraia, y owym
 Terminus a quo niezgodnoscą, iako Akty Łiardowe wyżej po-
 łozone przeswiadczaia, to iest w Roku 1732. z pomiędzy dwóch Se-
 ziorek, przy drodze Juskowickiej będących, o podal od głębokiej
 doliny, nie onej niedotykaias, w Roku zaś 1748. od Janu czyli Wą-
 wozu, nad końcem doliny głębokiej będącego, a zaś w Roku prze-
 szłym, 1777. od Pola szerokiego, po nad Rzeką, Horyniem wazgi,
 po pod Grontami Juskowickiem; Krasnotuckiem; y Borszczowiec-
 kiem; ciągnącego się, za drogą z Juskowiec do Borszczowki;
 idąca, przeciwko Oczewistości Dokumentu Granicznego, Roku Ty-
 siąc Pięset Pięćdziesiąt Osmego, w górze położonego niezgodnie bra-
 my, Dolinę głęboką, całą y w niej Rudę będącą, która DoBRA Jus-
 kowie y Satarynowice, od Dobr. Borszczowki, nie zaś DoBRA Ma-
 twiiowice, dziele y ani w Grontach Matwiiowickich, ani w
 Grontach Borszczowieckich, iak teraz Jan. w. Lodochowski; Duktem
 swoim zabiera, ale między Grontami Juskowickiem; y Sata-
 rynowickiem; z iedney, a Grontami Borszczowieckiem; z drugiej
 strony znaydować się powinna. a, Pięćsety doliny głębokiej, nie
 za drogą z Juskowiec, do Borszczowki idącą, ale przed drogą,
 niedaleko, która idzie z Juskowiec do Borszczowki; iako Doku-
 ment wspomniany dowodzi; Si w dalszym Dukcie w. Łany-
 kii Kurozwanski; Podkom. Kzem, z w. Demiskiem Matwii-
 owickim, ograniczając DoBRA swoje, drogi iedną z Satarynowiec
 do Borszczowki; drugą z Hrynkowiec Tamże, Trzeci z Matwii-
 owiec do Napadowki przechodzili, o drodze iednak z Jus-
 kowiec

Korwice do Borszczowki idącej, ze pierwszą kopiec niedaleko tej, która idzie z Juszkowic do Borszczowki usypali wzmiankę uczynili y lubo Manifestem Roku 1709. dnia 13 Czerwca, w Grodzie Krzemę od Dziadziow y Possesorow Dobr Wsi Borszczowki przeciwko Dziadziom Dobr Wsiow Satarynowic y Juszkowic uczynionym, w gorze wyrażonym, rozsypanie kopca tego, jest zaskarżone, Jednak ani ten Manifest, ani Inkwizycye miejsca w którym ten kopiec miał być rozorany, niedowodzą; Per quem także Serminus, przez potęgę wsiow Satarynowic, y Jakimowic, z dawna Siedliska Jurwie, w tymże samym iakteraz miejscu mających, przez Grobę na Rzece Horynie, między temi wsiami; z dawna potężował y do Tychże wsiow na wpot należąca, własnymi Gontami Satarynowickimi, y Jakimowickimi, sprzeczkom żadnym nie podpadającemu; prowadzonym, samymi tylko Manifestami; na wzajem poczynionemu; a uszczególniając, Processem o Siedlisko Machnowic, między Adamem Lwem Woronieckim, all. Semenem Demiskiem, w Roku 1567. wszczętym a w Roku 1568 zakończonym wsparły być niemogę. bo y ten Process, a uszczególniając widać, Roku 1567. dnia 15 Septembris w Grodzie Krzemę zeznana, Siedlisko Machnowca nie we wsiach Satarynowcach, i Jakimowcach iak Dukt w. Ledochowski prowadził, ale niepoдалеко Satarynowic, odległość iakąś przetrząsa, własności także tego Siedliska Machnowic, w. Ledowski nieprobuje, bo Process wszczęty tylko sprzeczki wzajemne, Adam Lwa Woronieckiego, all. Semenem Demiskiem, o to Siedlisko wspomina. czyaby zaś własności była niedeterminuie, Kontrakt zaś Roku 1576. dnia 21. Maja w Grodzie Krzem, oblatowany, od w. Wasyla Demiska Matwiiowickiego, w. Stanisławowi Kamienieckiemu, y Agnieszce Niedzwiedzkiej Matk. na wieś Machnowic dany, obojętności iakąś w sobie zawiera, bo z początku Kontraktu Machnowic a ku koncowi tegoż Matwiiowice wspomina, z Przeciwney zaś strony, od w. Kłirynskiego, y Malachowskich potężony Testament, niegdys Dr Maryanny z Łastowieckich, pierwszego Matzenstwa Drogomirowy, powtornego Łękawieckiej, niegdys w. Andrzeja Kuniewskiego, Sędzię Lwem Krzem w unieści w Roku 1624. dnia szesnastego Novembris, w Lwem Krzem oblatowany, którym Lwem Łękawiecka, a pierwszego Matzenstwa Drogomi

Drogomirowa, czyniąc Dyspozycją, Substancji Ruchomej w
 Dobrach swoich, Dziedzicznych, po liżnie Maryannie Liwowej
 Woronieckiej, żonie swojej, nasiebie spadłych, między Imionem
 Dobrami, Machnowiec, w te słowa: w Machnowcach we Dworze
 moim, dwa Łęce, a w Łachorach Kobył dwie y Łosziaków
 trzy, te są Dzieci do Jana Łekawieckiego, wspomina, y użi owe
 sprzeczki o wspomniany Machnowiec w Roku 1567. miane, do
 ugody Przyjacielskiej, przez w. Semenę Demiska, odestane, iako
 by, zatwierdzone, y siedliśko Machnowiec, do Dobr Satarynnowic
 y Imych, niegdy w. Andrzeja Kunieńskiego, nie zaś do Dobr
 Matwiiowic nalezieć dowodzi; Takoz po wspomnianym Ses-
 tamencie, w Krotkim Czasie, to jest Roku 1628. Dnia szóstego
 Julii, w Aktach Trybunału, Woiewodztwa wotynskiego gdy w. Me-
 xander Demisko, Matwiiowiecki; na osobę w. Regimę z koscio-
 rad. Bohowitynowy, Konstantynowy Tarmolińskiej, Donacya
 uczynił, w tej tylko Dobra Matwiiowic, Wolice Bieszczatynie
 y Frydkowic wspomina, o Machowcu zaś, którego weszterech
 latach pamiątka być zatarta nie mogła, żadney wzmiątki nie
 czyni; Terminum zaś ad quem lubo przy Szlaku Sampa-
 skim iak Dokument graniczny, Anni 1592. na początku pod-
 zony obmawia, Tenże w. Łedochowski; Dziedzic Matwiiowic
 zakończył, gdy iednak w tym Dokumentcie, iasnie jest potożo-
 no, iż Dziedzic Matwiiowic, z Dziedzicem Łachaiiec, od Gra-
 tow Satarynnowieckich, Lwa Lwa Woronieckiego, Granice swo-
 ie zaczynali, a Miziurzynieckich Grontów, aby dotykać mie-
 li nie wcale nie wspomnieli, y tylko Trojakiich Grontów Ma-
 twiiowieckich Łachaiieckich y Satarynnowieckich, schodzenie się
 wyrazili, a w. Łedochowski; Dziedzic Matwiiowic Dukt te-
 razniejszy swy, przy pięcie Miziurzynieckiej zakończył, y
 Czworakię iakoby stykanię Grontów, to jest Matwiiowieckich
 Satarynnowieckich czyli Jakimowieckich, bo te dawniej iednego
 były panowania, Łachaiieckich y Miziurzynieckich, przeciw-
 ko Oczewidstwu Dokumentu wspomnianego, okazał, Inkwir-
 zycyę tak dawniejsze, Roku 1728. 1743. y 1747. iako y no-
 wo przez Sąd swy, na niniejszym Terminie wywiedzione,
 a przez Strony zaprzysiężone, Duktu tegoż bynajmniej
 nieuprzedziło, youtzem przeciwnie, Lęży w tym miejscu,
 y przypierania Grontów Matwiiowieckich, lub używania cho-
ci

Dokument, Graniczny, 1592. wspomnianie w tym miejscu, gdzie
 teraz wyłożona przy Biegu Miziurzynieckiej, y gdzie Dziedzie
 Matwiiowiec Dukt swoy zakonizyl, ale w koncu Rydkoduba
 Lasu, iak jest dawne nieprzezne użycowanie, Dobr Matwio-
 wiec z Jakimowcami bywata, dopiero, po zakopanui, przez
 Dziedzicow Matwiiowiec y Lachaięc starey drogi, tym miejscem
 iak teraz idzie, wyłożona zostala, y ze w tym miejscu gdzie
 Dziedzie Matwiiowiec Obwod swoy zakonizyl, Biegi Lachaięc-
 ka, y Miziurzyniecka zdawna, przy Saenie Jakimowieckiej,
 schodza się, a zas Biegi Matwiiowiecka, w koncu Lasu Rydko-
 duba, przy drodze starey z Satarynowiec do Lachaięc idacey.
 wraz z Biegi Satarynowiecka, czyli Jakimowiecka, do Sca-
 ny Lachaięckiej przypiera, Inkwizycye dowodza Przyznania
 też Siennikow, zadnego usparcia, Duktowi, w Ledochowski-
 go nieprzynowza, poniewaz In Termino a quo, od JW. Su-
 mistawa Jerzego, Krabi Almszcha, Łokom w wladzie.
 Dobr Siennych wsi Borszczowki Dziedzica, stawieni Poddan-
 ni, stykane się tylko Biegi Borszczowieckiej, Satarynowiec-
 kiej, y Juszkowieckiej, przy Łuzku Sadowym, niezas Ma-
 twiiowieckiej przyznali. a zas in Termino ad quem w.
 Michał Będowski Gentl Major w Kon, Dobr Siennych wsi.
 Lachaięc Dziedzie, Stawiszcy Poddanych swich Lachaięc-
 kich, przypierania w Ledochowskiemu Termini ad quem
 nieprzyznał, ale przypieranie, Biegi, Matwiiowieckiej z Sa-
 tarynowiecka, czyli Jakimowiecka, przy Saenie swiey La-
 chaięckiej, w koniec Lasu Rydkoduba, gdzie stara droga z
 Satarynowiec do Lachaięc idaca, Inkwizycye dowodza przy-
 swiadczyl. Przez Sad Obwod, w Ledochowskiego, Mieczni-
 ka Godolskiego, caty iako nienalezyac w Gronie Krasno-
 tuckim przeszedlszy, dwie Sciany cale, Satarynowiecka y Jus-
 kowiecka, czyli Krasnotucka, od szerokiego btoru przeciwu
 Dokumentowi Granicznemu, 1568 wzięty, Gronami wtasnemu;
 nayprzod, Juszkowieckiemu; czyli Krasnotuckiemu; potym Sa-
 tarynowieckiemu y Jakimowieckiemu; przez potowę, Be-
 wsie obydwie, y staw do Bychie wsiow nalezacy zabie-
 raię

raia, per quem prowadzony, a przy Szlaku Januszpolskim
czyli Janpolskim, y Scienie Miziurzynieckiej, przeciwko Doku-
mentowi Granicznemu 1692. zakończony, ani Dokumentem za-
dnym ani Inkwizycjami nieusparty, za niużany Sadzi, y
deklaruje, z przeciwney zaś strony, W. Kłutynskiego Doda-
szego Łycomi, Dobr. Tatarynowiec, y Ww. Stanisława Stob-
Krzem, y Daniela Horodniezgo Łycomi Małachowskich, Dna-
ci między sobą, rodzonych, Dobr. wsi Jakimowiec Dziedzicu,
potożone Dokumenta, Też same Graniczne wgorze wyrażone
1568. y 1592. Dobr. Węgielnich, tudzież Dekret Liemkrene, Roku
1728. Dnia 21 Julii, między W. Michałem, Bodhorskim, Mieczni-
kiem Satt, Dobr. Tatarynowiec Dziedzicem ziedney, a W. Ga-
IEWSKA, Dobr. Krasnotuki Bywora, y W. Antonin Błędowskim.
Miecznik, Bodr. Dobr. Tychże Krasnotuki nowym Dziedzicem,
z wyprowadzeniem y przeczytaniem Inkwizycyi; Ferowany, a
po tym w Trybunale Kon. Lubl., z dopuszczony Appellacyi; przez
W. Błędowskiego, y W. Gasiuska, zatowony approbowany, Kto-
rym Kłm Pola, między drogą z Tuskowice do Borszczowki i-
dąca, z iedney, a Dolina Głęboka, z drugiey strony potożony
do Dobr. Tatarynowiec przysądzony, o który Kłm sprzecali
tylko, z Dobrami Borszczowka, Tenże Dekret i Inkwizycye
nadmieniac, o Pretensyi zaś żadney, Dobr. Maturówiec -
niewspominac, Relacyi Woznych Trzy, Lierusza, Roku 1567.
Dnia 22 Januara, w Grodzie Kzem, Listu Ławczynego Kos-
podarskiego, od Krola Jęsa Zygmunta Augusta, do W.
Sewena Piotrowicza Demiska, Dobr. Maturówiec y Trmich
Dziedzica, w sprawie Lwa Lwa Woynicza Woronieckiego, Dobr.
Tatarynowiec y Jakimowiec, Dziedzica pisanego, aby W.
Demisko. Lboż zętych z Frontu, Polnego Tatarynowieckie-
go Machnowiec, tak też y Siana Kozzonego niezwodził, ale
przy Woznym, na Tymże Gronie, na iednym Mieyscu ad
Łyd, y do wżądzenia się o własność Frontu obwarował.
Druga, Roku Jęgozi, 1567. dnia 13 Maja, Tamże Woznego
Mawina

Maruina Magniszewskiego, że iedził od Łcia Łwa Woronieckiego, do Jegozi w. Deniska, aby Grontom Satarynowieckim dał Łokoy, y Ludziom swoim z Grontu Jego zmieścić się, Kazal, a w Denisko pierwey, że to Gront mój własny, odpowiedział, a potym że zda się na Brzytació, y Ludzi Satarynowieckich y Łe Oni postanowia, tym się kontentować będzie. Trzecia Roku Jegozi, dnia 16. Słnś, Tamże z Rekwizycyi Jegozi, przeciwko Semuz, że Łbozia y Łiana które były zaręczony, listem Hospodarskim, na Grontie Satarynowieckim Machnowiec przezwany, iuż do Matwiiowiec zabrane, tylko stóg ieden Łiana został, Tuzież Manifesta iako to pierwszy, Roku 1567. dnia 13. Maia, w Grodzie Kholm, od Łcia Łwa Woynicza Woronieckiego, przeciwko Semenowi Beroniczowi Deniskowi, o zabranie Grontu Starowiecznego przez Khranie Starodawne Satarynowieckiego, Osadzenie Łoła Ludzi y Dworku posielenie, Drugi Roku y dnia Tychże, Tamże od Jegozi, przeciwko Semuz, że w. Denisko, na Grontie dawny Satarynowieckim, Ludzi nowo posadził, y Dworek posielił, a Ludzie Łcia Sgmu Woronieckiego, chcąc obaczyć Łe Osady, do tego budowania nowo posielonego poszli, gdzie Ludzie w. Deniska, Tych Ludzi Łcia Woronieckiego z Kłakownie postrzelali, y poranili, a iednego Ługa Imieniem Muchę, Karaniuskiego na śmierć zabili, Trzeci Roku Jegozi, dnia 6. Suli Tamże od Jegozi, przeciwko Semuz o postawienie Ostrowa, na Grontie własnym Satarynowieckim, mocno y gwałtem, y trzymanie w nim Ludzi na szkodę Łcia Sgmu Woronieckiego, Czwarty Roku Jegozi dnia 21. Maia, Tamże od w. Andrzeja Tuchnowicza, Kłaniuskiego, przeciwko Semuz, o naiazd Grontow Jakimowickich, Piąty, Roku 1612. dnia 20. Feb, Tamże Imieniem Włar Bohusza Seniuty, Filona Woronicza, Fedora y Piotra Strybylow, Dobr Jakimowiec Łosesorow, przeciwko w. Łiohowi Deniskowi Matwiiowieckiemu, o naiazd Grontow

Frontow, Takimowieckich, y wygnać Lasow y Gaiow, do Tych
 Dobr należących, Szosty Roku 1708. ię 7. Januani, Samze i
 mierniem w. Stefana Ledochowskiego, y Maryanny Frykaczow-
 omy Mał, Dobr Takimowiec Dziedzicow, przeciwko w. Ka-
 tarzynie z Uchaniskiej Ledochowskiej, Dobr Maturioniec Dope-
 socz, o porwanie y zabranie łol, Takimowieckich, przeciwko.
 Kiernicy Skubida zwaney potozomych, Siódmy. Roku 1711 dnia
 19. Septembra, Samze od Tychze, przeciwko w. Mikołajowi de-
 dochowskiemu Dobr Maturioniec Dziedzicowi, o wdzieranie
 ni, w Fronta Takimowieckie, y zabranie nasiedmdziesiąt Wo-
 zow Siawa, Osmy Roku 1713. dnia 31. Maja, Samze Ultr-
 Terepty z Frykaczow, pienuszego Marcinowy Ulanowskiej, Paster-
 nego Matienstwa Franciszkowy Kwasniewskiej, Pozostaley
 Wdowy, swym y Dr amny, z Frykaczow Brzozowskiej, —
 Jadwigi z Frykaczow Ostrowskiej, Maryanny z Frykaczow
 Ledochowskiej, y Teofili także z Frykaczow Lisowskiej —
 sestr swich Podzomych, Dobr Tatarynowiec Dziedzic
 przeciwko ww Mikołajowi, y Antoniemu Ledochowskiemu —
 Dobr Maturioniec y Hrynkowiec Dziedzicom, o nastanie Plu-
 gwu dwunastu, y porwanie Frontow Tatarynowieckich popod
 sam Durem Dr Komarzewskiego, Dziewiąty Roku, 1714. dnia
 9. Junii, Samze od ww Lisowskich, Mał przeciwko ww
 Mikołajowi Ledochowskiemu, o przywłaszczenie y porwanie Fron-
 tow Tatarynowieckich, Dziewiąty Roku Tegoż, dnia 14. Julii.
 Samze od Tychze, przeciwko Temuzi, o przywłaszczenie Fron-
 tow Tatarynowieckich, y Sianożę pod samym Durem Ta-
 tarynowieckim pokoszenie. Sedynasty Roku 1731. dnia 9.
 Maja, Samze od w. Michala Podhorskiego. Miecznika
 Mał, przeciwko ww. Mikołajowi y Antoniemu Ledo-
 chowskiemu, o przywłaszczenie Frontow y Lasow Takimowiec-
 kich, y inne liczne, iuz stane litę, o oderwanie Frontow
 Tatarynowieckich, y Takimowieckich, y do Dobr Maturio-
 wiec y Hrynkowiec przywłaszczenie. pozanoszony ma
mifesta

Manifesta, Nakoniec Rełacya Łozwu, Roku 1776. dnia 24.
 Miesiąca Kwietnia, w Grodzie Krzem zeznana, od w. Wojcie-
 cha Ledochowskiego, Miecznika Łodolskiego, Dob. Maturowieć Dzie-
 dzica, po ww. Drzewieckich, Chorażych Krzem Mał. Dobr.
 Juszkowic y Krasnotuki Dziedziców, iako Sienników y Innych
 wydanego. Którym w. Ledochowski: Kopce Sienne, węgielne,
 w Roku 1743. między Dobrami Juszkowcami y Krasnotuką, z ie-
 dney, a' Dobrami Siatarynowcami z drugiej strony, Urzędowem
 z zawieszeniem przysięgi, przy zysku Obwodu z przyczyny
 Małoletniości, wacemczas w. Armii Łódzowskiej Mieczniko-
 wny Łodolskiej, teraz w. Drzewieckiego Chorażego Krzem Mał.
 zaki: posypane akceptując, do zaprzysiężenia Tychże Kopców
 które teraz Dukiem swoim przechodzi, na Termin Liardu, dnia
 6. Maja, Roku Bieżącego, z Mocy Dekretu Trybunału przypadający,
 przypozyna, niemniej Inkuryzacye, tak dawniejsze, Roku 1728.
 1743. 1747. iako y na niniejszym Liardzie, przez sąd suwy,
 wyprowadzone, a przez strony zaprzysiężone te doliny, głęboka
 a nieinsza, u której wierzchołki były trzy kopce, wę-
 gielne, w Roku 1743 usypane, przez ww. Łodchowskiego-
 y Demiska, a przez ^{zaprzysiężone} Łodchoredckiego, z Hrynkowic Gra-
 alisk, y Łoddanych Hrynkowickich, w sam Dzień S. Pokro-
 wy Ruskiego Obrządku Święta, w Roku Tymże rozsypane, y
 od tych Dziedzic, Siatarynowic y Jakimowic, Obwod suwy, czy-
 li Terminum a' quo zaczęli, w której to Dolinie dopo-
 tomą Ruda znaydujesię, a w wierzchołku niedaleko Kop-
 ców Węgielnych, droga Stanwiczowa z Juszkowic do Borsze-
 zowki, o Łoku Sw. Józefa przechodzi, iako y w Dokumentie
 Granicznym, Roku 1568. na początku położonym, w tych sł-
 wach niedaleko, która idzie z Juszkowic do Borszczowki;
 Tęże drodze, nie odolnie jest wzmianka, Łoniewaz dolina
 żadna w tym położeniu y przeciągu, żeby od Juszkowic do
 Borszczowki ciągała miała, niezwaydujesię. Płota zaś obszerne
 wąż po wad Korynem, z spadkiem Rzeki Koryni, od
 Zachodu ku wschodowi ciągnę się, niemoga, w tym wy-
rażeniu

wyrażeniu Dokumentu Granicznego, mieszczą się, bo te bar-
dziej, od Borszczowki: przeuroko wodzie idąc, mogłyby
być wyrażone, iakoż y Senes. de tenore Tey Granicy, in
Originali; od Działów Borszczowki; przy Dekrecie. Ami
1743. Liazdowym, pokładawey, w Dekret Tenie wniesioney,
wyrażnie to ma w sobie, niedaleko drogi, która idzie z Jus-
kowice do Borszczowki; a przez Sądow Podkom, y Urzę-
dom dwom Granicznym, Włodzimiskiemu y Czerniechowskie-
mu, ile pod prezydenteyą, tak zwakomitego w Byczynie
Meza, ju Trypolskiego Podkom Kiovska, Putkowika y Ma-
w woysku Koron, ten Dekret następując, Wiara w tym
dawna być powinna, a przeuroko Temu wyrażeniu; y wnie-
sieniu takowego Punktu Granicy, w Dekret 1743. żadna strona
przeuroko Sądow; y Urzędow Liazdowym, Podkomowskim,
pod renzas sądzającym, za razem niepokłada, na niniey-
szym zaś Termie, strony obydwie, tylko Extraktami-
Oblaty Dokumentu, tego Ami 1708. z Grodu Wżemiwe-
wyjętymi zaszczycają się, a zaś Originatu pominięty, Granicy
niepokładają, a gdyby nakoniec, y nie o drodze, wstawach
wyżej wyrażonych, Dokumentu Granicznego, był opisane
przez w tym Dokumentacie wszystkie drogi, iako to z Ta-
rarnowice do Borszczowki z Hrynkowice Jamie, z Matu-
rowice do Napadowki; y inne se przechodzone były, tym
Dokumentem wspominać się, Droga zaś z Juskowice do
Borszczowki; tym samym iako yteraz miejscem idąc,
choćby Inkwizycje dowodziła, i czyż dawno, przez Onę aby
przechodzić miały graniczące strony, Dokument Graniczny
nie wyraża, Ta zaś droga tym miejscem, iak w Lelochow-
ski Działie Matarnowice Obwód nowy zaczynając, przez
Rude z Bugmisko wielkie, z głębokiej doliny na szerokie
stota wychodząc, y przez Las Borszczowski Kopycha
Zwamy, aby przechodzić miała, iak w Lelochowski
Miezanik

Miecznik Łodolski; do sądu swego wnosi; Inkwizycje nie-
 odkrywają, youtzem że nigdy niebywała, a Rów czyli
 Jai podobienstwo do wawozow niby mający, przez wy-
 wożących z szerokiego błota Siana, y drzewa, przed tym
 iak lasybywały, na Luboczach, y przez zbiergi wod
 wielkich są porzynione, Przytym schodzemię, y styka-
 nie dawne, Lęć czyli Grontów Siatarynowieckich, z Ma-
 twiowieckimi czyli Hrynkowickimi, przy Ściemie Borsz-
 czowieckiej, w tym miejscu iak Bzy Kopyce węgielne, w Ro-
 ku 1743. były usypane, a używamie Dobra Siataryno-
 wiec z Hrynkowcami; y Matwiiowcami; iisze przed usy-
 paniem tychże Kopyc, aż do tychczas, w tym sa-
 mym miejscu jest bez sprzecane, y w. Stefan Ledochowski;
 i Marcin Lisowski; Dziedziczki Siatarynowie z asobą
 mający, czyniąc wzmiar Czasowy, Grontów między soba, od
 tego miejsca, gdzie pozmiej Kopyce węgielne były usypane,
 zaczynali; a od tego Tryangutu wiaży, Dolina głęboka,
 z naturalnym iey waktomieniem, ku wschodowi Stonca
 aż do szerokiego błota, z kąd w. Ledochowski. Dukt swój
 zaczął, idąc po lewej ręce, Gronta do Siatarynowiecy
 Juszkowiec, czyli Krasnotuki; a po prawej Las Kopytcha
 nazywany, y Gronta do Borszczowki; bez żadney od ni-
 kogo sprzeczki należa, iako y przy Liczdzic Urzędow-
 Granicznych, Roku 1732. ze potę Dolina głęboka Gron-
 ta Borszczowieckie rozciągają się, Dr Kamieński Dle-
 mpotent, J. P. L. G. m. Wyszniwieckiego, Dziedzica
 Dobra wsi Borszczowki przyznał, y że na tych
 Grontach, do Siatarynowiecy y Juszkowiec należących,
 przed tym bywały Lasy, które, Dobra dopiero wspomnia-
 ne, wyżużyły, bez żadney sprzeczki od Matwiiowiec na-
 Dola wyrobili, y do tych Czas Onych używają, a Ma-
 twiiowiec y Hrynkowce nigdy do tych Grontów Inte-
 resowania nie miały, y Onych nie używały, w dalszym
 Las Dukie Dziedzicow Siatarynowiec y Jakimowiec

aż do Błota Przecaki Florynki bywała przesiwa, która God-
 dani Tatarynowiccy, wspólnie z Hrynkowickiemu, używa-
 iąc wyięgli y na pola wyrobili. a co która wies' wykony-
 wata Grontów Tych spokojnie używata, w późniejszym
 zaś czasie około Roku, 1713. gdy Dziedzice Dobr Matwi-
 owiec, czyli Hrynkowiec, Gronta około Mogiły wykopa-
 nad Błotem w Roku 1723. przez Urząd Graniczny Czernichow-
 ski; in Contumaciam Dziedziców Matwiowic usypanego-
 czyli raczej ponowionego, potrozone, zasiali; Tym y Dze-
 nicą upornie zasiali; W. Maran Lisowski y inni wespół-
 Dziedzice Dobr Tatarynowice to było międzyzwat dopiero-
 kwiłnase, broniąc Grontu swego pokosili a' gdy Te Gronty
 potym odłogiem leżały, Sas Maiowski; użymy Goddani
 Tatarynowicki: Siano na Tymże Gruncie kosił, y w Stogi
 Sumie składał, y spokojnie używał, Daley zaś za Inbly
 Skuibida, y po pod Lasem Ryakodubem, po Krzyżu Kamien-
 nym, Grontów y Łyk Goddani Jakimowiccy, y Tataryno-
 wiccy, sam; a zaś Lasu Ryakoduba, wspólnie Tataryno-
 wice, Jakimowice y Matwiowice używali; aż dopiero po
 śmierci W. Stefana Ledochowskiego, i Marcina Lisow-
 skiego, w Dobrach Jakimowcach i Tatarynowcach, po-
 Łonach swich Dziedziczących, Te Gronta do Matwiow-
 iccy odpadły, y już w późniejszym czasie; gdy Godda-
 ni Jakimowiccy Onych używali; Dziedzice do Dwor-
 u Matwiowickiego opdadali; y dla przeciwienia kbi-
 y Sian z Tych Grontów, tudzież przepędzenia Bzdta, na
 Łastwisko, pod Las Ryakodub y do samego Ryakoduba
 Gai na Rudzie wyżej Dworu, W. Matachowskiego, Stob-
 krzem, bywała, za Lasem zaś Ryakodubem, ku drodze
 now z Tatarynowice do Łachajki wyłożonej, gdzie W.
 Ledochowski; Duki swoy zakon'cy, Dobra Matwiow-
 ce Grontów w najmniejszej części, nigdy nie używały; O

Drodze z Tatarynowic do Lachaić idącej, aby kto Matwi-
 iowieckiej Karzmy, Dębowa nazwaney, gdzie Dziedzić
 Dobr. Tatarynowic y Takimowic Obwod swoy zakonczył:
 przechodzić kiedy miała. Inkwizycye nieodkrywając, yowżem
 Leta Droga zdawna w Koniec Lasu Rydkoduba, od Granicy
 Takimowieckiej położonego przechodziła, a w późniejszym
 Czasie, gdy przez Dziedziów Matwiówic, y Lachaić zako-
 paną została, tym miejscem iakteraz idzie, przy pięcie Mi-
 żużynieckiej, gdzie w. Ledochowski Obwod swoy zakon-
 czył, wyłożoną została, przy której to drodze Nowo wy-
 łożonej w poprzek szlaku dawniey Januszpolskiego, a te-
 raz Jampolskiego, przechodzącej, Dęty Lachaićka i Miżu-
 żyniecka, do Suławy Takimowieckiej, czyli Tatarynowieckiej
 przypierając, a zaś Dęta Matwiówiecka wraz z Tara-
 rynowiecką, czyli Takimowiecką, przysuwanie Lachaićkiej
 w Koncu Lasu Rydkoduba, przy starey drodze, z Tataryno-
 wic do Lachaić, przez Szlak Jampolski przechodzącej,
 stykając się, ypo te miejsce starey drogi, Tatarynowieckiej
 do Lachaić, używanie Takimowic czyli Tatarynowic
 z Dobrami Matwiówcami: nieprzerwane, zawsze trwało
 nigdy niesprzeczne, Inkwizycye obiasniając. Nakoniec przy-
 znanie Ściennikow, iako to In Termino a quo, SW. Sta-
 nowa Jerzego Krabi, Mniszcha, Podkom wódz Dobr.
 Ściennych wsi Borszczowski Dziedzić, przez Poddanych
 Świach, na Terminie Lixdu Roku 1776. Dnia 6 Maja-
 przez Urzędy Graniczne, Sandomirski i Tytomirski; odpra-
 wionego, przy zaczęciu Obwodu a quo, Dziedziów Ta-
 tarynowic i Takimowic, stawionych, którzy, którzy nie-
 wiadomoszą tylko przypierania, Dęty Tatarynowieckiej
 czyli Takimowieckiej, i Krynkwieckiej czyli Matwió-
 wieckiej, przy Ściennie Świach Borszczowieckiej, y ze przy-
 czynu Kopców Węgielnych, w Roku 1743. przez Sąd
 Podkomorski Kijowski; y Urząd Graniczny Sierniechowski
 miabyli; i Nikt miabył ani ze Dworu ani z Gromady wy-
 mawiali się, Dzięło zaś Lixdowe Roku 1743. wy-
 szło

zey wyrażone ze przy sypaniu y zaprzysiężeniu Tych Kopy-
 wu w. Wawrzynie Łalewskiszesnik Imola, Kommissar
 y Michał Biekiess Clementent Jolcia Jyma Michała
 Korybuta Wiszniowieckiego, Woiwody Wileń, Hetmana
 WWAŁit. podtemczas Dobr wsi Borszczowki. Dziedzi-
 ca, y Gromada Borszczowiecka znajdowały się, y przy-
 tomni byli zaswiadcza, i od Dekretu wspomnianego, Liaz-
 dowego, sami tylko Dziedzice Matwiliowiec i Krynkow-
 wiec, do Brzeswa Trybunał Koś lubo, odwołali się, a za-
 od Jolcia, Jyma Dobr wsi Borszczowki Dziedzica Wy-
 roki sądu kiouł, y Urzędu Czernieche, Podkomor, były
 przyjęte, y nigdy tak przez Jolcia Jyma Wiszniowieckie-
 go, iako i przez JW. Almszchou, az do Tychczas nie-
 zaskarżone, yowżem przeciwko Wyrokowi Urzędu Grami-
 znego Włodzimir, który mimo Dokument, 1568. Im-
 kwizycye, na Dukta przy Tymże Liedzicie 1743. Str-
 wieckiego, appellowano, a zaś In Termino ad quem, W.
 Michał Biedowski Gertł Mjr, wiek koś, Dobr Sienmych
 wsi Lachaić Dziedzic, przydokonczonych przy Sienie
 swojej Obwodach, Stron Obydwóch, żadney Stronie praw-
 wego przypisania, do Sieny swojej nieprzyznał, ale
 iednomyslnie, na Obydwóch Terminach stawiając, ydu-
 dził Gromadnych stawiając, Lięty Jakimowiecką, czyli Sa-
 tarynowiecką, y Matwiliowiecką przy Sienie swojej La-
 chaićkiej, w koncu Lasu Rydkoduba, iako stara droga
 z Satarynowieć do Lachaić idąca, Inkwizycye okazu-
 ją schodzić się zangazyd. Przeto sąd przychylać się
 do Dokumentu Gramicznego, Roku 1568, wyzicy wyrażo-
 nego, y Obmowy Inkwizycyi; Termin a quo, przez Dzie-
 dzicow Satarynowieć y Jakimowieć, od Tych Kopyw
 Węgielnych, w Roku Tysiąc Siedmset Oczendziestym Przecin
 Urzędowicie usypanych, y przez w. Antoniego Deniska
 Czesnika Ptocke, y Michała Bodehorskiego, Miecznika Lach
 zaprzy

zaprzysiężonych, a przez Im Godkhorodackiego w Dobrach
 Wsi Krynkowcach w W Ledochowskich Dziedzicach
 mieszkającego Gracjaliste, y Goddanych Krynkowickich, w
 Sam dzień S. Pokrowy Święta, Ruskiego, Obrządku, w Roku
 Tymże rozsypanych, których na niniejszym Termini, tyf-
 ko znaki zwyniosłości małej, Ziemi, widzieć się dać, stoso-
 wnie z Dokumentem Granicznym, wyżej wyrażonym, kosta-
 wując w tyle cała, Dolinę, głęboką, y w niej Rude, będące,
 za Kieja, aby Graniczyła Dobra Juszkowce, y Tatarynowa.
 od Dob. Porzechowki, wzięty za prawny, należyty z Doku-
 mentem Roku 1568, y Inkwizycyami zgodzając się uznać.
 y Dziedzicom Tatarynowiec i Jakimowiec przysądza. A
 pomieważ Dekret Trybunału, 1776. Roku, w wykonaniu teraz
 będący, obowiązki dawniejszych Dekretów Trybunału, a wszcze-
 gulności 1746 i 1775. dopełniać poruczył a poprzednicze De-
 krety Trybunału, dopiero wspomniane, osobliwie 1746. Roku
 Dołączenie, jeżeli Kopce Węgielne, w Roku 1743. w przyzw-
 oitym i Dokumentem Granicznym, Roku 1568. opisanym Mie-
 scu były usypane, nakazad, ażeby w przyzwolonym Mie-
 sce kopce były usypane, w W Ledochowskich, tak m-
 indebita Vela, iako y za wasypanie Kopców ukarać dopu-
 sić. Na niniejszym zaś Termini, Kopce węgielne,
 ze na przyzwolonym Miejsce są usypane, Dokument
 Graniczny, Roku 1568. tyle razy wspomniany, i Inkwizy-
 cy dowodzą, Przekaz Sad stosując się do Dekretu wyżej
 wyrażonego i Prawa, winnym. Woyacem Leduchow-
 skiego. Miecznika Godola, Dob. Mateułowice z Drazlego-
 sciami ^{Dziedzica} uznawszy, nakazuje, aby Terziew Leduchowski
 ze swymi czyli raczej Poprzedników swoich Przewodnie
 odbywając, tak za mienależyte, o te węgielne kopce czynię
 nie, y naganienie Dekretu Łazdowego, Roku 1743. iako.
 i za rozsypanie Omyłką, Przywien' Dżeser, w Chlaprowi
 Klityńskiemu, Godzaszemu Łytemińskiemu Dob. Tatar-
 ynowiec Dziedzicom, iako Prawa od niegdy w An-
 toniego

tomięgo Demiska, y Michała Godhowskiego Nabywcy, wy pda-
 cił, atw natychmiast. Co zaś należy do Duktu Tyche Dzie-
 dziow Tatarynowiec i Jakimowiec in Termino per-
 quem, et in Termino ad quem na Groble, Skubidę, zwana
 własnym Grontem Frynkowickim y Matwiiowickim
 prowadzonego, i u Szlaku z Jampola do Krzem idą-
 go, przy Karzanie Matwiiowickiej Dębowa zwanej,
 na niewątpliwym Grontu Matwiiowickim stwiera-
 zonego, pomieważ ani Dokument, zaden, ani Inkwiz-
 zyjny Duktu tego nieuspierania, iedynie tylko dalsze
 używanie nad terażmaysze, Dziedziow Tatarynowiec
 i Jakimowiec, i sprzeczki o zabranie Grontu do Ma-
 twiiowic obciążenia, Granicy iednak miedeterminują.
 Brzeto sąd y ten Dukt, Dziedziow Tatarynowiec i
 Jakimowiec, co do Termini per quem i ad quem, uchyla
 i zamieważny sądzi, y deklaruje, a przychyla ię do
 Dokumentu, Granicznego Roku 1592. w gorze wyrażonego
 którym Dziedziow Dobr Matwiiowiec z Dziedziow Dobr
 Lachaić ograniczając, też Dobr swoje, od Grontu Ta-
 tarynowickiego, pod tenżas Dzia Lwa Woromeckiego Dzier-
 żawy, Granicę swoją przy Szlaku Januszpolskim i
 drodze poprzeczney, z Tatarynowic ^{przez ten Szlak,} do Lachaić prze-
 chodzący, zaczęli; tudzież Inkwizyjny, Który Dwie-
 gę z Tatarynowic do Lachaić idącą, zdawna, w
 końcu Lasu, Ryakoduba, iak iest terażmaysze, yda-
 wne używanie Jakimowiec z Matwiiowicami; ode-
 krywaia, Terminus ad quem, w końcu Tegoż La-
 su Ryakoduba, stronem Obydow przy starej drodze,
 z Tatarynowic do Lachaić, w poprzek Szlaku Jampol-
 skiego, idący, naznacza, y przysądza, a zaś Termini
 per quem, luboby powstępują, Linia, a Termini à quo
 ad Terminus ad quem, w miedostatku Dokumentow
 Grani

Granicznych, i z Inkwizycji obiasnienia szukać należało.
a ta Linia prosta, nasama, Groble, Skuibida zwana, pro-
stawianiem swoim wypada. Gdy jednak Manifest Roku 1562,
dnia 2 Julii, w Grodzie Kżem, przez Samia, Michatową, Skui-
bidzine, Woytową, Kżem, nieinteressowaną, do Granic, prze-
ciwko w. Piotrowi, Swanowiczowi, Deniszkowi, Dziedzicowi
Dobro, Matwiiowici uczyniony, mato w sobie, iż Grobla,
przez Męza Jey Skuibidę, nie na Granicy ani przy Grani-
cy, ale od Granicy Tatarynowieckiej jest zasypkana, odległość
iakoż Granicy Tatarynowieckiej, od Jey Grobli Skuibidy
przeznacza, Orzecz Sąd Terminum per quem, znowuści,
Linii, na Groble, Skuibide, przypadającej, od Jey Grobli do
Kopca dawonego, blisko Trzech Łoków wymiastego, przez Urząd
Graniczny Czerniechowski, w Roku 1743. odnowionego, nad
błotem rzeczki, Horynki, będącego, o Łoku 343. od Gro-
bli Skuibidy odległego, odsuwa y natem Kopiec, Termin-
num per quem, Dziedzicom Tatarynowici i Jakimowici
obraca, i zaczynszy ze siodka Kopców węgielnych, czy-
li raczej miejsca, gdzie były Kopy węgielne, iak nay-
prościej do Rzeczki Horynki, i Kopca wyżey wyrażonego,
a od tego Kopca, przez Rzeczkę Horynkę, iak nayprościej
do Szlaku Januszpolskiego czyli Tarnopolskiego, i Kogu
Lasu Rydkoduba, gdzie stara droga z Tatarynowici
do Luchaiac bywała, Dobrom Tatarynowcom, Jakimow-
com, Hrynkowcom, i Matwiiowcom za Granicę wie-
czną, naznacza i przysądza, i cokolwiek po prawey
Ręce od Trzech Kopców węgielnych, aż do końca Lasu.
Rydkoduba znajduje się Gruntów, Lasów. Ławół; Łęk
Błot. Rzek. Gor. Dolin, y wszelkiej własności, to wszyst-
ko Dobrom, Tatarynowcom y Jakimowcom, Co zaś
po lewey Ręce Jeyze już przysądzoney Granicy, Łęk
Ławół.

Zarazki Błot, Brzek, Gór, Dolin, y wszelkij własności znay-
danej się, to wszystko, Dobrom Matwiiowcom i Hrynko-
wcom, należec' wiecznemi Czasu uznać, a dla wieczney
Pamiętki Tych Granic, do sypania Kopców Duktem, y
przez sąd swoy umiarkowanym i przysądzonym
przystąpić deklarac' Odwołata się Strona w. Ledochow-
ski Miecznik Łodolski. Dobr Matwiiowiec z Przyte-
głoszami Dziedzic, do Sądów Głównych Trybunatu Ko-
rony Lubels, Sąd iako od ostatecznego Dekretu, i z przy-
czym zasłanego z Urzędem Gran, Włodzimierz rozpisu-
tego odwołania Stronie dopuszcza, Inkwizycye zaś tak
dawniejsz^{szey}, usadzić swoim Liardowym przez Stro-
ny złożone, iako i na niniejszym Liardzie wypu-
wadzone, w Jednostu Rotulach zamknąć i zapie-
czętowane, Tymże Stronom, to jest Dziedzicowi Ja-
tarynowiec w Rotulach Brzech, Dziedzicowi Ma-
twiiowiec w Rotulach Czerech, Dziedzicom Jusko-
wiec w Rotulach Brzech, y Dziedzicom Jakimowiec
w Rotule Jednym, natychmiast wydać. Mocą
Dekretu niniejszego — — — — —

Jan Michatowski Komornik Graniczny
Wojskownictwa Kijowskiego Łoniatu Dystryktu

Urząd zaś Podkomę Włodzimierz, Liardowy, z Strony w. Ledochow-
skiego, Miecznika Łodolskiego sprowadzony, w wzrozmieniu,
zdania, z Urzędem Podkomę, Łytomiskim tak spraus ni-
niejszą, osądził; Goniewaz Sądowi Swoemu, dowiedziono
jest, iż Dobra wsie Matwiiowce Hrynkowce i Bior-
czatyniec Prawu Dziedzicznemu, niegdy, w. Semena
Petrowicza, Demiska, podległe, jeszcze w Roku 1568, od
Dobr wsi Borszczowki, niegdy w Iwana Getykiwa
Kunzwan

Kurozwanńskiego, Godkomor natenzas Krzem, Dziedzicznych, za
 środkującym Przyjacielskim wdaniem się, odgraniczone i
 w przeciągu całym, stykając się swiego, Ciernego, Trzydzie-
 sta, Kopcami są oddzielone, Ktoreto wspomniane Dobra Ma-
 twiowce i Borszczowka, porzynając granice swoje, od Pięty
 między w. Andrzeja Kuniewskiego, Sędziego Ziemi Krzem. to
 jest: od końca Grontow, czyli Pięty Imion, Ziemi Jego Jus-
 kowieckiej i Satarynowieckiej, od Uroczyska głępołkiej do-
 liny, w której dolinie Ruda, która dzieli Imienia Pana
 Kuniewskiego, Juskowce i Satarynowce, od Imienia Pana
 Petrykija Kurozwanńskiego Borszczowki. Długość Kopców
 od Pięty tej doliny, niedaleko która idzie z Juskowce do Bor-
 szowki. jest usypany, a tak podług brzmienia i wyrazów re-
 czony Granicy, Koniec czyli Pięty, Grontom Juskowickim
 i Satarynowieckim ustanowiony, między sobą zaś wzajem-
 nymi potężnymi idąc, od wschodu Stonca na Zachód
 zupełnie odkopione zostały, Ktoreto odkopienie rzeczowe, Dzię-
 dzictwa Matwiowce i Borszczowki. statycznie aż do dzie-
 sieczonego dnia, między sobą, trzymając, już przez Dwieście
 dziesięć Lat, wszystkie Onego przepisy i warunki. zupełnie
 zachowując, tak dalece sąsiadkie Dziedzictwa, i poboczne
 sąiany, zatatusząc między sobą, spory i sprzeczki graniczne, do
 świadectwa tego Dokumentu i pewności Onego, iako, nie ma-
 ruszenie y uroczysze, przez Strony trzymanego, uciekając się
 catości granic swych poszukując, Lecz gdy od Roku 1648. po-
 częstych Wojnach wielkich i Rozruchach, Domowych, a nay-
 szczególniej ustawicznych Napaściach Satańskich, prawie do
 Roku 1700. ciągnących się, naywięcej spustoszenia y ogółce-
 nia z Ludzi, Kraiom Granic Godolskich bliskim, czyniących
 wszystkie Powiatu Krzem, potożenia puste, y bez ludne zopu-
 ty, gdzie i Dobra usie Matwiowce Hrynkowce, Wolica,
 i Imie, w Roku 1696. przy Urzędowym, w ten Dobry wy-
 zey wspomniany Matwiowce Hrynkowce i Wolica, w W-
 A. A. Franciszkanow, Krzem zgromadzenia uwiecznieniu się,
 nie Imię tylko smutną osiadłą, niedługo w tesa ludney
po sobie

po sobie wydaty posiać, którą Urząd Grodzki Kżem, natenżas Liaz-
dowy, do pustey i dzikiey perownik Arabii dając wsiom przed-
tym rozległym yosiadłym, pustych Nazwiska Uroczysk, a w tym
stanie rzeczy, niegdy w. Stanisław Ledochowski, Woyski Kżem
Tychie Dobr Matwiońwie Frynkowicz, i Wolicy, nabywszy
iako swiadczy donacya w Roku 1701. w Grodzie Lickim od w.
Tarmolińskiego, Łdziego Ziemy Kżem, na rzecz y Osoby Jego
w. Ledochowskiego Woyskę Kżem, uczyniona, do którym naby-
aw, gdy tenie niegdy w. Stanisław Leduchowski, woyski Kżem,
w Rok zaraz umarł, a pozostata i Sukcesorowię nieprędy
do Popsesji, y aktualnego Tychie Dobr Dzierzenia, tylko po wy-
kupieniu, wyzey wspomnianych A. A. Franciszkanow, od Roku
1696. rzeczone Dobra w dlużu swym posiadaczch przysze-
gdzietał za Popsesji A. A. Franciszkanow, iako i pozimiy sąjacz-
kie Dobra i **po bliż**ie uisz w aktualnym, wdascielow swich
zostając dzierzeniu, a ztąd w ludności yosiadłoi znacniejszą za-
możniejszą gdy w frontach i lasach Matwiońwieckich, w obez-
siu swym rozległych yosadzie, natenżas mały, mięno
porcyonalnych, Łodzi, znaczne osoblwie Poddam, Dobr Juszkowia
poczymili, niegdy w. Katarzyna, zlehańskich Ledochowska, woys-
ska Kżem, pozostata wdowa, przeciwko w. Ołdowskiemu
Miecznikowi Podols, Dobr Juszkowia Dzierżiowi, Roku 1703,
dnia Dwudziestego pierwszego Lipca, przed Księgami Grodzk,
Kżem, uzałuwiszysj, zabrane wporzbanym, Lsie swym Ma-
twiońwieckim, konie, w tymże Grodzie prezentowae Kazata a wpo-
znieszych potym batrach, iako to w Roku 1707. i 1709. powo-
zyszy, przeciwko w. Stefanowi Ledochowskiemu, y Matronie
Jego, z Frykaczow Leduchowskiej, Łzesu pewnych w Jatu
rynnowcach i Jakimowcach Dzierżiuch uzałeniawie, częscia,
o przywłaszczenie obszaru, czyli Pola Matwiońwieckiego, na
przeciwko Lasu Rydkoduba położonego do wsi Jakimowne
częscia, o wygacie Lasu Rydkoduba, Łzesia o Nicoddam
dziesięćmy, z Pol Matwiońwieckich do Jakimowia używanych
Dzierżiom Matwiońwie należący, a gdy w Matoltnosi i
swich, Sukcesorowię to ustoycia i Sny Terazniejszego w
Woysaccha Ledochowskiego, Miecznika Podolskiego Matwio-
ńwie

wiec, Krynkoniec i Wolny Dziedzica, po wyżej wspomnianej Ma-
 ce sury, niegdy w. Katarzynie z Uchaniskich Ledochowskiej, Wy-
 ski Kżem pozostali; zaswiadcztwem tak dawniejszych, jako i
 na teraźniejszy Termine wyprowadzonych Intuszycy, nie-
 mogąc dać odporu, gwałtownie wpierającym się, w Swnta i
 Lasu Matwiowieckie Łasiadom, ani zamieszionem Skargami
 ustać sobie do przyszłego upominania się o swoje Kżywdy dro-
 gi, na samym tylko zamilczeniu przesrali; czyli o powszechnie
 Dobro, i wspólną Granice Dziedzic Borszczowki przeszły,
 w Roku 1709. dnia 13 Lipca, do Akt Grodzkiej Kżem, zazalili się pre-
 ciwko, Dziedzicom Juszkowic i Jaturynowic, o rozoranie Kopca,
 piemszego, w Roku 1568. usypanego, Rzezone, Grąta, Juszkowieckie,
 i Jaturynowieckie, jako natenżas iednego Państwa, będące od
 Dobr Borszczowki, i Matwiowiec, oddzielającego, Popsucie Staroży-
 tnych Granic, wdzierania się, w grunta, ytychże Grontów Lbozem
 swoim zasianię, jako pod tym samym, Rokiem i dniemsprowadzo-
 nego, na Gront od Dobr usi Borszczowki, Dziedzicow, Uożnego my-
 świadczą oglądanie czyli wizya, lecz w krotce ustatła pomali
 gorliwość Borszczowki, Dziedzicow, w bronienu i ocaleniu Granic
 swoich, bo gdy niegdy, w. Stefan Mystowski Części pewnych w Borsz-
 czowce Popsesor, poiął w Matienstwo iednej Sukcesorek Frykarzow-
 skich, Części pewnych w Jaturynowcach i Jakimowcach Dze-
 dziczkę, natenżas, tego Pola Kłina, podład Koptycha, Lasem
 rozciągającego się, używając, Ludzie Jaturynowicoy, Części Jegu
 w. Mystowskiego Łoddani, tak go dobrze i zrzecznie w Moc
 swoją obili, że już i po wyprowadzeniu Tychże Części wsiow Ja-
 tarynowic i Jakimowic, przez w. Mystowskiego razem i w
 Borszczowce niektore Części posiadającego, na Osobę, niegdyś
 w. Michata Bodhorskiego, Komor natenżas Lcim Kżemien-
 Dziedzicom Jegu Pola, do wdasności Ichże trafić, i Grontu
 swego odzyskać niedopuszali, bo w Roku 1728. zapozwawszy
 Tenże w. Bodchorzki, Jaturynowic Dziedzic, ubiegających
 się, ywtinze Gront wpierających, Dziedzicow Krasnotuki, Je-
 dnegu Państwa i Natury, z Dziedzictwem Juszkowic będą-
 cych, do Lcim Kżem, bez przypozwu i komparacyi. Dze-
 dzicow Borszczowki i Matwiowiec obtrzymałszy z Niemi na
 Kondescensya, Dekret po wyprowadzonych Intuszycach z
 przyczyn

Z przykazy z Prawodawcy, w. Podhorskiego w. Stefan Mysłowski Grontu Jego czyli Klina Pola, przez lat kilka do Tatarynowicz używał, lubo go jako posesor niektórych Czesu u Borszczowce używał, co niżej wytehnąc się ma-
iące Dokumenta, otwarcie dowioda, Naostatku, rzeczony Grontu czyli Klina Pola, do Tatarynowicz zyskać przysa-
dzenie, iednak niedaley iak tylko do rozsądzienia sprawy, pryncypalney granicznej, ktora Dekretem Trybunału, w Roku 1731. dnia dwudziestego czwartego Lipca, na woieud, Wołyńskę między w. Michałem Podhorskim, Mieczysławem Łall, Dobr. wsi Tatarynowicz i Jakimowicz Dziedzicem w. Podhorskim Mieczysławem Łall, Dobr. wsi Tuskowicz Dziedzicem, Włod. Łaciewskiem, Dobr. wsi Krasnotulki Dzi-
dzicami, Pozostatey i Sukcesorami niegdy w. Mikołaja Ledochowskiego, Słot Mscistauskiego, Dobr. wsiow Ma-
twiowicz i Frynkowicz Dziedzicami, w Lublinie wy-
padłym w porządku do ograniczenia rzeczonych Dzie-
dzictw czyli siac, iest na Gront Wporny odesłana, atw
po wyprowadzonych wzajemnych Duktach, między Ta-
tarynowcami a Krasnotulka, dla rozpisow Urzędow Pod-
kom natenczas Liardowych, do SO. Trybunatu Korony
Lubelskiej odesłana, Powtornym zaś Dekretem Trybunału
Roku 1736. dnia dwudziestego czwartego Lipca, z ukar-
aniem w. Podhorskiego, Tatarynowicz Dziedzica Łakta-
dem Starosunskim, na rzecz Dziedzicow Matwiowicz
zapłać nakazany, za Urząd Podkomę Lwowski z
Strony Onego sprowadzony, nieprawie z Urzędem Pod-
komę Łall rozpisując się, dopelnienie i uskutecznienie
we wszystkich pierwszego Dekretu Trybunału naka-
zującym, a dla zakwestyonowanego na Terminie Liar-
du, przez w. Wasilewskiego Pisarza Ziemi Kizemien
pozostatey i Sukcesorom niegdy, w. Mikołaja Le-
dochowskiego, Słot Mscist Dobr. Matwiowicz i Fryn-
kowicz Dziedzica, a z tej przyczyny wystawiania się Ro-
misy, do SO. Trybunatu z ukaraniem, w. Wasilew-
skiego Pisarza Ziemi Kizemien Łaktadem Pawsań
shir

skim na stronę Dziedziów Matwiiowice zapłacić nakaza-
nym, w Roku 1740. Porzecz na Termin Liazdu jest ode-
stana, i wtenczas dla opozycji tak Dziedziów Biesz-
czatyniec, iako i Dziedziów Tatarynowice, znnowu do Try-
bunatu odestana, gdzie w Roku 1742. Trybunał ukara-
szy Dziedziów Bieszczatyniec, iako sprzeciwiających się
Wyrokom Trybunału, dwoma zakładami Staroszczyńskiemu
dla Dziedziów Matwiiowice zapłacić uskazanemi na
uskutecznienie wyższych Dekretów, Liadz nakazał, a
tak w Roku 1743. dnia Osmego Czerwca za zwichamiem.
na front wspomn. Sądu Podkom. Kiiowskiego i Urzędu
Podkom. Włodzimierz Czerniechowski, po wyurzędzonych
stron wszystkich, względem własności wyżej wspomnia-
nego Frontu czyli Klina Dukcach, i następnym Urzędem
Podkom. Włodzimierz z sądem Podkom. Kiiowskim, i Urzędem
Podkom. Czerniechowskim, względem potrzeby wyprowa-
dzenia Inkwizycji, na ważność wyżej wspomnianych, a
przez strony wszystkie, wyprowadzonych Dukców rozpisie;
Tenże urząd Podkom. Włodzimierz Liadzowy, Sprawę całą
wraz z stronami, do N. Trybunatu odestał, Sąd zaś
Podkom. Kiiowski i urząd Podkom. Czerniechowski nie
pozwoliwszy, żądanych od Dziedziów Matwiiowice, na
uspokajanie Duktu swojego Inkwizycji, do ustanowienia
Terminu a'quo, uformowania Tamże Trybunału za-
bierając się, naostatek w nieprzytomności Dziedziów Ma-
twiiowice, Włw. Podhorskiemu i Deniskowi, Dziedziom
Tatarynowice, usypany Tenże Trybunał, zaprzysiędz ka-
zał a z Limity Tamże urząd Podkom. Czerniechowski zia-
chawszy, resztę Kopców ściemych, aż do błota i Rzeki
Stonynki, także po zaocznie, to jest w nieprzytomności Dzię-
dziów Matwiiowice, bez okazania wzajemnego Pranie, a
nawet i bez uczynionego z Strony ^{Dziedziów} Tatarynowice Oburdu,
posypał, i tak w Roku 1746. Trybunał ukarałszy stro-
ny za swych Sędziów i Urzędników, Zakładami Staro-
szczyńskiemu, na rzecz Dziedziów Matwiiowice wyliczyć
nakazanem.

nakazanemi; albowiem Podkom wiodzi utwierdziwszy zdanie na uskutecznienie Orzeczeń, wyższemi Dekretami Trybunału nakazanych, Liząd oznaczysz, Inkwizycye Dziedzicom Matorniowiec wyprowadzić pozwolił. tego w Roku 1774. dnia dziewiątego Maja, przed Sądem Podkom Kielem i Urząd graniczny Bratowski, na Gronie w spornym, wyprowadzone zostały, i w Roku 1775. w Trybunale położone były, Trybunał na odwrót wydałszy Stronom Inkwizycye, i tychże Inkwizycyi czytanie z Orzech osądzenie, Duktów wyprowadzenie, i jeżeli wydzgać potrzeba będzie nowych Inkwizycyi wystękanie pozwoliwszy, ostatecznie i zupełnie rozsądzić nakazał. Ktore Roku 1776. dnia szóstego Maja, na Terminie Liządu Urzędów Podkom, Sandom i Lutom, Dukt Jednej Strony, to jest Dziedziców Jaturynowicz i Jakimowicz zupełnie kończących, nieuchronnie nastąpićby musiało, gdyby przy drugiej stronie to jest Dziedziców Matorniowicz i Hrynkowicz, Redukcie z przyczyny, przez ww. Drzewieckich Chorążych Kielem, Krasnotuki Dziedziców, piatko w Dekrecie Trybunału, 1775. Roku do rozgraniczenia Saimiego niewchodzących, i w Gront sury Krasnotuki, Stron Graniczących wraz z Urzędami niepuszczania, do T. Trybunału Sprawa odejstana niebyła, Która w Roku 1776. znowu na Termin Liządu, i Gront sporny Uroczyska głębokiej doliny, wraz z wiecznaniem odporu czyli niedopuszczania, przez ww. Drzewieckich Chorążych Kielem, uczynionego, odejstana, i powrotnym przepisem, zupełnie a ostatecznie rozsądzić jest nakazana, na którym Terminie Liządu Urzędów Podkom, Luckiego i Zernichowicz, w Roku 1777. dnia szóstego Października, po wyprowadzonym Obwodzie, czyli drugiej stronie, to jest Dziedziców Matorniowicz Hrynkowicz, Machnowicz, i Wolicy Redukcie i nakazanym, odrysowanui, i okiesleniu Map, na niniejszym Terminie, przed Sądem surym, złożonych, gdy Sądowi dostratecznie, dowiedziono jest, że Dukt Dziedziców Jakimowicz i Jaturynowicz poczynający się, od Miysca, w Roku

1743. wypanego, Tryangulu, i tam Terminum sui a quo biorzący, linia, A, na Mappie Dziedziow Matwiiowiu, naznaczony jest, w miejscu takim wzięty waktorem ani własnie Fron-
tu, ani przyznaki w Granicy 1560. wyrazone znajdujące-
ani z największą pilnością uważane do propozycji i potwie-
nia miejsce, w tejże granicy obszernie wytechnicznych, przy-
stosowane być mogą, bo granica 1568. Proku, ten wyraz
czyli okrestlenie w sobie mająca, od Dęty Pana Andrze-
ia, Kuniewskiego, od Imion Ziemi Jego Juskowieckiej
czyli Tatarynowickiej, od Uroczyszcza głębokiej doliny.
Ruda ^{która dzieli} Imienia Pana Kuniewskiego, Juskow-
ce i Tatarynowce od Imienia Pana Petykcia Kurozwan-
skiego, Borszczowki. Pierwszy Kopiec od Dęty Jey do-
liny, niedaleko która idzie z Juskowce do Borszczowki,
tak co do Dęty Pana Andrzeia Kuniewskiego, to jest
Juskowskiej i Tatarynowskiej iako i co do Dęty głębo-
kiej doliny, w miejscu Tryangulu weryfikować się nie,
może, bo Ręta Juskowska i Tatarynowska, przyznania
Cienników i Dokumenta, niżej pomienione, w Imym
miejscu, niedaleko Łuzkow Ładowych stanowią, Ręta zaś
głębokiej doliny, za świadectwem Inkwizycji, rzeczywi-
stosci pod oczy podpadającej, jest przy końcu czyli Uspau
Tejże głębokiej doliny, spadek swój na błota i Rudy, ku
Rzecz Koryniu wciągając się mającej, na Trzy Tysią-
ce łokci, od Tryangutu odległa. Miejsce zaś Tryangutu
wyższy i prawie równy, gront w sobie mający, nawet od
Wierzchowiny tej doliny dalekiej do którego to Tryangutu
nie piętne Borszczowka przytyka, iak do kument wspo-
mniany mieć chce od Ręty Juskowskiej i Tatarynowskiej,
pierwszy Kopiec Borszczowce i Matwiiowcom oznaczają-
cy, ale, ciążąc z Matwiiowcami, już za piątym wstąpienie
Kopcem, leży i ciągnie się, daley co do Rudy w Tejże do-
linie głębokiej będącej, miejsce Tryangutu przystosowane
być nie może, bo Inkwizycja od połowy Tejże doliny wo-
dę, czyli Krynicyzką, dopiero, przy końcu Tejże Doliny
Rudę, znajdującą się zaświadcza, która na kilka Ty-
siej

rządy dokąd od Tryangutu odległa graniczącym, Roku 1568. Ma-
 twiłowcom i Borszczowce; i gdyby od Miejsca, na którym Try-
 angut jest usypany, poczynac mieli; położeniem swoim w Ple-
 cach będąca, i tak znacznie odległa, za znak granicy nigdy
 stajona i wyznaczona byćby niemogła, która Ruda przy
 Koncu głębokiej doliny, widocznie znajdując się, oddziela Jus-
 kowiec i Tatarynowiec, od Borszczowki; nie suemy, ale piz-
 my czyni; ponieważ wyż wspomniany Dokument, 1568 Ro-
 ku, uszytym tym wtem Ziemiom, czyli Grontom, to jest
 Juskowcom i Tatarynowcom jednego Państwa, Borsz-
 czowce drugiego Państwa, Matwiłowcom Trzeciego Państwa,
 ieden Kopiec, nazywając to Miejsce Białą, stanowią, a włączo-
 nym oddziela, iakoby ta dolina naturalna, granic, Jusko-
 wiec i Tatarynowiec od Borszczowki dzielić miała, cale nie
 wspomina, i owszem, że pięć Tych Trojga Dziedziectw
 Gronta z sobą schodzą się, wyraża, gdy mówi; od Białej do
 na Andrzeja Kunieuskiego, Bieuszy Kopiec Borszczowce
 i Matwiłowcom usypaliśmy, naostatek ze doliny, wspo-
 mina, idąc z Juskowce do Borszczowki, które Doku-
 mentu słowa, że żadną miarą, w miejscu usypanego
 Tryangutu prawdzić się niemoga, bo istota i położenie Mie-
 sca, na którym Tryangut usypany, ku Borszczowce uwa-
 zane i obrocone, ma Gront twardy, równy i lasami gęste-
 mi zarosły, a podług brzmienia i wyrazów dokumentu -
 koniecznie potrzeba doliny, któraby Grontem swoim z Jusko-
 wiec do Borszczowki miała, ata w miejscu wziętego Termi-
 nu d'quo, przez Dziedzica Matwiłowce, ze Grontem swoim,
 ma z Juskowce do Borszczowki; i Inkwizycja i rzeczywi-
 stość sama okazują. Bo lubo Przeką Horny spadek ma
 swój ku Juskowcom, Grontem iednak Grontów nieprze-
 to odmienia. Iż używanie Grontów potm Tryangut, Tar-
 tarynowiec z Matwiłowcami niesprzeczną dopiero od czasu
 pobicia Lesniczego Matwiłowickiego Ibr Liżkowskiego przez
 Ludzi Tatarynowieckich, w czasie Matolekności, wwo Le-
 dochowskich, Matwiłowce Dziedziców, popełnionego a
zary?

Z tej przyziemy zamieśbanygo dozoru Lasow Matwiiowickich
 poparte używanie po Terzie Tryangut, Dziedziow Ja-
 tarynowiec Inkwizycja, odkrywa. Lasy zas Ku Łużkom
 Sądowym aiggnacesię, a. przez Poddanych Tuskowieckich i
 Jatarynowieckich, wyanane i na Pola wyrabiane, zktorych,
 Tychże Poddanych, Jatarynowieckich i Tuskowieckich, częścią
 do Borszczowki, częścią do Matwiiowiec zabierano, nie
 tylko Inkwizycja, i wyżi wspomniane Manifesta, Wi-
 zye i Brezenty, dowodzą, ale i późniejsze po doysciu lat
 WW. Ledochowskich, a. uszczegulności W. Mikotai Ledochow-
 skiego, Ojca Terazniejszego Dziedzica Matwiiowiec, iako to
 w Roku 1713. dnia pierwszego Lipca, y 1725. dnia 20 Czerwca,
 i w tymże Roku dnia dwudziestego piątego Czerwca, wraz
 z ^{z wyjątkiem,} Wizyą ~~z~~ popustoszonych Lasow Krynkowieckich, wszystkie
 w Grodzie Krzem przeciwko Dziedziow Jatarynowiec Jus-
 kowie i Krasnotuki zamiesione swiadcza, i niegdy w.
 Krykacz obwodząc Granicę między Dobrami Swiemi
 Krasnotuką, a Jatarynowcami, nie od miejsca Tryangutu
 ani od miejsca Biangutu, w Roku 1743. usypanych, ale od
 Terzierek czyli Łużkow Sądowych, to jest od Frontu czyli
 Dęty Dęstwa wiszniowieckiego, zaczynał, Inkwizycja 1728.
 Roku obiasnia, a w Roku 1752. i następujących Lat, Liaz-
 dy wszystkie strony, z sobą granicząc, to jest tak Dziedzie Ja-
 tarynowiec, iako Borszczowki i Matwiiowiec, od wspomnia-
 mych Łużkow Sądowych, Początek, Obwodow swich brali: a
 Krasnotuka lubo przeciwnym sposobem, Retrograde Dukt
 swoy prowadziła, w miejscu iednak Łużkow Sądowych
 Dukt swoi zakonczyła, i terminum ad quem usta-
 nowiła, na mocy niby i opisie Granicy 1568 Roku pole-
 gując, która wtasacielom i Gospodarzom swoim, to jest
 Borszczowce i Matwiiowcom, iedynie stuząc, najpienut-
 go Tych Scian dwoch między sobą ograniczenia, potrze-
 bowata, a lubo i Dekret Trybunatt, 1742. Roku i na Ter-
 minie Liazdu, z Tegoż Dekretu Illacy, od Borszczow-
 ki i Matwiiowiec Dziedziow, do Sądu Liazdowego wno-
 szone, nie inny Cel i zamiar miały, tylko Kontynu-
 acye

cye. Duktu, między Borszczówką i Matwiiowcami, rozpoczętego,
 od którego w Duku znakowi Granic, catkowicie wyprowa-
 dzonego, iako własnym suwim, 1568. Roku Dokumentem o-
 kreślonych Imych pobocznych Scian i Dziedzictwo obiasnie-
 nie Granic zawisto, Sąd zaś Godkom Kioński, i urząd Gra-
 niczny Czerniechowski; In Drziudinium Matwiiowiec, i Borszczow-
 ki ządawey, Kontynuacyi Duku zabronit, i bez żadnego
 Dowodu, do uznania i sypania Triangutu przystąpił. Przy-
 znaniem też Scienników, w Imym miejscu, ku wschodowi
 Stonca stykanie się Troiszych Granic, ukazujących niewsparty
 Dokumentami żadnymi nieobiasniony, Inkwizycyą, nawet tak
 dawnieyszą, iako i teraznieyszą przekonany, In Terminu zaś
 per quem, własnym Frontem Krynkowickim na Groblę Skuibida,
 w Frontach Krynkowickich wyparą ciągnący się za
 Groblą zaś Skuibidą, Polami i Rudą, w środku Frontow Mat-
 wiiowickich leżącą, aż do Szlaku Sampaolskiego, idący, i tam
 Terminum ad quem, bez żadnego przyznania Scienników-
 przeciwko Dokumentowi, 1592. Roku, iako nie przy drodze z
 Tatarynowic do Lachaiac idącej, owszem w miejscu, w któ-
 rym żadney poprzeczney drogi, przez Sampaolski Szlak do
 Kizmińca idącej niemasz, ustanowiony bydl okazuje się, - a lu-
 boż Dziedzice Tatarynowic i Tatumowic, osobny Summa-
 ryusz, ustawiczną Przekucyą Prawną, i licznemi Manifesta-
 mi napędzony, na poparcie Duku swiego, przed Sądem
 Liazdowym położył, gdy iednak rzeczona Przekucyą zusi-
 le Trybunału Dekretow, i licznych Liazdowych złożona, a zna-
 czny czas przeciąg w sobie zawierająca, z czyiejszy przy-
 czyny i usilności pochodziła, i Kogoby iak i kiedy, Przesąd
 Trybunały za sprzeciwienie się Wyrokom suwim, Aktow Liaz-
 dowych zrywaniu, winie i Karze podległemu bydl uznalę
 i ze Dziedzice Matwiiowiec, w całym Trakcie Sprawy
 terazniejszey, nigdy w podobnym zarzucie nie przekonani
 owszem za kilka krotą sobie wyrządzoną, Zwłokę, Grzywacz-
 mi i Zakładami Prawsainickimi; do Tychczas nieodebranemi
 są nadzieleni

są nadzieleni; wyżej w niniejszym Dekrecie jest wyznacz-
 to, Manifesta zaś niektóre, całe tylko do sprawy uczynko-
 wej sągającej się. niektóre zaś iako to 1713. dnia Trzydzieste-
 go pierwszego Maja, w Grodzie Krzem przez W. Jereję,
 z Frykaczow, primo Włanowską, secundo Kwasniewską,
 Wdowę przeciwko Ww. Mikotaiowi, i Antoniemu Le-
 dochowskiemu, Braci Dobr. Matwiiowiu z Przyjęgłociami
 Dziedziom, i Poddanym Omych, o pooranie Gruntow, po-
 pod samym, Pana Konarzewskiego Dworem, w Tatarynow-
 cach będącym, Powtornym Roku 1714. dnia szternastego Lipca,
 w Tymże Grodzie Krzem od W. Marana Lisowskiego prze-
 ciwko W. Mikotaiowi Ledochowskiemu, Dobr. Matwiiowice
 Dziedziow, o pokoszenie podobnie pod samym Dworem
 i za Dworem Tatarynowieckim, Sianozga i zabrania Wo-
 tow zanicione, nie co Imiego tylko pewniejszą wiadomość,
 poszukiwanego, przez Dziedziow Matwiiowice Siedlisz-
 cza swego Machnowca, po pod samą wieś Tatarynowce
 rozciągającego się, o którym rzecz w Redukcie Matwiiow-
 wiec Dziedziow, będzie znaczną, a Duktu Dziedziow Ta-
 tarynowiec i Jakimowiec, bynajmniej niecierdzą, i nie-
 wspierają, Przeto Sąd Urzędu Podkom Włodzim, Liardo-
 wy, rzeczony Dukt, iako przez samych i Dziedziow
 Tatarynowiec i Jakimowiec nietrzymaany, i niecierdnostai-
 nym przedsięwzięciem prowadzony, z Tryangulem swym z
 przyczyn wyżej wyrażonych trwać niemogący, zupełnie
 uchyla niżej i znosi, i za nieważny nic che i kope
 w Roku 1723 rypane, za nieprawne, rozrucenui i rozsy-
 panui podległe ogłasza. — Co się zaś tyczy Duktu W.
 Matwiiowiec i Frynkowiec Dziedziow, od Włocyska głą-
 bokiej doliny, w której Ruda, i która idzie czyli cią-
 gniesz, z Juskowic do Borszczowki; to jest od Gruntu
 Pola czyli Klina, w aktualnym dzierżeniu i używanui
 Ww. Juskowic i Krasnotuki Dziedziow będącego, a
 lubo Ww. Felician i Anna z Pędowskich Drzewiecy
 Chorążowie Krzem Mad, Dobr. wsiow Juskowiec i Kra-
 snotuki Dziedziow, i W. Eliaz Kłeyński Podczaszy Lye-
 mski

miski, Dobr Wsi Tatarynowice Dziedzic, naganiając Termin
 a' quo, w tym mieyscu przez W. Woyaccha Ledochowskiego.
 Miecznika Godola Dobr Wsiow Matwiiowice i Frynko-
 wiec^{Dziedzica,} wzięty, i grunt onego dziedziczny Frynkowicki od
 Mieysca zaczętego Duku odpierając, do Triangulu in
 tumatiam Dziedzicow Matwiiowice usypanego, spychając, i
 chociaż ww. Dobr Wsiow Juszkowice i Krasnotuki Dziedzic
 niedochodząc rzeczonego Triangulu, na dwięście pięćdziesiąt
 Łoków Koniec czyli Sięte grontom swym Krasnotuckim u-
 stanowili, i mocą Dekretu Liazdowego, 1743. Roku Tamże
 przysuwanie Borzechowickiej, usypany Kopiec mają, i grontu
 tego Pola czyli Klina, aż do dnia dzisiejszego używają,
 Ze iednak tego Pola czyli Klina, własności żadnemu Doku-
 mentami niepopieraia, z przeciwnej zaś strony, W. Ledo-
 chowski Miecznik Godoll. Dobr Wsiow Matwiiowice i Fryn-
 kowice Dziedzic, potorywszy Dekret Liem Krzem Liazdowy,
 Roku 1776. dnia 28 Genwea, na Gronach Dobr Wsi Ka-
 snotuki, między ww. Felicjanem i Anną, z Bieleckich
 Drzewieckimi, Chorążemi Krzem Dobr Wsi Krasnotu-
 ki Dziedzicami, i Imiem z iednej, a JW. Jerzym Sta-
 niławem, Hrabią Alnischem Podkomorzycem ww. Li-
 tki. Dobr Wsi Borzechowki Dziedzicem z drugiej strony
 wypadły, w którym Dokumenta, wdawawsia pomienionego Kli-
 na, do Borzechowki należęci powinnego dowodzą, są wy-
 chnie, a nayprzód w Roku 1663. Miesiąca Marca dwudzie-
 stego dnia, Dział między ww. Bieleckimi Bracia, mę-
 dzysobą wdzonemi, którym iednemu z nich, to jest W.
 Antoniemu Remigianowi Bieleckiemu, Potowa Wsi Bor-
 zechowki i do niej należące Łany między, któremi Łany
 od Tatarynowice, i na Kopysie dostat się, a po Bezpo-
 tomym, Jegoż Wt Antoniego Remigiana Bieleckiego zez-
 scui, Roku 1682. Miesiąca Grudnia Trzydziestego Dnia
 też Łany i Łanożę, między pozostałych Braci są, podzi-
 lone, tak też w Roku 1702. dnia dwudziestego Lipca za-
 pis Łasawny Łęzi w Borzechowce, od Wt Jana i Jadur-
 gi, z Bieleckich widobyckich, Mał, na osobę Wrode-

Konstanayi Arszynskicy, urwż woyaccha Brzezickiego Matt
 przed Altami Grodu Kzem, zeznamy, z zastawieniem mig,
 dzy Innemi Wtokami i Wtoki na Koptysze będący, oraz Siaz-
 nożę; przez Dolinę idący, od stawku ul wilezyńskiego-
 z Przegląd od Krasney-tuki Rzytym Manifest. 1705 roku.
 miesiąca wrzesnia dwudziestego Trzeciego dnia, od Urwży Wiele-
 byckiego, przeciwko ulwż Ziolkowskiemu, o Polach od Krasnotuki
 i Sianożę; od Języc Krasnotuki; wzmiankując, Pawłowy Roku
 1709. miesiąca czerwca, Czternastego dnia, od ulwż Abrahama Doma-
 niewskiego, w Towy Dobr ulwż Borszczowki Dziedziac przeciwko
 ulwż Jerepie z Frykaczow ulwanowskiej; i Innym Sukascom Fry-
 kaczkowskim, względem Kopców i znaków granicznych Dobra Bors-
 czowki, od Dobr Juszkowice i Tatarynowice odgraniczających, po-
 oranie, Trzeci Roku Języc dnia Trzynastego Lipca, od Języc i
 innych Wopot Dziedziac Borszczowki; przeciwko ulwż ulwan-
 skiej, Dobr ulwż Tatarynowice (Dziedziac, o poranie Kopców
 zapisaniem Granicy, 1808. Roku, wraz z urwż, poranego Kop-
 ca, przed Altami Grodu Kzem uczyniony niemniej Dekret
 Kompromissarski, Roku 1720. miesiąca Lipca dwudziestego dzie-
 wiątego dnia, do Tychże Ksiąg podany, Którym wwż Jezu-
 ci Kzem Części ulwż Borszczowki Wopseorowie, z Innemi Wp-
 Dziedziacami i Wopseorami; dzieląc się, Pole za Koptychą
 za Lasem, u drogi Juszkowieckiej; Strony między sobą czy-
 niąc, do działu zachowali; ato Pole za Lasem Borszczowieckim,
 Koptychą zwanym, między Tymże Lasem, i drogą, z Juszkowice
 do Borszczowki idącą, leżącą, gdy ulwż Stefan Mystowski Dobr
 Tatarynowice, i także ulwż Stefan i Jerepa Gajewscy Wład-
 Dobr Krasnotuki Wopseorowie, od Borszczowki oderwali i za-
 siali; wwż Jezuici Kzem część Borszczowki Wopseorowie,
 Roku 1724. miesiąca Lipca dziewiętnastego dnia, zamamfis-
 towali się niemniej Inwentarz w Roku 1727. miesiąca wrze-
 snia dwudziestego czwartego dnia, przez w. Borkowskiego ww
 X Jezuitem podpisany, a do Ksiąg Grodu Kzem Roku 1731.
 miesiąca sierpnia Trzeciego dnia podany, Pole za Koptychą, Kold
 drogi Juszkowieckiej, do Tatarynowice i Krasnotuki oderwane,
 wspominający, Naostatek Manifest 1742 Roku, miesiąca Stycznia
 dwudziestego dnia, do Ksiąg Grodu Kzem przez ulwż Kamiewskie-
 go, Czelnika Łukę Specyjalnego Ołempol, niegdy J. J. Ignacy Ser-
 wacego, Wiszniowieckiego, Wwody Wilgo Hetmana wwż Litgo.
 Dobr

Dobry wsi Borzechowki i Innych Dziedzica Imieniem, względem wznie-
 raniasię od Pięty Juszkowskiej i Jaturynowskiej, do Kłina Pola nad
 Kopytą, będącego, Dekretów na rozgraniczenie, bez zapozowania i Kras-
 parycy, JO. Dobry wsi Borzechowki Dziedzica, zyskiwani, niemniej
 w pilności ocalenia Dobry JO Bryncypata swego, iaku i przeczko
 wów. Krasnotuki, Jaturynowice, Matwiliowice, i Bieszczatynice Dzię-
 dzicom, znieuważając wszelkie, iedli iakie bez Dokumentów nastę-
 pito, Grontów do Borzechowki, należących, na rzecz Cudzego Dziędzi-
 ctwa odstąpienie, pokłada i że gdziekolwiek, jest Pięta Grontu Bors-
 chowieckiego, i początek onego, Tam Koniecznie Pięta Matwiliowiecka
 i początek grontu Matwiliowickiego bydzi powinien, unosi, i iedli
 iest iakowś od Dziedziców Borzechowki Grontów odstąpienie, a bar-
 dziej oderwanego zamilczenie, tedy żadney sąsiadzkemu Dziedzictwu
 i Cudzey Sądnie Krzywdy przynieść niepowinno dopiero Starowiecznych
 granic śladów zacierać nie może, dowodzi; Przeto sąż zapatroszyszy
 się na wyżej położone Dokumenta, i Opis Samczyje 1568 Roku Gra-
 nicy, niemniej stosując się do przyznania sąsiadów, to jest Grona-
 dy z Dobry wsi Borzechowki, JW. Stanisława Krabi Mniszcha
 Podkom. z Wólki. Dziedzicznych, stawionej, Pięty, swą Borscho-
 wiecką, stykającą się z Piętą Juszkowską, czyli Krasnotucką i Jata-
 rynowicką, niedaleko Łuzków sądowych, przyznawał, niemniej
 świadectwo w Inkwizycyi wyrażonych, w tymże miejscu, Pięty, scho-
 dzie się powinnego, wspomnianego grontu, stanowiących; a najszcze-
 gólniej do oryginału wspomnianey granicy, 1568 Roku, w Matwiliow-
 iach, dnia Trzeciego Maja opisanego, przez JW. Borzechowki Dziedzica
 usądu niniejszego złożonego, i że wzywkami datrakami Grodu Krzem-
 nian, tegoż w tymże Grodzie Krzem, Roku 1708 splatorwane-
 go zgadzającego się w którego to Oryginalu wyrażeniu i opisie
 całym, względem drogi, iakoby z Juszkowic do Borzechowki iść
 miała, żadney i najmniejszej wzmianki nie masz, Ktorąto dro-
 gą Dziedzic Krasnotuki i Jaturynowice, innym daleko miejscem
 nietym iak dziś okazują, ale prasto przez błoto na górę Kopytą,
 za świadectwem starych wozów, i do dzisiejszego dnia dobrze
 znacznych, że wyłożona bywała, przy oprowadzonych między Krasno-
 tucką, a Jaturynowcami Duktach, w Roku 1732. twierdzili, a to
 miejscem, teraźniejszego wyłożenia idącą, na znieuważenie starowie-
 czney drogi, z Jaturynowic do Borzechowki idącej, przy której
 podług granicy, 1568. Roku, Pięty Kopic, usypany został, bydzi
 mienia, Drugą, niższą, z Jaturynowic do Borzechowki okła-
 zując Drogę, która ze niedawna iest, i względem pierwszej stwo-
 rowieczney nowa, Inkwizycye dostatecznie objaśniają, a u Tej
 pierwszej, starowiecznej z Jaturynowic do Borzechowki idącej,
 drogi, Kopie piąty, w proporcji odległości swowej, względem gra-
 nicy, calej, więcej iak na mile, między Borzechowską a Matwi-
 iowcami

iowcami, Hrynkowcami i Piszczatynianami ciągnięty, i Trzy-
 dziestą Kapiami oznaczony, nieprzechodzący, owszem wszystki
 przyznaki w do objaśnienia Listy, z nakazu Sądowego
 na Mapy wprowadzone, jako też Drogi, z Jatarynówce
 do Borszczówki i z Hrynkówce do Borszczówki, niemniej
 z Matwiiówce do Napadowki, i z Matwiiówce do Borszczów-
 ki idące, i w Tychiesamych miejscach, w których Roku 1568
 znajdowały się, zostające, pewność wziętego Terminu a quo
 przez Dziedzica Matwiiówce, okazują i dowodzą =. Przepis
 Sąd poprawiłszy nieco Dukt, w Matwiiówce Hrynkówce
 i Innych Dziedzica, ato stojąc się jedynie do Opisu i wy-
 razów samejże 1568. Roku Granicy, która ani Pięta, głębokiej
 doliny, ani sama dolina, głęboka, ani Rude, w niej znajdujące-
 ca się, ani naosratek Teyże Rudy przeciąg, czyli Prokasy, z Ty-
 kówce do Borszczówki idąca, za granicę, i istotę jej niekła-
 dnie, i nie stanowi, tylko Kopiec wyraźnie i koniecznie mie-
 chie, stanowiąc aby przeznaczony Kopiec, niedaleko Ty-
 chówce ^{z dopiero} wspomnianych przyznaku usypany, grontem Justa-
 wieckim i Jatarynówcekim był Koncem, i pięta, Borszczowie-
 kim zaś i Matwiiówcekim, początkiem i węglem, a nie
 wspomniane przyznaki, lubo wyraźnie w Dokumentach wyt-
 chnięte, bo iako Kopiec Kaizdy, czyli to węgidny, czyli Sien-
 ny, czyli piętny, iest stożem granicy, tak i znaki wszelkie,
 przykopcach znajdujące się, oobliwie które z natury swojej,
 awi przez dawność istawić, zepsucie i zatarciu, ani przez prze-
 myst i usilność Ludzką odmianie i przeniesieniu podległe
 nie są, albo przynajmniej: tatuo podpadat niemoga, są sto-
 żami Kopców, a nie samą granicą, z tych więc przyczyn po-
 prawiłszy nieco nieczonoego Matwiiówce (Dziedzica) Dukt,
 i Tenże in Termino a quo, z doliny na gront wyższy, i twar-
 szy wyniosłszy, na miejsce gdzie Kopiec rozorany, Manifestem
 i Wizją Dziedzicow Borszczówki, 1709. Roku objaśniony, bydzi
 okazując się, przenosi in Termino zaś per quem, lubo w Dob-
 Matwiiówce Hrynkówce i Innych Dziedzic, wyrażone:
 ni w Summaryuszu Dokumentami, iako i od strony prze-
 ciwnej stożonemi, nie tylko Istotę i własność, Uroczyska czy-
 li

li Siedliska Machnowca, do Matwiiowic należącego dowodzi-
 ale nawet i niedaleko wsi Tatarynowic, czyli blizką bar-
 dzo sytuacją, onego, i położenie okazuje, Kładąc naiprzód
 w Roku 1567. dnia Dziewiątego Maja Manifest, odniegdy w.
 Petrowicza Deniska, Matwiiowic Dziedzica, przeciwko
 w. Kuniewskiemu, Sędziemu. Ziemi Kizem, i innym o na-
 iachanie Siedliska Machnowca, i tamże Ludzi pobicia
 i roznych gwałtowności poczynienia, drugi w Roku Tymże
 dnia Trzynastego Maja w Grodzie Kizem od Aia Lwa
 Woynicza Woronieckiego, Dobr Tatarynowic Dziedzica
 przeciwko w. Deniskowi i innym, o zasadzenie niby na
 Gronie Tatarynowieckim wsi Machnowca, razem z W-
 zą Woznego Manifest, Trzeci dnia 15 Września, od Je-
 goz Aia Lwa Woronieckiego, Dobr Tatarynowic Dze-
 dzica, przeciwko Temuz w. Deniskowi. Dobr Matwii-
 owic Dziedzicowi, razem z oglądaniem przez Woznego Sa-
 dliska Machnowca, Ludzmi już zasadzonego blisko Ta-
 tarynowic leżącego, Manifest, znowu, Roku Tegoż dnia
 szesnastego Października, od Aia Lwa Woronieckiego,
 na Zboże i siano w bliskości Machnowca zabrane, do
 rozprawy prawnej, włożony Arsz, a w Roku 1568, dnia
 piątego Kwietnia, w Grodzie Kizem, od w. Semena Pet-
 rowicza Deniska, po w. Andrzeja Kuniewskiego, cędzic o
 Ziemi Kizem, o spalenie Dworu w Siedlisku Machnowca
 będącego na sądy Grodzkie Kizem wymiesiony, Dozw, na
 który Roku i dnia Tegoż, usprawiedliwiając się w. Kuniew-
 ski cędzia Ziemi Kizem, i Aigze Lew Woroniecki, wi-
 zą, Tegoż w Machnowcach Dworu, catkowicie stwiera-
 go, i od nich niespalonego, przez Woznego sporządzona, o-
 czysali się, i że Onych niesłusznie czernił w Denisko
 skarżyli, na Ostatek w Roku 1575. dnia dwudziestego
 pierwszego Maja, w Grodzie Kizem oblata Kontraktu,
 Zastrawonego wsi Machnowca, siedmiał, Poddane
 mu zasadzonego, od w. Wasyla Deniska w. Stanisła-
 wowi Kameneckiemu, Burgrabiemu i Podstaroście Grodz-
 kiemu

Kiemu Kzem, i Matzga Tego, w Summie Siedmdziesiąt
 Kóp groszy Litewskich, stuzącego w którym to Kontrakcie
 warunek, nieupominania się, od w. Kameneckiego, Mach-
 nowca Posesora, gdyby iaka' Ludziom Machnowieckim, ile
 od granicy sadzonym, w oderwanu gruntów szkoda stać się
 miała dotożony, że nie o Matwiiowcach, jak Strona zo-
 mytki potozonego Ekstraktu wnośi; ale o Uroczysku Machnow-
 u rzecz jest wyraźnie okazui, o niewątpliwej, Dziedzicow
 Matwiiowiec własności Machnowca przekonywa, i chociaż stro-
 na, to iist Dziedzic Tatarynowiec i Jakimowiec Testament
 niegdys Dr. Maryi Penkowieckiej, Roku 1624. Miesiaca
 Cierpnia dwudziestego drugiego dnia, w Zamku Dobratyn-
 skim sporządzony, i w tym samym Roku, dnia szesnastego Lis-
 topada, przez cyna tej Urodzł Mikotaia Progomira, spo-
 sobem wniesienia do Ksiąg Ziemi Kzem, podany którym
 rozporządzając, Majętności swoje, między Potomstwem swoim
 procz Imych ruchomości, w różnych miejscach będących, Treb-
 cow dwa i bydła rogatego Kilkoro, w Dworze swoim Mach-
 nowieckim zostającego, wspomina, pokładając, i z tych tyl-
 ko słow wspomnianego Testamentu rzeczzonego Machnowca,
 Siedliśka, własności niegdys, Dr. Maryi Penkowieckiej, być
 wnoszą, gdy iednak tak Marya Penkowiecka wspominając,
 w Testamencie swoim wiec rożną iako to Zachorze Tuskow-
 a, Tatarynowce, iakie ma do nich Prawa, a bardziej dożę-
 sa w tychże wsiach znajdujących się, wyraża, o Mach-
 nowcu zaś Siedliśku, iakimby Tytułem do niego, intereso-
 wać się miała, niewspomina, na wsparcie i objaśnienie,
 których Testamentów, żadnych (Dokumentów, Też nie-
 gdy Dr. Penkowieckiej, na uroczysko Machnowiec stuzą-
 cych Gzi Dziedzic, Tatarynowiec i Jakimowiec nieprzy-
 wodzą, i Tranzakcyi wieczystych Prawodawcom, w w.
 Ledochowskich, w obrębie i rozległości Gruntów Matwiiowiec-
 kich, nieraz wspomniane uroczysko Siedliśka Machnowca,
 zawarte, od przedających nieznoszą, bliskości zaś i popod
 samą wieś Tatarynowce rozległości, Też Siedliśka Machnow-
 ca, nie tylko dawniejszemi, ieszcze w Tytułcznym Szczę-
 tnym Roku, wielolicznemi, w Forze niniejszego Dekretu,
 wytehnigremi Dokumentami, ewinkowana, ale i później
 szemi

ziemi już po Tysiąc siedmsetnym Roku, poparta ustawiczną
 o gront, na którym Machnowiec był zasadzony, prozoku-
 cya, toczącego się Grocepu, Dziedzicow, Tatarynowice i Jakimo-
 wiec, przeswiadcza, gdy iednak pewnego miejsca i ubikacyi, Ma-
 twiowice, w. Dziedzic, Przeczonemu Siedlisku Machnowca nie
 stanowi, z Inkwizycyi zaś, iako od Ludzi, już po siedmsetnym
 Roku, w tym Kraiu ośiadłych wyprowadzoney, Sąd uwiadomic-
 się niemógł, Zneto Sąd od miejsca zaczętego Duktu, czyli u
 stanowionego Terminu a quo, Dukt iak nayprosciej ciągnąć
 się mający, ad Terminum ad quem zachowując, w catosci przy
 Matwiowcach, Las Dębowy, czyli w Zarudzin, czyli Rydz
 Kodubem zwany, iako (Dokumentem 1619. Roku ewinkowany
 i przez samego niegdy, W. Piotra Chybyla, Dobr Tatarynowice
 przezwaneych Jakimowice, Dziedzica, do Matwiowice należec'
 catkowicie przyznany, Dziedzicowi Matwiowice przysądza
 a' poprawiwszy także, In Termino ad quem, (Dukt Dziedzic-
 ca Matwiowiec stosując się do Inkwizycyi, drogą po pod sa-
 sem Rydkodubem, z Tatarynowice do Zachaięc dawniej byc-
 waty, obiasniających, niemniej przyznania, w. Biedonskiego
 Generata woyskkron, Dobr wsi Zachaięc Dziedzica, iako -
 Osiennika, i stawionej Sumady Zachaięckiej, w Koncu La-
 su Rydkoduba, do Matwiowice należącego, stykani się
 Pięty Matwiowieckiej i Jakimowieckiej, przysciennie suwiey
 Zachaięckiej, i Szlaku z Tampilu, do Kzemińca idącego
 przyznawającego, niemniej Granicy Tysiąc pięćset dziewiędzie-
 siąt drugiego Roku, między Dobrami Zachaięcami i Te-
 mnochaięcami, niegdy w. Bohowityna szumbarskiego, Dzię-
 dziecznemi z iednej, a Dobrami Matwiowcami, niegdy
 w. Semena Demiska, Starosty Lytomiń Dziedzicznemi
 z drugiej strony, dnia dziesiątego Pazdziernika spisanej,
 iako przy Gosancu Tampilskim, i drodze poprzeczney -
 z Tatarynowice do Zachaięc przez Tenże szlak idącej.
 Terminum ad quem Dziedzicowi Matwiowice stanowi-
 i w tymże miejscu determinując, deklarując, Cokolwiek z
 lewej, strony pomienionego Duktu, Grontow Lasow Pol, Sia-
 nożęci, znajdować się, to wszystko, do Matwiowice, Hryni-
 Kowice, Wolicy i Machnowca należec' ma, a cokol-
 wiek

iwiek z prawey strony Duktu Jegoz Lasow, Pol Gronow Chano-
 zka Lak pokazesię, to wszystko do Dobr Krasnotuki,
 Tatarynowiec i Jakimowiec wiecznemi Czas, nalezec
 powrimo; Sąd Urzędu Podkomor Włodzim Liazdowy
 uznać, i determinuie, a w porządku rzeczonych Gron-
 tow oddzielenia, i wiecznego wyi wspomnianego Du-
 ktu, sposobem w Niniejszym Dekrecie wyrażonym
 poprawionego i opisanego. W. Matwiuowiec z Wy-
 ległosciami Dziedzicowi, przysądzonego oznacze-
 nia, do sypania kopców i czynienia Inakow Grani-
 cznych, w Kraiu naszym zwyczajnych, Prawem prze-
 pisanych, zabierasię i przystępuie. Moverunt He-
 redes Bonorum Juszkowiec, Krasnotuki Tataryno-
 wiec et Jakimowiec, nec non Heres Bonorum
 Matwiuowiec, in Puncto non aduudicati Sibi Ductu
 in Termino ad quem, Exequitati, ad Iudicia Tri-
 bunali Regni Lublinensia, Officium Campestris Succa-
 merariale, Włodzimiriense interveniente, discrepan-
 tia Sententia, Officii Campestris Succamerariale
 Włodzimiriensis, cum sui Officio, Eandem Motionem ad-
 misit. Inquisitiones, Partium, presenti in Termino re-
 positas, et per utraq Officia lectas, tam antiquiores
 in quatuor Rothulis obsigillatas, quam et Recen-
 tiores, presenti in Termino eductas, Sex Rothulis
 obsigillatis comprehensas, Partibus extradendas, Offi-
 cia Campestris Condensorialia censuerunt, presenti-
 busque censent et Extradunt.

w tym miejscu Podpis Urzędu Podkomorskie-
 go włodzimierskiego w oryginalnym Poluym
 Protokole Znajduie się w de Podwa
 Stanisław Kołtha Polanski Komornik
 Graniczny Komnaty Włodzimierskiej

Miedzy Dobrami Wsią Juskowcami; Wiół Drzewieckich Chorażych Wzemiennieckich Matząkow Dzie-
dzicznemi z iedney, a Dobrami wsią Lahorcami, wv. Deniskow Braci miedzy sobą rodzo-
nych Dziedzicznemi z drugiej strony, z usypaniem
Kopcow (Dziło Graniczne).

Dziato się w Łolu na Gróncie w sporze będą-
cym, miedzy Dobrami Wsią Juskowcami; wv.
Felicyana i Anny z Błędowskich Drzewieckich
Chorażych Łowiatu Wzemiennieckiego Matząkow
Dziedzicznemi z iedney, a Dobrami wsią La-
horcami, wv. Michala Starosty Dzierzgowskiego
Lisawia Grodzkiego Wzemiennieckiego, i Soachyma
Łodkomorzeckiego JMci Młokosiejow Deniskow-
Braci miedzy sobą rodzonych, także Dziedzicz-
nemi, z drugiej strony, przykopcu Nowym Cim-
nastym, przez Urząd Graniczny Łodkomorski Wze-
mienicki, w Roku Tysiąc siedmset siedmdziesiąt
szóstym, poprawy Kęce drogi, z Juskowiec do Mi-
żurzyniec, przez Szlak Sarnpolski idącej, usypa-
nym, niedaleko Mogily Lahorecka zwanej, Krzy-
żu Kamienne u siebie mającej, ku wschodowi
Stońca położonej (Dnia dziewiątego Miesiąca)
Czerwca, Roku Tysiąc siedmset siedmdziesiąt
Osmego.

w Przytomności wv. i Ultr Walentego Mar-
chockiego Vices-Regenta Ziemi Wzemiennieckiej (Dionize-
go Komaniuskiego, Łodstolica Rozaniskiego, Mi-
chała

chata Szauńskiego Jana Wistockiego, Szymona Jakubowskiego, i innych wielu różnego stanu Ludzi; tudzież Opatrzego Senarata Woznego, Alexandra Stankowskiego, Akt niniejszy obwołującego.

Urząd Graniczny Podkomorski Województwa Kujawskiego Powiatu Łyżomskiego, za Wezwaniem Stron niżej w Komparacji wyrażonych, i okazaniem Komplanacji (Dwoch, Dieruszey, Dnia) 24 Miesiąca Pazdziernika Roku 1775, między Temż stronami spisanej, w Akt Graniczny, przez Urząd Podkomorski Krzem expedycowany w miesio-
 nej, którego Aktu Granicznego wraz z Inserowaną Komplanacją wyrazy takowe: (Dziato się na Granie między Dobrami vsią Juskowcami, WW: Feliciana i Arny Góldowskiej Drzewieckich Chorażych Powiatu Krzem, Mał (Dziedzicznemi, a Dobrami Łahorcami; WW Michala Starosty Dziezgowskiego, i Joachama Podkomorzycy Wendeniskiego, Mokosiciow Deniskow, Brau między sobą rodzonych, także (Dziedzicznemi; nad Rudą wśród Grobelki Kryniowa Zwaney, niedaleko Kópca na uboczy będącego, Gronta Juskowieckie od Łahoreckich odrozniającego, Roku 1776. Miesiąca Kwietnia Piętnastego Dnia, w Przytomności WWi Ulr Mikolaja Zagurskiego, Subdelegata Grodzk Krzem, Jozefa Węclawskiego Vicesgerenta Grodzk Grabowieckiego, Walentego Marchockiego Vice Regenta Liem Krzem, Jakuba Szaplinskiego Mikolaja Gopida, i wielu Innych różnego Stanu Ludzi; niemniej Opatrzego Alexan

dra Stankowskiego Przysięgłego Woznego, Atk ten Ob-
 wolującego; Sąd Komorniczy Graniczny Powiatu Krzem-
 na wezwaniem stron niżej w postanowieniu wyra-
 żonych za okazaniem sobie Ugody Przyjacielskiej
 między Terniz Stronami; Roku blisko skończonego
 1775, Miesiąca Października (Dwudziestego) Zmar-
 tego Dnia, w Juskowcach spisanej, w następują-
 cey Osnowie; Miedzy ww. Felicianem i Anną
 z Błędowskich (Drzewieckimi; Chorążymi Powia-
 tu Krzem, Mał, (Dob. Wsi Juskowice) Dziedzic-
 ami z jednej, a ww. Michałem Starostą, Dzierż-
 gowskim, i Joachymem Podkomorzym Wenden-
 skim, Mokosiejami Deniskami; Bracia między
 sobą rodzonemi; (Dob. Wsi Zahorzec) Dziedzicami
 z drugiej strony, następująca umowa w ten-
 sposób i o to; Że co niegdy ww. Andrzej Błędow-
 ski; Miecznik Nowogrodzki; Dziedzic (Dob. Wsi
 Juskowice i Innych, Dziad w. Anny z Błędow-
 skich Drzewieckiej, Chorążymy Krzem, za Dekre-
 tem Trybunału też Dobraszowie, wieś Juskowice
 w Woiewodztwie Wołyń Powiecie Krzem leżące,
 od Dob. Wsi Zahorzec i Innych, Dziedzicznych
 niegdy w. Andrzeja Frykacza, z Sukcesorami One-
 goż, to jest w. Franciszkiem i Teresą pierwszego
 Marcinową Włanowską, powrotnego Małżenstwa
 Kwasniewską Kwasniewskimi Mał, Stefanem
 i Maryanną, z Frykaczow Ledochowskimi Mał,
 ząkami, Marcinem i Teoflą z Frykaczow Li-
 sowskimi Mał, Stanisławem i Jadwigą ^{z Frykaczow,} pier-
 wszego Małżenstwa Szerczycką, powrotnego
 Ostrów

Ostroušką Ostrouškieimi Matł, Sioprem i Anną z
 Frykaczow Ostrouškieimi; Matł, przez Dekret Kon-
 descensoryalny, Sądu Podkom' Wzemi i Urzędow Grodz-
 kich Luckię i Wzemi, na Granie Dóbr wsi Jus-
 kowiec, Roku 1712. Dnia 18 Maią forowany, a Roka
 1769. Dnia siedmnaślego Februariu w Ziemi Wzemi
 oblatowany, Kopcami usypanemi odgraniczył, Kto-
 rych Dóbr wsi Juskowiec, iako Sukcesorka w.
 Drzewiecka, a zas Dóbr wsi Zahorzec ww.
 Demiskowie, Dziedzicami teraz zostają, Których
 Granie Kope, między Temiz Dobrami, ze przez
 zuchwatosć Poddanych, miejscami zniszczone,
 miejscami nadorane i zepsute zostały, i w Ory-
 waniach za Kope nastąpiły, o co po Manifs-
 tach Wzryach, Urzędownie uczynionych, i Terminie
 nasady Ziemskie Wzemi, od ww. Drzewieckich
 wydaniem, między Temiz Stronami, Dekret Ziemi
 Wzemi, Roku Terazniejszego 1775, dnia 21 August;
 dla rozsądzemia Tych Kzyw, i Imych oznaczają-
 cy Kondescensy, Sądu swego lub Ulr Komornikow
 a choc iedney Osoby sądowej czyli Komorniczey
 od Ktorey Kowiek strony prowadzoney, na dzień 24
 Octobris wypadł, i z tego Dekretu Kondescensy
 przez sąd Komorniczy Ziemi Wzemi, expedyować się za-
 częła; a ze strony Obie chcą się wzajemnie ułatwić
 w sprawie Prawney, Kopców iednych zniszczonych
 drugich zepsutych, przez nowo usypanie zniszczonych
 a renowowanie nadpsutych, podług wyżej wyrażo-
 nej Granicy opisanych, przeto w sprawie Uczynko-
 wey sądzić się zaczęły, na Limite do pierwszego
 Poniedziałku, po Przewodney Niedzieli, w Roku
 przyszłym

przyszłym 1776, przypadającego zezwolyt, a mianem
Termin z Limity przypadający, na Front Dobry uści
Juszkowiec, Obowiązują się Też strony Obie, upro-
szyć w. Komornika Gran Krzem sprowadzić, Kto-
remu sprowadzonemu, dać Moc i władzę, aby po-
dług wyżej wyrażonego Dekretu Granicznego Ro-
ku 1712. między Termit Dobrami, gdzie Kopyce sa-
zniszczone, nowe usypał, a nadpoute rennował
i tym granicy wyżej wyrażoney naprawieniem
strony usprawie grontowej zaspokoil, Ktożey um-
wie swojej strony obie zadosyć uczynić mają pod
szkodami. Litem awczasie zadosyć nieuczynienia
zasprzeciwienie się Oney, przez którąkolwiek stronę o
winy sobie Litem Krzem naznaczają do odpowa-
dania, i nato się Reżkoma własnymi, przy zwy-
kłych Pieczęciach i podpisach Rakwio Przyjaciół
podpisują. Dan: w Juszkowcach Dnia 26 Octobris
1775 Roku i będący, na Front i Termin wyżej na
Aktie wyrażone po zafundowaney, w Dobrach
uści Juszkowcach przed sąd Komorniczy Litem Krzem
Liazdowy z mocy odłożenia przez Tenże sąd do dnia
i Terminu Niniejszego, i na który względem dopeł-
nienia, niżej wyrazić się mających Czynnosi, upro-
szenie sądu Granicznego Komorniczego Krzem
przez strony obydwie niżej napisane, niedawno w-
zmiankowaną przyjacielską ugodą iest ostrzeżo-
ne i zachauwszy Jurysdykcyą swoją przywola-
niem Woznego wyżej napisanego, sobie Obecnego o
tworzyć, i ugrontować wżkazał, na którym Termi-
nie, ww. Felician i Anna Półdowska Drzemice
cy.

cy Chorazowie Krzem Mał, Dóbr Wsi Juszkowiec
 Dziedzice, Powodowie i Pozwani przez Meza ocze-
 wisto, WW. Michał Starosta Dzierzgowski i So-
 achym Podkomorzye wenden'ski Mokosiejowie De-
 niskowie Braua między sobą rodzeni, Dóbr wsi
 Lahorzec Dziedzice, Pozwani i Powodowie ocze-
 wisto, przed Sądem Liazdowym Granicznym Krze-
 mienieckim stawili się, po którym postanowieniu
 się Sąd Graniczny dla zmizonego Ku Zachodowi
 Słońca Jurysdykcyą swoją do dnia Sutrzejszego
 odwołać rozkazał, na dniu zaś Sutrzejszym to-
 jest Szesnastym Kwietnia, przywołaniem Woznego
 też Jurysdykcyą podniosłszy Stronom stawiającym
 sprawę wprowadzić nakazał, a' wprowadzeniu
 ponieważ też strony o dopełnienie Obowiązków
 Komplanacya po wyżej opisana, między sobą u-
 mowionych Sądu swego dopraszali się. Przeto Sąd
 Graniczny Komorniczy Liazdowy, stosując się do
 tyle razy wspomnianey Komplanacyi, odnowienia sta-
 rych lub gdzie potrzeba ukazować będzie, na miej-
 scu zniesionych usypania nowych Kopców, sobie mo-
 dających, potrzebne bydzi z Stronami Obiachanie,
 i zwidzenie Tychże Kopców, jeżeli w Liczbie, w
 Dekrecie Liazdowym Podkomorskim Granicznym
 Roku 1712. Miesiąca Mai 18 Dnia, między Do-
 biami Juszkowcami, w Owłas w. Andrzeja
 Błędowskiego, Miecznika Nowogrodzkiego Dze-
 dzicznemi, z jednej, a' Dobiami Jakimówcami
 Tatarynowcami i Lahorcami, z drugiej strony
nastaw

nastąpił, w Księgi Ziemi Krzem Roku 1769. Miesiąca Lutego siedemnastego dnia wpisany, do Którego Opisu, i Sama Komplanacya odwołuesię wyrazowej zgadzaią oraz wiele Kopców i od Których Grontów rozoranych lub przez dawność znizowanych i zalaztych odnowienia, lub zgrontu usypiania potrzebujących, znayduiesię uznał, i natenko niec. Stronom Sądswoy, podług obmowy, co do ograniczenia tyle razy wzmiankowanego Dekretu Granicznego. Podkomorskiego prowadzić nakazał, atak strony obydwie czyniąc zadosyć Wyrokowi Sądswego do zwiedzenia z Tymże Sądem Kopców, Gronta Juskowieckie, od Lahoreckich odrozniających przystąpili, i zacząwszy a Terminu a quo, to jest od Kopca na Zboczy będącego niedaleko Grobelki Kryniowa zwany, Sądswoy prowadzili: a od tego pierwszego Kopca całego przez dawność tylko znizowanego, do Kopca drugiego dosyć widocznego, od Grontu Lahoreckiego podoranego, od którego ukazowały, Też strony Sądowniemu, Trzeci Kopic, od Grontów Lahoreckich w dwóch Częściach znacznie podorany, od tego daley postępując przyprowadzili strony, do Kopca Czwartego, bardzo znizowanego i upadłego, a od Grantu Juskowieckiego w Koto podoranego, od którego idąc wprost, Kopic Piąty, od Grontu Juskowieckiego z dwóch stron podorany, a od tego daley postępując, przyszedł Sąd wraz z Stronami, do Kopca szóstego od Grontów Lahoreckich podoranego, od którego daley idąc, Kopic Siódmy

od Jusko

od Juszkowickiego i Lahoreckiego Grontu z obu stron
 podorany i bardzo upadły, od Którego Kopiec Ośmy
 także upadły i od Tychże Grontów Lahoreckich w
 dwóch Częściach podorany, od Którego przychodząc
 niedaleko Grobelki, w Dekrecie wyrażoney, Kopiec
 Dziewiąty bardzo upadły i znizony, i od Grontów
 Lahoreckich w większej połowie zorany i zepsuty
 dalej od tego Kopca przechodząc, Grobelką pod go-
 rą w prawą Rękę nieco udawszysię, na Górze pier-
 wszy Kopiec, od Grontu Lahoreckiego do połowy zorany
 od tego Kopca dalej Kopiec drugi upadły, Część
 tylko przez podoranie, od Grantu Lahoreckiego poka-
 zującysię, od Którego Kopiec Trzeci, od Grontu tak-
 że Lahoreckiego, także tylko znak został zorany
 od tego Czwarty Kopiec, od Grontu Lahoreckiego ie-
 dna Część podorany, nad Droga z Juszkowic, do
 Szlaku Jampolskiego idącą, przeszedłszy drogę ku
 Mogile Lahoreckiej, idąc prosto, Kopców, jeden podru-
 gim się, które wszystkie od Grontów Lahoreckich
 w dwóch Częściach podorane, a od Mogiły prosto
 Kopiec jeden, nad Droga z Juszkowic, ku Szlakowi
 wychodzącą usypany, upadły, od Grontu Juszkowic-
 kiego podorany, od tego udawszysię nieco w Lewą
 Rękę ku Otoku drugi Kopiec upadły od Grontu La-
 horeckiego nieco podorany, od Którego, dalej wprost Ko-
 piec Trzeci, od Grontu Lahoreckiego z dwóch stron pod-
 orany, od tego Kopca dalej prosto, Kopiec Czwarty
 przez dawność opadły, i nieco od Grontu Lahorec-
 kiego podorany, dalej za Nim Kopiec Piąty upa-
 dły, i po wierzchu plugiem od Grantu Lahoreckiego
 podarty, od tego Szosty Kopiec, od Grontu Juszkowice-
 kiego

Kiego podorany, za którym reszcie podług Obmowy
 tyle razy wspomnianego Granicznego Dekretu Ko-
 piec, rachując od Mogiły Lahoreckiej, w Liczbie
 siódmy znajdować się powinien, iakoż Gronady
 z Uziów Obydwóch, Sądswoy z Stronami prowadzą-
 ce, świadczyły, iż na prośbę przeciwko Kopców od
 Mogiły Szosnego, na Polu blisko Błota Rudy -
 znajdował się Kopic Siódmy, który w Groncie Jus-
 kowieckim tak zorany, iż i znaku, ani miejsca
 na którym znajdował się rozoznać niemożna, po-
 którym tak uczynionym z Stronami Obwodzie
 lubo o uczynienie podobnego z wiedzenia Kopców
 około Pola Rydkodubem nazwanego. Tymże De-
 kretem posypanych, Strony domawiając się gdy ie-
 dnak Dekret Graniczny też Kopców sypać kazacy
 pierwey Groncie Juskowieckiej, od Uziów Lahorec-
 kich i Imnych odgraniczył, a potem do ograniczenia Ryd-
 koduba, dawniej Lasem będącego przystąpił, Pre-
 to Sąd Podkomorski, iako z Komplanacyi do Te-
 goż Dekretu odwołujący się zasiada, niechając
 Onego w najmnieyszym Punkcie przestąpić, z wie-
 dzenie Kopców około Rydkoduba, do zakończenia
 odnowienia Obiachatych Kopców zostawia, a teraz
 znajdowanie się dawnych Kopców, podług Dekretu
 w zupełney Liczbie to jest: od Grobli Frynionwa
 zwanej, do Grobelki drugiey Kopców Dziewięć, w
 rowney od siebie odległości, na Łoku Dwiescie
 dwa będących, od Tej Grobelki do Mogiły La-
 horecka zwanej, w rowney odległości od siebie
Kopców

Kopców także Dziewięć, a od tej Mogiły do Płota Kóp-
 ców Szesć, a Siódmy w Dekrecie wyrażony, za Świa-
 dectwem Gromad, od Juskowic zorany Sąd Komu-
 niczy znalazłszy, które ze po większej części popo-
 rnywane, i przez dawność osunięte, i upadłe znaydu-
 ją się, Przeto Sąd stosując się do Komplanacyi, po-
 nowienia takowych Kopców Moc sobie dającej, do
 odnowienia Tychże Kopców w Imię Borkie przystą-
 pił, i zaczawszy od Grobelki, Hryniowa zwaney, Ko-
 piec pierwszy cały, przez dawność tylko znalazł, od-
 nowił, i tak idąc od Kopca do Kopca, po wyżej w
 Obwodzie wyrażonych, aż do Mogiły Zahoreckiej
 Kozidy z osobna podniósł, i odnowił, żeby zaś Groma-
 dy między Kopce nieworywalisć, ale znak wieczy-
 stey Granicy między Kopcami został, między po mie-
 dzy Temiz Kopcami, na Łoku Trzy zostawić, i One
 ptugami, z oborey strony obracć rozkazał, a po odnowio-
 nym Kopcu w Liczbie Osimnastym, Gdy między sto-
 nami, względem naznaczenia, między Kopcami dla
 Znaku wieczystey Granicy, tak iak wyżej już do-
 pełniono, Między, iak ma być iaz Miedza, czy-
 li, od Kopca, w Liczbę od Grobelki, Terminum w
 terażniejszym Obwodzie, per Lucem znaczący, Czwar-
 tego przy drodze będącego, teraz odnowionego, do
 Kopca następującego, drogą terażniejszą z Jusko-
 wic do Goscimca Jampolskiego idącą, wprost do
 Mogiły Zahoreckiej postępując, czyli przeszedł-
 szy Też drogę iak nayprościej, do Tychże Kopców
 ciągnięta być ma, Wszczęty się Spory i w Tych
 Sporach

Sporach pomienioną drogę Teraznieyszą przy której
 Kopic odnowiony, w wątpliwości: albo w tym miej-
 scu, w którym taż droga, przy Obieździe Granicznym
 podczas Rozgraniczenia, Roku 1712 znajdowało się
 jest teraz albo usunięta, i innym miejscem wy-
 tworzona została: / podatki, nadto ażeby, między
 Odnowionemi, ku Mogile Łahoreckiej, Łęczy, od
 Kopca przy drodze, będącego Kopcami, z Racyi za-
 kwestyonowanej, drogi oznaczenie między utrzy-
 mane było. Tę Strony wspólnie wniosły, a na-
 ostatek dla przyczyn sobie wiadomych, o odłoże-
 nie tego całego dzieła, do dnia 29 Maja w Ro-
 ku bieżącym przychodzącego, dopraszali się, Prze-
 to Sąd Komorniczy Graniczny Krzemieniecki;
 stosując się do żądania stron, tę Kopców pięć
 bez oznaczenia między Niemi. Między zostawu-
 ie oraz Dzieło Niniejsze, na wspólne stron o-
 bydwoch żądanie, do dnia dwudziestego dzie-
 wiatego Maja, Roku idącego przypadającego
 odkłada, zachowując stronom, Termin z odłożenia
 przychodzący, / z wolnym Imię w. Komornika
 Granicznego Krzemienieckiego na miejsce swo-
 ie sprowadzeniem: / stawienia się Ławicy Mocy-
 Teraznieyszego odłożenia. Mateusz Władysław
 Ozdebeha z Dziegiowa (Dziegiówski) Ko-
 mór Graniczny Krzem. mpy Locus Sigilli.
 Powtorney Komplanacyi, Roku 1776. dnia sied-
 nastego Wrzesnia, w Juskowcach między Temiż
 Stronami zawartej, w Opisach Takowych, Mię-
 dzy

dzy, Ww. Felicianem i Anną z Błędowskich Dzieniec-
 Kiemi Chorążemi Powiatu Krzemienieckiego, Dobr Wsi-
 Juszkowiec Dziedzicami, z iedney, a W. Michałem
 Starostą Dzierzgowskim, Deputatem, na Trybunat
 Koronny, z Woiewodztwa Wołyńskiego, a W. Joachy-
 mem Podkomorzym Wendeńskim, Mokosicami,
 Deniskami Bracia między sobą rodzonemi, Dobr
 Wsi Zahorec Dziedzicami przez W. Joachyma De-
 niska Podkomorzycę Wędeń swym i Brata swego
 Smieniem czyniącego, z drugiej strony, szanła takowa
 Umowa, w ten sposób i oto: Iz ponieważ między,
 Temiz Stronami, pierwsza Umowa w Juszkowcach, dnia
 dwudziestego piątego Octobris, Roku 1775. spisana w
 ponowieniu kopców starych, a' zepsowanych na nowo
 usypania, między Dobrami Wsiami Juszkowcami a'
 Zahorcami, przy Dekrecie Kondescensoryalnym Sądu
 Podkomorskiego Krzemienieckiego, i Urzędów Grodzkich
 Luckiego i Krzemienieckiego, na Gruncie Dobr Wsi
 Juszkowiec, Roku 1712. dnia 18 Maja ferowanym,
 usypanych nieist dostatecznie uskutkowana, gdyż W.
 komornik Graniczny Krzem. natęż komplanacyą, od
 Stron uproszony Roku terażniejszego 1776 dnia 15 Kwie-
 tnia, na Gront między wspomnianemi Dobrami
 Ziachanży, niektóre kopce podług wyż wyrażoney
 granicy, między Temiz Dobrami niektóre odnowił,
 a niektóre zorane na nowo usypał, iednak tego Dzie-
 la w dokon'czeniu, podług wyż namiemioney Kompla-
 nacyi, niedokon'czuywszy, na dokon'czenie Onego, Temże Ak-
 swy, do dnia 29 Maja, w Roku terażniejszym 1776
 przypadającego odłożyć, a' gdy na wyż wprożony Termin
 strony Obie, ani tegoż W. Komornika Gran ani Imiego
 Krzemienieckiego, dla Zabaw Onychże smych spiora
 dzie

dział nie mogli; i do tego nie mogą tę Stronę, a chcąc tę
Komplanacyą pieruszą, między sobą, spisana, wyrażoną,
razoną, iak nayprędzej uskutecznić, ile ze dla tej
przyczyny, i rozsądzanie sprawy między sobą, Dekre-
tem Ziemskim. Wzemi, na kondescensyą do Dobro-
wsi Juszkowice, odestany, w limitach utrzymują, Grze-
ażeb, wyżej wyrażoną Komplanacyą uskutecznić, i więk-
szą sposobność wprowadzeniu, i uproszeniu w Komornika
Granicznego mogli. Ninieyszą Umową swoją, zerwalaia,
i iednomyslnie postanawiaia, iż jeżeliby trudności mie-
li, wprowadzeniu którego ww. Komornikow Granicz-
nych, Powiatu. Wzemi, więc strony obie, ktorabykolwiek
Innych Powiatow, Woiewodztwa Wołyńskiego Luckiego
czyli Włodzimierskiego, i Woiewodztw, czyli Powiatow In-
nych Kiełowskiego, Żytomierskiego, Owruckiego, Pradaw-
skiego, Czerniechowskiego, i Podolskiego, sposobnego
do ziachania na dokonanie Działu tego wynalazła, za
obwieszczeniem się Strona do Strony, wzajemnie Onego
uprosili; i sprowadzili, a to każdego czasu, od Aktu Ninieyszego,
Umowy swojej, aż do dnia dwudziestego drugiego Kwietnia za-
mierzonego, a ktorabykolwiek Strona, tej Umowie przeciwna
była, tedy koszt Stronie Tej kombinacyi zadany, mierzyni-
cy, wrocie będzie powinna, i winom sprzeciwiasię takowy
Opisom Prawem opisanym, podpadać ma, w każdym Sa-
dzie Należnym. Naco się Strony obie, własnymi Reka-
mi, przy uproszonych, do podpisu Przyjaciółach podpisują.
Dział się w Juszkowcach, dnia siedemnastego Września
Roku Pańskiego Tysiąc Siedmset Siedmudziesiąt Szóstego,
Felicjan Drzewicki mppm Chorąży Kzemienicki mppm
Anna z Błędowskich Drzewicka, Chorążyna Kzemienicki, L.S.
Joachym M. Denisko. Locus Sigilli ustonie proszony Przy-
jaciół, do podpisu Tej Komplanacyi, ze Strony W.W. P.P.
Deniskow, podpisuiesię, Felicjan Dederkato, od Stron
Obey

Obydwóch między sobą Komplanujących się, ustnie pro-
 szony Przyjaciel, podpisuiesię. Wł. Marchocki V.L.K. z
 Moay Limit dwóch, pierwszey Roku 1777. dnia dwu-
 dziesiątego drugiego Miesiąca Kwietnia, drugu Roku
 terażniejszego 1778. dnia dwudziestego siódmego Mie-
 siąca tegoż. na gronie wyżej wyrażonym, za zezwole-
 niem stron następujących a' uszczególnia: ostatniey
 Termin Liazu Ninieyszego, na dzisieyszy dzień wyżej
 na Akcie wyrażony, oznaczający na grz i Termin
 wyżej na Akcie wyrażone zachawszy, Jurysdykcyą
 swoją zatoyt, i onę Woźnemu, Sądowi Swemu obec-
 nemu, za wszelkim bezpieczeństwem, obwołać, a dla
 zbliżającego się ku Zachodowi Słońca, na dzień ju-
 trzeyszy odwołać rozkazał, na dniu zaś dzisieyszym
 dziesiątym Czerwca, też Jurysdykcyą swoją, otworzyw-
 szy, Stron do rozprawy prawney, przywołać naka-
 zał, na którym Terminie Wł. Felician i Anna z
 Będowskich Drzewiecy Chorążowie Krzemieniecy, Mar-
 ząkowie, Dobr. wsi Juszkowice Dziedzice, Powodowie i
 Pozwani, przez W. Felician, Drzewieckiego Chorą-
 żego Powiatu Krzem., swym i Małżki swey Imie-
 niem, oczewisto, a W. Michal Sta Dzierngowski Pi-
 sarz Grodzki Krzem., i Joachym Podkomorzye JKM
 Mokosićowie Deniskowie, Braacia między sobą rodze-
 ni, Dobr. wsi Zahorzec Dziedzice, Pozwani i Powo-
 dowie, Oczewisto, stawili się i Spory prawne między
 sobą mające, sprzeczki czynili, których Sąd Liado-
 wy wysłuchawszy, Ponieważ Strony Obie, uskutecznie-
 nia, Komplanacyi, wyżej wyrażonych, a uszczególnia,
 ostatniey, którą Kopce dawne w Roku 1712 przez
 Sąd

Sąd Podkomorski Gran Krzem, usypane, a' przez Urząd Graniczny Krzem w Roku 1776. zuwiedzone, i obiadane odnowic' i (Dzielo Graniczne cate dokonczy), moc jest dana, dopraszaią się. Brzeto Sąd Liazdowy z zezwolenia Stron Obydwoch do dokonczenia, odnowienia, i posypania Kopców, w Roku 1772. dnia 18 Miesiaca Mai, przez Urząd Gran Krzem usypanych, podług Obiazdu w Roku 1776, dnia 15 Miesiaca Mai, przez Urząd Gran takie Krzem z odnowieniem Osmnastu Kopców uczynionego, przystępie, i zacząwszy, w Imię Przenajświętszej Trojcy, od Kopca Osmnastego, wyzey na Akcie wyrażonego, Przy którym Urząd Graniczny zastanowienie i Limit uczynił, w Plecach ten Kopic zostawiając, a na wschod Stonca zimowy Twarzą obracując się, w lewey ręce, na kilkorostay, wieś Zahorec Dziedzictwa ww. Deniskow, a w prawey drogę z Juszkowic, do Szlaku Jampolskiego, i Karczmy Zahoreckiej, tamże będącej, idąc, zostawiając, po nad tą drogą, zawsze w prawey ręce będącą, przez Mogilę Widką Krzypie Kamienne w sobie mającą Kopic pierwszy, na pułtora łokcia ięzcie wyniosły nad samą drogą, w odległości Kopca Osmnastego, Łokci Szesćset dwanaście będący ponowit, a od tego Kopca, w Lewą, tu wschodowi, Letniemu obracując się, a drogę Juszkowiecką, wyzey opisaną, w tył porzuć, w odległości Łokci Czterysta pięćdziesiąt, Kopic drugi, na dwa Łokcie wyniosłości mający odnowit, dalej zaś w Tę Stronę, wschodu Stonca letniego idąc, po nad dolinę w prawey ręce, w Grontach Juszkowieckich będącą nad Zuboczą, Tę dolinę, Kopic Trzeci, Wysokości na pułtora łokcia mający, w odległości Łokci Dwie

Jcie dwadzieścia i pięć, ponowiony zostawił, a od te-
 go Kopca, wprawę z Naturalnym położeniem Do-
 liny wyżej wspomnianey, nakłaniając się i ponad
 też Dolinę wciąż idąc, Kopiec Czwarty na Ło-
 kiec wysoki, w odległości Łoka. Dwiescie dwadzie-
 ścia i trzy, Piąty, na Łoku, dwa wysokości mają-
 cy, w odległości Łoka, dwiescie dwadzieścia, odnowił
 i usypał, od którego, dalej idąc też Dolinę Juszkowic-
 ką, wprawę, a drugą dolinę Rudę u siebie mającą,
 od Dobr. Wsi Łahorzec aż do Rzeki Horynia, cią-
 gnąc się w Lewey zostawiając, niby w widłach tych
 Dolin, na Cyplu Gory Kopiec Szesty, wysokości bliskopół-
 tora Łoka u siebie mający, o Łoku dwiescie dwadzieś-
 cia i trzy ponowił, a z tego Cypla Gory, niby wprawę,
 ku Wschodowi Limowemu nakłaniając się przez Ko-
 niec Doliny z gruntu Juszkowieckiego wypadającej
 i z doliną od Dobr. Łahorzec idącą, Rudę u siebie ma-
 jącą, taczając się, na brzegu błota Kopiec siódmy ma-
 jący, to co znaczny podniósł i usypał i lubo ww. De-
 niskowie, - Dziedzice Dobr. Wsi Łahorzec, Dalszego
 Dobr. Swich Łahorzec, z Dobrami Juszkowcami ww.
 Drzewieckich Chorążych Krzem Rozgraniczenia Tymże,
 Plotem, przy którym ostatni Kopiec jest usypany, aż
 do rzeki Horyni, na fundamencie Aktu Granicznego
 1712. domagają się, gdy iednak od tego już Kopca, z pra-
 wey strony błota, i Doliny Dobra Wsie Juszkowce
 a z lewey Dobra Klucz Sandomirski; J. X. p. Radziwiłła
 Włody Willig, Dziedziczne, Grontow adpresens używają,
 a J. X. p. Włoda Wileński, ani w Komplanacya, nie-
 wchodził, ani na niniejszym Terminusie niestać.
 Przeto Urząd Graniczny Lutomirski, od dalszego sy-
 pania

Ado.

pania Kopców ażeby Strona, nieprzytomna, iakowego
Uszczerbku, w Gratach swoich nieponiosła, uszyemu-
iesię Wolne Pronom czynienie, gdzie będzie z bra-
wa przynależało, zostawiając, Kopy zaś wyżej
przez Sąd swój usypane, za wiecznie trwałe, i
nigdy niewzruszone, mocą Sądową, mieć chce y
deklaruje. i cokolwiek Gratów, Łask, błot, po pra-
wey stronie Kopców, aż do ostatniego przy błocie
usypanego (znayduie się to wszystko do Dobr. wsi
Juszkowice, w w. Chorążych Krzem. Matł, Dziedzic-
znych Co zaś po lewey stronie Grontów, Płot y Łask
jest położonych to wszystko do Dobr. Zahorzec w w.
Deniskow Braci Rodzonych Dziedzicznych wiecz-
nerni Czasu należeć ma, i powinno. A po usypa-
niu Kopców, między Dobrami wsiami Juskowca-
mi i Zahorcami, Urząd Liazdowy Gran. Zytomir
w porządku ograniczenia, Lasu Rydkoduba mię-
dzy Grontami Zahoreckimi będącego Jurysdyk-
cyą swoją przenieść deklaruje, a dla zbliżającego
się ku Zachodowi Słońca, Dzięto swoje, do dnia su-
trzyeszego, odwotać rozkazał, Na dniu zaś dzi-
nieyszym, Sedynastym Miesiąca Czerwca, też Jurys-
dykcyą swoją na Gruncie Wzporzebującym, między
Dobrami temiż Zahorcami Juskowcami, czyli Gra-
tem Rydkodub zwany, do Juskowice należa-
cym, przy Szlaku Jampolskim do Krzemienca z pra-
wey strony idącym, przy scienie Dobr. wsi Miziu-
rzyniec tuż za Szlakiem będący w wierzcho-
wie (Dolinki, matey między dwoma Dolinkami,
trochę znaczniyszemi, iedney z prawey w Gron-
tach

tach Juszkowieckich, drugiej z lewej w Frontach-
 Zahoreckich potożonej stworzynoszy, i Woźnemu Sa-
 dowi Swemu obecnemu, obwołać nakazawszy
 Tymże Stronom Sprawę wprowadzać nakazat
 a wprowadzeniu, sprzeczki między Stronami miane
 Zwazywszy ponieważ Strony obydwie, osobiscie sta-
 wiając. uskutecznienia Komplanacyi, wyżej w Dzia-
 ło Ninieysze wniesionych, Sądu swego dopraszając
 się. Przeto Sąd Graniczny Liardowy, przychylając
 się do Tychże Komplanacyi, a uszczegulności pier-
 wszej którą Kopye stare odnowić, a gdzieby za-
 tarte wcale były nowe usypać moc jest dana, po-
 trzebny bydzi Obwód, i okazanie Tychże Kópów, gdzie
 się znajdują, lub są zniszczone, podług opisu dzie-
 ła Granicznego. Roku 1712. Miesiąca Maja 18 dnia
 przez Sąd Podkomorski Kieżm, następnego uznac,
 i nakazac, ażeby Strony Urząd swój prowadzili, i
 Kopye, czyli Znaki Graniczne, okazali ato natych-
 miast. Któremu Sądowi swego Wyrokuu zadosyć
 czyniąc strony obie, do Obwodu i okazania Kópów
 Granicznych przedtym Las Rydkodub a teraz czyste
 Grąza one, i Łąki Juszkowieckie, od Dóbr wsi Za-
 horze, odrozniających przystępując Łączeli Obwód
 swój od Siiany Miziurzynieckiey Szlaku Sampa-
 lskiego, u Wierzhowiny^z Dolinki małej, między
^{z Duomo} Dolinkami^z większemi, iako wyżej jest napisano
 będącej, a w tym Mieyscu, na południe obracuszysię
 w Głecach Putnoc, Szlak z Sampola, do Kieżmienica,
 idący i Siang Miziurzyniecką, w Prawey zaś
Rze

Ręce, Gronta Juszkowieckie orne Rydkodub zwane
a w Lewey Gronta do Dobr. Wsi Zahorzec zo-
stawiając opowiadamy, iż w tym miejscu był
Kopiec, przez Poddanych Juszkowieckich roзорany
ktorego teraz żadnego znaku niemasz, a z te-
go miejsca, tąż Dolinką, co raz głębiej na
dot idąc gdzie wszystkie trzy dolinki wyżej
wyrażone, z sobą się łączą, i już Dolinę jedną
głębszą, sprawiają po złączeniu się tych doli-
nek widno, w prawey Ręce okazywały Miejs-
ce, gdzie przedtym były Łozy, atę Dolinę za
Naturalną Granicę mając, i nią dalej Obwód
prowadząc, miejsce takie drugiego Kopca, nie
wcale nieznakomitego, Trzeci zaś Kopiec na
Teyże Dolinie wcale znaczny, na Puttokuia
wysokości mający okazywały, i tąż Doliną
dalej idąc, przyprowadzili do drogi poprzeczney
z Dobr. Wsi Zahorzec, do Szlaku Jampolskiego
ku Krzemiencowi idącej, atę drogę na samey
dolinie przeszedłszy, zaraz w prawa przykro-
pod Pagorek między południe i Zachod Ston-
ca Limowy obrotuwszy się, na Wpot Zuboczy re-
gorz Pagorka, Kopiec Czwarty dosyć znaczny, na
Puttora Łokcia, wysokości siągający okazały, a
od tego Kopca, udając się ku Zachodowi Let-
niemu, dalej w górę idąc po nad Doliną, w
Grontach Zahoreckich, w Lewey ręce będąc
nad Zuboczą, Teyże Doliny, Kopiec piąty, wyso-
kości dwa Łokcie mający, jest ukazany, Dalej
zaś

zaś, po nad tą Doliną, Wiaź idąc, w prawey Rze-
 cie Łuzek Okragty suchy rzucając, przez Dolinę
 tę niewielką, z Prawey Strony, z Grontu Jusko-
 wieckich Rydkodub zwanych, w Dolinę głębszą
 w Gratach Łahoreckich będącą, wpadającą, przy-
 prowadzity do Doliny głębokiey, Rudę w sobie ma-
 iącą, od Szlaku Sampaolskiego, od Putnoy poczy-
 nającą się, i aż do Rzeki Koryni, wpadającą,
 i niedochodząc samego Płota, w tej Dolinie bę-
 dącego, przy Uisau z Lewey Rzeki, drugiej Doliny
 suchej, w Widłach Tych Obydwóch Dolin, na sa-
 samym Cyplu Kópiec Szorsty na Łokcie wysoki.
 Sąd oglądał, a od tego Kópca, w prawą przykro-
 ku Putnoy, i wierzchowińie Doliny, Rudę w so-
 bie mającą, obracając się, po nad Lubocz, tej
 Doliny, za naturalnym jej zatamem idąc, i tę
 dolinę a bardziej Lubocz tej Lewą, za naturalną
 Granicę mając, w Prawey Rzece Gronta do Dobrus-
 kowiec Rydkodub zwane, a w Lewey Rudę, i Gra-
 ta Jakimowieckie rzucając, Kópce Siodmy Osmy
 i Dziewiąty, w odległości różney, wyniosłości pa-
 pułora Łokcia mające, po nad Lubocz, tej Do-
 liny, ku wierzchowińie suchej, okazywane były.
 a od Dziewiątego Kópca, wierzchowińa, już sama
 sucha, wspomnianey Doliny, póki iey stawato idąc,
 aż do Szlaku Sampaolskiego i Siany Miziurzyniec-
 kiej, za Szlakiem od Putnoy położoney, a przy
 Szlaku Sampaolskim nieprzechodząc Onego, Kópce
 Dziesiąty na dwa Łokcie wysokości mający.

Kam.

Kami z obydwóch Stron, przez iędzących nadpsowa-
 ny, ukazowały Strony, a od Tego ostatniego Kóp-
 ca, przykro w prawo, na Wschod Ston'a obro-
 ciwszy, Szlak Jampolski do Krzemien'a idący
 za Naturalną granicę, mając Tymże Szlakiem
 prowadzili, na Wschod Ston'a ku Jampolowi,
 w prawoy Ręce Dolinkę od Szlaku, poczynają-
 cą się, głębszą, minowszą, do Drugiej Dolinki
 mniejszej, średniej, między Dwoma Dolinkami,
 trochę głębszemi będącej, z kąd Obwód swoy za-
 czynali, przyprowadzili, i tam ten swoy Obwód, na
 w koto przedtym Lasu Rydkoduba, a teraz Stron-
 tu Rydkoduba zwanego, bez zadnych sprzeczek
 zakończyli. A ponieważ te Kopye przez Strony
 Sądowni Swemu w Obwodzie okazywane, dwa
 z grontu zatarte, a zaś inne, przyzwoitey, niema-
 ią wyniosłości. Preto Sąd na ządanie Stron
 Obydwóch do odnowienia. Tychże Kópów, przy-
 szepnie, i w Imię Trójcy Przenajświętszej, na Wie-
 czną Pamiątkę przysanym Szlaku Jampol-
 skim, do Krzemien'a idącym, z Lewey strony na
 przeciwko Siiany, Dobr wsi Miziurzyniec, za Szla-
 kiem będącej, od Putnocy położoney, u Wierzcho-
 winy Dolinki. Wiewielkiey, między dwoma
 Dolinkami trochę głębszemi, niżej z sobą, się
 łączącemi, z kąd Obwód był zaczynany, Kopic
 pierwszy z grontu Nowy, w który włożone są, zna-
 ki graniczne, Garnek duży, Trzema kawatkami ce-
 gły, Łuzdem Kowalskim, i szkłem napetrniony
 jest

jest usypany, a od tego Kopca, twarzą na Półudnie,
 a' Plecami do Szlaku, i Słiany. Młizurzynieckiej
 na Północ obrotuwszy się, tąż Dolinką, na dol i-
 dąc gdzie się wszystkie trzy dolinki z sobą łączą,
 i już jedną a' głębszą dolinę sprawiają, w prawcy
 Ręce gdzie były Łozy, Mieysce, i Gronta Rydkodub
 zwane, do Dobr. Wsi Juszkowic, a w Lewicy Grata
 do Dobr. Zahorzec zostawiając, tąż Doliną, z Trzech
 Dolinek już złożoną, wciąż za Naturalnym jej
 w różne strony nakłanianiem się, idąc, i One za na-
 turalną Granicę mając, Drugi Kopiec także z
 Grontu nowy, w odległości pierwszego, na Łoku
 Osmset Osmdziesiąt i siedm, z podobnem iż Ina-
 kami Granicznemi, jest wyniesiony. Trzeci Kopiec
 stary na półtora Łoka wysoki, w odległości Łoka
 Czterechset Osmdziesiąt i sześć na tejże Dolinie
 jest odnowiony, a od tego Kopca tąż Doliną, idąc
 aż do drogi poprzecznej, która idzie z Zahorzec
 na Szlak Sandomiecki, do Krzemieńca, i tę drogę
 przeszedłszy, przykro zaraz w prawo, między Pół-
 tudnie i Zachód obrotuwszy się, pod górę w odle-
 głości Dwuchset siedmdziesiąt i dziewięć Łoka,
 Kopiec Czwarty stary, na półtora Łoka wysokości
 mający, Piąty Kopiec stary dwa Łoki wysokości
 mający, nad Zuboczą, doliny suchej, w Grontach
 Zahoreckich, od Wschodu Stonca, na Zachód poło-
 żony, w odległości Czterechset Łoka. Szesty Kopiec
 także stary, na Łoku wysoki, w Widłach między
 dwoma Dolinami, jednej suchej z lewej strony z
 Grontu

Frontów Zakłoseckich, drugiej z prawej Rudę, w sobie
 mającej, z sobą się przy tym kopcu łączącemi, na
 Cyplu Tych widet, Dolinnych, czyli na Zuboczy, nie
 dochodząc zamianu Doliny, i btoż w odległości
 siedmset czterech Łokci, są ponowione, i u przyzwo-
 itej wysokości, usypane, a po odnowionym kopcu,
 w Liczbie szóstym, Ponieważ Strony obydwie, z
 Wspólnej Umowy, z przyczynsobic wiadomych,
 odłożenia Dziela Ninieyszego, do dnia dwudzie-
 stego drugiego Kwietnia, w Roku da Bog przy-
 szłym 1779. przypadającego dopraszają się, prze-
 to sąd stosując się do ządania Stron obydwóch
 kopce wyżej w gorze wyrażone za wiecznie trwałe
 i nigdy nie wzruszone, mocą sądową, mieć chce i
 deklaruje i Dzielo Ninieysze, do Czasu wyżej wy-
 rażonego, przez Strony zgodnie umowionego, z
 wolnym prowadzeniem, innego Urzędu Granicznego,
 w Komplanacyi wyrażonego, odkłada i Li-
 mituje, zachowując Stronom Termin z odłożenia
 Ninieyszego, przypadający stawienia się Dawity
 Mocą Dziela Ninieyszego. Jan Michałowski Komor, Jan Kuriata Kłomni

Między Dobrami Kluczem Czornobylskim
 Wielk Jan Chodkiewicza Starosty
 Lwowskiego, z jednej a Dobrami Klu-
 czem Hornostajpolskim, Wielk Kaie-
 bana, Potockiego, Korytnickiego i Dy-
 miskiego

mirskiego, Starosty Dziedzicznemi, z drugiej
strony, Dzieło Liazdowe, z wyprawdzeniem
Duktów obojczy Strony Odprawione.

Dziato się w Polu nadkim Drazem zarostym
nad samą Rzeką Nieprem, przy Uysaui Stary Pry-
pei, iak Strona mianuie, w tej rzece Niepr, między
Dobrami Wsiami, Opaczycami, Hubinem, Orestowem
y kupowatym, do Klucza Czernobylskiego, należącemu
JWielł Jana Mikotaia Hrabi Chodkiewicza, Starosty
Zmudzkiego (Dziedzicznemi, ziedney, a Dobrami Wsiami
Domantowem, Puhtyczami, Stacholisiem, i innymi do
Klucza Hornostajpolskiego, należącemu JWielł Kaidana
Potockiego, Starosty Korytnickiego, y Dymirskiego, Dziedzicz-
nem z drugiej Strony Dnia pierwszego, Wrzesnia Roku
Tysiąc Siedmset, siedmdziesiątego, dziewiątego.

W Przytomności Widmożnych y Urodzonych, Andrze-
ia Komara, Starosty Szotomeckiego, (Dobry JWielł Staro-
sty Zmudzkiego, Kommissarza, Piotra Kocińskiego,
Burgrabiiego Grodzkiego Owuckiego, Pawła Michatow-
skiego, Vicesgerenta Grodzkiego Samockiego, Łukasza
Skorupki, Subdelegata, Grodzkiego Drochickiego, Andrze-
ia y Franciszka, Bondarzewskich, Braui, y innych wielu,
rozney Kondycyi Ludzi, naten akt, zgromadzonych
niemniicy Generata, Woznego Opatrzego, Trochyma Sach-
nowicza, Akt niniejszy przywołującego.

Sąd Podkomorski Powiatu Zytomirskiego, wraz z Urzędem
Kurim Granicznym, od Stron Obydwoch, Niemniicy Urząd
Liemski, Komornicy Zytomirski, z Strony Jasnej Widmo-
żnego, Jana Mikotaia Hrabi Chodkiewicza, Starosty
Zmudzkiego

Lmudzkiego, zprawa adzeni, za odeftaniem Prawnym
 na Pole do Sądowego Sprawy Niemieyszey, od Sąda
 Lmudzkiego Lymuńskiego, przez Dekret w tymże Lm-
 stwie, Lymuńskim, dnia piętnastego, Maja, w Roku
 przeszłym, Tysiąc siedmset siedmdeściątym Osmym
 między Stronami, niżej w komparacyi wyrażonemi, fe-
 rowany, niemniej z mocy Limity, dnia Trzydziestego Mie-
 siąca Pazdziernika, w Roku przeszłym, 1778. natymie
 Gronie, w sporze będącym, między Temiz Stronami, na-
 stąpioney, przez Urząd swoy Graniczny, Lymuński u-
 czynioney, - Dnia Dziewiętnastego Augusta, Roku Te-
 razniejszego, 1779. do Ksiąg Grodzkich Cworuckich,
 w sposób Oblaty podaney Dzien' dzisieyszy, wyżej
 na Akcie wytknięty, do wykonania Działu Niemieyszego
 oznaczającego, na Gront wyżej opisany zachawszy Ju-
 rydykię swoię, sądowę, nieustawiając, własności
 Grontow Obojey Strony, zewszelkim bezpieczeństwem
 ufundowat, y lbożnemu Opatrzonemu Trochymowi Sach-
 nowiczowi, przywstać, a dla zbliżającego się, ku Zach-
 dowi Ston'ca, na dzien' jutrzeyszy odwotać rozkazat,
 a na Laiutrz, to jest Dnia drugiego Września, t.j.
 Jurysdykię swoię rozpoczawszy, — Proceptowat
 się Jwiedt Kaietan, Potocki, Korytnicki y Dymuński
 Starosta, Dobr Kluza Hornostaypolskiego Dzielnic
 przeciwko Jwiedt Janowi Mikotałow, Arabi (Kod-
 kawiczowi, Starosie Generalnemu Księstwa Lmudzkie-
 go, Dobr Kluza Czornobylskiego Dzielnicowi, w
 ten sposób y ot, iż Jwiedt Chodkiewicz, Starosta
 Lmudzki, przejąwszy Inaki y Uroczyska, Grani-
 ce, Prawdziwą Transakcyami, Wiczyystemi, Dekre-
 tami Trybunałskimi, Nakoniec Poprzysiężeniem, przez
 Antecesorow, prosiuiącego się utwierdzowę, urekami
 y az

y aż do rzd niekwestyowana, między Dobrami O-
 paczycami, y Imiem: Klucza (Cernobylskiego z ie-
 dney, a Dobrami Domantowem, i Imiem: Klu-
 cza Hornostaypolskiego, z drugiej Strony, oka-
 zujące Jurysdykcyę Sądu Podkomorskiego
 y Urzędu Jego Granicznego; tudzież Urzę-
 du ^{ziemskiego} morniczego, Lytomirskiego, na Mieyscu
 Moskiewki; Horodek rzeczonym, potym Horo-
 dyszcze, nazwanym, Brzegami Swoimi; Je-
 ziora Rouskie, wstępne mianowanego, z Prze-
 ką Nieprem, złączenie swoje, mającego, nigdy
 aż do ulokowania, y przesztey Roku 1777. y
 terazniejszey Jurysdykcyi; żadnemu Sprowi-
 niepodległym ouzrem uspokojnym zaufre posia-
 daniu, Dobi Hornostaypola y Domantowa, Dwie-
 dzicow zostającym, żadney Angularnosci; dwuif-
 tego, ani Proistego z Wsiami Szwiedzkimi; sty-
 kanię Granicznego niemającym, lecz wzaię-
 gtosną istotną, y wstałą Grontow Pol. Lugow
 y Lasow Domantowskiich będącym ulokował,
 mienależycie niżej złączenię, tego Jeziora Rou-
 skie, z Ustupem, to jest Łozyskiem, Wylewu Nie-
 prowego, a daley samą Przeką Nieprem, y ten
 Ustup czyli Łozyski, mianował niestusznie starą
 Przypięcią, daleko odległą od Mieysca Nimieyszego,
 które ulokowanie Jurysdykcyi; iako iest z wielkim
 pokrzywdzeniem, Grontow y Granic Dobr Horno-
 staypda, y Wsi Domantowa, co się iasniey dowo-
 dami; gdzie będzie przynależało, okazać tak prze-
 ciwno, Wielk Starsze Lmudzkiemu, o niepra-
 wne

wne, Mieyscatego pomienionego, Horodyszcze zwane
go, przywłaszczenie, a bardziej teraz zaprzeczenie
Ustępu Jeziora Rouskie, do Niepru, za Starą Pry-
pec, mianowanie, y w tymże Mieyscu, ulokowa-
nie, o nieważność takiego ulokowania, Popra-
wienie, oraz przeszłe, zaprotestowanie, Uroczyste
Manifestue się = Reprotestował się, J.Wiśł Jan
Mikotaj Hrabia Chodkiewicz Generalny Lie-
stwa Lmudzkiego, Starsza, Orderow Ordabiego
y Świętego Stanisława Biskupa Kawaler, Dobr
Klucza Czornobylskiego, tudzież Opaczyc, Kubina
Kupowatego, y Brestowa Dziedzic, przeciwko J.Wiśł
Kajetanowi Potockiemu, Korynickiemu, Dymuskie-
mu et Starosie, (Dobr Demantowa, Rohtyoz
Stracholisia, y innych do Klucza Hornostaypolskie-
go, należących Dziedzicow, w ten sposób, y to, że
J.Wiśł Chodkiewicz, Sąd Podkomorski, z Urzędem
tudzież Urząd Ziemiński Lutomyski, przy brzegu Rze-
ki Niepru, niepodaleko iak się stara Prypec, z Nie-
prem, łączy, także w Niemielkiej odległości, iak
Jezioro, Czortowica niżwe ma Uysce, w Starą Prypec,
zgodnie z Aktem Kondescensoryalnym, Roku 1777.
statym nawtasnym swoim Gronce, do Dobr Op-
czyc należącym, Dekretami Przeduniowemi, y
późniejszymi przyznany, a nieprawnie, przez
Dziedzicow, Klucza Hornostaypolskiego, do Posia-
dania, Przywłaszczanym, postanowił, Jeziora zaś
Rouskie, w tym mieyscu iak Dziedzic Dom an-
towa, w swojej Protestacyi wyrażaia, y nigdzie nie
ma, ale tylko Rzeka Stara Prypec, Concurrentia
zaś

zaś, Trinarum Audalitatum, przy użyciu Termini
 nu a quo tak Dokumentami, iako y przyzna-
 niem Sienników, okaze się widocznie, y dowie-
 dziono będzie, dlatego oprawnym, y sprawiedli-
 wym postanowieniu, Sądu Podkomorskiego, z U-
 rzędem, tudzież Urzęduzi Ziemińskiego Lytomir-
 skiego, y o ubezpieczenie tegoż Miejsca, nakło-
 nym lokowanie, Sądu Podkomorskiego, z Urzędem
 stało się, powtorne zanosi Reprywatowanie się. +
 - A po zapisanych Protestacyi y Reprywatacyi,
 Sąd do rozprawy prawnej Strony przywołać roz-
 kazat, Na którym Terminie, Wielt Jan Miko-
 tay, Hrabia Chodkiewicz, Generalny Sierżant
 Smudzkiego Starosta, Dobry Kłucza Czernobylskiego
 Dziedzic, Powod yżwany Oczewisto, Wielt An-
 drzey Komar, Starosta Szotomecki, Piotr Kociński,
 Burgrabia Grodzki Owrucki, Powodowie Oczewisto,
 Wielt Jozef Polanowski, Stanisław Kirker, Tomasz
 Borowicki, Powodowie, przez Wielt Stanisława
 Kirker, swym y Imym Imieniem oczewisto, a
 Wielt Kacjan Potocki, Dymowski, Korytnicki, etc
 Starosta, Pozwany y Powod Oczewisto, Wielt Teodor
 Dunajewski, Burgrabia Grodzki Lytomirski, y Urodzo-
 ny Walenty Bondarzewski, y Stefan Tarkowski, Powo-
 dowie przez Wielt Teodora Dunajewskiego, Bur-
 grabiego Grodzkiego Lytomirskiego, swym y Imym
 Imieniem, Oczewisto, Wielt Gedeon Jerzy Herbach,
 Biskup Piński, y Turowski, y W Jmę Siędz Mi-
 chat, Prymowicz, Oficjal kłudzki, przypozwami-
 przez Urodzonego Szezepana, Soroczynskiego, U-
 mocowanego

umocowanego, Wiatt Tekla z Niemiryczow, Niemiryczowa, Chorażyna Owrucka, Przypozwana przez Urodzonego Jaceusza, Bogusławskiego, Umocowanego, stawili się y sprzeczki Prawne między sobą mieli, których sporów Sąd wystuchawszy przychylił się do Pozwu, w Roku 1777. na Sądy ziemskie Lutomierskie, z Strony Wiatt Driedzica, Dobr Klucza Hornostajpolskiego, y Przypozwu, w Roku Terazniejszym, 1779. na Liadz Niniejszy, z Strony Wiatt Driedzica, Klucza Czornobylskiego, o wzajemną komportacyę Dokumentów Granicznych, istność Granic y Uroczysk, wszelkich Dobr Hornostajpola, Domantowa, Dykiatek, Opaczyc, Hubina, Oleszowa, Kupowatego, Jampola, Czerewacza, Werisni, Tercehowa, i Karpitowki, objaśniających po sobie wydanych, nakazuje, ażeby Strony obie, Dokumenta wszelkie Graniczne, w iakich bądź opisach, istność Granic y Uroczysk, wszelkich, potożenie Dobr, wyżej wyrażonych, objaśniające, tak przez Summariusze, iako y w Naturze, przed Sądem swoim, komportowali i wzajemnie sobie komunikowali; ato natychmiast, a ponieważ, też Strony, czyniąc za dosyć Wyrokom Sądu swego, Dokumenta Graniczne, Dobr wyżej wyrażonych, tak przez Summariusze, iako y w Naturze komportowali, y nawzajem sobie komunikowali; adla przeczytania, y przyzienia, Tychże Dokumentów, przeciagu czasu, do Wysszego Pomiedziatku, to jest do dnia Szóstego Miesiaca y Roku Niniejszego dopraszają się, Przeto Sąd, dla przyzienia, y przeczytania

tania

tania Dokumentow Komportowanych, pozwalając, za-
 su, sądy swoje do Dnia Poniedziałkowego, to jest
 Szóstego Września, Roku terażniejszego odwołać
 rozkazat; Na Dniu zaś Szóstym Miesię-
 ca Września, przez Jurysdykcyą swoją otworzyw-
 szy, y dalszych kontrowersyach ^{po przysięgach} wystuchawszy,
 Ponieważ Strony Obydwie, Komportowanych i
 wzajemnie sobie kommunikowanych, Doku-
 mentow, dostateczniejszey na wzajem domaga-
 ją się komportacy; Przeto Sąd Nakazuje aż-
 by też Strony obie Dokumenta wszelkie Grani-
 ce Dobr wyżej wyrażonych, objaśniające dosta-
 teczniey komportowali; ato natychmiast; A po-
 nieważ Jwilt Jan Nikotaj Chodkiewicz Sta-
 rosta Imudzki, dostateczniey komportuje, y ze-
 wuz, więcej żadnych, nad komportowane, Dokumen-
 tow Granicznych do tych Dobr niema, do przy-
 sięgi zabiera się, a Jwilt Kajetan Potocki
 Starosta Dymirski y Korywiecki, na dostateczniej-
 szą komportacyą nie nie komportując, że żadnych
 więcej nad komportowane, na dniu Onegdajszym
 Dokumentow do Dobr wyrażonych niema, przysię-
 gę offiaruje; Przeto Sąd te Strony, na rzetelność
 komportacy, do zaprzysiężenia przypisuje; A po-
 nieważ, też Strony w obecności Sądu, pokłękow-
 szy, Przysięgę ze wszystkimi Wroczyściami; na
 tę Potę, iako Dokumenta wszelkie, Granice Dobr
 wyżej wyrażonych, pod niniejsze ograniczenie

podpada

podpadających obciążających, rzetelnie komportowali
 y nie naskłodę Strona Strony, nieutaita, wykonali.
 Przeto Sąd, zadosyć uczynić Wyrokom Sądu
 swego, tę Stronę uznawszy, od dalszej komporta-
 cyi uwalnia, y sprawę pryncypalną wprowadzając
 nakazuje, a w prowadzeniu, dalszych kontrower-
 syi wysłuchawszy, nakazuje, ażeby Strona, pryn-
 cypalnie Powodowa, to jest J.Wiatt Hrabia Chod-
 kiewicz, Starosta Zmudzki, Klucza Czernobylskie-
 go Dziedzic, Duki swoy zaczął, prowadzić
 y znaki graniczne, Sądowi swojemu okazał,
 a to natychmiast; Prowadził a tedy Strona, z Mię-
 jursdykcyi, Sąd swoy ku Potudniowi, po nad
 Nieprem, z Wodą nadwoie stał, y tam stanow-
 szy, opowiadając, zetym Mieyscem, przechodził
 za Rzeki Niepru, Szlak Karawanski. Ktorego
 teraz żadnego znaku w tym Mieyscu niepo-
 żywata, y ten szlak miał graniczyć; Dobry Klucz
 Czernobylski od Dobry Klucza, Horostawpolskiego
 y natym Mieyscu Duki swoy zaczął, y Ter-
 minum a' quo okazał, gdzie stanowszy Obliczon
 na Zachod Stoićca Limowy, a Recami do Rzeki
 wspomnianej Niepru, okazywata w prawey Rę-
 ce, na samym brzegu wysokim, Rzeki Niepru,
 Horodek mieniąc, i tam bywata dawniey komo-
 rakrolewska, teraz znać tylko iakiegoś okopu
 kawatek, na podobieństwo Miesiąca, a reszte Wo-
 da Nieprowa, znać że podmuliła, także oka-
 zywata zatyym Horodkiem, mieysce Wzższic
 powiadają

powiadać że natym miejscu, bywał dawniej
 Przewóz zagraniczny, do Brzegu Dobr. wsi O-
 paczyk w Kluczu Czornobylskim, między się,
 przypierający, a daley okazywata, Miejsce Starcy
 Prypeci, wpadający, w Niepr gdzie y teraz Woda
 znaczna znajduje się y w tej Stary Prypec, nie-
 podaleko Uscia, w Niepr, Jezioro Czortowica upa-
 dający, y w tej Rzece prawcy wszystkie Gronta Lasy
 y Pola, do Dobr. Klucza Czornobylskiego Wsi O-
 paczyk, a zaś w Lewey Rzece, wszystkie Gronta
 Pola y Lasy, do Dobr. Klucza Hornostajpolskiego, Wsi
 Domantowa należa, a na wsparcie tej swojej Al-
 legacyi stawila ludzi, zagranicznych z Państwa Ros-
 syjskiego, ze wsi Sorokoszyk Prawowitych Miro-
 na Mielnika, y Marka Gryba, którzy zeznali, że-
 na przeciw ukazanego, Starego Przewozu, bywał
 brzeg Opaczyski, oprócz tego, Miron Mielnik ze-
 znat, że niedaleko tego Przewozu, z strony Państwa
 Rosyjskiego, na Rzece Nieprze, miał swoy Altyn z
 Bratem swoim, y dobrze o tym brzegu Opaczyskim
 pamięta, - Protestowalsię Jwitt Kajetan Potocki
 Dymirski y korynnicki Starosta, Klucza Hornostaj-
 polskiego, z przyległosciami Dziedzic, przeciwko Jwidu
 Janowi Mikotajowi Hrabi Chodkiewiczowi, Gene-
 ralnemu Bięstwa Imudzkiego Starscie, Dobr. Kluc-
 za Czornobylskiego, Dziedzicowi w takowym sposobie,
 że Jwitt Starosta Imudzki na mocy Dekretu
 Lickiego Lutomirskiego, w porządku Rozgrani-
izemnia

nieczenia, Dobr Klucza Hornostaypolskiego od Dobr Klucza Czornobylskiego między sobą, z jednej, a Wsiel Stansta Dymiskim z drugiej Strony zapadłego, Sąd Podkomorski, wraz z Urzędem Jego-Granicznym, Lutomiskim, do uskutecznienia Działu Granicznego, ziachate, najprzód, przeuroko Prawu y zwyczajowi, bo na Gronie nie uspornym, przedtym yteraz do Wsi Domantowa, spokojnie używanym przy Uyscu Jeziora, Ronskie zwanego, w Rzekę Niepru wlokowat, y do ufundowania Jurysdykcji, w tymże Mieyscu, stat się Powodem, a po tym błędnie rozpoczynając Terminum a quo, nie wspierając go żadnem Dokumentami, raz przy brzegu Rzeki Niepru, na mieyscu starego Przewozu, przez siebie nieustannie Opaczyskim mianowanego, a istniejącym zaświadectwem Dokumentow, y wyznaniem Ludzi Domantowskich, zdawna do Domantowa należącego, a powtore, oput stay postapiwszy, przy Trakcie Jakincis Karawaniskim, zwanym, którego teraz Znak, y Sladu doyrzeć niemożna, prawie w środku Gronow Domantowskich, na Uroczysku Horadku, przy brzegach Niepru, y Jezioro Ronskie potozonym, okazując ystanowiąc, przez Pola Łaki y Łazosie Domantowskie, po prawey stronie, też Grona mieniąc, bydzi za swoje, Opaczyskie Duki swoy prowadzić zaczyna, który iako ubliża wszelkim dowodom, Pisma, własność, tegoż Grona, Dobr Wsi Domantowa, od Wrecka okazującym, y samemu nawet, spokojnemu Dobr Tychie, od lat dawnych, bez żadnego

Zadnego Sporu używaniu, tak bezprawne te-
 goż Dukę w Grontach i na Grontach Domani-
 tońskich, rozpocząć uformowanie Jwied Stawsta
 Dymirski; przeciwko Jwied Stawstae Imudzkie,
 mu, powtorne czyni zaświadczenie. Reprezentuje
 się Jwied Jan Mikotaj Krabia Chodkiewicz
 Generalny Siewta Imudzkiego Stawsta, Dobr O-
 paczye' Kupowatego, Oteszowa y Imych Dzie-
 dzie, przeciwko Jwied Kapitanowi Porockiemu,
 Stawstae Dymirskiemu, Dobr wsi Domantowa
 Dziedzicowi; w tych wyrazach, iż Jwied Stawsta
 Imudzki uśkuteczniając Dekret Liemski Lytomiński
 w porządku Ograniczenia, Dobr Opaczyc, Kubi-
 na, Kupowatego, y Oteszowa, od Dobr Demantowa
 wa, y Hornostaypola zapadły, Sąd Podkomorski
 Lytomirski y Jego Urząd Graniczny, Podług Prawa
 y Lwycarzu, przy Rzecz Nieprze, na Groncie lubo
 swoim własnym, Dobr Opaczyc Dziedzicznym,
 gdy iednak przez Poprzedników Jwied Stawsty
 Dymirskiego nieprawnie y przeciwko wszelkiemu sta-
 wstae przywłaszczonym, a dlatego uspornym po-
 stanowit, y tak od Przewozu Starodawnego, na Rzecz
 Nieprze, zaświadcstwem, y przyznaniem ludzi sta-
 rozitynych Sorokoszyckich, do brzegu Opaczyckiego przy-
 bijającego, przy uysau starey Wypeci; w Niepr Rzecz,
 kę, a Czartowicy Jezierza, niznym pływaniem, w
 Starą Rzekę Wypec' a nie przy Jezierzedowskim
 od 1821

od Poddanych Demontowskich, nieprawnie prze-
 zwanym, Sąd Podkomorski posłanowił, y po Wzro-
 tego Przewozu, za Horodkiem, naradę Dokument-
 tow Przeduniowych iako też Dokumentow późnie-
 szych, a w szczególności; Roku 1620. zostawiając w
 prawcy stronie Gronta Lasu Łąki Seniora, y Ługi
 do Dobr. Opaczyc y ich przyległości; a w Lewey
 do Dobr. Wsi Demontowa, Terminum a quo Du-
 kufwoiego, Prawnie y sprawiedliwie zaczął, dla-
 czego Tenie Jwiele Starosta Zmudzki; o ubez-
 pieczenie wziętego przez siebie Terminu a quo,
 na Dokumentach, y przyznaniu Ludzi Staroży-
 tnych Sorokoszyckich, wspierającego się, prze-
 ciwno, Jwiele Porockiemu, Stawscie Dymyjskie-
 mu, powtorną Reprywatycją zapisał. — A da-
 lej od zaczętego Terminu a quo, iako się wyżej
 opisało posępniąc, strona, prowadziła, na Zachod
 Stonca Limowy Grontami z początku rzadkim
 Lasem zarostem; różnego Przewa, a daley robo-
 czemi; w używaniu teraz Dobr. Wsi Demontowa
 do Klucza Horostawpolskiego, należących będącemi;
 iakoby Szlakiem Karawaniskim, y ukazywata Miej-
 scami; w Dukcie Parowy niewielkie, ale dosyć zna-
 czne, mieniając iż te Parowy, znają Wąwozy
 Szlaku Karawaniskiego, a daley przyprowadziła
 do drogi; ze Wsi Demontowa, do Lasu y do
 Rzeki Niepru idącej, z początku Nieutartej, y
mało w

mało co znaczney a co raz daley dobrze utorowaney,
 y tę drogę za Szlak Karawanski, mairę a bardziy
 niemierę że tym samym miejscem, iak bywał Szlak
 Karawanski ta droga iest wyłożona. tą drogą w ioinę
 Stronę waktamirującą się y za powodem Oney idąc
 przeciągiem Stugim blisko Cwierci mile, aż do samey
 Wsi Demantowa, atę Wsie Demantow na wprost
 przechodząc, miby między Poludnie y Zachod waktaw.
 mairę się, na środku tej Wsi ukazywała, co prawoy
 Rze Duku, Dłoto niewielkie waktaw, jeziora me-
 wiele wody co sobie mairę, y naczawa go błoto Sa-
 dowe, opowiadając iż ta Wsie Demantow, mieda-
 wno. natym miejscu Iasiadła, a przedtym co miej-
 scu tym, przybłoc Sadowym, żadney Wsi niebywało.
 Wsie zaś Demantow na jnym miejscu, przy je-
 ziorze Klepari zwanym, w lewoy rze Duku, potocz-
 nie swoje mairę, dawniejszych Czasow zasadę swoję
 miała, Strona zaś pilnująca Obwodu, przyznawa że
 Dukt Dziedzica Klucza Czornobylskiego, prowadzony
 iest starym Szlakiem Karawanskim, y błoto Sadowe
 na środku Wsi Demantowa sytuowane, ale tak
 Szlak Karawanski Stronami własnymi Demantow-
 skiemi przechodził przedtym, iako y Dukt cały z O-
 bydwóch Stron Stronami y Polami Demantowskiemi,
 od zaczęcia Sęgo, aż do Wsi iest prowadzony Wsie.
 zaś Demantow, od pieruszej lokacyi swej, natym
 samym miejscu, przybłoc Sadowym, iest zasadzona
 która Osiadłocią swoią Czasow dawniejszych aż do
 Jeziora Klepari na staie teraz od Wsi Demantowa
 odległego, siągaba, a Strona Demantowska, w górę,
 po rze Rzekę Nieprom, aż do Rzeki Brypea, gdzie
 Wsły zaczynają się rozległość swoią mairę, a od bło-
 ta Sadowego, Środkiem Wsi idąc, y Onay Potok w

prawey Ręce do Klucza Czornobylskiego, Wsi Opaczyc a
 w Lewey do Klucza Hornostajpolskiego, wraz z Gron-
 tami y Lasami zostawiając, Tymże Szlakiem Kara-
 ewaniskim gdzie teraz Droga tylko niewielka, ze Wsi
 Demontowa do Miasta Hornostajpola jest wyd-
 zana, Lecz Grontami w użyciu teraz Hornostaj-
 polskim, Wsi Demontowa będącemi, między Potudnie
 y Lachod Strona, idąc aż do Błota Woronihowka
 zwanego, od Putrocy ku Potudnowi, Sack swoy
 mającego, na którym Grobla niedawno usypana
 y młynek do Wsi Demontowa należący znajduje
 się Strona zaś Duku pilnująca, odpowiadając
 że ta Grobla i młynek, na błocie Woronihowka zwa-
 nym sytuowane, są Starożytne Demontowskie, a
 Gronta po Obojey Stronie Duku są własne Demon-
 towskie nigdy żadnym Sprzeczkom niepodlegające
 a przesyłszy te Groble, tą Droga, za Szlak Kara-
 ewanski mianą, w tę stronę ku Hornostajpolu
 idąc, Droga, idąc w Lewą rękę, do Wsi Stracholisia
 powracając, nucając, przyprowadziła do Błota
 Wielkiego, Mostowe zwanego kępami zarosłego,
 Wody teraz w sobie niemającego, powiadając że
 natym Błocie bywał Most wielki, do Dobr Op-
 czyc Klucza Czornobylskiego należący, przez Bazar
 przed kilkunastu lat spalony, y na dowód tego stu-
 py, po Czasy bywającego Mostu, śladów swemu ukazy-
 wała, Strona zaś Odporna powiadając, że Błoto
 Mostowe dawną należy do Dobr Klucza Horno-
 stajpolskiego, Wsi Demontowa, y natym Błocie d-
 awna bywał Most, który gdy przypadkiem zgorzał
 Boddam Demontowscy, przed lat dopiero Ceterd-
 stu, powtórnie Nowy wystawili, y Mostowe z tegoż
 Mostu

Mostu zdawra do Demontowa, optacane bywato Fronta
 zaś w całym Dukcie po obydwu Stronie od dawnych wie-
 ków, bez żadnych sporów do Demontowa należą a' przepie-
 szy to błoto tąż drogą, między Zachod y Południe idąc, aż
 do Kurhanow czyli Mogitek, w prawey ręce drogi z Demon-
 towa do Hornostaypola idącej, będących, a od tych mo-
 gitek Drogę wspomnianą z Szlakiem Karawaniskim
 mianowanym ^{z w lewej ręce} porzucawszy, a w Prawą, między, Zachod
 y Putnoc obrociwszy się, Frontami Czysia Dzewemnoynym
 a naywięcej Sosnowym, zarosłemi, Czysią Polami Kobacz-
 ni, w użycianiu teraz Demontowskim, będącemi, aż
 do błota Jagodne zwanego, z Błotem wielkim mosto-
 we zwanym, między łączącego się, a środkiem błota
 tego Jagodnego, wciąż między Putnoc y Zachod idąc, aż
 do uścia błota, drugiego błystiuwnia zwanego w toż
 błoto Jagodne wpadającego, a tym błotem Błystiuwnia
 zwanym w górę w lewą na Zachod Limowy obrociwszy
 się, środkiem tego błota, przez Drogę ze Wsi Opaczyc,
 od Putnocy, do Wsiow Stracholima y Rochtycz, na Połu-
 dnie, w poprzek tego błota Błystiuwnia, przez gac' idącą
 za naturalnym ciągiem błota prowadzita, Strona, aż do
 rozdwoiercia się tego błota na dwie, gdzie w prawą obro-
 dło się Błoto Wielkie Błystiuwnia, co Fronta Czornobylskie
 a w lewą Mniejsze Błoto czyli Odnoga mała, tegoż bło-
 ta Błystiuwnia, niedaleko kończąca się, kończą w Fron-
 tach Demontowskich do Hornostaypola; Strona zaś
 Odporna twierdziła, że tak same Błoto Błystiuwnia, iako
 y Fronta z obydwu Stron, tego błota y Duktu prowa-
 dzonego, zdawna należą do Demontowa, a' wyszedł-
 szy z błota Błystiuwnia, y One w prawą, a Odnogę małą
 w lewą porzucawszy, z widel tych błot wychodząc, Lasem
 roznym Dzewem a naywięcej Sosnina, zarosłym rzadkim
 między.

między Łachod y Łołudnie nakłaniając się iak nay
 prościej Linię, do Sosny Omdanica nazwanej, ko-
 rey teraz Strona. mikołazda, tylko Lien' Ony wyżej
 Łolana wymiasty, Mieniąc ie ta Sosna Gramice, mię-
 dzy Dobrami Opaczycami Klucza Czornobylskiego, a
 Dobrami Demontowem, Klucza Hornostajpolskiego, o,
 znaczą, y Rubiere czyli Znaki graniczne na Sobie mia-
 ła Strona zaś Duktu pitnuięca odpowiada, że,
 natym Lnie Sosna Prywatna stała, nigdy żadnych
 Znakow granicznych ^{na Sobie} niemająca, ani Nazwiska Inzego
 tylko zwyčajney Sosny, Imię zaś Sosnę y w Imym miej-
 scu, Nazwisko Omdanicy, na Sobie mająca, y znaki
 Graniczne, Dalej ku Czornobylowi przy oprowadzeniu Du-
 ktu Swego, okazać y dowieść deklarując, że zaś Fron-
 ta y Łasy, gdzie Strona, miby Lien' Omdanicy okaza-
 ła, są własne Demontowskie, nigdy żadnym Sprzecz-
 kom niepodpadając, a od tego Lnia Sosnę Omdanicę,
 iak Strona ewidująca powiada, / oznaczającego, Polami
 Robocznymi Łasianemi, a Częścią Lasem Łarobnem, iak
 nayprościej Linię do Łotodzia, Biszczurowego, do
 Dobr. Wsi Opaczyc należącego, przez Ludzi Hornostaj-
 polskich, rozkopanego, gdzie teraz tylko Łama okrągła,
 ewiduje się dalej, Opowiadając, iż od tego Lnia Sosny
 Omdanica mianowanej, aż do Łotodzia Biszczuro-
 wego, Fronta Łłota Łarobie y Łasy, z Prawey Ręki, do
 Dobr. Czornobyła, Wsi Opaczyc y Hubina, a z Lewey
 do Dobr. Hornostajpola należą, y co aktualnym zdaw-
 na aż do niniejszego Aktu, Oboihey Strony są używa-
 nui, Strona zaś Duktu pitnuięca, Odpowiadając, że,
 Łaczęwszy od Lnia Sosnowego, gdzie Strona poka-
 zywała Sosnę Omdanicę, na Nim stojącą, aż do Łamy
 Łtorą Strona Biszczurowe Łłobodzia nazwała, Fron-
 ta w używaniu Oboihey Strony, są teraz, iak Dukt

prawa

prowadzony, ale te Gronta po prawey Stronie, Duktu,
 dopiero od Dziwizgu Łab, do Klucza Czornobylskiego,
 są odebrane, y w używaniu zostały z dawnych zaś
 Czasów, zawsze do Wsi Demantowa należały. Ta
 zaś Jama którą Strona Dukt wiodąca. Kotodziai
 Byszczurów nazywała, niemna tego Nazwiska Koto-
 dziai Byszczurów, ale w tym Mieyscu. Budniawez
 Nazwiska żadnego, bywała. przez Hr. Mulińskiego
 bernatora pod ten Czas, Hornostaypolskiego, przed lat
 kilkunastu, dla wygody Ludzi w Polu robiejących, y Byłta
 Kobocznego w Łanie Dworskim wykopana, a dońc. Ome-
 lamie, czyli tej mieysce, gdzie bywała, tudzież Byszczu-
 row Kotodziai, w Innym Mieyscu, w Dukcie swoim,
 okazać, y Dowodami wesprzeć, zarządy, a od tej Jamy
 Byszczurów Kotodziai zwaney, idąc daley, wszystko mię-
 dzy Zachod y Południe, Grontami, roboczemi, w uży-
 waniu teraz z Prawey Ręki Czornobylskim, a z Le-
 wey, Hornostaypolskiem, będącemi, mieyscami Chmu-
 rami zarosłemi, przechodząc Drogę, Niczwielka, z Hor-
 nostaypola od Południa, do Wsi Opaczyc, na Bulnie
 idąc, przez Wzgorek Niczwielki y przyprowadzila
 do Dnia Łosnowego, na Polu roboczym będącego,
 nieopodaleko Grontów niskich, Łepami y Rekitami, Za-
 rosłych, o kilkanascie Łokci odległych, znacznie roz-
 ugaizających się, w których w Czasie Rozwozu, wszelkie
 Wody bywać mienila, ale teraz dosyć wyschłych,
 y w Obszerne Niziny ciegli Błota, Kustyno Kato
 nazywała, i opowiadała, iż zaczęwszy, od Rzeki Nie-
 pru, aż do tego mieysca, iak Dukt swoy prowa-
 dziła, z Prawey Strony, Gronta, Lasy, Pola Zarosłe,
 Rzeki, Błota, y co bydz' może, na Gronce, do Dohr-
 Wsi

Wsi Opaczyc, do Klucza Czornobylskiego, należący a
 zaś z Lewey, do Dóbr Wsi Demontowa, w Kluczu
 Hornostajpolskim, mieszczący się, należyć po-
 winny, y natym Mieyscu, u Kustynno Kato, ku
 Zachodowi Stonca ciągnącego się, gdzie Trzy Pię-
 ty Schodzie się mienią, to jest Opaczyska od Pu-
 nowy, Demontowska od Soludnia, Oraniska,
 Dóbr Dziedziatwa Metropolij Kijowskiej, od
 Zachodu Stonca, Dukt swoy co do Dóbr tylko
 Opaczyc, y Miasta Czornobyla ziedney, a Dóbr
 Demontowa y Hornostajpola zakonczyła. —
 Prosteował się Jęw Kacjan Potocki, Dymirski
 y Korytnicki Starosta, Dóbr Klucza Hornostaj-
 polskiego z Przyległosciami Dziedzic, Brzeziwo
 Jęw Janowi Mikodaiowi Krabi Chodkiewiczowi
 Generalnemu Piętkowi Lmudzkiego Starostę Dóbr
 Klucza Czornobylskiego Dziedzicowi. w tym brzmie-
 niu yoto, Ji Jęw. Starosta Lmudzki w ciągnienu
 Duku, cęć Graniczny, nie na mocy Dokumentow
 ani Uzywania swoięgo, ale podług ewoli y upo-
 bania swęgo prowadząc, na Zachod Limowychin-
 ca, Wszystkie Fronta po prawey Stronie, tegoz Duk-
 tu, do Dóbr swoich Klucza Czornobylskiego, a wy-
 raznie Wsi Opaczyc mieni bytć należące. a na
 tym przyewłaszczeniu Frontu niennaiąc dosyc, po-
 ciągnowszy Dukt nasamą, Wics Demontow anti-
 quitus, ciągać Demontow Dziedzicną, a Bra-
 wem Dziedzicznym Hornostajom, zbyta, a od
 Hornostajow do Drohoicewskich, Jure Sanguinis
 przysida, od Drohoicewskich zaś Domeci Szrukow
 przedana, a od Szrukow, Prawem Spadku co Dze-
 dzicne

Liczne posiadanie Domu, JW Starosty Dymirskiego
 Posada, więcej jak od Lat dwóchset, od Lasady
 swojej przy błocie nazwanym Sadocze ubika-
 jąca mającą dawniej rozległością Osady do Je-
 ziora Klepani niepodaleko Wsi Łozysko mającego
 Dosięgającą, Łotwę Też wsi Duktem swoim
 zabiera, cożpak Oczewistosa, twierdząc iakoby tak
 Wsie Demontow, dawniej Siedlisko swoje, przy
 Jeziorze Klepani miała, naco Dowodu, ani Bisma-
 ani Świadectw nieokazuje, owszem przeciwnie,
 własnymi Dokumentami, Grocem tak do-
 przedników swoich, iako też y Samego Siebie,
 ewinkować to będzie, że tak Wsie całkowicie, bez
 rozzerwania Przedzieleniu JW Potestanta, przypa-
 da, którą przeszedłszy, ciągnąc Dukt przez Bło-
 to Woroniewkę y groble natymie błoci, przy
 młynie wypana, na błoto Mostowe zwane,
 na którym, po dwarazy od Podanych Dóbr
 Wsi Demontowa był Most stawiany, pierwszy
 od Czasów najdawniejszych, Drugi od Lat Czer-
 dzestu, obydwa od Bojarów splomione, tamie
 bez żadnego Dowodu, ieden tylko Most Wielki,
 iakoby do Opaczyc należącej, przyznając, a
 ztamtą przez Błota, Lasy y Łasie, po prawej
 stronie Fronta własne, Demontowskie przeista-
 cając w Opaczycie, do Błota Blistuionia, Środ-
 kiem którego idąc, w górę, na Sosnowy Bień, ma-
 le od Ziemi wymiasty, Onelamią nazywał, y
 o iakichśi Rubieżach czyli Nauosach, co do
 Istoty swojej, pozeru y podobieństwa mieć nie-
 mogących

mogących wzmiankować, a' postępując dalej, Frontami
 Demontowskimi, mimo cież swoją, Rubin, nieda-
 cuna osadzona, do Rozdolu przy Łanie Dworskim
 Hornostajpolskim, niedawno, przez Poddanych Hor-
 nostajpolskich, co lat dopiero kilkunastu, z rozkazu
 Ur. Mudińskiego Subernatora Hornostajpolskiego,
 dla wody wykopanego teraz ziemią zapadłego, y Poli-
 nę tylko matką okazującego, nie stusinie Kotodzio-
 niem Liszczurowym mianował, bo tak Psna Ome-
 lanica, iako też y Kotodziai Liszczurow, daleko w sm-
 nym miejscu, iako Strona Protestująca się w Cią-
 gu Duku swego okaza, mają swoje położenie, y
 prawdziwą Nomenklaturę, a przeto, o bezprawne
 Frontami własnymi, Demontowskimi, Ciąg Str-
 nicznego formowanie, też Fronta po prawey Stronie
 bydzi iakoby do Klucza Czornobylskiego, za należne
 ce Sądzie Liazdowym, uznawanie, y uznawa-
 niem Onych kwestyonowanie, J.W. Starosta Dymit-
 ski, przeciwko J.W. Starosie Imudzkiemu, protes-
 tuje się — Reprotestował się J.W. Jan Mikolaj Kła-
 bia Chodkiewicz Sł. Diet Imudzkiego Starosta
 Dobr. Opaczyc, Kubirra, Kupowatego, y Diefowa Dze-
 dzie, przeciwko J.W. Kajetanowi Potockiemu Starosie
 Dymniskiemu, Dobr. Usi Demontowa, Dziedzicowi,
 w tym brzmieniu; iż J.W. Starosia Imudzki, ruszyc się
 się od Terminu a quo, Duka swego ciągnął, staw-
 dającym Traktem Karawaniskim, przez Poddanych
 Demontowskich przynanym, miejscami przez
 pooranie zatraconym, po większej zaś Części, w prze-
 ewadach to jest koluach dobrze znacznym, srodkiem
 Demontowa, do btoła Sadowego, a od tego btoła
 Traktem Karawaniskim, do btoła nazwanego
 Woronichewka

Woronichowska, na którym btoce, teraz miedawno, Gubla
 usypana, y młynek postawiony, a przed tym kupcy
 przewozili się Łytem, a od Łota Woronichowski do
 Łota Mostowego, na którym od Czasu najsawniejs-
 zych, dla przejazdu kupców, Most był zbudowany, y
 do Opaczyc należał, a gdy ten Most przypadkiem zgo-
 rzał, pod ten Czas Łoddani Demontowscy, gdy w O-
 paczycach miała była Osiedłość Demontow zaś był
 osiedlejszy, Most wystawili, y Łoddanych Opaczyc-
 kich ^{od Ręzi młyn} odepędzili, od Łota zaś Mostowego w Łoto
 Łagodne, tym zaś Łotem Łagodnym, w Łoto nazy-
 wające się Łlistocem, a środkiem tego Łota Łli-
 tiowem, puszczaąc po lewej Ręce do Demontowa Las
 nazywający się Herm, czyli korm do Sosny nazwa-
 nej Omelanicą, na Łolu stojącej, której Pieri tylko te,
 raz stoi, a gdy była w Catosi, miała w sobie znaki
 Graniczne, to jest Rubież, oddzielającą Fronta Opaczyc-
 kiego od Demontowskich Frontów od Tey zaś Sosny
 Omelanicę do Uroczyska nazwanego Bierzucow ko-
 łodział. Łtony Łolodział czyli Łudonia, od Czasu
 najsawniejszych, nie tak jak Łiedzie Demonto-
 wa twierdzi, że przez Łr Łulinińskiego, Łubernatora
 Łormstajpolskiego, wykopana w tym miejscu, a
 niegdyś inożey, y była iak dziś jest Uroczyskiem
 Granicznym, zstawiając w Prawej Ręce, Fronta, Łola,
 Łasy, Łeziora, Łiarozęgi; do Łobu Opaczyc, a w le-
 wej do Łobu Demontowa, Terminum per quem
 Łuktu swojego rozciągnoł, y że tak wyżej wy-
 rzone Uroczyska, są w Łronie Opaczyckim, y
 Łront Opaczycki od Demontowskiego oddzielając
 Łaku. też że Demontow, nie w tym miejscu, ale
 przy Łeziorze Łlepani zwanym, miał swoje osade

nie, a nato miejsce, medauno jest przemiesiony, Inkwizytor dowiedzi. Oświadczają się Tyłatego o ubezpieczeniu Termini per, quem, Duka swiego, przeciwko Jemu Potoc-kiemu, Poroscu Dymniskiemu, powtorzone z odpo-wiedzią zawiązi uskarżeniem. A na wsparcie tej sa-iej allegacji, Łożyba Strona Duka kończąca, Doku-ment, Intromissya Rubeu Tytyga Szczęsiet Osinego, dnia Trzydziestego Decembris z Procu Kijowskiego wyjęta Imieniem Ur. Samuela Hornostaja, Podkomorzego Ziemi Kioewskiej, do Dobr. wsi Demantowa, z mojej Donacyi Termini, od Inż. Pani Mareski Dżiney Roman-towej, Michajłowny, Laskowej, Jegziny Proch Winnic-kiej, y Małżęka jej Ur. Michada Lasko, Stuzkacy-ewżęta; ktorey takowe są wyrażenia Granic yłtro-czyski; Jz szlachetny, Jan Zabinski Imieniem Pa-now Lewaich, te Dobra wsi Demantow, podając-ee Posesya, Ur. Samuela Hornostaja, Podkomorzego Ziemi Kioewskiej, Granice Tych Dobr. w tych Stowach: Lamknob, Począwszy od Rzeki Starey Dnypeca, do Uro-czyszczu przyczyniającego się Welby, a od tego Uroczyszczu, za Leretem, Tywcom, na Błacie y na Front, Kmi-ziński, do Peredylnego Ostrowa, Ulnego jeziora do Kradki; a od Kradki do Uroczyszczu, przyczyniają-cego się, Mikulskie, na Borek ku Satemu Plotu, na Herma a z Herma, przez Bor, do Uroczyszczu Bli-ziownia, a a Poprzek Bliżowni, w Piszczuncu. Kolodiarz od Kolodeia, do Kustyna Kato, gdzie Biega Granica przyszedła, Oświadczają się tu Strona Duka kończąca, iż tym Dokumentem dowodzi, tylko Termini, ad quem, to jest Kustyna Kato Imię zaś Uroczyska, w tym Dokumentacie opi-sane

sane, iako Szkodliwe Granicom Dobra Klucza Czornobyl-
 skiego, tak Onych nieważności, Swoimi Dokumentami
 probować będą. A dla przyznania Sobie Termini ad
 quem w tym miejscu, przy Kustynie Kato, podmiasta,
 Kona Duka kończąca, Przypozew z Strony Swojej po
 Ję. Pedeona Serzego Korbackiego Biskupa Pińskiego,
 Metropolii Kijowskiej, do której te Dobra Wios Odrane
 y Loryn. należą, Administratora, z Procu Lutomirskiego
 Onia Piesnastego, Augusta Roku Terazniejszego, 1779.
 Dla przyznania, pięty wydany, y Brosita o Przyda-
 nie Woznego dla przywożenia Sennika, Tęgoz, Dobra
 Wsi Odranego, atak Są ku zaganui Strony Po-
 wodowej, nakłaniając się, Woznemu Opatrzonemu
 Trochymowi Sachrowiczowi Sądowni Swoemu obec-
 nemu, Tęgoz Sennika przywożać rozkazał, A
 za przywożaniem Woznego, Ur Marcin Baykowski,
 Archiwista y Oblepotent, Metropolii Kijowskiej, Imieniem
 Ję Administratora, y Officiala Jęze Metropolii
 przed Sądem Swoim stanąwszy stawil Ludzi Pa-
 rnych z Dobra Metropolitaniskich Wsi Odranego
 do przyznania Pięty. Prawowitych Wasyla Kli-
 menka, Jwana Chulczenka, Chrycha Sennijenka, Jwana
 Mozgonienka, Jowchyma Bardyte, y Lewka Sawienka,
 gdzie stanąwszy najprzod sam Ur Marcin Baykowski
 zeznał iż o ztykaniu się, Pięty Odraniskiej, Czornobyl-
 skiej, y Hornostawpolskiej, y Granicach wcale nie-
 wie, ponieważ dopiero Bud-hoku iak jest w Służ-
 bie Metropolitaniskiej ale Ludzi z Odranego
 stawieni, lepszą o tych Granicach wiadomość być
 mogą mieli, Bracowici zaś Góddam Odranscy, wy-
 zey.

tej Stawiem iemali, iż w tym miejscu gdzie Dzie
 Dzie Czornobylskiego Klucza, przy kustyro Kato.
 Duka swego zakończył, Przy dwóch Dierkach Samu
 wych dwie Sosny były nazywające się Babu, które
 przez Bazar podobno zgorzały, a natych Sosnach były
 Rubieże y Chmianie czyli znaki Graniczne, Słyszeł zaś
 od Starych Ludzi, ale Sami niezapamiętali, iż przy
 tych Sosnach Schodziły się Trzy Dierzy Frontów, Są
 siedzkich iedna Dobra Wsi Opaczyc, do Klucza Czor
 nobylskiego należących, od Putrocy, Druga Dobra
 Wsi Ruktycz, do Klucza Hornostajpolskiego, Trzecia
 Dobra Wsi Dramnego do Metropoli Kijowskiej, nale
 żących, używanie iednak ierażniejsze, Łobo Tych
 Dierkoć Frontów y Łot, do Dobra Demantowa,
 y Hornostajpola należy, Iednak Orri na tych
 Frontach miesiali; Swoie Sosny Barne, które Podda
 ni Demantowscy y Hornostajpolscy, powygrabiali
 y na Łola powygrabiali; y do tych Czas używają, a
 Poddanych Dierkich, na Łot mile od tego miejsca, z u
 żywaniem odsunęli, lecz po tym zaś już pamięć Dzie
 Dzie Klucza Czornobylskiego, niektóre Fronta przez Pod
 danych Ruktyckich, Demantowskich y Hornostajpol
 skich powygrabiane, do Czornobyli podobierali; y Ło
 za z tych Frontów pozabierali; Dwóch zaś tylko, z tych
 Poddanych przyznano, że przy Tych Sosnach Babu
 zewanych było Trzy kopce Graniczne, z których ieden
 widział sam tę kopce, a drugi słyszał tylko o nich że
 były, a na wsparcie Tej, Poddanych Swoich alle
 gacji; położył Imieniem JW. Administratora
 Metropolii Kijowskiej, Dokumenta, Pierwszy De
 kret Kapituły, z książką Kijowskich ewangelij Sylatic

między Wielkym w Bogu Imię Ojcem Piotrem, Mo-
 chyla Archymandryta, y Wszystka Kapituła, Mana-
 steru Kiiowo-Peczarskiego, z jednej, a Ubr Alexandrem
 Humienieckim, Dzierżawca Klucza Hłomostawpolskiego
 z drugiej Strony, w którym Uroczyska takowe, są
 wspomniane, Uroczyszcze Rektum Jabłonym, na U-
 roczyszcze Dubrowu, Drugi Dekret Trybunałski, na Wo-
 iewodztwie Kiiowskim, Przysięgę na Szkodę naka-
 zują, Roku tegoż 1633. Miesiąca Julii Piątego dnia,
 między Tymże Wielk Archymandryta Kiiowo-Peczar-
 skim, z jednej, a Ubr Teofila z Goraiia Samueloway
 Hłomostawia, Podkomorzyna Kiiowska z drugiej Str-
 ony nastąpił, w którym Uroczyska Orzytkowskie
 u Ostrow Prozywaiem, Rowec, Peczka, Kotodaiowa, Ku-
 robyskiej, Borowoiu Osokorneyi, u Zakutu Hlatyszcza
 y Inszye Różnye łde, Poddany Oranicy, Rybi to-
 wity y zdawnych Łasow, używamye swoje meły, są
 wzmiarkowane, Trzeci Manifest z Wixya Sasów, y
 Ostrowow, Roku 1759. Miesiąca Apr 30 Dnia, w Grodzie
 Łytomir Imieniem Jego Floryana Hrebnickiego Me-
 tropoll Kiiowskiego, y Feliana Wołodkowicza, Biskupa
 Chetm Koadiutt Seyze Metropoll, przeciwko Jego Eusta-
 chiemu, Porockiemu Łesw Koron y Maryannie Katokey Mat-
 Łakom, o nastanie Ludzi na Ostrowy do Dobry Wsi
 Oranwego należące, Jeden Ostrowki, a drugi Ostrow Da-
 browa

browa wazywajace się wyrabianie Bara, w Sosnach po
 Tychże Ostrowach, podrabanie Sosny Granicznej, na
 ktorej były Rubieże y znaki graniczne, a przeto zatarcie
 Frontow, y przewzięcie aziebysię Pięta, Dobr Wsi Oranne-
 go, z Dobrami Opaczycami y szornobyłem, nietacząta
 uczynionej, — Zasiwadcza się, do Kaetan Porocki Ko-
 rytnicki y Dymirski Starosta, Dobr Klucza Hornostay-
 polskiego Dziedzic, przeciwko do Jarowi Mikotaio-
 wi Hrabi Chodkiewiczowi, Dobr Klucza Czornobylskie-
 go Dziedzicowi, y do Scedonowi Horbackiemu, Bis-
 kupowi Pivskiemu, Administrat Metropoli Kiuowskiemu, Dob-
 Orannego y Lonyia Popsosorowi, do Marcinowi Bay-
 Kowskiemu, Archiwiscie Metropoli tudzież Pracowitym
 Wasylowi Klimenkowi Swanowi Chilerenkowi Frycko-
 wi, Jewsienkowi Swanowi Mozgowenkowi Towchy-
 mowi Bartyle, y Luokowi Sawenkowi, Poddany m
 Oran'skim, w takowym wyrazie, iż do Starosta Lmudz-
 ki, od Rzeki niepru, prawie w środku Frontow Demon-
 towskich, zaczawszy Terminum a quo, Sąd Podkomorski
 od tego Mieysca, przez Pola Lasy Polota Larośle y Fronta
 z Wiekii Demontowskie, iedne nigdy niekwestyonowa-
 ne, zausze spokojnie do Demontowa używane, inne przed
 lat dopiero kilku gwałtownie przez do Starostę Lmudzkiego
 zaprzeczowe y do Klucza szornobylskiego, zagarnione, ale
 Dekretem Liazdowym, w Miesiacu dopiero przeszłym Sier-
 pniu, dnia drugiego na Mocy Wyroku Trybunalskiego
 zapadłym, powrócić do Dobr Klucza Hornostay polskie-
 go na Kazane, a nawet y przez Sama, Wios Demontow
 od lat kilkusć, w posiadaniu Dziedzicznym, Popzedni-
 kor, do Sity Dymirskiego, zostaiaga, aż do Frontow Pachtye-
 Rich, a razem Hornostay polskich prowadząc, du-

Duktem Swoim przeciwko wszelkiemu Dowodowi
 Prawu y Stuszmowi; też Gronta po prawey Stronie
 iako wymiary Dukcie szerszy jest wyrażono, do
 Opaczyc y Kubicza bydz' niży, należące opowia-
 dać, y znaki Graniczne pod różnemi Nomen-
 klaturami, espak Oczewistosci iedynie z utwo-
 rzenia własnego ukazując, a postępując w dół
 ta Hornostajpolskie; na Rień Bosnowy wygo-
 rzaby, na którym stała Bosna, Marica Sza,
 Jzda, Poddanego Ruktyckiego, y tam stanowiący
 Terminum ad quem nieśluszenie oznaczył, bo
 to Okręgu Tej Bosny, Dola y Larośle Dohr Hor-
 nostajpolskich, rozciągając się, Takowe zaś deter-
 minowanie, bydz' niży przy Trzech Biegtach Opa-
 czyckiej Oraniskiej y Hornostajpolskiej allegując,
 do esparcia tej allegacji, J.W. Administratora
 Metropolii Kioceckiej przypisując, do którego Ur-
 Bawkocecki, Archiwista Stanowczy, y Ludzi po-
 wyżej wyrażonych stawiając, przez się, y tychże
 ludzi, ani to na mocy Dokumentów, teraz w dół
 Dzie Podkomorskim Podożonych, ani też używa-
 nia iedynie tylko fałszywe, J.W. Starosty Limudzkiego
 przy Dniu Bosnowym, Szaselowym, przez Sie-
 bie Bosną Babą nazywanym, iakoby przy blo-
 cie kustyjno Hato, w korzenionym, gdyż w tychże
 Dokumentach, o kustyjnowym Hato, y Bosnowej
 Babie żadney niemasz wzmianki; używania
 zaś stawieni Ludzie niepoparli Swoim wyznaniem
 stykanie się z Biegtą Oranską, y z Orynską, y z
 Grontami Opaczyckimi, y Hornostajpolskimi nie
 słuszenie przyznawali, y będnę swoim Pocieszom
 y podożonym

y potożonym Dokumentom, bo co do istoty prawdy, nie
 zgadzające się, czyniąc opowiadanie, które aby miało być,
 ty, całosci Grontów Demontowskich, Kuhtyckich y Hor-
 nostaypolskich, Jęw Starosta Dymirski o mieszcznie w
 Grontach Jęgo ^{z wotem} Dziedzicznych Terminów a quo per quem
 et ad quem poformowanie, Onych Duktem na Bra-
 wę, Prone, do Klucza Czornobyłskiego aplikowanie prze-
 ciwko Jęw. Starosce Imudziemu, a zaś przeciwko Jęw
 Administratorowi Metropolii Kioowskiej o bezprawne
 Grontu Klucza Hornostaypolskiego, w Oraniski y Loryniski
 przeistaczanie, y tam Liżty Dobr, Tychże, przy Oniu Sa-
 szelowym, wspanie otwartey Oczwistości y sprawiedliwo-
 ści, okazywanie odwołując się, do Braw Dokumentow
 Swoich y wyszych reprotestacyi powtórne czyni zawiad-
 czenie. = Reprotestuje się Jęw Jan Mikodaj Krakia Chod-
 kiewicz Starosta Imudzi Dobr Opaczyc Hubina kupo-
 watego, y Oteszowa Dziedzie przeciwko Jęw, Kajetanowi
 Gotockiemu, Starosce Dymirskiemu, Dobr Asii Demon-
 towa, Dziedzicowi; Ji Jęw Starosta Imudzi poczynszy
 Dukt swój od Rzeki Niepru, Uroczyskami wyżej wy-
 rażonemi, Dukt swój prawnie y sprawiedliwie prowa-
 dził, aż do Uroczyska Byszczurowocho Kolodiazia, a od te-
 go Uroczyska iak najprościej do Uroczyska Kustyno Sta-
 to, Ubranego przyprowadził, y Dukt swój, u początku ter-
 enia, Siennika to jest, Jęw Administratora Metropolii Ki-
 oowskiej, tudzież Goddanych Oraniskich y Loryniskich Me-
 tropolitariskich, prawnie y sprawiedliwie zakończył, y
 iako w wyszych Protestacyach, wyrażonemi Uroczy-
 skami, in Termino a quo per quem et ad quem Dukt
 swój podług Brawa y sprawiedliwości, prowadził Gron-
 tu Demontowskiego, mierzając, Gronta Lasu Pola Lu-
 gi Pianozgi, Jęwora, y Rzeki w prawey Rzece do Opac-
 czyc w lewey do Demontowa, podług należności do
 Dobr Opaczyc zstrawił, tak tego Dokumentami y
 Inkwizy-

Inkwizycjami, dowiesć oswiadcza się, y dla tego tak o
 catość Duku swowego, u Kustyna Hata zakończo-
 nego, iako też i że Kustyno Hata w Innym miej-
 scu nie jest y bydzi niemożę, przez Driedzica Demon-
 towa, ^{#ukazane} powtórne zanosi, przeciwko Jęw. Starosze Dym-
 mirskiemu, uskarżenie się. Reprotestował się ^W Inie,
 Kiegdz Jerzy Gedeon Korbacki Administrator Metropolii
 Kioowskiej, y całej Rusi, Turowski y Biński Biskup, i-
 koteż Ur Marcin Baykowoski, niemniej Bracowici; Ula-
 syl Klumenko Jwan Chulczenko, Kryeko Sasieczniko Jwan
 Mozgonenko y Jowchym Bartył, Poddani Dohr Metro-
 politarńskich, Wsi Orannego, przeciwko Jęw. Janu Kaje-
 tanowi Botockiemu, Starosze Dymirskiemu, że lubo
 przyznane Sennictwo, stykani się Bieży Dohr Me-
 tropolitarńskich, Wsiów Orannego i Lorynia u Kusty-
 nego Hata, przy Bniu Sosnowym, niedaleko Drogi,
 z Kubina do Hornostajypola idący, na którym przed
 kilkunasto Latami, Sosna z Rubieżami, iako Bieży
 oznaczając Fronta Krakstwa Czornobylskiego, Państwa,
 Hornostajypolskiego, y Fronta Metropolitarńskie Dohr
 Orannego y Lorynia, przy której y kopce Trzy, bydy to-
 nie żadney zmowrosy, ale iedynie tylko, iako przed-
 wieczna Granica, w tym miejscu schodziła się y dowo-
 mi swemi przyznane Bieży wsparczy, że ten Bieży so-
 snowy oddzielający Fronta wyżej wzmiankowane, przed
 kilkunasto Latami, miał na sobie Sosnę z Rubieża-
 mi, będącą, a iatym iako za podniesionym Terminem
 od Jęw. Jana Mikołajcia Kieghi Chockiewicza, Sta-
 Imudzke stykanie się Frontów swoich z Dobiami Kol-
 lateralnemi iest przyznane, to nie żadney zmowrosy
 Jęw. uszkodzeniu Frontów Jęw. Kaitara Botockiego
 Sta: Dymirskiego stało się, bo w tym miejscu, iako
 Dokumenta zaswiadczaia, y Ludzi starożytnych Inoa-
 gacze, Bieży nadmienionych Dohr schodzi się. — Apo-
 zakończony

Zakończonym Dukae Srony Rowodowej JW Jara Mikotaia
Arabi Chodkiewicza Sny Imuorkę Dobr klucza Czornobylskiego Dziedzica, Są nakazuje, azeky Srona Roz-
wana JW Kaitan Kotocki Dymurski y korytnicki Sta-
rosta Dobr klucza Hornostajpolskiego Dziedzic Ob-
wód swoy zaczynać, y prowadzić a' Jagowi Swemu znaki
Graniczne okazał ato natychmiast = . Zaczęła tedy Srona
Rozwana Dziedzic klucza Hornostajpolskiego Obwód swoy
od rzeki Brypcy, od Zachodu na wschód Srona płynący
y brzegu jej Liaskiem zasypianego, powiadając ze w tym
miejscu, przed tym Trzy piety schodziły się, jedna Dobr Wsi
Teremiec za rzeką Brypcią, leżących od Putnocy, Druga
Dobr Wsi Opaczyc, do klucza Czornobyłskiego należących
od Zachodu Trzecia Dobr Wsi Demontowa, do klucza Horno-
stajpolskiego należących, od wschodu Srona, przed tym roznego
Dziedziectwa będących, ateraz Dobr Teremiec y Opaczyc idne-
go panowania, JW Chodkiewicza do Czornobyła, a' zaś Dobr
Demontowa, JW Kotockiego do Hornostajpola należących
y z tego miejsca, Terminum a' quo, od Samej Rzeki Brypci
Obwodu swojego Srona Rozwana, Dziedzic Wsi Demontowa
do klucza Hornostajpolskiego należący zaczyna, y nad-
wód zaczętego swojego Dzieła, Bożyła Dokumenta tak-
owe; Pierwszą Donacyą Roku 1608. Dnia Czwartego Novembra
w Demontowie następującą, na Dobra wieś Demontow
od Ur Ewdokyi Wasylorowy, Xieiny Demontowoy, Michay-
lowey Laskowey ^{#y Michala Łaska} ~~Xieiny~~ ^{Grodzie} ~~Grodzie~~ ^{Ninnickiego}
~~Urzędu~~ ^{Matką} ~~Samuelowi~~ ^{Kotocki} Hornostajowi, na Lulinach Pod-
komorzemu Ziemi Kiucowskiej, służącą przed Aktami Gro-
du Kiucowskiego, Dnia Osmego Novembra Roku tegoz 1608
przynaną Dnia 22 Junii Roku 1609. do ksiąg ziemskich
Kiucowskich w sposób oblaty podana, Granice Dobr Tych
Demontowa, przy rzece Brypci kończące się, obracając.
Drugi Intrymisya do Tyche Dobr na rzecz Ur Hornosta-
ja, Podkomorzego Kiucowskiego, w Dobra wieś Demontow
służącą, w Roku 1608 Dnia 30 Decembra w Grodzie Kiuc-
skim

skim zeznaniem, w której ze Granicy Dobra Wsi Demontowa
 od Rzeki Prypeu; zaczynać się powinnym, jest opisanie.
 Trzeci Dekret Trybunałski Roku 1640. Dnia 26 Septem-
 bris i Książ. województwa kijowskiego wyjęty między
 Ur. Andreiem Drohoiczewskim y Elzbieta y Julin. Ma-
 zakiemi; Dobra Demontowa Dziedzicami i Jedney a
 Jee. Kazimierzem Sapiechą Marszałkiem województwa
 Dobra Kłucza Czernobylskiego, wsi Opaczyc y Te-
 remnie Dziedzicem, względem wypicia z Ostrowa
 Bubnowa y Jeziora Głuszcza, ferowany, Czwarty Pro-
 testacya Ur. Pawła Gorczyńskiego Łoposiora, Dobra Wsi
 Demontowa, przeciwko Jee. Kazmierzowi, Sapieze Kąsz-
 kelanowi Trockiemu, Starosce Przescianickiemu, y In-
 nym o wyjęcie, y spalanie Dębów dwóch a trzeciego
 Obdarce, y Osmałenie, na których Rubieże y znaki,
 Graniczne inaydować się miały na Kruczy nad Zw-
 nem alias Brzegu stojących, z wyrażeniem takowym
 iż Granice Wsi Demontowa, przy Wład. Podkomorzym
 y Komornikach Jego Granicznych, są poczynione, zaczy-
 nając od Kruczy w iswą wodę Rzekę Prypeu, Ma wie-
 czney pamięci, y potomnych Czasów czyniąc Wędy alias
 Wierchy w kotach w Ziemi w kuczenionych, sadzone w ob-
 szernych Opisach zakończone zostały. z Strony zaś Duktu pil-
 nującej, Dziedzica Kłucza Czernobylskiego, na Odpor tych Do-
 kumentów, położono Dokumenta takowe. Cienowzy alie Listu
 granicznego czyli Kommissyi Roku 1536 Dnia Dwudzieste-
 go Osmego Decembria, Indyktu świętego na Krypeti;
 na Uroczysku Trystywell, z mocy Listu Krolawskiego Expediowa-
 ny, którym wyznaczem Kommissarie, Ur. Fursewicz, y
 Iwan Hrycnorwicz, o uczynionej Granicy, między Dobra-
 mi Teremcami, y Ładyzycami, z Jedney a Dobrami Opa-
 czycami; z drugiey strony, od Niepru Rzeki zaczynać się
 przy

przy Ussai Brypeci, Starej y Czortowicy w górę Starą Bry-
 pecią, po prawej ręce tej Rzeki Brypeci, do Teremnie-
 y Ładyzyc, a po lewej do Dobry Opaczyc, zostawiając aż
 do Grontów Czornobylskich ograniczyli y Grontowi Smo-
 domiesli. Drugi Roku 1837. dnia siódmego Tebr. Kr-
 dykta. dziesiątego w Krakowie potwierdzenie tego
 Działu Kommissarskiego, od Króla Smęci Zygmunta
 z Obowiązkiem aby Ur. Łoż. tej granicę, zaprzy-
 siggł. Trzeci Dokument Eodem Akcie Jkide od Króla
 Smę List do Senatorow ceterisq. pisany, aby w sprad-
 wie Ur. Lewa Łoża od Koaszczeniawiczow, radnych
 Łatob. nieprzyjmowali. Czwarty Dekret Trybunałski
 Roku 1620. dnia 21 Augusti z Księg Woiewodztwa
 Wołyńskiego wyjęty, między Ur. Alexandrem Stuz-
 ką z jednej, a Ur. Lukaszem y Łofią Kmicianką Sapie-
 hami Matrikami z drugiej. Strony, w sprawie popro-
 wania granic, zabrania Pannoci, y Terion w gronie
 Opaczekim, także o zabranie Jasio na Rzece Brypeci
 y Nieprze, przy brzegach powodowych, o zniesienie
 Stohody na gronie Opaczekim, o grabienie Podanych
 Łobydowch Stron powodowych Muchowiedowskich Uchwa-
 skich, y Opaczekich y Pozwanych Czornobylskich, opwiad-
 czając, iż temi Dokumentami, probuje Obydwa brzegi
 Nowej Brypeci do Dobry Teremnie y Ładyzyc należące
^{# Lewy żół. Rzeki Starej Brypeci}
 aż do Starej Brypeci, a Niepru Rzeki, aż do Grontów
 Czornobylskich, do Dobry Opaczyc należy, y że w Gron-
 cie Teremnieckim, własnym, nigdy przez Siebie nie-
 używanym, ani sprzecznym Działcie Komrostaypola
 Terminum a quo bierze, = Protesnuje się Jk. Jan Mi-
 koda y Kriakia Chodkiewicz Generalny Księstwa Lmowa
 Kiego Sta, Dobry Wsi Opaczyc Kuchira Oleszowa Łu-
 powatego y Teremnie Działcie, przeciwko Jk. Kacie-
 tanow

ietarowu Botockiemu Staroszu Dymitrskiemu, Dobrym
 Demontowa. Dziedzicowi, oto: Ji JW Botocki zaczyna-
 iąc Duktu swojego Terminum a quo, od Siany Demon-
 towskiej z Dobrami wyżej wyrażonemi: Opaczycami
 postanowił Tę Podkomorski nad Rzeką Brypecią
 Nową obierając brzegami do Teremiec y Ludyżyc na-
 leżącą y w Posiadaniu Dziedzicznym, JW Starost y
 Imudzkiego zostając bez stykania się Trzech Liż, cze-
 go koniecznie zwyczaj y postępek graniczny Prawem
 przepisany wymagał, gdzie Dobra Demontowa za-
 dnego Interesowania się ani wstępu do Rzeki Bry-
 peci, nie miały, ale Rzeką Brypec, stara y nowa zaw-
 sze była w posiadaniu y Należności w prawey Stronie
 do Teremiec y Ludyżyc, a w lewey do Dobr Opaczyc, przy
 Wypiciu starey Brypeci, w Niepr, a niższym płynieniem
 Czortowicy w starą Brypec, Dokumenta oraz położone
 przez JW Botockiego Terminum a quo, postanowic dla-
 tego niemogąc, Ponieważ Ekscesja Granice między
 wyrażając, nie jest Dzielą granicznym, Urzędowym
 ale jest Transakcyą, prywatnie między Stroną a stro-
 ną uczynioną, dla tego Trzeciej Stronie Uszkadzać nie
 może, ile gdy Strona JW Starosta Imudzki Dekret Gra-
 niczny Kommissarski, jeszcze przed Unią między Dobra-
 mi Teremcami y Ludyżycami z jednej a Dobrami Opa-
 czycami z drugiej Strony, stały y zapadły, Rzekę Brypec
 między Dobra wyżej wyrażone, Opaczyc Teremiec y Ludy-
 życ, dzieląc pokłada y niższemi Dokumentami w
 Czasie Głównay Sprawy, toż samo utwierdzić o-
 świadcza się. Dla czego Tenże JW Starosta Imudzki na-
 mocy Dokumentów swoich przeciwko Temu JW Bo-
 tockiemu, o nienależność do Stronie własnym Teremiec-
 kiem, u brzegu Brypeci Nowey, wzięcie Terminu a quo
 y o nieważności

y o nieważność Jego Terminu z przyczyn wyżej wyrażonych niepiawnego powtorne zanosi uskarżenie się. Reprotestował się Ję Kacjan Łotocki Dymirski y Korytnicki Starosta, Dobra Klucza Homostajpolskiego z Przyległościami Driedzie, przeciwko Ję Janowi Miksałowowi Chodkiewiczowi Generalnemu Księstwa Imudzkiego Staroście, Dobra Klucza Czornobylskiego Driedzicowi, w ten, sposob y oto: Iz Ję Starosta Dymirski reprotestuując się, na mocy dowodów swoich y Dokumentów sobie stujących, doprowadzając Rezydent, po skończonym Ję Starosty Imudzkiego, Dukie Prawnie y sprawiedliwie, Terminum a quo, nad Rzeką Grypcią gdzie trzy Ligty to jest: Teremniecka y Ładyżicka jedna, Opaczyska druga rożnych przed tym Driedziw będące, teraz zaś Obydwie do Klucza Czornobylskiego należące, y Trzecia Demontowska schodzą się, ufundowawszy, a niemogąc mieć przyznania od Sędennikow, i Łowców, ze Piszą wrednym Driedziwem, y do Klucza Czornobylskiego należąc, gdy składał, Dokumenta, Terminum a quo, przy tymże Mieyscu stanowiąc, Ję Starosta Imudzki naganiąc One, bez przyczynnie, dowody swoje niby uszkadzając, Ję Reprotestującemu się, w zaskarżeniu swoim wyraził, że iednak iak mnię dostateczne, tak skądzie Ję Staroście Dymirskiemu, niemogąc, Posesytas którą Ję Starosta Imudzki prywatną, bydzi sądząc Dekret Kommissarski kontumacyalny między dwoma tylko Stronami, pod kondycją zaprzysiężenia, bez Przypozwu Driedzica Demontowa, zapadły wzmiankując, tak dawney bez zaskarżenia zostającej, nie ułofać niepotrafić. Ezeto o nienależyte y pienne Prawnego Postępku, przez Ję Starostę Imudzkiego zaskarżenie, dowodniey Czasu Sprawy ze dobrze y sprawiedliwie,

wie Terminum a quo ufundowali; dowiesci' oswiadczaiać się.
 Powtore Tenże Kto Starosta Tyminski przeciwko Kto Starosta
 Zmudzkiemu, Manifestuje się. A od tego Mieysca wgo-
 rze wyrazonego, od Rzeki Prypeci, a Termino a quo za-
 czynaiąc Strona Dziedzic Hornostajpola, Dukt swoy obro-
 ciwszy się, Plecy ma, do Rzeki Prypeci, a Obliczem na
 Potudnie opowiadata, że z Lewoy Strony Fronta Lasu
 Lugi Jeziora y co tylko bydz' może Niemniej Prawybrzeg
 Rzeki Prypeci, aż do Uysia w Rzekę Niepr do Dobr Wsi
 Demontowa, a zaś z Prawoy Strony wraz z oboma brze-
 gami, Rzeki Prypeci, do Dobr Wsi Opaczyc y Teremiec na-
 leza y prowadzita wciąż prosta Linia, Samemi Lugami
 do Rowu teraz Suchego, mieniać go być bystrym Per-
 watem, a ten Perwat bystry przeszedłszy tymże trytem do
 Jeziora wodę znaczną w Sobie maiącego, nie nad to szer-
 okiego ale znacznie długiego, mieniać go Jeziorom Pe-
 rowozkim Strona zaś odporna odpowiedziata, iż zaczynając
 od Rzeki Prypeci, aż do tego Mieysca, są Fronta własne,
 po obydwóch Duktach Stronach, aż do Rzeki Niepru, zdawna
 Teremieckie, a teraz w Opaczyskim używaniu będące a to Je-
 zioro Perewozkie, w poprzek mniayszą Cześć, w Lewą do
 Dobr Demontowa, a wiekszą, w Prawą, do Dobr Opaczyc, ko-
 stawiając, Przeszedłszy Temiz Lugami, ku Potudniowi idąc
 pokazywata w prawoy ręce, Rowki wzdłuż przy Dukcie idące
 po części wody w Sobie maiące, y nazwata je, Krzywy Pe-
 rewat, y po nad temi Rowkami, Krzywy Perewat nazwa-
 nemi, wciąż Tymże Lugiem idąc, w prawoy ręce, ten Perwat
 Krzywy rzucaiąc, do Wierzb wielu, opowiadaiąc, iż te Wierzby,
 nazywaią się, Wietly, a środkiem tych Wierzb przeszedłszy, dalej
 Temiz Lugami w poprzek poki Ich stanie, Frontami w używa-
 niu opaczyskim teraz będącemi, aż do Frontu wyższego nad
 kilka toka y Lasu rozrym Dzwem, zarostego, nazywaiąc ten
 Front wyższy Plasteć, czyli Front Khusznicki Strona zaś Du-
 ktu

ktu tego pilnująca, odpowiedziała, iż te Rowki Wodę w sobie mającą
 są przez wyluw wody starej Rypeci poczynione, Wierzyły zaś liczne
 na tym Gronie znajdujące się nieznaczące, Wotów sadzonych, iak
 Strona w Dokumentach swoim, ma Opis ale z wyjątkiem po odmie-
 nieniu nurtu Rzeki Rypeci, z namutu powyższego, Gront
 zaś wyższy, który Strona Plastec, czyli Gront Krusznicki nazywała
 jest brzegiem Starej Rzeki Rypeci, która Strona Dukt wiodąca
 dopiero przeszła, y ten Gront wyższy, Brzeg Starej Rypeci ozna-
 czający, ma się ciągnąć aż do Wiepru Rzeki, a z tego Miejsca
 Plastec, czyli Gront Krusznicki, przez Stronę, nazwaną, Lasem
 rożnym Drzewem zarostym, iak najprościej, Linia, ku
 Potudniowi, aż do Rzeki Krusznicki nazwanej, w której te-
 raz wody wcale nie ma, tylko Gront wilgotny, y Parow
 miwidki, za którym okazata Kępy, nazywając Je Kupę
 Kłową, ^{patę Kępy dębowej} minowią, od Potudnia ku Zachodowi, nieco na-
 kłaniając się, wszedłszy, w tę Rzekę Krusznicki, tąż Rze-
 kę, Bagno wielkie, coraz daley w sobie mającą, idąc po-
 ki tylko iść po Kępach można było, a gdy daley coraz więk-
 sze bagna y wody wzbierały, Sąd swój na Bok w Lewą Kępę
 z Bagna tego Stronę wyprowadziła, y lubo lewym Bokiem
 miejscem Suchym, Lasem zarostym, oprowadzała, Przeciwnie
 swój tymże Bagnem Samym, środkiem Rzeki Krusznicki
 iak najprościej, aż do Przedniego Ostrowa, prowadzony
 mieć chciała, a przyszedłszy do Przedniego Ostrowa, poka-
 zywata iuz wspólne Oboję Strony na tamtym Miejsce u-
 żywanie Grontów y Lasów, teraz praktykowane, z Lewej Stro-
 ny Duktu, do Dobr Demontowa, Klucza Formostajpolskiego
 a z prawej do Dobr Opaczyc Klucza Szornobyłskiego, a ten O-
 strow, na wprost przyszedłszy Plotem wielkim wciąż na Po-
 tudnie idąc aż do Terionu Włnego czyli Wiunnego Stronę
 zaś Dukt pilnującą, oświadczyła, iż od Miejsca Plastec prze-
 Stronę nazwaną, Dukt wiodącą, Brzeg Prawy Rzeki Rype-
 ci Starej oznaczającego, prowadzony jest Dukt, najprzód La-
 sem Krusznickim a potem Ostrowem Kobyliszczu zwanym, gdzie
 Sosny Bakajowe były, daley przez Ostrow Samenioc zwaną gdzie
 maydan Dziegiowy Driedzica Klucza Szornobyłskiego stawał, któ-
 ry Stronę Ostrowem Przednim, nazywała, Plota zaś wielkie
 y skolizna Pozyca koto niego, aż do Plota Wiunnego ma

Sawie nazwisko Lastraszowie, a ten Las Krusznik Ostrow ko-
 byliszczu, Sosny Bakajowe Ostrow Sameniec, Ostrow Lastra-
 szowie, y Bloto Wiunne sate niemniej Dukt cały az do
 Wiunnego jest własnym Frontem Opaczyskim, do Kłucza
 Czornobylskiego należącym, prowadzony, a te Jezierze Wiun-
 ne, w Frontach Demontowskich w lewej ręce prawie całe
 a niewielki kawał tego Jezierza, w prawej do wsi Opaczys
 zostawiając. Pierwej między Południe y Wschod Stronica, po-
 tym między Południe y Zachod nakłaniając się bło-
 ta idąc az do Frontów wyższych, między błotami znay-
 dujących się Lasów zarosłych mianując je Stradki, a
 temi Stradkami, y dolinką tam będącą, Łozami zarosłą
 w dół idąc ku Południowi nakłaniając się, pokazy-
 wała Strona używanie swoje, do niniejszego Aktu spo-
 kojne, z Prawej Strony do Dóbr wsi Opaczys, a z lewej
 do Dóbr wsi Demontowa, a od tych Stradek przez
 Las Mikulski y Widkie a niedostępne, błota ku Połu-
 dniowi prowadząc az do Gnia Sosny Tymosza Jęwtu-
 cha, Poddanego Demontowskiego, wypalonego, na drugą
 Stronie błota sytuowanego, na której Sosnie, przed tym
 jak Strona alleguie, Rubieże czyli znaki graniczne być
 miały, ale są przed ten Las Mikulski, y Błota niemo-
 gąc przejść, suchym miejscem, z prawej Ręki az
 do tego Gnia Sosny Jęwtuchowcy za Błotami Wszyst-
 kiemi na początku Lasu Borek nazwanego, sytuowane-
 go, był oprowadzony, Strona zaś Odporna odpowiedzia-
 ła, iż Jezierze Wiunne, jest własne Opaczyskie. Gdzie
 Strona mianując bydzi ulnym, od którego prowadząc
 Dukt swój, nie do Stradek, ale do Ostrowa Horodyjskiego
 przyprowadziła, y tak Stradki iako y Las Mikulski
 w lewej Stronie zostawiając, Horodyjskimi Błota-
 mi, az do Gnia Sosny nigdy nie Rubieżnej, ale wła-
 snej Opaczyskiej przyprowadziła, y cały Dukt od tego

Jezierza

Jeziora Frontem własnym Opaczyskim prowadziła, a od
 30 Lnia Lasem Borakiem przez Zagórek do błota gotego
 czyli białego, które zostawiając w prawej ręce w Frontach
 Opaczyskich, a rogami tylko lewym przedszy do drugiego
 błota niewielkiego okrągłego a to całe w prawej ręce zo-
 stawiając z łukami niby pagórków z lewej strony trafia-
 jących się Lasem Borowym wąż na Łachód Róża i-
 dąc aż do miejsca gdzie miała być Sosna Bartha Rubie-
 żna nazywająca się Klesniacz Bracowitego Jacka Kroma
 Boddanego Demontowskiego Strona zaś Doporna odpo-
 wiada iż Front ten od samego Lnia y Błota jest własny
 Opaczyski, y błoto które białym Strona wiodąca nazywała
 jest zwyczajem Poliskim nazywając się Flato, y Sosna ta
 którą Rubieżną być mianowała była własna Boddanego
 Opaczyskiego Bakay nazwanego a od tego Lnia dalej na
 Łachód idąc Lasem rzadkim sosnowym w użyciu te-
 raz Czornobylskim, będącym przechodząc drogę z Dobry
 Stracholisia y Ruhtycz do Czornobyla idąc, aż do Dolinki
 y Krynicy złotynka zwanej, Strona zaś Duktu pilnująca
 powiadała, że ta Krynica w własnym Borze Opaczyskim
 przez Boddanych Też wsi, w Oświe Dniewa na Masty spa-
 szczania wykopana, a od tej Krynicy tymże Borem w uży-
 waniu Opaczyskim teraz będącym, między Łachód y Łotu-
 dnie idąc aż do Drożki z Łola od lewej ręki przychodzący
 do Kubina idący, a tą Drożką mały przeciag idąc y bło-
 to Błystiun, z lewej ręki przychodzące klinem mierzając a
 potem to Błoto Błystiun z między Lubnocy i Łachodu mię-
 dzy wschód y Łołudnie mierzając idące a potem z kierzem
 w poprzek to Błoto Błystiun, na drugą stronę przedszy,
 z Boru na Łola Robocze Kubinickie aż do Lnia Sosny wy-
 palonego powiadała, że Sosna na tym Lniu stojąca na-
 zwała się Omelanica, Strona zaś Dukt obserwująca od-
 powiedziała, iż od samej Krynicy, aż do Błystiunowa Bło-
 ta, Las Borowy do Opaczyska należy, y nazywając Łachód
 Sosna

Sosna zaś Łetory Strona okazywała była Baran
 Onyska Bysza Góddanego Opaczyskiego, a Omelanica
 nigdy się nienazywała. A od tego Bnia Bolami Hubin-
 skiemi Roboczemi, aż do Samey Wsi Hubina przy któ-
 rey z Prawey Strony Duku ukazywała Strona Dolek nie
 wielki Łozami z iedney Strony zarosły, powiadaiąc że
 w tym Doku był Liszczurów kotodiarz w późniejszym
 zaś Ciasie ten kotodiarz od Łoz nazwany, Krynica Łużki
 iak Strona alleguie. Odporna zaś Strona powiedziała
 nato że w tym miejscu, żadnego kotodiarza ani Kry-
 nicę nigdy niebywało. tylko był Budynek Druwniany
 dla suszenia Iboza w cnapach wybudowany wedlug
 tuteyszego Kraiu, Osiec nazywający się y ten dół pod
 nim zwyczajnie dla Pieca y Ogniska był wykopany
 a po zgorzeniu tego Budynku Góddani Hubinscy glinę
 w tym miejscu brali, y głębiej wykopali, a od tego doku
 w lewey Stronie iedną Hubiniską z Gumnem, do Demon-
 towa, a w prawey Wsi całą Hubin, do Opaczys zostawu-
 iąc, po pod samą Wsią Hubinem, Frontami Robocze-
 mi, w użycaniu Hubiniskim będącemi, idąc Droga
 z Opaczys do Hornostaypola idąc y Krzaki między Bo-
 lami Roboczemi, niedokopane przechodząc, aż do Doliny
 okrągłej, Łepami zarosły, Wody w sobie teraz niema-
 iący, nazywając te Dolinę Wirawą Krynicą, a od tej
 Doliny między Zachód y Putnoc nakłaniając się, na
 Front wyszły Łetory Strona nazwała, Bzregiem Kusty-
 no Kato, Na tym miejscu Strona Odporna, Ję Dzie-
 dzie Klucza Czornobylskiego, zastanowiwszy Sąd Swoy w
 takowy Sposób zanosi Manifestacyę, oto iż Ję Starosta
 Dymirski, przy skon'czeniu Duku Dziedziela Klucza Czor-
 nobylskiego, przy Kustynym Kato że przyrzekł w Imym
 miejscu okazać Kustyno Kato, ate na Wzgorku żadne-
 go błota niemaigeym, okazui; ten zaś Front iako suchs

suchy brzezina zarosły, nigdy podług zwyczaju, Nazwiska błot
 Czystych Hato nazywających się mieć niemogący nie jest zymie
 Kustynym Hato, ale uroczyskiem Osetyszcza nazwanym, y
 własnym do Dóbr Miasta Czornobyla należącym y ze w tym
 tu miejscu przy nazwisku Kustyno Hato, Redukt swoy po
 dług Duku Dziedzica Czornobyla kończyć była powinna, aże
 na Aktoat swoy Sąd Podkomorski Daley Duktem prowadzi
 przeto ażeby Dobrodziestwo Reduktu, co do Dóbr swoich z Do
 brami Dytiatkami graniczących nieupadło w Błędności o
 świadcza się. Redukt swoy na Dukt Strony od miejsca tego
 zaczęty odprowadzać. Reprerestuić się Strona Redukt prowa
 dząca Ję. Kacjan Potocki Dymirski y Korytnicki Starosta
 Dóbr Miasteczka Hornostaspola, Wsiów Demontowa Rob
 tycz Dytiatek y Innych Przyległości Dziedzic, przeciwko Ję.
 Janowi Mikolajowi Krabi (Hodkiewiczowi) Starosie Zmudzi
 kiemu, Dóbr Kłucza Czornobylskiego Dziedzicowi, w takowy
 sposób y Oto, Ję. Starosta Zmudzki skńczywszy Duktwy
 przy błocie, wspan otwartey Oczwistości przez siebie Kustyno
 wym Hatem mianowanym, gdy Strona Redukt prowadząca
 per quem Bnegiem Wierchowiny Uroczyska Kustynowego
 Hato, w Innym miejscu, bo przy Krynicy Wierzawa potro
 nym, Ciąg swoy Graniczny kontynuowała, naspród ten przez
 Uroczyska Kustynowe Hato, niesłusznie Osetyszczem nazywał
 a po tym od strony Redukt czyniący, Przeciwno Prawu Po
 stępek Graniczny Opisującemu, y samey zwyczajności, zakm
 czenia Terminu ad quem, przy brzegu często wspomnianego
 Uroczyska, ządając na kontynuacyę Reduktu, Ję Protestanta
 przez podaną swoją Skargę, chce dystyngwować sprawę
 graniczną iakieś Dukt czyli Redukt, ostrzegł sobie który
 iako w Stocie być niemoże, tak Ję Protestujący się Celem
 wstrzymania Bezprawnych rządów Niniejszą podaje pil
 ność y kontynuacyę, Duku swego zabezpiecza. A po zapisan
 ych Protestacyi y Reprerestacyi Strona swoy Redukt kon
 tynuując, prowadziła naspród Chrustami niewielkimi a po
 tym

tym Lasem Borowym w używaniu teraz Dóbr Wsi Opaczyc be-
 dącym, w tę stronę idąc mniąc w prawej ręce Bień Sosny
 na Litka. Lokci wyniosły opalony, na którym iak strona
 mieni była Sosna Czornostayna zwana, na której miały
 być Rubieże, czyli znaki Graniczne, aż do Doliny pienoszej,
 podobnej okrągłej, w której Dolinie miała być Kotodiaz
 Borowik nazwany. Strona zaś Odpozna, powiedziała że
 Bień Sosnowy przez stronę wiodącą Czornostayną nazwaną
 jest Sosny własnej Opaczyckiej, żadnych Rubieży na sobie
 niemającej i mieć niemogącej, Dolina zaś Borowikem ko-
 todzianem nazwana, jest kopanką Rodzanego Opaczyc-
 kiego, Krywozycia nazwanego, niepodaleko Gola tegoż wy-
 kopana, i front cały, którym Strona Redukt wiedzie jest
 własny Opaczyccki. — Manifestuje się J. W. Jan Mikołaj
 Hrabia Chodkiewicz Generalny Księstwa Imudzkiego Sta-
 rosta, Przeciwko J. W. Księżatowi Potockiemu Starosie
 Dymirskiemu oto: iż J. W. Starosta Dymirski, skończywszy
 Redukt swój u kszakow, na wzgorku Osetyszcza z dawna
 nazywanym się i to miejsce Brzegiem Kustynego Hata
 nazywając, nie tylko że niewłasnie, miejsce z góry i
 suche, nigdy wody i Błota mieć nie mogące, Nazwiskiem
 Hato Kustyne nazwał, które przeciwko Hato, w tym tu kra-
 ju, Gółotem Czystym między Lasami, i Zarosłami będącym
 służy a Kustyno dla kóp Kokiarami zarostych przydane, Ale
 jeszcze y toż Kustyno Hato minowstży, Frontu własnego Czor-
 nobylskiego, wigęcy na Stray Czerwoto, od Hata Kustynego be-
 dącego, sobie przez Redukt swój przywłaszczył. chcąc uszczerbić
 J. W. Starostę Imudzkiego, przy tym miejscu, przez siebie choć
 mieszkanie Kustynem Hatem nazwanym, Reduktem swo-
 od Siiany Demontowskiej, y Hornostaypolskiej, a Dobrami
 Opaczycami, zakończyć się powinny, niezastanawiając się
 wiazi Duktem dalszym, od Siiany Dyratowskiej, ziednej
 a Czornobylskiej drugiej Strony, tamując Redukt, Sąd
 Podkomorski prowadził, co iako przeciwko wszelkiej uży-
 mit słusznosci, tak o niesprawiedliwe Miejsce, tego Hatem
 mianowanie, y Terminu a quo od Siiany Dyratkowskiej

cożigae

wzięcie, użala się. — Remanifestuje się J.W. Kaziemierz Borowski
 Dymirski z Korytnicki Starosta Dobr Klucza Hornostay-
 polskiego Dziędzie przeciwko J.W. Janowi Mikołajowi Kraw-
 ci Chodkiewiczowi, Generalnemu Księstwa Imudzkiego Star-
 ostae, Dobr Klucza Czornohylskiego Dziędziowi, oto J.
 J.W. Starosta Imudzki, chcąc ukrywdzić J.W. Starostę Dy-
 mirskiego, w prowadzeniu Dyktu swojego, po wydanych
 swoim przypozwie, do rozgraniczenia Dobr Klucza Horno-
 staypolskiego, z wyrażeniem y od Dobr Dytiatki miejsce Ter-
 minu swego ad quem po mimo rzeczywistości u Kustyna
 Kata ustanawiając mienić tam schodzić się Cztery Biegi to-
 jest Demontowska, Opaczyska, Czornohylska y Oraniska,
 wyciągając koniecznie, żeby J.W. Starosta Dymirski w tym-
 ie samym miejscu ustanowił, Termin swoy ad quem
 gdy iednak J.W. Starosta Dymirski, znając dobrze i do-
 wodow swoich, iż te przyznania, Czterech pięt przez J.W.
 Starostę Imudzkiego uczynione samey Rzeczywistości sprze-
 ciwiają się, Ponieważ nie Oraniska ani Czornohylska, Ale Roh-
 rycka y Dytiatkowska, tam przypierać, a przez złączenie się
 y należności do Klucza Hornostaypolskiego, już nie Biegi ale
 Łanę robiły się, Dalej Redukce swoy po okazaniu Kusty-
 no Kata, Uroczyska od wieków tak mianowanego prowa-
 dził J.W. Starosta Imudzki naganiąc te prawa y spra-
 wiedliwą, J.W. Remanifestującego się czynność, miejsce przed-
 wieki Kustynem Katem mianowane, Odstyszczami prze-
 zwał, y że to Nazwisko Kata pochodzi od Kata a Kusty-
 ne od Kyp nienależności Dowodził, że iednak to przekona-
 nie, nie mocnego stanowić ^{niemogę} niepowinno, ^{niemogę} Odpowiedzi Ni-
 nieyszej okazuje się, Dowód albowiem to Kata, prze J.W.
 Starostę Imudzkiego, za Biegi nienależycie uformowane
 gdy wyłowem swoim rozciąga się, aż do Kiernicy Wina-
 wa, przy miejscu Kustyna Kata, przez J.W. Remanifestu-
 jącego się, okazany Nazwisko, y na Uroczysku przez J.W.

Starostę Dymirskiego okazane, sążga, ztąd iak nienależnie
 Jemu obwiniony naganiał prowadzenie Dalsze Prawne Re,
 duktu. ^{nieprzyzwal, iżby to miejsce było kastylnym Katem}
^{ktak o niesprawnie kępsz miejscu kastylnym Katem}
 pod wiekow nazywającego się Osetysze, nigdy niesłychanym
 Nazwiskiem mianowanie, tudzie o piennie Dalszego Redu-
 ktu prowadzenia, naganienie, Tenże Jw Starosta Dymirski
 uzalając remanifestując się, a od tej Dolinki Kłodzianiem
 Borowickiem mianowanej, Daley Lasem Borowym w używa-
 niu Opaczyskim, teraz będącym, Krasnehołki nazywanym,
 Między Putnoc y Zachod idąc, młaiąc Lien' Sosny Kozary-
 na nazywanej, tudzie Sosnę stojącą, Lubczycha zwaną od
 Boddanego Hornostajpolskiego, Lubia nazywaną, na którym
 Lniu miały być Rubieże Graniczne, na Sosnie zaś stoją-
 cey Oświadcza Strona okazać Rubieże graniczne opowiadając
 iż te Lasy y Fronta, od Roku 1759. dopiero do Dobr Czornoby-
 la, są odebrane, Strona zaś Odporna, powiadała iż Front
 którym Strona prowadzi, jest własny od dawnych Czasów O-
 paczyski, Sosny zaś które mienita były Rubieże są Prywa-
 tne, y nie Rubieże, a gdyby iaki się Rubież pokazał, to przez
 zuchwałosc Boddanych, Hornostajpolskich wyrobiony, a od
 tej Sosny Lubczycha nazywanej tymże Dorem w używaniu
 Opaczyskim teraz będącym, y w tej Stronę między Putnoc y
 Zachod idąc opowiadada, po lewej Rece do Hornostajpola
 a po Prawej do Dobr Opaczys Fronta należące, Daley na
 Putnoc nakłoniwszy się idąc, znacznym Przeciągiem y mi-
 aiąc Trzy Lnie Sosnowych, w Odległości kopców przywo-
 itey, w Lnie od Siebie Odległe, w prowadzonym Dukcie
 okazwane, na których miały być Rubieże, y Inne grani-
 cne, Nazwiska tym Sosnom dając takowe. Lubczycha,
 Kozaryna, y Buhacz, także w dalszym Dukcie ukazowa-
 ła, Sosnę Hnydyna Stajna nazywaną, a idąc przez góry
 Porubieże, mimo Hado Porubieże, z lewej strony leżą-
 cę, do niskiego Frontu coraz niżej ku Putnoc spadającego
 Hato Otystium nazywającego się Strona zaś Odporna
 oświadczyła

oświadczyła iż na tych Gniach, także na Sosnie, Hnydyna przez
 Stronę nazwaną żadnych Rubieży nie było, Sosna zaś jako
 w własnym Groncie Opaczyskim, tak własne Boddarskie
 Opaczyskie były, to jest jeden Bień Fedora Buhacza
 Drugi Stepana Rohali Trzeci Andrzeja Szumaka, Hnydyna
 zaś Sosna, nigdy w tym Lesie żadna nienazywała się, tylko
 własna Opaczyska, Sosny zaś Borubieże, y Flato Borubieże
 alias Botoko małe iak Sosna mianowała. Nigdy tym się
 nazwiskiem nienazywała, ale Otwinne Nowiny, Flato zaś
 Bystun przez Stronę mianowane nie jest ~~Flato~~ Bystun któ-
 ry był inakiem granicznym, od Siany Demontowskiej ale jest
 Flato alias Botoko Buzczanka nazwane które ciągnie się mię-
 dy Botudnie y Zachód matemi Przerywczemi Plotkami. Do
 Bystunowi Flato Drugiego Grona, w użyciu teraz Dyti-
 atkowski będące, od Wsi Jampola do Czornohyla należą-
 cey niby oddzielającego, a przyszedłszy to Flato Bystun
 nazwane przez wzgorek tymie Lasem w użyciu Opa-
 czyskim będącym, przez Gront (nizsy który Sosna nazwa-
 ła, Flato Lipnickie, przez Uroczysko Lipniki nazwane y
 Drugie Uroczysko Kamienne, Hurki nazwane, podle So-
 sny Kukta zwanej, Rubieże iak Sosna mieni, w Sosie
 mającey, po nad Szlakiem z lewej Ręki, od Botudnia z
 Hornostajpola, na Putnoc do Czornohyla idącym, a potem
 z kuciem, przyszedłszy do Samego Szlaku, pokazywała
 iatymie Szlakiem, Uroczysko Didowe Masiki nazwane
 w użyciu, teraz Hornostajpolskim będące Opowiadając
 iż lubo do tego miejsca Borem y Grontami, w użyciu
 teraz Opaczyskim będącymi. Dukt wody prowadziła, Je-
 dnak ten Bor y Gront, dopiero w Roku, 1769. od użycia
 Hornostajpolskiego, jest oderwany Sosna zaś przeciwna
 odpowiadająca iż ten Wzgorek który Sosna wiodąca teraz
 przechodziła, jest Starym Dawnym, Opaczyskim przy Uro-
 czysku

czysku Łobry zwanym, Uroczysko zaś Lipnickie y Hato Lip-
 nickie tudzież Sosna Kuka nazwana a z Siebie żadnego
 nazwiska niemającego, w używaniu Bracowitego Bysza, Pod-
 danego Opaczyskiego zostaje w której Poddani Hornostay-
 polscy Należą Byswatne na Wzór Rubieziow granicznych
 od lat kilku, poczynili tudzież Uroczysko Kamienohorka,
 y Front wszystkie po szlak w używaniu, Opaczyskim
 zawsze zostaje a zaś za szlakiem Dydowe Moszki Uroczy-
 sko, y Fronta chociaż do Klucza Czornobylskiego, należeć
 powinny ale przez Poddanych Klucza Hornostaypolskiego
 nieprawnie przywłaszczono a tym szlakiem znaczny prze-
 ciąg na kilkoro staj idąc mniąc w lewej ręce Uroczy-
 sko Dydowe Moszki, Fronta y Lasy w używaniu, teraz
 Hornostaypolskim. Do wsi Dybiatki a z prawej strony
 Fronta y Lasy w używaniu teraz Opaczyskim będące
 aż do Uroczyska, Krasny Róg y doliny Czyste Błoto na-
 zwane, a strona Duktu pływającego odpowiada, iż lu-
 bo po lewej ręce Duktu Fronta y Lasy są w używaniu
 Dobi wsi Dybiatki Cieknie że Fronta niedawno, przez
 Dzierżicow Klucza Hornostaypolskiego, są zagarnione
 atoli dawno, są własne Klucza Czornobylskiego, do wsiow
 Sampała Cierewacza y Innych należące a Porzuciwszy
 szlak wspomniany w prawej ręce, a w Lewą na Za-
 chod obróciwszy się Uroczysko Krasny Róg, w Frontach
 Dybiatowskich, zostawiając tą Dolinę Czyste Błoto na-
 zwane, rożnym Drzewem zarosłą, z Łęgiatku w cierni-
 chowinie suchą a potem znaczne Błoto, w sobie ma-
 jącą Prodkiem tego błota, za Naturalnym Jej zatk-
 mem, nakłaniając się po Prawej Ręce Fronta y Lasy
 do Klucza Czornobylskiego, Wsiow Sampała Lalesia
 y Cierewacza, a po lewej do Dobry Klucza Hornostay-
 polskiego

polskiego cesi Dytiatki należące y teraz używane zostawiając ymi-
 arując różne Donogi z obydwóch stron do tegoż Błota przycho-
 dzące między Łachod y Łotudnie nakłaniając się aż do Wier-
 chowiny drugiej tegoż błota gdzie są lewym bokiem tegoż
 błota był prowadzony Dukt zaś Strona środkiem tego błota
 ukazywała, na środku którego że ma być Sosna Rubie-
 zina, allegowała, a przesiadłszy drogę z Dytiatki do Czere-
 wacza y Łalesia idąc, od Wierchowiny tegoż Błota
 Czyste nazywanego, w prawo ku Łachodowi nakłoniwszy
 się Ługami Wielkimi, rolnym Drzewem Larosłemi, aż do
 Rzeki Weresni, y Dęba wcale Ogromnego, nad tą Rze-
 czą stojącego, Oświadczając iż ten Dąb, jest Graniczny y
 znaki graniczne na nim przy finalnym rozstrzygnięciu spra-
 wy będą okazywane, a wszedłszy w tę Rzekę Weresnie
 tą Rzeką w górę wody ku Łotudniowi za Naturalnym
 jej nurtem nakłaniając się aż do ujścia z lewej Ręki dru-
 giej Rzeki Liberynki, w tę Rzekę Weresnia, Strona
 zaś Odporna Odpowiedziała, iż zaczawszy od Szlaku z Hor-
 nostajpola do Czornobyla idącego, do Błota Mostek na-
 zwanego, a przez Stronę Czystym Błotem mianowanego
 aż do Dęba wspomnianego, y Rzekę Weresni y Libe-
 rynki lubo Grontem wspólnym, używaniu będącym Str-
 na Dukt prowadzita, Przeciż ten Gront zawsze zdawna
 do Kłucza Czornobylskiego, wsioł Łalesia, Jampola
 Czerewacza, y Weresni należąc, y należeć powinien, Dre-
 wa zaś tak Sosna iako y Dąb żadnych Rubieży w
 Sobie mieć niepowinny, ponieważ w własnych Grontach
 Czornobylskiego Kłucza, znajdują się, a choćby y Rubie-
 że iakie na nich znajdowały się, tedy te prywatnie
 chyba, przez Boddanych Kłucza Hornostajpolskiego, są
 podziabane, a tą Rzeką Liberynką w górę przeciwko
 Wodzie, od Łachodu ku Łotudniowi, a dalej od Błota
 dnia

Inia ten Wschodowi, nakłaniając się, a gdy wody nie stał
 Kocikiem, czyli Wierchowiną, tej Rzeczki, w Czasie znowu
 powodzi, wyrzyna aż do Lasu Serebryna zwanego, a tym
 Lasem, kłosa Staj idąc, Bude Starą, Potasowas, oraz
 Fronta Ługu Lasu do Dob. wsi Karpitowskiej. Klucza
 Czornobylskiego, a z lewej do Dob. wsi Dytiatki Klucza
 Hornostajpolskiego, teraz używane. Dalej błotami i Ługami
 aż do Frontu Błotnego. Lasem Serebryn zwanym
 różnym Dniewem zarosłego, nazywając to Błota Rzecz-
 ka Ryzanka, która ściek swój, od Głutnicy na południe
 w Czasie wielkich wód miewa, ale teraz to Błota czyli
 Rzeczka Ryzanka jest sucha, i natym miejscu Dzielnie
 Klucza Hornostajpolskiego, przy Rzece Dob. Klucza Przy-
 borskiego, W. Tekli Nimyrczowej, Chorażyny Owruckiej,
 Dziedzicznych, iako in Termino ad quem Dukt swój
 zakonczył, Opowiadając iż w tym miejscu, trzy Rzeki
 schodzi się, Dytiatowska, czyli Hornostajpolska od
 południa, Karpitowska czyli Czornobylska od północy,
 Przyborska od wschodu. Ponieważ protestując się JW Jan
 Mikotaj Książka Chodkiewicz Generalny Dyktwa Zmud-
 zkiego Starosta, Dob. Opatyc, Kupców, Opatowa
 Kłubina, i Horodyszcza Dzielnie, Brzezińsko JW. Kaci-
 tanowi Botockiemu, Starosci Dymirskiemu, Dob. wsi
 Demontowa, Dzielnicowi. J. JW Starosta Dymirski, wzią-
 cszy Terminum a quo, Duktu swojego od Rzeki no-
 wej Brypcy, w Froncie własnym Teremnickim, wpy-
 stku Fronta Ługu Lasu Jeziora, Ławie, własne Ter-
 mieckie Duktom swoim, zając a te używając Fronta Ła-
 gu Jeziora, Ługu, po obydwóch Fronach Duktu, aż do Nie-
 pru Rzeki, na mocy Dokumentów, są własne Teremieckie
 a potem prowadząc Ługami przez Row nazywając go
 Ługowy Serewal, przywiodła do wirów wielu, mied-
 niąc ie bydzi, wódami granicznymi, a od tych wirów

Do miejsca

do Miejsca czyniostego nazywając go Blasteć czyli Front Kru-
sznicki, aże Rowki Krzywym Berewadem przez Stronę
Dukę wiodącą nazwane przez Wykuc Wody są poczynio-
ne Wierby zaś liczne na tym Froncie znajdujące się nie
są Welły graniczne sadzone, ale po odmiennieniu Nurtu Rze-
ki Bypci z namutu powyższemu, nadto z dokument
Strony Roku 1600. nie Welły ale Welły wzmiankują, front zaś
wyższy, przez Stronę Blasteć nazwany, jest brzegiem Starej
Bypci, którą dopiero przeszła, a ten brzeg ugaśnie się, aż
do samego Niepru, a potem prowadząc Frontem własnym
Opaczyskim, przez Lasy Bagna Rzeki, Kruzniki Ostrowy przy
właszczaiąc tenie Front Opaczyski. Inne Ostrowom i różnym
miejscom Brzeżiska nadawała, Ostrow Jamenice, Berdył-
nym nazwała, a w tym Ostrowie Jamenice Maydan Drieg-
uowy niedawno był stawiony, na Rzece Dziedzica Czorno-
byla, Ostrow Lastraszowie i błoto Wiunne, własne Opa-
czyskie, Duktem swoim zabiera, Ostrow Horodyjski wła-
sny Hradkami w Dokumentach swoim wzmiankowane-
mi nazywa, jak Hradki i Lasem Mikulskim w lewej Rze-
ce do Demontowa zostawia, Sosnę własną Opaczyską, któ-
rej tylko Pien teraz stoi, Prywatną Rubieżną, i Poddane-
nego Demontowskiego, Iwucha iakoby własną mianując,
ata Sosną, iak Dowód będzie z Inkwizycyi, Rubieżów co
sobie nigdy nie miała, chyba by Jch Poddani Demontow-
scy, przez zuchwałość swoją prywatnie poczynili, Rubież
albowiem, Graniczne, Urzędowe być nie mogły, ponieważ Strona
na Granicy niepokłada Urzędowney, a potem prowadząc
własnym Frontem Opaczyskim, Sosnę Prywatną Poddane-
go Opaczyskiego, nazwanego Bakcia, Sosnę Rubieżną
iakoby Blesniacz zowiąca się, i niby Poddanego De-
montowskiego, Iwucha Hroma własną, tudzież Błoto had
Błotem białym nieprawnie, i przeciwko rzeczywistości
mianując, kryjąc przez Poddanych Opaczyskich przy
spuszczeniu

Spuszczaniu Masztowych Sosn, wykopana Krynica Łobotyńska
przeżywa, Sosna której tylko Lien teraz stoi nigdy się nie
nazywała Omelanicą, ale była Łoddanego Opaczkiego
Przerwiszkiem Onyska Bystra, alias Bór Cew, który chrona
sobie przywłaszcza, jest własny Opaczki, nazywający się
Jazwinny, a idąc po podsamą Wios Hubin, Dotek nie
wielki Łozami z jednej Strony Łarosty przez Łoddanego
Opaczkiego, dla suszenia Łboza, pod Osicą, na Łiec wy-
kopany, w którym po spaleniu, przez Łoddanych Horno-
stajpolskich Osici, Łoddani Hubinscy, Glinę brali do
Krynicy, żadnego podobieństwa niemającej mianem być
Łiszczurocym Kotodziem, czyli Studnią oddzielającą
Fronta Opaczkiego, od Frontów Demontowskich y w ca-
łym Ciągu Duktu swojego. Fronta Łasy Łeziora Dą-
browy, własne Opaczkiego, nieprawnie sobie przywła-
szczyć upił, dla tego Ję Chodkiewicz o catość Frontów
swoich własnych Opaczkich, przez Ję Łotockiego, nie-
prawnie Duktem zabieranych y o nienależyte Duktu
prowadzenie, Frontem własnym Opaczkiem oświadcz-
ając się do wiejskiej Inkwizycy, iak własności Frontów O-
paczkich Duktem nieprawnie zasiąganych, iak niepra-
wności Duktu, przez Stronę prowadzonego, przeciwko Je-
mu Ję Łotockiemu zarosi uskarżenie się = Reprtesto-
wał się Ję Ksietan Łotocki, Dymirski y Łorytnicki Sta-
rosta, Dobr Kłucza Hornostajpolskiego Dziedzic, prze-
ciwko Ję Janowi Mikołajowi, Krabi Chodkiewiczowi
Generalnemu Księstwa Łmudzkiego Starosie Dobr Kłucza
Czornobylskiego Dziedzicowi, o to, iż Ję Starosta Łmudzki
mimo oczywiste Dowody Prawne Ję Reprtestującego
się prowadzenie Reduktu naganiając, mieni w zażale-
mu swoim, iakoby Ję Starosta Dymirski, w Redukcie
swoim, Fronta Teremieckiego, pozajmował, zeto iednak na-
ganień, zistota Dokumentów y samym użycowaniem nie
zgadzając

zgodzić, iasniey Czasu sprawy dowiedziono będzie, Wtedy
 bowiem i Krzyw Berewad, przez J^o Repr^otestuiącego się
 za znak graniczny okazane przez J^o Starostę Imudzkiego
 naganione, są prawdziwym Znakiem, raz ze porządkiem
 sadzone, powtore ze od Terminu a'quo, nayprosiu ię Duke
 ci przypadaię, Stascei zaś czyli Front Krusznicki nie
 jest Brzegiem starey Lypcei, ponieważ tym mięysam
 nigdy Lypcei nie sta, ale właściwym Stasceim, Słonym
 ieszcze przekonaniem bydz sądzi J^o Starosta Imudzki
 ze Dokumentu 1608. nie Wedy, ale Wety, wyraz znalazł
 ten iednak iak jest zistoty swojej nieczemny, tak nie tego
 dla J^o Starosty Dymirskiego, stanowić niemoże, Pozniej-
 sze bowiem Dowody, iuz w tym wyrażeniu wzmi-
 an-
 kują Wedy, alias Wierzy, nieprzestając iednak natym
 naganieniu, J^o Starosta Imudzki Uroczystą na mocy
 Dowodow swych, przez Front J^o Starostę Dymirskiego,
 właściwym nazwiskiem mianowane, inszemi Nazwi-
 skami, ato dla przyemienia Należnosci mianował.
 Ewidency bowiem znak, czyli Nazwisko Beredylny
 Ostrow, od tego iż między kłotami, jest położony Ja-
 miencem, nigdy niestylszanym nazwał, Ato zaś Wiun-
 ne nigdy w użycowaniu Opactyckim niebedące do O-
 pacye nalezieć przyznał, Bień zaś Sosnowy, za Rubie-
 zną Sosnę, przez J^o Starostę Dymirskiego okazany,
 i Inne iakoby Rubieziow w sobie niemiał, dowo-
 dząc wzmianku, żeby one miał czynić, nato od-
 powiadając, że te Sosny Rubiezne były i są niektore
 przywodzi, czyli to niewolno być Osprzednikom Dzie-
 dziom, dla spokojności odwieść między sobą gra-
 nicy, i Rubieze pokłasić, i czas iakoby miały bydzi te
 prywatnie, przez zachwadosć Stadzione, żadnego ma-
 Dowodu

Dowodu, okazać niemożąc, że JW Starosta Dymirski
 nie za znak Graniczny bierąc, aleby dowiodł, iż nie
 w tym miejscu, gdzie Srona JW Starosta Lmudzki mnie,
 ma, Prawdziwą okazwał Omelanicę Sosnę, tym Istot-
 niej okazuje się, gdyż y w Samych dowodach JW Sta-
 rosty Lmudzkiego, Jakoby, że Sosna miała być spalona
 dowodzi się, a JW Starosta Lmudzki, okazując Ome-
 licę okazał, ale się ty. Ten zaś Licę który JW Starosta
 Dymirski okazał, jest istotnie Omelanicę, albowiem
 Licę Sam spalony, nakoniec Krynicę albo raczej Miej-
 sce Krynicę Liszczyńskiego Kotłodziarza, gdy JW Staro-
 sta Dymirski, okazał zaprzął tego, iakoby to miejsce
 było, przez Oddanego Kubińskiego, wykopane sta-
 rupienia Lhoza, co wszystko iako tenże JW Starosta
 Lmudzki, tu ukrzywdzeniu czyni, tak o nieważność te-
 go zaskarżenia, mimo widoczne Dowody Uczynio-
 nego, chcąc mieć Redukt swój sprawiedliwie prowa-
 dzony utwierdzony. Tenże JW Starosta Dymirski prze-
 ciwko JW Starosce Lmudzkiemu, Reprtestuje się,
 Manifestuje się JW. Jan Mikołaj Hrabia Chodkiewicz
 Starosta Generalny Xięstwa Lmudzkiego Dobr Klucza
 Czornobylskiego, Dziedzic, przeciwko JW Księżu
 Botockiemu, Starosce Dymirskiemu, Dobr Klucza
 Hornostajpolskiego wsi Dytiatki Dziedzicowi, oto
 że JW Starosta Dymirski, zacząwszy od Siiany Dy-
 tiatki, Dukt swój od miejsca suchego, brzegiem
 kustyńskiego Kłada, przez Siebie nazwanego, od Dobr-
 JW Starosty Lmudzkiego Zalesia, Jampola Czerewarza
 Karpitowki Terehów, y Miasta Czornobyla, własnym
 Jontem Dobr tych prowadząc, Wszystkie Uroczyska
 Sosny, y Błota, iedne nie własciwoym Grzeziwiskiem
 nazywał

nazywał Imię chociaż własnie nazwane, przecież w
 Gronie własnym Kłucza Czornobylskiego leżące, za
 znaki Graniczne poczytał y Sosny a najprzód Dierko
 snowy iakby Rubieży Czornostajno przez siebie na-
 zwany Goddanego Opaczyskiego własny, lecz bez na-
 zwiska, potem Dolinę Kotodeiem Berowikiem mia-
 nowaną a w Istocie Kopanką dla wody przez Gotta-
 nego Opaczyskiego, Krzywoszyia zwanego, wykopaną
 niedaleko Pola, własnego, dalej Dierko niby Rubieży
 Koszaryna mianowany własny Opaczyski, y Sosny
 Lubczycha zwaną iadnego nazwiska niemającego ewola-
 snym zdawna, y teraz używanym Gronie Czornobyl-
 skim, sytuowaną a mianując Trzy Dnie, Sosnowe z Nazwi-
 skami, Lubczycha Koszaryna, y Puhaczowa, za Rubieże
 mieniąc Koto Sosny Hnydyna Staryna, przez górę niby
 Porubiezną y Hato Porubieże, w Istocie zaś tak Trzy Dnie
 Goddanych Opaczyskich, Fedora Puhacza, Stepana Rohali,
 y Andryja Szumaka, własne, tak Hnydyny Sosny
 iako też górę Porubieże, y Hata Łatkiegoz, Bystun
 przez stronę mianowanego, w Gronie Czornobylskim nie
 znajduącego się bo góry te Otwinne Nowiny, a Hato
 nie Bystun, ale Botołko, alias Hato Piszczanka, mię-
 dy Wotudnie, y Łachod Przerwczemi Botołkami, ciągną-
 ce się, do Bystunowi Hata, drugiego, Fronta Sampa-
 lskie, własne od Frontów, Dytiatkowskich, podług wy-
 znania Goddanych Dytiatkowskich, oddzielającego, a
 w Istocie po Oboję Stronie, Fronta Sampałskie, przecho-
 dzącego przyprowadziwszy, ciągnęta Dukt swój, grą-
 tem dalej Czornobylskim, własnym, przez wzgórek zda-
 wna Sioły Opaczyskie zwany, do Hata Lipnickiego y
 Urwyska Lipnicki zwanego, w Gronie Czornobylskim
 będącego

będącego do Sosny Boddanego Opaczyskiego Dystra, przez
 Siebie Kufita zwanej, do Szlaku z Czornobyła do Hor-
 nostajpola idącego, aż do Mostku Dydowego, w Gron-
 cie Czornobyłskim leżącego, a z tamtąd do Błota, a
 tym do Rzeki Weresni, y deba grubego, za Rubiciny
 mianego, od którego Rzekę Weresnia, w górę do Rze-
 ki Liberynki, y Lasu Perebryna, aż do Ryżanicy ciągną-
 cego się, ze wszystkie uroczyska, Rzeki, za znaki gra-
 niczne, a Sosny y Deba, za Rubiciny mając, przy Rzece
 Ryżanice, Dukt swój zakończyła, a że te Sosny y Deba,
 nigdy byz' nie mogły Rubicynami, bo żadnego nigdy
 nie było Ograniczenia, y własnych Grontach Dobr wy-
 zey mianowanych, Klucza Czornobyłskiego leżące, tak o
 zte Duktus Grontem Klucza Czornobyłskiego prowadze-
 nie manifestuje się. — Odpowiadając J.W. Karietan Do-
 tocki, Dymirski y Korywiecki, Starosta, Dobr Klucza Hor-
 nostajpolskiego, Dziedzic, na uzalenie J.W. Jana Miłosa-
 ia Chłabi Chodkiewicza, Starosty Lwowskiego Dobr
 Klucza Czornobyłskiego Dziedzica, Piennę, takową
 z Remanifestem czyni Explikacyę, że gdy J.W. Starosta
 Dymirski, ciągle prowadząc Redukt, od miejsca Ku-
 styna Kaba, właściwie przez Siebie mianowanego
 tak na mocy Dowodów Swoich, iako też y używa-
 nia od wieków, nieprzerwanego, y nigdy przez niko-
 go niezaskarżonego iak Dekret Liemski Lwowski,
 o Dytiatki rapady poświadczą, Piennę Sosnowy Czorno-
 stajny ukazal, którego Sosna Rubiciny miała, dale-
 do Doliny czyli Kłodiazia Borowickiem mianowa-
 nego a z tamtąd do Dniow Trzech, ciągle po sobie i-
 dących na których przed tym Sosny nazwiskiem Lub-
 czycha

czycha, Koszaryna, y Lubaczowa Rubieże, stały y do
 Sosny teraz stojący Hnidyna mianowanej przez
 górę Borubieziną do Doliny Blytiuwnią mianowa-
 nej, Łód Podkomorski, ukazując po jednej stronie
 Grunt do Opaczyc, a po drugiej do Dytiatki y Hor-
 nostajpola, należący, aż do Błota Czyste nazywa-
 jącego się, przyprowadził, Ję Starosta Imudzki;
 Biennosc ulubioną, iakoby od Kustyna Kade za-
 częwszy, aż do tego Błota Czyste mianując go się
 Łolami Łaleskiemi, Sampolskiemi, Czerewachkami,
 Karpitowskimi, y Terechowskimi, prowadził, w uza-
 leniu swoim wyraził, y tak dalszych Uruczysek
 przez Ję Starostę, Dymirskiego, w Dukcie swoim
 Obszerniej wyrażonych, ciągiem po sobie idących
 aż do Rzezi. Ryżanki, gdzie Ciąg Duktu swojego,
 zakończył, iako też y Gruntu przyznać niechciał, bar-
 dziej coraz inżej, aże niesłychane dając Urucyskom
 Nazwiska, uziął się, Brzeto o niesprawiedliwe Jęgo
 Ję Starosty Imudzkiego uzalenie, Uziąłwszy się
 że prowadzenie Duktu swojego, rzeczywistej Czasu spra-
 wy, od miejsca Kustyna Kade, do Błota Czyste
 mianowanego, Dukt przez Lasy Gronta y Łola, za-
 zabianiem Ję Starosty Imudzkiego, przez Włosian
 Jęgo Nowo osiadłych, wyrobione, temi miejscami
 prowadzony jest, Miedzą czyli Od wieków Granicą
 między Opaczycami, y Dytiatkami, oraz Hornostaj-
 polem, na Grontach Dytiatkowskich, y Ruchtyckich
 zasadzonym, a od Błota Czystego, aż do Ryżanki, też
 Błoto Czyste Weresnia, Liberynka są Naturalną mię-
 dzy

Dzi Czornohylem a Dytiatkami, Samemi Granicą Odwie-
 kow niezaskarzoną y w użycowaniu Istotnym, y spo-
 łecznym, Pol, dotąd będącą Inkwizycyami dowiesć
 oświadcza się = A po zapisanych Protestacyach y
 Re protestacyach Strona Dukt Koniecząca, na wsparcie
 tej swojej allegacyi, wyżej zapisaną podniosła Rel-
 lacyą, Przypozwu, z strony swojej po W. Tekle z Nie-
 miyeczow Niemieryczowac, Chorazynne Owrucką, y
 Innych Roku 1778. Dnia 12 Octobnia, z Produ Gy-
 tomirskiego wyiętą dla przyznania Bęty Dobr
 swoich wydanego, y prosit ażeby sąd przydad
 Woźnego dla przywołania Piennikow, a tak
 sąd ku zaganu Strony Dukt Konieczacy ACW
 Najetana Łotockiego, Dymirskiego y Korytnic-
 kiego Starosty, przydad Woźnego, Opatrzne go Tro-
 chyma, Pachnowicza Sądowi Swemu Obecne go
 dla przywołania Piennikow, a za przywołaniem
 Woźnego, stanowszy Oczewisac, Wł Adam Ostrowski.
 za Plenipotencyą Rzeczną, Kamiona, Dnia 20 7m
 Roku 1777. Datowaną przez W. Tekle Niemieryczowac
 Chorazynne Owrucką Dobr Klucza Gryborskiego Dzie-
 dziekę do attentionowania Sprawy niniejszey sobiedanę
 Imieniem teyże Gryncypatki swojej, stawit ludzi
 Goddanych z Klucza Gryborskiego, Prawowitych
 Hawryda Werbieczenka, Andryia Serhienka, Dawota
 Kopsoszenka, Ihnata Kuzmenka, Maksyma Roz-
 soszenka, z Miasteczka Gryborska, y Iwana Ku-
 denka.

Denka, ze wsi Sukaczow, Do tegoż Przyborska należą-
 cey, gdzie stanowią, najprzód Urodzony Adam O-
 strowski; wyznał, ze iuz lat Trzydziestu i Sześciu, iak
 służy w Domu Dziedzicow Klucza Przyborskiego,
 słyszał ias od Ludzi Starożytnych Przyborskich
 iż w tym miejscu gdzie Dziedzic Klucza Hornostay-
 polskiego, Obwód swój zakończył, schodzą się
 Dłoty dwie, Klucza Czornohylskiego, i Klucza Hor-
 nostay polskiego, y te niedo Dłoty, ale do Siana y
 Klucza Przyborskiego, przypierają, bo Dłota Przy-
 borska wyżej za Liberynką, y Wercnią Przecz-
 mi, iednak przez Czas Służby swojej Trzydziestu
 sześciu letniej, niezapamięta aby Dobra Klucz
 Przyborski, tego Gruntu używały, ale z iedney Str-
 ny Liberynki, y Wercni Przeczki, od Putnocy uży-
 wały, Gruntow y Lasow, Dobra wiesi Dytiatki. Do
 Hornostay pola należące, a z drugiey, od Potudnia
 wiesi Karpitocoka, do Czornohyla należące, Podda-
 no zas z Przyborskiego Klucza, stawieni, iednomysl-
 nie zeznali, iż słyszeli od Brzodkow swoich, iako
 w tym miejscu, Dziedzic Klucza Hornostay polskie-
 go zakończył, nie masz żadney Dłoty, ale tylko Sian-
 ny, Dobra Klucza Przyborskiego, z Sianą, Dobra Kluc-
 za Hornostay polskiego łączące się, iednak nie za-
 pamiętują, ażeby kiedy Dobra Klucz Przyborski,
 tych Gruntow używał, ale z iedney Strony Liberynki
 Przeczki, Dobra Klucz Czornohylski, od Potudnia,
 a z drugiey Strony Dobra Klucz Hornostay polski.

Od Putnocy

Od Putnocy tych Grontow używali, y do tych Czas używają
 te zaś Gronta Od Południa, przez Dziedzica Czornobylskiego,
 teraz Goriadane, ięzcie w Czasie Rewolucyi Tatarskich, od
 Gryborska do Czornobyla, oderwane być allegowali. Na-
 tym zaś miejscu, w Lesie Serebrynie przy Rzece Ryzan-
 ce Obie Strony Głównie między sobą czyniące tak. Dze-
 dzie Klucza Hornostaj polskiego iako y Dziedzie Klucza
 Czornobylskiego na Termin adquem zgodzili się. Jednak
 Dziedzie Klucza Czornobylskiego zaświadczył się iż lubo
 od Dęba nad Rzeczką Weresnią aż do miejsca terminu
 adquem, używaniem z Prawej Strony Czornobylskiem, a z
 lewej Dytiatkowskim, Rzeczką Weresnią y Liberynką przez
 Las Serebryn prowadzi Strona, przecie ten gront ięz
 własny po Obiej Stronie Duktu Czornobylski, y w tym
 miejscu, do Czornobylskiej y Dytiatkowskiej Rieki, nie
 Gryborska ale Ozańska rzeka Rieki przypiera. — Ma-
 nifestowała się ew. Tekla z Niemiryczow, Niemiryczowa
 Chorażyna Ocorucka, Dobr Klucza Gryborskiego Dze-
 dziecka, Garietaler Gypozowara, przeciwko JW Strabi-
 Chodkiewiczowi, Stae Zmudzkiemu, Klucza Czornobyl-
 skiego, y JW Potockiemu, Dymirskiemu y Korynickiemu. Stae
 Stronom głównie między sobą Dukt wiodącym, iż
 lubo Strony między sobą graniczące, Przyszedłszy Duktem
 do Rzeki Liberynki, w Rzeczkę Weresnie wpadającej
 Gronta Gryborskie Od Grontow Hornostaj polskich Dze-
 tyngującej, Dalszy Dukt, tąż Rzeczką Liberynką ad-
 quem, do Rzeki Ryzanki, prowadząc, po prawej
 Stronie mierilibyż, Gronta do Dobr Czornobylskich
 należące, a po lewej do Klucza Hornostaj polskiego, nad-
 to stanowią na miejscu, ad quem u Rzeki Ryzan-
 ce

Laska nazwaney, lubo Strona JW Starosta Lmudzki Front
 przypierający, Biegi, od Orannego wsi w Bessery Metro-
 politanickiej będącej, nie Przyborskim być alleguie prze-
 aże iako się w czasie Prawa okazało, z Dokumentow, i In-
 kwizycyi, że po prawey Stronie, po nad Rieczką Liberyn-
 ką, nie są Grunta Czornobylskie, ale od wiekow Przybor-
 skie, tudzież y Biegi circa Terminum, ad quem, nie Stron-
 tem wsi Orannego, ale Gruntem Przyborskim przypiera-
 Remanifestowata się Strona JW Jan Mikolaj Chrabia
 Chodkiewicz, Generał Att Lmudzkiego Starosta, przeciwko
 W. Tekli, z Niemuryczow Niemuryczow y Choraz Bar-
 nuckiy, Dobi Przyborska Dziedzica, iż ta chcą przynę-
 szczy Grunta nigdy do Siebie nienależące, ale własne
 Dziedziczne Czornobylskie, od miejsca Terminu ad quem
 przez JW Potockiego Sędę Dymir okazanego, blisko mili;
 w miejscu Innym, przy Uroczysku Choczowa zwanym,
 z gruntami Przyborskimi, swoje stykanie się mające
 a w tym miejscu najmniejszą Częstką, niemając żadne-
 go ani z gruntami Dytiatkowickimi, ani Czornobyl-
 skimi, połączenia, niewsparszy, świadectwem, nieuzna-
 wającymi Dokumentami, ani też używania iakiego byk
 gruntow niedowiodłszy, Samym tylko prożnym w nie-
 sieniem, własność tych Gruntow sobie przyznając
 od Uścia Rieczki Liberynki, w Rieczkę Weresnia
 y po nad tą Rieczką Liberynką, w górę idąc do Riecz-
 ki Ryzanka zwanej, Grunt po prawey Rzece leżący wda-
 nny, y od wiekow do Czornobyla należący, zakwestyo-
 nować Swym manifestem powazył się, co iako bez
 żadnych uczynita Dowodow, tak żadney animadwersyi
 mieć nie

miec nie powinniśmy =. A po zapisanych Protestacyach y Re:
 protestacyach, luboli Jm. Potocki, Sta Dymitr y Koryto
 Dobr. Klucza Hornostaypolskiego Dziedzic, Nakaza:
 nia Delineacji Mappy, y zupełnego na niniejszym
 Terminie, sprawy granicznej zakończenia dopraszając,
 gdy iednak Jm. Jan Chodkiewicz Star. Zmudzki
 Dobr. Klucza Czornobylskiego Dziedzic, przypomina:
 iąc Sądowi Swemu, Ostrzeżenie przy Brzegu Uroczy:
 ska, Kustyno Hado, in Terminu ad quem Duktu swe:
 go wyżej uczynione, ze Dukt Granicy swojej, tylko
 między Dobrami Swemi, wsią Opaczycami, y Czorno:
 bylem ziedney, a Dobrami Deminterowem, y Hornostay:
 polem, u Kustyno Hado zakończył, y Protestacyi dwie,
 przy Uroczysku Osetyszczu, przez siebie mianowanym iz
 Strona Jm. Dziedzic Klucza Hornostaypolskiego, Redukt
 swój, nie tylko między Dobrami, w górze, z oburcy
 Strony wyrażonemi, ale y między Dobrami wsią
 Dytiatkami, ziedney a Miastem Czornobylem Zalesien
 Czere wóczem, Sarnopolem y Karpitowką, z drugiej Str:
 ny, ciągnie, co pilności prowadzenia, z Dobrami wsią
 Dytiatkami, Reduktu Do Protokolu, Sądowi swego pro:
 danych, pozwolenia Reduktu, z Strony swojej co do
 Dobr. wsi Dytiatek, ^{z Czornobyli} y innych domawia się, Przetoż
 do upadku żadney Strony przyczyniać się nie chcąc
 Jm. Chodkiewiczowi, Starosie Zmudzkiemu, Swo:
 du co Do Dobr. tylko Dytiatek dozwała, y Jurysdykcyę
 swoją Do Uroczyska Kustyno Hado, gdzie Terminum
 ad quem, Dziedzic Klucza Czornobylskiego, Duktu swe:
 go mianował, przenosi = Odwołada się Strona Jm.
 Dziedzic Klucza Hornostaypolskiego, Do Sądu Swo:
 wnych

eonych Trybunał Koron Lubicki Sąd tego Oświadczenia nie
 dopuszcza. a u Kustynego Hada teraz Suchego a w Czaję
 Powodzi wodę w sobie mającego, w tym miejscu gdzie.
 Dziedzi Kłucza Czornobylskiego, Dukt swój pienowaty
 zakończył, Sąd Jurysdykcyę swoją otworzywszy Do cę
 nienia Powrotnego Obwodu, czyli do kończenia pienowatego,
 Dziedzica Kłucza Czornobylskiego, z Samemi tylko wsią
 Dytiatkami, przystępuje. w którym miejscu, Dziedzic
 nobyla, Duktu swego niezażywał, ale wzdłuż gruntem.
 niskim, kępami y kikutami zarosłym, miejscami wyż-
 szym gruntem poprzeczanym, Hado Kustynno, przez siebie
 nazwanym, Sąd swój prowadził, Opowiadając iż środek
 tego Kustyna Hada, graniczy Szańce Kłucza Czornobyl-
 skiego, od Dobr Metropolitanskich, Lorynia, y Orannego,
 a gdy się skończyło Kustyno Hado, u Błotka niewielkiego,
 okrągłego, końcem Kustyna Hada, przez Stronę nazwa-
 nego, Dopiero Terminus a' quo y Obwód swój poczer-
 ny, we Dziedzie Kłucza Czornobylskiego, zaczął, opowia-
 dając, iż w tym miejscu, schodzi się Trzy Ręty, Czorno-
 bylska, Od Butoicy, Dytiakowska, Od Zachodu Strona
 Metropolitanska, Dobr Orannego, y Lorynia, Od Błotnia,
 który grunt gdzie Terminus a' quo Strona zaczyna
 lubo jest w użycowaniu teraz Dytiakowskim, y Hornu-
 stajpolskim, jednak dawniej do Czornobyla miał
 należeć, Strona zaś Odporna, Dziedzic Hornostajpolski
 Odpowiedziada, iż tak Kustyno Hado, całe iako
 y grunta, lasy y Lasy, na wokół niego, zdawna
 należał do Dobr Miasta Hornostajpola, y wsi Dy-
 tiatek, Dobra zaś Oranne, żadney wcale Szańcy, y
 najmniejszego przypierania, w tym miejscu do Klu-
 cza

iza, Czornobylskiego, y Hornostajpolskiego, niemają
 Boniewaz Fronta Klucza Hornostajpolskiego, sta-
 leją między Czornobylem, a Orannym y Loryniem.
 A na wsparcie tej swojej Allegacyi, Rodziostka
 Kellacya Borewu wyżej wyrażonego, z strony swojej
 po Jęu Korbackiego Biskupa Bińskiego, y Turko-
 wskiego, Administratora Metropolii Kioowskiej y
 Łódzkiej, Michada Prymowicza, Oficera Tejze
 Metropolii Kioowskiej, wydanego, y proszą, o przy-
 danie Wornego o przywołanie Ściennika, tegoż, ia-
 ku Bosiadacza, Dobi Metropolitanskich, atak są-
 ku ządaniu strony, nakłaniając się, Wornemu są-
 dowi, swojemu Obecnemu, wyżej wyrażonemu, tegoż
 Ściennika przywołać rozkaz, za przywołaniem sto-
 rego, Stanowcy Czerwiscie Wd Tomasz Wysocki, Dys-
 pozytor wsioru Orannego y Lorynia, Metropolitanskich
 Inniem Tejze, Metropolii, z Mosy Dyspozycyi, sobie, od
 Kommissarza, y Plenipotentu Daney, stawia Ludzi Pro-
 madnych, Brauowitych Wasyla Klimienka Suchyma
 Bartyle, Iwana Mergowienka, Sawka Sawienka, Dy-
 mitra Sawienka, Kornia Kuszczienka, y naypriod
 Sam Wd Wysocki; iżnad, iż dopiero Rok, Drugi, iak
 iest wstuzbie Metropolitanskiej, ma iednak wiado-
 mosci Od Roddanych Oraniskich, iż zaczęwszy od Bnia
 Sosnego, gdzie były Sosny Baby, u Kustyna Haldgozie
 Dziedzie Czornobylski, Dukt swojej pierwszej zakonczył
 wdtuz Kustynem Hald, azdo tego miejsca gdzie dziś
 Tenże Dziedzie Czornobylski, Drugi Dukt swojej zaczy-
 na, iest Ściana Oraniska z Czornobylskac, a przy za-
 2

części Niższego Duku schodzą się, Trzy Ręty, Oran-
ska, Czornohylska y Dytiatkovska, czyli Hornostajpolska
ale Dziś w tym miejscu, Dobra Metropolitański nie
Gruntu nie używają, ale ten wszystek grunt jest uży-
wanu, Hornostajpolskim, natym zaś Gruncie, niepo-
daje chociaż Pol używa, Hornostajpol, iednak Podda-
ni Oranscy, niektórzy mają swoje Barce, Poddani
zas Oranscy wyżey po Imionach wyrażeni, iednomys-
nie zeznali, iż niezapamiętają, ale słyszeli ze Grunta Oran-
skie, Do Kustyna Kada przypieraić powimny. Ręta,
do tego miejsca, gdzie Dziedzic Kłucza Czornohyl-
skiego, Dukt swój Drugi zaczyna, ale Dziedzic Hor-
nostajpolscy y Dytiatkovscy, Od używania tych Grun-
tów Onych Odparli, te Grunta na Pola powyrabiali;
Sosny Barne powycinali, y do tych Czas tych Pol
Hornostajpol y Dytiatku, używają, ale Sosny Barne,
za jak ieszcze pamięć, na tych Powyrabianych po-
lach staty, y do Orannego były używane, ale y te
z Hornostajpola, y Dytiatku powycinanie. = Protesto-
wad się Jm Księża Białostocki, Dymitr y Koryt Ilia, Dm
Kłucza Hornostajpola z Brzyległosiami: Dziedzic, prze-
ciwko Jm Janowi, Mikołajowi Krabi, Chudkiewiczowi
Stacie, Genł Ilia Imudzkiego, Dobr Kłucza Czornohylskiego
Dziedzicowi, tudzież Jm Sedeonowi Korbaczkemu, Prisku-
powi Girskiemu, y Jurewskiemu, Administratorowi Je-
nerał Metropoli, Kioowskiej, y Ur Tomaszowi wy-
spieckiemu, Dyspozytorowi Oranskiemu y Lorynskiemu,
niemniej Braucowitym, Wasylowi Klimenkowi, Iukhy-
mowi Bartyle, Iwanowi Mozgowenkowi, Sawkowi
Sawenkowi, Dymitrowi Sawenkowi, Kornikowi Kus-
czenkowi, Poddanym Dobr ci Orannego, w tym brzmie-
niu y oto, iż nayprzód, Jm Ilia Imudzki, po usped-

nionym swoim, między Kluczem Hornostajpolskim,
 a Kluczem Czornobylskim, pienuszym Dukiem y utwo-
 rzonym przez Siebie, a przez Poddanych Oraniskich
 zwołanie y nienależycie przeciwko wszelkim Dowo-
 dom, przyznany miysca, w nadziei ze y Jm Pw-
 testuiący się, rownie do tegoż miysca, czyli Raczy
 do Uroczyska pod iedną Nomenklaturą, przyprowa-
 dziwszy Redukt Termin swój zakonczyć zechce, za-
 daniu Poddanych Oraniskich, Janą swoją nigdy
 w tym miyscu, nieprzywierających, powodując się
 Bieże sobie u Kustyna Kada, ustanowił, lecz ze się
 zawiodł na mniemaniu swoim, ponieważ Jm
 Protestuiący się, granicząc między Kluczem Horno-
 stajpolskim^{Hornostajpolskim} a Kluczem Czornobylskim, Daley Redukt
 aż do Bieży Pryborskiej Czornobylskiej y Dynatkow-
 skiej pociągnął, po wystaraniu się o ceryfikację
 iący, Rowotny Dukt, między Dynatkami, a Czorno-
 bylem Sam niewiedząc, gdzieby już miał formo-
 wać Terminum a quo, Do miysca Kustyna Kada,
 przez Siebie za Bieże utworzonego, przyprowadziw-
 szy iąd Podkomorski, od tegoż miysca Stugim Ciał-
 giem prowadząc przeciwko Rzeczywistości mieniąc,
 Pola Lasu y Pory, po prawey ręce należąc do Czorno-
 byla, a po lewey do Oranego, a stanowiąc u bółka
 Niewielkiego, mieniąc to bydzi miysce stykaniem się
 Trzech granic, Oraniskiej Dynatkowskiej, y Czorno-
 bylskiej, Terminum a quo uformować, więc iako
 ten Bostepok, w braku Dowodom, y nieprzerwanemu
 odwiekowemu, tychże Gruntów, przez Poddanych Horno-
 stajpolskiego Klucza używaniu, jest uczyniony, takież
 y przez

y przez Goddanych Oraniskich, Lęca i Lęcia Gruntów
 Cudzych, y w tym miejscu za Biegię przyznany tak o
 nieważności w tym miejscu, uformowanego Termini
 a' quo, iako też należitego przez Goddanych
 Przyznania tenże JW Starosta Dymirski powtórnie pro-
 testuje się. A z tego miejsca Termini a' quo obru-
 cawszy się Biegyma na wschód a Obliczem na Za-
 chód Stolica, w prawey Rece pokazywała Stronę
 Pola Robocze Gruntu, y Lasu do Dobi Klucza Czor-
 nobylskiego a lewey Pola y lasu do Dobi Hornostay-
 pola, y Dytiatki należące, a idąc na Zachód Stolicę,
 Gruntami w użyciu teraz Hornostaypolskim
 będącemi: nizkimi, niżej z dołka w dołek przechod-
 ząc, prze Chruści y Bzylaski Sosnowe, przez Dzi-
 ki, z Hornostaypola, do Lasu y Maydanow umolanych
 idąc, tudzież przez drog dwie, iedną, w Czasie Nie-
 pogod, zobiardem, Błota wielkiego, Rokitnego, Druga
 w Czasie Pogod, przez samo Błoto Rokitne, z Horno-
 staypola, do wsi Dytiatki idących, aż do samego bło-
 ta Rokitnego, Obziernego, a w Boprick to Błoto prze-
 szedłszy, zostawiając w prawey Rece, mniejszą, do
 Czornobyła, a w lewey Rece większą, do Dytiatki
 Część tegoż Błota w lewey Rece rozdając, niewiel-
 ki zostawiając, y drogę powtórnie pod samą wsią
 z Hornostaypola do Dytiatki idącą, przechodząc, iak
 najprościej do wierzechowiny, Jeziora, pod samą wsią
 Dytiatkami, od Północy leżącego, a tym Jeziorcem w
 zdtuz idąc, w prawey Rece w irach Chatupy, Starey y
 Gumno, Goddanych Dytiatkowskich, a w lewey sa-
 ma,

ma, więc całą Dytiatkę; zostawiając, aż do wienchowińny
 Drugiej, od Łachodu będącej tegoż Jeziora a z Jeziora przez
 drogę z Dytiatki do Czerewacza idącą, aż do Kurhanów
 Jeziora na wzgórku będących czyli Mogił Dużych; Strona
 zaś Oporna, oświadczając się iż wszystkie Grunta Robocze,
 Chrysty Brzylaski, y błota, których Strona Dukt prowadzi,
 aż do tego miejsca, są własne zdawnych Ciasow, Dytiatki
 Kewskie, y w aktualnym, zostają użycowaniu, Jezioro zaś
 we wsi Dytiatkach sytuowane zdawna Dytiatkowskie,
 y je oddzielało Dytiatki; Nowe, teraz znajdujące się od Po-
 łudnia, położone od Dytiatki starych sytuacją swoją, z dru-
 giej Strony Jeziora, od Putnocy mających, których to Dyti-
 atek Starych, teraz tylko znaki y Bieczyska, za Jeziorcem
 mają zostawiać; Kurhany zaś czyli Mogiły w własnym
 Gruncie Dytiatkowskim, sytuowane, oznaczają starodawny
 Cmentarz, tej wsi Dytiatki, gdzie y teraz Góddani Dyti-
 atkowscy, umarłych chowają, a od tych Kurhanów, Łach-
 odowi, Gruntami w użycowaniu, Hornostaj polskim, Dohr-
 ewsi Dytiatki teraz będącemi, idąc przez Błotowide-
 lę Obszerności, wody mało w sobie mające, Kępami y
 Rokitami Łarostę, Owadem przez Stronę nazwaną, wzdłuż
 tym Błotem idąc, aż do Rogu Lasu Owadeni zwanego,
 a idąc po pod tym samym Lasem, w prawy go róg
 tuż przy Dukule zostawiając, aż do drugiego Rogu, tegoż
 Lasu Owadeni, a od rogu tego Lasu, iak najprościej
 Lasem Sosnowym, Do Lasu Serebryna y Błot okrągłych
 Kruchami przez Stronę nazwanych, wody y Bagrowide-
 lę w sobie mających, a przez te Kruchy miejscami
 wyższym Gruntem poprzerywane, z Krucha w Kruch, czyli
 z dołu w dół, y z błota w błoto idąc na wód te Kruchy
 y Las Serebryn^{#zwany}, dzieląc, aż do Błota wielkiego, Kald na
 zwanego

zwanego y Rzezi Ryanka, gdzie Dziedzic Kłucza Hor-
 nostaj polskiego, Duka swoy zakonczył, y natym miy-
 scu, przy Rzezi Ryanka, y Dziedzic Kłucza Czornobyl-
 skiego, na termin ad quem, z Dziedzicem Kłucza Hor-
 nostaj polskiego zgodził się y Duka swoy przy Dę-
 Dobr Metropolitarijskich, ewiew Orianego, y Lorynia
 zakonczył, z tą tylko różnicą, iż Ję Dziedzic Kłucza
 Hornostaj polskiego, przypieranie swoje u Rzezi
 Ryanka; Do Dę Dobr Bryhorskiy przynad, a zaś
 Ję Dziedzic Kłucza Czornobylskiego, nie do Brybor-
 skiy, która tu w tym miejscu byt niepowinna,
 ale do Orianiskiy y Lorynskiy, przypieranie swoje
 czyniac; w takowym położeniu Dę Czornobylska.
 od Pulnocy y Zachodu, Dytiatkovska, od wschodu Stolica,
 a Orianiska od południa, i schodząc się schodząc, Stolica zaś
 Duku pilnująca, Odpowiedziada, iżżazazasty, od Kur-
 hanow, czyli Cmentarzyska, aż do Terminu ad quem, przy
 Rzezi Ryanka, i obydwóch stron, Duku prowadzonego,
 Grunta Pola, Lasy Błota, y Lasy, są własne Dytiatkow-
 skie, i dawna y teraz, do Tyche Dobr należące, y w aktu-
 alnym, Posiadaniu będące, w tym zaś miejscu, gdzie
 Terminum ad quem, obydwu stron uczyniły, Dobra
 Oianne, nigdy nieprzypierają, Domuwar Sciana Dobr
 Bryhorska, i Dobriami Kłuczem Hornostaj polskim
 łącząca się, przypieraniatego Dobrom Metropolitari-
 skim, niedopuszcza, Stolica zaś Duka kończąca, na
 wsparciu swojej allegacji; Rodmista przypozew, i sku-
 ny swojej po Ję Administratora Metropolii Kłuczo-
 ski, dla przyznania Dę, wydany, wyżej de aktu
 zapisany y dopraszadając, o przydanie Woźnego do
 przewodzenia

przywołania, Tęgoż Ściennika, a tak Sąd ku ządaniu.
 Strony nakłaniając się, Czołnemu Sądowi Swemu Obec-
 nemu, tegoż Ściennika. Ję Administratora Metropolii
 Kiewskiej jako Posiadacza Dobr Obranego, przywo-
 łac' rozkazad, a za przywołaniem Woznego, stawie-
 szy Człowieka, tenże ur Tomasz Wysocki, Dyspozy-
 tor Dobr Obranego y Lorynia, Imieniem Dyneypada
 sewego Ję Administratora Metropolii, Stawid Ludzi
 Tychże w y wyżej z Dobr wsi Obranego, y wraz z
 temi Ludźmi, wyznał iednomyslnie, ze w tym miejscu
 gdzie Ję Dzieclic Czornobylski, Obwod terazniejszy
 zakonczył, y trzy Liety schodzie' się, allegowad, niemają
 żadney Piety, ale własny Świat, przy Rzecz Ryzance a
 ranisk, Liety zaś Obraniska Czornobylska, y Dytiatkowska,
 wyżej ku Putnowy, w Posród Lasu Serebryna, z sobą
 się stykają, y swoje połajczenie mają, — Protestowad
 się Ję Karitan Botocki, Dymirski y Korytnicki Sta-
 dobr Klucza Hornostajpolskiego, Dzieclic, przeciwko
 Ję Janowi Mikołajowi, Krabi Chudkiwiczowi;
 Starosce Generalu Ał Imudzkiego, o to że Ję Starosta
 Imudzki, ustanowisz, w powotnyim Dukcie swoim
 Terminum a' quo, nieprawnie y przeciwko wszelkiy
 słuszności, kładąc postępek swój, od miejsca, przez
 siebie, koncem kustynego Kłada, mianowanego, Sąd
 Podkomorski; frontami własnymi, od Wiczków, w uży-
 waniu, Poddanych Klucza Hornostajpolskiego spier-
 kownym, będącemu, przez Pola Lasu Wzgorki Doliny,
 do Stola Rokurne mianując prowadząc, aż tan-
 rąd, do jeziora, pod samą Wsią Dytiatkami; Do
 Klucza Hornostajpolskiego należący stwajęcy zay-
 mując

muiąc, Sumna y wzrąb Chatupy y tym jeziorom, Do Mo-
 gił Trzech przez Inkurzye Dawnych wieków wypanych
 mieniąc, one byda znakiem granicznym, a od tych Mogił
 błotem ciągłym, owaden mianowanym Do Lasu tegoż
 Nazwiska, y tym Lasem, Do Błot przez siebie Kurha-
 ni, mianowanych, a temiż Plotami Do Rzeczki Pryza-
 ki, Do tegoż samego miejsca, gdzie y JW Protestujący
 się, Deduktu swojego, Termin ad quem ustanowił, upę-
 dzie zaczynający od miejsca, końcem Kustynego Kaba-
 przez Stronę mianowanego, mienit, po prawey ręce, Do
 Doh. Klucza Czornobylskiego, po lewej Do Doh. Klucza
 Hornostajpolskiego, Gronta należące, Przeto iakż to pro-
 wadzenie, Duktu uwolacza wide, Oczwistości; Dowodem
 y samemu od wieków nieprzerwanemu używaniu,
 tak JW Protestujący się, Explikując nieprawość o-
 nego, iż ani miejsce końcem Kustynego Kaba, mia-
 nowane nie jest, miejscem Bieży, y strkanią się Stron-
 tow Trzech, gdyż tylko błotem, w używaniu Hornostaj-
 polskiem, ani Błotu, przez JW Starostę Imuńdzkiego, ko-
 ściny mianowane, nie stanowić, y znak iaki Grani-
 any, utworzyć mogą, Jezioro zaś przez JW Starostę
 Imuńdzkiego, za znak Graniczny wzięte, z tym więcej,
 nie mocnego, stanowić nie może, gdyż Dykiatki, nie
 polowej iak teraz, są sytuowane, były przedtym Stron-
 nie, ale po prawey, Kurhany zaś czyli Mogiły, gdzie
 teraz miejsce chowania Ludzi, ze pod Czas Inkur-
 zy, utworzone, iasny z samychże Onych pokazue
 się, Dowod, Błoto Owaden mianowane, y Las tego
 Nazwiska, oraz Las Serebryn, używanie Onych Same
 nieprzerwane, twierdząc własności, czyli ^{prawy} należności.
 Do Klucza

w Klucza Hornostaj polskiego; będzie, nieważności,
 ztym, wspomnianego Dekretu, nieprawne, przypięcie,
 do przyznania Ony, Jm. Biskupa, y Poddanych Me
 tropol nigdy tam Siana, swoją, mieszkalni, się
 Pociąganie, Tenże Jm. Starosta Dymirski; nayu-
 rowyszej, Protestuje się, = Deprotestowad się, Jm. Jan
 Mikolaj Krabia Chodkiewicz Starosta Generalny
 Nigstwa Imudzkiego, przeciwko Jm. Kacietanowi
 Potockiemu, Starosie Dymirskiemu, oto Jm. Jm.
 Starosta Dymirski, widząc dostateczny, tak zświad-
 czenia, własnego Dokumentu to jest Posseyi z Opiz-
 janiem Granicy, chociaż od Terminusu a' quo, to jest
 od Grypeci, wziętego mylny, ale w niektórych Uw-
 azkach bliższych Kustyna Hada, zistoty zgadzając
 czy się ze Hato Kustyne jest nieomylną, Sieda Siany
 Dobi Demontowa, y Hornostaj pola, od Dobi Opaczyc
 y Czornobyla, Do ktorej y Gront Dm. Oraniego
 przypiera, iako Świadcstwo Poddanych Oraniskich
 przyznaje, y tym Kustynem Hatem, ponieważ
 Siana Oranska, Uruczykiem Dąbrowa zwanym
 do tego Hata, przytyka, ciągłość granicy iako bez
 Dekretu, wzbrownitaby, dlatego Jm. skarżący się od
 końca Kustynego Hata, gdzie Gront Dytiatkowski
 z Grontem Oranskim y Czornobylskim; schodzą się spra-
 wiedliwie, Terminum a' quo, Deduktu swiego, od
 Siany Dytiatkowskiej, zaczął, wiódąc Sąd Podko-
 morski; od końca tego Kustyna Hada, lubo Gront
 teraz w użycowaniu, z Grontem Dytiatkow-
 skim będącym, lecz sprawiedliwie po prawicy rze-
 do Dobi

do Dobrego Hłucza Czornobylskiego, a po lewej do Dytiat
 rek, należącym, wiodąc, do Kurhanu bandzi
 do kopców, podobieństwo mających, przyprowadzić
 które lubo Strona, Mogiłkami, Ciata zmarłych
 pokrywającymi, mianem, Siewnicy jednak, iż się
 w nich istotne granicznych kopców, okazać znaki
 od których tak Plotem, jako i Lasem owadzi war
 nemi, jako Granta Czornobylskiej, od Dytiatkowskich
 dzielącym, aż do Terminu ad quem, zgodnie, i Stronę
 przyznany, przyprowadzić, chociaż tak sprawie
 dliwie, nastąpiło przeciw iaskarzyc, tenże J. W. Staro
 sta Dymirski, powazył, Przeto umacniając tak Ter
 minum a quo, od końca Kustynego Hłata, wziętego
 a przez Granickich Ludzi, przyznanego, jako i Duke
 swoy J. W. Skarżący się z Prawem Dowodami i spra
 wiedliwoscia zgadzając się, że Bodać pilnosć = Ma
 nifestuje się J. W. Imiędł Horbaku, Biskup Piński
 i Turkowski, Gen. Metropolii Kiewoskiej Admini
 strator, Przeciwno J. W. Potockiemu, Starosci Dymir
 i J. W. Niemiryczoway, Chorążynie Owruckiej, iż te obie
 Strony imowiuły się z sobą na Odlegai Gruntow wola
 nych Metropolii Kiewoskiej, lubo są przeswiad
 czeni, że zaczęwszy od Kustyna Hłata, Plotu wid
 leiego, miejsca przez J. W. Chodkiewiczą, Przemyską
 adquem determinowanego, Granta po rrad Plotem
 Kustynym Hłatem, z lewej Reki, tak Wsi Terazniej
 szey Dytiatkom idąc, leżące Urużysko Dąbrowa
 zowane, Siana, przez też Kustynę Hłado, z Grontem
 Czornobylskim, aż do końca tegoż Plotu stykając
 się, a od końca tegoż Plotu Kustyna Hłata, skład

Inowu, Licza Trzem Gruntom, to jest z lewej strony Oraniska
 y Loryński, w środku Dytiatkowski; a w prawej stronie
 Czernobylskiej, począwszy się wzdłuż tej Granta idą, co
 Opateni, aż do Lasu Srebrzyn zwanego, po nad Kuchem
 Bokosem, Karpitowskim, przez J. Bostockiego i J. Dymir z
 gruntami Czernobylskimi, wsi Karpitowski, za Termin
 ad quem wziętego, mieniąc zaś, wsię Teraznieyszą Dy-
 tiatki, Sapowu Lasu, trzymając się, y teraz Dobr Metropolij
 ze wsią Dytiatkami. Granice, które to wyżej wyrażone Granta
 Dąbrowa zwane, do Metropolii należące, iako od Dobr Hor-
 nostaypola, y Dytiatki, przez Brzencę odebrane, y iako wsię
 teraznieyszą Dytiatki, w tym miejscu, według Dokumentu-
 tow, Inaydować się niepowinno, ale nad Tękwia, tak o
 odpisanie, pomienionego Dobr stykania się, y powrotnie
 Manifestując się. Reprezentować się, J. Kuciar Do-
 rocki, Korydo y Dymir J. Bostocki, Dobr Miasta Hornostaypola
 wsiow Demontowa, Kołtrę Dytiatki, y Innych Dziedzic
 przeciwko J. Siedzu Sedeonowi, Horbackiemu, Biskupowi
 Biskupiemu y Turcowskiemu, Generalu Metropolitickiej Ad-
 ministratorowi, tudzież ur. Tomaszowi wysockiemu, Dy-
 spozytorowi Oranickiemu, y Goddanym Oraniskim, o to
 iż Terzie, J. Bostocki Administrator z Dyspozytorem swo-
 im, niemając żadnego fundamentu, znać tylko przy-
 dylając się, do Posessji swego Protestanta, Anno 1608
 wsię Demontów z wsią Opaczycami, u Kustyna Hada
 przypierac, zawiadczający zawiadając przypieranie
 wsi Kołtrę, Bokoźnie z Demontowem, leżące, y Hor-
 nostaypola na Gruntach Terzie wsi lokowanego albo-
 wem iak Dokumenta uczą, innszej Natury wsię
 Dytiatki, innszej wsię Kołtrę, niegdys będąc, a z sobą
 stykając się niegdzie indziej, iak u Kustyna Hada w
 miejscu

Inimici sui per quem, reprotestującego, stykanie swoje miu
 musiał, z Wsiami pod Oco Oras Siedzielnymi, Opacz-
 kami, y Demontowcem, cożycoszy Kondykt, z Jm Janem
 Mikołajem Krabiz Chodkiewiczem, Starostą Imudzkiem
 Dobr Czornohyla, Dziedzicem Siane swoją u potym Bie-
 te, przypierac, Do Oramego, przeciw Dokumentowi
 czyli Manifestowi Seemu, Anno 1662. przypieranie
 wsi, Opacze do Kustyna Hata, y Bie Demontowskiy
 Opaczekiy Dytiatkowskiy, y Oramskiy lubo mylnie
 bo Kohtycka, bydz powinna, Ozwarta, Bieła, a Oramska
 jużby chyba, Bieła Bieła bydz musiała, co nigdy prak-
 tykowac się niemoze, Temui Jm Chodkiewiczowi, Sianę
 y Biełę u Kustyno Hata, y Terminum a quo przy-
 znał, zasu Terminum ad quem, to jest u Rzeczki Ryzanki,
 przeciw Dokumentowi swego Protestanta, Anno 1633,
 1639. przypieranie Granicy Dytiatłowskiy, do Bieły
 Przyborskiy, nieomylnie y istotnie świadczącym, przy-
 wstaszając sobie Las, Serebyn y Dwaden Manifest
 zamiosł, bez zadnego fundamentu, Dytiatki nie ma
 tym miejscu, sytuacją oznaczając, Przeto Reprotestu-
 ię się przeciwko tym Jm, Administratora Metropolii
 Kiewski, y Ur Wysockiego, oraz Poddanych Oram-
 skich, przyznaniom y zaświadczeniom, Solemnie repro-
 testuie się y te zanosi pismo. Manifestuie się Jm
 Jan Mikołaj Krabia Chodkiewicz, Generalny Sędzwa
 Imudzkiego Starosta, przeciwko Jm. Pedeomowi, Hor-
 bakiemu, Biskupowi Pińskiemu, y Turowskiemu,
 Administratorowi Metropolii Kiewski, y Ur Tom-
 szewi Wysockiemu, Dyspozytorowi Oramskiemu, y
 Poddanym Oramskim ad fi Tenie Jm Administrator
 czyli

czyli Jego Dypozytor, chce przywłaszczyć Front wcale
do Siebie nienależący, mający stykanie się Frontu w swo-
ich Oraniskich, z Bratami tak Karpitowskimi, Klu-
cza Czornobylskiego, iako y Dytiatkowskimi, przy
Rzecz Ryżance, Od Zachodu, gdzie tak Jęw Potocki, Sta-
rosta Dyrin iako y Jęw Mironstuiy sie Termi-
num ad quem przy terażniejszym rozgraniczeniu,
starocili, ^{z tam} y metamuiy tymie Jęw Graniczaym Stro-
nom miejsca tego, ani żadnym zaskarżeniem, nie
Inwestynuiy, ewchwany Ludziom Oraniskim, do przy-
znania w tym miejscu, przy Rzecz Ryżance, Bieży,
Pracowne Świadectwo dai zalecili, gdy a nie przy
Rzecz Ryżance, ale ustąpiwszy, w Fronta własne Czor-
nobylskie, w Las Serebryn, wśród Oręgo, iakoby
stykane się swoje, z Frontem Czornobylskim przy-
znali, Co iako przeciwko, wszelkiej to następstwu praw-
dzie, bo przy Rzecz Ryżance Od Zachodu Front
Oraniski, przypiera, tak o niesprawiedliwe, przy-
znanie w Lesie Serebryne, iakoby Bieży Mami-
fistue się = A po zakończonych Duktach Stron
Obydwoch, tak Jęw Jana Mikolajcia Kriaki Chod-
kiewicza, Starosty Generala Sież Imiudzie, Dobra klu-
cza Czornobylskiego Dziedzica, Duktów dwóch jedno-
go zaczętego od Rzecz Niepru, a skończonego, uchw-
tym Kald, przy Bieży Sosny Baby nazwaney u
Liany iak Strona mianuie Oraniskiej, drugiego
zaczętego Od Justyna Kald Od Bieży Oraniskiej a
skończonego, przy Rzecz Ryżance, w Lesie Serebryne,
podług allegacji Stron, przy Bieży Oraniskiej y
Lorynskiej, iako też y Jęw Kaciana Potockiego Dy-
mistrzego

mirskiego y korytnickiego Starosty Dobr. Fluza Flor-
 nostajpolskiego Dziedzica, iednego tylko zaczętego
 od Kieki Brypea, a skończonego przy Rzuce
 Ryżance u Siany iak Strona alleguie, Dobr.
 fluza Brzyhorskigo, Dziedzicwa ll. Niemni-
 yczowoy, Chorążyny Dworuckiay, y Sądowi Seemu
 tych Duktow, okazaniu, Pomiewaz te Stron Chwo-
 dy, na niniejszym Terminie przez Strony Sąd-
 owi Seemu, okazane y cały Grunt wspanie mie-
 dy Stronami będący, Długoscią y szerokością
 w znaczney Rozległości na Ziemi, podzielony Łasa-
 mi wielkimi, y Chrustami Zarosły, Wodami
 Błotami, y bagnami niedostępnymi zaparty,
 widoscią znaczną, Urwisk, przez Obie Strony
 przeciwni Sobie tłumaczonych napelniony, Pod-
 Oczy Sądowe, tak iawnie aby własność Jego ro-
 zoznana być mogła, niepodpada, Lito Sądowego
 dostateczney, przez iasnieysty sposób tenie Spor,
 o Gronta między Stronami zachodzący, rozpoznai,
 pokreśne bydz tychże Grontów na Mappe Seome-
 ryzną przeniesienie, Uznac, a słatcy określe-
 nia, aby Strony między Sobą czyniące, Urodzo-
 nych Geometrow Przywiedzłych, lub z nich iednego,
 wspólnym kosztem sprowadzili obowiazue, który
 to Ulr Geometrowie Przywiedzli, lub z nich ieden,
 z ktereykolwiek Strony sprowadzeni lub sprowa-
 dzony, w Czasie trwającej niniejszey Limity, niż
 wyrażoney, za poprzeczającym[†] Stronę Jedną Drugiej
 o zierdzie tychże Urodzonych Geometrow Uwiadomie-
 niem

niem, w Przytomności, y pilności Stron Okydwach
 lub Ich Plenipotentow, albo do tego Dzieta zlece-
 nie mających, Duktą wszystkie Trzy, Stron Oky-
 dwach w gorze wyrażone według Opisu aktu
 niniejszego, z Obserwacją y zachowaniem, iak
 najdusleyszym, wszelkich miejsc y Uroczysk na
 Ziemi znajdujących się w Duktach Stron Okydwach
 wchodzących, tudzież Miast y Wsiow, pod tera-
 źniejsze Ograniczenie podpadających, nawet
 Wsiow sąsiedzkich, w Pobliskosci będących a
 mianowicie Siermińskie, na Karty Graniczne, czy-
 li Mappy Geometryczne, przeniosą lub Przenie-
 Miejsca Agnocy Wsiow sąsiedzkich czyli Siermi-
 Ńkow, adnotować będą lub będzie, Potwierzenie Istot-
 ności wspaniałych między Stronami, a sądzie je-
 stawiających, czyniących, niemniej, Budowli
 Duktami zaigrej, przez Rozmiar Geometryczny,
 zakresła lub zakresli, Przyznaki wszystkie, w Du-
 kta y między Duktami wchodzące, to jest Rzeki, Prze-
 ła, Jeziora, Jeziorzka, Łęta, Łęzka, Nurty Starych
 Rzek, Ługi, Łuzki, Groble, Gaje, Mosty, Mostki,
 Łasy, Bory, Chrusty, y Ławie, Pola Robocze y nie-
 robocze, Góry, Doliny, Łagórki, Mogiły, Mogilki,
 Drogi, Drożki, zgoda wszystkie najmniejsze Uro-
 czyska, w Duktach y między Duktami trafia, za-
 notują lub zanotuje, stykająca się wszelkie, sąsiedz-
 kich Gruntow, bądź Działami bądź Łanami
 przyspieraających, sprzeczne y niesprzeczne, Ciągami

seu im

• swoim idące, niemniej pobliższe, znaki, na
 Tejże Mappie, potozą lub potoz, używania także
 Gruntów, jakie teraz Dobra, pod Ograniczenie Te-
 razniejszy podpadające, mieli y mają, y w takich
 tychże Dobr. Posiadaniach dotąd zostawali y zo-
 stają, zgoda wszystkie miejsca, w Obwodach
 przez Strony obydwie czynionych sytuowane, wy-
 rażnym oznaczeniem potozą lub potoz y też Kar-
 tę Graniczną czyli Mappę Geometryczną, ewe użyf-
 kim jako najdokładniej, według miary y na-
 uki Ziemiomiarstwie, aby kreśleniem swoim
 z istoty y potozieniem Ziemi, zgadzając się, sporzą-
 dzą lub sporządzą, y One na Termin niżej wyra-
 żony, y Oznaczony wygotują lub wygotuje, a wygo-
 towane z podpisem Reży swojey, ^{#Przomom} wydać, lub
 wyda, dla której wygotowania Karty Granicznej
 czyli Mappę Geometrycznej, Sądy tymże Ulr Geo-
 metrom lub z nich iednemu, ziać mają y m
 lub mającemu, Czasu dozwalać sposobności, ziać
 Niniejszy Sądowny, Za zezwoleniem Stron Obydwoch
 Od dnia Dwudziestego drugiego, Miesiąca Sierpnia
 w Roku da Bog przysatym, Tydzień Siedmset osmdzie-
 siatym, przypadającego, odracza, y Limitu, Lacho-
 wując tymże Stronom, Termin stawienia się Za-
 ewity Mocą Dekretu Niniejszego.
 W tym miejscu podpis złożył Mistrz Józef Jakubowski Re-
 komendy Koniata Liptowa, Kawaler, Orderu C. Stanisława
 Biskupa w oryginalnym Polnym Protokole Enajmiej się
 Jan Michalowski Komornik Paniczny Liptowski
 Pion w czasie Aktu tego Arty mający podpisany
 Urząd Liptowsy, Komornik Ziemi Liptowski
 Sprocy Stron wystuchawszy, Ponieważ z Strony
 Jee

Ję Juna Mikołaj, Chodkiewicz, Starosta Imu-
 dziego, na Mocy Dekretu Sądu Łupetnego Liem-
 Łytmirskiego Roku 1778. Dnia Dwunastego Maja,
 między Tymże Ję. Chodkiewiczem, Generałem Nęj-
 Imuźkiego, Starostą ziedney à Ję. Potockim
 Generałowiczem w s. l. Białą, rodzonym i dru-
 giej Strony, Zapadłego, którym nakazano, aby
 Ję Potocy, Łaktad Starosirski, za sprze-
 wienie się Biorewskiemu Dekretowi, Sądu wyz-
 wmiankowanego Liem, Łytmir Roku 1777, mię-
 dzy wyz wyrażonemi Stronami Zapadłemu, tudzież
 na Iniesienie Publikaty, na Gronie w sporze
 będącym otrzymaney, w Czasie Zjazdu, na Ję,
 Potockich y Imnych, ^{potrzymoney.} Lute Czworga, 14 Strywien,
 Zapłaui, ządai y domawiaią się, Przeto Urząd
 Łiadowy Łomornuży Liem Łytmir, stosując się
 do wyz wzmiankowanego Dekretu, Liemskie
 Łytmir, z którego ninieysze petni się Dzieło, na
 Łazue aby Ję Kacjan Potocki, St. Dymirski-
 iako ^{z d. d. d.} Dziedzię Klucza Łormstajpolskiego wzmian-
 kowany Łaktad Starosirski, y Lute Czworga 14
 Strywien, Zapłauił ato natychmiast: a Łomiewaz
 Łyrokowi Sądu Łupetnego Liem Łytmir tudzież
 Łeskazaniu, Sądu Urzędu Łiadowego, dosyc u-
 czynił, Przeto wolnym, tegoz Ję Kacjana Potoc-
 kiego St. Dymir, Biał. Onega, y Imnych, w
 Dekret pieruśty wchoźdzący, od dalszego Ję
 Starosty Imuźkiego, o wzmiankowany Łaktad
 y Lute

z Łutę upominania się wolnym czym. Dzielę zaś
dalej swoje Urząd Liardowy Komorniczemu Ziemi
do Dnia Dwudziestego Drugiego Sierpnia, w któ-
re da Bóg przysztym, 1780. przypadającego z
wolnym sprowadzeniem Innej Osoby Sądowej
czyli Komor Ziemi limitu, na którym Termi-
nie, strony w Dekret wchodzące, pod Rygorem
w Dekrecie Sądu Łupel Ziemi Łytkom wyrazo-
nym, stawie się mają z Powinno będąc
ca Dekretu niniejszego.

W tym miejscu Porzuc Wzrostu Ziemi Łytkom
Komorniczego w oryginalnym Kodyksie
Zapisać, że wte Słowa Szymon Ładewski
Jakubowski Komor, Ziemi Łytkom

Miedzy Dobrami Popowiczami y Brzechowiczami. W
Czarneckich Kaszt. Bract. Dziedzicznemi z Jednej a Do-
brami Wsiami Zmuczem y Serholynem. W Bronista-
wy Steckiej Łowczyńy Kiiowskiej, Dziedzicznemi z
Drugiej Strony, w Woiewodztwie Wołyńskim a Po-
wiecie Łuckim sytuowanemi, w Sprawie Granicznej
Limita.

Dziato się na Gronie w sporze będącym między Dobra-
mi, Popowiczami y Brzechowiczami. W. Feliaanny
Zgodnowskiich Zarniecki. Kaszt. Bractawskiej Matki Tu-
dzież Ignacego Floryana, Antoniego Franciszka y Ka-
pra Zarnieckich Kasztelanów Bract. Synów Dziedziczne-
mi, z jednej a Dobrami Wsią, Zmuczem y Serholynem
W. Bronistawy Steckiej Łowczyńy Kiiowskiej, Dziedzic-
nemi z drugiej Strony, w Woiewodztwie Wołyńskim
a Powiecie Łuckim sytuowanemi, w Policzystym Ode-
gim

giem teraz leżącym Lasami dawokoto opodal iednak opasany
przy Samach Lisich Dnia Szesnastego Kwietnia Roku
Tysiąc Siedmset Osmdziesiątego.

w Przytomności Ww y Ww Andrzeja Zborowskiego Gaspra
Lukowskiego Jozefa Ldanowskiego Kommissarza Dobr Tko
Czarnecki Kasatt Bract, Jozefa Ofrowskiego Wawrzyńca Li-
sowskiego, Franciszka Maleszowskiego, y Antoniego Bo-
gustawskiego, Memniej Woznego Opatrznego Dymitra Kra-
czuka Akt mniejszy Przywołującego.

Urząd Graniczny Podkomoroki Powiatu Żytomirskiego y
Grodzki Szerniechowski Sędziowski na ządanie Dziedziów
Dobr Wsiow Brzechowicz Popowicz y Swidnik, za okaza-
niem Dekretu w Sądach Głównych Trybunałskich Koronnych
Lubelskich, z Regestru Woiewodztwa Wołyńskiego, Spraw
Kommissyjnych, między Tko Felicianą z Szosnowskich (zar-
necka Kasatt Bract, Matka, Pania Oprawna, y Dożywnia,
Wdowa, Budkicz Tko Ignacym, Antonim, Franciszkiem, Flo-
ryanem y Gasprem (zarneckimi Kasatt Bract Synami ziedney
+ a Tko Ludwikiem Wilga, Starosta Sądowym Grabowickim
Dobr Holub y Mossora Dziedzicem z drugiej Strony, infor-
matiam Wied Bronistawy z Kaszowskich Stecki Łowczyney
+ Kurowskiej, Dobr Zmucza y Serhotyna, Dziedzicki, Dnia
Dwudziestego Osmego Września, Roku Przszłego Tysiąc
Siedmset Siedm dziesiąt Dziesiątego, zapadłego, na Prowt
Wsporze będący wyżej na Akcie wyrażony ziachałszy
Jurysdykcyą swoją, Sądowa, nie uotaczając własności
Grontow Oboicy Strony Opatrznemu Dymitrowi Kra-
czukowi

czukowi Woznemu ze wszelkim bezpieczeństwem odwołać a
 dla zbliżającego się ku Zachodowi Stonca na Dzień Su-
 trzyszy odwołać rozkazali, a Nazajutrz to jest Dnia
 Siedemnastego Kwietnia też Jurysdykcją Swoją, stwo-
 rzywszy y przywołać Woznemu Sądowi Swoemu obe-
 cnemu rozkazawszy oraz z Jurysdykcją Urzędow Podko-
 morskiego y Ciemskiego Komorniczych Powiatu Luckiego
 z Strony K. W. Wilgi Starosty Grabowieckiego sprowadzo-
 nych, na Mięscu Osobnym ku Zachodowi Stonca o
 Staj kilkoro także na Dniu Wczorajszym / wte stawa-
 = Działo się na Froncie Wsperze będącym między Do-
 brami Popowiczami y Swidnikami Nowożarnickich
 Kaszt. Bract. Dziedzicznymi z Jedną a Dobrami Ho-
 łobami y Innymi K. W. Ludwika Wilgi St. Grab. Orderu
 S. Stanisława Biskupa Kawalera, podobnie Dziedzi-
 cznemi, z drugiej niemniej Wsią Serhotynem W. Broni-
 sławy Stecki Łowczyney Kiiowskiej, także Dziedzicze-
 ni z Trzecią, także z Dobrami Bruchowiczami z War-
 tej Strony, tu w Woiewodztwie Wołyńskim Powiecie
 Luckim sytuowanemi, przy Kopcach, Dwóch Kontuma-
 cyalnych z Dekretu Kommissyjnego, przez Urząd Pod-
 komorski Lucki Liardowy przy szarnych Łozach urupa-
 nych przy Drodze Wielkiej z Lucka do Kowla idącej
 uti allegat Stroną Roku Tysiąc Siedmset Omdziesiąte-
 go, Dnia Szesnastego Aprila, w Przytomności W Wyllto-
 Stanisława Pietruszewskiego, Vicesger Grodzki Grabowy
 Stanisława Dłuzniawskiego, Instygatora Ciem Lucki
 Floryana Kalinowskiego, Jana Klimaszewskiego
 y Innych Ludzi na ten akt przybyłych tudzież
 w obecności

w obecności, Woznego Opatrzego Szymona Zmudki Sa-
 du swego Apparytora / zafundowaną potęczywszy, Urzę-
 dy Liazdowe wraz wszystkie to iast Podkomorskie Ły-
 tomiński, y Łucki Niemniży Grodzki Czerniechowski Sz-
 dziowski y Liemski Łucki Komorniczy Strony do roz-
 prawy Prawicy Przywołać rozkazali. Protestował się
 JW Ludwik Wilga Grabowiecki Starosta Orderu S. Sta-
 nislawa, Biskupa Kawaler Dobr Wsi Hołob y Innych
 Łatyneneyi Klucza Hołobskiego Dzierżie Przeciwko Po-
 zostatcy y Stron niegdy JW Jana Antoniego Dwor-
 tniow Czarnieckiego Kaszt Bractawskę oto: Iz co się
 mający sprawę Graniczną W sporze nayspieruszym
 odgraniczenia Dobr Popowicz y Swidnik od Dobr Zmuc-
 za y Serhotyna w Bronistawcy z Kasztowskiich Stec-
 kicy Łowczyzny Kiciurskiej Dzierżicznych, a potem
 odgraniczenia Dobr swych Brzechowicz Popowicz y
 Swidnik od Dobr Hołob y Mossora, JW Ludwika Wil-
 gi Starosty Grabowieckiego Dzierżicznych, Rzeczem
 Pozostata y Sukcesorowie niegdy JW Czarnieckiego
 Kaszt Bract, Mocą Dekretu Przeswieznego Trybuna-
 tu Koron Lubett Roku Przyszłego Tysiąc Siedmset
 Siedmudziesiąt Dziwiątego, Dnia Dwudziestego Osmego
 Septembnis zyskanego Kondescensya Gran w Roku Wi-
 nieyszym na Dniu Szesnastym Kwietnia z wprowadze-
 niem Officium Urzędu Podkomorskiego Polnego y Urzę-
 du Grodzkiego Sęckiego Czerniechowskiego iak lokowali z
 Strony Swoy Urzędy wprowadzone w Gronie Polu, Za-
 pulę zwane, nie zas Liscie Jamy od Zmucza y Serho-
 tywa niby leżące do Ktoicy ufundowanej Jurysdyk-
 cyi

cy, y Urzędy Lrządowe z Strony Kł Wilgi Starosty Grabę, zaproszone z Innego Mieysca Jurysdykcyi przy znakach Pięć w Szarnych Łozach przyzwowicie usfundowaney luboli potę-
 czone zostali niechcąc mieć między sobą adpraszem rozni-
 cy, tak Kł Wilga Starosta Grabę po wotaniu Pisania
 Komparacyi na ządanie Rzeczonych, Pozostatey y Sukcesjo-
 rów niegdy Kłzarnieckiego Kaszt Bradt, w tym tu miey-
 scu Pole Łapule zwane nie Lisie Sarny, iczdi dopisał
 Komparacyą to nietym utożeniem bytu w tym Froncie
 Polu Łapule zwane miał iakową Sciennowicią do Frontu
 Lmucha y Serhstyna przypierac lez iako zadnoy tu ścienn-
 ności Frontu w tym Mieyscu niema, ale w Innym Mie-
 scu, gdzie Jurysdykcyi, przez Urzędy sprawadzone od Kł
 Wilgi Sta Grabę fundowana była, co gotow w przysztyk
 okazać y dowiesć, tak w tym Kł Wilga Sta Grabę osze-
 gając siebie y lokowane Urzędy przeciw na Przeciwo Rz-
 czonym Pozostatey y Sukcesjom niegdy Kłzarnieckiego
 Kaszt Bradt protestuie się z Salwą poprawienia albo
 użycia tegoż uzalenia Gram Actis Proprii Districtus; Ma
 nifestowali się Pozostata y Sukcesjowic niegdy Kł. Jana
 Antoniego Czarnieckiego Kaszt Bradt przeciw Kł. Ludwi-
 kowi Wilcze Sta Grabę Orderu S. Stanisława Kawalerowi
 Dobr Hłob y Mossora Dziedzicowi y Demanifestowali
 na Manifest od tegoż podany y w terażnieysze Dru-
 to umieszczony tym sposobem a nayprzed uzalaię się
 iż tenże Kł Wilga Sta Grabę Dostatecznie Opis Dekre-
 tu, Trybunatt Lubett w Roku Przszłym 1779. Dnia 28.
 Septem Zapadłego rozgraniczenie na Front Wsposze
 będących Dobr wskazującego wiedząc y że pierwey
 Urzędy

Urzędy ziachate Dobra Popowicze y Bruchowicze Kow Sta-
 wiających Dziedziczne od Dobra Lmucza y Serhotyna, W. Bro-
 mistawy z Kąkowskich Stecki Łowczyzny Kiiowskiej, Dziedzi-
 czynych, z tąz ograniczyć powinni w tym miejscu fun-
 dowanej Jurysdykcji nie miewających, swoje Urzędy tak Pod-
 Komorski iako y Ziemiński Komornicze Łuckie umieścić iako
 akt Strony zaswiadcza a ztym o niuważności takowego
 aktu iako nie w Mieyscu przyzwoitym fundowanej Jurys-
 dykcji y niewłaściwie Dekretem Trybunałskiem oznaczonym
 Kow Skarżący się czynią, oraz y odpowiadając iż uzalenie
 się Kow Wilgi Stty Grabsz co do tego z Dobrami Lmuczem
 y Serhotynem rozgraniczenia wcale iest niewłaściwe, w ta-
 kim miejscu fundowana iest Jurysdykcya, ktore z Temzi
 Dobrami Lmuczem y Serhotynem graniczyć przychodzi, y
 iest właściwe Kow Skarżących się, ani Łapilem iako Strona
 mieni nazywa się, lecz w Północnym Odłogiem teraz leżą-
 cym przy Jamach Lisich znajduje się y o takowe niepra-
 wne Manifestu podanie, y Onego niewłaściwe wżyskie
 Opisy: iako w Mieyscu takowym, ktore z Frontami Dobra
 Kow Wilgi Stty Grabsz pod rozgraniczenie przez Dekret Try-
 bunałski niepodpada, y żadnego niema stykania się: Ma-
 nifestują się y Demanifestują, oświadczając szczegółnie naj-
 pierwey prowadzić Granice, z W. Bronistawą z Kąkowskich
 Stecką Łowczyną Kiiowską — A po zapisanych Protestacy-
 y Deprotestacy: Sąd Urzędow Łazdowych Strony do Pisa-
 nia Kompanyji obowiązuje. Na którym Terminie Kow Fe-
 licjanina z Szosnowskich Łaznecka Kaszt Bractwa niegdys Kow Ja-
 na Antoniego Dworyga Imion Łazneckiego Kaszt Bractwa Ma-
 zaka

żółka pozostała Wdowa Matka, Ignacy, Antoni Franciszek
 Florian y Kasper Czarnecy Kaszt Bractw Synowie Powodowie
 przez Kł. Antoniego Czarnieckiego Kaszt Bractw Swym Macki
 y Braci swoich Imieniem oszewisto, Kł. Ludwik Wilga
 Otto Sądowy Graba Orderu S. Stanisława Biskupa Kawaler
 Pozwany przez Ur. Alexandra Czarnuskiego Umocowanego,
 W. Bronisława z Kaszowskich Stecka Łowczy na Kiiowska
 Dobr. Serhotyna y Imucza Dziedziczka, Pozwana przez Ur.
 Stanisława Dłuzniowskiego Umocowanego, Kł. Franciszek
 Janiszewski Pisarz Ziemiński Czerniechowski y z Jegoz Woicie-
 twa na Trybunat Koron Sędzia Deputat Pozwany przez
 W. Wójciecha Turkowskiego, Regenta Grodzkiego Czerniechowskiego
 WW. Franciszek y Kajetan Matynscy Wyszczycowicze Wołyńscy
 Bracia między sobą Rodzeni przypozwani przez W. Fran-
 ciszka Matynskiego, Jednego z Przypozwanych Oszewisto,
 stawili się y Sprzeczki Prawne między sobą mając kontro-
 wertowali, Których Sąd Urzędow Łiarsdowych wysłuchawszy
 Ponieważ W. Bronisława z Kaszowskich Stecka Łowczy na Kiiowska
 przez Urod. Stanisława Dłuzniowskiego Plenipo-
 tentu swego, pisząc komparycją na Dylacyę Choroby zabie-
 rasie, Przeto Sąd przychylając się do Prawa w tej mierze u-
 chwalonego, Ur. Stanisława Dłuzniowskiego, Plenipotenta
 do Przysięgi wate Rote, iako W. Stecka Łowczy na Kiiowska
 aktualnie jest chora, y dla tej choroby na miniejszym Termi-
 nie stawieć się nie może przypuszcza, a' Ponieważ Ur. Dłuz-
 niowski Przysięgę ze wszelką Uroczystością wykonał, Przeto
 Sąd Dylacyi Choroby Prawem pozwoloney W. Stecki Łowczy
 Kiiowskiy dozwala, y Dzieło Liardu Miniejszego, z przyczyny
 wziętej Dylacyi Choroby za zezwoleniem ^{da Bog przysięgł} Sędzi do Dnia Dwu-
 dziesiątego Dziewiątego Kwietnia w Roku ^{da Bog przysięgł} Tysiąc Siedmset Am-
 dziesiątym Pierwszym, przypadającego, z wolnym na miej-
 scu swoim, Innych Sądow, lub Urzędow w Dekrecie Trybu-
 nalskim wyrażonych, sprowadzeniem Odracza y Limite

ia zachowując Stronom Termin stawienia się zawity, Mo-
ca Dzieła niniejszego.

Jan Michałowski Komor, Graniczny Powiatu Ły-
życkiego w Łobuzach Originalny Podkule Ły-
życki, który w Łobuzach - Jan Powiatowy
Leon Junosza Piasłowski Komor, Graniczny Powiatowy
Dionizy Wianowski Komor, Ziemiański Ły-
życki, Józef Rybicki Powiatowy Czerniechowski

Miedzy Dobrami wsia, Kaleniskim, ww y ultra Kaleniskich
Dziedzicznymi z Jednej a Dobrami wsia, Lubuszczyzna
W. Andrzeja Dubrawskiego Sędziego Grodzkiego Ły-
życkiego Dziedzicznymi z Drugiej Strony w Sprawie Granicznej di-
mita.

Dziato się na Gronie w Sporze będącym, na Płocie przy
Krynicy, gdzie mienia ww y ultra Kaleniskiej Rzeczki,
Berdyczka w Rzeczce Mowstwą wpadającą między
Dobrami wsia, Kaleniskie Bydże ww y ultra Kaleniskich
Dziedzicznymi z Jednej a Dobrami wsia, Lubuszczyzna,
W. Andrzeja Dubrawskiego, Sędziego Grodzkiego, Ły-
życkiego Dziedzicznymi z drugiej Strony. Dnia Szesnastego Sierpnia
Roku Tysiąc Siedmset Osmdziesiątego.

w Przytomności ww y ultra Pawła Michałowskiego Vice-
gerenta Grodzkiego Samockiego, Antoniego Sikowskiego
Franciszka Tulewicza, Jakuba Niedaszkowskiego, Kas-
pra Murawskiego, Józefa Siwierskiego, y Innych Li-
dów temu Przytomnych, niemniej Opatrzego Ale-
ksandra Wisłowskiego, Woznego. Akt niniejszy obwo-
lujący.

Urzędy Podkomorskie y Ziemiańskie Komornicze Ły-
życkie

za okazaniem Dekretu Litemskiego Litymińskiego, Sądu Lu-
pelnego, między Stronami na akcie y w Komparacyi
wyrazowem Roku Tysiąc Siedmset Siedmdziesiąt Osmego
Dnia Dwudziestego Siedmego Octobris ferowanego Sprawy
mniejszą na Pole odstającego y Limit Trzech a wszere-
gulności ostatniej Roku 1700. dnia 27. Kwietnia, przez
Urzędy Liazdowe uczynionej Termin Liazda mni-
szego, do dnia Dzisiejszego na akcie wyrazowego, odra-
czającej, na Gront w Sporze będący Ziachawscy Juny-
dykcyą swoją Sądową, nie uotaczając Własności Gront-
ow obojey Strony, ufundowali y Woznemu Sądowi Sw-
mu obecnemu, obwołać a dla zbliżającego się ku Zacho-
dowi Stonca, na Dzień Jutrzyszcy ze wszelkim bezpie-
czeństwem odwołać rozkazali; a Wazaietiz to jest dnia
17. Sierpnia, też Junydykcyą swoją otworzywszy Wozne-
mu Sądowi Swemu przytomnemu przywołać rozka-
zali. — Protestował się W. Dubrawski Sędzia Grodzki
Litymiński, Dobr Wsi Lubowszczyzny Dziedzic, Prze-
ciwko Dziedzicom y Possesorom, Dobr Wsi Kalen'skiego
iż Dziedzice y Possesorowie, Dobr Wsi Kalen'skiego na
Gront własnym W. Dubrawskiego Sędziego, Grodzkiego Litym.
Lubowskim przy Kryniczysku, od Wschodu Stonca ku
Zachodowi wytek swoy w Rzeczke Mowstwą, wyżey Rzeczki
Berdyczki mającym miejsce do fundowania Junydyk-
cyi Urzędowi Liazdowym okazali. — Reprotestował się,
W. Jakob Jis'kiwicz Kalen'ski Regent Litemski Kioowski
swoym y Innym Dziedzicom y Possesorow Dobr Wsi
Kalen'skie Imieniem, Przeciwno W. Andrzeiowi Du-
braw

Brawskiemu Sędziemu Grodzkiemu Łytwom otwiz na Gron-
 cie nie do Lubowiszczyzny należącym, ale na Groncie wła-
 snym Kaleniskim, zdawna do Dobr Wsi Kaleniskie u-
 żywanym od Granicy Ultr Chodakowskich, gdzie Rzeczka
 Berdyeczka wpada, w Rzekę Mowstwą z kąd swoy Dute
 od Tychze Ultr Chodakowskich przyznawny a' Termino
 a' quo, zaczęwali Jurysdykcyja Sądowa ufundowana
 Łoscata, oraz Manifestują się, o to że Tenże W. Dubraw-
 ski, nawet w czasie zaczętego rozgraniczenia, własne
 go Gronu, Ultr zających się przywłaszczac' nie prze-
 staie, Sianozęci tychże własne kosc' kaze, y na swoia,
 Stronę przeciągac, Rowy dawnicy przez siebie pokopa-
 ne, tamowac, y wodę przez Sama, Wios Kaleniskie od-
 wracać usiłując, Row zaś ieden wielki, wciąż przez
 Bloto, aż do Rzeczki Kormy zmierzając na Stronę Ultr
 Kaleniskich, nigdy niekwesyonowane kopać kaze y wodę
 narazsze na swoia Stronę przez Tenże Row odwracając
 Dobrom Wsi Kaleniskie odebrać usiłując — Re protesto-
 wat się W. Dubrawski, iż Grontem swoim własnym
 Rowy kopat, do Rzeczki Mowstwy która Graniczy z Ww
 y Ultr Kaleniskimi, szukając użytku swego z oszuszce-
 nia własnych Sianozęci; A po zapisanych Protestacyach
 y Re protestacyach Sąd Urzędow Łiarsdowych Strony do Psa-
 nia Kompanyji, obowiązkat, wa którym Terminię
 Ultr Alexander Stryi, y Bazyl Synowiec, Lupsy
 Jakob Jan Alexander, Jan, Stefan, Michat, Jan y Ste-
 fan

Jan Tymoszenkowie, Jan y Jegor Imienia, Jan Iskie-
 wiczowie Kalinscy Bazyli y Konstanty Chodakowsy
 Andrzej Olszewski y Inni Dziedzice y Pofesorowie Dobr
 Wsi Kalen'skie Powodowie y Pozwani przez Ulr Alexan-
 dra Lupskiego, Kalen'skiego, Jednego, z Powodow y Pozwa-
 nych swym y Innych Imieniem oczewisto, WW. Miko-
 tay Pisarz Grodzki Lutomir, y Jakub Regent Ziemi Kiewskiej
 Bracia między sobą rodzeni Jeskieuiczowie Kalenscy
 Powodowie przez W. Jakoba Kalen'skiego, Regenta Ziemi
 Kiewskiej, swym y brata swego Imieniem oczewisto, a W
 Andrzej Dubrawski Sędzia Grod Lutomir Dobr Lubowszcy
 Dziedzice, Pozwany y Powod Oczewisto, Ulr Jakob Wic-
 daszkowski Jan Dubrawski Skarbnik Smoleń Jakób
 Laleski andrzej Wirowski Piotr Wyhowski, Rosh Sobieps-
 czan'ski Powodowie przez Jegor, Urodzeni Benedykt Ste-
 fan y Piotr Medynowie na aktorat Jegor W Sędziogo
 Grod Lutomir Pozwani przez Ulr Piotra Medynę iedne-
 go z Pozwanych swym y Innych Imieniem oczewisto
 Ulr Michat Jan y Jozef Kalenscy Synowie Ulr Alexan-
 dra Lupskiego Kalen'skiego, Pozwani przez Ulr Alexandra
 Lupskiego Kalen'skiego Ojca swego, Ulr Leon, Semion, y
 Hierchory Nesteratenki Chodakowsy, Piotr y Teodor Lewkow-
 sy, Dobr Wsi Horbaczow Dziedzice y Pofesorowie Jan
 Alexander Burgrabia Kowalski, Samuel, Teodor, Paweł
 Daniel, Stefan, Paweł, Jan, Jakób Matkiewicz, Michat
 Oyciec, Jan, Syn, WmuczKowie Michat Oyciec, Samuel Syn
 Janenki, Piotr Stefan Sylwester Jozef, y Leon Kuleszenki
 Paweł

Paweł y Teodor Osmańczuki, Jan Ławenko, Jan y Tomasz
 Matkiewicz, Antoni Kotenko Chodakowskiej Przyposuwani
 przez W. Alexandra Matkiewicza Chodakowskiego, Burgra-
 biego Grodę Kowal Oczewisto, Ulr Stefan Jan Bazyli
 Jakób y Eliasz Przygaxlinscy, Bazyli Moszkowski, Jan Mi-
 chat Samuel, Antoni y Jan Polopalscy, Daniel y Stefan
 Jaszczenkowie, Antoni y Bazyli Hryszczenkowie Alexander
 y Maciej Romanenkowie, Dydkowscy, Andrzej Jakób
 Mycefor y Andrzej Rogalowie Ławadzcy, Dobr Chodakow
 Dziedzice y Possesorowie przez Ulr Samuela Polopolskiego
 Ulr Gabryel y Jerzy Szkuratowscy, przyposuwani przez Ulr
 Joremiasza Chodakowskiego, W. Stanisław Woynański Sta-
 rosta Mirchong Dobr Wsi Szernigroda, alias Bahrymowicz
 Dziedzic Przyposuwany przez Ulr Fabiana Śwarowskiego
 stawili się y Spory Prawne między sobą mieli, których
 Sąd wystuchawszy Ponieważ Strony między sobą czyniąc
 Nieprzystępując do żadnego rozsądzienia, Odłożenia Liar-
 du Ninieyszego dla różnych Przyczyn Siebie zatrudnia-
 jących, w Sądzie Swoim dopraszają się, Przeto Sąd W-
 rządku Liardowych Podkomę y Liem Łytomir przychyła-
 jąc się do ządania Stron Termin Liardu Ninieyszego,
 do Dnia Dwudziestego Osmego Maja w Roku da Bog
 przyszłym Tysiąc Siedmset Osmdziesiąt Pierwszym
 przypadającego, z zezwolenia Stron obydwóch, odkłada
 odracza, y limituje Zachowując Stronom wszystkim
 Termin stawienia się Ławity, Mocą Dzieła Ninieyszego.

Jan Michałowski Komornik Graniczny Konisto Sędzi

Między Dobiami Wziemi Op-
 czycami

Miedzy Dobrami Wsiami Opaczycami Hubinem y In-
nymi do Klucza Czornobylskiego nalezającemi JW. Jana
Mikolaja Chodkiewicza Starosty Lmudzkiego Dziedzicznemi
mi z jednej a' Dobrami Wsiami Domontowem Ruch-
tyczami Stracholisiem y Innymi do Klucza Hornoszapols-
kiego nalezającemi JW. Kaitana Potockiego Starosty Kory-
tnickiego y Dymnińskiego, Dziedzicznemi z Drugiej Strony
w Sprawie Granicznej Limita).

Dziato się na Gronie w Spórze będącym w Polu, nad kim
Drzewem zarostym, nad Samą Rzeką Nieprzem, przy Uly-
saiu Starcy Rypeci, iak Strona mianuje w tej Rzekę, Niepr-
miedzy Dobrami Wsiami Opaczycami Hubinem, Ote-
szowem y Kupowatym do Klucza Czornobylskiego nalezają-
cemi, JW. Jana Mikolaja Strabi Chodkiewicza Starosty
Lmudzkiego Dziedzicznemi z Jednej a' Dobrami Wsia-
mi Domontowem Ruchtyczami Stracholisiem y Innymi
do Klucza Hornoszapolskiego nalezającemi, JW. Kaitana
Potockiego Stty Korytt y Dymni Dziedzicznemi z Drugiej
Strony dnia Dwudziestego drugiego Sierpnia Roku Sy-
siaz Siedmset Osmdziesiątego.

w Przytomności WW y Ultr Stanisława Kirkora, Pawła
Michratowskiego, Vicesgerenta Grodzkiego Sanockiego Anto-
niego Izbińskiego, Kazmierza Norwickiego y Innych akto-
wi Temu Przytomnych niemniej Opatrzynego alexan-
dra Derbierczuka, Woznego z Czornobyla akt minicyz
Przywołującego.

Urzędy Liazdowe Podkomorowski y Liamski Komornicze dy-
tomni

z Strony H. Chodkiewicza Stry Generata Zmudzkiego, sprow-
 wadzone za okazaniem Dekretu Zupelnego Sadu ziem dyk-
 Roku Tysiac Siedmset Siedmdziesiat Osmego, Dnia Pietna-
 stego Mai, między Stronami na akcie y w kompanyi
 Wyrazonemi; zapadłego Sprawy Minicyza, na Pole do Sa-
 du Podkomorskiego lub Urzedu Jego odstajacego, Niemniej
 Limit dwóch a Urzeczulności, Ostatniej Dnia Pierwszego
 Września, w Roku Przeszłym Tysiac Siedmset Siedmdziesiat
 Dziwiątym, po zakończonych Duktach Stron obydwóch na
 stapieniy, Termin Liardu Powrotnego, na Dzień Dziśniejszy
 na akcie wyrazony oznaczający ziahawszy, Jurysdykcyę
 swoją Sądową ufundowali; y Opatrzności Alexandrowi
 Dereberczukowi Wóznemu przywołać a dla zwiżającego się
 ku Zachodowi Słońca na Dzień Jutrzyszy ze wszelkim bez-
 pieczeństwem odwołać rozkazali; a Nazajutrz to jest dnia
 dwudziestego Dziesiątego Sierpnia, też Jurysdykcyę swoją roz-
 porządził Wóznemu Sądowi Swoemu Obawemu, obwołać roz-
 kazali. Protestował się H. Kaitan Potocki Dymowski y
 Konst. Starosta, Dobr. Klucza Hornostaypolskiego Dziedzic
 albo raczej odwołując się do zażalenia na Terminie Poprze-
 dniczego Liardu Zamiesionego Przeciwno H. Janowi Miko-
 łajowi Hrabie Chodkiewiczowi Generatowi Xięstwu Zmudzkiego Sta-
 rości Dobr. Klucza Czornobylskiego Dziedzicowi; uzalał się
 o to iż H. Sta Zmudzki iak w czasie Poprzedniczego Liardu
 przestąpiwszy Znaki y Uroczystą Granicę Prawdziwą Trans-
 akcyami Wiczytami; Dekretami Trybunału utwierdzoną,
 Wiekami nigdy az do tąd niekwestyonowaną między
 Opaczycami y Innymi Klucza Czornobylskiego z

Dobr.
 ==

a' Dobiami Demontowem, y Innemi Klucza Hornostajpolskiego z drugiej Strony, skazujące Sąd Podkomorski z Urzędem Begor, y Liem Dytorin na Miejsce Moskiewski Flordek rzeczonym potym Florodysze nazwanym, Brzegami Swoimi Szziro Rowski Ustępne. Mianowanego, z Rzeką Nieprem atące, nie mającego, nigdy aż do ulokowania, w Roku 1777. Jurysdykcyi żadnemu sporowi niepodpadłym, Owszem w spokojnym zawsze Dobr Demontowa y Hornostajpola, posiadaniu zostającym, żadney Angularności z Wsiami Sąsiedzkimi nie mającym, lecz własną, istotną Frontow Rozległością Demontowskich będącym, ulokował tak podobnie y na terazniejszy terminie Urząd Graniczny z Urzędem Liem w tywnie samym miejscu ulokowawszy, Szziro Rowski od urlikow Warwisko także mające y łączące się z Ustępem to jest Łozyskiem Wylcare Mirowskiego, a daley z Samą Rzeką Nieprem nie walącymi Pypcia, Starą, z ktora daleko w Innym miejscu ma swoje położenie i mianował, które ulokowanie Jurysdykcyi iako jest niemającym pokrzywdzeniem Frontow y Granic Dobr Hornostajpola, y Wsi Demontowa, tak o Niemalczyte Jurysdykcyi ufundowanie, Szziro Rowski go, z Ustępem Mirowskim łącznie swoje mającego, Pypcia, starą mianowanie W. Starosta Dymirski przeciwko W. Starosie Imudzkiemu y powtore zaświadcza się, — Reprotestował się W. Jan Mikotay Strabia Podkiewicz Generall Att Imudzkiego Starosta, Orderow Orda Priatego y S. Stanisława Kawaler Dobr Klucza Hornostajpolskiego, tudzież Opaczyc Hubina, Kupowatego y Otiszowa Dziedzic, przeciwko W. Kaitanowi Potockiemu Korytnicki, Dymirski, etd Starosie Dobr Demontowa Rushtycz Stracholisia y In

nych Dziedziow; w ten Sposób iż H. Chodkiewicz tak na
 Bermie Poprzedniego Liazu, Sąd Podkomorski, z Urzędem
 y Urząd Liem Łytomir iako y na Terazniejszym Urzędzie
 mornie Graniczny y Liem Łytomir przy brzegu Rzeki Dnie-
 pru, niepodaleko iak się Stara Prypec z Dnieprem łączą
 także w niewielkiej odległości iak Szczotowica, wzię-
 ma Ułuse w Starą Prypec, zgodnie z dawniejszymi Aktami
 Konfiscacyjnymi, na własnym swoim Gronie do Dob-
 opacze należącym Dekretami Przeduniołowem, y Później-
 szemi przyznawym, Nieprawie przez Dziedziow Horno-
 staypola, przywłaszczonym, y Innymi Przeciwnymi utytu-
 lowanym, Kowskiego Szczotowa niemających, gdyż te chyba
 w Gronie Hornostaypolskim, w Innym gdzie potężnie zo-
 stają; Postanowił gdzie Szczotowa, za Dnieprem Rzeka
 Janeyze Stronie, wiadoma, dla tego oprawnym tak dawniej
 iako y teraz ulokowaniem, Urzędów Komorn Grani y Liem
 niemniej o ubezpieczenie miejsca, iako własnego, na któ-
 rym lokowanie nastąpiło powtórnie Komunikację się
 Protestuje się H. Jan Mikolaj Hrabia Chodkiewicz, Generał
 Zmudzkiego Sita, Orderow Orła Białego y S. Stanisława Bi-
 kupa Kawaler, przychylając się do Dokumentów, już po-
 nastąpionej Komportacji wynalezionych, pod Dniem dzie-
 siątym Augustu w Grodzie Łytomir w Roku Terazniejszym
 1780. oblatowanych Budziej Manifestu Janie wpilnowa-
 łyżmionego, przeciwko H. Kaitanowi PoweKiemu, Star-
 Dymirskiemu, dowodząc tak własności zakwestyonowa-
 nych przez Stronę Gronow, iako też umacniając rzetel-
 ność Duktu swojego, a niestuszne Strony przywłaszczu-
 nie tych Gronow, że Ostrów, nazwany Heradki wta-
 my

my Opaczyski zastawiający y oddzielający Grona Opaczyskie od Gronow Demontowskich, tudzież Ostrowy, Juriewski Ład straszowie, Peredylny, Knuszniki, Ptastec, Jezioro Komiszczewo w Ługu, nigdy niebyły Demontowskie niemniej Piszczurów Kotłodzi, od Jwana Piszczura Poddanego Opaczyskiego, Piszczurisko swoje biorący, przez Stronę przyznany iest, w Gronie Opaczyskim, y ze Rog Kowalów Uroczysko, Do dzis Dnia swego. Przeczyska niestracące, między Duktami umieszczone, niepodaleko Sosny Omdamicy, będące iest własne Opaczyskie, od Sawy Kowala Poddanego Opaczyskiego, swoje Przeczysko wzięto, a tylko przez Poprzedników Strony to iest H. H. Dymyjskiego, Przeczyską zakwestyonowane w wiekustannym Opaczyskim użyciu, chociaż z Przeczyską Strony, lecz niestuszenie teraz przywłaszczone, Co uszytu no wo wynalezione dowodzą, Dokumenta. — Reptestował się H. Kacian Potocki Dymyjski y Korytnicki Stanisław Dobr Klucza Hornostajpolskiego z Przyległosciami Dziedzic przychylając się oraz do Manifestu, w aktach Grodzkich Łyż, pod dniem dziawietwastym Augustu, Roku 1780. w pilnau uczynionego, przeciwko H. Janowi Mikotajowi Hrabi Chodkiewiczowi, Generalnemu Alca Lmud, Staroście Orderów Orła Białego y S. Stanisława Kawalerowi, Dobr Hrabiwa Czornobylskiego Dziedzicowi, zaswiadcza się o to: iż H. Starosta Lmudzki, po uzupełnioney zobowiąz Strony, w Roku Przyszłym na Terminie Liżdu, przed Sądem Podkomorskim Kompozycy Dokumentow, wynalazłszy iakowesa Dokumenta więcej iak przez Piłtora Wiku w aktach nieumieszczone, Prywatnie utworzone Termini przez podawa, na najmniejszym Terminie Protestując, iż Ostrow nazywany

Stradky

Hradki, własny mabydz Opaczyski, oddzielający Gronty Opa-
 czyskie od Demontowskich, tudzież ze Otwoy Turyski,
 Laszawowie, Peredylny Kruszniki, Plastec, Szewo Komiszce
 niemniej bydz Demontowskie, niemniej ze kotodiaz Pisz-
 czurów od Iwana Piszczura nazwisko swoje mający iako
 by jest w Grontach Opaczyskim dowodzić nieprzestając na
 Poprzednich Dokumentach na Rzeczność Komportowania
 Których Przysięgi iak przez Sw. Stę Imudzkiego iako też y
 Kł. Stę Dymir wykonane zostały, zabiera się; oświadcza o-
 raz iakoby ze wyżej wyrażone Uroczyska przywołane
 zostały przez Dziedziców Demontowskich, które to oświadcze-
 nie ze się sprzeciwia Dokumentom Kł. Stę Dymir y Sa-
 mego Kł. Stę Imudę, a nową, nieiako sprawę stanowić
 zdaje się. Przeto Sw. Stę Dymir odwołując się do Prawa
 o Niestate i iżliby iakowe znajdowały się Dokumentow
 iako przy Komportacji niebędących zaświadczać się Doku-
 mentami własnymi należność Grontów od Wieków wspo-
 łnym posiadaniu będących y do Dóbr Demontowa nie-
 przerwanie używanych, Duktom swoim w Roku przeszłym
 Ekspertowanym już okazanych dowiesć oświadcza. A po-
 za pisanych Protestacyach y Reprywatacyach Sąd Urzędow
 Liasdowych, Strony do stawienia się przed Sądem zobowią-
 zat, na którym Sermynie Kł. Jan Mikotay Hrabia Chod-
 kiwicz Stę Imudzkiego Kł. Sawa Semerall Dóbr Kłucza
 Czornobylskiego Dziedzic, Powod y Pozwany, tudzież W. An-
 drzej Komar Stę Szotomecki Piotr Kocinski Burgrabią
 Grod Owrucki, Jozef Polanowski Stanisław Kirkor, Ro-
 masz Borowski, Powodowie przez W. Stanisława Kir-
 kora

Kora, Jednego z Powodów, swym y Innym Powodów, y Po-
 zwanego Imieniem Oczewisto, a W. Kacjan Potocki Dymin
 y Korywiski Starosta, Pozwany y Powód przez Ur Antoniego
 Izbickiego Umocowanego, W. Teodor Durajewski Burgr
 Sąd Tytu, Ur Walenty Bonidarski, Stefan Tarkowski, Po-
 wodowie przez Tegoż stawili się y Spory Prawne mię-
 dzy sobą mieli, których Sąd wysłuchawszy Ponieważ Stro-
 ny obie nieprzystępując do żadnego rozsądzienia, Sprawy
 niniejszej odłożenia Liazu Dziwieszego w Pozniewszu
 Porę, Jesienią w Sądzie swoim dopraszając się, y żądając
 Przeto Sąd Urzędów Liazdowych, Podkomor y Liemskiego Dymin
 przychylając się do żądania Stron obydwóch Termin Li-
 zdu niniejszego, do dnia Trzeciego Listopada w Roku
 Terazniejszym 1700. przypadającego, za Dzwoleniem
 Stron obydwóch oddkłada, Odracza, y Limituje Zachowa-
 iąc Stronom Termin zawity, Wszak Dziato niniejszego
 Jan Michałowski Komor, Granicy Księstwa Łyżomir

Oliedzy Dobrami Klucza Troianowskiego, W. Woronicza Miec-
 cznika Owruckiego, Dziedzicznymi z Jedney, a Dobrami Klucza
 Szumskiego, W. W. Flotwinińskich Wotkowskich, y Korywiskich
 Dziedzicznymi z Drugiej Strony, Dziato Liazdowe z wyprowadke-
 niem Duktow y Inkwizycji, a' w Porządku Delineacji map-
 py Limita.

Dziato się w Polu Kizakami y Łozami rzadkimi zarosłym
 na Fronie w Spore będącym, Między Dobrami Liemskim
 Klucza Troianowskiego, W. Jakuba Awastazego Woronicza
 Miecznika Owruckiego, Dziedzicznymi z Jedney a Dobra-
 mi także Liemskimi Klucza Szumskiego, W. W. Flo-
 twin

łowińskich Sukcesorów między W. Michała Woronicza
 niemniej Sukcesorów między W. Teodora, y Serżego Da-
 niela Woroniczów Dziedzicznemi z drugiej Strony przy
 Kłecz Stawiecku zwany ad Łachodu ku Wschodowi.
 wżasie Powodzi jak Dziedzic Kłecza Grojanowskiego
 y Wsi Katarynowoki niemni Sach swoy mający ate-
 raz wyschłey, Dnia Dwudziestego Września, Roku
 Dysiąt Siedmset Osmdziesiątego.

W Przytomnosci W. y W. Jozefa Polanowskiego Vice-
 regenta Grod Kioński Jakuba Fedorowskiego, Burgr
 Grodę Piórkę, Mikotaia Paszkowskiego, Jozefa Lasocz-
 kiego, y Innych Wielu Łachdowi Temu Przytomnych
 Niemniej Woznego Opatrznego, Andrzeja Lubarskiego,
 Akt niniejszy przywołującego.

Urząd Podkomorski Powiatu Łytomir w Osobach dwóch
 Od Obojey Strony wprowadzony, za Okazaniem Dekre-
 tu Łiem Łytomir w Sądzie Łupetnym, Dnia 29. Ma-
 ia, Roku Berazimiejszego 1700. między Stronami, na
 akcie y w kompanyi wyrażonemi, zapadłego, Sprawy
 niniejszą, na Pole, do W. Podkomorzego, lub Urzędu Sur-
 go odwołującego, na Front na akcie wyżej wyrażony
 Łiachawczy, Jurysdykcyą swoją, Sądową, nieurotaczając
 własności Frontów Obojey Strony złożył y Woznemu, Sa-
 dowi Swemu przytomnemu, ze wszelkim bezpieczeństwem
 obwotać, a dla zbliżającego się ku Łachodowi Ston'ca, na
 dzień Jutrzyszy odwołać rozkazał, a Wazaiutrz to jest
 dnia 21. Września, też Jurysdykcyą rozpoczynając, Wozne-
 mu Sądowi Swemu Przytomnemu, przywołać rozkazał.

Pro

Protestowali się, Sukcesorowie, y Juryskonesytorowie Czasy
 Przecię Dobr Klucza Szumskiego po niegdy W. Je-
 rzym Daniele Woronieczu Posiadacze Przeciwno W.
 Jakubowi Anastazemu Woronieczowi Mieczniko-
 wi Owruckiemu, Sz (Senz) po mimo Dekret w
 Porządku rozgraniczenia zapadły nie na Gronie
 w Sporządzającym, ale przeszedszy Przeczek, Stawockie
 Grona Batanowskie. Klucza Grosianowskiego, od
 Gronow Kruchlickich Szumskich, rozdzielając, w Gron-
 ie własnym Szumskim, Sukcesorom niegdy W. Je-
 rzego Daniela Woronicza, Dekretem Dziedzicznym 1721
 Roku przyśądżonym, y podanym, y przez Sędzię dotąd
 spokojnie używanym, na Sianozę własną, Ww
 Wotkowskich Urzędy Podkomorskie postawił, Podobnie
 Sukcesorowie niegdy W. Michala Woronicza. Protes-
 towali się Przeciwno Senz, o nie należące w Gronie
 własnym Kruchlickim Szumskim, na Uymie Gronow
 onych Dekretem wyżej pomienionym, Dziedzicznym, po-
 danym, przez nich do rząd spokojnie posiadanych po-
 mienienie, nad toż Sukcesorowie, W. Michala Wo-
 ronicza, zabezpieczając Prawo Swoje natury, do Potony
 Klucza Grosianowskiego, po Uymie niegdy W. Michale
 Woronieczu, wasciebie spadające o które Proceps mają
 by Ich Prawosa. Minieysza Szymosć nieuszkad-
 dzata ostrzegli. = Reprotestował się, W. Jakób Anastazy
 Woronicz Miecznik Owr Przeciwno Sukcesorom y nabyw-
 com niegdy Ww. Michala, y Jerzego Daniela Woroni-
 czow, oto że Urzędy Podkomorskie, nie na Gronie
 za Przeczek, Stawocka, lecz przed Przeczek, Stawocka
 nie

Niedaleko Futoru Stadnica zwanego, między Roboczego Ju-
 na Sotowcia Poddanego Troianowskiego a teraz przez Ro-
 boczego Juana Klibka Poddanego także Troianowskiego
 Posiadanego, na własnym Gronie zdawien dawna
 do Dobra Troianowa należącym a przez W. Wotkow-
 skiego, Przemocą od Lat dwóch zakwestyonowanym
 oraz że Dekretem Dziedziczym, Roku 1721. ferowanym
 tak sianozę do Szumka niebyła wydzielona, y że
 Ciukcesorowie między W. Michala Woronicza do tego Gron-
 tu żadnego Wstępu mieć niemoga, iako y do Dziedzictwa
 Potowy Dobra Troianowa, Dekretem Litem Litym utwier-
 dzonego, na własnym Gronie Miejsce na fundowanie
 Strydykoy Urzędow Liardowym okazał, - A po zapi-
 sanych Protestacyach y Replastacyach Sad Urzędow
 Liardowych Strony do Pisania Kompanyei sbowiazat,
 Na którym Terminie W. Jakób Anastazy Woronicz
 Miecznik Oronucki, Dobra Klucza Troianowskiego Dziedzic
 Powod y Pozwany Oczewisto, alw. Ignacy Onufry, Ka-
 zimierz y Piotr Kotorwiny, Miecznikowiczowie (zermiedzy
 Bracia między sobą Rodzeni; Pozwani y Poradawie O-
 czewisto, W. Bogumila, alw. Woroniczow, Pionuszego Wod-
 kowska Porotornego Matzenistwa Piegłowska, Czernikowa
 Czern Wdowa Matka, Jan y Alexander Wotkowscy
 Synowie, Pozwani; przez W. Jana Wotkowskiego Swym
 Matki, y Brata Imieniem Oczewisto, W. Rusin Miecznik
 Czern Jozefat Loczyc Oronucki; Korycinscy, Bracia mię-
 dzy sobą Rodzeni; Pozwani; przez W. Rufina Korycin-
 skiego, Swym y Brata Swego Imieniem Oczewisto.
 Stawili się y sprzeczki Prawne między sobą mieli;
 Ktorych Sad wystuchawszy, Ponieważ Strony obie tak
 Powodowa

Powodowa, Dziedzic Klucza Troianowskiego przez Termin
w Łęgach Ziemi Łytomie Dnia Dwudziestego Siódmego
Września w Roku Przeszłym Gysiąc Siedmset Siedmście
sięćm dziewięćm po Dziedzicow Dobr Klucza Szum-
skiego, iako też na wzajem y Pozwara, Dziedzic
Klucza Szumskiego, przez Termin swoie Pierwszy w
Łęgu Łytomie Dnia Dwudziestego (zwartego) Augusta w
Roku Przeszłym 1770. Drugi w Ziemi Łytomie Dnia
Pierwszego Czerwca w Roku Przeszłym 1779, zeznane Ps Dzier-
dzica Dobr Klucza Troianowskiego, na Sądy Ziemi Łytomie
wydane, o wzajemną Komportacyę Dokumentow, Granice,
Dobr wyżej warazomych objaśniających, zapozwali się a
Sąd Ziemi Łytomie z Mocy Prawa Sprawę ninieyszą iako
Graniczną do Sądu y Urzędu swego, na Pole odesłał. Przeto
Sąd przychylając się do Terminow wyżej wyrażonych
nakazuje, aby Strony obie Dokumenta wszelkie Granice
Dobr Kluczow Troianowskiego, y Szumskiego, niemniej
Satanynowki objaśniając na wzajem sobie tak przez
Summary usze, iako y w Waturze, Komportowali y Kommu-
nikowali, ato natychmiast, a Poniowaz Komportowali y Kom-
munikowali Przeto powołne Strony Decyzyi Sądowej uznaw-
szy, nażądanie Stron obydwóch, czasu do przyżrenia Kom-
portowanych Dokumentow, Pozwalając Sądy swoje do Dnia
Trzynastego odwołać rozkazał, a wazaiutrz to iest Dnia
Dwudziestego Trzeciego Września, też Jurysdykcyą Rozpo-
czawszy, Poniowaz Strony obie, po przyżreniu Komporto-
wanych Dokumentow, dostatecznicyszej na wzajem Kom-
portacyi, domagają się Przeto Sąd nakazuje, aby dosta-
teczniey

teczniy Komportowali, a to nicodstępnie. A poniewaz Strony o-
 bie dostateczniy Komportowali, y komunikowali, y ze juz
 więcey nad Komportowane teraz Dokumenta niemaią, do Przy-
 sięgi zabierają się. Przeto Sąd do Stuchania Śwamwentu, na
 rzeczną Komportacyą Przystępując Woznego przydaie. A po-
 niowaz Strony obie tak Dziedzic Broianowa, y Batarynowki
 W. Jakób, Anastazy, Woronicz Miecznik Owrucki, Jakó, y
 Dziedzice Dobr Klucza Szumskiego, W. Ignacy Kotorwiński Kom-
 p. Kioński, Jan Wotkowski, y Rufin Koryciński Miecznik
 Czern Przy sięgę, nate Rotę iako Dokumenta wszelkie Granic
 Dobr Kluczow Broianowskiego, y Szumskiego tudzież Wsi
 Batarynowki obiasniające iakie tylko mieć mogli rzetelnie
 Komportowali, y nie na szkodę Strona Strony nicoutaia tak,
 Im Boże dopomoz y Miwinna Męka Chrystusa Pana ze
 Wszelką Uroczystością wykowali, Przeto Sąd zadosyc Strony
 uczynić Wyrokom Sądu Swego uznawszy od dalszey Kom-
 portacyi uwalnia, y Sprawę Pryncypalną wprowadzac
 nakazuje. A w Prowadzeniu Sądzi aby Strona Pryncy-
 palnie Powodowa, W. Woronicz Miecznik Owrucki, Dzie-
 dzie Dobr Klucza Broianowskiego Obwod Granic Swych
 zaczynał, Sąd Urzędow Swych Prowadził y Linie Granic-
 czne okazał, Łazęta tedy Dukt swoy Strona Powodowa Dzie-
 dzie Klucza Broianowskiego od Mięysca ufundowanej Ju-
 rydykcyi, od Rzeczki Stawocka Łwaney, teraz wcale suchey
 Kępani tylko y Łozami, pojęszi Łarostey awłasie Powodzi
 iak Strona mienila, Ściek swoy od Zachodu ku Wschodo-
 wi mniący, przy kolewie na lewy Przeg Jcy Rzeczki nie-
 w wydany, niedaleko Drogi z Batarynowki do Szumskā
 przez tcz Rzeczke, z Prawey Reki, niży od Potudnia ku

Putnowy idącej, gdzie Sąd Urzędowo Liazdowych Plegyma do
 wspomniany Rzeczki Stawiecka, a' obliczem na Zachod Limo-
 wy, Postawioną ukazywata, za Rzeczka Stawiecka iakby z
 Prawego Brzegu biegu tej Rzeczki Fronta Łasy y Larosle
 do Dobi Wsi Batarynowki, wkluczu Troianowskiem teraz
 mieszczącej się, Po Prawey Rzece z spadkiem Rzeczki Stawie-
 kiej, Fronta Łasy Larosle y Łaski do Dobr Klucza Szumskie-
 go, a' Po Lewey rzece w Dole Rzeczki Stawiecki Fronta Łasy
 Larosle y Łaski do Dobr Klucza Troianowskiego należące, Stro-
 na zaś Duku pilnująca Dziedzic Klucza Szumskiego za-
 świadczatą się, iż te Fronty, na Których jest fundowana Su-
 rysdykaya, y te z Kąd Obwód swoy Dziedzic Klucza Troianow-
 skiego, zaczęły są własne Kruchlickie, y Dworzeckie do Szum-
 ska należące, to jest po prawey Stronie Stawieckiej Rzeczki wgo-
 rz. ony idąc jest własny Front Kruchlicki do Szumska
 a Po Lewey rzece Bzye Rzeczki Front tak Kruchlicki iako y
 Dworzecki także do Szumska należący, a' od tego Miejsca Za-
 czętego Duku to jest a' Bemino a' guo, Prowadziła Strona
 na Zachod Stoiwa Limowy Frontami po części Robozemi
 Po części Łaskami, a po części Krzakami, y Łozami Larostami
 a' uszczeltoży ostare iedno pokazywata, w Lewey Rzece nieda-
 leko, Duku miejsce nizsze Łozami y Krzakami zarosłe nie-
 mając że w tym miejscu bywał Futor Stadnica awany pna
 tym przez Iwana Sotorowia a po tym przez Iwana Hlibka
 Poddanych Troianowskich Posiadany, ale teraz tego Futoru
 żadnego znaku niemasz z tamtąd Prosto w tą Stronę, na
 Zachod Stoiwa Limowy prowadziła do Drogi nie wielkiej
 ze Wsi Dworca do Troianowa, z Prawey Rzki Duku Przy-
 chodzącej a tą Droga daley na Zachod ku Troianowu bli-
 sko Stay dwie idąc przyprowadziła do Pola Praw-
 owitego

witego Jaromy Poddanego Groianowskiego, Kreczka, Lasiane-
 go, w Lewey Ręce będącego, A za tym Polem pokazywała
 Lasak Kragły w którym znayduie się Pasięka Kawuna Pod-
 danego Groianowskiego, a na przeciwko tej Pasięki porzuca-
 ły drogę wspomnianą w Lewą, a w Prawą stronę, przykro-
 na miejscu obrotuwszy się na Putnoc Polami teraz oddaleni
 leżącemi przez Mogilę y Krzaki Brzozowe przyprowadzita
 do Szlaku z Lewey Ręki od Groianowa, w Prawą, na wolice,
 do Łytlomierza idącego, a ten Szlak za Dukt maiać między
 Putnoc y wschod Słońca idąc tymże szlakiem ku Wolicy
 y Łytlomierzowi y aż do Błotka w Poprzek tego Szlaku przecho-
 dzącego. Ktore Strona obwód czyniąca, po Prawey Ręce Łosza-
 Kowką a po Lewey Prokietne Błoto nazywała a w tym miej-
 scu przy Drodze wielkiej Poprzeczney ze Wsi Dworca do
 Wsi Łeleżniaka, czyli iak Strona niemi Łoszewego Kamienia
 idącej Porzucały Błoto. Łoszakowkę nazywane za sobą y
 Szlak wyżej wspomniany, w Prawey Ręce, a w Lewą przy-
 kro bardzo na Zachod Słońca obrotuwszy się tymże Błotem
 Prokietne zwanym y Krzakami, y tąż Drogą z Dworca do
 Łeleżniaka czyli Łoszewego Kamienia idącą w Prawey Rę-
 ce Fronta y Łasie wszystkie do Dobu Szumka, a w Lewey
 Ręce Klin tylko w użycowaniu Szumskim będący aż do Dro-
 gi Starey z Dworca do Łeleżniaka, czyli Łoszewego Ka-
 mienia idącej y znową, tążącej się, A tąż Drogą iuz
 starą z nową stąconą dawnym użycowaniem, Frontow oboj-
 Strony idąc, aż ku Między Łasów Kruchlickich Ktoey nie-
 dochodząc, oświadczata Strona Duktu pilnująca iż po
 obojey Stronie Duktu, y tej Drogi, Fronta do Szumka na-
 leżec powinny! y pokazata w Lewey Ręce siarozę, nie-
 wielką na Łoku Kalkanascie Koto Drogi w użycowaniu
 W. Jana Wołkowskiego będącą a tąż Drogą do Mię-
 dy

przy Kruchlickiej, Gronta Kruchlickiej, od Lelczniackich oddzie-
 lającej, przyszedłszy, opowiadana że dalej tą drogą prowa-
 dzić będzie Jakoby Przeczotkami Lasow Lasowych a po-
 tym siedliskich Lelczniackich, które ze się poczynają od
 Błota Mikotaiówka zwanego, a kończą długość swoją
 przy tej Drodze, iako przy Granicy Troianowskiej mienią
 a Strona Duktu pilnująca, w W. Dziedzię Klucza Szum-
 skiego. Zawiadczali że Lasy Lelczniackie Lasowe y Sie-
 dliśkie od Błota Mikotaiówki poczynają się, nie przy tej
 Drodze długość swoją kończą, ale się dalej ciągną, przetę-
 drogę z Dworca do Lelczniaka idącą, aż do właściwych
 Granic Troianowskich, które w Dukcie swoim okazać de-
 klarując, pokazywała, oraz. Kopece po obojczy Stronie Duktu
 w Roku Przeszłym 1779. przez Urząd Graniczny Łytemski
 informacją Dziedzica Klucza Troianowskiego usypane
 Lasy Lelczniackie Lasowe y Siedliśkie w poprzek oddziela-
 iące, a dalej tą drogą, Przeczotkami Lasow Lelczniackich iako
 Strona Obwod czyniąca mienią, a zaś według allegacji Dzie-
 dziców Szumskich, w Poprzek Lasow Łychre, około stary
 dworyga idąc aż do Rudowiszcz, czyli Rudy z Prawej Ręki
 Duktu do Drogi przychodzącej, gdzie przyszedłszy Porzucała
 Drogę wspomnianą, z Dworca do Lelczniaka ^{czyli} podług allega-
 cji swojej Łostwego Kamienia idącą, w Ławę, a w Prawą
 trochę z drogi do Rudowiszcz na kłoniwszy się po nad sa-
 mym Rudowiszczem, czyli Rudą, w Prawą Rękę Szostanowic
 w Grontach Szumskich, aż do Przech Mogit dosyć znacznych
 przy Drodze wyższej, z Trojanowa od Potudnia do Szumka
 na Północ idącej, Szerokosci Lasow Lasowych kończącej, zna-
 dujących się, a przy tych Mogitach Drogę wspomnianą
 przyszedłszy, Przeczotkami Lasow Siedliskich, a iako Strona
 obwodu pilnująca mienią, w Poprzek Lasow Siedlis-
 kich, niedaleko Wioski Stobudki, przed tym Lelcznia-
 kiem

kiem, a teraz Hłotowinem zwanej, do Szumska należącej, w
 Prawey Rece Duktu będącej Frontami Odłogiem teraz leżą-
 cemi, zawsze na Zachód Stoićca idąc, przyprowadzita, do
 miejsca nieco okragło wyniosłego, przy Jeziorku mokrym
 w Prawey Rece Duktu będącego, opowiadając iż to miejsce
 wyniosłe, oznacza Mogilę starą w Późniejszym czasie wz-
 orną, na której miewita, żebyt Krzyż Wielki Kamienny
 niewiedzieć przez Kogo w niedawnym czasie wykopany
 y w Jeziorko tuż będące wrzucony, iuz niedawnem czasie u
 w tym Jeziorku, przez Ludzi widziany, a leteraz na tym
 miejscu, nieznajdujesię, y niewiadomo gdzie się podział
 a od tej mianowanej Mogilki y Jeziorka na Zachód Stoi-
 ca idąc aż do Drugich Mogilek Przech, w Prawey Rece Du-
 ktu będących y Jarmy z Lewoy Strony Duktu, skazanej
 na Przewioło sibię będących, mianując iż ta Jarwa ozn-
 cza Dziegiarnią, przedtym Iwana Bedwarza, a potym
 Chryeka Syna Jego Poddanych Troianowskich po znisz-
 czeniu Lasow Troianowskich spuszczał, a z Pomiedzy
 tych Mogil y mianowanej Dziegiarńi wyszedłszy do
 Drogi niższej z Troianowa do Szumska, przez Lide-
 zniak przechodzącej, szerokość Lasow Lidezniackich
 Siedliskich zamykającej opowiadając że zaczęwszy
 od między y Przyczotkow Lasow Kruchlickich Lasow
 aż do tego miejsca prowadzita Obwód Samymi Przy-
 czotkami, Lasow Lidezniackich, od Drzki Mitolaiowki u
 zaczynających się, a po Lenią Duktu teraz czynionego
 iako przy Granicy Troianowskiej kończących się, Strona
 zaś Duktu pilnująca zaswiadcza się, iż ten Dukt
 nie Przyczotkami Lasow Lidezniackich ale w Poprzek
 przechodzi

Rydnie Łanowa dalej w Lewą Stronę Duktu ciągnących się,
 jest prowadzony. A tę Drogę niższą przeszedłszy, na Zachod
 Łetni idąc groniami Robocznymi z kietem czyli z uboczą od
 Potudnia, na Putnec, Ku Rzece Piat zwaney pochyleniem, aż
 do Jaru, od Potudnia, na Putnec podobnie do Piatu spadając
 tego, atem Jar niedaleko Wierzchowiny tego przyszedłszy mi-
 łać z Oboch Stron Kopyce w roku przeszłym 1779 infortunatnie
 wyspane aż do Rzeki Piatu z góry bardzo przy kroy spowodowała
 a nieprzechodzącą tej Rzeki Piatu, ale w Prawą, na Putnec obro-
 ciwszy się, tą Rzeką Piatem, wielki przepływ, na Dot a wo-
 dą idąc, aż do Ulycia, z lewej Ręki Rzecki Srebrney, a przy Uly-
 sau tej Rzecki Srebrney, małym Strumykim, lecz z brze-
 gami wyniosłymi do Rzeki Piatu spadającej porzucony
 Rzekę Piat na Dot idącą, w Prawey Ręce, a w Lewą, przy kroy
 obróciwszy się, na Zachod Stonca, tą Rzeką Srebrną, w go-
 rę, przeciwko wodzie, za naturalnym tej rzucaniem udając
 się, przez Mostek na tejże Rzece, y Drogę z Troianowa
 do Rudni Dermanskiej idąc, przechodząc, Lasami szarnymi
 y szustami, z lewej Strony Srebrną, a z Prawey Kruszką
 nazywającemi się, aż do Wierzchowiny tej Rzecki Srebrna
 y Błot Wielkich Łozy Kabanowe zwanych, a od Wiercho-
 winy Rzecki Srebrney, przez Błoto Łozy Kabanowe zwane
 do Lasu Obrzednego, roznym Drzewem zarostego, a przez ten
 Las obrzedni przeszedłszy do Rogu Lasu gęstszego, Kruchty
 zwanego, w Gronie szumskim będącego a mierzając ten Las
 w prawey, a w lewej Bagnu wielkie zidone zwane Drzewem
 Sosnowym młodym zarostem, na Zachod Łetni udając się
 aż do Błota y Lasu Przechody zwanego, y Jamy w tymże
 Lesie będącej mierzając, Jz tam Jama znaczy Piec Dzię-
 ciarski, Roboczego Frycka Bednarza Poddanego Troia-
 now

nowskiego. A to miejsce Starcy Dzięgiarni, w Lewey Ręce
 zostawiając nakłaniając się między Zachód y Północ mi-
 łą z Oboch Stron Jamy y Dół gdzie Rude Brano do
 Rudni Troianowskiej Koszera zwaney przez Drogę z
 Rudni Szumskiej, Bazyńskiej do Rudni Troianow-
 skiej wyższa Koszera zwaney przechodząc aż do Rogu
 Lasu Lipnica zwanego w Prawey Ręce w Frontach Szum-
 skich będącego, A przez Rog tego Lasu mata gościć
 w Lewą do Troianowa, Duktem ^{razem} ~~zabiciem~~ Przechodząc różne
 Drożki Lasowe y Rudenskie w Tę Stronę, między Za-
 chód y Północ nakłaniając się, aż do drogi z Szumska
 do Gryhunia idącej, a tą Drogą do Gryhunia idąc ku Pół-
 noc, od Zachodu nakłaniając się Lasami różnym Dze-
 wem zarostem po Oboch Stronach będącemu; aż do Przeki-
 Koszery, y Brodu na Tę Przekę przez Przeczekających
 przebywanego niedaleko Ulycia Tę Przekę, w Prawey
 Ręce w Przekę Beterow, przy Siemie Wsi Demaszew, za
 Przeką Koszerą, będącej do Klucza Troianowskiego na-
 leżącej, y natym miejscu Dziedzie Klucza Trojanow-
 skiego, Tangum in Termino ad quem Dukt swój za-
 kończył, opowiadając iż zaczawszy, a Termino a quo
 od Przeki Stawocki; aż do Tęgo miejsca Termini ad
 quem Okolwiek zmagdnie się Frontów, Lasów Łąk Za-
 rosli; Półt Przekę w Prawey Ręce, takżyszko do Dobr
 Szumska, Co zaś Frontów Lasów Zarosli; Półt Łąk
 Przekę; zostało w Lewey Ręce, to wszystko do Dobr
 Klucza Troianowskiego, należeć powinno, Stomazas
 Duktu pilnująca zawiadczyła ztem Dukt Casy
 jest własnym Frontem y Lasami Szumskiemmi
 prowadzony, Protestowali się, Ww. Kłotowinscy

Suk

Sukcesorowie niegdy W. Michata Woronicza Trzeciocy Części
 Klucza Szumskiego, mocą Dziatu Wieczystego, po bezpoto-
 mnym Łeyscu niegdy W. Filona Woronicza Podkomorzego
 Księstwa między WW. Michatem y Teodorem Syryjami, a
 Jerzym Danielem Synowcem Woroniczami Roku 1641.
 nastąpionego, Prawem Natury, a zaś w części po niegdy W.
 Jerzym Daniele Woroniczu, od WW. Krzywopiszow Części
 Czwartej Prawem nabytym Dziedzic, oraz WW. Wotkow-
 sy, tegoż W. Jerzego Daniela Woronicza Sukcesorowie
 y WW. Korynsy, Juryskwestorowie Przeciwo W. Pa-
 kubowi Anastazemu Woroniczowi Miecznikowi Opor
 Dobr. Potowy Klucza Troianowskiego y Trzeciocy Części Klucza
 Szumskiego, po niegdy W. Teodorze Woroniczu, Pra-
 wem Natury Dziedzicowi, a' Drugiej Potowy Klucza Tro-
 ianowskiego Posesorowi, stosując się, do Protestacyi swojej
 przy otwarciu niniejszej Jurysdykcyi, podane y dany
 szego ciągłego Procepu, o to iż W. Woronicz, Miecznik O-
 wnicki, przeswiadczony będąc, że Dobra Klucz Troia-
 nowski y Szumski, po niegdy W. Alexandrze Woroniczu
 pozostałe, oprócz Dobr. Denszow y Krośni, na Schede Swar-
 ta pozostały, y Sukcesorowi niegdy W. Wasyla Woronicza
 oddzielonych na trzy części równe, Roku 1617. podzielone
 zostały y że z tego Podziatu, niegdy W. Michatowi
 Woroniczowi Potowa Troianowiec z Attyneroyami, a
 zaś W. Teodorowi Woroniczowi, Druga Potowa Troia-
 nowiec z Attyneroyami, naostatek W. Filonowi
 Woroniczowi, Dobra Szumsk, Wolica y Satarynowka
 Same tylko, a zaś Siota Dworzec y Ledzmiak ze
 Wszystkimi Frontami y Uroczyszczami, dostały się
 że po takowym Generalnym Podziale, niegdy WW.

Michał

Michał y Teodor Woroniczowie czyniąc między sobą Roz-
 dziątek Dobry Troianowice z attyneneyami. Roku 1649.
 W. Michał Woronicz Rzeczkę, Dromnowkę, Rzeczkę
 Hmitusze w Rzekę Piat wpadającą, Uroczyisko Starosil-
 le, aż do Potoku nappierwszego, od Uroczyiska Starosilla
 iako diwarazy z Łuku strzelić w Rzekę wpadającą,
 obowiązawszy się dalej nieprzywtaszczac, a zaś W.
 Teodor Woronicz Rzeczkę Dromnowkę, oraz Począwszy od
 Nowego Miasta y Góry podserkwią w wyż Rzeki Pia-
 tu płynącego aż do Granicy od Humca za drugą Stro-
 ną Rzeki Piatu od Osady dawney na Łastryczu, w niż
 Rzeki ciekącej, za Mokratycze do Kiamionki Rzeki w
 padającej w Piat w niż Rzeki nieprzywtaszczając w
 bie, w Puszczy też niżej na Rzecze Koszczy Rudnia
 Dobra Troianow z attyneneyami rozegrali, tym roze-
 braniem za Piatem w Lesie Rzeczkę Koszcze y Uyscie
 Kiamionki, w Rzekę Piat, a zaś przed Piatem Potoczko
 nappierwszy od Starosilla o dwonie Strzelenia z Łuku
 w Rzekę Piat wpadającą dodając iż w niż tej Rze-
 ki to iest Piatu, przywtaszczac niemaią, Zamiar Grom-
 row Troianowskiich uczynili, w Lesie za Piatem Lasu
 Lipnica nazwanego y Bonu przy nim będącego ani
 Rzeki Krzywuchy, a zaś po drugiej Stronie Piatu
 Siedliśka y Łameczyśka, Mokratycz pod Gwzdasz Nomem-
 klaturę swoją maiących iako Dokumenta, przez
 Stronę Dukt urzędącą to iest Dekret, między W. Stryby-
 lem zidney a W. Nikodemem Woroniczem Starostą,
 Ostrskim, a potym Kaszt. Kiciowskim w Trybunale
 Koron nastąpiłony zaswiadcza ile do Dziatu Onych mie-
 wale

należących nie wzmiankowali; że gdy W. Filon Woroniecz Podkom. Kijowski, odprzedawczy Dobra Satanynow-Kęsame schodząc z tego Świata Dobra Szumsk Wołica Dworzec, Łelezmiak z Siedliskami, do nich należącemi zostawił. WW Michał Teodor, Strykowski y Jerzy Dawid Synowie Woronieczowie w Roku 1644. Semiz Dobra mi na Brzyżęcia równe podzielił się W. Michał Woroniecz w Roku 1644. Dobrzęcia Mokratycz natenzas opustoszałych zaświadcstwem Dekretu wyżej wspomnianego, Roku 1742. Między W. Stryblem, a niegdy W Woronieczem Starostą Ostrokim, w Trybunale Ror Lubet spadłego po niegdy W. Filonie Woronieczu, opróczczęcia W. Teodora Woronicza y Jerzego Dawida na siebie spadły, na Osobe W. Jerzego Dawida Woronicza uczynił wieczystey Darowizny Lapis ze Symze Lapisem Dobra ateraz Siedlisko Mokratyczce, do Schedy W. Filona Woronicza, Szumskiej należący, zaświadczył, y że tych dwięczęcia Jerzemu Dawidowi Woronieczowi iedna z Działu Druga z nabycia powinne nalezec skazat, że niegdy KW. Nikodem Kazmierz Woroniecz, natenzas Starosta Ostroki, apotym Kasztelan Kijowski Prawami Jerzego Dawida Woronicza dwóchczęcia a Trzecię Prawem na siebie Spadkowym po wyz. pomienionym Filonie Woronieczu, Działu Szumskiego, Wtascicielu, przydo brach ateraz Siedlisku Mokratyczach ubespieczyt się, że wżasie Działu wyz. wyrażonego, po niegdy W. Filonie Woronieczu nastąpionego, Dobra Dworzec Osiadłość Poddanych dwudziestu ieden, a w Łelezmiaku szterdziestu dwóch, było iako Schedy przez WW Flotowińskich Kom

portowane, przez Wł. Michata, y Jęzgo Daniela Woroni-
 czow, Roku 1641. Dnia 20. Febr. spisane y podpisane oka-
 zując, że między Wł. Nikodem Kazimierz Woronicz po
 tym Kaszt. Kiwoc, zapozwany będąc wraz z między Wł.
 Semeonem - Kłotwiniskim y Krysztyną Sadowską, przez
 Sukcesorow między Wł. Jęzgo Daniela Woronicza po us-
 pokoioney przez lat dwadzieścia kilka trwającej Wojnie o
 oddanie Trzeciyszeci Działu Szumskiego, będąc do Trybu-
 natu Koronn. Lubett dopuszczony Dekret, w Porządku Podzia-
 tu, z Onemi dzidąc się, w Roku 1721 Trzeciyszeci Szegoz
 Działu Szumskiego, oddat Frontami wszystkimi a mian-
 nowicie Szmurami Dziesięcia Kardym w sobie po Łoku
 93. Zawierającym do Dworca za Rzeczką Staweczką, nale-
 żącym, Łanami Kruchlickimi Szumskimi; Dłuzbami
 y Innymi a mianowicie Łasem Kruchlickim, szerokością
 wa Borki ciągnącym się niemniej Frontami Łelezniac-
 kimi, a w szczególności za drogą najniższą, przez Łele-
 zniak do Troianowa wiodącą, leżącym Łyplem naziwa-
 nym, Szerokością sznoroow trzydziestu miary wyżej opisa-
 nej zawierającym, od Rzeki Łelezniaka, do Frontow Troia-
 nowskich ciągnącą się podzielił się, atym Działem y Wy-
 miarem Frontow Dworzeckich, Kruchlickich y Łelezniackich
 rozległość Onych okazał; Le potym Dziale Dworzec y Łe-
 lezniak wsie natenczas puste, nabywszy Prawa Łasta-
 wnego, w Łelezniaku, walcząc Sukcesorom Danielowskiem
 należącą od Wł. Łesickich, a zaś całą Schodę, Klucza Szum-
 skiego, Sukcesorow Wł. Michata Woronicza, Łastawym od
 Wł. Alexandra Kłotwiniskiego, Stryia teraz czyniących Kon-
 traktem osiągnouczy, atak Wszystkich Frontow ku Gra-
 nicom Postronnym y Troianowskiej rozciągających się,
 zostawszy Possesorem, podług Woli swojej Onemi wzra-
 dzał, Poddanym Troianowskim y Innym, przez siebie
należących

wafszaiach niektórych Dziatu Szumskiego, zasadzonym
 mając Trzecią część Jego Dziatu sobie Prawem Naturny wa-
 leżącą, podług Woli y Udobania swego, do używania po-
 zwalał, a lubo potym około Roku Dziać Siedmset Trzydzie-
 stego ósmego, niegdy W. Jerzy Flotwinski Miecznik Cz. i
 Oycie Terazniejszy Strony Duku Attentuiący, z Opieki
 wyszedłszy z Pod Prawa Zastawnego optawiony Summy
 uwolnił przeciw ledwie tylko część Szumską odebrał, Gro-
 tow zaś Dworzeckich, niektórych Szumskich, a mianowi-
 cie Kruchlińskich, y Łeleżniackich niemając w Ręku Do-
 kumentow żadnych y niewiedząc Ich rozległości odzyska-
 niemogł. Ze W. Kaszt. Kurowski Powaga, swoją do ulega-
 nia Ony Jego niegdy W. Jerzego Flotwinskigo Zmie-
 walać mityłko naupominając Onego jako zaswiad-
 cza, Proceps! Grotow Dworzeckich y Łeleżniackich oddać nie-
 chciał, ale nawet w Szumsku na Łany Onego własne pod-
 Wsią Ludzi zbroynych nastając, Łbora zabierając y wy-
 aśmieniem groząc, od upominania się o Krzywdy silnie od-
 piczał, że w Roku 1740. gdy Subdywizya między Sukaf-
 sorami y Juryskwozytorami, Jego Dawida Woronicza
 na mocy Dekretow Trybunalskich, wyz Pomienionego y
 Dziatowego oraz Liemskiego, następowała skutki One
 ostateczne, w Przewotki Poszły, a ztąd bez żadnych Doku-
 mentow zostających, Współ Dziadziow, y Póssorow Dobr
 Szumskich, Powadze niegdy W. Woronicza Kaszt. Kurow
 ulegac' Przymuszonych Krzywdy niewiadomością, ukryte
 bydl' musiały, że sam niegdy W. Kaszt. Kurowski Gra-
 nicząc z W. Lanekoronickimi, y Alakami, Dobr Ta-
 tarynowki Dziadziami, i. Jako Akt Graniczny Roku

1743. Expedyowany, przez Stronę Duki prowadzącą Komportowa-
my: będąc Posesorem Dobrotatych Leleżniaka Dworca y Frontów
Szumskich, Kruchlickich, y też Dobra y Fronta niemając bydz
Troianowskiemi Dukt swoy idąc od Zachodu ku Wschodowi
Koto Sziora Wielkiego Popowym nazywanego, zostawując
One po Lewej stronie do Troianowa do Drogi z Troianowa
do Satarynowki idącej, zostawując całą Rzeczke Stawecką z
Onej Wienchowiną do Troianowskiego Klucza na Różne
Mogity Daleko po wyżej Dziesięciu sznurów Dekretem wyżej
Pomienionym Dziełczym 1721 Roku do Działu Szumskiego
przyznanych, aż do Grobelki starej, na Rzeczce Staweckiej po mi-
łej Dworca będącej, a przezte Grobelkę aż do Garbu Wiozkiego na-
zwanego, prowadził y Fronta w tym Dukcie swoim Troianow-
skiego Klucza: do Którego Dworzec Leleżniak, y Inne należce
mianował: bydz własne przyznawał, że przy Redukcie Dzie-
dziców Satarynowskich Protestując się, po Ła Rzeczka Stawecką
od Satarynowki Fronta Dworzeckie y Troianowskie, więcej ni-
żeli na Putnile tymże Reduktem bydz zajęte oświadczał. Że
Dziedziom Dobr Satarynowki, Obiazdem przez Kommissarza Swe-
go, Frontów Satarynowskich, w Roku wyżej pomienionym 1743.
sporządzonym, do Samej Wienchowiny Rzeczki Staweckiej, na dot-
lonę Ciągłem Przyległość Frontom Leleżniackim, y Kruchlic-
kim, a nie Troianowskim przyznawali, atak niegdy Ho. Kap-
tlan Kłg, zagtadzając Kwestye Dziedziom Satarynowskich
do Frontów Dworzeckich, y Kruchlickich po Obiecy Stronie Staweckiej,
prostuąc Lenią pomimo Konce Szerokosci Frontu Leleżniac-
kiego Cyplem nazywanego, od Rzeczki Leleżniaka do Frontów
Postronnych ciągnącej się sznurów trzydziestu w sobie mającej
rozciągac się powinnych Dziedziectwa Dobr Satarynowki na
był, Pretensye wszelkie Kontraktem Resignationis względem
Kwestyi Frontów na wzajem umorzył, a tym samym Dekre-
tem Dziełczym, 1721 niczym nigdy nieporuszony Dekretami

Posledniyszemu zabezpieczony w swoiym wrocy zachował, Przecia
 W. Jakób Anastazy Woronicz Strona Duki zaczynająca y kon-
 cząca. Mimo te wszystkie Przeswiadczenia Dokumenta y De-
 kreta przez Siebie złożone Wziąwszy niby za Front Duku swe-
 go używanie Ktore niegdy Ko. Woroniczowi Kaszt Kuwuskiej
 Poprzednikowi W. Oskarzonego Dobra Szumskiego Działu w
 Przeciwyższego Prawem Natury, a zas w Innych Sześciu Pra-
 wami Zastawnemi, naostatek Prawem Powagi wszędzie
 wolnebyło, mniemając iż takowe nie nalezyte używane ubliżać
 nietylko sprawiedliwości ale y Działowi Szumskiemu. Przeciwyższe
 w Proponyę Łatego Klucza Trojanowskiego y Szumskiego, więc Po-
 winnemu może, Duke swoy bez żadnego Dowodu przy Rzecz Sta-
 weckiej tam gdzie po obojey stronie Front Dworzecki y Kruchlicki
 przypiera zaczynają y też Rzeczkę w Lewey stronie rzucając naj-
 przed, półzję Łan dłuższy Kruchlicki zdawna y teraz Srow y
 Juryskwerzytorow, Jerzego Daniela Woronicza będący potym swoy
 własny z Działu Szumskiego ciągnący się zajmując bez żadnego
 Znaku, najprzed od Wschodu Limowego niby ku Zachodowi. Po-
 tym obracając się ku Putnocy, dalej znou, między Putnoc y de-
 tni Wschod na ostatek znou ku Zachodowi rozno dając nowe
 nazwiska Których przy Delinacyi Mapy z Dekretu Św. Pod
 Kom y Ziemi Łycomir nakazanej nie mianowała. Między
 własnymi Frontami Kruchlickimi, po obojey stronie dalej Łelezni-
 kiemi zajmując ofwierć mile, bez żadnego fundamentu Porzuca-
 ły wszystkie Znaki. Dekretem Dzieleczym 1721 y Dokumentami
 przez Siebie złożonemi wzmiątkowane zabierając oraz Frontu
 Łelezniackiego (Opel nazwanego Szerokosci około Dwudziestu lub wię-
 cey Sznurów do Przeki Piātu przyszedł y tym Duktem po lewey stro-
 nie w Frontach Kruchlickich, y Łelezniackich, nietylko Działu
 własnego Szumskiego, do Szumska Dworca y Łelezniaka na-
 leżącego, Kopcami według Dekretu 1721 Podzielonego, własną
 Stobodę Łelezniak nazywającą się, na Froncie (yplem nazwanym
 bez żadnego Dowodu mianując One Łoistwym Kamieniem
 takowym Przeciwyższym w żadnym Dokumentacie nawet nay

daawniejszym niewzmiankowaną od lat kilkudziesięć, osadzoną, ale
 też Działów Srow WW. Michata y Serzego Daniela Woronieczow
 uszkodzić zamierzył, Nadto przeszczęśliwy Rzeczę Piat, w Srowie Dzia-
 tu Szumskiego, zgony od Uyscia Rzeczki Kamionki y Siedliska
 Mokratycz na dot płynącą, niepodług przeszłego Duktu, przy Deline-
 acyi Mappy uczynionego ale Nanianter porzuciwszy, ten w Prawey
 Rzece, wyżej Rzeczka Siebina, w Srowie wtasnym Klucza Szum-
 skiego, uikając, udawszy się na Dawny swoy Dukt znnowu zadnym
 Dokumentem niewsparty sprowadziwszy Lasu Lipnica zwanego (czyli)
 znaczną zawrze od Wieków do Szumiska należącego z Innymi
 Lasami do Uyscia Rzeczki Kamionki, po Szlak dawny Troia-
 nowski, ku Mokratyczom idący, po Rzeczce Krzywuchę, y po Rze-
 czę Kotzecz, rozciągającem się bezprawnie y nie należące zapię-
 gnot, a zatym o nieważność tegoż (tego) Duktu wyz Pomienio-
 ne Strony, Onego attentuiące, powtornie zaskarzając się zachowu-
 iąc sobie wolność przy zaczęciu Duktu Strony zabezpieczony, y
 wżasie Reduktu swego zabezpieczyć się mające = Repro-

testował się W. Jakub Anastazy Woroniecz Miecznik Owrucki, + +
 po niegdy W. Teodorze Woronieczu, Prawem Natury, a zaś po W.
 Michale Woronieczu, z moey nabycia Prawa Wiczyzstego, Dobr-
 tego Klucza Troianowskiego z Przyległosciami y Uroczyskami
 do tegoż należącemi a zaś Dobr Szumska Wolicy Dworca y Le-
 lezniaka, po niegdy W. Filonie Woronieczu, Pozostatych Przeciwyż-
 sci Jedyny y wtasny po wyz wyrazonych z Kwie y Imienia
 Antecesorach swoich Sukcesor, y Dziedzic, Przeciwo WW. Koto-
 wickim Mieczn Czerniech, Korycińskim Mieczn Czern y Wot-
 kowski Dobr Klucza Szumskiego (czyli) swoich Dziedzicom, Prz-
 chylając się do Reprotestacyi swoiey, wżasie zaczętoy Jurys-
 dykcyi Serazniejszey, podawey y Dowodow sobie stuzących, oto:
 iż nietyjno Stronie Duktu attentuiący zepo Generalnym
 Dziele Substancyi, Ogulney, po niegdy, W. Alexandre Sticho-
 rowiczu Woronieczu, Pozostatoy w Roku 1617. następiącym D
 wszelkie Rzeczki y Uroczyska nie do Klucza Szumskiego ale
 do Dobr Troianowice doszaty się, y zeter Uroczyska czyli Rzecz-
 ki, Działem między WW. Michatem y Teodore Woroniecz-
 mi, Bracia Roku 1619. następiącym są obięte y roz-
Edys

dysponowane, Siota zaś Dworzec y Ledeźniak do Gronow, Uroczysk
 y Przeczek do Dobr Grojanowice przytaczonych żadnego Wstę-
 pu pomienionym Działem niemiaty ostrzeżonego, iako to Przecz-
 ka Koszcza y Rudnia na micy, Przeczka Kamionka, Mo-
 kratycka y Imre, atak podług Przepisów wyżej pomienionych
 Działów, Spprzedmicy Dziedzice, w nieprzerwanym pomienionych
 Uroczysk używaniu zostawali y Dzisiejszy Wstępcza po nich
 zostać, bez żadnego zajmowania Gronow y Lasow Klucza
 Szumskiego, y lubo Sama Strona Duktu attentująca w Pro-
 testacyi swojej przyznaje ze Rudnia na Rzecz Koszczy będą-
 ca, niegdy WW. Michatowi y Teodorowi Woromiczom Scheda
 dostata się, przeciwko wyrazom Działu wstęp do So-
 cie Koszczy, niestusznie formuie a' gdy Wzmiankowana Rzecz-
 ka Koszcza, y Rudnie na micy będące Grona y Lasy po
 obydwóch Stronach swoich do Grojanowice należące rozcią-
 gająca, między Dobrami Klucza Szumskiego, a' Dobrami
 Grojanowice położenie swoje mająca nadmienionym Dział-
 tem, do Grojanowice przytaczona iakimże Prawem Imre
 Uroczyska y Przeczki po drugiej Stronie Dobr Grojanowice od Po-
 stronnych Dobr pozycyą swoją, mające do Przeki Piatu w go-
 rze przypierające do Strony Duktu attentującej należce mają-
 Wzmianka zaś o Uroczysku Starosiedu, w Górze Przeki Piatu
 y Grojanowa Pozycyą swoją, mającego, o dwiecie strzednia w
 Łuku, nie od Dobr Klucza Szumskiego ale od Dobr Postronnych
 y wrodku Gronow Grojanowskich, jest uczyniona. (Zsie)
 zaś tyż Uroczyska Mokratycka, te Dekretem Trybunałskimi
 iak Sama Strona przyznaje z rąk WW. Strybylow wy-
 dzwignione a' niegdy Kł. Nikodemowi Woromiczowi Kaszo
 Kłousz Antecesorowi Dzisiejszego Reprotestanta Samemu
 jest przysądzone a Działem do Klucza Szumskiego do Scheda
 ani do Sukcesorow Jerzego Daniela ani Filona Woromiczow
 niebyło aplikowano, ze zaś Strona ten swój Zarzut czyni
 a nie Istotę Prawdy wyraża ze po rozdzieleniu Gronow y
 Lasow Klucza Szumskiego, to jest w Łanach Szumskich
 Wolickich

Woleckich Dworzeckich y Leleznickich Siedliskich y Lasowych
 z tej Strony Rzeczki Piātu będących, na mocy Dekretu Sy-
 gumatt Koron Lubett Roku 1721 nastąpionym niegdy
 H. Woronicz Kasztel Kijowski obierwszy Prawem Zastawnym
 niektóre części mianowicie Wsi Dworca y Leleznicka od
 niegdy W. Antecypora W. Kotowinickich y W. Pierwcy Wot-
 kowskiej Powrotnego Matzenstwa Pięglowskiej miał iakoby
 przestąpiwszy Granicę Frontów y Lasów Klucza Trojanowskiego
 przysięg na Mocy Praw Zastawnych przysięg niby Powagą swoją
 Fronta Strony Dukcu Stętuiającej, do Klucza Trojanowskiego
 przywłaszczyc y zagarnac, ten wyraz jest przedwzrostem, wszelkiej
 słuszności gdyż W. Pięglowska po rozdzieleniu Frontów w roku
 1721. aż do czasu Zastawienia części swojej, Wsi Leleznicka
 Frontów Leleznickich, niedaleko iak do Frontów Trojanowskich
 to jest do Mięysca tego, gdzie W. Ninieyszy Repräsentujący się
 Duktem swoim obwodził, używata, y zepodobniez W. Hoto-
 winscy, czyli. Antecypor Ich, po tej same Mięysce w równo-
 ści będące, Frontów Leleznickich, y Dworzeckich używali
 y niegdy H. Kasztelan Kijowski Poprzedniy Jego, y Dzi-
 sieyszy W. Dziedzic Trojanowskiego całego Klucza na krok
 ieden Frontów Klucza Szumskiego, nigdy niezażyowali, ale
 zdawien dawna, po mięysca Duktem Teraznięszym przez
 W. Dziedzica Trojanowskiego, okazany, Front Trojanowski
 rozciągając y przez obie strony, a niepodług Woli H. Kasztel
 Kijowskiego iak Strona wyrażabyt używany, żeby zaś niegdy
 H. Kasztel Kijowski, miał Ludzi Orężnych na Fronta Strony
 nastać tego żadnym dowodem Strona wespół nie może
 a jeżeli iakowe kiedy za życia Jego H. Kasztel Kijowskiego
 Sprzeczki y krzywdy dla Poddanych Szumskich y Innych
 się niegdy H. Kasztel Kijowskiego, iako Procesa świadczą
 y zabiciu Podstarosty Szumskiego, części W. Woroni-
 cza okazują, bywały te nie między Frontami Troja-
 now

nowskiem i y Żelezniackiem, lecz między Samymi Szumskiem i tych Sprzeczek tedy, nie H. Kasztel Kiiowski, ale Sama Strona Początkiem bywała z kąd iawnie okazuje ze Senio nigdy H. Kasztel Kiiowski dla swojej Dowagi, y zachowania Prawa nie używał Przemocy, y Frontow Szumskich nie przywłaszczał. Akt zaś Duku w Roku 1743. na ządanie Jegor między H. Kasztelana Kiiowskiego, od Przeczki Stawocki do Jeyze Przeczki Stawocki, przez Fronta Tatarynowskie za Posesyi W. Lanckorońskich y Aksakow Dziedziow Tatarynowskich nie nastoły żadnego Dokumentu Granicznego, lecz iedynie tylko z Przyczyny, Dziesięciu Szumow Frontu Dekretu, 1725. Rok między Stroną Duku Atentującą, y H. Kasztelan Kiiowski Frontami Klucza Szumskiego, do Przeczki Stawockiej, rozciągającemi się bez Przypozwu, y Komparacyi W. Lanckorońskich y Aksakow Dobr Tatarynowki, podówczas Dziedziow, za Przeczka Stawocką, bez żadnego Fundamentu wydzielonego, lubobył, podywany, przeciż dla Przyczyny dopiero nadmienionej, w uskuteczniceniu niezostał. Który acz przy Sprawie Serazniewskiej Granicznej był komportowany, iednak niedłatego aby był Dokumentem iakowym Granicznym w Sprawie Serazniewskiej Granice Klucza Szumskiego, a Frontow Tatarynowskich, determinującym, lecz tylko ze w tym Akcie Przeczka Stawocką bydzi Granicą, Tatarynowską wyraża Lebbiazd przez Przyaciela W. Lanckorońskich, y Aksakow, Podówczas Dziedziow Tatarynowskich, do Obiazdu uproszowego, czyli też Komisarza Onych w Roku 1743. Frontow Tatarynowskich od Frontow Klucza Troianowskiego, y Klucza Szumskiego, oraz y Onych Dobr in Sinum będących czynionych, bydzi Fronta Dworzeckie, y Kruchlickie a nie Troianowskie idąc w dół po Lewey Stronie Przeczki Stawockiej, wzmiankując jest tedy oczęwistym Dowodem ze y Butor Stadnica zwany, jest Frontem

tem własnym Klucza Brojanowskiego, y Rzeczka Stawiecka, iest naturalną Granicą Fronta Siatarynowskiego od Frontow Klucza Szumskiego, oddzielającą nadto gdyten Obiazd okoto Frontow własnych Siatarynowskich czyniony, nie może być Dokumentem Postronnych y Obcych Frontow Granicę Determinującym, atak niegdy H. Kasztelan Kiowski ani Komisarzem zagładowania kwestyi o Fronta Dworzeckie y Kruchlickie od Dziędziców Siatarynowskich, iakoby po Obojgu Stronie Rzeczki Stawiecki będące ani dla prostowania Lenij Jakoweyści Szerokości Sztydziści Szmurow, Cypla lecz tylko dla przyległości do Klucza Brojanowskiego Wsi Siatarynowski y upodobania Sychze Dobr Prawem Wieczystym nabyt y przez te nabycie Dekretu 1725. Roku względem Dzięszciu Szmurow za Rzeczka Stawiecką Naturalną Granicą Siatarynowską bez zadnego fundamentu, iako wyżej wydzielonych nie nieutwierdził Front zaś Leleżniacki za najniższą Droga z Szumska do Brojanowa, przez Leleżniak Frontem Leleżniackim idącą Syplem nazwaną, iako ma Dekretem 1725. Roku Szerokość do Frontow Brojanowskich Determinowaną, # tak ta Szerokość za determinowaniem przez # Dekret Graniczny Frontow zdawien dawna, własnych Brojanowskich, okazie, Których iako Terazniejszego Duktu przez W. Reprotestanta położeniem rozciągani się, iest okazane y dowodami wsparte będzie, taktenże Dukt przez Urzędy Graniczne Podkomorskie, Jeszcze bez Delineowania Mapy Granicznej Ekwitowany, to iest od Rzeczki Stawieckiej Odisko Sutoria Stadnica zwanego do Klucza Brojanowskiego należącego Łacząwszy przez miejsca wrymże Dukić wyrażone zostawiając po prawey Rece Fronta Klucza Szumskiego a' dalej idąc po Lewey Rece Wios Leleżniak a' po Lewey Rece Wios także nazwaną Leleżniak na Uroczysku przedtym Lorstwy Kamień zowiącym się na Groncie Brojanowskim osadzoną tak na mocy zdawnych Czasow do Brojanowa Sychze Frontow używania iako też na Mocy Dokumentow Rzeczki

za Diałem

za Piatem Przeczka będące do Trojanowa powinny wyrażać
 oych przez Rzekę Piat non variantem lecz podług stusznosci
 y dowodów do Brodu na Rzece Koszcza zwanoy będącego bez
 zaięcia własnych Lasów y Frontów Szumskich W. Dziedzie
 Trojanowski, swoy Dukt prowadził, Przeczka zaś srebrna
 zwana nie w Gronie Szumskiej ale raczej Fronty Las Szum-
 ski od Frontu y Lasu Trojanowskiego, Granica, jest oddzie-
 lająca Przeczki Kamionka, Koszcza y Krzywucha niemniej
 y Szlak iakis dawny Trojanowski niby ku Mokratyczom
 idący, przez stronę Duktu atenującą, Frontu y Lasu Szum-
 skiego, żeby miały Determinować Granice od Szumskiego Klu-
 cza Ten wyraz strony przeciwko Dokumentom, Oco uszytko
 Powtornie W. Dziedzie Trojanowski, ubespieczając Dukt swoy
 Reprotestował się. — A zakończywszy Obwód Graniczny
 z strony Dziedzica Klucza Trojanowskiego W. Jakoba Ama-
 stazego Woronicza Miecznika Ciwnickiego, Sądow' Swoemu o-
 kazany y iuz wyżej opisany, Sąd Urzędow' Liazdowych
 do Czynnienia Obwodu podobnego z strony drugiej Dziedzi-
 ców Klucza Szumskiego to jest W. Kotowinski, Wot-
 kowskich, y Korycińskich, przystępując, nakazując, abyliż
 Dziedzice Klucza Szumskiego Obwód Granic Swoich zaczy-
 nali Sąd swoy prowadzili y znaki Graniczne iakie mieć
 mogą, Sądow'nie okazali. — Łaczeżta tedy Strona Dzie-
 dzice Klucza Szumskiego, Obwód swoy Retrograde, czyli na-
 Wopak Duktu Trojanowskiego to jest gdzie Dziedzie Klu-
 cza Trojanowskiego, Dukt swoy In Termino ad quem za-
 konczył Tam Dziedzice Szumska Terminum a quo Du-
 ktu swego zaczęli od Przeczki Koszczy, niedaleko Wy-
 scia Jey w Rzekę Jeterow, nasamym Przechodzie Drogi
 z Szumska do Tryhuria idący, przez Jez Przeczki Koszcza
 y Brod na niej będący, przechodzący, przy Ściemie Fron-
 tow Demeszowskich, y z tego miejsca Terminum a quo Du-
 ktu swego wzięwszy, Prowadzita Sąd Przeczka Kosz-
 cza,

czą w Górę przeciwno, Wodzie, na Potudnie za naturalnym
 Jej biegiem y Latamami w różne strony nakłaniającą
 przez dwie Rudnie Trojanowskie na Bęzie. Rzeczce Kosz-
 czy będącej y od tej Rzeczki miszą Koszczą, y średnią Kosz-
 czą nazywaną, zabierając dwie chaty przy mierzcy Rudni
 Koszczy, z lewej strony Duktu, za Rzeką tąz Koszczą będą-
 cych, aż do Uyscia z lewej Ręki. Rzeczki Krzywuchy, w Bęzi
 Rzeczki Koszcze wpadającej, opowiadając iż po tej Rzeczce
 Koszcze aż do Uyscia Rzeczki Krzywuchy, Duktem przeciwnie
 Wodzie idąc (okolwiek jest Frontów Wzłdkich y Lasow po
 Prawej Ręce to wszystko do Klucza Trojanowskiego a zaś co
 okolwiek jest Frontów y Lasow po lewej Ręce to wszystko do
 Dobrego Klucza Szumskiego należy Strona zaś Obwodu pil-
 nująca W Dzielnicę Trojanową zaswiadczała się — Iż ta
 Rzeczka Koszcza jest w własnych Frontach Trojanowskich
 z obydwóch stron zdawna, do Trojanowa należących
 y na dowód tego pokazywała w Lewej Ręce miejsce gdzie
 bywał stary Tutor Pracowitego Thnacka, Poddanego Tro-
 janowskiego teraz spuszczał, który Dzielnicę Klucza Szumskie-
 go, Duktem swoim do Szumiska zabierając a przy Uysciu Rzecz-
 ki Krzywuchy w Rzekę Koszczę porzuciwszy w Dławę — t^ę
 Rzeczka Koszczę, z jej Wierzchowinami a w Lewą na Wschód
 Stroną obracając się w Rzeczce Krzywuchę tąz Rzeczka Krzy-
 wuchą matym strumykiem płynącą także w górę prze-
 ciwno, Wodzie za naturalnym Jej biegiem idąc aż do
 Uyscia Potoka Kulikowszczyzna zwanego z lewej strony
 Duktu przychodzącego, y w tej Rzeczce Krzywuchę wpada-
 jącego, a przy Uysciu tegoż Potoka Kulikowszczyzna po-
 rzuciwszy Wierzchowinę Rzeczki Krzywuchy, w Dławę
 a' w Lewą na Wschód Leci. Potocem a potym Lasem
 Kulikowszczyzna zwanem, idąc aż do drogi która łączy
 z Trojanowa do Demeszow zaswiadczała się, iż to Pra-
 wey

woy Stronie Duku y Przeczki Krzywuchy oraz Błota Kulikow-
szczyzna zwanych, w górę idąc wszystkie Stronta y Lasy do
Kłucza Troianowskiego a zaś po Lewey ręce do Kłucza Szum-
skiego należą Strona zaś Duku pilnująca mienita, z
z Obydwóch Stron Tey Przeczki Krzywuchy y Błota Kulikow-
szczyzny, Stronta y Lasy Kulikowszczyzna do Troianowa nale-
żą, y pokazata w Lewey Ręce Duku przy Bieży Przeczce
Krzywusze, Gutor przedtym przez Roboczego Sobka Poddan-
nego Troianowskiego y Smych Poddanych Troianowskich
a teraz przez Włkiedza Jana Almidaszeńskiego Parocha
Cerkwi Mieyskiej Troianowskiej, Kitus Polco uniti posia-
damy, a Porzucający w Lewą Wierzchowinę Błota Kulikow-
szczyzny, a w Prawą, między Wschod y Południe tą Dro-
gą z Dereszow, do Troianowa idąc, kilkoro stary Lasem Bo-
rowym, Młodym Drzewem zarostym idąc a dalej w Pra-
wey Ręce, tę Drogę porzucający, a w Lewą, między Wschod
y Północ udając się iakoby starym Troianowskim Szlakiem
przez dawność zarostym y nie teraz nieznaczny Stron-
tami Spadzistymi coraz niższymi, a nakoniec przykro z
góry do Przeczki Kamionki z Prawey Ręki Duku przy-
chodzącej, y niedaleko w Lewey Ręce, w Rzekę Piat wpada-
jącej, a Przeczkę Kamionkę niewielkim Strumykiem pły-
nąc, niedaleko Tey, w Piat wysia przeszędzszy w Prawą
ku Wschodowi Limowemu nakłaniając się, Klin Strontu
Sianozętnego, w Lewey Ręce w Widłach między Rzekami Ka-
mionką y Piatem z Początku szerszy a potem coraz wą-
ższy, a za Przeczką Piatem Wios Leleżniak zostawiając
a ku Piatowi zbieżem cżyli zubożąc zbliżając się, z go-
ry przykrey do samey Rzeki Piatu na Przeciwo góry wy-
mistej, za Rzeką Piatem będącej, i: którą Łamczyjskiem
starym mienita, przyprowadziwszy pokazywata, tak z
góry przykrey idąc niewielkie Parowki; iako y Przysamey
Przece Piat zwanej, nalewym Tey brzegu znaczny Pa-
row, opowiadając iż te Parowy są zwaki Wąwo

zow Starogo Szlaku Troianowskiego, Strona zaś oburdu pit-
 nuięca, przeczyta temu mieniąc, iż w tym miejscu za-
 dney Drogi nigdy niebywato, y dla wielkiej gory być nie
 mogło, a te Farowy, przez Bydło w tym miejscu, z Tro-
 ianowa, y zowstwego Kamienia na Paszę w Fiod przez
 Rzekę przegamiane, są poczynione, Zaswiadczyta przy-
 tym iż w Widłach między temi Rzekami bywały Su-
 tory Troianowskie, ieden przy Rzece Kamionce Robo-
 czego Ostrego, a drugi przy Rzece Piat, Roboczego Donsuka
 Poddanych Troianowskich, a Przedsedzcy Rzekę Piat, Gron-
 tami niskimi Roboczemi, wielkiej Przeciąg na Wschod
 Letni idąc az do Przeczki strumykiem małym ciekący przez
 Dziedzicow Szumskich, Mokratycze Przeczka, a przez Dziedzica
 Troianowa Przeczka, Macharynka nazwanoy, niedaleko
 Przeczki Sey Mokratycz czyli Macharynki Ulycia, w Rzekę
 Piat, nieurzędki Klin Pola Roboczego, y Sianożęci w Widłach
 między wspomnianemi Rzeką Piatem, y Przeczka, Mokra-
 tyczne czyli Macharynka w Lewey Rzece zostawując, atak
 Przeczka, Mokratyczne czyli Macharynka, iak Strony prze-
 ciwie sobie etomacza, w Górę przeciwko Wodzie idąc po-
 kazywata Strona na Seyce Przeczce miejsce wymiśloyste
 mby tamę Wodzie, z gory Sey Przeczki pływający czyniąc,
 powiadać iż w tym miejscu była Grobelka, Stawek y
 Młynek do Wsi Leczniaka, Lęsa W. Daniela Woroni-
 cza należący, y mienita, że w Prawey Stronie Duktu, nie-
 daleko tego mianowanego Grobliska, była zdawna Wieś
 Mokratyczne od W. Matysaki; przez W. Woronicza wa-
 była, a potem Działem na niegdy W. Filona Woronicza
 # ^{W. Filona Woronicza} ~~W. Filona Woronicza~~ ^{W. Filona Woronicza} ~~W. Filona Woronicza~~ ^{W. Filona Woronicza} ~~W. Filona Woronicza~~
 Podkom. Kłusowski, W. Woroniczowie Kluczem Szum-
 skim dzielili się raz Wiesz iuz watenzas Pusta w Dział
 Benze Szumski; po W. Filonie Woroniczu, wchodziła
 y tego Dokumentami, z Strony W. Woronicza Mieczni-
 ka Owuckiego, na niniejszym Terminie komportowa-
 nemi dowodzić oświadczając, Strona zaś Duktu pit-
 nuięca

nuiąca, Temu Zaswiadczeniu sprzeciwia się, y powiada
 że ten Strumyk z Lasu y Dłota Macharenka zwanych
 ciągnący się nie nazywa się Rzeczka Mokratyce jak
 Strona mieni, ale Rzeczka Macharenka, około której
 Fronta, z Oboch Stron leżące, do Brojanowa zdawna
 należą, a Uroczysko Mokratyce w Prawcy Rege Duku
 przez Stronę ukazane, Dekretem Trybunałskiem Antecę-
 sorowi W. Woronicza Mieczn Owr do Brojanowa jest
 przysądzone, y że z tego Uroczyska Mokratyce zwanego
 Roboczy, Nowak Poddany Brojanowski, Robczego Andrya
 Ostapenka Pradziad Dziesięć do Brojanowa odda-
 wał, ale mianowaną Grobelkę przeschodził tąż Rzeczka
 przez Dziedziców Szumskich Mokratyce a' przez Dziedzic-
 a Brojanowa, Macharynka nazwaną, z Początku ma-
 tym Strumykiem płynącą, a' dalej suchą, w czasie jednak
 Porodzi, jak Strona mieni. Wodę, w sobie, mającą, w Górę
 niby przeciwko Wodzie idąc mniąc w Prawcy Rege Górę
 Kragto wyniosłą, na której Zamek stary Mokratycki, Stro-
 na Dukt wiodąca zdawna znajdować się mieniła, y na
 Dowód tego, na gorze tej wyniosłej, Okopy, wskazywają, y
 góry poczynione jakoby stare Zamczysko oznaczające, o-
 kazująca, y przyprowadzita do drogi najniższej, z Szum-
 ska, przez Rzeczke y Stobudkę Lelezniak do Brojanowa
 idącej Fronta Lanow Siedliskich, Lelezniackich od Frontu
 Lelezniackiego Cypl zwanego, Sianą oddzielającej, opowia-
 dając iż przy tej Rzeczce Mokratyce, szerokość Cypla od
 Rzeczki Lelezniaka, zaczęta, kończy się Strona zaś Ob-
 wodu pilnująca, inaczej mieniła powiadać że szer-
 okość Cypla Frontu Lelezniackiego, nie w tym miejscu jak
 Strona mieni, przy Rzeczce Macharynce, y Uroczysku
 Mokratyce, ale przy Granicy Frontów Brojanowskich Dukt-
 em Dziedzica Brojanowa już okazanej, kończy się a
 tę Drogę najniższą zwaną, przeschodził, na Wschód
 Słońca

Stolica idąc przez drugą drogę z Szumska przez Leleżniak
 do Trojanowa idącą ^{wyższą} Dekretem 1721 nazwa
 na Łany Leleżniackie Siedliskie od Łanów Lasowych Lele-
 żniackich oddzielającą aż do Wierchowiny Rzeczki y
 Błot Mokratycze przez siebie nazwanych gdzie Strona
 Powodowa Dziedzic Trojanowa zaświadczył się iżte Wzys-
 kie Błota które Strona Dukt prowadziła nie nazy-
 wają się Mokratycze ale Macharenka apo oboję Stronie
 tych Błot y Rzeczki oraz Duktu Dziedzicow Klucza Szum-
 skiego są Strona własne zdawna do Trojanowa na-
 leżące oraz ukazująca w Lewej Rece Lasek Czarny Me-
 cherzyniec zwany w którym znajdują się zdawna Si-
 tory Trojanowskie Pracołotych Hrycha Bednarza y I-
 wana Dacyka Poddanych Trojanowskich y teraz Posia-
 dane a do Wierchowiny tych Błot ze środkami oraz La-
 sami rożnym Drzewem zarostem Oborki zwanemi
 na Wschod Stolica idąc opowiadała iż Łany Kuchlic-
 kie Lasowe zwane podług Dekretu Dziedzicowego 1721 do
 tego Lasu Oborki zwanego Przypierają Dziedzic zaś
 Trojanowa odpowiedział że ten Las chociaż Oborki na-
 zywają y Łany Kuchlickie Lasowe do niego przypie-
 rają ale nie w tym miejscu lecz dalej ku Putnoey
 Ktorędy Dziedzic Trojanowa Dukt swój prowadzi do
 nieważ ten Las Oborki aż do Duktu Trojanowskiego
 przypiera y tam są Granice własne Trojanowskie któ-
 ry to Las Oborki zwany cały zdawna w posiadaniu
 Trojanowskim zostaje w którym bywały Baracie do Tro-
 janowa należące a dalej idąc przez Drogę z Leleżnia-
 ka do Batarynowki w poprzek przechodzącą aż do Drogi
 wielkiej z Lytomierza przez Wolicę do Trojanowa idącą
 gdzie przychodzi Droga druga Mniejsza z Dworca do
 Trojanowa idąca y w tym miejscu z Drogą Wiek

szą Łytwińską. Tuż przy Dukcie w prawey Rzece łączy się
a te drogi z sobą łączące się obydwie przeszledły w Poprzek
polami już po części Roboczemi w użyciu Trojanow-
skim będącemi a potem Potokami aż do Rzeczki Stawce-
kiej teraz Suchey, która wyżej niepodaleko iednak Du-
ktu zaczętego czyli Bermiń a'quo w Lewey Rzece będą-
go. Dziedzica Trojanowa przeszledły mianem dwie dro-
gi w Poprzek iedną zaraz za Rzeczką Stawecką a Sa-
tarynowki do Szumiska, drugą dalej trochę także z Sa-
tarynowki do Dworca idące Frontami Roboczemi w u-
życiu teraz. Dworekimi iak Strona mieniącemi
rzucając w Lewey Rzece Łany Dekretom 1721. Dziedzicym
wydzielone a Kopcami w Roku Przeszłym 1779. infor-
matiam Dziedzica Trojanowa usypaniem oznaczone
między Putnoc y Wschod Storca idąc aż do Kopca Osta-
tniego Sciennego, na Rogu tych Łanow czyli za Łana-
mi od Wschodu Storca usypanego y w tym Mieyscu o-
swiadczyła Strona, Dukt wiodący iż od Wierzchowiny
Rzeczki y Potok Mokratycz ze środka Onych biorąc przez
Las Oborki aż do tego Kopca Dukt swój wiak naj-
prościej Lany mieć chce y żąda, a od tego Kopca na
Putnoc obrotując się znowu do Rzeczki Staweckiej przy-
prowadziła niemieli Kawał Frontu za Bermiń Łanami
w klinie od Kopca węższym, a ku Rzeczce Staweckiej coraz
szerszym zajmując y natym Mieyscu iakoby bywający
Grobelki. Ktoż teraz żadnego znaku niemasz, Dukt
swoy zakończyła opowiadając iż za Rzeczką Stawecką
jest Front własny Dworzecki do Szumiska walczący za-
dnemu Sporowi niepodpadający Poprawey zaś Stronie
Duktu zaczęty a' Bermiń a'quo, od Rzeczki koń-
czy aż do tego Mieysca Wszystkie Fronty y Łasy do
Kłucza Trojanowskiego y Wsi Satarynowki a zaś

po Lewej wszystkie Gronta y Lasy do Dobr Klucza Szumskie-
go należeć powinny, Strona zaś Obwodu pilnująca,
Dziedzie Klucza Trojanowskiego, to Wszystko zaprzeczając
mieniąc iż ten Dukt cały Dziedziów Klucza Szumskie-
go, a Termino a quo az ad quem jest własnym Gra-
tem Trojanowskim y Siatarynowskim prowadzony, zta-
tylką różnicą, że a Termino a quo, aż do Przyscia Rzecz-
ki Stawocki są Gronta własne po obu Stronach Trojanow-
skie a zaś za Rzeką Stawocką, az ad Terminus ad quem
są Gronta własne po obu Stronach Duktu Siatarynowskie
Ponieważ ta Rzeczka Stawocka, zdawna Dobra Wioska Sa-
tarynowka, od Dobr Kluczów Trojanowskiego y Szum-
skiego, ogranicza. — Protestował się W. Woronicki Mier-
cznik Cierucki, Dobr Klucza Trojanowskiego z Przyległo-
ściami Rzeczkaną y Uroczyskaną do Tytułu Dobr Tro-
janowa należącemu, y Wsiów Siatarynowski y Denesz
po Antecessorach swoich W. Woronickich, Waturalny
Sukcesor y Dziedzie Przeciwo W. Kotowinskiemu Miecz-
cznikowi Czerniechowskiemu, Konyńskiemu Miecz-
cznikowi y Wotkow-
skiemu Czemu Dobr Klucza Szumskiego Dziedziom y Jurys-
dyktorom przychylając się do Dokumentów sobie stusa-
jących, oto: iż Strona Obwod swój Retrograde prowadząca
lubo wkomportowanych, prae iuramento, wskazuje Jurys-
dykcyi Mniejszej, Dokumentach należących przyzwratając
że Rzeczka Koszcza Kamionka, Uroczysko teraz a quom-
dam Wioska Mokratycze, zwane, ztej Strony od Klu-
cza Szumskiego, a zaś Uroczysko Starszille y Rzeczka Kmi-
tusza, po drugiej Stronie Trojanowa, od Posronnych
Dobr Przyjęć swoje mające, Działem tak Pierwszym
1687. jako też y drugim 1688. po niegdy W. Filomic
Woronicku, do Klucza Szumskiego, niewspomniane, ale
Działem między niegdy Beodorem y Michłatem Woro-
niczami, w roku 1689. względem Dobr Trojanowice
Nowych

Nowych y Starych Podziału nastąpiłym Wzmiankowane
 y do tychże Dobr Trojanowicz aplikowane Przeciż idąc
 Przeciżko Wyrazom Dziatow y ^{# innych} Dokumentow Strona Dukt
 swoy prowadząca tenże Dukt Retrograde od Germinu a'gu
 od Brodu na Rzeczce Koszary, przy Ulysciu w Rzeczce, Te-
 terow będącego, gdzie W. Dziedzie Klucza Trojanowskiego
 Dukt swoy zakończył, zaczynając Saz Rzeczka Koszara,
 w Gore, niepomniąc nato, że taż Rzeczka Koszara, Dzia-
 tem najpierwszym Substancją Woromiczowską, na
 Cieny Stowy Dziadącym, do Dobr Klucza Szumskiego nie-
 była zajęta, y że taż Rzeczka Koszara, za Posesyi niegdy
 WW. Teodora y Michala Woromiczow, Dobr Klucza Tro-
 janowskiego Dziedziow, za Świadectwem Dziatu 1819.
 Roku, niegdy Temiz Nastąpiłego, w Ich Władzy y
 zarządzeniu była, oraz na Seyzie Rzeczce Rudnia Sępcze-
 za zycia niegdy W. Alexandra Konstantego Woromicza
 Podkom Kłuskiego, niegdy W. Teodora Woromicza Sy-
 na przy używaniu do Seyze Rudni po obydwóch Stro-
 nach Rzeczki Koszary, bez żadnego zaskarżenia Pra-
 wnego, y Prepedycyi, od Dziedziow podtenczas Szumskich
 Dukt swoy Saz Rzeczka, przez Ruden Dwie Wziszaz y
 wyziszaz Koszara, od Rzeczki nazwane, wiodąc aż do Uly-
 scia Rzeczki Krzywuchy /: która w Lasach Trojanowskich
 o mile od Granicy Szumskiej, masiwiie płynie iem y
 bliżej znajduje się Granicy Rudnowskiej, Dziadący Fronta
 Trojanowskie od Rudnowskich, a zatyrm gdy Koszara Rzecz-
 ka, Dokumenta Authentyczne, do Trojanowa należec' o-
 znaczaia, dopiero Krzywucha Rzeczka w wyższym pot-
 zemi będąca, w Lasach Trojanowskich żadną Miarą
 do Klucza Szumskiego przywłaszczona byci' niemozie,
 y niepowinna, /: w Rzeczce Koszary potym Saz Rzeczka
 Koszara porzucaia y a w Lewą Rzekę Rzeczka Krzyw-
 cha

chą idąc znowu w Górze Sejze Rzeczki Krzywuchy, wlewa
 Rękę niby do Sej Wierchowiny, y Drogi z Trojanowa do
 Rudni Koszary idącej, a potym tąż drogą między Wschód
 y Południe prowadząc Przeciąg znaczny Lasem z tej Dro-
 gi znowu w Lewą udawszy się, y do Rzeczki Kamionki
 przyprowadzita a potym Vanianter w Prawą Rękę obro-
 ciła się y tej Rzeczki przy Uysiu Sej w Rękę Piat prze-
 szedłszy, Prowadzita do Rzeki Piatu, a' od Rzeki Piatu przez
 Rzeczki Macharynkę, którą Strona Dukt prowadząca bydl
 Rzeczka Mokratyczka, nazwata, Tąż Rzeczka Maharynka
 przez Las Młody Trojanowski, z Grontami, czyli Lasami
 Kruhlickimi Klucza Szumskiego, stykającym się dawnych
 Czasow, Barcie z Przecotami do Trojanowa należące mają-
 cy aż do Rzeczki Stawocki, a przez Rzeczki Stawockę, prze-
 szedłszy tenże Dukt swój, podług Woli swojej, nie na-
 mocy iakowych Dokumentow Formując przez Gronta
 Satarynowskie znowu między Putnoc y Zachod do Rzecz-
 ki Stawocki przyprowadzita którym Duktem własnymi
 Lasami y Grontami po obojey Stronie Duktu swego pro-
 wadząc, Futory w Dukcie przez Urzędy Graniczne wyra-
 zone okolo Rzek Koszary Krzywuchy, Kamionki, Pia-
 tu y ^w Lasu Kulikowiczynia zwanym będące, niemniej
 Lasu y Grontu własnego Trojanowskiego, nigdy nawet
 przez Antecessorow Strony Dukt prowadzącej po Wasta-
 pionych Dziatach, nieużywanego, y w posiadaniu nie będące-
 go, Wzdtuz plus, minus, na mil. dwie a Wzecz na mi-
 le, z oboch Stron Rzeki Piatu, do Klucza Szumskiego, nieposu-
 sznie zajmnie, niemniej do Uroczyska Mokratycze zwanego,
 Dekretem Trybunalskim, niegdy W. Kaszko Kłose przypy-
 sądzanego, iakowysci Wstępsobie czyni, Rzeczki Maha-
 rynkę, Rzeczka Mokratyczka przeżywa, y że iakoby
 na

U

na Łoyce Przecze Macharynce, miałbydz' Młyn y Grobla, wie-
 dząc dostatecznie, że Przeczka Mokratyczka iak dział stąg,
 wzmiankuie, mizey y bliżej Przeczki Kamionki, z Lasu cią,
 gnący się y w Piat z tamtey Strony wpadający, podo-
 bniez, w Piat Przeczkę wpada, f. ató iedy nie myslaw, nie-
 stusznego rozprzestrzeniemia Frontow do Klucza Szumskie-
 go, y pociągnięcia Onych, w Fronta Trojanowskie z Pra-
 czyny, iż Dekret 1721. Fronta Klucza Szumskiego Łasy
 dzielący Determinacyą Onych, bez wyrazenia znakow
 Granicznych, przy Frontach Trojanowskich waznaczył, Co
 wsamoy iest wszystko Istocie tak tego Dokumentami y
 Inkwizycyami. W. Dziedzie Trojanowa dowiesć oswiad-
 czając się, Powtornie przeciwko Stronie Dukt swoy z Ła-
 nieciem Lasow Futorow y Frontow Trojanowskich y Łata-
 rynowskich wtasnych prowadzący, oraz o nieważność
 Duktu całego, a zabezpieczeniu swego protestował się.
 Na Oswiadczenie albo Protestacyą W. Jakuba Awa-
 stazego Woronicza Mieczn Owor Czesa Swoich Klucza
 Szumskiego y Trojanowskiego Dziedzie, Przeciwo Odiwo-
 dowi Swoiemu Podane, W. Holowinscy niegdy W. Mi-
 chata Woronicza Słowie Przeciwszesa Dziatu Szum-
 skiego, po niegdy W. Filonie Woroniczu Podkorn Ksiużę,
 Bezpotomnie zmarłym Dziedzie, y wżęsa roiny, po
 niegdy W. Terzym Danielu Woroniczu, Pozostatoy od W.
 Trzywopiszow, Onego Słow, Czwartoyzesa podobnegoz Pra-
 wa ^{#Diedziecznego} nabywcy, przychylając się do swego Procesu y Dopra-
 dnicznych Zaswiadczeń, oraz W. Wotkowscy Kniż y
 Substanoyi, Begoz W. Terzego Daniela Woronicza Czwartoy
 Czesa Słowie, W. Koryainscy, podobneyzesa Juryskwe-
 zytorowie, Strony Redukt wiódące, odpowiadają, w ten sposób
 w Dokumentach przez W. Miecznika Owor zmiesionych y

Zaprz

zaprzyśiężonych, lubo więcej uczuli Krzywody swojej Strony
 Redukt prowadzące, niżeli Ja poznać mogli bez Doku-
 mentów, które w Archivum Poprzedników Jego i w
 Miecznika Owr zostawały, y do tąd zostają, Przecież
 szukając własnego Usposokoienia natym tylko prze-
 staję tymczasem zamiar uczynili co im acz z Krzyw-
 dą nieomylną przynieść zatwierdzenia powinni w nadziei
 A przeto że Rzeczka Fenytusza Uroczysko Starosille u
 y Rzeczka Kamionka do Uysiaswego w Rzekę Piat. za
 Mokratyczami; wspomnianą, w Dziale niegdy W. Mi-
 chata y Teodora Woromiczów Działu Trojanowskiego u
 Własnościow, temu Strony Redukt prowadzące nieprze-
 cztly y nieprzeczą, że na Rzece Koszcy, Rudnia do Je-
 goz Działu należała przyznają, lecz że Rzeczka Koszcy
 sama, Rzeczka Krzywucha, Stary Szlak Trojanowski, Las
 Lipnica na tej Stronie Działu, gdzie Dukt W. Woromicz Miecz-
 nik Owr kończył, a Strony Redukt zaczynały, a' Przyszedszy
 Rzekę Piat Uroczysko Mokratyczne, y Rzeczka po pod bez
 Uroczysko, płynąca, Mokratyczka nazywającą się, tymże u
 Działem niewzmiankowane y niezajęte: /: Jako czynio-
 na Donacja, od niegdy W. Michata Woromicza, nażer-
 Mokratycz, po niegdy W. Filowie Woromiczu Podkom. Księg
 W. Jerzemu Danielowi Woromiczowi, w Dekrecie 1742.
 przez W. Miecznika Owruckiego, komportowanym wzmian-
 kowana, y Inne Okolicznosci y Dowody, w Protestacyi te-
 raz Reprzetstuiących się, opisane świadczą, /: do Działu
 Trojanowskiego niewchodzą, że Po Rzekę Koszcę, Lasow
 zawsze Dziedzice Szumska, oraz Lasu Lipnicy, niemniej
 Lasow, po Krzywuchę, Stary Szlak Trojanowski używają.
 że Tychże Lasow przy Rzece Koszcy y gdzie Dukt

swoj prowadzili Brojanowskiemu Działowi używania Prze-
 szkadzali Robotki Rudnickie patili, że Dział Szumski Prze-
 cią część w Proporcya Działu Brojanowskiego Grontow y Lasow
 mieć powinien. Przeto będąc Przeswiadczeni Reduktu swoj na
 Mocy Dokumentow y Dekretow, a' mianowicie Dzielczego Roku
 1721. y Innych Poslednięszych Prawom, Akceptacyami y Szw-
 rowaniami Poprzednikow Strony Reduktu pilnujący wzmożnio-
 nych znakami Naturalnymi, a' gdzie Schbiaknęto Linia pro-
 sta uczynili. Kżyddzie swojey y Uciokowi, dotąd z Prawagi
 Losu razem zbierającego się dla siebie pomwarzającym się, nie
 myślą Łysku, ale uspokoiemia, y zastanowienia odłpadku
 Cząstki Substancyi, na siebie spadley środkow szukali, y ul-
 zemia szukają. Znając to iż ani Przeciag Czasu, ani używanie
 czyli Posiadanie Bezprawne Naturalnemu Prawu Onego, wta-
 snosci y sprawiedliwości ubliżać niemoże zachowując więc
 Obrony Wszelkie z Prawa Przywoite odnawiając oraz da-
 wniejszy rozalecia swoje, y oswiadczenia wszelkie wżasie mi-
 nięszy Łynnosa zasze nieubliżając oraz nie tej własno-
 sci ktoraby przynależec powinna, o Wazność Reduktu swego
 od Termini a' quo perquem et ad quem między Dobrami
 Klucza Szumskiego, to jest Wsiami Szumskiem Leżniakiem
 Dworcem y Wolica, a' Dobrami Klucza Brojanowskiego y
 Siedliskiem a' przedtym Wsią Alokiatyce ucyrmionego o nie wa-
 leżyte Zarzuty w Reprtestacyi y Protestacyi Strony Reduktu
 attentuącej, na zastowienie rzeczywistej Kżywdy Strony Re-
 duktu czyniącej wysilone, o Opaczne Stumaczenie Dokumentow
 przez ^{Samą} Stronę pomienioną Reduktu attentuąca, atozonych raz-
 — Strona Reduktu czyniąca Reprtestuie się —. A po zakończo-
 nych y Sądowi Swemu okazanych Obwodach tudzież Zapisa-
 nych Protestacyach y Reprtestacyach Stron obydwóch dalszych
 Kontrowersyi wystuchawszy. Pomieważ te Obwody, y cały
 Gront

Gront wsporze między Stronami będący, długością, y szerokością,
 rozległe, na Ziemi położony pod Oczy Sądowe tak iawnie pod-
 padać niemoga, aby lepszosc Ich dla widlosa Uroczysk y
 Przyznawkow przez Strony Graniczące przeciwnie sobie etoma-
 czonych tawie Rozcznana bydz' mogła. Przeto Sąd Urzędow
 Podkomorskich chcąc dostateczniej przez Jasniejszy Sposób
 tenże Spor o grata między Stronami zachodzący, rozpoznać,
 Potrzebne bydz' Bychże Grontow na Mappe Geometryczną, Prze-
 niesienie uznać, a dla tego określenia aby Strony czyniące
 Ultr Geometrow Przysięgłych lub z nich Jednego wspólnym
 Kosztem sprowadzili obowiąznie Ktorzy to Ultr Geometrowie Przy-
 sięgli lub ieden z Ktoroy kolwiek Strony sprowadzony, za Poprzedza-
 iącym, przez Stronę idną Drugoy o ziedzie Bychże Geometrow Uwia-
 domieniem w Przytomnosci Stron obydwóch lub zlecenie od Stron
 dopilnowania tego Dziela mających. Duktą Stron obydwóch
 na miniejszym Terminię Sądow' okazane wyżej zapisane
 Zobserwacya, Wszelkich Mieysc y Uroczysk, na Ziemi znay-
 dujących się, w Duktą Stron obydwóch wchodzących na Map-
 py Graniczne, Przemiosa, lub Przeniesie, Położenie Istotne Grontow
 Wspor między Stronami, w Sądzie swoim stawiającemi czynią-
 cych, Niemniej Chatup Gutorow y Uroczysk, Duktami zaigtych
 przez Rozmiar Geometryczny, zakreśla, lub zakreśli. Przyznaki
 Wszystkie, w Duktą y między Duktą wchodzące zgota Wszel-
 kie Mieysca, w Obwodach przez Strony obydwie czynionych oka-
 zane, y wspomniane zanotują, lub zanotuje, y Bez Mappe
 Granicznej Geometrycznej we Wszelkim iak naydokładniej
 wedlug miary y nauki Ziemiomiarstwiey aby Kreśleniem swoim
 z Istotą y położeniem Ziemi zgadzata się, sporządza, lub sporzą-
 dzi, y One Stronom z podpisami Rałk własnych wyda, lub wyda,
 Nim zas Bych Mapp Delineacya nastapi, Sąd
 Urzędow Liardowych do wyprowadzenia Inkwizycyi, na

 Rozpisał

Wsparcie Dokumentów, y lepsze Obiśmienie Duktów przystąpić
 deklarując, a w porządku tych Inkwizycyj nakazuje aby Stro-
 ny obie Pytania y Odpowiedzi, tudzież Regestra Świadków, Re-
 kam i Swemi podpisane, podali y na Wzajem sobie Stron
 Stronie Komunikowali, oraz Świadków stawili, a to natych-
 miast, a' Ponieważ Podali Komunikowali y Świadków sta-
 wili, Przeto Sąd zadosyć uczynić te Strony wyrokom Sąd-
 owego uznawszy do stuchania Inkwizycyj przystępuje, ko-
 rych wystuchawszy, do zaprzysiężenia tych Inkwizycyj na
 Niemieć Świadków Strony obowiązując. A ponieważ W. Ja-
 kob Anastazy Woronicz Miecznik Orod Izawy Hutorin'ski
 Komor Liem Kucy y Rufin Korycin'ski Miecznik Orod Praysię-
 gę na Niemieć Świadków ze wszelką Uroczystością, wyko-
 nali, Przeto Sąd zadosyć uczynić Uznaniu Sądowemu że Stro-
 ny osądzawszy, W. Jawn Wołkowskiego Wapot Dziedziat Dob-
 Klucza Szumskiego, teraz na Jurysdykcyi mieznaydującego się
 Podobną przysięgę na Niemieć Świadków, do Przyszłego Liaz-
 du zachowując. A po zaprzysiężonych Inkwizycjach dalszych
 Kontrowersyi Stron wystuchawszy, luboby do czytania Inkwiz-
 zycyj y finalnego rozsądzienia tej Sprawy, Sądowi przy-
 stąpić należało, Gdy iednak Mappa przez Sąd swój do Deliz-
 nowania nakazana, dla Stot Ustawicznych nie jest zakonco-
 na, Przeto Sąd Urzędow Liazdowych pozwalając czasu dla
 W. Seomety do zakoncznienia Mappy, oddawszy Stronom oby-
 dwom zapieczęowane Inkwizycje, Dzieło Liazdu Winicyjszego
 z zezwolenia Stron obydwóch, do Dnia Dwudziestego Szóstego Mie-
 siąca Pazdziernika, Roku Berazmowskiego Rysiąc Siedmset Osm-
 dziesiątego, Odracza y Limituje, Zachowując Stronom Termin
 stawienia się Lawity, mocą Dekretu Winicyjszego.
 Jan Michałowski Komor Graniczny, Izjaty, Izjaty, Izjaty
 w tym Miejsu Podpis zhi Wiest Jozefa Dubiskiego Komor
 nika Granicy, Ponieważ był w Oryginałach Protokół z tego dnia
 Między Dobrami Korowinami

Miedzy Dobrami Korowincami Wielkimi y Michalenkami W. Ignacjuszowskiemu Starosty Salmickiego Dzie-
dzicznymi z Jedney a Dobrami Wsią Babuszkami
Kłosa Adama Ponińskiego Podskarbiego W. Kor. Dzie-
dzicznymi z drugiej Strony w sprawie Granicznej Limity.

Pziato się na Granice w sporze będącym, między Dobrami
Korowincami Wielkimi y Michalenkami W. Ignacego
Kolumna Czosnowskiego Star. Salm. Dziedzicznymi z Jedney
a Dobrami Wsią Babuszkami Kłosa Adama
Ponińskiego, Podskarbiego W. Kor. ^{Dziedzicznymi} do Kłucza Czosnowskiego
go należącymi y Innymi, z drugiej Strony, w Polu
rownym Kizakami Brzozowcami y Dębowcami Lazo-
wym, przy Kopcach siedmym, przez Urząd Podkomorski
Krzemieński w Roku Tysiąc siedmset siedmdziesiąt Szo-
stym, między Dobrami Babuszkami a Dobrami Mi-
chalenkami. Wsypanym, teraz rozrzuconym, ale przecie
dosyć znaczny, Dnia Piętnastego Października Roku
Tysiąc siedmset Osmdziesiątego.

W Przytomności W. y. Ul. Jana Paszyńskiego Cześni-
ka Płockiego, Jana Kasperskiego, Wawrzyńca Lisow-
skiego, Tomasza Pajura y Innych, Sudzię Opatrze-
go, Kroworego Pilipczuka Woznego, Ake Niemczyży
przywołującego.

Urząd Podkomorski Powiatu Żytomirskiego, z Strony W.
Czosnowskiego Star. Salm. sprowadzony za okazaniem
Dekretu Sądu Zapętnego Ziemi Żytomir między W. Igna-
cym Czosnowskim Star. Salm. Dobr. Korowincami y Micha-
lenkami Dziedzicem z Jedney a Kłosiem Adamem Do-
dzia Ponińskim Podskar. W. Kor. W. Onufrym
Dziw

Bierzyn'skim Kaszt. Łytomir y Imremi z Drugiej Stro-
 ny, dnia Dwunastego Jurii Roku Perznieyszego, 1700
 Zapadłego, sprawę ninieyszą na Pole odstającego, na
 Front w sporzebdaćy ziachaoszy Jurysdykcyą swoją
 Sądową nieuwoladając własności Frontów Oborcy Stro-
 ny, ufundował y Woznemu Sądowi ^{z Swemu} Obecnemu, ze
 wszelkim Bezpieczeństwem Obwotac y zaraz nadziem
 Jutrzysz, dla zniżającego się ku Zachodowi. Stolica od-
 wotac rozkazał a nazajutrz to jest dnia szesnastego Pa-
 dziernika, za Przybyciem Urzędu Podkomorskiego Łytomir
 w Drugiej Osobie z strony Wł. Imu. Pomin'skiego, Pod-
 skar Wł. Kor. też Jurysdykcyą Urząd Podkomorski w
 sobach dwóch zasiadając rozpozawszy Woznemu przy-
 wotac rozkazał; Protestował się Wł. Im. Adam Pomin-
 ski, Podskarbi Wł. Kor. Dobr. Babuszek Dziedzie Przeciwo
 W. Ignacemu Łoznowskiemu, Starosie Salm ospiowa-
 dzie Urzędu Podkom. Łytomir z strony swojej do fundo-
 wania Jurysdykcyi na Front Babuszecki zidney kier-
 ty, niepodpadaćy, który ocalając przez Umocowanego
 swego, czyni oświadczenie, — Reprotestował się W. Igna-
 cy Łoznowski St. a Salm Dobr. Wsiow Korowiniec Wł.
 Rich Michalenick, y Wieszniopola Dziedzie, na moey
 y Powadze Kontraktu Wieczystey Sprzedaży między P-
 Im. Pomin'skim Podskar Wł. Kor. zidney a sobą Repro-
 testującym się z drugiej strony, o dopiero rzeczorze Dobra
 Wsie Korowiniec y Michalenicki Zawartym, którym Gra-
 nica Dobr. Michalenick Korowiniec y Wieszniopola, od
 Dobr. Babuszek Januszpola Haliowski Raczek
 Piatki Filip, Korowinczyk, Sitaczowski y Innych
 Wyra

wyrażnie. Opisana y oznaczona, została. y z mocy
 tegoż Kontraktu usypaniem siedmiu kopców od Wsi
 Babuszek rozpoczęta, iz Legitimne Urząd Podkomor-
 ski. do) za fundowania Jurysdykcyi ulokował, a po
 zapisanych Protestacyach y Reptestacyach, Sąd Urzę-
 dow Łiadowych do zapisania Kompanycyi stro-
 ny obowiązku, na którym Terminie W. Ignacy
 Czosnowski Star Sallr Dobr Korowiniec Wielkich
 y Michalenek Dziedzie, Powod y Pozwany Oczewisto
 a J. A. M. Adam Łodzia Pomiński Podskar W. Koron
 Pozwany przez W. Gregorza Białockiego Vicesgerenta
 Grodzk, Owruck, Plenipotencyą, przed Aktami Kontrak-
 towemii Dubien'skiemi, w Roku 1779, dnia Piątego Sie-
 reznana, Umocowanego oczewisto, W. Onufry Bie-
 rzyński Kaszt Łytomir Pozwany y Powod przez Je-
 goz, stawili się y Sprzeczki Prawne mieli. Których
 Sąd wystuchawszy, Ponieważ J. A. M. Pomiński Pod-
 skarbi W. Kor. jako Minister, y W. Bierzyński Kaszt
 Łytomir jako Senator, w sprawę niniejszą, wchodząc
 Dobrodziystwa Prawa, o Suspensach dla Ministrów y
 Senatorów, uchwalonego, używając, Przeto Sąd Urzędow
 Łiadowych Przychylając się do Prawa Suspensy, Byćć
 J. A. M. Podskarbiemu Koron jako Ministrowi, a J. W.
 Kasztelanowi Łytomir jako Senatorowi dozwala, y Dzieło
 niniejsze, do dnia Siedemnastego Września Roku da
 Bog przyszłego, Byćć Siedmset Ośmndziesiąt Pierwszego,
 Za zezwoleniem Stron obydwóch odracza y Limituje, Za
 chowując Stronom Termin stawienia się zawidy, Mocą
 Dzieła niniejszego. Jan Michałowski Komarzany Łytomir
 w tym miejscu podpisem oryginalnym, y
 Protokule Enaydując się w ten sposób, Jedynikii Kaszt

Midzy Dobrami Miasteczkiem Prazowem, y Innemi
W. Wojciecha Schabickiego, Czesnika Nurskiego, Dzie-
dzicznemi z Jedney a' Dobrami Syngurami W. Ign-
acego Kordysza Pisarza Litem Bractawskiego, y Ka-
tarzyny Stębockiej Malżekow Dziedzicznemi z drugiey
Strony w sprawie Granicznej Limita.

Działo się na Sionce w sporze będącym Inustami, y
Łozami zarosłym, nad Rzeką Kuywą, czyli na Lewym
Brzegu Seyze. Rzeki Kuywy od Wschodu Limowego
na Zachod Letni płynący, nad samym Wyrem Siaz-
dem Rybotowa zwanym, na Seyze Rzece znajdując-
ym się między dwoma Rudkami, w tej Przeczku pa-
dającemi które Dziedzie Prazowa iędnę Brodem Mi-
chalewskim, a drugą gruntą Rudką nazwał, mię-
dzy Dobrami Litemskimi. Miasteczkiem Prazo-
wem y Innemi W. Wojciecha Schabickiego, Czesni-
ka Nurskiego, z Jedney, a' Dobrami także Litemski-
mi, Wsią przedtym Rudniki, a teraz Syngury zwa-
nemi W. Ignacego Kordysza Pisarza Litem Bractaw-
ski y Posta na Leym Walny Warszawski, teraz agitu-
jący się, z Tęgor Województwa Bractawskiego, y Ka-
tarzyny Stębockiej, Malżekow Dziedzicznemi, z dru-
giey Strony, Dnia dwudziestego Dziętego Października
Roku Tysiąc Siedmset Osmdziesiątego.

W Przytomności Wied y Ulr Jakuba Fedorowskiego
Burgrabię Grody Piotrkowskiego, Jozefa Borezowskiego
Wojciecha Buczyńskiego, Franciszka Meleszowskiego
Wawrzyńca Lisowskiego, y Innych wielu naten Liazd
zebranych niemniej Opatrzne, Jwana Procho-
renka

renka Woznego, Akt Minicypszu Przywołującego.

Urząd Podkomorski Województwa Kioowskiego, Go-
wiatu Łytomirskiego, za Wezwaniem Prawym W^o
Woyciecha Schabickiego Czesnika Kioowskiego Dobro-
steczka Głazowa y Innych Dziedzica, y okazaniem
Dekretow Dwóch, sądu ziemskiego Łytomir Łupetnego
Dziennego Roku Terazniejszego Dniem Niedzielnym
Dziesiątego, Dnia Dwudziestego czwartego Miesiąca, Dru-
giego Roku także Terazniejszego 1780. Dnia Dwu-
nastego Junii między Stronami na Akcie y w
Komparacyi wyrażonemi, ferowanym Sprawę Gra-
niczną, iedną między Dobrami Miasteczkiem Głazo-
wem, a Dobrami Wsią Syngurami, Drugą mię-
dzy Dobrami Tenz, Miasteczkiem Głazowem, a
Dobrami Skomorochami, Wertykówką, Tatary-
nowką, Denczami, y Syngurami, czyli Rudnikami
na Dole do sądu Podkomorskiego, lub Urzędu Jego
Łytomirskiego, na ieden dzisiejszy Termin odsyła-
jących, na Front w sporządzający, na Początku opisa-
ny, ziachawszy, Jurysdykcją swoją, Sądową, nie
uwataczając Własności Frontu Obiecy Strony ufur-
dował, y Woznemu Sądowi swemu obecnemu, ze
wszelkim bezpieczeństwem obwołać, a dla zmierzają-
cego się ku Łachodowi Storica, na Dzien Jutrzejszy
obwołać rozkazał, a na Jaiutrz to jest Dnia Dwu-
dziestego czwartego Października, Sąd Urzędu Podko-
morskiego, Jurysdykcją swoją, rozpoczynając, Wozne-
mu przywołać rozkazał. — Protestowali się J. W.
Ignacy Kordysz Pisarz ziemski y Dowód na Sejm
Walny.

Walny Warszawski; Woiewodztwa Braclawskiego, y
 Katarzyna Stębocka Matyżkowie Dobrowi Syn-
 gurs y Jmnych Dziedzice Przeciwo W. Wojciecho-
 wi Schabickiemu, Czesnikowi Murskiemu, Dobro-
 Działowa Dziedzicowi; oto: iż niepodług Granicy Dobro-
 Tyche, ale na własnym Dziedzicznym Froncie Syn-
 gurskim, Urzędowi Podkomorskiemu, do ufundo-
 wania Jurysdykcji; miejsce okazał aby takowe
 ufundowanie Jurysdykcji; uszkodzenie Frontem
 Syngurskim nieprzymiasto, Powtórnie manifestuje
 się. Reprotestował się W. Wojciech Schabicki;
 Czesnik Murski; Przeciwo Jm. Kordyszowi; Psa-
 rowi Liem y Dostowi; Woiewodztwa Braclaw-
 y Katarzynie Stębocki; Matyżkom; oto, iż Jm. ob-
 zatowami; miejsce stykających się Lian między
 Frontami Działowskiemi, a' Frontami Rudnickie-
 mi, a' przesens Syngurskiemi; gdzie Jurysdykcja
 jest ufundowana, niestusznie zaprzecza iż to-
 re miejsce, za świadectwem aktu Granicznego, w
 Aktach Granicznych Księwstkich, Roku 1584. Dnia
 Osmego Maja, oblatowanego, iako Początkiem
 było zaczynających się Granicy między Lian Do-
 brami; tak Dowód tej Prawdy Michałowski Pro-
 y Rudka ginta, po obapół miejsca ufundowa-
 nej Jurysdykcji; przy Smiechcie Rybotowa, na
 Rzece Kuywie tamże znajdujących się zatwier-
 dza iż, iako tedy, na tym, a nie na Jmym miej-
 scu, ufundowanie Jurysdykcji; być powinno,
 tak W. Schabicki Czesnik Murski; okazałoby
 to miejsce

to miejsce dla Tęże Jurysdykcji należyte omien-
 leżyte zanieśienie Protestacyi, zaswiadcza się. A po
 zapisanych Protestacyi y Reptestacyi Sąd Urzędu
 Podkomorskiego, Liazdowy Stany do Pisania Kompa-
 nycyi zobowiązał. — Na którym Terminie Ję Ignacy
 Kordysz Pisarz ziem Bracki y Dorot z Tęż Wo-
 iewodztwa Bracki, na Sejm walny warszawski y
 Katarzyna Stębocka Matronkowie Dobr wsi Sangur y
 Imyeh Dziędzice, Powodowie y Pozwani, przez Ur
 Eliazza Baranowskiego, Umocowanego, w Woyciech
 Schabicki Czelnik nurecki, Dobr Miasteczka Dę-
 zowa, Janowie Karpitowski, y Trybisow, Mias
 Florodyszcz Dziędzic, Pozwany y Powod Oczuwisto,
 W. Jakub Amastay Woronicz, Miecznik Owrucki.
 Pozwany y Powod przez W. Jakuba Fedorowskiego
 Burgrabię Grod Liotkowski, W. Felician Stę-
 bocki Polnik Kijowski, Pozwany, oczuwisto, Wied
 Jozef Jwaszkiewicz Czelnik Liocki, Dobr Wertykiowski,
 Lastawny Posesor przez Ur Jozefa Berzowskiego,
 Wielebny Konwent Berdyczowski, Oycow Karmelito-
 wskich Pozwani przez W. Jozefa Polanowskiego
 Vicesgerenta Grod Kijowski, W. Mikolaj Polanowski,
 Starosta Dąbrowiecki, Dobr Lisek Dziędzic, prępo-
 zwany przez tegoż, W. Bartłomiej y Franciszka
 z Szreniowskiich Pienoszego, Hłotwiniska, Powtorne-
 go, Matzenstwa, Bromiska, Bromiray Stolniko-
 wie Wędyńscy, Dobr Wsi Pisek Lastawny Posse-
 sorowie, Matzłowie Prępozowani, przez tegoż W.
 Ignacy Komornik ziemski Kijowski, onufry Ka-
 dimierz, y Piotr Miecznikowiczowie Czernichow-
 scy

scy Hotowinscy, Bracia między Soba Rodzeni Przypo-
 zwani przez tegoż W. Rusin Koryciński Miecznik Cier-
 niech, Przypozywany Oczuwisto. = Stawili się, y spory
 między Soba Dawa nie mieli, których Sąd wystuchaw-
 sz, Pomieścić J. Ignacy Kordysz Pisarz Liem. Pradło
 y Poset z Województwa Tegoż Pradło na Sejm Wal-
 ny Warszawski, obrany Łotożywszy Laudum tegoż
 Województwa, Pod Dniem Dwudziestym Pierwszym
 Sierpnia Roku Terazniejszego 1700. w Grodzie Win-
 nickim, w Sposob Oblaty umieszczone wybranie siebie
 z Województwa Pradło, na Sejm Walny Warszawski
 teraz agitujący się, za Posta dowodząc Dobrodziejstwa
 Prawa, o Suspensach, dla Postow, z Województwa, na
 Sejm wybranych uchwalonego, Domaga się, Dzielo
 Sąd Urzędu Podkomor Tiaz dowego Przychylając się, do
 Prawa, Suspensy J. Ignacemu Kordyszowi Pisa-
 rowi Liem Pradło jako Postowi Woiw. Pradło
 Dozwala, y z tej Przyczyny, Dzielo miniejsze, za zczwo-
 leniem Sion wszystkich do Dnia Dziewiętnastego Ma-
 ia, w Roku da Bog przysatym, Tysiąc Siedmset Osm-
 dziesiątym Pierwszym przypadającego odracza y
 Simitując Zachowując Sionom Termin Stawienia
 się zawity moia Dzielo miniejszego.

Jan Michalowski Komor Hane Komiatu *[Signature]*

Mędzy Dobrami Klucza Trojarsowskiego, W. Jakuba
 Anastazego Woronicza Miecznika Oronowskiego, z
 Jedney a' Dobrami Klucza Rumskiego, W. Hoto-
 winskich Korycińskich y Wolkowskich Dzieliczne
 mi z Drugiej Strony, w porządku dokonania
 Mapy Geometryczney w sprawie Granicznej Limity

Dzia

Działo się na Groniu w sporze będącym w Polu Krz-
 kami Koinerni y Łozami polczem zarosłym przy
 Leoyu Brzegu Rzeczki Pawecki od Zachodu Li-
 nowego ku Wschodowi Lelniemu, wkrasie Dowodzi-
 iak Dądzie Klucza Trojanowskiego, y wsi Ba-
 tarynowski mieści, Siek Swoy nągdy, a teraz
 royschley. Między Dobrami Lelniemi Kluczem
 Trojanowskim, W. Jakuba Anaszezego Woroni-
 cza, Miecznika Owruckiego, Dziedzicznemi z So-
 dney a' Dobrami także Lelniemi Kluczem
 Skumskim, Ww. Kotowiskich Prow nągdy
 W. Michała Woroniza, Niemniej Prow nągdy
 Ww. Fedora, y ferzego Daniela Woroniczow,
 Dziedzicznemi z drugiej Strony niedaleko Drogi z Ba-
 tarynowski do Szumka przez Rzeczki Paweckę z Pra-
 wey Rki ribly od Łołodnia ku Północy przechodzą-
 cey, Dnia Dwudziestego Szostego Łazdziernika Roku
 Dsiegę Siedmset Omdziiesiątego.

W Przytomności ww y ulu Jozefa Polanowskiego
 Nieregenta Grodzki, Kiwoskiego, Jakoba Fedorowskie-
 go Burgrabiego Grodzki, Distrikowskiego, Antoniego
 Symańskiego, Komisarza Dobi Klucza Trojanow-
 skiego, Waworzyńca Lisowskiego, Franciszka Mele-
 szewskiego, y innych Aktowi Ternu Przytomnych
 Niemniej Opatrznego Andrzeja Lubarskiego ^{Wotnego} Akt
 niniejszy Przywołującego,

Urząd Łodkomorski Woiwodztwa Kiwoskiego Po-
 wiata

wiatu Łyżomir za Wezwaniem Prawnym, W. Jakóba
 Anastazego Woronicza Miecznika Owruckiego
 Dob. Kłucza Trojanowskiego, y wsi Satarynowski
 Dziudica, y skazaniem Dekretu Litem Łyżomir są
 du Łupetnego Roku Beraznieyszego 1700. Dnia Dwu-
 dziesiątego Maiá, między stronami na Akcie y w
 Komparacyi wyrażonem zapadłego, sprawę niniey-
 szą, na Kole do Jego Podkomorzego, lub Urzędu Jego Ły-
 żomirskiego oddziałającego, niemniej Limity, wskótka
 Beraznieyszym 1700. Dnia Dwudziiesiątego Września
 przez Urząd swój w sprawie niniejszej uczynioney
 Termin Łiazdu Beraznieyszego, na Dzień Dzisiey-
 szy oznaczającego, na front w sporze będący zia-
 kawszy, Jurysdykcją swoją sądowną nie uoda-
 czając własności frontu obwoy strony ufundował
 y wóznemu sądowni swemu Obecnemu, zbwołai-
 a w nadziei przybycia Urzędu Podkomor Łyżomir
 z strony Dziudicow Kłucza Szumskiego, jako List
 od Jego Urzędu do Urzędu swego na Jurysdykcją
 pisany zapuścić. Do Dnia Piątego odwołac
 rozkazał a nazajutrz to jest Dnia Dwudziiesiątego
 Siódmego Października, za Przybyciem Urzędu Pod-
 komor Łyżomirskiego, w drugiej Osobie z strony Dzi-
 udicow Kłucza Szumskiego, Urząd Podkomorski
 Łiazdowy w dwóch Osobach, wraz złączony, Jurys-
 dykcją swoją otworzywszy, wóznemu przywołać
 rozkazał. Na którym Terminie W. Jakób Ana-
 stazy Woronicz Miecznik Owrucki. Dowód ystowa-
 ny przez W. Jakóba Fedorowskiego Burgrabiego
 Grodzkiego Piotrowskiego, W. Ignacy Komornik
 Litem

Ziemi Kijowski. Onufry Kazimierz y Piotr Hoto-
 wicki. Miecznik Czerwiecki, bracia między sobą,
 Rodzeni. Pozwani y Dowodowie przez W. Igna-
 cego Hotowickiego. Honor Ziemi Kijowskiego,
 Sioy y bracia. Sioyich Imieniem. Oczewisto,
 W. Bogumila z Woroniczow Dieruszego.
 Wotkowicki. Powtorne zaś Malczystwa Dieglaw-
 ska, Matka, Jan y Alexander Wotkowicki, synowie
 w Perowszym Malczystwie spłodzeni, Pozwani
 przez W. Jana Wotkowickiego, Sioy, Matki
 y brata swego Imieniem, oczewisto, W. Rufin
 Miecznikowicz Ciem y Jozefat Lwowczy. Dworucki.
 Koryciński. Bracia między sobą, Rodzeni. Pozwa-
 ni przez Sioy. Stawili się y spory Rawne
 mieli, których Sąd wystuehawszy, Ponieważ nad
 przeszłym Terminem Komdescensyi, pod Dniem 20
 Września, w Roku Terazniejszy Działaney spro-
 wadzenie W. lub W. Geometrow. Na wyrysowa-
 nia Mapy Granicznej, Stronni przez Sąd Urzędu
 Swego jest poruczone a Sąd Decyzji Sądu Swego
 zadając Strony czyniąc, W. Sąd Sioy Mikoszewskiego
 Kanonika Kijowskiego Przysięgłego Geometrę, spro-
 wadzili który do tych Czas będąc w tymczasie, ob-
 wiązko Sioyich Działaniach, przez List do
 Sądu Urzędu Swego, pod Dniem dzisiejszym nad
 Jurysdykcją, pisany, że Na Dni niepogodnych y
 mglistych, Mapy do tych Czas nieskorzystał, za-
 pewnia y dalszego, przedłużenia czasu Na dokon-
 czenia. Sąd Mapy, wraz z Stronami. Doprasza
 się, Grzeto Sąd przychylając się, do zażądania Stron
 y W. Geometrię Czasu Na Dokończenia Mapy.

Dozwalać Dzielo Niniejsze z zezwoleniem Stron
Obydwóch Do Dnia Dwudziestego Listopada w
Roku Beraznienszym 1700. przypadającego od
razu y limitu. Zachowując Stronom Termin
Stawienia się Zawitym Mrocz. Dziela Niniejszego.
Jan Michałowski Kozior, Graniczny Powiatu Słuckiego
widnym miejscu podpis. Wagon Drugiego Podkomorz, w te Słowa
Józef Dubicki Kone Jan, Zyt. w Oryginalnym Protokole
Zgromadzenia.

Między Semiz Dobrami y Stronami a Przyczyny
Wziętej Dyscypli Choroby w Sprawie Granicznej
Limita.

Dzielo się, na Gronie w Spocie będącym u Polu ~~mi~~
~~mi~~ Kozakami y Łozami poszyci zarostym przy de-
wym Brzegu Rzeczki Stawocki. od Zachodu Limowe-
go ku Wschodowi Letniemu, w czasie Powodzi, jak
Dzieci Kłucza Trojanowskiego, mienit się swoy
małgcy, a teraz wyschłej, niedaleko Drogi, z Dobr
Wsi Tatarynowki. Do Sumskaj przez Rzeczke Sta-
weckę, z Prawej Ręki od Dotudnia ku Północy prze-
chodzącej, między Dobrami Litemskimi Kłuczem
Trojanowskim, W. Jakoba Krastazego Wor-
nicza clicheń Geor Dzedzicznemi z jednej, a Do-
brami także Litem Kłuczem Sumskim, W. W
Kołowińskich Swo nigdy W. Michał Wo-
ronicza, Niemniej Swo nigdy W. Teodora,
y Jęzego Daniela Woroniczow, Dzedzicznemi
z drugiej Strony, Dnia Dwudziestego miesiąca
Listopada, Roku Tysiąc Siedemset Osmnastego
W. Gzytomosci W. y Ulr Jakoba Fedorow
skiego

skiego Burgrabiego Piotrkowa Michała Lelauskiego
Waworzynca Lisowskiego Franciszka Melepow-
skiego, y innych Liazdowi Semu Przytomnych
niemniej Opatrznego Fedora Stymenka Wo-
źnego Akt niniejszy przywołującego.

Urząd Łodkomorski Województwa Kiewskiego
Powiatu Łytomirskiego, za Wezwaniem
Draconym, W. Jakoba Anastazego Woronicza
Mścienika Dwr Dobr Kłuzza Trojanowskiego
Paięzica, y okazaniem Dekretu Lient Łytomir-
skiego Ładu Łupetnego, Roku terażniejszego 1700. Dnia
Dwudziestego Miesiąca Maja między Strona-
mi na Akcie y w Komparacyi wyrażonem
zapadłego, Sprawy niniejszą na Dole do Jko. Łod-
komorskiego lub Urzędu jego, Gran Łytomir odsy-
łającego, Nimniej Limit Dwoch, Dierwszego dnia
Dwudziestego Miesiąca Września z wyprawdze-
niem Obwodów granicznych y Inkwizycy, Dru-
giego Dnia Dwudziestego Piątego, Miesiąca Pa-
dziernika, w Roku Terażniejszym 1700. przez
Urząd Swoy uczynionych a wszeregulnosa powo-
ney Liazdten na Dzień Dziśniejszy oznaczającego, na
Front Wsporzebeżący wyżej na Akcie wyrażony
ziachawszy Jurysdykcyą Swoią Sądową nieu-
wtarzając własnosci Frontów Obwoy, Swoy, u-
fundował y Woźnemu Sądowi Swoemu, obwoła-
a dla zbliżającego się ku Zachodowi Storica

za pozwoleniem Sron Obywateli z Przyczyn Sąd y
 nna przykrego Sąd Urzędu Lądowego Jurysdykcy
 Sąd Sądowy Do Dobrego miasta Trojanowa
 na Grobstwo Trojanowskie przenoszą Do Dnia
 Jutrzyszego odwołać rozkazał a zarazem toż
 Dnia Dwudziestego pierwszego listopada, tej Jurys-
 dykcy już na Grobstwie rozpoczynają Woinem
 Sądowi Swoemu Obecnie, Swołać y Sron Do
 stawienia się przed Sądem Swoim, przywołać
 rozkazał, Na którym Terminie W. Jakób Ana-
 stazy Woronica Miecznik Owrucki; Dowod y Sowa-
 ny Oczawisto, W. Ignacy Kormor Lient Kiowski
 Kazimierz y Sot Miecznikowiczowie Czerniechowski
 Klotwinscy, Bracia między sobą wdzeni, Pozwa-
 ni y Słowodowie, przez W. Kazimierza Klotwin-
 skiego, Swoim y Braci Swoich Imieniem Ocz-
 wisto. W. Onufry Klotwinski Miecznik Czer. Po-
 zwany y Słow Oczawisto. W. Bogumita z Wo-
 ronieczow, Pierwszego Wotkowskiego, Dowodnego zaś
 Matcznictwa, Diegtowska Matka Jan y Alexander
 Synowie, w pierwszym Matcznictwie apłodzi, przez
 W. Jana Wotkowskiego, Miarbika Mozyrskiego, Swoim
 Matki, y Brata swego Imieniem Oczawisto, W. Ru-
 fin Miecznik Czer y Prafat Lowczy Owrucki; Ko-
 rycki Bracia między sobą wdzeni, Pozwani
 przez W. Rufina Koryckińskiego, swoim y Brata
 swego, Imieniem Oczawisto, Stawili się y Spory Pa-
 wne między sobą mieli, których Sąd wysłu-
 chawczy, Luboli W. Wosowiec Miecznik O-
 wrucki

wrucki, Osobistego, Stawienia się, przed Sądem swoim
 W. Ignacego Kłotwińskiego Komor ziem Kiousk,
 Domaga się, gdy iednak W. Kazimierz Kłot-
 wiński Miecznik Czern Brat Młodszy pisaocy Imie-
 niem Brata swego Starszego, W. Ignacego Kłot-
 wińskiego Komparcyę, o niemożność Stawienia
 się tegoż W. Kłotwińskiego, na mniejszym Ter-
 minie, z przyczyny aktualney Reboza. Jego, Są
 swoy zapewnia, y na dyłacyę Choroby, tegoż W.
 Ignacego Kłotwińskiego, Komor ziem Kiouskiego
 zabiera się, Przeto Są przychylaie się, Do Prawa
 przysięgę W. Kazimierzowi Kłotwińskiemu Mie-
 cznik Czern na dyłacyę Choroby, Imieniem Bra-
 ta swego zabieraiącemu się, naznacza, natę
 Kotę, iako ma zupełną wiadomość iż W. Igna-
 cy Kłotwiński Komor ziem Kiouski aktualnie
 jest Chory, y dla tej Choroby swoiey u Sądu mi-
 niejszego stawieć się niemoże, tak mu Doie
 Dopomoi. A ponieważ Tenże W. Kazimierz Kłot-
 wiński naznaczoną przysięgę ze wszelką U-
 raczystością wykonał, Przeto Są przychylaie
 się Do Prawa w tym mierz uchwalonego, Dyła-
 cyi Choroby, W. Ignacemu Kłotwińskiemu, Komor
 ziem Kiouskiemu Dozwala, z Ostrzeżeniem aby
 tenże W. Ignacy Kłotwiński Istotną Chorobę
 swoią, na przyszłym Terminie niżej wyra-
 zonym, czyniąc zadość Opisoowi Prawa zaprzy-
 sięgi, A z przyczyny pozwoloney Dyłacyi Choro-
 by, Są Unędu Dziadowego, Dzięło niniey

ze Liazdowe, za pozwoleniem Stron obydwóch
Do Dnia Dwunastego Miesiaca Czerwca
w Roku Pa. Bog. przysztym Tysiąc Siedmset
Osmdziesiątym Pierwszym, przypadającego
Oktada y Limitu, zachowując Stronom
Termin stawienia się, Zawity, Moca Dzień
ta niniejszego Jan Michałowski Konek Pray, dyk.

Miedzy Dobrami Ometyńcami Jw. Salomei Cholo-
miewski Kasztell Buskiej, Dziedzicznemi ziemey a
Dobrami Sitkowcami y Jurkowcami Jw. Platera
Biszarabollwalski, Dziedzicznemi, tudzież Dobrami
Kropiwną y Lwiowcami, W. Alexandra Westrebie-
kiego, Czesnika Bractw, z Drugiej Strony Druite Liaz-
dowe Graniczne z wyprowadzeniem Duktow Stron
wszystkich a wporządku z delineacyi Mappy Limita.

Actum in Sylva Fundog' Controverso, inter Bona O-
metynce, Jtmie Cholomiewska Castellana Buscen
Hereditaria ab una, et Sitkowce ac Jurkowce Jtmie
Plater Notarij Campestris magni Ducatus Lithuanie
etidem Hereditaria parte ab altera, Circa Scopulos
binos adiales, Unum Hereditis Villa Krasnenkie
Jtmie Principis Hieronymi Sanguszko Palatyni
Vothynie alter Bonor Jurkowce, et Sitkowce Jtmie
Plater in margine antiqui meatus, Fluvii Kropi-
viarcka nurcupati, Bona tam Supra Scripta quam
et Ometynce, a Bonis Sitkowce et Jurkowce Distin-
guentis erectos, Die Secunda Mensis Mai, Anno Dni
Millesimo Septingentesimo Octogesimo Primo.

In Presentia Magr et Senec Francis a Mikoszew

ski
≡

ski. Camerarii Grauiti Zytorii Michaelis Konefski; Dis-
cernendi Chyreni Ignatii Radanowicz Alexandri Koz-
dzinski; Christophori Ktopatowski; Francisci Lebrman
Geometra Jurati Petri Laborkycki; Antoni Mat-
kowski; ac aliorum Diversi Status ac Conditionis Ho-
minum, nec non Ministerialis Regni Generalis
Procurator Andree Szurek Actus Presentis Appa-
ritoris.

Officium Grauitiale Campestre Latyczovien Ulra cu
Officio Castren Vimnicen ex Re Ulmiae Salomeae
de Kortekie Chotorniewska Donor Onnetymce
Hereditissae, Vi Delecti Tribunalitui Regni Lublinen
post Commissorialis, ie 26. Mensis Septembris
Anno Immediate Elapso 1700. in Registro Causar
Palatinatus Prado, Inter Mg^m Alexandrum Ne-
trebecki; Gincer Dract, tum Barbaram de Kar-
say Laczynska Venatricem Zydzovien et Mg^m
Georgii Laczynski; Delectam Viduam, Matrem,
et Tres cum Eodem et, Mg^m Georgio Laczynski
Progenitos, atque Ulmiam Salomeam de Kort-
ekie Chotorniewska, Castell Dusen Donor Onne-
tynce Hereditissam. Nec non Mg^m Josephum
Plater Notarium Campestem Md^m aliosq
Decreto Eodem Complexos, Quo mediante Condes-
cent Mg^m Succamerarior seu Cor Camerarior
tum officior Castren, et quidem, pro parte Mg^m
Netrebecki; Gincer Dract, Crauovien v. Samo-
mirien aut Radomien sit Mescoren dum mo-
do Chyren, sive Stezyen, etiam Opoczynen
nec

nec non Lublinen aut Łokocin seu Kiovin vel
 Łytomir tum Corucen aut Włodzimir nec non
 Cremen sive Camen. Łodolice Dum modo Łatycowien
 sit Drohycien aut Włodnicen & Braclawien
 atque Branssen nec non Winniczen aut
 Chelmen Denique Crasnostawien Dum modo
 Czernichowien sit Nowogroden, & Parte vero Istma
 Chotomiewska Castelle & Buscen tum Istma Jos
 phi Plater Notarij Campestris Magni Ducatus
 Lithuania Łuccorien seu Łatyczowien sit Braclaw
 Dum modo Braclawen vel Winniczen aut Łytomir
 nec non Kiovin ac alior & Parte Istma Ne
 trebecki exaratur in furdum Controversum For
 ter & Borra Omytenie Istma Chotomiewska
 Castelle & Buscen et Borra Sirkowce ac Turkowce
 Istma Plater tandem Borra Kropionna Super
 rior Istma Natrebecki Hereditaria, & Die in
 actu Contento Designata Jisdemque Illi Succame
 rariis, vel Eor Camerariis una cum Officiis Castren
 seu Juditiis Terrestribus, aut Eor Camerariis Dum
 modo, Uni Officiali Campestri, et Castren pusa
 Prorogatione, ac Gravia Collateralium tum quom
 Intererit, aditatore in furdum Suprascriptum
 Correscent ante Omnia Compositationis Docu
 mentor Gravitalium & Peripoterites, Gravio
 prestando Juramento Iniunctis, quibus Cor
 portatis, Ductum Partium & allegatar medi
 ante si necessitas dixerit, & Generis Geometras
 mappar Injungendar Delineatione Requira
 tio

tio, et Revisio, Scopulor Antiquor nec non Signor
 Granitiorum Consideratio, et Grafator Ductui
 Partium cum Documentis Compositandis tum
 Usu antiquo, et situ Locor Confrontatio et Ex
 Illis Probabiliora Testimonia et Documenta
 Haberiti, Ductus Adjudicatio, Inique Ductus
 cum Testimoniis Semer, Usu Antiquo, ac Docu-
 tis Evidentibus Conformior Demonstrabit, Ejusd
 p Legali Agnitio, Scopulor Antiquor renovatio
 novor ubi necessitas fuerit Erectio, et In ultimo
 Scopulo Partis Ductum lucrantis juxta mo-
 descriptum Legis, ad Juramentum admissio, et
 Honor Dictor Omnesque cum Bonis Supradec-
 ratis, Juris et Sitawce, Lojowce ac Kropiowce
 Superior Dislimitatio, Juditiis vero Terrestri-
 bus, aut Officiis Castren Dum modo Urni, a
 quacunque Parte Conducendo, post Determina-
 tam Causam Granitiorum De Violentis Inter-
 ceptionibus, Injuriis Damnis et alijs Partium
 Mutuis Excessionibus, Inquisitionum Expeditis
 tamque p se Expeditis quam Anterior Intuitu
 Violentiar In furdis Suprascriptis, Perpatratis
 Educat repositionis Injunctio, quibus Depositis,
 et Lectis Actorum, Omnium Inter Partes, mo-
 do quovis Intervenerit, Gravia Decretor
 et Processus Resolutione Disjudicatio, Satis-
 factionis, cui p quem interent, tum Penar

super

super transgredientes, adinventio, et Extensio Partium
finaliter nichil inresoluti, et intacti relinquendo. Pre-
cisa appellatione Receptu aut Contumacia Partis
alicuius, seu aditatis Terminor et manifestationum
Oppositione Discrepancia in Sententiis, tam quo
ad Causam Gravitationem, quam et facti; non atti-
nentis, finalis Decisio et moderatio, cuius Decisio-
ni tam Partes secum agentes, quam aditatis
parere et iudicatum pati debent, idq. sub pena
Damnationis perpetuae in Causa Contraventionis
super Parte Contraveniente, Eodem in Termino, to-
ties quoties Opus fuerit, illo coram Iudicio, et Offi-
cio Cordescensoriali, Publicanda Praecomissa sum-
Data sua in Praesentia, supra in Actu Contentor
nec non Ministeriali Officiosa Jurisdictione Pro-
visaq. Actus Securitate, vergente, et ad Occasum
Iole obspemq. adventus Iudicior et Officior tam
ex re Alga Nchrebecki, Pincerna Pradit quam
et Itenga Plater Jurisdictionem, suam, in Diem Cra-
stinam redamare iniunxit, in Crastinum itaq.
Diei. Videlicet Die tertia Men Mai, reassumpta
Jurisdictione, Coniuncto Officio Succameriali. Di-
strictus Zytoniien cum Actu sui. De tenore se-
quenti =. Dziato sig na Groncio Wopone bedacy
w Lesie Dobrowym, między Lasami Cramem
w niewielkiej odległości, po prawey y po lewoy stronie
bedacemi, między Drogi, z krasnenskiego do Kro-
piwny, idacay między Dobrami Ziemię Wsiami
Ometyńcami, do Choloniewski krasno Busskiy, Si-
kowsami, y Jurkowcami, do Platera Piłana do
X Lu, Kropiwny, wyiszay y Łoiowcami. W.

Alexan

Aleksandra Niechreckiego, Czesnika Doradę Dziudzi-
 cznemi, przy Sienie Dobu Wsi Krasnienickiego Józ-
 Hieronima Sarguska Woiewody Wotyr Dziudzi-
 cznych, w Woiewodztwie y Łowicze Doradę Potożnemi
 Dnia Drugiego Maja Roku Tysiąc Siedmset Osm-
 dziesiątego Pierwszego, w Grytormowa Wotyr Al-
 Jaceusza Kopyńskiego, Regenta Akt Trybunału
 Honoru Lubeli Woiewodztwa Pradł, Dawta Mich-
 łowskiego, Podstoll Belskiego, Mikotaja Małskiego, Ja-
 na Krawickiego, Ignacego Janowskiego, Waworzy-
 ca Lisowskiego, y innych Wielebnych Kandyd-
 ydów, nater Akt zgromadzonych niemiemych Wozne-
 go Opatrzego, Jakuba Roickiego, akt niemiemych
 Przywołujących —. Urząd Podkomorski Woiewodztwa
 Łipskiego Powiatu Tytom z Strony W. Aleksandra
 Niechreckiego, Czesnika Pradł, z mocą Dekretu Prze-
 swiętł Trybunału Honoru Lubeli, między Sprawami
 Woiewodztwa Pradł Dnia Dwudziestego Piątego Wre-
 snia, Roku Przeszłego Tysiąc Siedmset Osmdziesią-
 tego, między Stronami w kompanycyi wyrażonemi
 ferowanego, na Gront w sprawie będący wyżej na Ak-
 cie wyrażony ziachauszy Jurysdykcyą Swoią Sąd-
 ową, nieuwstacając własności Grontow radney
 Strony, y ufundował, y Woznemu Sądowi Swoemu
 Obecnemu, ze wszelkim bezpieczeństwem obwołać
 a w radzie potęczenia Jurysdykcyi, przez Urząd
 Graniczny Łatyczowski z Strony J.W. Chotomiewskiego
 Kasza Duskiy, sprowadzony na innym mi-
 sce za fundowancy Do Dnia Futuryszego odwołać
 rozkazał a nadziutro to jest Dnia Trzeciego
 Maja, też Jurysdykcyą Swoią Sądową na
 miy,

miejscu iako wyżej ufundowaną, otworzywszy y
 przywołac rozkazawszy na miejsce Jurysdykcji
 przez Urząd Gran Laticzowski za fundowaną prze-
 niost y połączył. = Exponentibus itaque Partibus
 ab Officio Succamerariali Laticovien. Actum pro-
 sentem Polonico Riformate Comotari; ea adimplen-
 do Comotari fecit. A tak Urzędy Podkomorskie, wraz
 z Urzędem Grodzkim Winnickim, wyżej wyrażonym
 połączyszy się y Jurysdykcją swoją Ładową w miej-
 scu na Akcie wyrażonym, obwołaniem przez Wo-
 znego ponowiwszy, do zapisania Kompanycy Strony
 przywołac rozkazały. Na którym Terminie W. Ale-
 xander Nchrebecki; Czomik Bract. Dobr. Wsiow Kro-
 piwny Wyższy, y Łowicze Dziędzie Dowod y Pozwa-
 ny Bezwisto, W. Barbara z Karszow Łęczyńska
 Łowczyn Łydacz, niegdy W. Jozego Łęczyńskiego,
 Łowczego Łydacz, Dorostala Matrzka, Wdowa
 y Sukcesorowie z tymże niegdy W. Jozym Łęczyń-
 skim, Sptodzeni, Dowodowie y Pozwani przez Tegoż
 J.W. Salomea z Karskich Chotomiewska Kaszka
 Buska, Dobr. Ometynie Dziędzka, Pozwana y
 Dowodka, przez Ur. Krzysztofa Kłopotowskiego U-
 mocowanego J.W. Płater Kwan Płata, Dobr. Sur-
 łowie y Litkowie Dziędzie Pozwany y Przypozwa-
 ny, przez Ur. Piotra Łabokrzyckiego, Umocowa-
 nego J.W. Hieronim Sanguszko Wojewoda
 Wotyn Dobr. Krasnen'kiego Dziędzie, z Dowod-
 twa J.W. Chotomiewski Kaszka Buskiej, Pozo-
 statey Wdowy, Dobr. Ometynie Dziędzki, Przy-
 pozwany, przez Ur. Ignacego Radarowicza

 Umowa

Umocowanego, Po zapisanej sposobem iako wyżej
 Komparacji, lubo J. Chotomiewska Kaszt. Bułta
 co do sprawy Uczynkowej, Dostateczniejszej Kompa-
 racji zgoda, gdy iednak w sprawie Granicznej do-
 statecznie Opisana być się okazuje, Szeto Urzędy
 Godkomorskie Graniczne wyżej wyrażone, Dostate-
 czne Dopisanie Komparacji co do sprawy Granicznej
 przez Strony pryncypalnie Czynnicy ^{#nanawo} Stronom w
 sprawie rozpiętać się nakazuje. Urząd zaś Sąd-
 ku Winiński Liardowy co się tyczy sprawy Uczyn-
 kowej po zakończonej sprawie Granicznej Czyn-
 nicy ^{#nakazko} Dekretem Sądkiem Koron Lubelski i skutecznie
 ostrzega. W tym miejscu podpis Urzędu God Winiński Sądkiem
 Protestuje się, J. Chotomiewska Kaszt. Bułta
 Dobr Ometynie Dwidzieta, przeciwko W. Wo-
 łbeckiemu, Czestnie, Dobra Dobr Łoiowiec y Kr-
 piwny Wyższej Dwidziowi, o nieprawdziwe Urzę-
 du Gran Litym lokowanie, nie na stronie w spo-
 rze będącym, między Dobrami Jurkowcami, y Si-
 kowcami a Ometynicami położonym, ale w Sąd-
 ku Sądki Frontu Krasniarskiego, od Ometynie-
 kich Dwidzi, kiedy żadna ani Jurkowiec y Si-
 kowiec, ani Ometynie ani Krasniarskiego, nieza-
 chodzi być y naroznikowo Concurrentia iako zatym
 takowe Jurysdykcji zafundowanie tak Dekretowi
 Sądkiemu, Ami 1746. iako y Dekretowi Sąd-
 kiemu 1700. Pokornymy, a teraz w
 Exekucji będącym sprzeciwia się, tako nieważność
 Onejże, powtornie protestuje się. Reprorostui-
 się

się W. Nchrebecki Czesnik Pradac, Dobr Wsiow Kropiwny y Łoiowiec Dziedzie przeciwko Jw Chotoniowski.
 Kaszko Dusko Dobr Ometyniec Dziedzie iżtafra fun
 Damerac Dekretu Trybunału Roku 1746 Kordeccer
 na rozpoznanie sporow Gran między Dobrarni Ome
 tyn'cami z Jedney a' Dobrarni Miednikowcami z
 Drugiey tudziez Raygrodem cum Abinentiis y Fra
 snenkim cum Abinentiis, z Trzeciay Strony bez Do
 mieszczenia Dobr Sirkowice y Turkowice nakazuię
 ego, iako też na mocy ostatniego Dekretu, Rakie
 Trybunału Roku 1780. zapadłego Kordeccer teraznię
 szę na Gront w Kwestyi między Dobrarni Tomin
 Ometyn'cami, a' Dobrarni Kropiwną y Imenii
 Przepisuięcego, Urząd Podkomor Gran Lytomni na
 Gronce nie wątpliwie upornym przy Grontach Kra
 sniarskich z Grantami Kropiwiarskimi y Ime
 ni schodzących się lokował, y że nie wśródze Gron
 tow Ometynieckich, ale na własnym Gronce Kro
 piwiarskim Jurysdykcyą Urzędu Lytomni jest u
 fundowana, o należyte więc Sey Jurysdykcyi ufunda
 warie iako Dekretom wyżej wyrażonym w niżym
 niesprzeciwiaiącey się, reprotestuię się. — Manifest
 tuię się W. Alexander Nchrebecki Czesnik Pradac Dobr
 Wsiow Kropiwny wyzszey y Łoiowiec po między
 + Ultr Baybuzach spadtych Teraznięszay Dziezie
 Przeciwo Jw. Paloma, z Katskich Chotoniowski.
 Kaszko Duskiy, niegdy Jw. Adama Chotoniowskiego
 Kaszko Duskiego, Pozostaley Małżęz, Wdowie Dobr
 Wsi

Wsi Ometyniec Dziedzice, iz Taz J.W. Kasza Dufka
 Przeswiadczoną będąc z Dokumentow a mianowi-
 cie, z Konstytucyi 1601. Daninę na Uroczysko Omre-
 kycie, W. Samole Meleszkowi w Roku 1570. przez
 Krola Zygmunta Augusta nadaną Potwierdzającą
 y aby nie więcej nad jedną Putmle Grontu Swego,
 rozciągłość tez Uroczysko miało wyraźnie przepisy-
 cey, znając oraz y to, z Obrnowy Dokumentow Gra-
 nicznych, w Czasie przyzwoitym złożyć się mają-
 cych, iako u Rzeki Kropiwiarki, od naydawniej-
 szych Czasow, nigdy nieodmierne Nazwisko ma-
 iący, pod Lasicką Karaczynską przy Ręce Dobr
 Krasnenkiego, Grontow, z jednej Strony Rzeki, a
 po Drugiej przy Grontach Dobr Wsiow Turkowiec y
 Sirkowiec, czyli w tym miejscu gdzie dwa Kopce
 ieden od Dobr Krasnenkiego, a drugi od Dobr Sirk-
 wiec, Urzędownie od Lat blisko Dwudziestu, usypane
 teraz w Naturze Swey, zmaydują się, nie inne Gron-
 ta, tylko tych trzech Dziedziectw, to jest Dobr Wsiow
 Krasnenkiego, Sirkowiec y Kropiwny, wyższej tacy
 się powinny tudzież, wiedząc y o tym perwem, że
 przy zakończeniu się Grontow, Wsi Krasnenkie-
 go, Rzekka wspomniana Kropiwiarka iako
 znak naturalny Graniczny, idąc za Spadkiem
 Wody, iuz tylko Samą, Ściągę Grontow Kropi-
 wiańskich y Sirkowieckich, czyli Turkowieckich
 Determinuje, a Gronta Dobr Wsi Ometyniec

ile rozciągłość swoją ogólną Putnile mające, w
 żadnym miejscu ani narożnie ani ściennie z
 Frontami Turkowieckimi i Sitkowieckimi, ni-
 gdy się mieszczość i schodzić niemoga, z Fronta-
 mi zaś wspomnianych Dobr Krasnienickiego, i
 Kropiwny Wyższej nie u Rzeczki Kropiwi-
 anki, ani przy Frontach Daszowskich lecz u Prze-
 wrocia czyli między Lasami Czarnymi, gdzie
 Jurysdykcya przez Urząd Gran Lytomii fundowa-
 na była, tam dopiero swoje Narożnictwo mieć
 powinny, i tam utęgić Przewrocia. Miejsce
 fundowania Jurysdykcji, Aktu Sierazniewskiego
 Granicznego jest nayprzystojniejsze, Przecież Wspo-
 mianą JW Kaszko Duska po nim wyrażoną
 wż Konstytucyą, 1601. Roku ustanowioną po
 nim Umowę wszelkich Dokumentów Gran
 przeszedszy, całą całą Gran Frontów od Dawnych
 Wichow do Dobr Kropiwny i Łowicze należę-
 cych i wużywania spokojnym, do Czasu zakwe-
 stionowania, przez niego JW. Adama Chotom-
 skiego, Kaszko Duskiego, zostających, u wspomnia-
 nej Rzeczki Kropiwiarki, przy Granie Krasnian-
 skim i Sitkowieckim, odręcając się, Frontów Kro-
 piwian'skich, swoje Fronta Ometynieckie nie
 należąc być mierni, i w tymże miejscu rozmi-
 cy żadney, niepodległym na Granie własnym
 Kropiwiari'skim, Urząd Graniczny Sądyczewski.
 ulokowata, O nieważności więc ufundowanej
 Tey

Tej Jurysdykcji y ubezpieczając własność gruntów
 gmin Kropiowianskich to czyni świadcząc
 Remanifescując się W. Salomea z Kutekich Chole-
 niewska Kaszko Buska Dob. Ometynice Duda-
 ka, naprzeciw, W. Alexandrowi. Wehrebeckiemu
 Czesnikowi Dobra Dob. Wsiow Kropiowny wypisy
 y Łoiwice Dziedzicowi iz tenie W. Czesnik
 Dobra będąc dostatecznie z Dokumentow wła-
 snych Przeświadczonym, a mianowicie Granicy
 1606. Anni Inscius et n. Vocatis Heredibus, O-
 metynice nastapioney Dobra Daszowskie od Dob.
 Jego Łoiwice y Kropiowny Dziedzicznych rozdziła-
 łący, która między tak cyfka tam gdzie się Wierz-
 chowina, Prostego Stawku, od Stawku Starożytnego
 w Łojowcach zaigtego, y wteyże Granicy wspomnia-
 nego rachując konicy, Dłgie Kropiowianiska, determi-
 nowada, y u teyże Wierzchowiny Prostego Stawku
 przy Siodmym Enbelce, Starożytney Sirkowskiej na-
 bycie Rzeczce Kropiowice będący, oznaczyła prze-
 ciw tenie, W. Łoiwice y Kropiowny Dziedzic po-
 między w górę Rzeczki Kropiowny Siodmymy
 y Dziwiałym Starożytnym Stawku. Przeciwno tenie
 swemu Własnemu Dokumentowi Granicznemu,
 postąpić usiłując a takowym dostępkim Granice
 Sirkowice y Sirkowice, Dob. Daszowskich z Ometyni-
 cami, idąc, zatrzec, y przeciwko Dekretowi po Kom-
 misyjnemu, rozgraniczenie Rychie Dob. Omety-
 nice z Sirkowcami y Jurkowcami, nakazując
 ceni

cemi Sianą swoją Łowicką zastanie poważa się
 oraz też Dobra Ometyńskie położeniem y najda
 wnicszym Dzielnikiem, do Dobra Daszowskich
 przysięgłe od Siany Daszowskiej wyjącej magmę
 a Dokumenta graniczne Ometyńcom od Siany
 Miśnikowickiej stuzące do Łowy Łowickiej
 z Ometyńcami Siany naciąga, Oświadcza się
 za tym Dobra Ometyńskie Dzielniką, iż stosując
 się do dworskiego przyznania pierwszego od Dyka
 Jękatera Należniejszego Daszowa Dzielnica
 przy Akcie Granicznym między Krasnienkim
 a Daszowszczyzną Kapedywanym, czynionego,
 ad fata nie reklamowanego, pierwotnego, od Dzie-
 lica Wsi Krasnienkiego, przez Komplanacyą gra-
 niczną Ustanowionego, obydwóch Pół, Ometyńskie
 tak przy Kopcach Warownych Krasnienkiego y
 Daszowszczyzny oznaczających, Prawnie przy Do-
 kumentach y przy przyznaniu Collateralium
 Jurysdykcyą Sądu Podkomor Latyczewskiego loko-
 wata, o ważności więc zaświadczanej, przez Pomie-
 niony Sąd Podkomorski Latyczewski, Jurysdyk-
 cyj z Dokumentami y Dekretami, Trybunałskimi
 zgodney remanifestując się. — Protestował się Ję-
 katek Slater Pisarz Wład. Dobra Wsiów Siedowice
 y Jurkowiec, do Włosa Daszowskiej należących Dobra
 Dziel. przeciwko Ję. Salomei z Kępskich Choloniew
 Ję. Kaszko Buskiej Dobra Wsi Ometyńskie Dobra
 Dziel. iż Ję. Kaszko Buska niemając w żadnym
 Mieyscu

miejscami, ani Pięty ani Sianny z Drogami Jurkowie
 ziemni y Sitkowickimi, Gontow swoich Ometynie
 tych w tym miejscu gdzie się tylko Tagza, Gonta
 Krasnianskie, Gonta Dob Kropiwny y Łoiswie, W.
 Mechrebeckiego, y Gonta wspomnianych Dob Sitkowie
 y Jurkowie, to jest u Rzezi Kropiwnianki; pod Pa. u
 sieką Karaczynską, u Łopców dwóch to jest Kras-
 nianskiego, y Sitkowskiego Gonta swoje Ometynieckie
 domieście pretenduje y Jurysdykcyą Sądową z powo-
 twa swego funduje Łaczym o mienależycie w tym
 miejscu za fundowanie Jurysdykcyi, z powożtwa swego
 Chotomiewski y pretendowanie mieć w tym miejscu
 Granicę swoją z Sitkowcami y Jurkowcami, od Wsi O-
 metynie. Powtórnie protestuje się, — Reprorostował się
 do Salomea z Kątskich Chotomiewska Kasała Ducha
 Dob Ometynie Dziedzica, przeciwko Ur Piotrowi
 Labotczyckiemu, Imieniem do Józefa Platara Pana
 Kasała Dob Jurkowie y Sitkowie Dziedzica
 u Sądu Podkomor stawaiaćemu Penipotentowi Kto-
 ry Imieniem Jego Pryncypala swego, czyniąc a
 z Dziedzicem Dob Łoiswie, y Kropiwny, W. Mech-
 beckim Czesmikiem Dract, zmowiwszy się na szkodę
 Dob Ometynie, nie tylko Sianny z Jurkowcami
 y Sitkowcami, ale też y Pięty Ometynieckiej prę-
 naroznych Kopcach między Daszkowskimi Dobra-
 mi, a Krasnienkami ^{u wyprawnych} nieprzyznaje, Ktore to
Puz

Listy Ometynieckich Grontow, u Rychze Hopcow wa-
 roznych niegdz Ko. Pater Kasztelan Brocki, Sera-
 + zniejszego Dobr Turkowice y Sitkowice Dziedzica wy-
 cie przypinał y przy Akcie Granicznym nie-
 dzy Krasnienkim a Sitkowcami y Turkowcami
 Expedyowanym nie Dziedzico Łojowice y Kropiony
 ale Dziedzica Ometynieck ad agnoscendam Realiz-
 tatem przypoznał oraz Daluzą, Siarę, Między
 Sitkowcami i Turkowcami a Ometynkami, Demon-
 strował, y tego ad fata sui, nieodwołał, zaczyn-
 o Uczynioną, zmianę y o nieważność Protestacyi
 przez Ur. Łabotkowskiego, przeciwko Dekretowi Try-
 buńskiego, Pokornyszyjnemu, Rozgraniczeniu
 Sitkowice y Turkowice do Ometynieck nakazując-
 mu, zaniejionej, tudzież o należyte Sąd Podkomor-
 przy Siedce Daszowskiej y Krasnianskiej, lokowanie
 tak Ko. Salomea z Kąskich Choloniewska Kaszt-
 Buska, Reprtestuie się. — A w rozpieraniu się
 Kontrowersyi Stron na wzajem Wniesionych wy-
 suchawek, Poniewaz Dekret Trybunału Honor-
 Lubelski w Exekucyi będący, najprzód Komportacyę
 Dokumentow Granicznych wczasie Liadu Winię-
 szego nakazał, Przewo Urzędy Podkomor przychy-
 liwszy się do Przepisow, Strony Tryney palnie
 między, sobą czyniące, to jest Ko. Włoboskiego
 Czesnika Prad Ko. Choloniewska, Kaszt-
 Buska y Ko. Patera Siarza Wład Do Kom-

portowania Dokumentów Wszelkich Granice Cwin-
 iących obowiązują. A ponieważ Strony zadają cyp-
 nę Sentencji Sądu Urzędów Podkomor Dokumenta
 ta sobie Sądowi, tak przez Summarysze jako
 w naturze komportowaty, y komportowane kom-
 munitowaty, a w porządku przeyżrenia się w tychże
 Dokumentach pozwolenia Czasu, od Urzędów Pod-
 komor Domagają się, przeto dogadzając ządaniom
 Stron, Jurysdykcyą swoją, do Dnia Podmiego Mie-
 siąca Maja Daię Czas rozpatrzenia się, y przy-
 gotowania, oduwać rozkazały, a na Dniu Pod-
 mym Miesiąca Maja, też Jurysdykcyą ogłoso-
 ży, po przeyżreniu się przez Strony w kompor-
 towanych, ponieważ Dostateczniejszej od siebie na
 Wzajem komportacyi ządają zachowując więc sto-
 pę Onę, Urzędy Podkomor nakazują, aby wy-
 wyrazone Strony Dokumenta Granice okazując
 Dostateczniej komportowaty, ató natychmiast. a
 w Dostateczniejszym nakazaniu komportacyi, ponieważ
 z Strony W. Nchrebeckiego Czesnika Prace Doku-
 menta w Summaryszu, przez Sąd Urzędów Pod-
 komor podpisanym wyrazone, złożone a procz tych
 komportowanych tak W. Nchrebecki Czesnik Prace
 Dobr Kropiwny y Łoiwiec Dzieńcie, jako y Ję Cho-
 toniewska Masal Buska, przez Ję Sgracego
 Chotoniewskiego Starostę Wodomyjskiego, Orderu
 S. Stanisława Kawalera, Syna swego kompor-
 tacyą uskuteczniającą, Niemniej Ję Slater
 Pisan

Pisarz Główny przez W. Piotra Łaborkowskiego
 Umocowanego Dokumenta tylko dwa Pierwszy
 Roku 1604 Dnia Dwudziestego Brzezię Maia
 z Księgą Trybunału Koron Lubelską, Wódzwa Księ-
 skiego Graniczny między Dobrami Wyżną i Mi-
 żną Kropioną a Dobrami Sitkowcami i Tur-
 kowcami. Drugi Roku 1613 Dnia 27. Aprilis
 takoz z Księgą Trybunału Lubelskiego Wódzwa adra-
 tawę wpisaną listu, Lapisu Granicznego, między
 Działem Kłuckim Koneckim i Dobrami Jak Kalni-
 kiem a Janem Krasnosielskim, i Dobrami
 Jego Krasnym, tudzież imieniem składającego do
 Przysięgi zabierając się Brzeto Sąd Urzędowy Podko-
 mor Dopuszcza, iako to, W. Alexandra Wchre-
 beckiego Cześn Bractwa ratę Rotę, iako Dokumen-
 ta wszelkie, Granice Dobr pod najmniejsze Ograni-
 czenie podpadających, objaśniające, iako tylko
 mieć mogł komportować, i nie na szkodę Dobr
 Ometyniec, nieutań, zaś Jędrzeja Chotomys-
 kiego Rę Kotomyjskiego, iako Dokumenta wszel-
 kie, Granice Dobr pod najmniejsze Ograniczenie
 podpadających, objaśniające, iako tylko mieć
 mogł rzetelnie komportować, i iako u Archiwu
 nieznanymi, i nie na szkodę Dobr Łojowiec
 i Kropiony niezatań. Przydać się Woźny
 Sąd Okaziciel, do ogłoszenia Przysięgi, Roty,
 a Boniewaz tak W. Wchrebecku Cześn Bractwa

Bractwa

Brażako y fwo Chotomiewski i fwa Kotonyski, podług Rozpobie
 przepisanych Przysięgę wykonali; Przewo Urzędy Podkomor
 zadosyć uciygnie wyrokem uznawosz, do dalszey komportow
 oyi tak w. Wehrbeckiego, Dobr Łojowiec y Kropiwny
 Dziedzica, iako y fwo Chotomiewski, Kasz Dobrą Wol
 nemi Czynniami Jan Michalowski Komor Graniczny Lity
 w tym miejscu podpis Urzędu Gran Lityczewskiego w te słowa
 Jaspaxus Gysy Konaki Camerarius Comit Districtus Lityczew
 Urząd Podkomorski Graniczny Lityczewski w rozrozmie
 niu Ldania z Urzędem Granicznym Lityczewskim w
 Okolicznosci Odmiary Przysięgi Rothy, Ur Piotrowi Chm
 toniemu Labokrzyckiemu, Plenipotentowi fwo Platera
 Pisarza Kwsad, Dobr Siskowiec y Turkowice Dziedzica
 Pomiewaz Dekretem Przewo Trybunatu Herd Lubelt
 w uskutecznienu będącym, komportacya Dokumentow
 tow Granicznych, przez Plenipotentow do zaprzysię
 zenia jest nakazana, Przewo Sąd Urzędu Gran Lityczew
 od Urzędu Gran Lityczewskiego iuz odlaczony, Japa
 rzywszy się na Plenipotencya, przed Aktami Grodu
 Arzemiem Dnia 23 Maija Roku Przeszłego, 1700. przez
 fwo Platera Pisarzawidła, zeznaną, Temuz Ur Labo
 krzyckiemu, do alternowania Spraw Gran służącą,
 nakazuje aby Terze Ur Labokrzycki; na rzecznas
 komportacya iako Plenipotent Przysięgę wykonat, na
 te Rothy. Jako Dokumenta wszelkie Granice Dobr
 pod ninieysze ograniczenie podpadających iakie był
 to miał Sobie od Swego Pryncypala powierzone
 y przystanie rzetelnie komportował y nie na wskode
 Dziedzicow Dobr Ornetyniec miewat, ani Wie o tym
 aby nadte dwa Dokumenta, które teraz komports
 kwad
 3

wal, inne, iakiekolwiek, Do Granic Dobr Ometymiec
 Sitkowice y Turkowice siegajace sie, w Archiwum Rym.
 appala sego, lub gdziekolwiek znajdowac sie mialy. Mo-
 uat JW. Chotomiewska Kasza Buska Do Sadow Glownych
 Krybunatu Koron Lubels non Admisa Protestat Pars
 Officium cum Parte Citata Reprotestat. A pomic-
 waz str Laborkrzycki. Przysięg na Kohe, wyćny, roz-
 rzoną wykonal, Orzeto zadany uczynic Ko Platara
 JW. Ad w punkcie zaprzysiężenia komportacyi przez
 Plenipotenta swego nakazancy uznaj. A przysięg
 puię do Dalszego Wykonania Reguly Dekretu
 Krybunalskiego, nakazuje, aby Strony a na Sam przed
 Wiodowa, J. Co do Siiany Dobr Ometymiec y Dobrami
 Turkowcami y Sitkowcami, to jest Ko. Chotomiewska
 Kasza Buska, Dobr Ometymiec Dziędzicka, Obwod
 Granic Swich zaczynala, y Sadowi Swemu skaza-
 la. Zaleta tedy Strona Dziędzicka Dobr Omety-
 miec, Obwod Granic Swich Ometymieckich od Kopcaw
 dwuch Waroznych, Jednego Dobr Wsi Sitkowice y Sit-
 kowice, Do Klucza Daszowskiego nalezacych, Ko. Pla-
 tera JW. Ad Drugiego Dobr Wsi Krasnenkiego, Do
 Ingi Languszkas Wudy Wotyńskiego Dziędzicznych
 Posyc znacznych, Dopiero choto lat Dwudziestu, iak
 Strony mienia, Poniewaz temu Gran niekamu-
 ię usypanych, opowiadaję iz do tych dwuch
 Kopcaw Waroznych, Przypiera Pięta Przecia Dobr
 Wsi Ometymiec Strony Obwod zaczynajacy Dzię-
 dzicznych, y z tego Mieysca zaczęła Terminum
 a' gub Dobr Swich Ometymiec y Dobrami Turkow-
 cami y Sitkowcami, y na Wsparcie zaczętego
 Obwodu

Obwodu polozyła Dokumenta takowe, — Nayprzód przy-
 prozaw, na Blankiecie Trybunału napisany, od Jego
 Ludwika Konstantego, y Augusty z Ogimskich Plate-
 row, Wojewodow Msytau, Dobr Sirkowice y Surko-
 wice Dziedzicow, po Jego Chotomiewskich, pod ten
 Czas Podkomorzeych Petzkich, Matzako, Dobr O-
 metymiec Dziedzicow, w Sublinie, Ka 2da, pr Do-
 minicam Latare, Zmalem 1761. Anno, datowany
 na Termin Kondescensyi między Dobrarni Kal-
 nikim Krasnenkim Wasylowka y Surkowcami.
 Dnia 27. Apr. w Roku Rymie 1761. z mocy Dekre-
 tu Trybunału w Roku 1760. między Termit Strona-
 mi Zapadlego, przypadaiżcey, za przyznania Sudy
 od Dobr Ometymiec Dobrom Swoim Surkowcom,
 wydany, potym Komplanacyi Ctery Pierwszaw
 Lubartowie, Dnia Piętnastego Miesiaca Siedmego
 Roku 1766. między Włtami Sanguszkami Dobr
 Krasnenkiego Dziedzicami z Jedney, a Jego Chotomias-
 kami Kaszd Buskimi, Matzakami Dobr
 Ometymiec Dziedzicami z Drugiey Strony spisana
 ktora Strony Obydwie, na Przyiaust, za Obiacha
 nia Duktow, y Delinacyi Mappy, między Dobra-
 mi Wspomnianemi zgodzily się. Druga, Roku 1776.
 Dnia 29. Lipca, w Siercach, między Włta Sangus-
 kiem Wudze Wotym Dobr Wsi Krasnenkiego
 Dziedzicem, a Jego Chotomiewska Kaszd Buska
 Dobr Ometymiec Dziedziczka z Drugiey Strony, po
 Dobnai, na Przyiaust y Delinacyi Mappy w toz-
 same.

Sprawie zawarta. Przecia Miedzy Lemiz Stronami
 przez Przyjaciod z Pomiarowaniem Doczesnym,
 Frontow y Opisaniem Przynak, to jest zaczawszy
 od Lasu Horodyszcza y Rudki Dębina, do Braucy
 Ręce zostawiając Lasek Berewoloka zwany przez
 Drogi z Ometymiec do Krasnenkiego idąc, Dalej do
 Birna, przez Lasek Martynicow zwany y przez Dro-
 gi z Krupiony do Krasnenkiego, idąc, do Lasu
 Wielkiego Rogu zwanego po Holowice to jest w
 Braucy, do Ometymiec a w Lewy do Krasnenkiego,
 a za pominięciem tercie Las Wielki Rog zwany
 od Begoz Lasu, Jarkiem nappierwszym zaczyna-
 igit się do Drozyny z Ometymiec na Jarkowie
 kę Grobelki idąc, y tą Drożyną, od Grobelki Berze
 Jarkowieckiej, po Braucy Ręce do Dobr Ometymiec
 a po Lewy do Dobr Wsi Krasnenkiego, Stanowią
 w Dębnie będące, Ladosami Oznaczone, Dnia Os-
 mego Augusta Roku 1776 Spisana. Czwartą w
 Stawucie Dnia Osmeo Grudnia, Roku 1779. między
 Dzy Lemiz Stronami, z Dotoziem Lemii na Mapa-
 pie od Dwóch Kopców Waroimych, Dobr Klu-
 za Daszowskiego, Jw. Piatera Dziedzicznych y Dobr
 Wsi Krasnenkiego, Dziedzictwa Jw. Panguszka Wdy
 Wotynskiego, z Opisaniem rozmaitych Przynak Obzer-
 nie w teyże Komplanacyi Opisyanych, aż do Ręty
 Frontow Krykowieckich, nastąpiona, a do Księgi
 Winięckich Dnia 13 Maia Roku przeszłego 1780
 w Sposob Oblaty podana Niemniej Aktu Grani-
 cznego

cznego, między Dobrami przez Urząd Graniczny
 Bractwo z Limitowaniem Aktu Begi do Dnia Tę-
 dziesiątego Czerwca, w tymże Roku przypadającego
 naobrobie Grodziejskiej, co być Sprawie przez Urząd
 Graniczny Bractwa, Dnia 27. Czerwca Roku Begi
 w Ławaricach z Odsieniem Berminu, na Czas nie-
 szy wydany a dla lepszego Dowodu podniosta Kulla-
 cya Przyposiwo Strona Obwod zaczynająca po Jax
 Jęz. Sanguszkow Wódz Wołyn Dnia 10. Kwietnia
 Roku Berazniejszego 1701. w Grodzie Winićkim ze-
 znania yprosiła o przydanie Wójnego, o przywo-
 łania Begi Siemka Dob. Wsi Krasnenkiego
 Sąd na ządanie Strony Wójnego, Sądowi Obce-
 go Dodał, za przywołaniem którego, Stanowczy do
 Ignacy Radanowicz, Elemipotent Jax Jęz. Sangusz-
 kow Wódz Wołyn przyznanie figy Dobrom Smetyń-
 cowa, przy Kopcach warożnych wgorze wyrażonych
 takowe na Liście podał. = Jax Jęz. Kieronim San-
 guszkow Wódz Wołyn Dob. Krasnenkiego Dziedzie-
 to czyni Oświadczenie, iż w Czasie naypoźniejszy, m.
 między Dobrami Daszowem Jax. Konstantego Sla-
 tera, Kasz. Brockiego ziedney a Dobrami Kra-
 snenkim, Jax Jęz. Sanguszkow Dziedziennym, z
 Drugiej Strony ponowienie Granic, tu u Karaw-
 czyński, Sasićki, przy Rzece Kropiwna zwaney, 21
 Kopców dwa warożnych, ieden Krasnianski Drugi
 Daszowski, są usypane y dicta czyli stykanie się
 Grontów Kropiwiarskich, z Grontami Krasnian-
 skimi.

Skiemni y Daszowskiemi; byto przyznane Kompla-
 nacya zaś późniejszą między Tymie Włdnie
 Włodą Wotym Dobr Krasnenkicem Dziedzicem z
 Jedney, a Jm. Salomeą z Katskich Chotoniow-
 ską Kaszko Duska Dobr Ometymiec Dziedziczką
 z drugiej Strony w Roku 1779. zawartą Grontą
 Krasnianską, od Grontow Ometynieckich, Dys-
 tinguującą tu przy tychże Dwoch Kopcach Da-
 szowski y Krasnianskim, Dłga Grontu Omety-
 nieckiego, jest przyznana... Protestuje się Jm. Pla-
 ter Płexko Dobr Wsiow Sirkowice y Turkowice
 Dziedzic, Dłga y Sianę Dobr pomienionych Swa-
 ich, z Dobrami Krasnenkim, Płgę Sanguszką
 Włodę Wotym Dziedzicznemi od Roku 1602. iako
 Laswiadca Dokument Graniczny mający w po-
 nosci Swoiej, ocalając nie naruszoną trwałość
 Kopców y Znaków Granicznych, między wy-
 mionemi Dobrami, Wsią Krasnenkim, Płgę
 Sanguszką Dziedzicznemi a Dobrami Swerni Si-
 kowcami y Turkowcami, tak Sienmych iako też
 angulariter, przy Karaczyskiej Dasięce nad Brzez-
 kę Kropioną czyli Kropiowianką usypanych, y dłu-
 gła Dziedzicow Dobr Wsiow Kropion y Łoiowiec
 U Determinujących, Manifestem Roku 1770. Imie-
 niem Płgę Unędownie zamieszczonym przez
 nie naruszonego Dotąd Onych zachowania, Uw-
 lidowanych, aby w Akcie niniejszym Granicz-
 nym

nym Dla Dobr Wsi Ometynie jell. Chotoniowski
 Kaszko Buskiej Dziedzicznych ac si. habite z Do-
 brami Wsią Krasnienkim, angularitatis od
 Obiektne przyznanie nieprzyństwo iakowego w
 mieach Wsiow Sirkowie y Turkowie uszkodzenia,
 y w dalszy Czas wątpliwość powrotnie protestui się.
 Protestui się W. Mchrebecki Czci Dobra, Dobr Wsiow
 Kropiowny y Doiowiec Dziedzic, przeciwko Jell Hiero-
 nimowi Sanguszkowi Wudzie Wotyr Dobr Kra-
 snienkiego, Dziedzicowi, y na Podniesiony Termin
 JW. Dziedzicki Dobr Ometynie przyznanie sy-
 ty Dwiow schodzących się czyniarnu, Le terrie
 Wtze Wuda Wotyr Luboby powinien dotrzymać
 Czynnosi Dopriemnikow swoich przeciw przedw-
 nym sposobem, po mimo wyraźne Dokumenta
 Graniczne iako to pierwszy Roku 1602. Dnia 11. Se-
 ptem między Jm. Januszem Zbaraskim x 9
 Wudą Dobra, Dobr Sirkowie y Turkowie Dze-
 dzicem ziedney a Ur Jwanem Krasnosielskim x
 Dobr Krasnienkiego Dziedzicem z drugiej Strony
 w Niemierowie Spisaney a Roku 1603. Dnia 16 Ma-
 ia, w Aktach Brytunadkor Lubett przez tegoż Jm. Zbar-
 askiego przyznaney Dokonczemie Granic
 między Bem. Dobiami, Nad Rieczką, Kropiowan-
 ką, pod Pasieką, Karaczyską starowiacy Bakze
 Dokument 1606 Roku y 3. Lipca w Doiowcach mię-
 dzy JW. Zbaraskimi, Bychie Dobr Dziedzicami
 ziedney, a Ur Mchorym Bayburą Pisarzem Gnd x
 Wimmickim

Winnickim, Dobr Kropiwny wyznaczy y Loidowie Dzie-
 dziecem z drugiej Strony zawarty, w Roku 1607. Dnia
 3. Marja, w Aktach Bryburat Kioowskich, przez
 Wł. Krzysztofa Lbaraskiego, Woiwodzica Prack
 przyznany Granice między Bemiz Dobrami poczaw-
 szy od narożnego Kopa P. Jwana Krasnosielskiego
 od Dobr Jego Wykowice a Dobr Kizet Lbaraskich
 Sitkowice y Kropiwny wypanego potym Rzecką Kw-
 piwną za Spadkiem Wody idąc stawiący y blisko
 dwóch Wiekow, żadnym zaszkazaniem, nie naruszone
 oraz po mimo Inne Dokumenta, iui przez Samego Wł.
 Jm. Wład Wotyn Dobrowolnie sporządzone to jest Akto
 Graniczny z Mocy Dekretu Brybur w Roku 1761. Dnia
 5. Sierpnia na Gronie między Dobrami Krasnenkim
 y Sitkowcami Capediowany przyznanie Pięty Gruntow
 Kropiwiarskich w tym miejscu, gdzie teraz Dukt swy
 Wł. Chotoniowski Kaszt Buska zaczyna, przez Sa-
 mego Wł. Jm. Dziedzica Dobr Krasnenkiego, przy Pięce
 Dobr Krasniarskich Na Dziedzica Dobr Kropiwny
 uczynione zamyskający y Manifest Roku 1770. Dnia
 27. Lipca, w Grodzie Wini Imieriem Wł. Jm. Inguow
 Barbary z Durrinow, Marszałkowy Wład Józefa
 Marszałka nadwor Ld, Hieronima Starosty Cerkas-
 kiego, y Janusza Marszałkowicza Wład, Sangusz-
 kow Dobr Krasnenkiego Dziedzicow, przeciwko Jm.
 Adamowi y Salomei z Katskich Chotoniowskiem Kaszt
 Buskim, Małżłom Dobr Omeymnie Dziedzicom
 uczyniony y ze Gronta Kropiwiarskiego z Grontami
 Krasniarskimi

Krasnianskiemi, Biegąc się od końca Łasku, Berewolski,
 aż do Rzeki Kropiwny, do Grontu Turkowieckiego,
 Granicę swoją, kończą, wyrażając, niemniej, po mimo
 Inne Dowody Prawne w Dziymaniu teraz Dęty, Dę-
 tow, swoich, obowiązki iakowas' czyni, y nadwężerac'
 wyżej wyrażone Dokumenta Gran usiłue Przeto ni-
 nieyszy Manifestant, ubezpieczając Całość Grontow
 swoich Kropiwińskich, Dokumentami wyżej wy-
 rzonemi wspartych, y u Rzeki Kropiwny, czyli
 Kropiwiński naroznie z Grontami Krasnianskimi
 mi, y Sitkowskiemi stykać się powinnych, tera-
 źniejszy podaje Zaswiadczenie, a dla zbliżającego
 się Zachodu Stolica, y nadchodzącego Święta P. Sta-
 nislawa, Biskupa Urząd Gran Dyktomir Kurysdyk-
 cya swoją, Do dnia 9. Maja odwołać rozkazał a
 na Dniu 9. Maja, też Kurysdykcyą stworzywszy do
 kontynuacyi Dyktu Ko Chotomiewski Kasza Pułki
 przystępując, Postawiwszy tedy Stronę Ko. Dziedzic-
 ka Ometymiec, Sąd Urzędow Gran Podkomor między
 Dzy Dwoma Kopcami, iednym Krasnianskim
 a drugim Dobr. Klucza Daszowskiego, od Wsiow
 Turkowiec y Sitkowiec gdzie zbociewszy się, obliczem
 Do Rzeki Kropiwny, czyli Kropiwiński od Put-
 nocy na Potudnie, ściek swój mraigej, oprowia-
 dala, iż Obwód swój zaczyna od tych Dwóch Kop-
 ow, Do Rzeki Kropiwiński, tuż będącej, a Rze-
 ka Kropiwińską z wodą idąc Dalej, Wciąż Doko-
 łać

Casy prowadzić będzie, y z Cokolwiek Grontow y sa-
 wów, po Prawey Rze znajdować się będzie tożsac-
 ko, Do Dobra Wsi Omelymiec Strony Obwod Czyna-
 cey Dziedzicznych a cokolwiek takich Grontow
 y Lasow, po Lewey Rze zostanie to, Wszystko Do Dobra
 Klucza Daszowskiego, Wsiow Turkowiec y Sitko-
 wiec należyć powiemo, = At gdy Urząd Graniczny
 Łatyczewski, w Opisanu nawet Duktu, roznie się
 ustatuje z Urzędem Russkim Gran Łytomni w nie-
 przyjęciu żadnych Dokumentow Allegacyi, y Protes-
 tacyi, z strony JW. Platara ~~PP~~ Włada Dobra Sitko-
 wiec y Turkowiec Dziedzica tedy Urząd Gran Łytomni
 Dla Obiasnienia Duktow y Sprawy Minieyszey, do
 Obrony Prawne, JW. Dziedzica Sitkowiec y Turko-
 wiec, Do swego Protokolu przyjąć Deklaracyi Do
 Ktozey Deklaracyi opowiadata Strona Obwodupol-
 nuieca, JW. Plater ~~PP~~ Włada, iż w tym miejscu
 gdzie są dwa Kope, ieden Krasnianski, Drugi Tur-
 kowiecki y Sitkowiecki, usypane, Grzybicza, Brzeua
 Lieta Dobra Wsiow Kropiwny y Łoiowiec W. We-
 brebeckiego, Czarnika Prada, Dziedzicznych y te
 Dobra Kropiwna y Łoiowca z Dobrami Turkow-
 cami ^{# y Sitkowcami} łączący od dwóch Kopców, wyżej wspomnia-
 nych, gdzie dwie Liety Krasnianska y Kropiowian-
 ska, Do Siiany Turkowieckiej i Sitkowieckiej przy-
 pierają, więc Rzeczka Kropiwna Siianu swo-
 ją

ią maia, y One Rzeczka Kropiwna czyli Kropiwan
 ka, aż do Wsi Łoiowiec Graniczny, tak, że idąc z spa-
 niem Wody, Ławy, Drzew, Grąta y Łasy do Kropi-
 wny y Łoiowiec a zai Ławy, Drzew, Grąta y Łasy
 do Dob. Turkowice y Sitkowice zdawna należą,
 y w spokojnym zostają używaniu, y na Wsparcie
 Bey Swoiej, Allegacyi. Główny Dokumenta tak
 przez siebie komportowane, iako, y z Komportacyi
 W. Nehrbeckiego, sobie użyczone, takowe, Dierwszy
 in Copia Granice Roku 1602. Dnia 11. Septembra
 w Niemirowie między Aigiem Januszem Łbarazem X
 kim Władą, Bractwem Dob. Włoci Niemirowskiej
 y Siot Daszowa, Sitkowice y Turkowice Dziur-
 cem z Jedney, a L. Jwanem Krasnosielskim, Nie-
 mianinem Bractwoskim, Dob. Krasnienkiego
 Dziurcem z Drugiej Strony, Spisaną, a przez
 tegoż Aigisga Łbaraskiego Woiwę, Bractwem
 przed Aktami Stowornym Trybunałem Wotyniskim
 mi, Roku 1603. Dnia 16. Maią, przyznana, któ-
 rą Stronę Graniczącą, zgodnym sposobem Granic
 Swoią przy Rzeczce Kropiwiannie, pod Łasicką
 Karaczynską zakończyli, y Ostateczny Kopiec u-
 sypali. Drugi w Extrakcie z Księgi Głównych Try-
 bunału wziętym Granice Roku 1606. Miesią-
 ca Julii Brzezięgo dnia w Łoiowcach, między
 Aigielami.

X Ażutami Łbaraskimi. Dobr Sirkowice Dziadziom z
 Jednej a Wt Archym Bayburą Lisarzem Grodzk,
 Winnickim Dobr Kropiwny y Łoiowice Dziadziom
 z Drugiej Strony w Łoiowcach przez Jana Łwana
 Mikulinskigo Lisara Liem Prace użytego od
 obuch Stron Dziadziom, Spisaną a przez P. M. M.
 Krzysztofa Łbaraskiego, Woiewodę Prace swym,
 y Ażut Łurys Łbarawskiego, Sędzińskiego Prata
 swego Imieniem przed Księgami Trybunału Kiewoskiego
 Dnia 23. Maja Roku 1607. przyznana, którą Dobra
 Sirkowice, Ażut Łbaraskich, od Dobr Kropiwny wy-
 zney y Łoiowice W. Bayburą Lisarza Grodzk Winnicki
 zaczęwszy od Kopca Warońskiego, Granicy Łwana
 Krasnosielskiego, od Dobr Łego Krykowice, a Dobr
 Ażut Imuow Łbaraskich, Sirkowice y Kropiwny,
 Usypanego, do Rzeki Kropiwny i ta Kropiwna
 Rzeką wniż idąc, po Lewą Front y Przeg Do
 Dobr Sirkowice, a po Prawą Do Dobr Kropiwny,
 W. Bayburą zostawując aż do Siola Łoiowice, a
 graniczoną y stawki na Wyżę Rzec Kropiwny
 przez potok między Strony Graniczącą podzielone
 zostały, Wzrost Manifest, Imieniem P. M. M. Sangusz-
 kow, Dobr Krasnosielskiego Dziadziom, przeało P. M. Tho-
 Tomiewskim, Kaszt Buskim, Matrakom, Dobr Ome-
 tynice Dziadziom, Roku 1770. Miesiąc Julii 7. Dnia
 Do Księg Grodzk Winnickich Zamieszczone z Wyra-
 zeniem że Granice Dobr Ometynice i Dobrami

Krasnen

Krasnenkim, Lomnowszym Lasem Peruwotoką zwany,
 w Dębnie kończy się a dalej iuz poosta Granica
 Krasnianska, z Frontami Kropiwiańskiem, aż do
 Rzeczki Kropiwny do Frontu Jurkowieckiego, na
 tamtej stronie Kropiwny Rzeczki, leżącego, Zawar-
 ty Manifest, Imieniem J. J. Józefa Wincentego Kato-
 ra D. P. W. L. D. Dob. Daszowa, Sitkowice y Jurko-
 wice D. Z. D. Z. D. przeciwko J. A. Sanguszkowi Wudze
 Wotyry y J. Chotomiewski. Kaszko Duskiej y J. J.
 nym Roku 1700. Dnia Dziętego Maja D. K. S. G. D. G.
 Winnickich, o Nieważność Komplanacyi, między Je-
 miz Stronami zawartej Listy Dob. Sitkowice y
 Jurkowiec Kropiwny y Łodowiec, niemniej Krasnen-
 kiego, oraz Granice Roku 1603. y 1606. wzruszają-
 cey zamiesiony. A po zakonnotowanych Dokumen-
 tach Daley Strona Obwod swoy prowadzita, od Krop-
 ców wspomnianych po nad Rzeczka Kropiwna dra-
 wym Brzegiem, iak gdyby Samą Rzeczka kudo-
 tudniowi idąc, to Niewielkiej Odległości, Dzieląc
 ta Grobelkę Starą wierzając, którą Damińska pod-
 danego Jurkowieckiego, bydzi mienita, Daley też
 Rzeczka po między Lasami Czarnymi, z Obok
 Stron Rzeczki, y Duku będącemi, Kawatki Sio-
 nożne, po Obok Stronach miiące, do Drugiej
 Grobelki Starym Drzewem, pośłesi zarostey, Przed-
 tym Barada Baraszcznika Kicia, a potym Jwana
 Dutczenka, Łoddanych Sitkowieckich, na prze-
 ciw

U

aisko Gola Lysa Gora zwanego, w Grontach Sirkowiec-
 kich, za Rzeczką Kropiwną położonego będący a
 te Grobelki przesiadają do Ulycia Rzeki Nie-
 wielkiej z Dławy Ręki przychozący, y w
 Rzeczkę w Dukie będącą wpadający, która po-
 na wiodzą ^{z Kozulicyng Mazurka} nad którą mieni, to Stary Cztowiek
 Ometyniecki. Koszulka zwany dawnem Cztary
 Siedział, Strona zaś Obwodu pilnuięca, powiadają
 że w Dławy Ręce nad tą Rzeczką znajduje się, to
 dawna Baybuszowski od Imienia Dziadzi-
 nazwany a tę Rzeczkę mienia, z Dławy Ręki
 iuz Las Deboroy a polewy Kawalki. Przyłasko-
 ukazywała Strona wiodzą, w Dławy Ręce sia-
 nożę y nazwała ją Dankową a zaś Strona Ob-
 wodu pilnuięca nazwała tę sianożę, Haggd Bay-
 buszowską a przyszedłszy do Brzeuży Grobelki przez
 którą Drogę z Ometyniec do Sirkowiec przechodzą-
 cą, mienią, y w Dławy Ręce między Debiną
 Łolanę, Obżyną okazywała, nazywając ją da-
 wem Meleszowskiem Strona zaś Obwodu pilnuięca
 tę Grobelkę ^{# nazwała} Jwana Rosęgo, a Drogę przez tę Grobelkę
 przechodzącą, Płakiem Daszowskiem, starym, Łolanę
 zaś Pastwiskiem Baybuszowskiem, Na Wstoro wy-
 pasienia, nazwała, Daley idąc, do Grobelki Czwartej
 przez Jwana Hurka, Łoddanego Sirkowieckiego,
 zaczęły, y przez Ometyniec, Dorypać y zając mę-
 do zwo-

Dozwoloney, Strona zaś Obwodu pilnująca osiadać
 ta, ze dla zaszczytnej Rewolucyi; niedokończona ta Grobla
 potym do Grobelki. Długą Kryweńkiego Dodać
 go Litkowieckiego, przez którą Droga, z Ometynie
 do Litkowiec przechodzi. Strona zaś Obwodu pilnu-
 jąca, Owiadczyła, iż ta Grobelka y Stawek przez
 potok należy do Jkha Mielnika, Litowieckiego,
 a przez potok tylko do Kryweńkiego, a przy tej Gro-
 belce, gdy się już Las Dębowy w Prawey Rze potu-
 żony, skończył, a zaczęły się Pola Orne, po prawey
 Rze przez Kropionę y Litowiec, a po Lewey przez
 Litkowiec, y Turkowie, używane oraz Dolinę, dla
 wypływu, z Lasu wypadającą, y do wspomnianey
 Grobelki przychodzącą, rzucającą tą Rzekę, Kropi-
 oną na Potudnie zawsze z wodą, idąc aż do sto-
 stey Grobelki, którą Strona wiodąca, Długą Grobla,
 y Stawem raziwała, Strona zaś Obwodu, pilnu-
 jąca mieniła, że ta Grobla y Stawek, nigdy do-
 tego nienazywał się ale Dziwy Wotoczyna kto-
 rych teraz Wszyscy Dutechenko Dodać Litkowiec.
 Li, używa, y przy tej Grobli W. Chotomiewska
 Hasan Duska, Dobr Ometynie Dziedziczka, Ob-
 wod Granic Suwieh, z Litkowcami y Turkowcami,
 iakoby przy sięć Dobr Wsiow Kropionę Wyz-
 szey y Litowiec W. Nehrbeckiego Czesn Praco
 Dziedzicznych zakończyła Opowiadając, iż w tym
 Miyscu, Przy sięć schodzi się to jest z Prawey
 Strony

Strony Rzecki Kropiwny od Lutnicy Dęta Orme-
 tyńska a od Łotudnia Kropiwnianka, y Sz-
 iowiecka, z Lewej zaś Strony Dęta Rzecki Kro-
 piwny czyli iż za Rzecką, Dęta czyli raczej
 Łańca Sirkowiecka, y Sirkowiecka od Wschodu
 Stolica unosiła, oraz iż w całym Dukcie przez
 Siebie Rzecką Kropiwną prowadzonym Cokol-
 wiek Łasow y Grontow zostało w Lewąto Wzrostki
 Do Dobr Sirkowice y Sirkowice Co zaś w Prawą to
 wszystko Do Dobr Ormetynie należeć powinni.
 Protestowała się Strona Duktu attentując toż
 Jm. Józef Łator Wład, Wsiow Sirkowice y
 Sirkowice Do Klucza Daszowskiego należących
 Dziedzic przeciwko Jm. Salomei z Kątskich Cho-
 toniewski Kaszki Buski Dobr Wsi Ormetynie
 Dziedzicze, Stronie Duktu prowadzącej zetaż Jm
 Kaszki Buski, niemając żadney Granicy od
 Wielkow z Dobrami Sirkowcami y Sirkow-
 cami, od Wsi Swoicy Ormetynie tak w sum-
 kach terminu a quo per quem iakoteż y ad quem
 ani najmniejszego stykania się Grontow Orme-
 tyńskich z Grontami Sirkowieckimi, y Sirkow-
 wieckimi, Dukt swoy poczynwszy od Kropow
 dwóch przy Karaczynskiej Łasieci nad Rzeck-
 ą Kropiwną czyli Kropiwnianką, uoypanych
 Collateralitatem, czyli Dęty Dwie Dobr Krasna-
 kiego

kiego, z Dobrami Wsiow Sirkowice y Turkowice De
 terminującymi Linie zaś Brzezią y Licią Sułta
 Dokumentum anni 1606. między Derriz Dobrami
 Sirkowcami a Dobrami Wsią Kropiwną y Łoiow
 cami, in ante Baybuzowskiemi adpresens zaś
 W. Nehrebeckiego Czest Bractwa Dwiechicznemi Inter
 medio Naturali, Limite Rzeczki Kropiwiarki czy
 li Kropiwny Dokumentem, wyi wyrażonym w
 determinowanej oznaczających poczynając yten
 ze Dukt swój etiam per quem bez żadnego Doku
 mentu sobie stanowię własną Licią Dobr Wsiow
 Kropiwny y Łoiowice z Dobrami Sirkowcami y Tur
 kowcami, mianą yod Wiekow inuisibilitatem zach
 waną po nad tej Rzeczki Kropiwną czyli Kropiwiar
 ki ystawił na Rzece zaigte także Grobelki przez God
 danych Dobr Sirkowice y Turkowice tudzież Dobr Kro
 piwny y Łoiowice, spólnie dawniej zarywane Da
 ley przez Lasek Kragla Dębina Oryginalnie Bay
 buzowski, zwany wktorym Sawiczysko Baybuzow
 skie, y Sad ieszcze adpresens nieczowysztym spusto
 szony catat, potym po nad Groblą Starodawną, Do
 sego, zwaną przez ktorą iak w tymże Dokumen
 cie, Granicznym, idzie Bractwa Daszowski Dawny
 potym Dębina y Sianozgaciarni zdawna w uży
 waniu Baybuzowskiem będącemi Exekutorwata,
 Naostatek przytykając, Do Grobli ostatniej Dau
 sy Wotafryna, ab antiquo, zwaney a teraz w
 uży

używaniu Poddanego Litkowieckiego Wosika Żwa-
nego, będący, też Groble, bydlę Bosego, Brzeziwo Doku-
mentowi Granicznemu mianując, w Grontach Kropi-
wian'skich większą Częścią rozlewającą się Rzecką Kro-
piwny, przez zajęcie tego Prawku Wody Sytuowanej
Berminu ad quem, Duktu Swiego udeterninowata a
mierzając wice Catego Duktu Jko Chotomiewskiej
Kasza Buskiej wyżej wyrażonego Megaliter et Megi-
time ile zadnym Dokumentem Gront y Powodem
Dawnym, nie wspartego Owszem Cudzą, Siamą
jako Dokument Armi 1606. zaswiadcza Exequito-
wanego, tudzież, o Nieprawne przywłaszczenie so-
bie Berminu, a' quo, od Kopców, wyżej, wyrażonych
iteratis Vicibus, Protestował się — Protestui e się W.
Alexander Nehrebecki. Czest Obrad Dobr Wsiow
Kropiwny y Łoiowie Driedzie, przeciwko Jko Choto-
miewski Kasza Buskiej Dobr Ometyrnie Driedzie
Stronie Dukt wiodący, że tak Jko. Kasza Buska, Idąc
na przywłaszczenie Sobie Grontów, własciwych Kro-
piwian'skich, nie tylko Urząd Podkomor Patyczewski;
allegując Inaki Graniczne, podług upodobania swo-
go, na ufundowanie Jurysdykcyi, w Grontach Kropi-
wian'skim lokowała, ale nadto cały Obszar swój
zaczawszy od Dwóch Kopców Jednego od Dobr Kra-
men'kiego, Drugiego zaś Dobr Klucza Daszowskie-
go, od Dobr Litkowiec y Turkowiec, niepodaleko Sa-
sieku Karaczyn'skiego Poddanego Kropiwan'skie-
go, przydając Grontów Kropiwan'skich, na mu-

y Dokumentow, Starożytnych Granicznych Pierwszego
 w Roku 1602. Dnia 11. Septembris Drugiego w Roku
 1606 Dnia 3° Lipca Granice Dobrom szczególnie Kra-
 snenkiemu, Sitkowcom y Kropiwnie wyiszej sta-
 nowiących za Dekretem Trybunału poizy Dziece Krop-
 piorny czyli Kropiwiance usypanych y wspieraię-
 go matowainemi Dowodami iako to Planikiem
 Łozow, od ko Elatera wody Musuła sobie niby przy Gra-
 tach Krasniarskich y Sitkowieckich wydanym to
 Komplanacyami od J. A. Sanguszkow Dziedzicow Wsi
 Krasnenkiego, na uwzględnienie Łasiedzkich Drogow wy-
 staranemi tenie Obwod Łasną Frontoio Kropiwiari-
 ski, niewątpliwych, z Frontami Sitkowieckimi scho-
 dzących się za spadkiem wody idąc po nad Łasną Drec-
 ką Kropiwną czyli Kropiwiarką od Roku 1606. za znak
 Graniczny między Dobrami Daszowskimi a Dobrami
 Protestantami, dotąd nienaruszenie trzymaną prowadzi-
 ła, go Dąbrową Baybuzowską, między Łasem Czarnym
 potokiem gdzie y Ład dotąd w nieodmiennym, nazwi-
 sku Baybuzowski; znayduie się; a' dalej, przez Groblę
 Bosiego, zwaną w Dokumentach oryginalnym, 1606 wy-
 rechniętą, przez którą Groblę, idzie, Droga Starodawna
 Daszowska rownie nieodmierne Nazwisko, od nay-
 dawniejszych Czasow, mairca potym, Dąbrową w uży-
 waniu Dziedzicow Kropiwny, wyiszej y Łoiowiec da-
 wniej będącą y dopiero za Posesyi, J. A. Chotomiewskich
 Krasa Buskich, bezprawnie do Dobr Ometyrnice przy-
 wtaszczoną; Kontynuowała, potym tenie Dukt po
 niedaleko Łastwisk Baybuzowskich, tak Dąbro-
 wą

wzdaley Polami, teraz nawet wzywaniu Dobra Liołowiec
 będącemi y zakończyła, go u Grobelki, Dziury Wotoszyna
 do Dobra Sirkowice zdawna należący, blisko pod Wsią
 Liołowcami, położony żadnego Dowodu Granicznego, nie
 okazując ani go Dokumentami, y przyznaniem Sąnni-
 kow, niewspierając o nieważność więc całego Duku, tego
 jako uszkodzenie widoczne, Siętem Kropiwiarskim y Lio-
 łowieckim, przynoszącę niniejszą podać Protestacyę
 Oświadczając ze Dobra Wios Ometynice z Siętami Sirk-
 wieckimi, y Jurkowieckimi, w żadnym miejscu, ani
 pięty, ani Sąny mieć niepowinny, = Hco Loco miały
 być podane, Reprotestacye, z Sięty Ję. Chotomiewski Kasz-
 Buskiej, Dobra Ometynice Dziędzički, ale ponieważ przez
 pięć dni oczekiwane, niepodane, przez Urząd Liazdowy
 Lytomni w Litości zaświadcza się. = A po zakończonym
 Obwodzie, Ję Chotomiewski Kasz Buski, Dobra Omety-
 nice Dziędzički, Sąd Urzędu Liazdowego Się Lytomni
 nakazuje aby Ję Plater LŁCŁŁŁ Dobra Jurkowiec y
 Sirkowice Dziędzi, Redukt swój zaczął y Obwód
 Granic swoich Sądowi okazał, a to natychmiast. =
 ponieważ Ję Plater LŁCŁŁŁ przez Urodzonego Ka-
 bołczyckiego, Umocowanego, zamiast prowadzenia Du-
 ktu to uczynił zaświadczenie, niepewniejszego, iak
 ze Dobra Sirkowice y Jurkowiec, zaczęwszy od Dwóch
 Kopców naroznych, Krasnianieckiego, Sirkowskiego, Jur-
 łowieckiego, wyżej wspomnianych, aż do tego miejsca
 gdzie Ję Kasz Buski, Dukt swój zakończyła, y da-
 ley aż do Wsi Liołowiec, po Przeczke Kropiwnę Się

nę Siołią, rozciągą, ale ta Siołią, w tym miejscu nie
 z Dobrami Ometynkami; ale z Dobrami Kropioną,
 y Siołowcami W. Nehrebeckiego Czesz Bractwo, scho-
 dzi się y po Rzekę Kropioną, Graniczy Brzeto Duka
 swoy, tąż Siołią iako Ję Driedziżka Ometynie
 prowadzita z Temiż Samymi allegacyami iak eo
 Odpowiedziach, przy Dukcie Ometynieckim są ad-
 notowane, iak gdyby był prowadzony, przyiąć są
 Dowi nie dopraszając a tak Urząd Graniczny Lytom
 przychylając się do żądania Strony zadosyć uczynić
 Ję Driedziżka Sitkowice y Turkowice wprowadzeniu
 Reduktu, przez wyznaczenie wyisze uznać. A dalsze
 Czynnosc; Dekretu Trybunałskiego, w wykonaniu
 będącego, dopetniając, do ziewidowania Duktu, y Re-
 duktu, Dobr Wsiow Kropioną, y Siołowiec W. Ne-
 hrebeckiego, z Dobrami Ometynkami; Ję Kaszka Duski
 Driedziżnych, przystąpić deklaracie, y jurysdykcyę
 swoją do Wierzechowiny Ossowego Jaru, na żądanie
 W. Nehrebeckiego iako Dowoda przenosi. W
 Jan Michalowski Komornik Graniczny Komnaty Lytom
 Co się zaś tyczy Przysięgi y Roty na wskazaną kom-
 portacyę, Ję Platerowi Lisarzowi Dolnemu Wład
 Dobr Sitkowice y Turkowice Driedziżowi; przez Ur
 Piotra Antoniego Labokrzyckiego, Plenipotentą
 stawiającemu, y do przysięgi zabierającemu się
 na rzecz Ję Chotoniowski Kaszka Duski; na-
 leżący, Urząd Łodkomor Jan Patyczewski ro-
 żniąc

Zniżyć się z Urzędem Podkomorzy Litomii z Strony W. Wehr-
 beckiego Dzierżaw Dobr. Dobrowie y Kropiwny, spowodowanym
 ubezpieczając Stronę, w dostateczności Komportacyi Prayskiej
 wykonać mającą, Jm. Elaterowi Elaterowi przez Ur. Fab-
 ryckiego, Plenipotentą na to, Rote Deklarację jako proz Do-
 kumentow, dwóch, co sądzić Urzędow Podkomor Komportowa-
 nych, y utwierdzone Granice Dobr. pod ograniczenie, przychodzą-
 cych, ewinkujących, zadnych, Imych niema, ani Kompor-
 towac może, y jako w Archywie Litomii nieznaję-
 duię się, przydać się, Wozny, Do ogłoszenia przysięgi ko-
 zy. Kuszyl Jm. Elater do Sądow Trybunatu Jm. Dubla
 Jego. Kuszania urząd Podkomor Gran Litwiczewski nie-
 dopuszczał, Protestował się, Urząd z Stroną Reprotestował się,
 A poruczał Jm. Elater Elaterowi Władę przez wzwyż wyra-
 żonego, Ur. Elatra Antoniego Dwóch Imion Elaterowe-
 kiego, Plenipotentą Swojego, stawiającego, Prayskiej Rote wy-
 zey wyrażoną, Dostateczność Komportacyi zawierającą,
 wykonać niechce, y Sentencyi, Sądu swego sprzeciwia się,
 A przeto Rygor Dekretu wykonacyi będącym, w przypadku
 sprzeciwienia się przepisany, sąga, Wice Urząd Podkomor
 Gran Litwiczewski, po osiągnięciu Rygoru opisanego y
 obwołanie winy Wywołania wiecznego, Do Urzędu
 Winińskiego, wspólnie Dekret Trybunatu Koron Dubla
 z Urzędem Swoim Podkomor wykonującego odesłał
 w tym miejscu Kopii Urzędu Podkomor Litwiczewski, w tym
 Jm. Elaterowi Elaterowi, w tym Jm. Elaterowi Elaterowi, w tym
 Urzędu zaś Srodku Winińskiego, przychylając się do tra-
 pisu, Dekretu, w wykonaniu będącego, Rygor wywo-
 łania wiecznego, w przypadku sprzeciwienia się
 tyle razy, ile potrzeba wyciągać będzie, sągać
 naka

nakazującego, zodesłania do Urzędu Podkomor Gran Paty-
 czewskiego, Woźnego Sądu Okręgowego do Obwołania winy
 wywołania wiecznego, od Jęko Chotomiewski Kaszko Bu-
 thicy, na Jęko Józefie Platerze Lisarzu Lwów za sprze-
 czenie się Sentencji Urzędu Podkomor Gran Paty-
 y niewykonanie Pręsięgi, na Komportacyę Rothę, prze-
 pisaną przydał, który przydany, obwoławczy wynio-
 stym Stosem, Woźniowskiem, y ogłoszyszy, obwoła-
 niu Urzędowi Swemu Grodzkiemu Winnickiemu Wien-
 nę uczynił wiadomości, a tak Urzędy Winnicki; Stronę
 Prawem przekonującą do Jęko Starostow, czyli Jęko
 Przyzwolitych Urzędow, po uczynieniu na Dobrach Sw-
 ny Prawem przekonanej, Esekucyi, odczyta mocą Ni-
 nieyszego Decretu.
 w tym miejscu podpis Urzędu Grodzkiego Winnickiego *Originalny*
 Jęko kule anjdnia, dzie w te słowa Antoni Wielogurski Jęko Grodzki
 Gdy zaś Dekret Trybunału Koronnego Lubelskiego, w
 Esekucyi zostający, bez dopuszczenia odwołania się, nie
 uważając, — — — — — ^{# lub odstąpienie} na Upór, czyli niestawie nie się,
 Ktoreykolwiek Strony, albo przypozwanej, wyniesienie
 Berminow, uczynienie Manifestu, rozłożenie zdan
 Sądowych, tak co do Sprawy Granicznej, iako też uczyn-
 kowej, ostatecznie pomiarować, y Regule przepisa-
 ną wykonać nakazał, Przeto Urząd Podkomor Gran
 Patyczewski; nieuważając na upór Jęko Platera Lwów
 do Obiżdzie Duktu Jęko Chotomiewski; Kaszko Duski;
 Dobr Ometyniec Dziędziarki; z Dobrami Turkowcami
 y Sitkowcami; do Dobr Bryncypalnych Dawzowa na-
 leżącemi; i Oswiadczywszy — — — — — po Skonieczonym Dukcie
 między Przeczonemi Dobrami podług Przepisu De-
 krete

Dekretu w Egzekucyi zostającego, co do Duku W. Nehre-
 beckiego, Dob. Dobrowie y Kropiomy Dziedzica, y Reduk-
 tu J.W. Chotoniowski Kaszt. Buski, Dob. Ometymiec-
 Dziedzicki, zaczynając mającego, z Urzędem Gubernator-
 mit z Strony W. Nehrebeckiego, Czesm. Bractw, spro-
 wadzonym zjednoczenie się: In Contumaciam prze-
 stąpił, zaczynając więc Dukt swój, J.W. Chotoniowski
 Kaszt. Buska, Dob. Ometymiec Dziedzicki, z Dobra-
 mi: Jurkowcami y Sitkowcami, przyprowadził a
 Urząd Łodkomor Łatyczewski, do Kopców dwóch, blis-
 ko zafundowanej Jurysdykcji, znajdujących się dosyć
 znacznych około Lat dwudziestu usypanych. Jedne-
 go Dobom Krasieńkiemu, J.W. Sanguszkę
 Wład. Wotyn Dziedzicznym, Drugiego Dobom Jurkow-
 cam, y Sitkowcom, J.W. Elatera Lisarza Łobnego W. J.W.
 Dziedzicznym, do Dob. Pryncypalnych Daszowa
 należącym, y przy Rychzi Łięte Trzecią Ometymiecką
 y Terminum Sui a quo stanowiąc, na poparcie za-
 czynającego się Duku swiego, złożona Dokumenta, pier-
 wszy Łożew na Blankiecie autentycznym, w Roku 1761.
 K. 2da post. Dom Łatare Lmalem, od J. Łudewika
 Konstantego, y Augusty z Oginińskich Elaterow Władow
 Mściawskich, Matzafow, Dob. Jurkowiec y Sitko-
 wiec Dziedzicow, po J.W. Adama Myszkę Chotoniow-
 skiego, Łodkomor Betskiego, y Salomei z Łatyskich Mat
 Dob. Ometymiec Dziedzicow, na Termin Łazdowy,
 Dnia, Dwudziestego Piódmego Miesiąca K. 1761
 w Roku Rymie, z Mocy Dekretu Trybunału Honoru
 Lubelskiego

Lubed między Dobrami, Krasnenkim ziedney, a' Do-
brami Jurkowcami y Pitkowcami, z drugiej Strony
^{#Ganiemy}
#odprawowac się mający, o przyznanie Pięty ztyka
iących się Grontow Ometyniec, z Dobrami pomiernio-
remi Jurkowcami y Pitkowcami ziedney, a' Do bra-
mi Krasnenkim z drugiej Strony Drugi Kompla-
naya w roku Xysię siedmset pięćdziesiątym sto-
stym, Dnia piętnastego Grudnia, w Lubartowie mię-
dy Jm. Barbarą z Hrabiów Durinow szyną Pan-
guszową Marzałkową w.w.x.x., Matką, swym, y
Jm. Józefa Paulina Marzałka nadworn w.x.x., Hie-
ronima Czerkawskiego Starosty, y Janusza Marzał-
kiewicza, Hrzgrt Lubartowiczow Panguszkow, sy-
now swoich Imieniem, a Jm. Adamem Myszką,
Chotoniowskim, Wasze Buskie swym y Jm. Saloma-
z Kępskich Dobr Wsi Ometyniec Dziedziczk. Mał-
żanki swej takoz Imieniem, która Strony na spro-
wadzenie Geometrow, y przyjaciel rewalaię, a'
tak Geometrowie sprowadzeni, ze Delineuię Map-
py, Dukea stron Obydwóch pokazane z opisaniem
znakow, natez Mappę przeniesić obowiązani byli; i do
ko też Przyjaciele, ze Inkwiizycyi z Sowiadkow, za popro-
szkami Przysięgami wystuchac mieli, a po Deline-
owanej Mappie, y wyprowadzonych Inkwiizycyach
za ziacharniem się do Zaslawia złożonych Doku-
mentow, przez Strony, y Inkwiizycyi, Granicę mię-
dy Jemzi Dobrami Krasnenkim, y Ometyncami
przez Przyjaciel ustanowić obowiązali się y Lenią
nychcie

nychże na Mappie jakie nastąpić miały oznaczyć,
a dopiero Kopcami Urzędowicie wypanem, ściągając
dystinguować. Tę Komplanacyą dnia dwudzieste-
godziwnego, Miesiąca Julii, w Mińcach, Roku 1776.
między Jm. Sanguszkim Wodą Wotyn Dob.
Krasnenkiego Dzięciem, a Jm. Chotomowską Kaszt.
Buską porostatą Wdową Dob. Ometynie Dzięciem,
przez Umocowanych czynników, którą sprowadzić po-
metroco bądź iednego, do delincowania Mappy, zacho-
dzących roinie frontow, między Dobami wzajem wy-
razonemi Krasnenkie y Ometynie y Drzeniesienia Wpół-
lich Przynakow iakowe się na Ziemi znajdują do-
wierzując się, zachowując zaś sąsiedzką upokojność. Pon-
frontow tym Czasem docześnie miarkować mieli, któ-
ra ugoda ze do skutku nieprzyszła, w Roku 1777. Dnia
19. Maia, w Baranowie, Sam Jm. Sangusko Woda Wo-
tyń, znowu Czas, dnia piętnastego Miesiąca Września,
do uskutecznienia oznaczył. Czwarty umiarkowanie
doczesne używania Dobom Krasnenkiemu y Ome-
tyńcom, przez Przyjaciół w R. 1776. Dnia 8. Miesiąca
Augusta, na Froncie Dob. Ometynie Opisanie, y przez
tychże Przyjaciół podpisane, Liśty Komplanacyą
w R. 1779. Dnia 8. Grudnia, w Stawucie, między
Jm. Sanguszkim Wodą Wotyn ziedney, a Jm.
Chotomowską Kaszt. Buską, przez Jm. Rasata Choto-
miewskiego, Starę Dubien czyniącą z drugiej Strony
wieczysci trwać mającą, spisana, a w Roku 1780.
Dnia Trzynastego Miesiąca Maia, do Ksiąg Grodz. Win

Winnickim, sposobem Obłoty wniesioną, którą po Delinco-
waney mappie, y potozoney na nięzie, z Podpisem Lemii,
Sciara Dobr Ometyniec, z Dobiami Krasnenkim, przy
Dwoch Kopcach zaczynającego się, terazniejszego Duku,
poczynac między Lemiz Dobiami, Krasnenkim, y Ometyn-
cami, uśredniowana, y Pięta Trzecia Dobrom Ometyn-
com, z Dobiami Sukowcami y Sitkowcami, z iednoy, Kra-
snenkim zdugiey a Ometyn'cami Trzecioy Strony, nad
Rzeczka Kropioną przyznana, y podług opisanych od tych
ze Kopców przyznakow, w Rzeczoney Komplanacyi, wyrazomym
Strony Kopcami, za sprawadzeniem Urzędu Podkomor ozna-
czyć obowiązaty się y przyrzekły, z Mocy ktorey Komplana-
cyi, iako Dzieło Urzędu Podkomor Włodwa Practawskiego
nadniu 15. Miesiąca Maia, Roku Przyszłego 1700. na Fron-
cie w sporne będącym, zaswiadcza, za wspólnym Stron O-
bydwóch zezwoleniem, do dnia 30. Miesiąca Czerwca Limi-
ta uctymiona, Pozniej zaś to iest dnia 27. Czerwca Roku
tegoż przez Lemie Urząd Podkomor Practa, do dnia 20. Mie-
siąca Maia, w Roku bieżącym przypadającego, Odracza^{na} y
na fundamencie tych Dokumentow, Pięte przy tych Dwoch
Kopcach, Dobr swoich Dziedzicznych Ometyniec, dawniej
przez Samych tylko Dziedzicow Krasnenkiego kwasyono-
wana, mieć dowodziła, a Nakoniec podmiestowy Przypo-
zer, na Serminie Niniejszego Liardu, po Młynie Sam-
guszka, Wład Motyr Dobr Krasnenkiego Dziedzica, wy-
dany, a przed Księgami Grodzkiemi Winnickiemi, dnia
dziesiątego kwietnia Roku terazniejszego zeznany o przy-
znanie Pięty Dobrom Ometyn'com, Przywołania tegoż
Dobr Krasnenkiego Dziedzica, od Urzędu swego domaga^{te}
na ządanie więc Strony, Urząd Podkomor Practa
tęż zezn

[Signature]

Łatyczowski, Wóznemu przywołać rozkazat, gdzie J. S. Sanguszko, Wóda Wotynski, przez W. Ignacego Rada-
 nowicza, Umocowanego, postanowiwszy się Przyznanie
 napisanie, podane uczynił, w następujące słowa: *W*
*W*zięcie Hieronim Sanguszko, Wóda Wotyn Dobr Kras-
 nenkiego Dziedzic, te czyni oświadczenie, iż w czasie naj-
 późniejszym, między Dobrami Daszowem, W. Kon-
 stantego Platera Kasza Prockiego, z Jednej a Dobrami
 Krasnenkim, J. Sanguszkow, Dziedzicznymi, z drugiej
 Strony ponowienia Granic tu u Karaczynskiej Pasięki
 przy Rzece Kropionna zwanej, Kopców dwa Waroznych
 jeden Krasnianski Drugi Daszowski są usypane, y sta-
 czyli stykanie się Grontów Kropiwiarskich, z Grontami
 Krasnianskim y Daszowskim była przyznana Kom-
 planacja, zaś późniejszą, między tymże J. Sanguszkiem,
 Wóda Wotyn Dobr Krasnenkiego Dziedzicem, z
 jednej, a W. Salomeą, z Kąskich Chotomiewską Kaszą Duszą
 Dobr Ometyniec Dziedziczką, z drugiej Strony, w Roku 1779
 zawartą, Gronta Krasniaskie od Grontów Ometynieckich
 dystyngwująca, tu przy tychże dwóch Kopcach, Daszowskim
 y Krasnianskim, Pięta Grontów Ometynieckich jest
 przyznana, — Protestuję się W. Nechrebecki, Czesnik
 Bractł, Dobr Wsiów Kropiowy y Łoiowiec Dziedzic, Prze-
 ciwko J. Hieronimowi Sanguszkowi Wódzi Wo-
 tyn Dobr Krasnenkiego Dziedzicowi, y na podniesio-
 ny Termin, W. Dziedzicki Dobr Ometyniec, przyzna-
 nie Pięty Grontów schodzących się, czyniącemu, że Tenże
 J. Wóda Wotyn, laboby powinien dotrzymywał
 Czynności Poprzedników swoich, przecież Przeciwnym spo-
 sobem

sobem po mimo wyraźne Dokumenta Graniczne, iako to
 pierwszy Roku 1602. Dnia 11. Septembris między Ażelem
 Ign. Januszem Zbaraskim Woiewodą, Bractwem Dobr. Sir-
 kowiec y Sirkowice Dziędzicem, z jednej a uł. Iwanem
 Krasnosielokim, Dobr. Krasnenkiego Dziędzicem z Dru-
 giej Strony, w Niemierowie spisanej a Roku 1603 Dnia
 16. Maja w Aktach Trybunału Wotyrn przez tegoż Iana
 Ign. Zbaraskiego, przyznanej dokonanie Granic, mię-
 dzy temi Dobrami, nad Rzeką Kropiwianką pod
 Basiecką Karaczyn'ską stanowiący, także Dokument
 1606 Roku, Dnia trzeciego Lipca w Łoiwcaach między
 J. A. Zbaraskimi. Tychże Dobr. Dziędzicami z jednej
 a uł. Hieronym Bayburą Pisarzem Grodzkim Wilm
 Dobr. Kropiwny wyznę, y Łoiwice Dziędzicem, z drugiej
 Strony zawarty, a Roku 1607. Dnia trzeciego Maja
 w Aktach Trybunału Kięwskich, przez J. A. Krzysz-
 tofa Zbaraskiego, Woiewodzica Bractwem przyznany Gra-
 nicę między temi Dobrami, poczynwszy od Wąroznę-
 go Kopa, P. Iwana Krasnosielokiego, od Dobr. Jego
 Krykowie, a Dobr. Ażazę Zbaraskich, Sirkowiec y
 Kropiwny usypanego, potem Rzeką Kropiwną
 za spadkiem Wody idąc stanowiący, y blisko Dwóch
 Wieków żadnym zakłóceniem, niernaruszone, oraz
 po mimo, Inne Dokumenta, już przez Samego, J. A.
 Ign. Włodę Wotyrn dobrowolnie sporządzone, to jest Akt
 Graniczny, z Mocy Dekretu Trybunału w Roku 1761 Dnia
 5. Sierpnia na Gronie między Dobrami Krasnen-
 kim y Sirkowcami Capedygowany, przyznanie

by Grontow Kropiwiarskich, w tym miejscu gdzie ro-
 raz, Dukt swy Jm Chotoniowska Kasza Duska za-
 czynna, przez samego Podlęm Przedzica Dobr Krasnen-
 kiego, przy Dzieci Dobr Krasnian'skich, Na Przedzi-
 ca Dobr Kropiwny, uczynione, zamyslaiczy, y mani-
 fest Roku 1770. Dnia 27. Lipca w Grodzie Winnickim
 Imieniem Podlęm Barbary z Duninow Marszał-
 kowa Józefa Marszał Nadworska, Hieronima Pa-
 rosty Czerkowskiego, y Janusza Marszałkowicza Wład-
 Sanguszkow, Dobr Krasnenkiego Przedzicow, Drucew-
 Jero. Adamowi y Salomei, z Katskich Chotoniow-
 skim, Kasza Duskim, Mało Dobr Dmetyrnice Przedzi-
 com, uczyniony, y ze Grontu Kropiwiarskich z Gronta
 mi Krasnian'skimi, rycząc się, od Konic Lasu Dere-
 wotoki, aż do Rzecki Kropiwny, do Grontu Jurkowic-
 kiego, Granice swoje kończą, wyrażaicy, niemniej, po-
 mimo Inne dowody, Dawaone w przyznaniu, teraz Pe-
 ty Grontow Swych Obowiązek, iakowś czyni, y nadug-
 rezac wyżej wyrażone Dokumenta Graniczne, usiłuje.
 Przeto Niniejszy, Manifestant, ubezpieczając Catoi Gron-
 tow Swych Kropiwiarskich, Dokumentami wyżej wy-
 razonemi wspartych, y u Rzecki Kropiwny czyli Kropi-
 wiarskiej Maroznie z Grontami Krasnian'skimi,
 y Sitkowskimi stykać się powinny, terazniejsze
 podać zaświadczenie. Dla następniego zaś Lacho-
 du Konic, y S. Stanisława Diskupa, Uroczystości,
 Urząd Podkomor Dnia Satyrzewski, Jurysdykcyę
 swoją do Dnia Dziewiątego Miesiąca Maija odwo-
 tać rozkazał a na Dniu dziewiątym Jurysdykcyę po-
 nowiwszy do dalszego Obiazdu Duktu Jm. Chotoniow-
 ski.

Sti
 H
 W
 O

Iki Kasza Buskiej, między Dobrami Ometynkami
 naycie Dziedzicznymi, ziedney, a Jurkowcami y Si-
 kowcami z drugiey strony, przystąpił, a' od tych Kóp-
 cow Dwóch, idąc na Południe za Spadkiem Rzeki
 Kropiwny, czyli Kropiwiarka zwaney, Lasem Czar-
 nym, zostawiając po Lewey Stronie teyże Rzece, La-
 sy Polany, y Głonta Dobrom Jurkowcom y Si-
 kom, a po prawey, Las Dąbrowy, y Głonta do Dobr O-
 metyniec, należące, y wużywaniu będące przyprowa-
 dzita, raz Jw. Chotomiewska Kasza Buska, do Grobelki
 Dobrze, znaczney, Stawku do Dobr Jurkowice należę-
 cego, ktorę Stawek trzyma Pracowity Danilo z
 Jurkowice, a od tey Grobelki daley brzegiem idąc, po
 nadte Rzece Lasem Czarnym, po prawey Rze-
 Polanki niewielkie miedze przyprowadziła do
 Drugiey Grobelki, Stawku Drzewami Starymi prze-
 rostej, dosyć znaczney, naprzeciw Polanie Łysa
 Gora zwaney, po lewey rzece będącey, a' do Dobr Jurko-
 wice należącey, znajdującey się przeszedłszy, też
 Grobelkę tymże Samym brzegiem, Rzeki Kropi-
 wny, za Ściekiem Wody idąc przyprowadziła do
 Spadku czyli Uyscia Rzeki Koszulczyna zwaney
 ktora w Rzece Kropiwiarkę wpada, a' z Dąbrowy
 między Rogami zwaney, zaczyna się nad Kozłak
 mienita Strona Obwod czyniąca, Stary Cztowiek O-
 metynski, Koszulka zwany, Daworem Czasy się
 Dział, przeszedłszy Uyscie Rzy Rzeki idąc daley

w miz

w M. Rzeki Kropiwny, przyprowadziła do Doliny Łan
 M. Meleszkow zwaney do Beyze Rzeki Kropiwny, przypie-
 rającej, y w używaniu nieprzerwanie Ometynieckimbe-
 dacy, y tenie Łan w prawey ręce zostawiając, a tą Rze-
 kę Kropiwną czyli Kropiwiarkę dalej idąc przypro-
 wadziła do Grobelki Trzecey, starey iednak dobrze zna-
 czney, przez którą idzie Droga, z Ometynie do Jurko-
 wiec, dalej tę Grobelkę y drogę przeszedłszy, a za spad-
 kiem Wody Rzeki Kropiwiarki zawsze brzegiem
 idąc, przyprowadziła do zażymskiej Grobelki, którą Kuni-
 ka z Sitkowice Poddany, począł sypać y niedosypał,
 bo Ometynie iak mienita Stroną Duki prowadzą-
 cą, sypać niedozwolity, dalej zaś Dąbrową y lasem
 Dębowym idąc, Brzegiem rzeczony Rzeki Kropiwi-
 ki, przyprowadziła, do Grobelki Czerwonej, Stawku Pra-
 cownitego, Krywenka z Sitkowice, między Łolami, po
 prawey ręce, do Dobr Ometynie, a po lewey do Dobr
 Sitkowice, znajdujący się, przez którą Droga z Ome-
 tyniec, do Sitkowice idzie, a od tej Grobelki przeszedłszy,
 Drogę y Dolinę, z prawey Ręki, z Lasu wypadającą, a
 do wyżej wspomnianej Grobelki, przechodzącą dalej
 na Półudnie, Brzegiem tyle razy wspomnianej Rze-
 ki Kropiwiarki, idąc przyprowadziła, do Grobelki do-
 syć znaczney y Stawku zaigłego, do Dobr Sitkowice
 X niegdy P. Borego, ktorem teraz Poddany Sitkowiecki,
 Kussyk nazywający się trzyma, y przy tejże pią-
 tej Grobelce, Dukt swój, Kł. Otoniewska Kasa
 Duska; Dobr Ometynie Przedzińska, Skonieczka, sta-
 nowiąc Terminum ad quem, y opowiadała, iż trzy
 Liety

Pięty schodzących się Dziedziectwo, zraydować się po-
 winny, iedna na Północ Wsi y Dziedziiny Ometyniec-
 Druga na Potudnie Dziedziiny Łoiowice, y Kropiwny
 a Trzecia na Wschod Ściennie Dziedziiny Turkowice y
 Sirkowice, y na Dowód tego złożyta Dokument, czyli:
 List Graniczny Roku 1606, Miesiąca Julii Trzeciego
 Dnia, przez Ign. Pana Jwana Mikulin'skiego, Pi-
 sarza Ziemi Bractw, Przyjaciela Obranego, sporzą-
 dzony, a w Roku 1607. Dnia 23 Maja, do Ksiąg
 Stowornych Trybunału Włodztwa Kiońskiego wnie-
 siony, w którym po usypanych Kopcach między Do-
 brami Młazę Łbaraskich z iedney, a Dobrami
 W. Hieroniego Baybuzy, Pisarza Grodzkiego Win-
 nickiego, z drugiej Strony, w miejscach w tymże
 Dokumentcie wyrażonych, gdy Stawko Rozdział
 następować miał, y przy Stawku P. Jwana Bosego,
 o Kopcu warożnym wspomina, y od tegoż Staw-
 ku P. Bosego, nadot idąc, aż do Wsi Łoiowice,
 pod Podział Szesci Stawkow, wzmiarkując, dotąd
 istotnie zraydujących się = Protestując się W. Alexan-
 der Nehrebecki Czelnik Bractw, Dobr Woiw Kropiwny y
 Łoiowice Dziedzie przeciwko J.W. Chotomiewskiemu Kaszt
 Buskiej, Dobr Ometyniec Dziedziectwa, Stronie Dukci wioda-
 cey, że tak J.W. Kaszt Buska dając na przywłaszczenie
 sobie Frontow rotasciowych Kropiwnian'skich nietylko, Urząd
 Podkomor Łatyczowski, allegując znaki graniczne podług
 upodobania swego, na ufundowanie Jurysdykcyi, w Gromie

Kropiwnian'skim

u

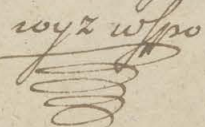
wytknięta przez którą Groble, idzie Droga Starodawna,
 Daszowska, rownie niedziemne Nakwisko, od nayda-
 wniejszych czasow, maziąca potym Dąbrową, w uży-
 waniu Działkiow kłopiowny wyksley, y Łoiowice da-
 wnię będącą y dopiero za Kossę: Jęwo Chotoniow-
 skich Kaszt Buskich, bez prawnie do Dobr Omety-
 nice przywtaftczona, kontynuowata potym Lentę Duki
 po Niedaleko Wąstwiak, Baybulowskich, taff Dąbro-
 wą daley Kłami teraż nawet w używaniu, Dobr Ło-
 iowice będącemi, y zakonczyta go u Grobelki, Druży
 Wotofłyna do Dobr Sirkowice zdawna należącej
 blisko pod Wsią Łoiowcami; potożoney radnego
 Dowodu Granicznego, nieokazuiąc, ani Go Dokument-
 tami y Przytknaniem, Siemnikow, nieuspieraiąc
 o niewakności wiec, całego Duku tego iako upsko-
 Odzienie Widoczne, Gwontom Kłopiowianskim, y Łoiowice-
 kim, przynoszącego, ninieyszą podać protestacyę
 Oswiadcziąc, że Dobra Wsie Ometynie, z Gwont-
 tami Sirkowieckimi, y Turkowieckimi; w radnym
 mieyscu, ani Kęty, ani Łaiany niec niepowinny
 Ję. Salomea, z Kąskich, Chotoniowska, Kaszt
 Buska, Dobr Ometynice Działeczka, upra-
 wiedliwizaiąc Duka swoy, z Dobrami Turkowcami
 y Sirkowcami. iako Prawnie y podług Dowodow
 od Terminu a' quo, per quem et ad quem, Exekwi-
 towany, razalaiąc Łas Łmowę, W. Nehrebeckiego
 z Mr. Labokrzyckim, Ję. Platera Dobr Tur-
 kowie

Nowie y Sitkowie Dziedzica Plenipotentem, własnym
 Dziełem jego, widoczną iako przy zachęciu et kreu Polo-
 wego uczynioną, tak począwszy od Agnityi Kieniasz-
 kowym Wzciżonych, aż do Reduktu iakięgos, przez
 Urzędem Podkomorskim Lutomiskim, oświadcz-
 nego, kontynuowaną, na Protestacye y Allegacye
 Dziedzica Łojowiec y Kropiwny, wyszley w ten spo-
 sob reprotstuię: Jz w Wechrebecki wiedząc Dobry
 z Komplanacya Graniczna, w Roku 1606 mimo
 wiadomości y przywołanie, Dziedzica Ometyniec
 nastąpiona, własności Grontow Ometynieckich nie
 uotażać niemozę, y zetaż sama Komplanacya
 Dobr Łojowiec y Kropiwny wyszley, Sciane z Do-
 bramni Jurkowcam y Sitkowcam, u Grobelki Si-
 kowieckiey, przez Juana Bosęgo, na Dzece Kropi-
 wnie czyli Kropiwiarce Kasypancey, radynaięca
 się Determinowata, upituię iednak zatrzec Sciane
 Dobr Ometyniec z Dobramni Jurkowcam y Sitkow-
 camni od dwóch Naszinych Kopcow, iednego kra-
 swianskiego, Drugiego Jurkowieckiego, y Sitko-
 wieckiego, początek swoy biorąca Dekretem Trybu-
 nalskim, Koron Lubett Pokomissyiny, w Roku
 przeszłym 1700 zapadłym przyznana, z mowiszy
 się, z Komissionym Plenipotentem JW Platara
 Prowdzt, Jurkowiec y Sitkowiec Dziedzica, nie
 tylko Pięte, swoich Dobr Łojowiec y Kropiwny
 u Kopcow Zmiankowanych, nieprzyswoicie Umieść

Ma, ale nad to bez żadnego Dokumentu szeregownie,
 tylko na fundamencie iakiejsu Protestacyi. Imie
 niem J. A. Sanguszkoway Marszałko W. W. A. S.
 Pani Dożywotni, niezas' Dzierżicki, przez Plemię
 potentatow pod ten czas, Granic Dobr' Krasnienkie-
 go, niewiadomego, albo z potrzeby usprawiedliwie-
 nia, podziatanych przez t. j. J. A. Sanguszkoway
 Marszałko W. W. A. S., violencyi y uturpacyi ludzkich
 Frontow Ometymieckich, w roku 1770. zamiesz-
 ney Siane, iakoby z Dobrami Krasnienkim, w
 czesnie znac' dla ulegalizowania Krzeszcego Swego
 Duku, miec twierdzi; atak Matowaznem Dowo-
 dami, Termin a' quo, przez Dzierżickę Omety-
 mie Prawnie wzięty, Agnicya, Dobr' Krasnienkie-
 go Dzierżica, y dawnieyszą, Cyca J. W. Platera
 Pisarza W. W. A. S., wzmocony odpiera, a dla tym
 wiekszego wsparcia, Pasieckę Karaczynską iako-
 by niepodatko Kopców, Krasnianiskiego y Daszow-
 skiego leżącą, y przez Poddanego Kropiwińskiego zaię-
 tą bydz' miem, która na Frontach Daszowskich gwie-
 indziej rozciąga, własnego Poddanego Kropiwianis-
 kiego, bydz' niemogła, wciąga zaś Duku, J. W. Cho-
 tomiewski czyli Termin per quem, z Przewrocem
 Porządku, wyrokow Trybunatu Koron Lubett, żadne-
 mu, Stumaczeniu, niepodległych, nie nalezy się
 mieścić, się, Polany y Pasieczyska, przez Podd-
 nych, Ometymieckich zdawna używane, w Du-
 kcie

Kcie J.W. Chotoniowski wyrażone, y Jan Meteszowski
 Nomenklaturę swoją dotąd konserwując, to Sada-
 mi to Pastwiškami; to Lianozgiami; krągtem Bay-
 buzowskiemi; nieprzykrocie mianował, y o potwier-
 dzenie tych Nazwisk swoich od Kierpotenta J.W.
 Platera Trac iedną tchnącego, rada postarał się,
 a' Debinę zdawna w użyciu Ometynieckim be-
 dącą, y do Ometyniec należącą, i. Kedy Futory y Staw-
 ki Poddanych Ometynieckich, mianowicie Koszulki,
 od którego Nazwiska Kiechka Koszulczyna y Stawek
 na Niemstajcy Koszulczyn nazywają, tudzież Rudnie
 przez dawnych Ometyniec Pospesow, niepodaleko
 Wirzechowiny, Bey Kiechki Koszulczyny, ku dobywa-
 niu Rudy wystawione bywały, do Kropiwny przy-
 wtaszczaiąc, niedawno iakoby iaszy, za Pof-
 sesyi ni by J.W. Chotoniowskich odebrana, byż twier-
 dził, niepomniąc nato, że Kierwszoci' Procepu, J.W.
 Chotoniowskich, Dawniejszym Dobi Kropiwny
 Dziedziom, a wdzieranie się, w Debinę Ometynie-
 ka, Intentowany, nad Procep, W.W. Baybuzow,
 o oderwanie Kozpoczety, Wpółka, z adawioncy
 Pospesyi; Dziedziow Ometyniec znosi wątpliwosc,
 o Waznosc' więc Duktu swego, z Dobrami Jurkow-
 cami y Sitkowcami; od początku aż do końca, wta-
 snym Frontem prowadzonego, a u Grobelki Sitkowic-
 kiey, zakonczonego, która nie Dziwysłotoczyna
 iak Strona alleguie, ale Jwana Borego, podług

wyż wspom-

był wspomniany, Komplanacyi. Roku 1606. obmo-
 wy, ięst niewątpliwie tudzież ozmowę, z Penipo-
 centem, W. Włocławca uczynioną, y nienależyte
 Grontow Ometynieckich, z odparciem Siciany Dob-
 Ometynie z Jurkowcami y Sirkowcami, miarę,
 przywłaszczanie Reprerestuię - et po zakończo-
 nym, sposobem iakowycy Obwodzie, Włocławski
 Kąszt Buski, Dobr Ometynie Dziędzia-
 ki, podług przepisu Dekretu, w wykonu zostającego
 z Dobrami Jurkowcami y Sirkowcami, Urząd Podko-
 mor Graniczny Łatyczowski zawieszając dalsze
 uskutecznienie Wyrazu Dekretu wodo kuzie Siciany
 do zrewidowania Duku, y Reduktu Dobr Wsiow
 Kropiwny, y Łozowiec, W. Nehrebeckiego, z Dobra-
 mi Ometynkami, Włocławski Kąszt Buski.
 iednocząc się z Urzędem Podkomorskim, Granicznym
 Łyżomir, przystąpił y Jurysdykcyę swoją do Wier-
 chowiny Ofowego Jaru, na ządanie W. Nehre-
 beckiego Czestnika Poradawski, w którym
 w tym miejscu Poradawski urzędnił w Łatyczowski, w którym
 w tym miejscu Poradawski urzędnił w Łatyczowski, w którym
 et przemiędzy Jurysdykcyę do Wierchowiny Of-
 owego Jaru, iak Dziędzie Kropiwny y Łozowiec
 allegował, Urzędy Graniczne wraz utracone, Ły-
 żomirski y Łatyczowski, Woznemu obwodowi
 skazali, a wykonywając dalszą Regule Dekre-
 tu Trybunałskiego, nakazują aby W. Nehre-
 becki Czestnik Poradawski, Dobr Wsiow Kropi-
 wny wyzney y Łozowiec Dziędzie, iako w tej

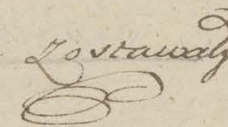
Sprawa

Sprawie Powód Obwod Granic swoich, z Dobrami Ome-
 tynkami, W Chotomiczkiej Kaszt. Buski, Przedziene
 mi zaczynat, y Sądowi swojemu skazat, ato natych-
 miast Zaczat tedy Przedzie Dobr Kropiony y So-
 rowiec, Obwod Granic swoich czyli Terminum a quo
 od Wierzechowiny Osowego Jaru, od Zachodu ku Wsch-
 dowi potazonego przy Drodze niewielkiej z Ome-
 tyniec do Kaygróda idącej Opowiadając, że w
 tym miejscu trzy kęsy schodzą się, Kropiorian-
 ska y Lwowiecka, na Wschód, Ometyniecka na
 Zachód, a Dobr Mielnikowiec Przedziawa Włd
 + Antoniego Wito staroskiego, Podczastego Kołomy-
 skiego, na otudnie, y na wsparcie Obwodu ka-
 szetego, a' quo potatyt, Przedzie Kropiony y Lwowiec
 Dokumenta takowe, = Pierwszy Dekret Trybunału
 Koronn. Lubett, z Księg Województwa Pradol-
 wyjety, między Włd Konstantym Baybuka, Se-
 dkią, Grodzkim Wimmichim z jednej, a Włd Miki-
 tą, Meleszkim Rothmistrzem z drugiej
 Strony, Roku 1630, Dnia 9. Auguś zapadły, którym
 Inkwizycyę powtórne, przez sąd Lwim Wimmichi:
 w Sprawie, zabrania Grontow Kropioriańskich
 od Wierzechu Osowego Jaru, y wystawienia budy
 Potapowey, nad Przeczka, Studenicykiem, y przy
 wtaszczeniu Onych, do Dobr Ometyniec; Drugi, Kon-
 demnatę, od Włd Konstantego Baybuka, na
 Tymie

Tymże, w zysku powrocenia Grontow kłopiwiarskich, od
 Wierzeu Offowego Janu y Butrakowskiej Kąsicki
 do Rzeczki Studenicyka, do Dobr Ometynie Roku
 1632. dnia 14tego Maja, w Trybunale Lubett, na
 Woiewodztwie kłowskiem strzymania, Izai; Po-
 dobnaż Kondemnatę, w tejże sprawie, dnia 27tego
 Decembris, Roku 1643. w Lublinie na Regestrze
 Wotynskim, z Strony tegoż natymże strzymania,
 Lzwarty Dekret Trybunalski, na Wódze Bractwa
 dnia 30. Maja, Roku 1746. między Bemiz Strona-
 mi zapadły, którym Przysięga Ulr Baybuzom
 na 'własność' Grontow wyżej wspomnianych przez
 Sądem Grodzkim Winnickim, apo wykonawcy Po-
 wócenie Grontow nakazano, Który Dekret Trybu-
 nall, na Woiewodztwie kłowskiem, między Ulr
 Baybuzami; Roku 1640. dnia 13. Maja, infor-
 matiam ^{4 Umk} Mikotaia Meleszka, Diedzica Ome-
 tynie ferowany, którym Dekreta Grodzkie Win-
 nickie, o Gronta wyżej wspomniane approbowane,
 y Ulr Meleszkowi Wiczenie Milezom nakaza-
 ne, Nakoniec podmiot Rodlacya, przypozwu, z
 Ksiąg Grodzkich Winnickich, wyjęta, Roku 1701.
 dnia 17. Kwieta, z Strony swojej, po W. Anto-
 niego Witosławskiego, Dobr Mielnikowie Dzie-
 dzica wydanego, żądając oprzydanie Woznego,
 do przywołania tegoż Siemika; Dobr Mielni-
 kowiec Sąd Urzędow Lialdowych, żądanie
 Strony za ftuszne uznawszy, Woznego Sąd
 wi Sze

wi Swemu Ocenego, dodat, za którego przywołaniem, Sta-
 nawszy Wiele Józef Witołkowski Szambelan K. Ma. Re-
 nipotencya, przed aktami Grodu Kamień za Sta post. i.
 Assumptionis W. Manie id est i. 17. Mensis Augus 1780
 Anno zeknaną, od W. Antoniego Witołowskiego, Pod-
 czaszego Kołomyjskiego, Oycy swego, sobie służąc, Umow-
 owany, Jmieniem W. Antoniego Witołowskiego,
 Podczaszego Kołomyjskiego, Oycy swego, Dobr Mielniko-
 wiec Dziędzica, Stawit Ludzi Starożytnych, Mielni-
 kowieckich, Andryia Katarania Jakowa Jelenka, Pe-
 tra Patuśenka, y Jwana Mielnika, który tak Sam-
 iako y Poddani Stawieni iednomysłnie zeznali; iż w
 tym miejscu zkaż Dziędzichropiony, Obwód swoy
 zaczyna, u Wioszczu Ofowego Janu, nadne Pięty Grontow
 nieschodzą się, ale tylko Liana Dobr Mielnikowiec
 z Dobrami Ometynkami stykają się, Pięty zaś Dobr
 Mielnikowiec, Ometynieć Kropiowy y Łoiowiec, schodzą
 się, niżej, przy Wyciu tego Janu, w Rzekę której na
 zwiska niewiedzą, Strona także Duku pilnująca, od
 Ometynieć, zaświadcza, że w tym miejscu, zkaż Dzi-
 dzichropiony y Łoiowiec, Obwód zaczyna żadnego
 stykania się Grontow ludzich niemasz, ale jest Gront
 własny Ometyniecki, Pięty zaś Kropiowian'ska, Ome-
 tyńska y Mielnikowiecka, gdzie się schodzą, wza-
 się, Reduktu swego, okazać oświadczają się a Droga
 z Ometynieć do Raygroda mianowana nido Ray-
 groda idzie ale na Polang Łuka Meleszkowa zwa-
 na, y wychodzi na drogę Starą, Dąbrowską = Po-
 restnie

testuje się W. Antoni Witosławski, Podczasy Kolomyjski,
 Dobr Mielnikowiec Dziedzic, Przecioko W. Alexandro-
 wi Nchrebeckiemu, Czesnikowi Pradawskiemu,
 Dobr Kropiwny y Łoiowiec Dziedzicowi. Nayprzed-
 onienależyte u Wierzchowiny Ofowego Janu, Secre-
 tarz Wierzchowiny, powyżey miłując, Urzędowi Pod-
 komorskich Granicznych lokowanie po mimo, ni-
 gdy niekwestynowane Grontow Mielnikowieckich
 a Kropiwną używaniem, że nie przypiera Grontow
 Mielnikowieckich, ale w Łoianie Ometynickiej
 od Mielnikowieckiej, dzielący się Dukt swoy
 W. Dziedzic Łoiowiec y Kropiwny, rozpoczyna, a
 Pięta Grontow Mielnikowieckich, przy Uyscu Of-
 sowego Janu, in Brina Conuentia, Mielnikowiec
 Kiedney Ometyniec z drugiej, a Kropiwny y Łoi-
 wiec z Brzecey Strony, przypiera, o nieważność za-
 tym rozpoczynać się mającego Duktu, iako nie
 w swoim miejscu zaczętego, Tenże W. Dobr
 Mielnikowiec Dziedzic protestuje się, = Reprotes-
 tuje się W. Alexander Nchrebecki, Czesnik Pradaw-
 Dobr Kropiwny wyzszy y Łoiowiec Dziedzic prze-
 cioko W. Antoniemu Witosławskiemu, Podcza-
 semu Kolomyjskiemu, Dobr Mielnikowiec Dze-
 dzicowi, że wspomniane Dobra Mielnikowiec, niegdy
 do Kłosa Raygrodzkiego, Urodzonych Bayburów
 Dziedzicznego należał, iako iedney Natury Dobr
 z Dobranii, Kropiwną wyzszą, przed Rokiem 1630.

Witosławski

zostawaty, tak wszelkie Dokumenta Graniczne,
 za Wiekę Ulr Baybuzow, zasze utrzymy mac
 w swojej Własności, tak Dziedzica Kropiwny iad
 ko yelldnikowice rownym iest Obowiazkiem, a
 nadto kiedy Dekreta Trybunatu obowiazaty nie-
 gdy Ulr Konstantego Baybuz Dobr Kropiwny
 wykszezy Dziedzica, aby Dobra Mielnikowice przez
 siebie Ulr Grzegorzemu Walynskiemu, odpre-
 dane starat sie odgraniczyc podlug obowiaz-
 ku Transakcyi przedaknych, a chcąc aby wspom-
 niane Dekreta, wspomniany Manifestant, iako
 Nastepca, Ulr Konstantego Baybuz, doskutku przy-
 wiodl, powinnasza, wiec byto terazniejszego Dze-
 dzica, elldnikowice, zachowac w niewaruszoney
 mocy Transakcyi Granicznej, między Dobrami Miel-
 nikowcami, y Kropiwna, ziedney, a Dobrami Ometyn-
 cami, y Jmieni Sziedziemi wymikte, przeciw
 Tenze W. Witostawski, przez Syna swego W. Jozefa
 Witostawskiego Szambelana Wina, na akcie te-
 razniejszego rozgraniczenia piskacysej, posrednicy
 Kordyktor z fl Chotoniowska, Kaszt Buska, Dobr
 Ometynie Dziedziczka, nietylko Terminum a quo
 Duktu W. Protestanta, w Wierchowinie Sporowego
 Janu, w Gronie Dekretami licznemi Trybunatu
 y Przysiega, nawet niegdzy Ulr Baybuzow, Ewin-
 kowanym, bez zadnego Fundamentu spezegulnie
 ze Uzywania nietylko in Triua Concurrentia, Gron-
 tow Mielnikowickiego, Ometynieckiego y Kropi-
 wianickiego, nieprzyznat, ale nawet Lięte Gron-

tow Mielnikowickich, przy Uysau tegoż Ofrowego Jaru,
 po mimo Dekreta wspomniane Trybunatt tuma,
 czemu niepodległe tądzież Sciane Grontow Ometynie-
 kich, w tym miejscu niemaleją, wyraził Przeto ni-
 niejszy Manifestant, ostrzeższy sobie wolne czynie-
 nie, zatakową znowę "Wazność" Duku swego,
 Sermini a'quo iako Dokumentami Autentyczne-
 mi, wspartego, niniejsze podać zaświadczenie =
 = Protestnie się J.W. Chotoniowska, przeciwko Stronie
 Powodowej, W. Niechrebeckiemu, iż On znając do-
 brze, że Proceś Ulr Bayburów, dawniejszych
 Dobr Łojowicz Kropiwny, y Mielnikowicz Driedziców,
 z Ulr Meleszkim Dobr Ometynie Driedzicem, a
 odenwanie, iakoby grontow prowadzony, nietylko z
 Natury swojej, iako przegulnie względem, Póse-
 syi toczony, a po tym Dekretem Trybunalskim
 Koron Lubett, Ami 1647. w Wazności swojej zawieśro-
 ny, Istotnych Dobr Kropiwny wyisze y Ometynie
 Granic, Ewinłowac' ystanowić' niemóże, ale nawet
 do miejsca wziętego, przez W. Niechrebeckiego, Ser-
 mini a'quo, nieśiaga się, godząc iednak naszkoda,
 Driedzicki Ometynie, na wotafnych Grontach, Ome-
 tynieckich, gdzie żadna Dobr Sagiedzickich nie zachodzi
 konkurrenca, u Jaru, mieniać Gobydz' Ofrowym,
 który od Futoru Tetraninego, Poddanego Omety-
 nieckiego, nad tymże Jarem, dawnabedającego

Petrami Jar mianuie się, y caty w Gronie Ometynieckim, ab Antiquo zostacie, po wyzey y po niżej którego Starożytnie Pasieczyska Ometynieckie iako to Wa-
 tykowska y Inne znajduia się przy Drodze iakoby do Raygrodu z Ometyniec idącey, która wrzeczysa-
 mey szczegulnie na Polane Łukę, Meleszkową, zwa-
 na wychodzi Terminum a quo bierze, o Mianuie nosi-
 więc więz tego Terminu a quo, w Gronach wtasnych Ometynieckich, w tym Mieyscu żadnego stykania z żadnem Dobrami niemaiących, Protestuie się, Re-
 protestuie się w. Mehrebecki Czesnik Prad, Dobr Kropiwny y Łojowiec Dzielnic, przeciwko Ję Chot-
 niewski Kaszt Buskiej, Stronie Duktu pilnuia-
 cey, Jako na Moccy Dokumentów z Strony Swoiey w Akté terazniyszego Rozgraniczenia, podanych, u Wierchowiny Janu Osowego, iedne Nazwisko od nay-
 dawnieyszych Czasów maiącego y w tym Mieyscu, gdzie Grodzkiej natury Grona, to jest Kropiwnian'skie Miel-
 nikowieckie, y Ometynieckie z sobą schodzić się powin-
 ny, Terminum a quo Duktu swojego stanowi, a Ję Dzielniczka Dobr Ometyniec, nietylko Jar ten Osowy Nowowymyslonym Nazwiskiem, Petramin po Miano Dokumenta y przyznania Sciennika Mielnikowiec być mianue ale nadto mniemy zważaiąc, y na Proceś liczny w Trybunale Koron Lubell od Roku 1620. do Roku 1640. między niegdy Ulr Bay-
 buzami, Dobr Kropiwny wyzszey Łojowiec y Miel-
 nikowiec pod tenżas Dzielnicami, z Jedney a Ulr Meleszkim

Miedoszkiem, Dobr Ometyniec Dziędziem, z drugiej X
 Strony, zapadły wtafności tego Gwintu kedy Duke W.
 Protestanta, był prowadzony, Poczajosky od Wierzechowi
 ny, wspomnianego Osowegafaru, aż do Gwintow Kra
 smianskich, Na wyje wyrażonych Dobr, Kropiwny y
 Lowiec ewinkuacy, y na Przysięgę po wyprowadzeniu
 Trwających, Inkwizycyi; Dekretami Trybunatu Lubl.
 1620, 1630, y 1642. nakazanych wte, Kote, iako Gwint
 ten jest Jch własny, y dopowrocenia Onym nalezy
 w Sadzie Godzkiem winniepiem Roku 1646. alby
 w tym roku dnia 30 maja wypadłego przez niego.
 roku Dekretu Trybunatu Wod Paybuzow iako
 Dziędziow Dobr Kropiwny wykresey, z Szefciufwian
 kami wykonana, iadnym odwołaniem, nienaruszo
 na, wspomniany far Osow do Dobr Ometyniec, nie
 nienależycie przywołaszcy uftuie Niemniej Droge
 z Ometyniec, do Raygruda iakoby idaca, z Polany
 Luki Miedzikowy, Ktoey Luki nigdy w tym miej
 scu niebyto, nieprzyzwolicie wtey Protestacyi
 ofwiadcza, Pasieczyska zaś po Nizey y po wyżej
 tego faru potozone, wtenczas dopiero uzywaniu
 Ludzi Ometynieckich podpadły, kiedy Ludzie Kro
 piwianscy, bez prawnie od swego uzywania od
 pzedzeni zostali; w dalszym albowiem wyrazie
 niu tey Protestacyi; lubo Procep Oryginalny Pay
 buzowski y Przysięga Uroczyscie wykonana, wta
 fności Gwintow ewinkuia, — przeciez po mimo ob
 mowe,

nowe Dokumentow iakoby względem Refersyi tyl-
ko ten Proceß, był intentowany niestusnie sto-
maczy, y nadto niedostatecznym abardziey w
Ważności, swey zawieszonym, przez Dekret Try-
bunatt 1647. Roku wypady, bydz' wnosz', co ro-
wnie przeciwko, Obmowie tegoż Dekretu ponie-
waż rezerowanego Proceßu Wążność niest zawie-
szona, lecz szeregulnie Rozsądzienie aktora
tu z Ulr Baybuzami; do przypadnienia, Spra-
wy paritates Votorum, między Tymże Ulr Me-
leszkim, a Jt. Rysarz Ziemiński Bractawski; nie
wiadomo dla jakiej przyczyny, Dusztrzymane
w następnym zaś Roku, to jest 1640. Tenże Ulr
Meleszko, gdy w Trybunale niestawał, za
wniesieniem Ulr Baybuzow, infantumatiar, od
wszelkich Ktensyi odsądzonym został, Dekreta
Grodzkie Winnickie; utwierdzone y Wieczne milcze-
nie Onemu nakazane, iako więc allegacya takó-
wa, Jt. Kasztelanowy Buskiej, zadnym Dowodem
Prawnym wsparta niest, tak o Niważności Ony
przy ubezpieczeniu Duktu swego legalnie zachę-
go, ninieyszą podać Manifestacya = Tróty
tuiesię Jt. Salomea z Kątskich Chotomiewska
Kasztelanowa Buska, przeciwko W. Witostaw-
skiemu Podkaszczemu Kłomyskiemu, Dobrośiel
Smikowice Dziedzicowi; iż On z mową iakoby
z Dziedzicem Kłomyskim wyrzeczy y Łoiowie,
postępując Jar Tatranin Osowym mianem
y przy
S

y przy stykaniu się, onego, z Dzecką, Strazyszyna, Rę-
 te Dobr. Swoich Mielnikowiec, z Ometynicami me-
 malezya estanowi; Siane, zaś Mielnikowiecka, z Se-
 miz Dobrami Ometynicami, w Drugim koncu po-
 mienionego Jaru, bydz twierdzi; która podług da-
 wnych Obchodow, aż za Polana, Łuka Meleszkowa
 zwana, zaczynać się powinna, o nieprzyzwoicie wze-
 na Groncie Ometynieckim kontrowersyi wprze-
 nanie, y Dobr Ometyniec, od własnych Jch Gron-
 tow swoim oświadczeniem odpięcie. Protestu-
 ie się - . A zaczęwszy W. Nehrebecki Czesnik
 Bractawski; Obwód Granic swoich Kropiwny y
 Łoiowiec, z Dobrami Ometynicami, a Termino a'
 quo od Wierzchowiny Osowego Jaru, porzucając
 ien-caty Jar, wprawey Ręce Grona y Łasy, do Dobr
 Kropiwny y Łoiowiec, a polewey do Dobr Ometyniec,
 prowadził Lasem Czarnym ku Północy przez
 dwie Polany czyli Nivy, Ozimną, z Ometyniec
 zasiane, y w Niewielkiej odległości przez maty
 Wclasek, od siebie będące, mierzając wprawey Ręce
 miejsce kragle, między Lasem Drzewem miera-
 roste, które Strona wiodąca Burnaszkowa, Pasie-
 ka, nazwata, y daley zata Pasieka, y Pole Bur-
 naszowskie bydz mienita, Strona zaś Obwodupat-
 nująca, odpowiadziata, iż natym miejscu krag-
 głym, w Lesie dopiero od Łatfzterech, Pasieka
 Karbowa Ometyniecka, postawiona byta a pole

Dur

Buraszkowskie, mianowane Kłmowa, Polana, na
 zywając dalej zaś wyszedłszy, z Lasu czarnego, 18
 łami Kobocem, Ożminą, z Dobr Ometynie i za
 siaromni, y wuxywaniu Ometynieckim benedagiem
 powiadając że wlewej rze niepodaleko za gorą
 Rzeczka Uwuczaptynie przez Drogę z Ome-
 tynie do Kropiwny idąc, y przez Przyłasek nie-
 wielki; a potem znów przez Ożminy Omety-
 nieckie, do drugiego Przyłasku, który przeszedł-
 szy do Dąbrowy czyli Lasu Dębowego, y Siano-
 zga w Niemiedających, atym Lasem y Sianoż-
 ciami, w Prawą ku Wschodowi nakłaniając
 się coraz z góry niby nadół idąc, aż do Doliny
 y Rzeczki niewielkiej, która Stroną Obwo-
 czyniącą, Studencem nazwata, Strona zaś ob-
 wodupilnująca, tę Rzeczkę Sirozyszym 18
 tokiem, z Lasu Martyniowego, pochodzącym
 mianowata, atę Rzeczkę przez Kropiwnę,
 Studenciem, a przez Ometynie Sirozyszym
 Rzeczką nazwaną przy Uysciu z Drugiej
 Doliny z Lewej Ręki przychodzącej Potoku,
 przez Stronę Obwodupilnującą, Potokiem Mar-
 tyniowym nazwanego, w Lewą ku Putnocy
 nakłaniając się, z Początku, po nad Tymże
 Potokiem, a dalej Lasem czarnym, przez Stro-
 nę Obwod czyniącą, Peruwotaka, a przez Stro-
 nę Obwodupilnującą, Martyniowym nazwa-

nym, prosto wgorę do Lasu Dębowego czyli Dąbrowy Si-
 nozłtrey, atę Dąbrowę lubo W. Nehrebecki, Dziędzie
 Dobr Kropiwny, y Łojowice da ley az do Drogi z Kra-
 snenkiego. Do Kropiwny idący, gdzie Dąb zwrosty, z
 Lipą stoi, jeszcze o toka okolo Trzystu Geometrycznych
 Obwod swoy prowadzić usiłował, gdy iednak Urzę
 Ignacy Radanowicz, J. A. S. Sanguszka Wudy Wo-
 tyr Dobr Krasnenkiego Dziędzia Plenipotent, natym
 tu miejscu, przy zaczynaiący się Dąbrowie z Rod-
 danem Krasnianskiemu Stanowcy, Dalszy Dukt
 zatamował, oświadczając iż już się zaczynają Fronta
 Dobr Krasnenkiego, a J. A. Woda Wotyr tych Dobr
 Dziędzie w Dekret Trybunału niewchodził, Dalszy
 Dukt W. Nehrebeckiego, Ciesnika Bractwa, Dobr
 Kropiwny y Łojowice Dziędzia, zatamował, y dalszy
 prowadzić niedopuscił. Przeto Sąd Urzędow Liar do-
 wych, niechając bynajmiej Frontom y Prawom
 Oryginalnym uszkadzać, od Dalszego Obwodu na
 tym miejscu wstrzymał się. Protestując się W.
 Nehrebecki Ciesnik Bractwa, Dobr Kropiwny y Łoj-
 owice Dziędzie. Przeciwko J. A. S. Hieronimowi
 Sanguszkowi, Woiewodzie Wotyr, Dobr Krasnen-
 kiego Dziędziowi, ze J. A. S. Woda Wotyr ma-
 iąc Obmowę Oryginalnych Granicznych Dokument-
 tow, Fronta Dobr Krasnenkiego, od Frontu Dobr
 Kropiwny, wyzistej, oddzielających, y to rotasnym
 naowt zaswiadczywszy Manifestem, Roku 1770.
 Dnia 27. Lipca, w Grodzie Winnickim, Przeciw

Ko Jezu Chotomiewskiem Kaszko Buskim, Matrakom
 Dobr Ometyniec Dziadziom, uczynionym, iako prze-
 szedłszy Laszek Perewotok, zwany, gdzie się Front
 Ometyniecki kończyć powinien, tam Front Kro-
 piwian'ski, przy Ścieżce Frontow Krasnian'skich
 bierze swój początek, y Granica między temi Dobra-
 mi Krasnen'kim y Kropiwną, od tego miejsca.
 aż do Rzeczki Kropiwan'ki, ma swoje Extenden-
 cyę, jednak po mimo, te Dowody, gdy W. Protestu-
 iący się w Dukcie swoim przeszedłszy, Rzekę Stud-
 niec, y Las Perewotok, Daley Dąbrową, ku Drodze
 z Krasnen'kiego, do Kropiwny idący, Urzędy Półko-
 morskie, dla zakończenia Obwodu swego prowadził,
 Ur. Radanowicz Plenipotent Kr. i. g. Woiewody
 Wotyn stanowią, z Promadą Woi Krasnen'kiego,
 iż daley za Lasem wspomnianym Perewotok
 Fronta Krasnian'skie, być mianował, y Dokończenie
 Duktu, o Półku blisko Trichset, W. Protestantowi;
 wzbronił, ote więc Reteneyę y przywłaszczenie So-
 bie Frontu Kropiwan'skiego, powtornie manife-
 — tuie się, — Protestuie się, Ko Chotomiewska Kaszko
 Buska, Dobr Ometyniec Dziadzioka, przeciwko Ca-
 ternu Duktowi W. Nebelbeckiego, Dobr Łorowicz
 Kropiwny wyższy Dziadzioka, iako po mimo wpe-
 łną Oczewistość y Dowody, od Terminu a' quo per
 quem et ad quem, gdzie tenie Dukt swój zakoń-
 czyć zamyszał, prowadzonemu, Najprzód zaczął
 u Terminu a' quo, żadnym nie jest Wzmno-
 (nane)

onione, Dokumentem, Processem zaś Ulr Baybu-
 zow, z Ulr Meleszkim wiadzionym, z przyczyn w
 poprzedniey Protestacyi, przeciwko Terminowi a
 quo, zamiesionej, która, tu J. W. Chotoniowska powta-
 rza; wyrażonych wspierać się niemóże, atym bardziej
 Agnicyą, Kollatorata, Dobr Miednikowice Dziedzica
 przeciwną, zpetnie znosi się, Termin zaś per quem,
 przez Las własny Ometyniecki; Nidy Starozytne
 Tutory y Lasieczyśka, Łoddanych Ometynieckich,
 dotąd swoje nazwiska Konserwujące bywały,
 y Polany zdawna Dolinki nazywające się, do O-
 metyniec należące, ukazując wprawcy Rzce, iako
 by miejsce Lasieki Barnaszcowskiej, Starozytne,
 nad Sierczyżynym Potokiem, leżące, które nieda-
 wnoemi Czasy, z rozkazu Dworu Ometynieckiego, na
 Lasiekę Dworską wycięte, zostato, Daley Łolami
 własnymi Ometynieckimi; od nieparnionych
 Wieków, przez Ometyn'czan używanemi; żadne-
 go w Sobie znaku granicznego, niemającego y
 mimo wszelkie Łodobieństwo, Łotożenia Grani-
 com między Dobami, Łoiowcami y Kropioną
 tudzież Ometyn'cami; byżi' niemogącemi, popo-
 wieś Ometyn'ce, zajmując, wszystkie Starozy-
 tne Ławki, na Rzce czyli Łotoku Sierczyży-
 nym, przez Ometyn'czan zasypane, y spokojnie
 Dzierżane, Terie W. Nchrebecki; nie należycie
 prowadził, a przeszedszy potym Starozytną
 Drogę

Droga z Ometyniec do Kropiwny idąca, w Luce
 nie nawet Baybuzowski, na którym się tro-
 na Łowdowa, nieprzystawie frontuie nieupo-
 mniara, przecinając Łasek tu Potokowi Si-
 czszynemu, y Kawkowi Litowemu, ciągnący się
 zdawna do Ometyniec należący, Łolem niedawnym,
 przez Ometyniec, z Dąbrowy wyrobionym, przez
 Ładasek y Dąbrowę tu Wierzchowinie Rzeczki
 z Lasu Martyniowego, wychodzący, nazywając
 ją Studenem, nigdy nazwiska tego nie mający,
 ale Siczszynym Potokiem czyli tą Rzeczki
 Drugiej od Rogu Lasu, tegoż Martyniowego, ciągną-
 cy się wien' wpadający, Martyniową, nazywaney
 udał się y położenie Studenica gdzie indziej w Fron-
 cie Mielnikowickim będącego, natym miejscu u-
 mierzal, a przeszedłszy, tę Rzeczki Łasem Czarnym
 Martyniow zwanym, w Froncie Ometynieckim
 zostającym, do Łiany Krasnianskiej, gdzie po-
 dług Koraplanacyi Granicznej z J. A. Sargus-
 kiem Wodą, Wstym Dobr Krasnienkiego Dzięzi-
 um, następujący, Ścienna Lenia Frontow Ome-
 tynieckich od Dobr Krasnienkiego, przypada do
 Dążyć usiłował, y Terminum ad quem przy Li-
 pie między Dębami wzrosty, w żadnym Doku-
 mencie za znak Graniczny niepołożony, atym
 bardziej żadney Dęty nicokazującej, między
 Dwoma Czarnemi Łasami jednym poprzek
 a drugim widłuz ciągnocemi się, na iaku

Kropiwny

Kroków Osmset, y więcej od siebie odległemi; za-
 dnego Podobieństwa do Praworocia czyli Prze-
 strzatu niemałymi Determinować zamysłat
 y tam u tegoż Praworocia, przez siebie wynalezio-
 nego, Dłgie Grontow Ometynieckich zamiast Ska-
 ny, która z Krasnenkim zachodzi bez żadnego Do-
 kumentu chiał stanowie. A dążąc ku większoy,
 szkodzie y zmniejszeniu, Grontow Ometynieckich Du-
 dzica Krykowiec, winnym miaysem za Florodyszczem,
 z Dobrami Ometynkami; Naroznik maiącego, z
 Grantami zaś Kropiwiańskimi; coadnym niesty-
 kającego się w Druw Dekretowi Trybunał w Exeku-
 cyi teraz będącemu, Prawem upoważnionemu, ad
 Concurrendum cum Sui angularitate, przywoły-
 wać zamysłat, iako więc Dukt, W. Nehrebeckiego,
 na Bultnoc zaczęty, ku Wschodowi skróczony, wiał-
 kiej słuszności, y dowodom przeciw się, y jest tyl-
 ko dla oderwania Grontow Ometynieckich, z da-
 wana w Pospocy Ometynie będących, Exekwitowa-
 ny, tak o nieważność całego Duktu, protestuic
 — Reprotstuić się W. Nehrebecki Czarnik Practang,
 przeciwko Jęw. Chotoniowski. Kaszci Burskiy, Sm-
 nie Duktu pilnujący, ze Obwod swoy na mocy
 Dokumentow, w wyższy Protestacyi wyrażonych, na-
 leżcie, u Wierchowiny Osowego Jaru, nawet przez
 Dziadziwa Dob Kollateralnych Mielnikowice, chociaż
 Kondyktom z Jęw. Kaszci Burskiy idącego, za Jar Os-
 wy przyznanego, zaczął y za powodem Tychcie Do-
 kumentow, Terminum per quem, idąc przez Las
 Czarny
 3

Czamy, niepodaleko Pasieki Burnaszowska od nay-
 dawniejszych Czasow, zwany w oryginalnym Pro-
 cepsie, wyrażoney a teraz Nowym Ławiejskim
 w manifestacie przez J.W. Kaszt. Buską, mianowany
 dalej Dołem przez Poddanych Kropiwiarskich do
 wniocy używanym, y bezprawnie przed Dziudziow
 Ometynie przywłaszczonym, a między Rzeczką
 mi po prawey Stronie Studeniec, którą Rze-
 czką Sieraczyną niestusznie Dziudziow Omety-
 niec nazywa, a po lewoy Wubczą, dotąd w niekwe-
 styonowanym nazwisku, zostającym, przelozony,
 potym przez Trakt Dawny Daszowski, przez Ome-
 tyne idący przez Przelasek Dołem, do Rzeki Stu-
 denica, tę zaś Rzekę Studeniec, wprostek prze-
 szedłszy, potym lasem Perewotką, kontynuował
 gdy zaś wyszedłszy, z Lasu Perewotki, do miej-
 sca y Terminu ad quem, Duke swoy Exekutować
 zamyslał, y znaki niewątpliwe Graniczne, oraz
 zakończenie się w tym miejscu Dęty, Frontu O-
 metynieckiego, a' dalej Piąną, Frontow Swoich
 Kropiwiarskich, z Frontami Krasnian'skimi,
 aż do Rzeki Kropiwny, y Frontow Jurkowiec-
 kich, czyli Sitkowieckich ciągnącą się Dowieść głu-
 zat, Natychmiast Dziedzic Dobi Krasnen'kiego,
 Weteneyą na Brzegu Lasu rzeczonego, Perewotki
 uczynił, y dalszey Exekucyi Obwoodu zabronił. Co
 Protestacya Osobna iest podana. / Lecz usiłując
 też J.W. Kaszt. Buska, Fronta własne Kropi-
 wian'skie, od niedawnych Czasow po Dukt

wyz
 S

wyrażony, przez Ludzi Kropiwnian'skich, iuz po Re-
 wolucyi Kraiowej, używane, ku Frontom Swoim
 Ometynickim przywłaszczyc, y Obwod W. Pro-
 testanta Dokumentami autentycznymi wpa-
 ry wątpliwosci iakowysa, podac, Uroczyska Urzęd-
 kie, przez Rzeczkę Wupczy, odmiennie nazywa
 Rzeczkę zaś Studenicę, byż w Froncie Miedniko-
 wickim, gdzie tylko Suchy Studenice znajduje się
 niestusnie mierni; chociaż bowiem, tym mocniej
 Obwod W. Protestanta, nadwzględem, wyraża w Pro-
 testacyi, że był Exekwitowany, po pod Wios Ometyni-
 ce, to przypomniawszy, że Konstytuoya 1601. Dobra
 Ometynice, nad Rzeczką Ometynką, położone mieć
 chce, y Lutnile tylko Fronu, dla niej wyznaczyła,
 teraz zaś Wios Ometynce, y na Innym miejscu
 bliżej Frontow Kropiwnian'skich, y nie nad Rzeczką
 Ometynką, lecz nad Wupczą, opodal, od starodaw-
 nego Łozyska, iest osadzona, y Fronta nieputnile
 godług Przypisu Prawa posiada, ale Sarnych Fron-
 tow Kropiwnian'skich, wzdłuż blisko mile, awspier
 drugie tylo sobie przywłaszczyla, gdyby użę w swo-
 im początkowym miejscu, teraz znajdowała się,
 nierównie od Duktu W. Protestanta byłaby Od-
 legła, nad to ięzcie pomawaz Ju Potocki; Podko-
 morzy Koron Działu Dobr. Krykowie, przy Dokon-
 czeniu Duktu, W. Protestanta Manifest wpił-
 nosa Frontow Swoich, do Akt Urzędow Podko-
 mor podał, Ju. Kasza Busz, y to za Protest

obur.
 S

Obwinienia Dziedzica Kropiwny, u Siebie posta-
 rowia, y iakoby zamyslat przywoływać, Ad Com-
 mendam cum sui Angularitate choi bez wyda-
 noy oto, po Dziedzia Krykowiec Adytaery, nie-
 Winnie w Protestacyi swojej wzmiarkuie, iako
 zaś Fronta Kropiwniar'skie y Liciwieckie, porzu-
 szy od Wierchowiny Obowego Jaru, po rymno
 Burmaszowską, Pawieckę, przez Rzeczki Studzińską,
 y Las Peruwotokę, Dąbówą idąc aż do Rzeczki Kr-
 piwny czyli Kropiwnianki, do Dęty Frontu Jur-
 lowieckiego, gdzie dwa Kopy, są usypane niewy-
 pliwą, mają swoją Extendencyą, tak ocalaie Ca-
 łosc Onych, w pitnosci Tey y o Wainosc Duktu
 swego, na mocy Autentycznych Dokumentow,
 — Exekutorwanego protestuie się — Manifestuie się,
 po. Wincenty Lotocki, Podkomorzy Koron Dobr
 Wsi Krykowiec przedtym wieden, naturze, y
 Istocie z Dobrami Krasnien'skim, iako Unius
 Dominii pod ten czas będących, y iedną Granicę
 mających, a teraz do Włosa Niemierowskiej, na-
 leżących, Dziedzie, iż w tym miejscu, podług Sta-
 rowanych Oryginalnych, Granicznych Dokumen-
 tow, gdzie Dziedzie Dobr Wsi Kropiwny wyizny
 Dęty Frontow Dobr Sowiach Kropiwniar'skich, zwa-
 tami Krasnien'skiemi; narozne Kopy tacy-
 sie niemi; nie tylko Fronta Kropiwniar'skie, Kra-
 snien'skie, ale też y Fronta Dobr Wsi Kryko-
 wiec, zaczyracią się, aby więc Minicysze Dzieci

Róż

|||

Rozgraniczenia Uszkodzenia, Tymże Frontom Kry-
kowieckim, nieprzyniósł, y Bieże Tychże Fron-
tow Krykowieckich, przez Kopykowieck z Stron
Czymających zatasta nieznastala Ocetaję Catę
Tychże Frontow w pilności swojej y powtornie
= zatasta się = Manifestuje się, Władym Hlebo-
nim Lubartowicz Sangusko, Włoda Wotyn
Dobry Krasnenkięgo Dziedzie, namzeuroko W.
Alexandraci Khebeckiemu Czesu Bractw Dobry
Kropiwny y Łoiowie Dziedziow, o mienalezy-
te fundowanie w Dębnie na Drodze, czyli przy
Drodze, z Krasnenkięgo do Kropiwny wyższej
idącej na Gronie Krasnianieckim, Jurysdyk-
cy, Do którego miejsca Dukt swoy między
Dobami Swerni Kropiwną Wyższą a Dobą
m, W. Chotomiewski Kasza Buskiej, O mied-
cani Dziedzicznemi, prowadzony, przyprowa-
dził był usiłował, a ten Działanie na Kraju
Lasu Czarnego, Martynow zwanego, utrzy-
many jest, a zaś na Brzezioko Ju Wierem-
temu Potockiemu, Podkomor Koronn Dobry
Krykowie Dziedziow, na Manifest Tęgoz
ratym tu miejscu, na Kraju Martynow
go Lasu, podany wyżej wyrażony, Remani-
festuje się, To jest pewna że Doba Wiers Kry-
kowie, z Dobami Wsią Krasnenieckim, Jedne-
go Dziedziowa były, y iednem Granicami od
Innych Dob zaszczycały się, ale potym gdy

Kry

Krykowce Jednemu, a' Krasnenku Drugiemu, Dziel-
 czynym Dostaty się Dławem, tedy między Te-
 miz Dobrami Krykowcami ziedney, a' Kra-
 snenkim, Drugiocy Strony Kopce zaczawszy, od
 Kopca iedenestego, między Temiz Dobrami Kry-
 kowcami, a' Dobrami Lorniszczami, na Wioz-
 chowinie Wiazowicy, Dawnego, y teraz znaczne-
 go, przez Dąbrowe pod Lasem, a odtego Lasu
 wprawo Polami Roboczemi, przez Drogę z Kra-
 snenkiego, do Krykowic idącą, do Potoku w O-
 metynie płynącego, a po nad tym Potokiem le-
 wym Brzegiem, y blizką Lasem Czarnym, zo-
 stawiając Fronta, Pravlaski y Pianowici, na
 Dąbrowie wlewej do Krasnenkiego, a w Pra-
 woy Stronie Fronta y Lasu do Krykowic, aż
 do Frontu Ometynickiego, Pod Horodyszczem są
 naten Czas porypane, a teraz starzytne, wokre-
 glosa y wynioslosca zwyczajney Dobrze znaczne,
 y za Granice Wiekiste, przez Strony Obydwu
 trzymane, podług Których, własności y Uży-
 wanie Frontow, do tych Czas są niekwestyowa-
 ne, tu zaś J.W. Podkom Koron Manifestem
 swoim wgorze wyrażonym, przestąpiwszy tę
 Granicę, nienależycie tu wdzierać się, y Fronta
 Krasnian'skie do Krykowic, przywłaszczyci
 zamysła, aicby tedy Manifest Ten J.W. Podko-
 morego Koron, iakowegoż Kiedy Frontom Kra-
 snian'skim nieprzyniosł Uszkodzenia, J.W.

Urządca

Woiwoda Wotyn Tychie Dobr Dziędzie Remanifestu.
 = ie się = Protestuje się Jw. Chotomiewska Kasad
 Buska, Dobr Ometymie Dziędziszka, przeciwko Jw
 Potockiemu Podkomor. Dobr Krykowiec Dziędziszko
 wi, iż tenże wiedząc dobrze, że Siany Swoią Krykowiec
 ka, z Sianą Krasnianską Kopcami y Dziś dobrze
 znacznemi, tu Florodyszczu Staremu, między Kry-
 kowcami a Krasnienkim leżącemu ma oddzieloną
 y ze przytymże Florodyszczu, nad Rzeczką do Ome-
 tymieć biegnącą stojącym, Długa Krasnianskich y
 Krykowieckich Gruntow, do Siany, y Długi Ome-
 tymieckiej, przypiera Przeciz Tenże Krykowiec
 Dziędzie, na Skhodę Ometymieckiego Gruntu wazącej
 przeciwko, Dekretowi Trybunału Polkomiśsijnemu, kto-
 rym pretendowane, z Gruntami Kropiwny wyz-
 szey na wzajem stykarnie się odcięte, postępując
 w środku Gruntow Ometymieckich, Kieć iakową
 Dziędziowci Kropiwny niedaleko środka Siany
 Krasnianskich y Ometymieckich Gruntow przy-
 znawac, zabierał się, a tak znowem z Dziędziem
 Kropiwny czyniąc Całe dwie Siany Ometymieckas
 jedną z Krasnienkim, Drugą z Sitkowcami y Ser-
 bowcami Dobrarni Daszowskiemu, Łotożeniem y
 używaniem spokojnym, Ometymcom przyległe
 zatrzeć y zgasić zamysłał, aby zatył pilność
 Dziędzi Krywowiec mianależyta, a przez Dziędzi-
 ca Kropiwny do proparcia Działu, błędnego, gdy
 przylegli Dziędzice nieprzyznali, z za Prze-
 ciąg

ciej Siany Wawana, iakowego Uszczelbku, Grontom
 Driedziczki Ometyniec, nie przyniosła, Taz K. Dobr
 Ometyniec Driedziczka y powstare reprotetue się =
 zakonczysz Obwod W. mehebeckiego, Driedzica
 Dobr Kropiony wyiszey y Lioiwie z Dobami O-
 metyniecami K. Chotoniowski Kaszt Buskiej,
 Sad Urzędow Podkomor ziazdowych, do udrzenia
 Reduktu czyli Obwodu K. Chotoniowski Kaszt
 Buskiej Dobr Ometyniec Driedziczka z Dobami
 Kropioną wyiszey y Lioiwcami przystepnie y Su-
 rysdykcyą swoią narządanie Teyze, Driedziczki O-
 metyniec, do Rzeczki Kropiony, gdzie Dukt Ome-
 tyniecki z Dobami Sitkowcami, y Surkowcami na-
 Dniu Onegdayszym, iest zakonczony, przenosi,
 Idzie Starwoszy, za ogłoszeniem Woznego, Sadowi
 Obecnego, Surysdykcyi, Nakazuie aby K. Choto-
 niowska Kaszt Buska, Redukt czyli Obwod swy
 Ometyniecki z Dobami Kropioną y Lioiwca-
 mi, zaczynata y Sadowi okazata atw natych-
 miast. = Laczta tedy Driedziczka Dobr Ome-
 tynie, Terminum a quo Reduktu swego, od
 miejsca zakonczonego Duktu, Dobr Ometyniec z
 Dobami Surkowcami y Sitkowcami od Grobelki Ch-
 kowiickiej a Wierzechowiny po nizey Tey Grobelki,
 Stawku Lioiwieckiego, opowiadaiac, ze w tym miej-
 scu Trwialy Gront, czyli Trzy Riezy sykaiac się,
 ialna od Lotudnia Dobr Lioiwie y Kropiony
 Druga od Lotudny Dobr Ometyniec na
 Prawym

Prawym Brzegu Rzeki Kropiwny, a zaś za Rze-
 czką na lewym Brzegu teyż od Wschodu Strona Ter-
 mia Ręta czyli Łańca Dobr Lwowiec y Sittkowiec =
 schodzą się, Dzielnice zaś Łojowice y Kropiwny, gwał-
 czyt, iż w tym miejscu mieznayduć się, Troiste styka-
 nie różnych Frontów, ale tylko Łańca między Dobra-
 mi Kropiwną y Łojowcami z jednej, a Dobrami
 Lwowiecami, y Sittkowcami z drugiej Strony, podług
 tej Kropiwny czyli Kropiwiątę taczysię, Orne-
 tyńce zaś, ani Łańca ani Ręta, do tej Rzeczki
 nieprzywierają, a Grobelkę od której Strona Termi-
 num a' quo bierze, przedtym Druszy Wotoszynna
 a teraz Wuszyka Łoddanego Sittkowickiego, bydz'
 mienila, A od tej Grobelki w górę między Łachud
 y Łotudnie Frontami Roboczemi, w użycowaniu
 Dobr Lwowiec będącemi, do Doliny y Rzeczki Łoi-
 narney, y do Stawku z Dwóch Ruk z Prawey Ręki
 od Lasu przychodzących, wodę zabierającego, Stro-
 na zaś Obwodu pilnująca, nazwata, Rzeckę ze
 dwóch Ruk zbraną, Gintą, Rzecką a Stawek przez
 który Dukt przechodzi, elateckiego Łoddanego Ło-
 iowieckiego, atę Rzeckę przez jedną Stronę Świrar-
 na, a przez Drugą gintą, nazwaną, y Stawek po-
 przez przeszedłszy, w górę Ożiminami Łojowieckie-
 mi, przez Drogę z Krasnienickiego, do Kropiwny i-
 dącą aż do Doliny Drugiej njiwiltkiej, z Pra-
 wey Ręki Duku ^{z y Stawki tam będący.} przychodzący, którą Dolinę
 Strona Duku pilnująca, nazwata Łan'kowa,
 a Strumyk od tej Kiernicy, w lewoy Ręce będący
 na dot spadający nazwata Rzecką Łan-
 kowa

kowa atę Dolinę w lewy Ręce Studnią, rzucając przez
 szczyty, Polami. Także Robocznymi, w użyciu waniu do-
 iowieckim będącymi, zawsze między Potudnie y La-
 chod prostą, Linia, idąc, aż do Doliny Kłuczy y Rze-
 ki którą strona wiodąca Siczysztyną, t. y naterę Wien-
 chowinie Litow stawek zaięty być mienita, do kto-
 rey Rzeki Siczysztyny, ma swoje Uysau, z Pra-
 wey Ręki; Druga Rzekka, z Jaru y Luki Meleszko-
 wey wypadająca, a w Widłach Tych Rzekek po
 Prawey Ręce, Basię, Semerową, do Omdynice
 należąca, bydi' mienita strona zaś, Rudkupit-
 mująca, t. y Dolinę, w której Dziudzička Omdynice
 Rzeki Siczysztyny, bydi' mienita nazwatarbą
 karową, a Rzeki, Płynąca, nie Siczysztyną,
 ale Studniem, niedaleko której w górze, ma się
 znajdować Burnaszkowa Basię, a Rzeki,
 Drugą, z Jaru y Luki, iakoby Meleszkowej wy-
 padającą, nazwała Ruda, od Polany Rudego wy-
 padającą, a w Widłach Tych Rzekek, w pra-
 wey Ręce Polanę, w użyciu Jaska Stacho-
 wego Łoddanego Kropiwiarskiego, iakoby będą-
 cą, a t. y Rzeki Siczysztynę, czyli Studnię przy-
 Uysau Rzeki, z Jaru Meleszkowego, czyli Rudy
 przeszedłszy, Prosto Lasem Czarnym w górę, zubo-
 czą, po nad Jarem przez stronę Obwod czyniącą
 Meleszkowym nazwanym, gdzie wszedłszy, do
 Rzeki wspomnianey około Trzysta Lotu, do
 metrycznych, niedochodząc Wierchotha Jaru
 tej Góry, Stanowisz w Jozef Witołowski
 Jam
 S

Szambelan Skellu, z Gromadą Dobr wsi Mielnikow-
 wiec Imieniem W. Antoniego Witostawskiego Pod-
 czaszego Kotomyiskę, Cyca Swego, Tych Dobr Pła-
 dzica, Dalszy Redukt Ometyniecki zatamował,
 y prowadzić nie dopuścił, opowiadając iż w tym miej-
 scu już Front własny Mielnikowicki, z Dobrami
 Kropioną y Łoiowcami. Się styka się, y ze
 Przedzie Mielnikowice w Dekret. Trybunałski nie
 wchodzi, a z tym Sąd Urzędów Liardowych nie
 chce bynajmniej, Prawom y Frontom Czyim
 kolwiek, wskazać, od dalszego Reduktu, natym
 miejscu wstrzymał się. — Protestuje się, W. Cho-
 toniewski Dobr Ometynie Przedzie przeciwko
 W. Antoniemu Witostawskiemu, Pod-
 czas: Kotomyiskę Dobr Mielnikowice Przedzie,
 iż godząc na szkodę, Frontów Ometynieckich
 nie tylko ze Za Wysciami Jaru Meleszowskiego, Re-
 dukt W. Chotoniowski Dobr Ometynie Przedzie
 z Dobrami Łoiowcami, y Kropioną, wyzwa-
 wstrzymał nie nalezyć, ale nawet Frontów jakoby
 y Granice Mielnikowicką do Samego, Potoku
 czyli Rzeczki Przyszyny, przychodzić nie może.
 jako więc to utrzymanie Duktu W. Chotoniow-
 ski, na własnym Froncie Ometynieckim zdaw-
 na do Ometynie należącym nastąpiło, tak
 o nie nalezyć Reteneyą a ztąd przywłaszcze-
 nie bez Prawnie Frontów Ometynieckich pro-
 testuje się. — Protestuje się, W. Witostawski.
 Podczaszy Kotomyiska, Dobr Mielnikowice Przedzie

dzie naprzawio, Hw. Saloma, z Kątych Chotomiew
 Hw. Kaszko Buskiej Dobr Ometynie Dwidzie
 z Duktem Swoim między Łowcami y Kropi-
 woną, wyższą a Ometyniami prowadzonym, prze-
 szedłszy Frontem Kropiwiarskim Lemią Wysia
 Janu Ofowego, do którego Frontu Mielnikowiec-
 kie przypieraia, przyszedł do Wysia Janu Imego
 w Frontach y Pianozgach Łoddanych Mielniko-
 wieckich zostaiącego, przez Dwidzie, wsi Ome-
 tynie, Janem Meleszkowym nazwanego, przy Rze-
 ce w Stawku Łowieckie wpadaiącej, y Daley w
 Fronta Mielnikowieckie, wtasciwe postąpić u-
 tuiącej, prowadzonemu Duktu. Oppozycyą uci-
 nie, w. Wsi Mielnikowiec Dwidzie, przy Sa-
 dzie Katusin'skiego zwanym, a od Ometynie Sa-
 dem Semerowym przezwanym, w Frontach y U-
 żywaniu Mielnikowieckim, przy Łanie Frontow
 Kropiwny, wyższej y Łowieck, podług spokoyne-
 go, y здавоіen dawna używania od Czasu spie-
 daney Wsi Mielnikowiec, Dante Dwidzie w Wsi
 Kropiwny, wyższej y Łowieck zostaić Obowiązany,
 Protestuić się w. Nekrebecki, Ciesni k Pradawski.
 Dobr Kropiwny wyższej y Łowieck Dwidzie, prze-
 ciwko Hw. Chotomiewski Kaszko Buskiej, Dobr
 Ometynie Dwidzie, Stronie Reduktokazuią-
 cey, ze bez przyznania Sainnikow, y bez żadnego
 Dowodu, tak Hw. Kaszko Buska, Redukt Swoy za-
 czawszy, u Grobelki Starożytney Drury Wotorsynad
 do Siłkowiec nalezaiącej, przy Rzece Kropiwnie
 czyli Kropiwiance, za znak Graniczny od nay-
 dawney

dawniejszych Wieków, między Dobiami Sirkowca-
 miy Jurkowcami a Dobiami Kropioną Wyższą
 y Liońcami, od Błoty Frontow Krasnianskich
 aż do Dob Liońców idąc dotąd. Mianowicie
 między Terni Dobiami trzymancy, to jest wsta-
 snym Frontem Liońskim, gdzie tylko przed
 Frontem Sirkowickim z Frontami Terni Lioń-
 wickimi styka się y Rzeczka wspomniana Kro-
 pioną, czyli Kropiwiarka, One oddziela, pro-
 wadziła Go od tej Grobelki w górę Frontami
 Robocznymi, w niekwestjonowanym Używaniu
 Dob Liońców do tych Czas zostawczemy, aż do Gro-
 belki na Stawku, Mateckiego Poddanego Liońców-
 kiego Rzekę zdawna gęsta zwana Swinarną,
 nazwiskiem nigdy niestykanym mianując, y
 dalej Terni Redukt, Polami przez Poddanych Lioń-
 cówickich zasianymi Kontynuowała, przez Dolinę
 Bankową do Drugiej Doliny Szybką zwanej
 w której Dolinie Rzekę płynącą w Oryginal-
 nym Procesie, Ulr Baybuzow, przeciwko Ulr
 Meleszkowi. Intencjonowanym, Studniem zwaną Pr-
 czyną nazwała, Nadto jeszcze legalizując me-
 prawny Redukt swój, Rzekę Drugą w Stud-
 nie od Polany Rudego wpadającą, iakoby z Ja-
 ra y Łuki Meleszkowej, wychodzącą, denomino-
 wała, oraz Polanę w Używaniu Jaska Podd-
 nego Kropiwiarskiego, będącą do Ometyniec na-
 leżci allegowała, gdy zaś głębiej jeszcze w Frontach
 Kropiwiarskich, ten Redukt prowadzić ustrona
 ta, w tym W. Witosławski, Dob Milnykowice
 Dzieci, widząc oczywistą Niesprawiedliwość
 Dalszego

Dalszego prowadzenia, takowego Reduktu, zabronit,
 zgoda ze Casy wyz wyrazony Redukt, w Granie wta-
 mym Kropiwaniskim, od poczatku az do Ostat-
 ku, bez zadnego fundamentu, tak do Kasztu Buska
 okazywata, o ktorego Nicwaznosci Teraz nieysza
 — podac Protestacya Reprotestuje sie do Choto-
 niewska Dobr Ometyniec Dziedziczka Przeciwko
 W. Nehrebeckiemu, Dobr Loidwie y Kropiwny
 Dziedzicowi, iz Redukt Dziedziczki Ometyniec
 wzgledem Dobr Loidwie y Kropiwny Dostug Do-
 wodow Swoich zaczety, y kontynuowany, wistnie,
 podac w Wzapluiosc, nietylko Terminum a quo,
 od miysca zakonczonego, Dukt, z Dobrami Jus-
 kowcami y Sitkowcami; Expedowanego, Prawnie
 wzieoty, ale tez Terminum per quem czyl Dukt
 dalszy przez Rzeczke Swiniarnie po wiekszy lue-
 su Grontem Ometynieckim plynaca, na ktorey
 Stawek Starozytny Pemiow Poddanego Ome-
 tynieckiego, do Tych Czas zostaje, y Innymi Zna-
 kami Granicznymi, w Redukcie wzmiankowa-
 nemi; do Chotoniowskiej Kasztu Buskiej wy-
 razonemi; rectiline prowadzony niemalezyce
 nagania, y Starozytne Granice Ometyniec, Prze-
 istoczeniem Wtasciowych Rzeczek Dolin Jarow
 Polan, y Pasieczysk nazwisk zatrzec zaga. a idac
 zag ku wiekszy Szkodzi; Ometyniec Dziedziczki
 wystarat sie iz Dziedzic Mielnikowiec, na Lem-
 Reduktu, z Grmada Stancowszy, f. alleguigo Gront
 Mielnikowiecki; az do Rzeczki Przyszyny, bydz
 wtasny / Strone prowadzaca, y Urzedy wstrzymat,
 y Skazanie Dalszych Znakow Granicznych, w Do-
 kumentach wyrazionych tudziez Reduktu wzbro-
 nit

nit, o nie należytę więc Istotnych Granie Ometyniec
 tych Przewstawianiem waznisk zatarcie y Gran-
 tow własnych Ometynieckich, Przywłaszczanie
 azas Legalności Reduktu Swego, tak Jw. Choto-
 niowska Reprtestuje się = Protostuje się Dziezie
 Kropiwny y Liołowiec przeciwnie W. Antk Wito-
 stawskiemu, Podczaszem Ktorem Dobr. Mielni-
 kowiec Dzieziowca, o nie należytę Grontu Swego, na
 Ktorem miejscu Redukt Jw. Kasz. Burskiej, so-
 stat utrzymany był Mielnikowieckim, w akcie
 Terazniejszego Rozgraniczenia Mianowanie Kto-
 ry Gront jest własny Kropiwniariski, y tam żadney
 Siły schodzący się z Grontami Innymi niema
 ocatając więc Gronta Swój Kropiwniariski tak-
 wo zarosi. Protostacya Granicy Powiatu Łyżmiskiego
 Jan. Michalski Komornik Granicy Powiatu Łyżmiskiego
 w tym zaś miejscu podpis Urzędu Granicy Łyżmiskiego
 Paweł Nyszkowski Camerarius Powiatu Łyżmiskiego
 gipalnym Płonym Proskule Znajduje się
 po zakończonych y Sądowi Swemu okazanych
 i tak Jw. Dzieziowca Dobr. Ometyniec, z Jw. Dzie-
 dziecm Dobr. Jurkowiec y Sirkowiec, y wzajemnie
 iako też W. Dzieziowca Dobr. Kropiwny y Liołowiec
 z Jw. Dzieziowca Dobr. Ometyniec y wzajemnie /
 Obwodach tudzież zapisanych Protostacyach y Repre-
 zentacyach Urząd Graniczny Łyżmisk rozwiązując
 Zawieszenie wyżej przez siebie uczynione, w Kate-
 goryi piśmowszej co do Siły Dobr. Wsi Ometyniec
 z Dobr. Jurkowcami y Sirkowcami. Kontro-
 wery w niesionych wystuchawczy, na Wsparcie
 Dokumentow Granicznych, w Sądzie Swym potozo-
 nych, potrzebne bydz' Inkwizycye uczynić, a wpo-
 rządzić Onych wypowiedzenia, nakazuje Aby
 Słomy

Strony Obie, tak Jw Chotoniowska Kasza Buska
 Dobr Ometyniec, iako też y Jw Plater Paweł Potł
 Włst, Dobr Jurkowiec y Sitkowiec Dziedzic, In
 terrogatoria y Responsoria, tudzież Regestr Świad-
 kow spisali, podpisali, y na wzajem sobie Kom-
 munikowali, ato natychmiast: A ponieważ Jw
 Plater Pwłst Interrogatoria z Strony swojej
 y Regestr Świadkow spisane y podpisane, w
 Sądzie swoim złożył, y Stronie Komuniko-
 wać oświadczył, iż a Jw Chotoniowska Kasza
 Buska, upornie w Sądzie swoim stawiając, a
 ni Interrogatoriów z Strony swojej, y Regestru
 świadkow podać, ani na podane z Strony Jw
 Platera Pwłst Responsoria odpisać nie-
 chciała, y Sentencyi Sądu swego sprzeciwia-
 się Brzeto Sąd Urzędu Łazdowego, zadając uczy-
 nie Jw Platera Pwłst, w podaniu podpisanych
 Interrogatoriów, y Regestru Świadkow uznając
 Jw Chotoniowską iako uporną dla osiągnięcia
 Rygoru w Dekrecie Trybunału na uprzedzenia
 cych się dołożonego, Do Urzędu Grodzkiego Wier-
 kiego Sądziowskiego, tuż na Jurysdykcyi zasła-
 dając, odsyła. A wykonywając dalszą Re-
 gule Dekretu Przewied Trybunału Koron Lubels-
 kiego: niezwazając na upor którykolwiek Stro-
 ny, lub rozroznienie Łan Sądowych, uskutecznie-
 nie na niniejszym Terminie jest nakazane. Do
 Stuchania Intawizcyi in Contumaciam Jw Cho-
 toniowski Kasza Buska, z samych tylko Inter-
 rogatoriów y Świadkow Jw Platera Pwłst Potł
 Włst przystępując, których wystukawszy y

Quo
 3

Resolucyą Onych do przyszłego z Limity, to jest Dnia
Dwudziestego Augustu Roku teraźniejszego przypadają-
cego Terminu zawieszony, że Inkwizycye w zapie-
czętowanym Rotule, JW Platerowi LLWAŁ natych-
miast wydać. y Jurysdykcyą Swoią z Urzędem Pod-
komor Łatyczowskią potęcza
Jan Michałowski Komornik Panniczny Poniato Łyżny

A po zakończonych tak Dukcie JW Chotoniow-
ski, Kaszki Buskiej, Dobr Ometynie Driedziżki,
z Dobrami Jurkowcami y Sitkowcami. JW Platera
WVAŁ Driedziżnem, iako Dukcie W. Nchrebec-
kiego Czesnika Borack, Dobr Kropiwny, y Łoiwice
Driedziżka z Dobrami Ometynicami, oraz Reduk-
cie JW Chotoniowski Kaszki Buskiej, z Dobrami
Łoiwicami y Kropiwną niemniej wpiwanych Pro-
testacyach z Protestacyami, Sąd Urzędu Podkomor
Panniczny Sąd rozwiernie zawieszanie Dalszego
uskutecznienia, Prepisu Dekretu Trybunału Koronn
Lubelskiego co do Łiany Dobr Ometynie z Dobrami Jur-
kowcami y Sitkowcami y Dukcie JW Chotoniowski
Kaszki Buskiej, Dobr Ometynie Driedziżki, Ponieważ
JW Chotoniowski Kaszki Buskiej, na Moocy Prepi-
su Dekretu Trybunału Koronn Lubelskiego, w Esekucyi zo-
stającego, wyprowadzenia na Dukt Swoy z Dobra-
mi Jurkowcami y Sitkowcami. Od Sądu Swoego
Urzędu Podkomor Sian Łatyczaw Inkwizycyi
domaga się Preto przychylając się do Reguty
porozumienia Dekretu nakazuje aby Jaz JW
Chot
S

Chotoniowska Kasza Buska, Dobra Omdynie Driedzia-
ka, tak na Dukt swoy, iako y używanie Daczguszy, od
Kopciow Dwóch to jest Terminu a' guw. Polan Lasow
Srontow y Dąbrow, po nad Rzezką, Kopicioną, rozciągają
cych się a u Stawku Sirkowickiego, gdzie Terminus ad
quem z Dobami Sirkowcami y Sirkowcami Konczą
cych się na Wsparcie Dokumentow Swich Interrogat
ria, wraz z Regestrem Swiadkow spisana y sądowni Sur
mu, Urzędu Podkom Dnia Latyczewa, do wystuchania
Swiadekow podata, ato natychmiast. A ponieważ
Jw. Salomea z Katskich Chotoniowska Kasza Du-
ska, przez Jw. Ignacego Chotoniowskiego Starostę
Kotomyskiego, Orderu S. Stanisława Kawalera
Syndyka Swego Najstarszego, Dobra Omdynie po-
siadającego y Niniejszego Liadu pismuiego In-
terrogatoria ^z Regestrem Swiadkow, Spisane y pod-
pisane, złożyła y podata, przeto zadosyć Czynnie
uznawszy, do wystuchania Inkwizycyi przysta-
pit, ktorych wystuchawszy, potrzebne zaprzyję-
zime przez Jw. Ignacego Chotoniowskiego, Starostę
Kotom Orderu S. Stanisława Kawalera na mier-
użcie Swiadkow bydzi sądzi: na tę, Rotę, iako w
prowadzonych, na Terazniejszą Inkwizycyą Swiad-
kow, żadnym sposobem niewymował, y nie nama-
wiał ani od zeznania Prawdy, y Sprawiedliwosci
nieodwozait, Przydaie się Wozny, Sądowni Urzędu
Swego Obecny do ogłoszenia Róthy, A ponieważ
Temże Jw. Chotoniowski Słuch Kotom w Dzytom

nosa cetero y Ulr Alexandra Mehrebutkiego Czemi-
 ku Bractwa Pawła Michalowskiego Rodz. Bdzke
 Ignacego Lorzewicza Alexandra Kłodzkiego
 Rotę przepisana wykonab, Wice zadosz czynie Uza-
 nawszy y Inkwizycye zaprzyzysione, w Kothule prze-
 Ulrą swoy Gran Laticzeu zapieczetowane Ksiu-
 Chotomiewski Kasz. Buski Dob. Ometymiec Pru-
 Dzie Stronie wydawszy, Dalsze uskutecznicie z Dze-
 pisa Dekretu Trybunału Koronn. Lubel. co do Teyze Sca-
 ny Dob. Ometymiec z Dobrami Jurkowcami y Sit-
 kowcami, wyznajace, Ulrą Podkomor Gran Laticzeu
 wraz z Ulrądem Grod. Wism. do Dnia Dwudziest-
 tego Miesiaca Sierpnia w Roku Teraznieczym 1781.
 przypadajacego, z Wolnym sprowadzeniem Innych
 Ulrów y Sądow w Dekrecie Trybunału wyrazo-
 nych Limitach Jurysdykcyi zas Swiaz Ulrądem
 Podkomor Gran Laticzeu co do Siany Dob. O-
 metymiec, z Dobrami Liciowcami y Kropiwną Je-
 dnoczy y polacza.
 W Tym Miesiecu Podpisz Ulrów Gran Latt y Grod. Wism.
 m. k. w Oryginalnym Protokule znapis, sig w te Sio-
 Gasparus Nymykowski Camerarius Gran Laticzeu
 Andrzej Wieleguraki Siozia Grodski Winnicki
 Ulrędy Podkomorskie wraz złączono Jurysdyk-
 cyi Swiaz przez Woiwego, Sądowi przytomnego
 przywołac' wzkazawszy, Dalszą Sprawę w m-
 wadzac' nakazali, a' wprowadzeniu, Sprowo Sio-
 wystuchawszy, Doniowaz te Duka y Obwoy
 przez Strony Sądowi Swemu okazane, y wy-
 zey

tej opisanie oraz cały front, w Sporne między Stronami
 będący Długosią, i Szerokością rozległy
 na Ziemi położony, Lasami i Bagotkami zastę-
 niony, pod Oczym Sądownym tak iawnie podpadać
 niemoga, aby lepszości czyli Probakitas Ich, Ma-
 widosia Uroczysk i Brzyznakow przez Strony Gra-
 niczące przeziwione Sobie otomaczonych, Saturey
 rozcznana być mogła, Lecz Sądu Urzędow
 Podkomorze chcąc dostateczniej przez Jasnię-
 szy sposób tenie Spor odrunt, między Strona-
 mi zachodzący rozpoznać, potrzebne być tych
 Gruntow na Kartę czyli Mapę Geometryczną
 przeniesienie, uznaje, a dla tego skreślenia aby
 Strony czyniące Ułr Geometrow Przyniętych lub
 z nich jednego, wspólnym kosztem sprowadzić
 skreślaniu. - Ktorzy to Ułr Geometrowie Przynię-
 ci, lub Jeden z Ktoreykolwiek Strony sprowa-
 dzony, za poprzedzającym przez Stronę jedną dru-
 giej, o Liędzie Tyche Geometrow, uwiadomienie
 w Przytomności Stron Obydwoch, lub zlecenie od nich
 do pilnowania tego Działu mających, Duktów
 Stron, na niniejszym Liędzie, Sądowni skazane
 wyżej opisanie, z Obserwacją wszelkich Miary-
 y Uroczysk na Ziemi znajdujących się w Du-
 kcie Stron wchodzących, na Mapę Graniczną
 Geometrycznie Przeniesioną, lub Przeniesioną, Potrze-
 nie Istotne, Gruntow Spor między Stronami, w Są-
 dzie swoim Stawiającymi, Czyniącymi, tudzież
 nazwiska Właśc, Wszelkich tak Sądnie
 jako

iako y Kollateralnie z sobą stykających się oraz wpa-
 dzie Uroczyska w Duktach miane, przez Rozmiar
 Geometryczny zakreślą, lub zakreśli. Przyznaki wykry-
 tu, w Duktach y między Duktami wchodzące, minuię
 y te które za Duktami będą, byleby w Duktach
 lub Prostogach wspomniane były, zarotuię
 lub zarotuię y też Mapę Graniczną Geometry-
 cznie, we wszystkim iak naydokładniej, według
 miary y nauki Ziemiomiarstwu tak aby kre-
 steniem swoim, z Istotą y położeniem Ziemi zga-
 dzata się sprowadzą lub sprowadzi, y One mapy
 szły da Bog. z limity przypadający Termin m-
 zey wyrażony wygotuię lub wygotuię, y Stro-
 nom z podpisami Rąk Swich wydadzą, lub
 wyda, a da uskutecznienia tego Działu y spro-
 wadzenia Ulr Geometrow, dając oraz Czas Sym-
 ze Ulr Geometrom, do delincowania Mapy do
 Urzędow Podkurnor Tytom y Latyczeg tudzież
 Prodek, Wiem dozwalając Czasu, Dzieło minuię-
 sze z Leczoleniem Swm, do dnia Dwudziestego
 Pierpnia Roku Terazniejszego 1701. z wolnym
 wprowadzeniem Imnych, Dekretom w Łachuy, będą-
 cym wyrażonych Urzędow y Sędow Limitu, La-
 chowując Stronom wszystkim tak Pryncypalnie
 Czyniącym, iako y pruwającym, Termin Stawie-
 nia się Lawity Mocą Dekretu minuięszego.

Jan Michalowski Komor Paniczny Komiatu Tytomny
 w tym miejscu Podpisz Urzędow Pan, Lat, y Prodekgo Minuię-
 w Angi na krym Polnym Protokule znajdując się, w te Poda

Lasparus Wyrychowski Camerar, Franz Districtg Latycz
 Andrzej Niebogorski Prosta Prosta Wiennicu

Między Dobrami Woią Kalenskimi

Miedzy Dobami Wsią Kaleriskim, WW y Ulbr Kaleriskich
y Innym Dziedzicznemi z Jedney a Dobami Wsią
Lubowiszczyną W. Andrzeja Dubrawskiego, Sędzię Grod
Zytomirskiego. Dziedzicznemi, z Drugiej Strony Dzie
to Liazdowe z dokonaniem Dużtu a w porządku
Odrysowania Mappy Limita.

Dziato się na Granicę wsporne będącym między Do
bami Wsią Kaleriskie WW y Ulbr Kaleriskich, y
innym Dziedzicznemi z Jedney a Dobami Wsią
Lubowiszczyną W. Andrzeja Dubrawskiego, Sędzię Grod
Zytomirskiego także Dziedzicznemi z Drugiej
Strony na Płocie między Teren Dobami położo
nym, na miejscu z kąd Dziedzice Dob Kaleriskiego
Obwód Granic Siodich, w Roku przeszłym zaczęli
przy kęcie czyli stykaniu się Grontow Dob Wsi Hor
baczow, do Dob Wsi Chodakow, WW y Ulbr Choda
kowskich, y Innym Dziedzicznych należących. Dnia
Dwudziestego Osmego Maja Roku Tysiąc Siedm
set Osmnastego Lieruszego.

W Przytomności WW. y Ulbr Jakoba Kosciuszka
Viceregenta Liem Dronuckiego, Pawła Michatowskiego
Podsiół Pitkiego, Jana Wtochowicza Felicjana Pachy
nowskiego, Wawrzyńca Lisowskiego y Innym Wiele
Osob na Liard niniejszy przybyłych, Niemniej Woz
nego Opatrzego, Łukasza Kirylewicza akt Ter
razniejszy przywołującego.

Umie
==

Urzędy Podkomorski Graniczny y Linijski Komornicze Liaz-
dowe Lutomirskie, na wezwanie prawne, Prawne Włwy
Ułt Driedziow Dob Wsi Kaleniskie, za okazaniem De-
kretu Sądu Linijskiego Lutomirskiego, między Strona-
mi, na akcie y w komparacji, wyrażonemi, dnia 27. O-
ctobris Roku 1778. w Lutomierzu, na Kadeney, po S. Jan-
ciszku, Serafickim, zapadłego, Sprawę Ninieyszą na Pole
odzytaiącego Niemnię Linijskich, a uszczególnoszą
Ostatnię, w Roku przeszłym 1780. dnia 16. Sierpnia przez
Urzędy Swoje Liazdowe, Nastapił. Termin Liazdu Ni-
nieyszego, do dnia dzisiejszego na akcie wyrażonego Od-
ręczenia, na Gront wsporze będący na akcie wyrażo-
ny Liazdowy, Jurysdykcyą swoją Sądową, nie uwatcza-
jąc Prawom y Własności grontów żadney Strony, ufunda-
wali, y Woznemu Sądowi Swoemu obecnemu, ze wszelkim
bezpieczeństwem obwołać, a dla zbliżającego się ku Zach-
dowi Stona, do dnia jutrzejszego odwołać rozkazali.
a Nazajutrz to jest dnia dwudziestego dziewiątego Maja
Bz Jurysdykcyą otworzywszy, Woznemu Sądowi Swo-
mu obecnemu, obwołać, y Stron do rozprawy prawney
przywołać rozkazali. = Na którym Terminie Uł Alex-
ander Stryi, Bazyl Synowiec Lupsay, Jakób, Jan
Alexander, Jan, Stefan, Michał, Jan, y Stefan Tymor-
szekowicz, Jan y Jegor Imienia Jan Leskiwiczowie
Kaleniskcy, Bazyl Konstanty Chodakowsay Andrzej Ok-
szewski, y Inni Driedziow y Posesorowie Dob Wsi Ka-
leniskie, Powodowie y Pozwani, przez Uł Aleksandra

Lupskiego

Łupskiego, Kaleniskiego, Jednego z Powodów y Pozwanych
 Swym y Innym Imieniem oczewisto. W. Mikołaj R-
 sarz Grodzki Lutomir Jakob Regent Ziemi Kiełuckiej
 Bracia między sobą Rodzeni Jeskiewiczowie, Kalenicy
 Powodowie przez W. Jakuba Kaleniskiego, Regenta
 Ziemi Kiełuckiej, swym y Brata swego Imieniem
 oczewisto. W. Andrzej Dubrawski, Sędzia Grodzki Ly-
 tomir Dob. Lubowoszczany Dzielcie Pozwany y Powo-
 dowie, Wł. Jan Dubrawski Skarbnikowicz Smoleński
 Jakob Niedaszkowski, Jegor Imienia Łaleski, Andrzej
 Wiliowski, Piotr Wyhowski, Roch Sobieszczański, Powodowie
 przez W. Andrzeja Dubrawskiego, Sędziego Grodzkiego Lutomir
 Wł. Benedykt, Stefan y Piotr Medynowie, Na Aktorów
 Jegor W. Sędziego Grodzkiego Lutomir Pozwani przez Wł.
 Piotra Medynę, jednego z Pozwanych Swym y Innym
 Imieniem oczewisto, Wł. Michał Jan y Józef Kalen-
 icy Synowie Wł. Aleksandra Łupskiego Kaleniskiego,
 * Pozwani przez Wł. Aleksandra Łupskiego Kaleniskiego
 * Ojca swego, Wł. Leon, Sierżent, y Hieronim Nestraten-
 ki Chodakowscy, Piotr y Teodor Sułkowski Dob. Wł.
 Korbaczow Dzielcie, y Popszcrowie, Jan Aleksander
 Burgrabia Grodzki Kowalski, Samuel Teodor Paweł
 Daniel, Stefan, Paweł Jan, Jakob Malkiewicz
 Michał Ojciec, Jan Syn Wnuczowie, Michał Ojciec
 Samuel Syn Jarwicki, Piotr, Stefan Sylwester
 Józef y Leon, Kuleszenki, Paweł y Teodor Osmańscy

ki; Jan Łarenko, Jan y Tomasz Małkiewicz, Antoni
 Kotenko, Chodakowscy Przypozwan, przez W. Alexandra
 Małkiewicza, Chodakowskiego, Burgrabiego Kowalskiego
 oczewisto. Ulr Stefan Jan Bazyl, Jakob y Eliasz Prze-
 galin'scy Bazyl, Mozkowski, Jan Michat Samuel Antoni
 y Jan Potopalscy Daniel y Stefan Jaszczenkowie, Antoni
 y Bazyl, Hryszczenkowie Alexander y Maciej Romanow-
 kowie Dydkowscy, Andrzej Jakob, Nicefor y Andrzej
 Rogalowie Ławadscy, Dobr Chodakow Dziedzice y de-
 sesorowie Przypozwan, przez Ulr Samuela Potopalskiego
 Jednego z Przypozwan, swym y Innym Imieniem
 oczewisto, Ulr Jerzy Szkuratorski, przypozwan przez Se-
 gora, WW. Lemian z Rokozyc Miecznik Sieradzki Dylice,
 y Felix Syn Pagowsky Przypozwan przez W. Felixa Pa-
 gowskiego Miecznikowicza Sieradz: swym y Dyca swego
 Imieniem oczewisto. W Stanisław Woynarowski, Sta-
 Mirhorodzki, Dobr Wsi Strzemigroda czyli Bahrynowicz
 Dziedzic, Przypozwan, Oczewisto Ulr Piotr Teodor An-
 drzej Michat Eliasz Nicefor y Joachim Kozowie Ła-
 kusitowie, Powodowie y Pozwani, przez Ulr Teodora Koz-
 Łakusita iednego z Powodow y Pozwan, swym y
 Innym Imieniem Oczewisto, Ulr. Hrehory Samud, y
 Michat Kizilinkowie Chodakowscy Dobr Czasu Kalen'skie
 Dziedzice Powodowie y Pozwani przez Ulr Hrehorego Cho-
 dakowskiego, swym y Innym Imieniem Oczewisto, Ulr.
 Michat Staborowski, przypowiadający się Oczewisto, Ulr.
 Jan y Andrzej Kozowie Łakusitowie przypowiadający
 się, przez Ulr Jana Łakusita, swym y Brata swego
 Imieniem

Imieniem Oczuwisto. Ulr Marcin, Prokopenko, Kalcński, przy-
 powiadający się Oczuwisto, Ulr Łukasz Łutyko Kalcński przy-
 powiadający się, oczuwisto, Ulr Jeremiasz Suprunenko Che-
 dakowski, przypowiadający się, oczuwisto, W. Paweł Kobi-
 dowyga Imion Korytowski Major Regimentu Pięszego
 Ostrogskiego, y Magdalena Stepkowska Pierwszego, nie.
 Gdy W. Stanisława Baczyńskiego Chorążego Dytmir
 powrotnego zaś teraz Matczństwa tegoż W. Korytow-
 skiego, Majora Regimentu Ostrogskiego Matczkowie
 Dobr Wsi Lipian Dożywotni Posesorowie, przypozwani
 przez Ulr Jana Wtochowicza Umocowanego, Ulr Ba-
 zyli Oyciec, y Grzegorz Syn Jeskiewiczowie Kalcńscy
 przypowiadający się przez Ulr Grzegorza, Kalcńskiego, Syn
 y Dyca swego Imieniem oczuwisto Stawili się y Spory
 prawne między sobą mając Sprzeczki czynili; Których Sąd
 Urzędow Liadzowych wystuchawszy, Ponieważ Działem
 Liadzowym Urzędow Podkomorskiego y Liemskiego Ko-
 morniczych Poprzedniczych, Roku 1700 Dnia 27. Zwie-
 tnia nastąpiłom Komparacya Dokumentow, przez
 Strony w Komparacya, wtenczas y teraz wchodzący
 iest nakazana, a ta przez niektóre Strony zupełnie za-
 kończona, szczególnie tylko, przez W. Stanisława Woy-
 narowskiego, Ulr Michorodkiego Dziedzica Dobr Wsi
 Strzemigroda, czyli Bahrynówiczi, y W. Korytowskich
 Majorow, Woysk Koronn Regimentu Pięszego Ostrog-
 skiego, Dobr Wsi Lipian Dożywotnich Posesorow
 uskuteczniową do tychczas nieciest, Przeto Sąd przy-
 chylając się do Dekretu, w gorze Wyrażonego Liadz-
 owego

dowego nakazuje, aby tak W. Woynarowski Słta Mirchor
 Dobr Szemigroda czyli Bahymowicz Dziedzie jako y Słta
 Korytowsy Dobr Lipian Dożywotni Pofesorowie Dokumen-
 ta wszelkie Granice Dobr Kaleniskiego y Lubowiszczany czyli
 w Piętach czyli w Węgtach obiasniające, tak w Naturze
 jako y przez Summaryusze, Komportowali y Komunikowali
 ato natychmiast. A ponieważ W. Woynarowski Słta Mircho-
 rod Komportował y Komunikował y ze dostatecznicy Komporto-
 wał niemoże do Przysięgi zabierać się. Przeto Sąd Urzędu Liaz-
 dowego Semuz W. Woynarowskiemu Słcie Mirchor na Prze-
 telną Komportacyą Przysięgi dozwala, i. Podać się Woźny/
 A gdy WW. Kalenscy Dziedzie Dobr Wsi Kaleniskiego Be-
 gor W. Woynarowskiego, Słte Mirchor od Przysięgi na Kom-
 portacyą uwalniaia y Komportowaniemi kontentuią się. Prze-
 to Sąd za wykonaną przez W. Woynarowskiego Słte Mir-
 chordeckiego Przysięgę przyiąwszy od dalszej Komportacyi
 uwalnia. Co zaś do Komportacyi od WW. Korytowskich Dobr
 Wsi Lipian Dożywotnich Pofesorów przynależy, Ponieważ
 WW. Korytowsy, niemożnosia Komportowania składaią
 się y ze wszystkie Papiery niebrzynich jako Pofesorach Do-
 żywotnich ale przy Sukcesorach niegdy W. Antoniego Ba-
 czyniskiego, Podsejka Ziemi Tytomir jako Dziedzicach Sa-
 downie bydz' wnoszą, alij iuz Komportacyą na poprzedniczych
 Semminach Liazdowych zaspokoili, y WW. Kalenscy y Inni
 Współ Dziedzie Dobr Wsi Kaleniskiego, od tej Komportacyi
 WW. Korytowskich Matrakow, uwalniaia. Przeto Sąd
 przychylaiąc się do zadania Stron Tychże WW. Korytow-
 skich Matrakow od dalszej Komportacyi przez WW.
 Kalen-
 3

Kaleniskich dawniej pretendowanej uwalnia, y Sprawę Pryncypalną wprowadzić nakazuje, a wprowadzeniem Sąd Urzędu Podkomorskiego, Kontrowersyi Stron wystuchawszy. Potrzebne być w Sądzie swoim złożenie tak Inkwizycyi na Przyszłym Terminie wprowadzonych, iako y Mapp Geometrycznych, przez Ulr Geometrow, delincować nakazanych uznaić ató natychmiast. a Ponieważ Inkwizycye Strony obie we dwóch Rotulach zapieczętowane, każda po iednym Rotule złożyli. Przeto zadosyc uczynić Strony obie Wyrokiem Sądu swego uznaić. Co zaś do położenia Mappy Geometryczney Ponieważ Strony Obie niemożnością sprowadzenia Ulr Geometrow wymawiaią się y te Mappy dopiero na przyszłym Terminie z Limity przypadającymi, położyc ofiaruią. Przeto Sąd przychylaiąc się do żądania Stron, nakazuje aby Strony Obie też Mappy, na przyszłym Terminie z Limity niżej wyrażoney przypadającymi, położyli. Ponieważ zaś W. Dubrawski, Sędzia Grodz. Lytomir, Dobr Lubowszczyzny Dziedzie, Kontynuacyi czyli pociągnięcia Reduktu swego iakoby niedokonzonego, a Terminu a' quo skład w Roku 1779 zaczął, aż do Węglow Dobr Wsiow Lipian y Strzemigroda czyli Bahrynowicz, w Sądzie swoim domaga się. Przeto Sąd Urzędu Podkomorskiego, przychylaiąc się do żądania Jegoz W. Dubrawskiego, Kontynuacyi czyli dalszego ciągnięcia Duku dozwala iąc, Jurysdykcyę swoją na żądanie Jegoz Dziedzica Lubowszczyzny, pod Wic Kaleniskie, skład Terminum a' quo Reduktu swego, w Roku przeszłym 1779 zaczął przenosić. Appellowali WW y Ulr. Kalenscy y Inni Dziedzice y Polseforowi Dobr Wsi Kaleniskiego, do Przewięt Trybunatu Koron Lubels, w punkcie dozwolenia dokonczania Duku

Ulrd
S

Wice Dubrawskiemu Sędziemu Grodz. Lutomiejskiemu, Sąd
 Jey Appellacyi niedopusił. A przemiędzy Jurysdykcyą pod
 Samą Wsią y Ogrod W. Mikołaja Kaleniskiego, Pisarza
 Grodz. Lutomiejski nakazuje aby W. Dubrawski powtomie
 Redukt oswiadczony zaczynał; y Sąd swój prowadził
 ato natychmiast = Zaczął tedy W. Dubrawski Sędzia
 Grodz. Lutomiejski Dobr. Wsi Lubowoszczyzny Dziędzie Pow-
 tomie Redukt swój przy Samej Wsi Kaleniskiej pod
 Plotem Ogrodu W. Mikołaja Kaleniskiego, Pisarza Grodz.
 Lutomiejski od Putnocy położonego, na miejscu gdzie y
 w Roku 1779. Redukt swój zaczynał. przy Strumyku
 czyli Rzece niewielkiej od Wschodu ku Zachodowi pły-
 nącej, mianując te Rzekę czyli Strumyk Rzeką
 Mowstwą y tam stanowiący obrociwszy się obliczem na
 Wschod Stonia, oswiadczał, iż dalszy Dukt swój Pro-
 wadzić będzie tą Rzeką przez Siebie Mowstwą, na-
 zwaną przeciwko Wodzie na Wschod Stonia, y cokol-
 wiek Plot y Grontow. po prawej Rzece zostawać będzie.
 to Wszystko do Dobr. Lubowoszczyzny co zaś po Lewej
 to Wszystko do Dobr. Kaleniskiego, należeć powinno.
 Strona zaś Obwodu pilnująca Dziędzie Dobr. Kalen-
 iskiego, zaświadczała się, iż ta Rzeką Koniec Wsi
 Kaleniskiego, po pod Ogrody płynąca, nienazywa-
 się Mowstwą, ale kormą Rzeką, od Uroczyśki korm-
 my nurt swój prowadzącą, y nie z Mowstwą, nie
 łączącą się, która oddzielnie w Rzekę Berdycką przy
 Pięcie Chodakowskiej, przedtym wpadała y dopiero ta-
 3

Rzeczka Berdyżka, tamże Mowstwą razem łączyla się. Ale teraz
 iux z Rzeczką Berdyżką, nie łączyla się, gdyż Dzierżycie Lu-
 bowszczyzny Rowem pod Samą Wiosną Kaleniskie w Poprzek,
 przekopanym obrocit Ja, do Rzeki Mowstwy y Młyn-
 now Swoich Lubowskich. Mowsta zaś Rzeczka która Gra-
 niczy Dobra Kaleniskie z Dobrami Lubowszczyzną od
 Młynów Liplańskich wzięwszy się Jazie Środkim z
 rokiego Błota iak Dukt swój Dzierżycie Kaleniskiego
 w Roku 1779. prowadzili, a Śwenta z Krónych Obwod Dzier-
 życie Lubowszczyzny, zaczyna, po Obydwóch Stronach
 Rzeki, przez siebie Kormą mianowaney, Ciz Dzier-
 życie Kaleniskiego, aż do Środka Szerokiego Błota
 y istotney Mowstwy Rzeki, do Dobra Kaleniskiego
 nalezieć allegowali. a daley t.ż. Rzeczka, przez siebie
 Mowstwą, a przez Dzierżycie Kaleniskiego Kormą, mia-
 nowana, ku Wschodowi przeciwko Wodzie za Wiertem
 prowadzi, Długi przeciąg, aż do Uroczyśka Kormy a
 tam z Lewey Ręki ten nurt, niewielkiej Rzeki, z
 Lasow przychodzący, y Uroczyśko Kormie zostawiając
 a Brzegiem daley Obszernych, Błot z Prawey Ręki, po-
 łozionych, iakoby iednym Nurtem, mierzając Rowu Ko-
 nice niedawno przez siebie dla zpadku Wody, do Młyn-
 now Lubowskich przekopanego, o tokci blisko dwudzie-
 tu Czterech, położonego, miejscami Łozami, miejscami
 Brzezina, młoda, po części zarostym, dalszy Dukt cią-
 gnot; y opowiadał, iż ta Rzeczka z Lewey Ręki, do
 Duktu, z Lasow przychodząca która Dzierżycie Kalen-
 skiego, Kormą być mienia, w tym samym miejscu
 w Konie

w koniec Rowu iak się Uroczysko Kormwa zaczyna w Rze-
 czkę Moustwą wpada y ta Rzečka Moustwa Brzegiem Same-
 go Uroczyska Kormy płynie tym miejscem iak Dukowoy
 W. Dziedzie Lubowszczyzny prowadził Strona zaś Obwo-
 du pilnująca Dziedzie Dobr Kaleniskiego, przeczając temu
 opowiadali. Iż ta Rzečka Kormwa iak powzięta nurtowoy
 z Lasow w lewoy ręce Duktu Gorajmowskiego potoczonych
 tak osobliwym Nurtem którym Dziedzie Dobr Lubowsz-
 czyzny Obwód swój prowadził aż do Wsi Kaleniskiego
 idzie, y nigdzie z Rzečką Moustwą: która opodal od Duk-
 tu, aż na środku Szerokiego błota od Dobr Lipian ciągną-
 cego się znajduje się, w tym miejscu nidać się miejsce
 zaś w którym Dziedzie Lubowszczyzny Rzečką Mow-
 stwą znajdować się mieni. przedtym zawsze bywało Su-
 che y do przysucia łatwe, ale gdy Dziedzie Lubowszczy-
 zny Row Obzerny przekopał, tedy Woda z Błota Łata-
 znego, Burtami Rowu wsparta, rozlata się po błocie y
 brzegu błota po pod samym Uroczysko Kormwa, potym pro-
 wadził Dukt dalszy, Dziedzie Lubowszczyzny ku wscho-
 dowi Stonica udając się po pod Uroczyskiem Kormwa Kra-
 jem Błota Szerokiego, częścią Łozamiłczyską, Brzezni-
 kami Łarostego, zawsze wprawoy Rzece będącego iakoby
 Nurtem Rzečki Moustawy, przeciwko wodzie ale sąż za-
 dnych znakow, Nurtu tej Rzečki niewidziat tylko wo-
 dę po błocie wszędzie rozlaną y przyprowadził do Wysia
 Błota Wielkiego, z lewoy Reki przychodzącego y z drugin
 błotem

błotem Obszernym między Dobrami, Kaleniskim a Lubowszczyzną potworzonym łączącego się, a przy tym Uysciu Błota jednego w drugie gdy dla wielkich bagnow przejść niemożna było pokazywał Działcie Dobr Lubowszczyzny na Brzegu Uroczyśka Kormy przy błocie zatacznym stojąc miejscu w którym Duke swój determinuje ad quem o Łokci blisko Trzechysięcy, potworzone na Błocie y Płasczyźnie aż za środkami Drugiego Błota od Dobr Lipnian ciągnącego się opowiadając iż Rzeczka Mowstwa aż do tego Błota które Działcie Dobr Kaleniskiego zatacznym Błotem nazywają Samym Brzegiem po pod Kormą Nurty swój miała na Wschod Stolica tu zaś przy Uysciu Błota w Błoto wprawia na południe ku Młynom Lipiańskim obróciła się y na tym miejscu, opodal skazanym, zgadzając się na Termin, ad quem z Działcami Dobr Kaleniskiego, przy Piętach czyli Węglach Dobr Lipian y Strzemięroda czyli Bahynowicz, obwód swój powtórnie zaczęły Działcie Lubowszczyzny zakończył, Wnosząc iż w tym miejscu na szerokim błocie, które skazuje, przy Rzeczce Mowstwie Słtery Pięty czyli Węgły Dobr różnych, schodzą się, to jest Jedna Dobr Nowakow W. Dubrawskiego Sędziego Grodz. Lutomir od południa druga Dobr Wsi Kaleniskiego, WW y Ułtr Kaleniskich y Innych, od Północy Brzcia Dobr Strzemięroda czyli Bahynowicz W. Woynarowskiiego Słty Mińhorod od Wschodu Limowego, Czwarta Dobr Wsi Lipian Sukcesorów nigdy W. Antoniego Baczyniskiego, Podsekka Lieru Lutomir Działcznych od Wschodu Litniego y na poparcie Tej allegacji Strony Duke kończącej Stanisław Ułr Tomasz Łotański

Łętoszkowski, Administrator Dobrej Wsi Liplan z Poddane-
 mi Liplańskimi, to jest Brohymiem Szmahuniem O-
 stapem Hawrylukiem Iwanem Leszczenkiem Bereszkim
 Szmahunem Nykonem Hryszczankiem Sakze Podda-
 ni z Dobrej Wsi Strzemigroda czyli Bahrynrowia Ro-
 bocze Jhnat Ostapczuk Martyn Sakimczuk Jhnat Ste-
 paniczuk Tymoch Stepaniczuk Matwiej Petrenko, Sakin
 Jliczenko iednomyslnie wszyscy uznali iż w tym miej-
 scu, które Dziedzic Dobrej Lubowszczyzny ukazuje na
 błocie Obszernym gdzie y Dziedzice Kaleniskiego, przed
 Lat Dwoma Dukty swoy zakończyli zchodzi się Cztery
 pieczy wyrażone Nowakowska od Lubowszczyzny Kalen-
 ska Liplańska y Strzemigrodzka czyli Bahrynowska
 o Murcie zaś Rzeczki Morosowy od Młynów Liplańskich
 powziętey czyli leżącym brzegiem czyli Środkiem Mosta
 idzie radnoy niemając Wiadomości, Ponieważ po ca-
 tym Błocie równie Woda rozłana a Muru Rzeczki
 widzieć niemożna, = Manifestowali się ww. y Ulr Ka-
 leniskiy y Jnni Dziedzice y Pofesorowie Dobrej Wsi Kalen-
 skie, przeciwko W. Andrejowi Dubrawskiemu, Sędziemu
 Grodz. Litem Dobrej Wsiow Lubowszczyzny y Nowakow-
 Dziedzicowi, oto iż tenże Obwiniony po mimo prawo
 zwyczaj y praktykę uczyniwszy. Redukt, na Termi-
 nie z Dekretu Licm Lytomn dnia 20 Maia, Roku 1779
 przypadającym, dopiero po uczynionych Duktach, y Re-
 duktach po wyprowadzonych z Obojcy Strony Inkwir-
 dyjach.

żyjących y po zatwierdzeniu zupełnym, przez Sienników Kompen-
 tacyi Dokumentów, na Terminię szwarcę Limity przy-
 padającym Sądowi dopominał się doprowadzenia Du-
 ktu swego, dawniey iak się nadmienito raczącay Ter-
 minus a' quo per quem et adquem po mimo Dokumen-
 ta y wszelką sprawiedliwość doprowadzonego, zyskat po-
 dtug swego ządania zezwolenie oraz iak się tylko po-
 dobało doprowadzając niu iako Dukt swoy Rzeczka od Sielisk-
 ka kormy teraz w Pofesyi WW. Pagoniskich będącego iedną
 Naturę z Dobrami Wsią Kaleniskim mającego, płynącą
 a' przez W. Obwinionego, niestusznie Mowstwą nazwaną
 na własnych Frontach od Wiekow do Dobr Wsi Kalen-
 skie należących, y teraz wposiadaniu spokojnym az do
 rząd WW. y Ulb Manifestujących się zostających nigdy
 dotąd od nikogo niekwestjonowanych Roznymi Doku-
 mentami, iako to Dekretami pierwszym Roku 1616
 dnia 26 Augusti drugim Roku 1617. dnia 19. Kwietnia y
 Trzecim tegoż Roku y miesiąca Trybunał zapadłymi
 tegoż Roku, dnia 15. Julii w Grodzie Lutomir przez
 Woznego zeznaną Pofesyi Relacya 1620. dnia 20. Xbris
 w Liplanach spisana a' do Akt Grodz Owruckich Roku
 1759. dnia 23 Julii wposob Oblaty wniesioną Mię-
 dzy Dobrami Kaleniskim ziedney a Dobrami Lipla-
 nami nastapiową Granicą 1622 dnia 23 Julii w Dobrach
 Wsi Kaleniskim spisanym a' do Akt Grodz Kijowskich
 Roku 1691. dnia 30 Augusti, per Oblatami podanym
 polubowinym z Ograniczeniem Dekretom Dobr Wsi
 Kaleniskie

Kaleniskie od Dobrych Chodaków y Innych tudzież De-
 kretem Ziemi Łytwi y Innych; Dokumentami Dobra
 Kaleniskie Dziedziczne WW y Ulr zalegających się nigdy
 niewątpliwie ewinkującemi zabezpieczonych Kormi-
 num a'quo wsamey wsi Kaleniskie uczynit y Jurys-
 dykcyą sądową na tymże miejscu, nad Rzeczką Kor-
 mą od Uroczyśka Kormy płynącą z Moustwą Rze-
 czką nieciągącą się od Ogrodu W. Mokotara Jęskiewicza
 Kaleniskiego Pisarza Grodę Łytwi domieszc' usitował
 y domieszc' z kąd ruszywszy się z Urzędem Podkornor-
 skim wstasnym Grontem Ulr Kaleniskich też Rze-
 czą Kormą przez W. Obwinionego Moustwą mianowaną
 do Siedliśka Kormy Tenże Urząd Podkornor przeszedłszy
 w poprzek Rzeczkę Kormę z Srodka Grontow WW y Ulr
 Kaleniskich od Putnowy płynącą przyprowadził gdzie
 Urząd Podkornor na Groncie Korma nazywającym się
 W. Dubrański zastanowiwszy równym błotem pro-
 wadził Tenże Urząd do Rowu przez siebie przy brzegu
 Ulr Kaleniskich na błocie dla sprowadzenia z srodka
 błota Rzeczeki Moustwy przed lat kilka wykopanego.
 Który row zausze poprawując tyle uszkodzenia Dziedzi-
 com Dobrych wsi Kaleniskie czyni, że y z Rzeczeki Kormy
 w tenże Row pojęści Woda wpada a Nurt-swoy psu-
 ie y z Łatażnego, Błota płynąca Tymże Brzegiem
 Woda pomienionym Rowem, w poprzek całego Błota
 przeczniętym, przyięta y zatamowana, zatapia się
 nożęc z tego Mieysca Grontem Kormiańskim po nad

Błotem

3

E Unge Polkom, prowadzący postanowił w tymże Ręce Kormian/ku nad Blotem
 Blotem czystym y rownym, żadnego Muru, z tego Dre-
 gu, niemającego y skazywał o kilkoro Stary na Srod-
 ku Blota stykanie się Grontow Strzemigrodz Liplaniskich
 Nowakowskich y Kaleniskich przy Rzece Moustwie od
 Mlynow Liplaniskich płynącej gdzie WW y Ułr Ka-
 lenscy, y Inni Dobi Wsi Kaleniskie Dziedzice Duk-
 swoy skowczyli: które to takowe przez W. Dubrawskie-
 go Sędziego Grodz Lutomir Grontem własnym WW
 y Ułr Kaleniskich Dziedzicznym iako też Kormian-
 skim w Posesji WW Pagowskich Będącym prowadzenie
 Duktu żeby nieubliżać Prawom y używaniu Spokojne-
 mu Manifestujących się oraz Rzeki Kommy swoim Mur-
 tem, w grontach własnych, Ułr Manifestujących się,
 popod Same Ogrody płynącej, a przez W. Dubrawskiego
 Sędziego Grodz Lutomir niestusznie Moustwa, nazywane
 / albowiem Moustwa od Mlynow Liplaniskich Murtem
 mająca srodkim Blota meat swoy miała a teraz
 pokopanemi Rowami, przez W. Dubrawskiego Osu-
 szona, zostata żeby żadnych znakow, granicznych nie
 determinowata WW y Ułr Kalenscy, y Inni Dziel-
 dzice y Posesorowie Dobi Wsi Kaleniskie Manifes-
 tują się = Zaswiadczaia się WW. Demian Dydie
 Miecznik Sieradzki, y Felix Syn Pagowsky, na Moccy
 Prawsobie sturzących Uroczyszcza Kommy niewątpli-
 wi Dziedzice przeciwko W. Andrzejowi Dubrawskie-
 mu Sędziemu Grodz Lutomir Dobi Wsi Lubowicz-
 zny Nowak y Innych Dziedzicow, iż W. Obwinie-
 ny mincy zwazając na Prawa WW. zaleających się
 Grontem

Grontem własnym Dziedzicznym przesyłszy Rzeczka Kór-
 mą upornie y bezprawnie Duki swoy graniczny prowa-
 dził bez względu nawet nato że W. zatacy się y w Dekret
 Sądu Łupetnego Litem Łytomid z W. Oskarżonym nie
 wchodziłi przecie W. Obwiniony prowadząc Tymże
 Grontem na błocie od Łatażnego płynącym przy brzegu
 mienit iakoby Rzeczka Moustwa swoy nurt na Sianozę-
 ci W. zatacy się miała a że żadnych Znaków także
 Rzeczki nieokazywał ponieważ Rzeczka Moustwa Począ-
 tek y meat swoy od Młynow Liplaniskich bierze y nurt
 swoy niedochodząc Środkim Błota Łatażnego okazuje
 a z Rzeczka Kormą niełączy się a W. Dubrawski przy
 brzegu Dziedzicznym Kormianiskim W. zatacy się
 Row wprostek Moustwy chcąc potążyć z Rzeczka Kormą
 mianując ja sobie bydz Moustwą przez własną Siano-
 zęć przekopał, y tym Rowem tak w Sianozęć przez nie-
 prawne przekopanie Rowu iako też w Grontach niekwe-
 styonowanych uszkodził a zatyń ościważność pomienio-
 nego Duktu, grontem własnym ww. zatacy się pro-
 wadzonego Manifestuje się = . Remanifestował się W.
 Andrzej Dubrawski Sędzia Grodz. Łytomid Dobr. Lubow-
 szczyzny Nowaków y Innych Dziedzic, przeciwko ww. y
 Jhmose Parom Kaleniskim Dobr. Wsi Kaleniskie Dziedzic-
 com y Pósesorom, tudzież ww. Demianowi Miecznikowi
 Sieradzi Cyca, y Felixonowi Synowi Pagowskiemu wteyże Wsi
 Kaleniskie, niektórych Części Dziedzicom, oto: Jsi Jhmose
 będąc przytomni na Pierwszym Liedzic Urzędow Gra-
 nicznym

Granicę y Litem Lutomie jako Demanifestujący się zaczynać o-
 kazywanie Rzeczki Moustwy od Błota Łatażnego, w Gronie
 ul. Kaleniskich znajdującą się, które Błoto Rzeczka Mow-
 stwa z Ła Wsi Lipian w W. Baczynskich płynąca mimo
 Błota Łatażnego czyli iak wyrażają w Manifestacie swoim w W.
 Pagowskiej przez Błoto Łatażne płynie y Nurt swój na Brzegiem
 dalej koto Uroczyska Kormy, którą Moustwa z Błot rozmych
 Meaciki ściągają się y też Rzeczki Moustwy, wzmacniają y
 ta Dokumentami Roznemi, a' osobliwie Działami y Kordziat-
 kami, między ul. Kaleniskimi y Chodakowskimi y same-
 mix ul. Kaleniskimi Jesiepowiczami y Jeskiwiczami jest
 wyrażona y za znak graniczny potozona Rzeczki zas Kormy
 iako żaden Dokument nie okazuje, ani Rzeczki Łatażnego
 tylko Błotem też Dokumenta nadmieniamy, lubo w W. Dema-
 nifestujący się Redukt od Dobr Wsi Kaleniskie zaczął z kąd
 największa Kłotnia między Semix ul. Kaleniskimi a Ni-
 nicyszym W. Demanifestującym się bywała y do Granicy z ul.
 Chodakowskimi a Kaleniskimi, Rzeczka Berdyczka idącej
 która w Rzeczka Moustwy wpada, tąż Rzeczka Moustwa, pro-
 wadził, aże ul. Kaleniskiej mając Dekret Litem Lutomie
 do rozgraniczenia między tylko Wsią Lubowszczyzną a' Wsią
 Kaleniskie, nie tylko Lubowskimi ale y Nowakowskimi Gronta-
 mi, bez okazania najmniejszego Meatu, Rzeczki Samemi
 Siarozgami, W. Demanifestującego, Dukt swój prowadził
 dopraszał się Urzędu Ninicyszego Granicznego, ażeby okazywany
 Dukt na pierwszym Lieżdzie między Nowakami y Lubow-
 szczyzną W. Dubrawskiego, a' Dobrami Wsią Kaleniskim był
 wprowadzony w Protokół, y dla tegoż w górę Rzeczka Mow-
 stwa, aż do Granicy Nowakowskiej Kaleniskiej Strzemięgnod-

kiej y Liplanskiy wraz stykającej się na Błocie po mi-
 mo Błota Łatańskiego y Innego Do Dobr Liplan należące
 go, Przypierających do Błota Nowakowskiego gdzie Samiz
 Ulr Kalenisey Terminum ad quem nieprzeczą w której
 Sprawie Inkwizycyjne iak pierwej y teraz Redukt okazywany
 są wyprawdzone a zaty m w pilności swojej iako dla ob-
 iasnienia Urzędu Łiarsdowego y Stron, nie Cudzego Grontu
 niezaymując tylko Rzeczke Moustwo okazyując Dukt
 swoy prowadził powtore Remanifestuie się — a po zakon-
 czonym sposobem wyżej opisanym Obwodzie czyli Redukcie
 powtornym W. Andrzeja Dubrawskiego Sędziego Grodz. Łytem
 y zapisanych Protestacyach y Replastacyach Stron Obydwu
 dalszych Kontrowersyi wystuchawszy Ponieważ tak dawniejsze
 Obwody Dziadziow Dobr Kalenskiego y Lubowiszczyny
 na Poprzedniczym Terminie Łiarsdu iako y teraźniejszy Dzi-
 adzia Lubowiszczyny powtorny Obwod czyli Kontynuacya Jego
 Sądowi okazane y cały Gront wsporze między Stronami, będą-
 cy długoscią y szerkoscia wzlegle naliczmi potozony y Ła-
 restami zastoniomy pod Oczy Sądowe tak iawnie podpa-
 dać niemoga aby lepszość Onych czyli Probabilitas, dla
 niektórych Uroczysk y przyznakow, a naywięcej Rzeczek
 y Błot przeciwnie sobie przez Strony graniczące Humacz-
 nych taturie rozezmana być mogła, Preto Sąd Urzędu Pod-
 komor Łiarsdowego, przychylając się do Dzieta Łiarsdowego
 Roku 1779. delincacya Mappy nakazującego, potrzebne były
 tychże Grontow y Obwodow na Mappę Geometryczną prze-
 niesienie Uznać, a dlatęy okiślenia aby Strony czyniące
 Ulr Geometrow Przysięgłych lub z nich iednego wspólnym
 Kosztom, sprowadzili obowięznie którzy to Ulr Geometro
 #Przysięgli
 wiey lub ieden z który Kolwiek Strony sprowadzony
 za
 3

za poprzedzającym przez Stronę, iedną Drugiej o Lieżdzie Rychze
 Geometrow Uwiadomieniem w przytomności Stron Obydwóch
 lub zlecenie od Stron do pilnowania tego Działu Mających Du-
 kta Stron Obydwóch tak nadawniejszym iako y na Teraz-
 niejszym Lieżdzie skazane z Obserwacją wszelkich miejsc Uro-
 czysk a naywięcej Nurów Rzek w Dukta Stron Obydwóch
 wchodzących na Mapy Graniczne Geometrycznie przeniosą lub prze-
 niesie Potożenie istotne Stronów Błot y Rzek wspo między Strona-
 mi, w Sądzie swoim stawiającemi, czyniących niemniej Chatup
 Ogrodów y iakiegobądź Budowli, y Uroczysk Duktaami Łażtych
 przez Rozmiar Geometryczny zakryślą lub zakreśli Nazwiska
 Wsiow tak pryncypalnie między sobą czyniących, iako też Sien-
 nie lub Pęganie przypierających poblizsze Geometrycznie a o-
 dlegleysze Geograficznie, tudzież wszystkie Przyznaki w Duk-
 ta y między Dukta wchodzące y w Obwodach przez Strony Czyn-
 nionych, wspomniane zanotują lub zanotują, Regule Dekre-
 tu Liardowego Roku 1779. uskutecznią lub uskutecznią, y Bez map-
 pe Graniczną Geometrycznie iak naydokładniejszy wemysłem
 według miary y Nauki Liemiomniarskiej aby Kresleniem swoim
 z istotą y potożeniem Ziemi zgadzatasię sporządzą lub sporządzą
 y One Stronom z podpisaniem Rąk swoich na dwa Exemplarze
 przed Terminem z Limity przypadającym wydać lub wydać.
 A dla sprowadzenia Utr. Geometrow, y uskutecznienia Działu niniey-
 szego, dozwalając Stronom, Urzędy Podkomorski Graniczny, y
 Liemski Komornicze Lutomii Liard niniejszy z Leczwoleń Stron O-
 bydwóch do dnia pierwszego Octobra w Roku Terazniejszym 1781.
 przypadającego odkładać y Limitować, Inkwizytorze Stronom Oby-
 dwom bez Rezerwy, pod miotkaną Pieczęcią, Urząd Podkomorski
 na odwrot oddać, zachowując Stronom Termin stawienia się Za-
 wiły y Innych Sądów lub Urzędów, na miejscu swoim sprowa-
 dzenia, Mocą Dekretu Niniejszego.

Jan Michałowski Komornik Graniczny Powiatu Lutomiejskiego
 w tym miejscu podpis Krzyżu Liem Lutomiejski w Orminalnym Prokuratorze
 dla w tej Powa Jan Płazakiewicz Komornik Liem Lutomiejski
 Między Dobrami Miasteczkiem Prazowem

Miedzy Dobrami Miasteczkiem Prazowem, W. Wojcicha Schabickiego Czesnika Nurskiego Driedzielnemi z jednej a' Dobrami przedtym Rudnikami, a teraz Syngurami zwanemi JW. Ignacego Kordysza Pisarza Litem Bractawskiego, Sędziego Seymowego, y Katarzyny Stębockiej Matrakow Driedzielnemi z Drugiej Strony Limita.

Dziato się na Gronie wporze będącym, Chrustami y Łozami zarostym, nad Rzeką Hutywą, czyli na Lewym Brzegu Tej Rzeki Hutywy, od Wschodu na Zachod Stroną płynącej nad samym wyrem Gniazda Rybotowa, na Tej Rzece iak Driedzie Prazowa niemi, zwaydującym się, między Dwoma Rudkami w Tej Rzekę wpadającemi, z których Driedzie Prazowa jedną Brodem Michalowskim, Drugą Smitą Rudka nazwał, Niedaleko dwóch wyniosłości Ziemi, Kopcami przez Driedzica Prazowa Mianowanymi, Miedzy Dobrami Litem Miasteczkiem Prazowem z Przyległościami, W. Wojcicha Schabickiego Czesnika Nurskiego Driedzielnemi z jednej a' Dobrami także Litem, Wsią przedtym Rudnikami a teraz Syngurami zwanemi y Innymi JW. Ignacego Kordysza Pisarza Litem Bract Sędziego Seymowego, y Katarzyny Stębockiej Matrakow Driedzielnemi z Drugiej Strony Dnia Szóstego Czerwca Roku Terazniejszego Bysiąc Siedmset Osmdziesiątego Pierwszego.

W Przytomności WW y Ultr Pawła Michalowskiego Podstol Belskiego, Eliasza Baranowskiego Czesnika Instanckiego Jozefa Beresowskiego Wojcicha Buczyńskiego Wawrzynca Lisowskiego, y Innych wielu naten Akc Zgromadzo-
mych

nych Niemnicy Opatzniego Woznego Jana Prokorenka Atk-
Niniejszy Przywołującego.

Urząd Podkomorski Graniczny Powiatu Łytwiń na Wezwa-
nie Prawne W. Woyciecha Schabickiego (czemika Nurnskiego
za okazaniem Dekretów dwóch Sądu Kupetnego Liem Łytwi
pierwszego dnia 24 Maja drugiego dnia 12 Junii Roku Prze-
sztego 1780. Na Kadencyi Święto-Filipskiej, między Strona-
mi na Atkie y w Komparacyi wyrażonemi zapadłych, Spra-
we Niniejszą na Pole do Sądu lub Urzędu Podkomorskiego
odsytarżących, tudzież Limity dnia 25 Pazdźernika Roku Te-
gorz na Gronie w sporze będącym, przez Urząd swój Podko-
morski uczynioncy niemnicy Prorogacyi dnia 18 Maja Ro-
ku Terazniejszego, 1781. w Łytwierzu datowaney, przez Są-
d Podkomor Powiatu Łytwiń wydany a' do Ksiąg Liem Łyto-
wiń Roku y dnia Tegorz u sposob oblaty wniesioney, Termin
Liazdu Niniejszego, na Dzień Dzisiejszy na Atkie wyrażony
oznaczający, na Gronie w sporze będący zięchawszy, Jurys-
dykcyą swoją Sądową, Nicuwtarzając własności Gronów
żadney Strony, refundował, y Woznemu Sądowi Swemu O-
becnemu, ze wszelkim bezpieczeństwem obwotać, a' dla zmi-
niającego się ku Zachodowi Stroncy, na Dzień Jutrzniejszy od-
wotać rozkazał, a Nazajutrz toiest dnia 7. Czerwca, Też Jurys-
dykcyą swoją otworzywszy Woznemu przywotać rozka-
zał, — Protestuje się Ję Ignacy Korolysz, Pisarz Liem
Bractawski, Sędzia Szymony, y Katarzyna Stębocka Mad-
zankowie, Dobr. Syngur alias Rudnik y Innych Driedzie
przeciwko W. Woyciechowi Schabickiemu (czemikowi Nurn-
skiemu, Dobr. Prarowa Driedziowi oto: — Ji niepodług
Granicy

Granicy Dobra Tychze, niby kopce byda' mianuia W. Schabicki
 Starożytno, które niedawnego czasu prywatnie przez Poprzedni-
 cych Posiadaczow Dobra Praxowa zostaty uczynione czyli zna-
 ki niby graniczne Urządzone na własnym Gronie Syn-
 gurskim alias Rudnickim Urzędowi Podkomor do ufundo-
 wania Jurysdykcyi, przestąpiwszy Granicę w Roku 1804.
 dnia 18. Maja w Księgach Podkomor Województwa Kie-
 skiego oblatowaną między Dobrami Rudnickami alias
 Syngurami a' Dobrami Praxowem nastąpioną ile chociaż
 Tychze wyrazy wspomina w. Oskarzony, iednakże nie w
 tym Mieyscu, a' Przeto by takowe Jurysdykcyi fundo-
 wanie uszkodzenia iakowego Gronom Syngurskim nie-
 przyniosło oto Powtore Manifestuią się Reptestował
 w Wojciach Schabicki Czesnik Nurstki przeciwko
 W. Ignacemu Kordyszowi Pisarzowi Liem Dracdo Sędzie-
 mu Seymowemu y Katarzynie Stębockiej Matrakom ze-
 iako między Dwoma Rudkami, iedną grnitą a drugą
 od Michalewskiego Brodu, Kopcow dwa granicznych, nad
 Rzeka Kuywą Gniazdem Rybotowa nieprywatnie ale
 Urzędowicie Starożytno iest wypanych, tak Między temi
 Kopcami Grona Praxowskie od Rudnickich oddzielają-
 cemi, podług aktu granicznego 1804. Roku, w aktach Pod-
 komorskich oblatowanego, y nastąpionego, W. Schabicki
 Czesnik Nurstki, Mieysce fundowania Jurysdykcyi o-
 kazat = . A po zapisaney Protestacyi y Reptestacyi Sęd-
 Urzędu Podkomor Liardowego, Strony do Rozprawy
 Prawney Wojnemu przywołac' rozkazat, na którym Ter-
 minie W. Ignacy Kordysz Pisarz Liem Dracdo

Sędzia

Sędzia Szymony, y Katarzyna Stębocka Matrakowie Dobryn-
gur z Przyległosciami Driedzie, Powodowie y Pozwami przez
Ułb Eliasza Baranowskiego Umocowanego, W. Felician Stębocki
Stół Kłowski, Dobr. Kodni z Przyległosciami Driedzie Powód y
Pozwany przez Jegoz, W. Woyciech Schabicki Czesnik Nierski
Dobr. Brzowa, Jankowice, Karpitowski y Trybysów alias Hon-
dyszcz Driedzie, Pozwany y Powód przez Ułb Jozefa Berzow-
skiego, Umocowanego, W. Jakób Anastazy Woronicki Miecznik
Owrucki. Pozwany y Powód przez Ułb Jakoba Jedorowskiego
Wielkiego Komwent Berdyczowski, WWO. Karmelitu w Rosyach
przez Wielkiego w Bogu Xiędra Janna od S. Andrzeja
Prokuratora Senior Jegoz Komwentu Berdyczowskiego Oczew-
wisto. W. Bartłomiej y Franciszek z Szczeniowskich pier-
wzego Hłotwinśka Powrotnego wraz Matzenstawa Bromni-
ska Bromisoy, Stolnikowie Wondensoy, Matrakowie Dobr.
Wsi Pisek Zastawni Pafesorowie, przypozwani przez Ułb
Jozefa Michalewskiego, W. Ignacy Komor Lini Kłowski Onu-
fry Kazimierz y Piotr, Miecznikowieczowie Czernichowsy, Hłot-
winścy, Bracia między sobą Rodzeni, Przypozwani przez
Jegoz, W. Rufin Koryński Miecznik Czerniechy, Przypozwa-
ny przez Jegoz, Stawili się y Spory Prawne między sobą
miedzi, Których Sąd wystuchawszy, Ponieważ Strony wszystkie
wymawiając się niegotowoscia, do Komportacyi Dokumentow
odłożenia Liardu Niniejszego, do Pory Jesienney w Sądzie
Swoim Domagają się, Przeto Sąd Urzędu Podkomor Liar-
dowego, przychylając się do żądania Stron, Liard Niniejs-
szy, do dnia dziesiątego Października, w Roku Terazniejszy-
szym Tysiąc Siedemset Osmudziesiąt pierwszym, przypada-
jącego, za pozwoleniem Stron Wszystkich, odkłada y Limi-
tuje Zachowując Stronom Termin Stawienia się Sa-
wity Mocą Dekretu Niniejszego.

Jan Michałowski Komornik Paniczny Łyżmowy

Mędzy Dobrami Kluczem Trojanów

Miedzy Dobrami Kluczem Trojanowskim W. Jakuba Ana-
stazego Woronicza Miecznika Owuckiego, Dziedzicznemi
z Jedney, a Dobrami Kluczem Szumskim WW. Hoto-
win'skich, y Innym Dziedzicznemi z Drugiej Strony
Finalny w Sprawie Granicznej Dekret.

Przeto się na Gronie w Sporze będącym, między Dobra-
mi Liamskimi Kluczem Trojanowskim W. Jakuba
Anastazego Woronicza, Miecznika Owuckiego, Dziedzicz-
nemi z Jedney, a Dobrami także Liamskimi Kluczem
Szumskim WW. Hotowin'skich, Sukcesorow nigdy
Michata Woronicza, niemniej Sukcesorow nigdy
WW. Teodora y Jerzego Danida Woroniczow, Dziedzic-
znemi z drugiej Strony, w Polu Krzakarni, rożnemi
y Łazami zarostym, przy lewym Brzegu Rzeki Sta-
weckiej od Łachodu Limowego ku Wschodowi Letnien-
mu, w czasie Powodzi, iak Dziedzic Klucza Trojanowski-
go, mieni, Sięk swoy mniący, a teraz wyschły, nieda-
leko Drogi z Dobra Wn. Tatarynowski do Szumska
przez Rzekę Stawecką przechodzący Dnia Dwuna-
stego Miesiąca Czerwca Roku Tysiąc Siedmset Osm-
dziesiątego Pierwszego.

W Przytomności WW. y Wn. Jakuba Fedorowskiego Bur-
grabiego Grodzkiego Piotrowskiego, Pawła Michatow-
skiego Podst. Belskiego, Antoniego Szyman'skiego Kom-
missarza Dobra W. Woronicza Mieczn. Ow. Piotra
Kuczeniowskiego, Wawrzyńca Lisowskiego, y Innym
Wielu na Ten Akt zgromadzonych, Niemniej Wóźnego
Opatrz nego, Fedora Bereziuka Akt Winieyszcy Przy-
wstąpił.

wstępującego.

Urząd Podkomorski Graniczny Powiatu Łytwińskiego
za wezwaniem Prawnym W. Jakuba Anastazego Wo-
ronicza Miecznik Owruckiego y okazaniem Dekretu Liem
Łytwiński Sądu Łupdnego, Dnia dwudziestego Miesiąca
Maja, w Roku przeszłym 1780. Między Stronami na
Akcie y w komparacyi Wyrazonemi zapadłego, Sprawę
niniejszą do Sądu y Urzędu Podkomorskiego na
Pole odsyłającego, Niemniej Limit Trzech, Pieniężny
Dnia dwudziestego Miesiąca Września, Drugiego Dnia
dwudziestego Szóstego Miesiąca Października, Trzeciego
Dnia dwudziestego Listopada, w Roku przeszłym 1780.
przez Urząd swój uczynionych, a uszczególnosci osta-
tniej, Liard ten na Dzień Dzisiejszy oznaczający na
Front w Spocie będący wyżej na Akcie wyrazony zia-
chawczy, Jurysdykcyą swoją Sądową nieuwolniając
własności Frontów żadnej Strony ufundował, y Wo-
źnemu Sądowi swemu obecnemu, obwołać a dla
zblizającego się ku Łachodowi Stolica na Dzień Jutrze-
jszy odwołać rozkazał a Nazajutrz to jest Dnia 13
Czerwca, też Jurysdykcyą otworzywszy, y Woźnemu przy-
wołać rozkazał, Strony dopisania komparacyi
zobowiązał, Na którym Terminie W. Jakub Ana-
stazy Woronicz Miecznik Owrucki, Powod y Powo-
ny Oczewisto, W. Ignacy Komor Liem Kłowski O-
nufry y Kazmierz Miecznikowicz Czerny Hotowiński
Bracia między sobą rodzeni, Pozwani y Powodowie
Oczewisto, W. Piotr Hotowiński Miecznik Czernie-
chowski, Pozwani y Powod przez W. Ignacego Ho-
towińskiego

Towińskiego, Komor Ziemi Kioowskiego, Brata swego rodzonego,
 Oczuwisto W. Bogumita z woroniczow pierwszego Wotkow-
 ska, Powstomego Matzenistwa Pieglouska Matka Jan y
 Alexander Synowie Wotkowscy Pozwani przez W. Jana
 Wotkowskiego Swym Matki y Brata swego Imieniem
 Oczuwisto W. Rufin Miecznik Czernichowski y Jozafat
 Lowczy Owucki Korycińscy Bracia Między sobą, rodze-
 ni Pozwani przez W. Rufina Korycińskiego Swym y Bra-
 ta swego Imieniem Oczuwisto; Stawili się y Spory
 Prawne między sobą mieli. Których Sąd wystuchawszy
 Ponieważ W. Ignacy Kotowinski Komornik Ziemi Kioow-
 skiej na Terminie Liadu dnia dwudziestego Listopa-
 da, w Roku przeszłym 1780. na Dylacyą Choroby za-
 brat się, przeto Sąd potrzebne bydzi zadosyć uczynienie
 Prawu, w zaprzysiężeniu Choroby prawdziwej przez te-
 goż W. Kotowinskiego, Komor Ziemi Kioowskiej uznać
 ato natychmiast. A ponieważ z zwykłą Uroczystością przed
 wyobrażeniem Ukazywanego Chrystusa Pana ukleknów-
 szy prawdziwą y niezmysłową, w czasie przeszłego Liad-
 u, Chorobę zaprzysięgł. Przeto zadosyć uczynić Prawu
 y Wskazaniu Sądowemu uznawszy, Sprawę wprowa-
 dzać nakazuje. a w wprowadzeniu potrzebne bydzi tak
 Mapp Geometrycznych, Dzielom Poprzedniczym Liado-
 wym, Stronom Delincować; przez Włr Geometrow na-
 kazanych, iako też Inkwizycyi; na tymże Liadzie przez
 Urząd swój wprowadzonych, położenie Sądzi; ato natych-
 miast, a ponieważ tak Mappy iako y Inkwizycye strony
 obie położyli a Inkwizycye przez W. Jana Wotkow-
 skiego

skiego, na niużcie Świadków, ieszcze niezaprzysiężone, więc
 Sąd wskazuje aby W. Jan Wolkowski też Inkwizycy, na
 niużcie Świadków zaprzysięgi, a to natychmiast, a' gdy W.
 Wolkowski: z zwykłą Uroczystością zaprzysięgi. Przed Sąd, tak
 Jegor W. Wolkowski w Zaprzysiężeniu Inkwizycy jako y
 Strony wszystkie, włożeniu Tychże Inkwizycy y Mapp za
 dosyć uczynie Wskazaniu Sądowemu uznawszy w sprawie
 rozpicieć się nakazuje a w Rozpicianiu kontrowersy Stron wy-
 stuchawszy, y one przez wszystkie Okolicznosć Rozstraszawszy y
 zważawszy, Ponieważ Strony Obie na Mocy złożonych w Sądzie
 swoim w Obzernych Summaryuszach mieszczących się Do-
 kumentow, jako to W. Jakób Anastazy Woronicz Miecznik
 Dobr. Klucza Trojanowskiego Dzieć, z Strony swojej Dzia-
 łow Trzech, to jest Pierwszy Roku 1617. Dnia 5 Julii w Troja-
 nowcach, między Pozostatą y Sukcesorami niegdy W. Wa-
 sylu Woronicza Pisarza Ziemi Kiońskiego, z jednej a' W.W.
 Filonem Michatem y Teodorem Woroniczami Bracia Mię-
 dzy sobą Rodzonemi, niegdy ^{# Alexandra} w Archonowicza Woronicza Sy-
 nami, nastąpiony a do Ksiąg Grodz. Lutomir Roku Jegor Dnia
 12 Julii, w sposób oblaty wniesiony, którym Dobra Szumsk
 Wolica Dworzec Leleznia, y Jatorynowska W. Filonowi Dobra
 Krosnia y Dnesze, Pozostatą y Sukcesorom niegdy W. Wasy-
 la Pisarza Ziemi Kiońskiego, a zaś Dobra Trojanowce stare
 y nowe, W.W. Michatom y Teodorowi Woroniczom dostatecz
 Drugi, Roku 1619. Dnia 14 Augusta, między W.W. Michatem
 z jednej a Teodorem z drugiej Strony Woroniczami Bracia
 Między sobą Rodzonemi Spisany a' do Ksiąg Grodzkich Ly-
 tomir Roku 1729. dnia 10 Feb. do Oblaty wniesiony którym
 Dobra Trojanowce stare y nowe, przez połowę Między dwoma
 Braci podzielone zostały, z takowym Uroczym Wyrażeniem.
 Za Drugą stronę Tychże Przeczek Piatu, Pan Fedor Woronicz
 puczuw

począwszy od Jozze Wady dawnoy na Lastryczu w Niz Rzeki
 ciekącej za Mokratyczką do Kamionki Rzeckiej upadającej
 w Piat razynac' wiecznemiszczu. Przysądżając sobie / w Niz
 Rzeckiej nieprzyutaszczając sobie / w Niz / swoje Ludy y Fol-
 warkow ma y powinien będzie. Na Jozze Rzece Kamionie
 jeden Stawek y Młynek, Michałowi Woroniczowi a Drugi
 Teodorowi Woroniczowi dostać się, w Puszczy też Nizy na
 Rzece Koszczy Rudnia, do której Groble y wszelkie Koszta
 wspólnym kosztem odprawować y pożytkami Zarówno Dzieć-
 lic się mamy. także y Osadzac' która się tam na Joz Rzece
 Rudnia zaczęła, piętym pożytkami zarównie podzielić się. Trze-
 ci w Roku 1641. Dnia 20. Febr' w Szumsku w Kopii tylko Mię-
 dzy ww. Michałem y Teodorem stryiami, a Jozym Da-
 nielcem Synowcem Woroniczami, po Śmierci w. Filona Wo-
 ronicza Podkornior Kłonskiego, bez Dotumnie z Jego Szwia-
 ra Leszkiego, Pozostatek Schemy Jego to jest Dobra Szum-
 ska Wolicy Dworca, y Leżniaka, na Trzy Części bez wapo-
 mnienia Granic Rozdziątek, Lapisu Obligationis, Roku 1644.
 Dnia 20. Mays w Szumsku datowanego, w Grodzie Kłons-
 kim Dnia 26. Maja Roku 1645 a' zaś w Grodzie szczy-
 kim Roku 1722. Terza 2da z Dem Judica Lmlem oblato-
 wanego, od w. Jozego Daniela Woronicza Skarbn Kłons-
 kiego Wojciechowi Lesickiemu, na Trzecią Część wsi Le-
 żniaka, w Summie Trzech Tysięcy, dwuchset złpów szczy-
 z przyłączeniem Młyna na Rzece Piat będącego, Rella-
 cyi Intromisyi woznego Roku 1665. Dnia 22. Maja, z Gro-
 da Włodzimir wyjętą, w Dobru połowę, Miasteczka Tro-
 ianówki; tudzież w Dobru wsi Koszczą, wcale nateraz
 pustą y Rudnią, na Koszczę będącą Urodz Jakubowi Wo-
 lanow

lanowskiemu z Młocj Dekidu Tryburatt sturaczy; z Obiazdu
 prywatnego Granic Dobr wsi Tatarynowski Roku 1743.
 Miesiaca Aprilis Trzydziestego dnia przez W. Jozefa Popie-
 la Kommissarza Dobr ww. aksakow, Dobr Tatarynowski Dwie-
 dziow, z Poddanemi Tatarynowickimi uczynionego do ksiąg
 Grodz. Lutomir dnia 18 Maiu sposobem Obłaty Roku 1781.
 Wniesionego Rzeczke Stawceke Dobrom Tatarynowcom, z Stron-
 tami kruchlickimi Lelczniackimi y Dworzecskimi iakoby
 za naturalną. Granicę stanowiącego Dekretow Liazdowych
 Tzech Pierwszego Roku Tegoz 1743. Dnia 1. Julii na Gronie w
 sporze będącym, Między Dobrami Tatarynowka ww. Ak-
 sakow Dziedzicznymi z Jednocy a Dobrami Miastem Tro-
 janowem, W. Woronicza Stty Ostro. także Dziedzicznymi z
 Drugiocy Strony z Oprowadzeniem y okazaniem Duku, przez
 Dziedzicow Dobr Tatarynowski. po Rzeczke Stawceke iakoby na-
 turalną Granicę a przez Jw. Woronicza Kasio Kiiagdaley po za
 Stawceka nastapionego, Drugiego, Roku 1744. dnia 30. Julii
 Samze Między Temiz Stronami, zokazaniem podobnym
 za naturalną Granicę Rzeczki Stawceckiej przez ww. Aksakow
 A zaś przez Jw. Woronicza Kasio Kiiowski, wyzey po za Sta-
 wceka Między Temiz Dobrami zapadtego, a do Ksiąg Grodzke,
 Lutomir dnia Pierwszego Marca, Roku 1779. w Sposob Obłaty po-
 danego, Trzeciego Roku 1778. dnia 7. Septem na Gronie Dobr
 wsi Dworca, Między ww. Broniwskimi Kótowickimi Wot-
 kowskimi Koryan'skimi y Jnnemi ziednocy a W. Woroniczem
 Miecznikiem Owruckim z drugiocy Strony Stronanego, a do Ksiąg
 Litem Lutomir Dnia 7. Novembris Roku Tegoz w Sposob Obłaty
 Wniesionego, którym Sąd Liazdowy z przeczytanych Inkwir-
 zycy, Sznurow dziesięć do Dobr Dworca, za Rzeczke Sta-
 wceka

weką naprzeciwko Siedliska Dworzeckiego, nieubliżając Nie-
 wtasciwym Dobr. Wsi Tatarsynowski z Dobrami wsią Dwor-
 cem Granicom przysądził, y wydzielił y kalkulacją z uży-
 wania pomienionego Gruntu, do ustanowienia y udeteminu-
 wania wtasciwych między Dobrami Tatarsynowską a wsią
 Dworcem Granic zawiesił y że ww aksakowie póki tylko
 Dobra Tatarsynowskę Dziedzieli, żadnego wstępu za Rzeczka
 Stawicką poddanym Dworzeckim nieodzwovalali, Sądziez
 Manifestu y Relacyi Pozwu Roku 1779. Dnia 22 Aprilis w
 Grodzie Lutomir od W. Woronicza Mieczn. Owr. przeciwko
 ww. Bromirskiem Stół Wenden Holowin'skim y Innym
 Stronie, tudziez Sądowi Litem Lutomir Liazdowemu, wzglę-
 dem uciążliwego wydziedlenia dziesięciu szmurów w Gron-
 cie wtasciwym Tatarsynowieckim, za Rzeczka Stawicką be-
 dającym do Wsi Dworca ucyrmionego, nakowice Dekretu
 Liazdowego, w Roku Terazniejszym 1781. Dnia 8. Marca na
 Groncie Dobr. Wsi Pilawiec. Między W. Jakobem Anasta-
 zym Woronizem Mieczn. Owr. y Innymi z jednej a
 W. Głęboczkim Stół Kiewskim y Innymi z drugiej Stro-
 ny, z Mojej Dekretu Trybunall w porządku ustanowienia
 Masy Substancji, podług dawnego stanu Dobr. po śmierci
 niegdy W. Teodora Woronicza y Matronki Jego pozostatek
 ferowanego, którym Wios Koszeza y Rudnia na Rzecz Koszy
 zdawna będące są skazane = A zaś Strona przeciwna
 ww. Holowinscy Wotkowsy y Korycin'scy Dobr. Klucza Szum-
 skiego Dziedzice, z Strony swojej Dokumentow takowych
 Działow takie Trzech, między Dokumentami W. Woroni-
 za wyżej potozonych, y w Esseneyi opisanych, Pierwszego
 Roku 1617. dnia 5 Julii w Troianowcach spisane, Roku Te-
 goz dnia 4 Oktobr. w Litemstwie Kiewskim a zaś Roku 1724.
 Dnia 13. Januar w Grodzie Owr. splatewanego, Drugiego
 Roku 1619. dnia 14. Augustu. Spisane, a do Ksiąg Grodz.
 Kied.

lich Lytomiskich, Roku 1729. Dnia 10. Febr w Sprawach Oblaty
 Wniezionej, Przeciego Roku 1641. Dnia 20. Febr w Szumsku Ła-
 wartego, do Kniąg Grodzkich Kiońskich tegoż, Roku Dnia 8. Junia
 a zas do Kniąg Głównych Trybunałskich, Koron Lubelskiej Woiewo-
 dowa Wotynskiego, Roku 1761. dnia 24. Julii w Sprawach Oblaty pod a-
 nego, Schemy dwie Roku 1641. dnia 20 Febr Działem wyżej
 Wyrażonym, Roku 1641. na wzw. Michata Stryia y Daniela
 Synowca, Woronieczow, z Opisanem Intrat y Osiedloności przy-
 padte, = Łamiany Roku 1644. Dnia 8 Septem w Szumsku mię-
 dzy Michatem Stryiem a Jerzym Danielem Synowcem Wor-
 nieczami, niektórych Frontow Dworzeczkich y Innych nastapien-
 Łapisu Obligationis, Roku Tegoż dnia 20. Xbr w Szumsku od
 W. Jęzego Daniela Woronicza, na Rzecz y Dobra Trzeciysze-
 wsi Lelezniańska, z Młynem na Rzecz Piat, y obowiązkiem swo-
 ierni Ludzmi, Utrzymywania tego Młyna y Grobli, w Summie
 3200. złpł. Urodzonemu Wojciechowi Lesieckiemu, Starzycy, w
 Grodzie Kiońskim, Roku 1648. dnia 26 Marca a zas w Grodzie
 Stężyckim, Roku 1722. Fra 2da y Dm Judica Inżem oblatowa-
 nego, = Manifestu Roku 1646 Dnia 21. Marca w Grodzie Ki-
 ouskim, z Strony W. Wojciecha Lesieckiego, przeciwko W. Je-
 rzemu Danidowi Woronieczowi, Skarbnikowi Kiońskiemu,
 osprzeciwienie się Łapisowi Obligationis, pobicie Mielni-
 kaz y Inne Pretensye zaniezionej, = Dekretu Kiazdowego
 R^u 1721. Dnia 5 Septem w Szumsku przez Urząd Kiem Kioń-
 y Razem Graniczny Brado. z Mocy Dekretu Trybunału R^u
 1720. dnia 19. Octobr w Lublinie na Władzie Kiońskim fe-
 rowanego, Między Sukcesorami niegdy W. Jęzego Dani-
 ela Woronicza Skarbnika Kiońskiego ziedney a W. Nikodem-
 mem Woronieczem Podczaszym wtenżas Owruckim y Sta-
 ouskim, y W. Symeonem Kłotwin'skim, Antonim y Kry-
 styną z Kłotwin'skich Pierwszego Matczinstwa Lubin-
 cowa,

czową, apowitornego Gadomską, Gadomskimi Matzonkami, z drugiej
 strony nastąpionego, a do Książ Grodzkich Kłouskich Dnia 3^{go}
 Januara Roku 1727. w Sprawach oblaty podanego którym Dobra
 Szumsk Wolica, Dworzec y Lelcziniak, na trzydziestu; Między
 Sukcesorów, Michata y Teodora, tudzież Jerzego, Daniela Dworzy-
 ga Jmion Woroniczów, w Siedliskach Grontach, y Lasach poz-
 dzidone zostały. a przytym Podzielną Przypięciami Długoscią, La-
 now Kruchlickich Dłuższych y krótszych, oraz Lasowych, do Gra-
 nic postronnych Dobra zaś Lanow Lelcziniackich Lasowych
 y Siedliskich Długoscią, a szpłowych Szerokością, do Grontów y
 Granic Iwanowskich, Dworzeckich zaś Lanow za Dziką, Sta-
 weką wydzielonych, do Łozy która pod ten czas affirmabant nie-
 którzy bydzi Granicą Tatarską, z dodaniem Warunka,
 Nul quidem prejudicando, tym Grontom które od Granic Po-
 stronnych, Siana lub Konicami komu dostaty się jest wspo-
 miane, Manifestu R^{ce} Jegoz 1728. dnia 6. Octobr. w Grodzie
 Lutomiu ad W^{ro} Jozefa Lesieckiego, Swym y Innym Dobra Lel-
 cziniaka Przeciwyższy Pofesorów Jmieniem prawnika Sukcesorów
 nigdy W. Jerzego Daniela Woronicza Skarbnika Kłouskiego
 o Nie reparowanie Grobli y Młyn, na Droci Piat Siedlisku Mo-
 kratyczach będącego, podług obowiązku Lapisu Obligationis,
 w Sposób wyrażonego. Oblaty Lapisu Kastranego Roku 1733. Dnia
 9. Febtuar, w Grodzie Kłouskim od W. Alexandra Hotowin'skiego,
 Mieczn Smoleń W. Nikodemowi Kazmierowi Woroniczowi
 Chorążemu Owruckiemu Staroscie Ostrickiemu, na Dobrach Sz-
 umsk Wolicy Dworca, y Lelcziniaka w Summie 3000.
 złp^o stuzącego, kwitu Ręcznego, Roku 1730. Dnia 17. Marca
 w Szumsku z Teyże Summy y Pofesory Dobra wspomnianych
 Jmieniem W. Woronicza, Chorążego Owruckiego, W. Jerzemu
 Hotowin'skiemu, Stuzącego Dekretów Różnych Osm, Pier-
 wszego

1730. Dnia 30 Augustu, na Gronie w sprawie będą-
 cym, Między W. Woroniczem Sta. Ostrokim, z jednej a W. Ak-
 sakową Dobr. Tatarynowki Dziedziczką z drugiej Strony którym
 Sprawa do Przewieś Tribunału Koronn. Lubelskiego odesłana Drugie-
 go Roku 1742. Dnia 12 Novem. w Trybunale Koronn. Lubelskiego na
 Wodetwie Bractwa Między W. Woroniczem Sta. Ostrokim Chora-
 zym Dnr. z jednej a W. Michalem Strybylem Cześn. Nowogrodz.
 z drugiej Strony ferowanego, którym. Dobr. Mokraticze Dzia-
 1. dzicznym Prawom, W. Woroniczowi przysądcono = Trzeciego
 Roku 1743. Dnia 1 Julii na Gronie w sprawie będącym, Między
 W. Woroniczem Chorażym Dnr. Dobr. Trojanowa Dziedziczką
 z jednej a W. W. Aksakami Dobr. Tatarynowki Dziedziczkami
 z drugiej Strony, zopisaniem Dyktów y odesłaniem Sprawy do
 Przewieśnego Tribunału, ferowanego. Między Papiorami z
 Strony W. Woronicza Mieczn. Dnr. w gorze położonego, Czwar-
 tego R. 1740. Dnia 17 Junii na Gronie. Dobr. Szumiska, za-
 padłego, Roku 1757. Dnia 10 Marca powtore R. 1777. Dnia 25
 Julii, w Grodzie Kiońskim oblatowanego, Między Sukcesorami
 W. Jerzego Daniela Woronicza y Nabywcą, którym Czcią
 Część Szumiska, y Wolicy, niegdy W. Jerzego Daniela Woronicza
 następcy Części wzdzielona została, a w porządku podobnego Roz-
 dziatu Dobr. Dworca y Łelezińska Limity nastąpiła, Przy któ-
 rym Lenois Szumskich Kuchlickich wydzieldem, Przypisanie
 długosia do Granic Postronnych Dobr. jest wyrażone. Piątego,
 R. 1770. Dnia 12 Maiia w Ziemstwie Lytomir. Między W. W.
 Brumiskiem. Hłotwiniskiem y Jnnem z jednej, a W. Wo-
 roniczem Mieczn. Dnr. y Jnnem z drugiej Strony zapadłego,
 którym Kondwensyą w porządku wydzieldem Gronow. do Dobr.
 Dworca y Łelezińska, podług Dekretów Hiasdowych, Roku
 1721. y 1740. jest nakazana. Szóstego, R. 1770 Dnia

Siedmego

S

Siódmego Septem na Granie Dobr wsi Dworna, Między Temiz
 Stronami ferowanego, a do Ksiąg Litem Tytomir Roku Tego
 Dnia 7. Nubr oblatowanego, Między Dokumentami W. Wo-
 ronicza wyżej w Istocie opisanego, Siódmego, Roku 1779 Dnia
 12 Junii na Granie Dobr wsi Heliniaka, Między Temiz Stro-
 nami zapadłego, a w Sposób Oblaty do Ksiąg Litem Tytomir
 wniesionego, którym Front Heliniacki, na trzy części podzie-
 lony, został, przy którym Podziale Lany Ławowe y Siedli-
 kie, Heliniackie Przyczółkami, a za Cypel, Frontu Heliniackie-
 go, Sianą do Granicy Trojanowskiej z warunkiem i. Non
 Præiudicando, Granicami Między Temiz Dobrami: / są przy-
 paste, Osmego, R^{ku} 1700. dnia 29. Maia w Sądach Litem Tyto-
 Między Temiz Stronami nastąpiącego, którym Sprawa
 Graniczna, Między Dobrami Kluczem Trojanowskim, a
 Dobrami Kluczem Szumskim, na Pole do Sądu y Urzędu
 Podkomorskiego odestana, Obiżdu Prywatnego Granic Sa-
 ranyńskich, przez W. Popida Kommissarza W.W. Aksakow
 Roku 1743. dnia 30. Apr uczynionego, Między Dokumenta-
 mi, W. Woronicza w gorze położonego Schedy R^{ku} 1746. dnia
 3 Junii, przy Dzieleniu Frontów Szumskich wolicich Dworze-
 kich, y Heliniackich, Części Sukcesorowi niegdy W. Józego
 Danida Woronicza, pod Pierzą drugą położoną którą Sou-
 ry Dworzeckie, za Stawicką, Rzeczka będące, niedzielne Ło-
 staty z Przyczyny, w tych Stowach w Schedzie wyrażonej
 / a że te Siedliśko, za Stawicką leżące, iest in fundo con-
 troverso, y Proccs Trybunał o to zawzedł sine effectuatione,
 tyle Statych Dekretów, Łażym teraz iak iest, y w tej Sche-
 dzie wyrażasie, trzymać się powinno, potowę Wyrażoną,
 po tym zaś gdy nastąpi Judicatum iczdi więcej przy-

bęptu

S

będzie to się dzielić tym grontem z Siedliśka wynikającym a je-
 żeli układzie gruntu post. decyjam Litom. to aby zaden z Suk-
 cesorow, W. Danida Woronicza niemiat krayudy dopomagac
 ieden drugiemu zapisujemy się Cezyi Prawa Aⁿ 1740. Sabbatho
 in C^{no} Isti Purificationis Bⁿⁱ Marie w Grodzie Krasnostawskim
 zeznanej a do Ksiąg Grodz. Kiońskich Aⁿ Tegoż dnia 1. Marca
 sposobem Obłaty podanej. Od Włr Lesickich niegdy Włr
 Woyciecha Lesickiego, Posesora Przeciszczes. Dob. Wsi Lele-
 zniaka, wnukow, W. Woroniczow Chorążemu Kiońskiemu
 na Summę złpł 3200 y Posesora Przeciszczes. Dob. Wsi.
 Lelczniaka Tuzącej Kontraktu Resignacyjnego Aⁿ 1754
 Miesiaca Kwietnia 25 dnia, w Trojanowie, Między Jw
 Woroniczem Kasz. Kiońskiem z iedney a W. Janem Aksakiem
 Sta. Rawickim z drugiej strony, o Dobra Wsi Tatarynow-
 kę widka y Dencze zawartego, Aktami Grodu Lytomir
 Roku tegoż dnia 27. Kwietnia, Rokorowanego, którym strony
 kontraktujące Pretensye wszystkie, z Grontow spornych pochodzące
 Manifesta Termina, Dekreta, do czasu spisane Kontraktu,
 Między sobą wiecznemi Cząy umorzyli; Posesori dwuch pier-
 wzych Aⁿ 1769. dnia 8. Kwietnia, w Grodzie Lytomirskim w
 Dobra polowę Trojanowa y Przeciszczes. Wsi Dworca, Drugiej
 Roku tegoż dnia 15 Kwietnia Tamże w Dobra Przeciszczes.
 Wsi Lelczniaka, Imieniem Ww. Hłotwinskiich Mieczn
 Czern. po Smierci Jw. Woroniczow Kasz. Kiońskieg wzię-
 tych, Kondemnacy, Aⁿ 1777. dnia 11. Octobnia w Sądach L^{im}
 Lytomir od Ww. Hłotwinskiich y Smrych, na W. Woronizu.
 Mieczniku Ow. w zysku wydzieniaczesa, w Dobrach Wsiach
 Dworca y Lelczniaku, otrzymaney, Kwiutu Roku 1780. dnia
 13. Kwietnia w Grodzie Lytomir Imieniem W. Woronicza
 Mieczn. Owuckiego, Ww. Hłotwinskiim Wotkonoskim

y krayazym
 S

y Koryuńskim, z Summy Trzech Tysięcy Dwóchset złpł na
 Kaskawie Trzeccy Części Wsi Łelczniaka będącej, rzeznanego,
 Potym Manifestow Piętnastu Pierwszy Roku 1761. dnia
 24. w Grodzie Włodzimiu uczyniony a do Ksiąg Grodz. Kiew-
 skich Roku 1762. dnia 4. Maia. Sposobem Obłaty wniesio-
 ny, od W. Jerzego Hotowin'skiego, Miecz. Czerw. Przeciwi-
 ko J. Woronieczowi Kaso Kiewskiemu, o zabranie Do-
 kurwentow, przywłaszczanie Gronow Dworzeckich do Tara-
 synowki a Łelczniackich do Troianowa takze o zabranie
 Łyta z Łanu Kruchlickiego, a zaś Prosa z Gronu Łelczniacki-
 go, zaniczony, Drugi R. 1764. dnia 4. Septem. w Grodzie Ki-
 ouskim, od Tegoz przeciwko J. Woronieczowi, Kaso Ki-
 ouskiemu o zabranie Gronow Sianozęci, Spustoszenia Łasow
 bez wyrażenia na którym Miecz. Trzeccy R. 1767. dnia 13.
 Aprilis, w Grodzie Łytomiu od Pozostatey y Sukcesorow nie-
 gdy W. Jerzego Hotowin'skiego Przeciwo Tęże, y Innym
 o podobraz zabranie Gronow, dezolacya Łasow, y Imiekrzywoy
 Czwarty R. 1769. dnia 20. kwietnia, od Tęże przeciwko,
 J. Józefowi Duninowi Karwickiemu, Regentowi Koronnemu
 o wypędzenie Szlachty Pospolay, wysiadużących z Dobr. po-
 towy Troianowa, Części Dworca y Łelczniaka Piąty R. 1777.
 dnia 20. Februa. w Grodzie Łytomiu o dezolacya Łasow wraz
 z Wizyą y Prezenta Sikić wotow y Innym Przeczy, Szor-
 sty Roku Tęż dnia 20. Septem. w Liem Łytk. o niewale-
 żyte przyparcie Grobli Derman'skiej, do Przecgu Gronu Śud-
 skiego, y o kontynuacya Podziatu Gronu Szumskiego, Siód-
 my dnia 13. Julii o nasztanie Kużarow, na Sianozęci-
 onych wytrutowanie Koronn, ludzi bić wraz z Wizyą,
 Osmy Roku y dnia Tęż, o spędzenie Ptugow z Własnych
 Gronow, Łelczniackich, anasztanie Sworch, na Grona De-

Kretem

krótem przysądzone y odkupzone, z zabranie Tychże Pługow y w Grodzie Prezentowaniem, Dziwiaty, pod tąż datą przeciwko Sądowi Liem Lys uciążliwemu, o Niemalezyte od Potowy Trojanowa Manifestujących się Odsądzemie Dziśiaty dnia 24 Julii osprzeciwienie się Dekretowi Liardowemu, o zabory Pługow, z własnego Łalącym się przysądzonego Gruntu, y do Prezenty przysłanie Jedynasty dnia 24. Augusta, o zabranie wypasienia y wytriatowanie na Grontach Leleznickich Łboż, y o Imie Pieterwyę wraz z Wizyą y Prezenta, Dwunasty dnia 10. Septem o zabranie Łboż Łalących się, własnych, o wytłukanie Tychże Pługow, o skaliczenie Poddanego wraz z Wizyą, Trzynasty dnia 4. Octobr osprzeciwienie się Dekretowi Liardowemu, w Punc kiej nieprzeniesienia Chaty, na Leleznicku z Publikatą y Wizyą, Czternasty dnia 6. Novem w pilności po upadłym Terminie Kondescensyi Wszystkie te Osim Manifesta w Grodzie Lytomir D^{no} 1777. od ww. Bromińskich y Holowin-
 skich przeciwko w. Jakobowi Anastazemu Woroniczowi Miecz-
 anu Owuckiemu porządzone, Piętnasty Roku 1780. dnia 4 Apr
 w Grodzie Lytomir od Sukcesorow y Inisquesitorow, niegdą
 w. Jerzego Damida Woronicza, przeciwko Ternuz, z położenie
 Summy, na Okupno, Dobr Czasu Trzeciej Leleznickiej Łanie-
 siony Manifest. = Nakomice, Rellacyi pozworu Jedynacie
 Pierwszej, o pokazanie Praw, do Dobr Dworca y Leleznicku,
 Drugiej o kontynuacyą dalszego Podziału Dobr Tychże,
 pod iednym aktem, w Liemstwie Lytomir dnia 20 Sept
 Roku 1777. od ww. Bromińskich Holowin-
 skich y Trzymy
 po w. Woronicza Mieczan Owuckiego zeznanych, Trzeciej
 dnia 17. Kwiecniā, o przywrocenie Grontow Dworzeckich
 y Leleznickich

y Lelczniackich, od ww Bromińskich Hotowińskich, po W.
 Woronicza, Czwartej, po ww. Korycińskich y Wotkowski
 do attentowania Rozdziatu Frontow. Piątej po ww Stawin-
 skich y Imych Jure Potioritatis, Umieszczonych Kredyto-
 row, o pilnowanie tegoż Rozdziatu w Liem Lyb Roku
 1770. Dnia tegoż 17. Kwietnia od Tychże ww. Hotowiń-
 skich y Bromińskich. Szostej, wstecz pod jednym Aktem
 Extraktach Dnia 24 Augusta, R^o 1770. w Grodzie Lutomu
 od Tychże po ww. Woronicza, Kordysza, Schabickiego y
 Kredytow, należęci W. Stawinśkiego Umieszczonych, do O-
 graniczenia, Dobra Szumska Wolicy Dworca y Lelczniaka,
 od Dobra Trojanowa y Imych Siódmej dnia 25 Sept R^o
 1779. w Liem Lyb od ww. Bromińskich Hotowińskich y Im-
 ych po W. Woronicza Mieczn Dwr o komportawę Dokument-
 ow Granicznych, y rozgraniczenie Dobra wyżej wyrażonych
 Osmey dnia 27. Sept od W. Woronicza Mieczn Dwr, po ww
 Bromińskich y Hotowińskich, o powrocie Frontu Tatarsko-
 wieckiego do Dworca, za Dreczką Stawicką w Dziesięciu kmer-
 rach wydzielonego, ato odstępując od Terminow do Trybuna-
 tu wydanych, Dziewiątej dnia 1 Octobr od ww. Bromi-
 Ńskich Hotowińskich y Imych, po W. Woronicza Mieczn
 Dwr. do Rozgraniczenia Dobra Szumska Wolicy Dworca y
 Lelczniaka, od Dobra Tatarskiego Trojanowa y Imych,
 w Liem Lyb R^o 1779. zeznawych. Dziesiątej Dnia 20.
 Kwietnia, Jedynastej dnia 10. Maja, w Roku przeszłym
 1780. w Liem Lutomu od Tychże po Tęże, do kurrenua-
 cyi Rozdziatu Łączętego, Dobra Klucza Szumskiego zezna-
 nych. Dellacyi = Na Moocy tedy Tych Dokumentow,
 yz stozonych Inkwizycyi, przez Sąd suwy Wyprzedzi-
 onych

nych a przez Strony zaprzysiężonych, iakoby Obwody naydos-
 tatecznię obiasniających y dowodnięsze. Czynnących, przy
 sądzona sobie Obwodu, w sądzie swoim domagając się. Gdy
 iednak Sądowi Swemu, nayprzod z Dokumentow dowie-
 dziono iest, iż te Dobra ~~Kłucz~~ Troianowski y Szumski
 teraz podograniczenie podpadające, iednego panowania
 niegdy W. Alexandra Fiehorowicza Woronicza będące
 czterem Synom Jego, Wasylowi; Filonowi; Mikotaiowi; czyli
 Michatowi y Teodorowi Woroniczom wrowny Podział
 Prawem Natury dostatysię, którzy w Roku 1617. dnia
 Piątego Julii Dział Generalny tych Dobr. Między so-
 bą zawierając ze Dobra, Miasteczko Szumsk y Wsie Wo-
 lica Tatarynowska Lelczniak y Dworzec W. Filonowi Dobra
 Miasto stare y Nowe Troianowska Dworem Braciom, WW. Mi-
 kotaiowi y Teodorowi Woroniczom, Dobra Miasteczko Deneszy
 y Wsie Krownia, Sukcesorom niegdy W. Wasyla Woroni-
 cza, Pisarza Ziemińskiego kijowskiego, w podział poszty,
 wzmiankują, Granice iednak, chociaż od Cudzych Dobr,
 Dobr tym Działem wspominają, iednak Wyrażnych Gra-
 nic, dla Dobr Kłucza Troianowskiego z Dobrami Kłuczem
 Szumskim niestanowią, a gdy potem w Kucie, w Roku 1619
 dnia 14. Augusta WW. Michat y Teodor Woronicz
 Dobrami Miastem Troianowską, przez połowę na Dział
 przypadłemu dzielili się lubo w tym Dziale, ze Granica
 Miasta Trojanowski, od Braci była okreslona, w po-
 minają, iednak te Granice wyraży, w tym Dziale nie
 znajdują się, Szczegulnie tylko, używanie sobie po-
 wysać Przeczki Karmionki, w Dzikę Piąt Warowali: a
 w Roku 1641. dnia 20. Februar w Szumsku po bezko-
 nym

tomnym, z tego świata W. Filona Woronicza Podkomor
 Kiowskiego Zyscau, gdy porostatych Dobr po nim Szum-
 ska Wolicy Dworca y Zeleniaka Rozdział na dwóch dy-
 igoych Braci, Michata y Teodora Podzadego Kiowskiego
 tudzież Daniela Jerzego Skarbnika Kiowskiego Synowca
 Woroniczow następowat y przytym Rozdziale, na Trybun-
 sci, Klubu Szumskiego, żadna ulżmianka, o Granicach z
 Dobrami Trojanowem, nieuczyniona, Pozmiej lasy, gdy tego
 Dziatu Szumskiego, slady wieki latary, Sukcesorowie
 nigdy ww. Michata, y Jerzego Daniela Skarbnika
 Kiowskiego Woroniczow, W. Nikodema Woronicza podtem
 Czas, Podzadego Owuckiego, o przerwienie Jego, do Prze-
 swiętnego Trybunatu Koronnego Lubel zapozwawszy De-
 krety Trybanal Lubel na wojewodztwie Kiowskim, Roku
 1720. Dnia 19. Octobris, na Żądanie swoje Byskali. z Mozy
 którego, Urząd ziemski Kiowski y Graniczny Bractawski
 w Jedney Osobie, watemczas znajdujący się Roku 1721.
 dnia 5 Sepd. na Gronie Dobr Szumska zachawszy Do-
 bra wspomniane, Szumsk Wolica Dworcie y Zeleniaka
 tak w Siedliskach, iako też w Gronach y Lasach, wateby
 Czesi, między Sukcesorow, Michata y Teodora Strypian,
 y Daniela Jerzego Synowca Woroniczow, rozdzielił Gra-
 nice iednak y tym Dekretem między Klubem Szumskim
 a Klubem Trojanowskim, niekresłone zostaty szeregut-
 nie tylko, przypieranie Łanow Kruchlickich Stęży y
 Krotkich, Szumskich, do Granic Postronnych Dobr,
 a zaś Łanow Lasowych, y Siedliskich tudzież Gyplo-
 nych

wych Leleziackich do Grontow y Granic Trojanowskich, Pa-
now zaś Dworzeczkich za Rzeczką Stawecką wydzielonych =
przypieranie, do Granic Dobr Tatarsynowski Wó Akso-
kow, podtenżas w Dekret niewychodzących, Dziedziczyt =
temi Stowy; 1. Pierwsza Siana od Siceliska, Rzeczką Sta-
wecką, Druga Lora którą teraz Affirmant Niektoży był
Granica Tatarsynowska; i jest wyrażone, a potem tymże De-
kretem Gronta do Cudzych Granic przypierające takowym
Warunkiem Nil quidquam iudicando, tym Grontom / ko-
re od Granic postromnych Siana lub końcami koniu,
dostaty się / zabezpieczono. Nakoniec Ostatniemi Trze-
ma Liardowemi Dekretami Pierwszym R^o 1740. Dnia
17. Junii przez Urzędy Graniczne Komornicze, Krzem-
y Brach. Sądzieli Liem Kioński na Gronie Miastecz-
ka Szumska, którymżeś Trzecia, niegdy W. Jerzego Da-
niela Woronicza, Dobr Szumska y Wolicy na sztyrysz-
sa Rozdzieloną została a przy opisaniu Panow, Szumskich
Kruchlickich, przypieranie długoscią do Granic Postromnych
Dobr zaświadczone, żeby zaś te Lory. do Ruczki Staweczki
przypierać lub One przechodzić Miaty zadney Wzmianki
Nieuczyniono. Drugim R^o 1770. dnia 7. Sept na Gronie
Dobr Wsi Dworca, przez Sąd Liem Liadowy, y Urząd
Podkomorski Lutomiejskie zapadły którym Smurów Dze-
się za Rzeczką Stawecką do Dobr Dworca nieubliżając
nie wtasciwym dobr Wsi Tatarsynowski; z Dobrami
Wsią Dworcem Granicom a Inne Smurów Dworzec-
ki, tylko po Rzeczkę Stawecką wydzielone, co y Ma-
nifestem przy fundowaniu Jurysdykcji w Roku Dze-
szłym 1700. dnia 20 Wrzesnia od Sukcesorow Je-
rzezo Daniela Woronicza przeciwko fundowanej
przez

przez Dziadziów Troianowa, Jurysdykcy, że Łany Kruchlickie
 po Rzeczce Stawcekiej a za Rzeczka Jaz Font Tatarynowa.
 Zaswiadczone; Trzecim Roku 1779. dnia 12 Sierpnia na Granie
 Dobra Wsi Łelczniaka, przez Urzędy Gran. y Litoski Komor
 mize Lutomiejskie którym Łany Łasowe Siedliskie y Łasowe
 Łelczniackie, chociaż wydzielone, y odkopzone, przeciw fałszywej Gra-
 nie w tych Słowach Nonjudicando, quidnam Granicom
 między Termi Dobrami zabezpieczona, y tak te Dobra od tych
 Czas, nieograniczone, w Między Braterskiej, y Krwi Powinnowa-
 tej Granicach, nieprzeznacznie posiadane były; dopiero po upły-
 niomym blisko pułtora wieku, Czasie, Roku 1761. W. Jaz
 Holowniński Miecznik Czern. przeciwko J.W. Woronichowi
 Kaszki Kijowskiemu, a zaś R. 1764. przeciwko J.W. Woroni-
 czowcy Kaszki Kijowskiemu, pozostały Wdowie Przywłaszczono-
 nie Grontów Swych do Dobra Troianowa Manifestami zażąda-
 ły, którą Skargę Pozostata y Sukcesorowie między W. Jaz
 go Holownińskiego Miecznika Czerniechowskiego przez Manifesta
 swoje R. 1767. przeciwko Tejże J.W. Woronichowcy Kaszki
 Kijowskiemu a zaś późniejszymi R. 1777. 1779. przeciwko W.
 Jakobowi Anastazemu Woronichowi Miecznikowi Owruckiemu,
 ponowili; Potym z Inkwizycyi zaprzysiężonych przez Strony
 zwołanych a przez Sąd Urzędu Swego cytanych y znay-
 pilmiejszą dokładnością roztrząsanych, dowiedziono Sądowi
 Swemu, że Gronta Dworzeckie, tak Siedliskie iako y Terne-
 tudzie Szumskie Dłuzie Łany Swie Kruchlickie Najse-
 zwane, długoscią do Gruntów na Południe Granie przypiera-
 ły, nigdy Rzeczki Stawcekiej nieprzechodziły, y chociaż Dekre-
 tem Roku 1721. Liardowym w Górze Opisanym, Dziesięć
 Szumów za Rzeczka Stawceką na Przeciwno Samego
 Siedlis

Siedlińska Dworca wydzielone y do gruntów Siedlińskich przy-
 tążone zostały iednak poki tylko dziedziczyli wioś Tata-
 rynowską WW. Aksakowie używania tych gruntów, do Dwor-
 ca wydzielonych bronili y niedopuszczali, co y Dekret Do-
 ku 1770. Kazałowy Sądu ziem Lutomir także z Czasyg-
 natę okoliczność Inkwizycji zaswiadcza, dopiero gdy JW
 Nikodem Woronicz Kaszko Kijowski, Dobr. Wsi Tatary-
 nowski Prawem Dziedzictwa od WW Aksakow nabył
 y wioś Dworzec, na swoim Łanie, przed Stawcekim na
 Siedlińska Dworzecem osadził tymże Poddanym swoim
 Grontów za Rzeczką Stawcecką gdzie Łany są wydzielone
 używać dozwolił, Sukcesorowie zaś nigdy WW. Micha-
 ta y Jerzego Daniela Woroniczow, y Ich Poddani tych
 Grontów nigdy nie używali. Łany takie Szumskie kru-
 chlickie zwane Sturze, a uszczególnosci Łan Sukcesorów
 nigdy W. Daniela Woronicza, do Rzeki Stawceki: w tym
 miejscu z kąd początek czyli Terminum a quo W. Woronicz
 Miecznik Owrucki, Obwođu swego zaczął, przypiera do Rze-
 ki Stawcekiej, nieprzechodzi Co y Manifestem przy zafer-
 dowaney w Roku przeszłym Urzędu Podkomor Jurysdyk-
 cyi, że po Rzeczkę Stawcecką Gront Szumski Kruchlicki
 a za Rzeczką Stawcecką już Tatarynowski; Cii Sukcesoro-
 wie nigdy W. Jerzego Daniela Woronicza zaswiadczyli
 y ~~le~~ teraz w tym Miejsce, z kąd Duka zaczęły y daley
 ku Stadnicy tróchę WW. Koryuńscy y Wolkowscy Łanu nie
 gdy W. Daniela Woronicza Posiadaczę Sianowca używają
 iednak te używanie y poużgnięcie Sturzy Łanu Kruchli-
 kiego, dopiero po śmierci nigdy JW. Woronicza Kaszko Kij-
 przez W. Koryuńskiego, Ojca Teratniczych Czynnących, a
 potem WW. Wolkowskich, nastąpiło za życia iednak
 nigdy

nigdy JW. Kaszko Kłowski, ten Pan Kruchlicki: tylko po dro-
 gę z Dworca do Trojanowa idącą rozciągali się y w Szum-
 skim był używaniu, a Stacja czyli Futor, przed tym przez
 Jwana Sotowca, y Innych, a teraz przez Jwana Hlibka
 Poddanych Trojanowskich posiadany w Grontach Trojanow-
 skich nieprzeznaczonych znajdować się Gronta zaś Szumskie
 także Kruchlickie zwane Łany swie Krotkie, niedaleko
 po drogę tylko, z Dworca do Nowego Łezniaka czyli Łowca-
 go Kamienia idącą rozciągali y teraz po tę Drogę kończy-
 ty tym sposobem z poprawy Stronie Tę drogi, y Duku
 W. Woronicza, Łany Kruchlickie do Szumska, a po lewej do
 Trojanowa zdawna Nalicy, y w spokojnym używaniu zo-
 stawaty y zostają, Nawet Nim ta droga wyłożona została
 tedy używanie Szumska z Trojanowem, po tę Miocysca
 aż do Między Kruchlickiej, ku Rudowiszczom spokojnie z aw-
 szkiywato y przy tej drodze wyżej wspomnianey z lewej
 Strony był Las Sosnowy, Oborki zwany do Trojanowa Na-
 licy, w którym bywały Trojanowskie Barci, a z tych Barci
 Miodową Barci, do Łamku Trojanowskiego oddawali.
 Szumsk zaś do Tęgo Lasu, y Barci nigdy nieinteresował
 się, Potym gdy te Barci Trojanowskie spuszczały Podo-
 ni Kłucza Trojanowskiego, z Wsiow Tatarynowki z tego
 go Kamienia, y z Dworca, do Trojanowa Nalicy
 y Innych ten Las Oborki nazywany, wraz z Sosnami
 Bartnemi, wachaty y Inną Poddolą tudzież wa-
 waty do Młynow, y Ruden, iako y węgle bez za-
 dnoy z Szumska przeszkody, powycinali, a z Pra-
 wey Strony Drogi Tę z Dworca, do Nowego Łezniaka

leżniaka czyli Łostwego Kamienia idący na przeciwko Ob-
 orkom Trojanowskiem, był także Las podobny Oborki zwa-
 ny, y ten do Szumska bez żadney przeszkody był używa-
 ny. Daley zaś ku Piatowi. Między Trojanowskiemi a
 Żelezniackimi Grontami idąc, chociaż używanie Troja-
 nowski, po Miysce Dziegiarni pracownych Suana
 Bednarza, a potym Krycka Syna Jego, Poddanych Tro-
 janowskich, Inkwizyacye odkrywaia, gdy iednak ten Las
 w którym pomieniona Dziegiarnia, Lasem czyli Gaiem
 Żelezniackim nazywał się, y oten Gront Między niegdy
 W. Woroniczem Kaszob Kiońskim a W. Hłotwin-
 skiemi bywały Spory y Kłotnie. W. Języ Hłotwinski.
 I Jego Grontu Len Pilipowcowi z Łostwego Kamienia, a
 JW. Kaszob Kioński z Łanu Jarwin'skiego, Łyta kilka
 dziesiąt kop porabierali Sobie, y Ług W. Hłotwin'skiego
 z Szumska na przeciwko Słobody Nowosadzoney, Hłotwi-
 nem nazwanej, orząc, JW. Kaszob Kioński porabiał ka-
 zat, przytym Jęzie JW. Kaszob Kioński. Dobra Wcisła-
 leżniak Stary, Jedną Trzecią część, przez głowę niegdy W.
 Teodora Woronicza, Prawem Dziedzictwa, Drugą podo-
 broz, na Sukcesorow niegdy W. Jęzego Damiana Wo-
 ronicza, spadającą od Sukcesorow niegdy Mr. Woyciecha
 Lesieckiego, Prawem Nabynwczym, przez Ług i Łas, Trze-
 cią z głowy niegdy W. Michala Woronicza Prawem
 Zastrawy, od W. Alexandra Hłotwin'skiego, od Roku
 1733. do Roku 1738. posiadał, Słobodę Łostwy Kamien'
 czyli Nowy Żeleźniak, bez żadney przeszkody od Dzia-
 ców Szumskich, zasadził, y Młyny na Rzecz Piat
 pobudował, iednak czyli tych Grontow iako Dziedzic
 Trojanowa

Trojanowa czyli iako Posesor Kulezniaka, używał, odkryć
 niemogą... Na Drugą zaś stronę Rzeki Piatu, w prawą
 Rękę przy Dukcie Trojanowskim, iak Rzečka Siebna,
 Kabanowe Łozy Lasok Kruchty, Uroczysko Perechody i y
 sam tylko Las Lipnice, zawsze do Szumiska wyłącza się,
 a Dzięgiarnią Kryka do Trojanowa, wspólnie Klucz
 Trojanowski y Szumski Lasow używali, a zaś w Lewą
 Rękę iak Obwód Dziedzicow Szumskich, ku Rzeckce Ka-
 mionce, Uroczysku Kulikowszczyźnie Rzeckcom Krzywucha U
 y Koszczy az do Brodu na Rzece Koszczy, gdzie Dukt
 Dziedzic Trojanowa zakończył, a Dziedzice Szumską
 zaczęli. Sami tylko Dobra Klucz Trojanowski, do Dobra
 Łostwego Kamienia y Imych, tudzież Rudni na Koszczy
 Lasow y Rudny używał, czego dwie chaty, na Rzecki
 niższej Rudni Koszczy y Miysce Futoru Pracownitego Jh-
 nata, Poddanego Trojanowskiego nad Rzecką Koszczą,
 a zaś nad Rzecką Krzywuchą Futoru, przedtym Pra-
 cownitego Sobka Poddanego Trojanowskiego, a teraz wpo-
 siadaniu Wielk. Parocha Trojanowskiego, Litus Sied-
 Uniti zostającego, a w Kulikowszczyźnie Miysce Fut-
 row dwach iednego Syna Pracownitego Pryleptki, a Tro-
 janowa, a drugiego Pracownitego Bedra Filipowca, z
 Łostwego Kamienia, Duktem Szumskim zabrane,
 są dowodem, Dopiero w Pozniejszy Czasie, iuz po
 śmierci niegdy Jw. Woronicza Kaszd Kłusowskiego,
 y W. Jerzego Hłotwin'skiego Miecznika Czerniech
 Pozostata y Sukcesorowie niegdy W. Hłotwin'skiego,
 zaprzeczali Dobrom Kluczowi Trojanowskiemu uży-
 wania

wania, Ludy y Lasu, z tej Strony Koszczy Rzeczki zaczę-
 li, y Robutki Rudnińskie Troianowskie, przez Rudni-
 kow, z Obydwóch Rudni, na Koszczy Rzeczce ^{z koryta} wygodo-
 wane popalić kazali. Jednak te Robutki Rudnińskie
 czyli w Lesie Troianowskim nad Rzeczką Koszczą, czy-
 li w Lesie Szumskim Lipnicy, popalone zostały ob-
 rzętnie w tym Punkcie Świadków Wyznawie, a Mimo
 Dokumenta y te Świadcztwo dowody, Dukta Strony O-
 bie, na przeszłym Łiczdzie Sądowi Swemu przeci-
 wnie skazały, iako to W. Jakób Anastazy Woroniec
 Miecznik Owrucki. Klucza Troianowskiego Przedkic,
 początek Duktu swego, od Rzeczeki Stawceckiej niedale-
 ko Drogi z Dobu Tatarsynowki; do Dobu Szumskiej
 przez też Rzeczkę Stawcecką przechodzący przyzwosi-
 cię zaczynający, Salakiem Troianowskim, na Wolię y
 Syngurę, do Lutomirza idącym, przy Płocku Łaszakow-
 ce y Rokietnym, w Gromie Szumskiej, do Starej Drogi z
 Dworca do Nowego Kamienia idącej przypinając
 przeszędtszy Starą drogą do Nowej, Gromem iuz Szum-
 skim, idącej udat się y Wlin Gromu Szumskiego Mię-
 dzy Starą a Nową Drogą wspomnianem, aż do utracie-
 nia się Tych dróg, za Literą E. z sobą iak raz Droga
 w Gromie Troianowskiej Kolanem wydata się Duk-
 tem Swoim zagarnot, daley zaś Obwod swój z Ir-
 kwizycyami zgodny, aż do Między Kruchlickiej pro-
 wadził, a odtay Między potym Gromem Helezmiackim
 do Piātu Rzeki, a Piątem Rzeką na dot Ciężką,
 do Uyscia Rzeczeki Srebrney, Mimo Opis Dziatu

Roku 1619. Między ww. Michałem y Teodorem Woroniczami, Dobr. Troianowiec czyli Troianowa Dziedzicami, Nastapionego, po Uyscie tylko Rzeczki Karwionki w Rzecz. Piat, używaniu Grontow, do Troianowa nieprzywłaszczając w Niz Rzeczki Sękowej, Warużego, a za Piatem w Górę Rzeczki Srebrnej, przez Łozy Kabanowe, Łasek Kruchty, Bagno Zielone, Las Perchody, gdzie tylko wspólne Stron używanie, Inkwizycye obiasniając, aż do Mieysca Dziegciarni Troianowskiej, po tym przez Rog Lasu Lipnica zwanego, Calkowicie do Krynka, należącego, Nakoniec Droga z Trykunya do Szumskia idąc, aż do Brodu na Rzece Koszary będącego, niepodaleko Uyscia tej Rzeczki Koszary, w Rzecz. Peterow, przyprowadził, y tam Koniec Granic Swych czyli Terminum ad quem, zakonczył, Dziedzice zaś Klucza Szumskiego, na Wzpak czyli Retrograde, Terminum ad quem Dziedzicami Troianowa, na Brodzie Rzeczki Koszary nieprzechodząc, a tegoż Mieysca y Brodu gdzie Dziedzice Troianowa Obwod swoy zakonczył, Początek Obwodu czyli Terminum a quo Wziowczy, w górę Rzeczka Koszary, przez dwie Groble y Rudnię, na Tayce Rzece Koszary, z za Świadectwem Dokumentow, Działu Roku 1619. ieszcze przed Rewolucyą tudzież z Promisji Roku 1665. przez Ur. Jakoba Wolanowskiego raz przed Rewolucyą, do Dobr. Wsi Koszary podkonasz pustoy z Rudni Koszary wzięty niemniej Dekretu Liardowego Urzędu Liem Komorniczego y Grodzkiej Vicesgerend. Kiowski R Roku Terazniejszego 1701. Stanu dawnego Dobr. Kosz

czy Innych, z Mocy Dekretu Trybunału, przez Inkwizycję
dochodzącego, zdawna nad Rzeczką Koszczą będąc, z
Laiquem dwóch Chatup, od Niższej Rudni Koszczą o Mien-
sca nad Rzeczką Koszczą, gdzie bywał Tutor Pracowitego
Jhnata Poddanego Trojanowskiego, aż do Uysia Rzeszki
Krzywucha a dalej przez Rzeczką Krzywuchą w górę przez
Las Kulikowszczyznę, zabierając Tutora Trojanowskie
ieden Pracowitego Sobka z Trojanowa przedtym atem
przez Wilebrd Pancha Trojanowskiego posiadany, nad
Rzeczką Krzywuchą a dwa Mieysca w Lesie Kulikowszczy-
zna zwanym gdzie bywały Tutora ^{Pracowitego} Pylepi z Troja-
nowa, y Bedra Filipowca z Łostwego Kamienia w Nie-
sprzecznym Posiadaniu Trojanowskim, zdawna będąc
potym iakoby Starym Szlakiem, z Dencs do Trojan-
wa idącym ku Piatowi, przez Rzeczkę Kamionkę
Dziatem tyle razy wspomnianym Warowaną nakon-
niec przez Rzeczkę Piat, w górę Rzeszki Mokratyczki, aż
do Wierchowiny Jey, a odtej do Rzeszki Staweckiej bez
żadnych z Dokumentow lub Inkwizycyi Dowodow nie
zaprzeczając, y Owszem opodal od Duktu Sivego, w Gron-
tach Trojanowskich, Terminum aquo, czyli Początek Ob-
wodu, przez Dziadzia Trojanowa przy Rzeszce Staweckiej
y Drodze z Tatarynowski do Szumiska idącej zostaw-
iąc przez Rzeczkę Stawecką Piontami Własnymi za
Świadectwem Inkwizycyi Tatarynowskiej, w bli-
żaniu zdawna do tychczas spokojnym Tatarynow-
skim, iako Inkwizycye y Manifest w Roku Przestłym od
Sukcesorow

Sukcesorów niegdy W. Ierzego Daniela Woronicza skar-
 bnika kijowskiego do Protokółu Urzędu Swojego Liardowego,
 w Roku przeszłym przeciwko zafundowanej Jurysdykcji po-
 dany dowód, iak na prośbę dokopców w Roku 1770 przez
 Urząd Graniczny Łyżomski, usypanych Dziesięć Szumów
 Dworzeczych, Dekretami R. 1721. y 1770. niuwstacając
 Granicom Tatarsynowskiem odkopczającą od kopca Naro-
 znego, wlewa, na Bok Lwowy, do Staweczki Rzeczki, y bywa-
 szey, na teyże Rzeczce Grobelki przyprowadzili gram przy wta-
 snych Frontach Swoich, Dworzeczych za Rzeczka Staweczka bę-
 dących bez okazania Trzeciej Pięty, koniec Obwodu swego, ay-
 li Terminum ad quem, bez żadnych dowodów zakończyli.
 Przeto Sąd Dukta Stron Obydwoch xprawy, w gorze wyra-
 żonych naganiwszy, a iakżey Dukt Dziedziców Szumskich co
 do Siany tylko xkluczem Trojanowskim wależy ze szczegółem,
 a zaś Dukt Dziedzica Klucza Trojanowskiego, w Trzech mi-
 scach, tylko nizey opisanych zachowanyszy, a reszcie także zni-
 czywszy, y uchylivszy, a' przychylając się do Dowodów xDokumen-
 tow, y Inkwizycji, Innym Mieyscem Granice dla Dobr Klucza
 Trojanowskiego, z Dobrami Kluczem Szumskim okazujących
 na Moczy Prawa Koronnego, xwiedostatku Dowodów, na Dukta
 Stron Obydwoch według Sumnienia Sądow y Urzędow Pod-
 komorskim, {Granice Czynieć dotrwałaiącego, Samego Boga yś.
 Sprawiedliwość przed Oczyma Maiąc, takowe Między Do-
 brami Klucza Trojanowskiego, W. Jakoba Anastazego Wor-
 nicza Mieszczów Owst Dziedzicznemi z Jedney, a Dobrami Klu-
 cza Szumskiego, wvv. Hłotwin'skich, Korycińskich Wotkow-
 skich y Innych, Dziedzicznemi z Drugiey Strony sądzi
 y Ustanawia

y ustanawia, Granice. Nayprzed cosię tycze Scianny Dobra Klucza
 Szumskiego, z Dobrami Wsią Tatarynowką, przedtym do Tegoż
 Klucza Szumskiego, a teraz przez Prawa Nabywacze do Klucza Tro-
 janowskiego należącemi; lubo tak z Inkwizycyi przez Sąd Suwy
 wyprowadzonych y z pilną Uwagą czytanych, iako y z Dekretu
 Liazdowego Sądu Liciu Lityńskiego także z Przeczytanych In-
 kwizycyi, ferowanego, Oczwiscie dowiedziono iest: Ze Gronta
 Dworzeckie y Szumskie do Grontow Tatarynowskich przypiera-
 iące, nigdzie Rzeczki Starweckiej przechodzić niepowinny gdy
 iednak Dekret Liazdowy Urzędu Liciu Lityńskiego y Granicznego Prase-
 do Roku 1721. Między Dziidziami Szumskimi; z Mocy Dekretu
 Trybunału chociaż bez Komparacyi, natenżaw Ww. Aksakow
 Dziidziow Wsi Tatarynowski iak w tym Dekrecie Wzmian-
 kuie, ze zaffirmacyi tylko niektórych połozę iakoby Granice
 Tatarynowską za Rzeczka Starweką Sznurow Dżisigę wykreślił
 Przytym Dekret Liciński Litynów z którego odestania Dzieło
 Winięysze dokonicza się Sprawę Graniczną Między Samym
 tylko Kluczem Trojanowskim, a Kluczem Szumskim bez
 dotoczenia Dobra Wsi Tatarynowski; na Pole do Sądu y Urzędu
 Podkomor odestat y natym fundamencie Dziidzie Klucza
 Trojanowskiego, żadnego Obwodu Scianny między Szumskim
 a Tatarynowką, nieokazał a Dziidzie Szumscy chociaż
 przeszedszy Rzeczka Starweką po Łany Dżisigę Sznurowe
 za Rzeczka Starweką do Dworca odkopczono, znnowo do Rzeczki
 Tężie Starweckiej y Grontu Dworzeckiego, Sąd suwy przyprowa-
 dzili, przecież całej Scianny Szumskiej od Dobra Wsi Tatar-
 ynowski niedokonczyli, y iak zwyższy y postępki graniczne, mia-
 che, do Łudzey Trzcicy Scianny nieprzyparli, y nieokazali, a
 okazanoy półgęsi żadnym Dokumentem ani Inkwizy-
 cyami, oprócz Dekretu R. 1721. w gorze wyrażonego nie
 wsparli.

wsparli, Przeto Sąd mając wzgląd na Dekret Wspomni-
 any Roku 1721. Powaga Dekretu Trybunału Koronnego Lubl.
 R. 1720. zabezpieczony żadnym Manifestem przez H. Wo-
 ronicza, Kasz. Kiowski, blisko put wieku po tym Dekre-
 cie żyjącego, tak przed nabyciem iako y po nabyciu Wsi Tata-
 rynowki, niezaskarżony, samem tylko Inkwizycyami, a nie
 dokumentem żadnym w tym Mieyscu przeswiadczoney
 Sprawę niniejszą, co do tej Siany tylko zgotowem Inkwiz-
 ycyami, y Mappa, do H. Trybunału Koronnego Lubl. odsyła.
 = Co zaś przynależy do Siany Dobra Klucza Trojanowskiego,
 z Dobrami Kluczem Szumskim na Pole do Sądu Urzędu
 Swego odestawey, takową Granicę oznacza, y sądzi. Najprzód
 Początek Granicy czyli Terminum a'quo, przy Samey Rzece
 Stawieckiej y Drodze z Dobra Tatarynowki do Szumka przy
 zaczętym Dukcie Dziedzica Trojanowa okazanej, przez Rze-
 kę Stawiecką, przechodzącej, Dobrom Klucza Trojanowskiego,
 Szumskiego, y Wsi Tatarynowki przy dwóch szumskiej y
 Trojanowskiej schodzących się, y do Siany Dobra Wsi Tatar-
 ynowki przytykających Piętach, oznacza y determinuje, y
 w tym Mieyscu przy Lewym Brzegu, na dot idącej Rzeki
 Stawieckiej iak Litra A. w czerwonym Kolorze Kopców dwa
 Naroznych jeden po Lewey Rzece Drogi z Tatarynowki do Szum-
 ska idącej dla Dobra Klucza Trojanowskiego, Drugi natym-
 że Brzegu, po prawey Rzece, Teyże Drogi dla Dobra Klucza
 Szumskiego, A trzeci Sieniny za Rzeką Stawiecką, także
 po prawey Rzece Teyże Drogi dla Dobra Wsi Tatarynowki o-
 znaczyć, y usypać Deklaruję a ze środka tych Trzech Kóp-
 ców, iak najprościej do drogi Starey z Dworca do Łelciniaka
 idącej y znową łączącej się, a od łączenia tych drog Sta-
 rey

rey y Nowey z Dworca do Nowego Kamienia idącej, Duk-
tem Dziedzica Trojanowa, y dawnym używaniem. iak naye-
prosićy do Między Łanow Kruchlickich do Tępie Drogi przy-
chodzącej, a od tej Między, Kruchlickiej, Łany Szumskiej Kruchlic-
kiej, od Żelazniackich oddzielającej, wlewa iak nayeprosićy do
Uścia Rzeczki Kamionki, w Rzekę Piat, za Świadectwem Dzia-
tu Rn 1619. że Dziedzic Szumski, za Uściem Kamionki naye-
wtaszczać sobie w Niz Rzeczki iękaćy niemaia, atę Rzekę Piat
przy samym Uściu Rzeczki Kamionki przeschodzićy iak naye-
prosićy, do miejsca gdziebywała Dzięgiarnia Pracowitego Hry-
ka Poddanego Trojanowskiego, Literą W. Czerwonego Koloru, na-
znaczona, a od tej Dzięgiarni, prostą Linia, raz tyłką ię na
przeciwko Lasu Szumskiego Lipnica zwanego, ztamaną, y
nie tego Lasu Lipnicy nie tykając, iak nayeprosićy do Brodu,
na Rzeczce Koszary, do Trybuna idącej, przechywanego, iako
do Konca Granicy, czyli ad Terminum ad quem, przez Strony
Obie zgodnego przy Ścinie Dobi Deneszow, teraz do Kłucza
Trojanowskiego należących Determinowanego, w którym Miey-
scu, trojakię stykanie się Frontow, przez Strony Obie przy
okazaniu Duktu, niesprzeczne Są approbuić. y w tym samym
Mieyscu, przy Brodzie na Rzeczce Koszary, dwa węgielne
Kopce, z prawego Brzegu także Rzeczki Koszary, na dot idącej,
ieden Trojanowski, w górę Koszary, z Prawey Ręki Drogi, z
Trybuna do Szumska idącej, a drugi Szumski, z lewoy Rę-
ki Tępie Drogi, na dot Rzeczki Koszary, Trzeci zaś Ścin-
ny za Rzeką Koszarą, y Brodem dla Dobi Wsi De-
nieszow, zaznaczyć, y wypaść sądzi y deklaruić. Z tym
Warunkiem, iż zacząwszy ze środka Mieysca Trzech Kop-
cow, przy Rzeczce Starowickiej, na początku Tej Granicy
wypaść

usypać się mających, aż do Ostatnich Trzech Kopców, przy
 Ścianie Denedzowskiej, i, Brodzie na Rzece Koszary
 deklarowanych, cokolwiek po prawej Rzece Frontow, Lasow
 Sianozgi, Łasoli, Rzek Błot i Wóbelkich Ościd, i
 Należytości Miejscami dopiero Wspomnianymi, do Ścia-
 ny Denedzowskiej idąc, to wszystko do Dobr. Klucza
 Szumskiego, co zaś z Lewej Ręki, od Tychże przy Rzece
 Stawickiej Angularnych do Tychże przy Rzece Kosz-
 ary, Stalanych Kopców idąc zostawac będzie Frontow
 Lasow Sianozgi, Błot i Rzek Rzek, Łasoli, i Wóbel-
 kiego zabudowania, i Należytości, to wszystko do Dobr.
 Klucza Trojanowskiego, bez Przysięgi, iako po Uchylo-
 nych Duktach Stron Ohydowych, Wiebnienniszasy,
 naledec, przysądza y deklaruję. = A w powołaniu tego
 Odkopienia dla Tawicydgo od Punktu do Punktu wypro-
 stowania Leni, potrzebne będzie sprowadzenie Ulr Geo-
 metrow, lub jednego, Wspólnym Stron Kosztem uznać
 Który to Ulr Geometrowie lub jeden z Ktorey kolwiek Stron-
 ny sprowadzeni lub sprowadzony, zaczynając od Miejsca
 przy Rzece Stawickiej, Trzem Kopcom Względnym
 czyli Angularnym wyznaczonego, od Punktu do Pun-
 ktu, iak jest niniejszym Dekretem wyżej Opisano,
 aż do Miejsca Kopcom Trzem Stalnym, przy Ścianie
 Denedzowskiej, i Drodze z Tryhurya do Szumoka przez
 Brod na Rzece Koszary przechodzący, Dekretem sądu
 swego oznaczonego, iak najdokładniej, żadnego Punktu
 y Latamania nieopuszczając, wyprostując, y znaki
 na Ziemi od Punktu do Punktu polożąc, po Którym
 przez Ulr Geometrow, Leni, od Punktu do Punktu wy-
 prostowaniu, Sąd Urzędu Podkomorskiego, do Trypa-
 nia

nia kopion przystąpić deklarując, Appellowali Sukces-
rowie WW Michała y Danida Woroniczow, y Junys
guezyltorowie do Trybunatu Koronnego Lubelskiego od Łatego
Dekretu, Sąd tej Appellacyi dopuszcit, Inkwizycye w
Kortach zapieczetowane, y Mappy przez Sąd U-
rzędu swego podpisane, Natychmiast Urząd Podko-
morski Stronom wydać Mocą Dekretu Niniejszego.
Jan Michałowski Senior, Francisz Bniata ~~z~~

Vacuum

Vacuum

Vacuum

Vacuum

Vacuum

Vacuum

Mędzy Dobrami Steckowcami, WW Lieleckich y Łotkiewskich
Dziedzicznymi z jednej, a Dobrami Wsią Kinyówką W. To-
masza Bardeckiego Czelnika Łydaczewskiego, Dziedzicznymi z dru-
goy strony Dzielo Liazdowe z Wyprawadzeniem Obojey
Strony Okresow, a na odrysowaniu Mappy Limita.

Dzielo się w Polu na Gronie Wsporze będącym, Mędzy Do-
brami Liem Wsią Steckowcami, WW Lieleckich y Łotkiew-
skich Dziedzicznymi z jednej, a Dobrami także Liemską
Wsią Kinyówką W. Tomasa Bardeckiego Czelnika Łydaczew-
Dziedzicznymi z drugiej strony, przy Pięciu Dobr. Wsi. Dra-
+ ratowa Jw. Grabianki Podkomor Wenden Dziedzicznych, nad
Rudą y Szlakiem z Miasta Lubara, do Ustanowapudku
dę przechodzącym Dnia Dwudziestego Piątego Czerwca
Roku Tysiąc Siedemset Osmdziesiątego Pierwszego.
W Przytomności WW. y Ult. Stanisława Wasilkow-
skiego

skiego, Burgrabiego Grod Piotr Antoniego Pochoneckiego Ste-
fana Wysockiego Mikotaja Kozarewicza, Wawrzynca Li-
sowskiego, y Innym Wielu roznego Stanu Ludzi naten-
dzialo przybytych tudziez Opatrzego Stefana Wiszniowskie-
go Woźnego, ake Niniejszy Dziwotuiącego.

Urząd Podkomorzi Gran Gwiazdy Lutomir na wczuwanie
Pawne Stron Obydwoch wyżej na akao y wkompanycy
Wyrazonych, za kazaniem Dekretu Dniem Sądu Suprznego
Lutomir Dnia Siódmego Junii w Roku Przestym 1780. na
Kadencyi Święto-Filipskiej, Między Semiz Stronami, zapadłe-
go Sprawę teraznięszą, na Pole do Sądu y Urzędu Pod-
komor odsyłaiacego, tudziez Prorogacyi Trzech, Piętnastey w
Lutomirzu dnia 20. Sierpnia w Roku Przestym 1780. przez
Sąd Dniem y Urząd Podkomor Lutomir podpisaney, a do
Ksiąg Grodzkich Lutomir Roku tegoż dnia 25. Augustu w
Sposob Oklaty Wniesioney, Drugiey Roku tegoż dnia
20. Listopada, w Trojanowie przez Urząd swoy Podkomor
Lutomir podpisaney, a w Ksiągach Tyche Grod Lutomir
Roku tegoż dnia 26. Nowem zaoklatowaney, Trzeciey
Roku Teraznięszego 1781. Dnia 21. Czerwca, w Trojanowie
przez Urząd swoy Podkomor na ządanie Stron oby-
dwoch podpisaney Termin Liazdu Niniejszego, na Dzień
Dzisiejszy Odraczaiący, na Grom w Sporze będący ziaachaw-
szy, Jurysdykcyą swoyą sądową, nieuiotaczaiąc Właś-
ności Gromow Oboicy Strony, ufundował y Woźnemu Sa-
dowi swemu Obecnemu, ze wszelkim bezpieczeństwem
obwotać, a dla Zblizaiącego się ku Wschodowi Stolica
na

na Dzień Jutrzejczy odwołać rozkazał a Nazajutrz to jest
 Dnia Dwudziestego Szóstego Sierpnia, też Jurysdykcyą swoją
 — stworzywszy Wóźnemu przywołać rozkazał, — Protestuje się
 W. Tomasz Bardecki szewnik Łydaczę, Dobr. Wsi Kinyiowski
 Dziedzic przeciwko Ww. Antoniemu Jaduszowi y Janowi
 Cieleckim Chorążycom Bidgoskim Braci Rodzonym, tu-
 dziez Karietanowi Starosie Olehowieckiemu, Benedyktowi y
 + Michałowi Łotkiewskiemu Podstolicom Łwinogrz Braci tak-
 że Między sobą Rodzonym, Dobr. Wsi Steckowice Dziedzic-
 om, o to, iż Ww Cieleccy y Łotkiewscy Urząd Podkomor
 Graniczny Łytomiń na Gront własny Kinyiowski nad
 Rudą, przy Szlaku z Ułanowa do Lubara idącym, leżący
 zdawna do Dobr. Wsi Kinyiowski iak starożytne używa-
 nie poświadczają, należący, zaprowadziwszy Jurysdykcyą Sa-
 dową, ufundowali przez co wyżej rzeczony Gront, niepraw-
 nie sobie przywłaszczając, w sprzeczki y wątpliwosci po-
 dali który postępek Dziedzicow, Dobr. Wsi Steckowice a-
 by uszkodzenia w Grontach własnych Dziedzicowi Dobr.
 Kinyiowski nieprzyniosł powtore o nieprawne ukazanie
 Mieysca, Urzędowi Podkomorskiemu, na zafundowanie na
 — tym Mieyscu Jurysdykcyi. Manifestował się — Reprotes-
 towata się Strona Ww. Antoni, Jadusz y Jan Cieleccy,
 Bracia Między sobą rodzeni tudzież Karietan Starosta
 Olehowiecki Benedykt y Michał Łotkiewscy Podstole Łwi-
 nogrz także Bracia rodzeni, Dobr. Wsi Steckowice Dzię-
 dzice, przeciwko W. Tomaszowi Bardeckiemu szewnikowi
 Łydaczę Dobr. Wsi Kinyiowski Dziedzicowi; Ji jeżeli
 Urząd Graniczny Podkomor Łytomiń przy Szlaku z Ułan-
 owa

wa, do Lubaru idącym, nad Rudą, zdawna Jurysdykcyą
 swoją fundował, to na własnym Gronie Steckowickim
 od Wieków do Steckowice należącym, y używanym nie-
 mniej, na Mocy Dokumentu Granicznego, iako y z przyzna-
 nia Gromady Bratatowskiej Słany swojej od Wsi Bra-
 tatowa, z drugiej Strony Dзецzoney Rudy pilnującej, iako
 z Grontami Steckowickimi, stykającymi się, przy Tróistej
 Pięci Bratatowskiej Kinyjowskiej y Steckowickiej a
 zatym o prawne za fundowanie Jurysdykcyi na włas-
 nym Gronie Steckowickim powtore Demanifestującą.
 A po zapisanych Protestacyi y Reptestacyi. Sąd Urzę-
 du Podkomor Strony do pisania Komparacyi zobowią-
 zat. Na którym Terminie W. Tomasz Dardcki. Cze-
 snik Łydański. Powód y Pozwany Odezwisto. W. Woy-
 ciech Nowoszycki. Powód przez W. Tomasz Dardcki-
 go, W. Antoni y Tadeusz Cieleccy, Bracia między
 sobą Rodzeni. Pozwani y Powodowie Odezwisto. W. Jan
 Cielecki. Pozwani y Powód przez W. Tadeusza Cieleckiego
 W. Karłan Sita Ołchowiecki y Benedykt Łotkiewski
 Bracia między sobą Rodzeni. Pozwani y Powodowie Ode-
 zwisto, W. Michał Łotkiewski. Podstół Żurynogt Pozwa-
 ny y Powód przez W. Benedykta Łotkiewskiego. W. Al-
 exander Piotrowski. Kazimierz Nowicki. Józef Ju-
 kowski. Powodowie przez W. Stanisława Wasilkow-
 skiego, W. Alexander Wolański. Skarbnik Diecki.
 Przyposzwany Odezwisto, W. Szymon Witwicki. Skar-
 bnik Mozyński. Przyposzwany Odezwisto, W. Ludwik
 Zagurski. Sędzia Grod. Orucki y W. Ignacy Pere-
 ktadowski

Ktadowski Stolnik Mozyński. Przypozwaną przez W. Wi-
 ktoryna Perektadowskiego Stoll Mozyr Umocowanego W.
 Józef Leszczyński Grabianka Podkomor Wendeny. Dob. Bra-
 tatowa Driedzie, y W. Fran Suwaczewicz. Powczy Kiedze
 Przypozwaną przez W. Ant. Katarzowskiego Umocowanego. Stawili-
 się y Spory Raione między sobą mieli których Sąd Unę-
 du Podkomor wystuchawszy, Ponieważ Strony Obie Pryn-
 cypalnie Między sobą czyniące przez Termina swoje pier-
 wszy R. 1701. Dnia 10. Junii w Grodzie Lutomu zeznany od
 W. Tomasa Bardckiego (zesnika Lydaczewskiego) Dob. Wsi.
 Kinyiowski Driedzie przeciwko W. Antoniemu Tadeusowi
 y Janowi Sieleckim Chorągrycom Bógoskim tudzież W. W.
 Kacianowi Benedyktowi y Michałowi Łotkiewskiem Pod-
 stol Lwinogrod y Innym. Drugi Roku Tegoż Dnia
 pierwszego Junii w tymże Grodzie Lutomskim zeznany
 od W. Antoniego Tadeusza y Janasieleckich Chorągrycow
 Bógoskich y W. Kaciana Benedykta, y Michała
 Łotkiewskich, Podstol Lwinogr. Braci między sobą Rodzo-
 nych, po W. Tomasa Bardckiego (zesnika Lydaczewskiego)
 o wzajemną komportacyą Dokumentów przed Sąd Niniejszy
 z Urzędu Podkomor na Termin Liazdu Dziesiętyego,
 przypozwalali się, y tej komportacyi na Niniejszym Terminie
 na wzajem domagali się. Póto Sąd przychylając
 się do Wzywy wspomnianych Terminów, y ządania Stron
 nakazuje aby Strony Obie Dokumenta w Belkie Granice
 Dob. Wsiow Kinyiowski y Stechowicz obiasniające tak
 przez Summariusze iako y w Naturze komportowali
 y wzajemnie sobie komunikowali, a to natychmiast
 aż Strony zażyc czyniące Wskazaniu Sądowemu, kom-
 portowali.

portowali y wzajemnie sobie komunikowali, a dla przeczytania
tych Dokumentow Komportowanych, odwołania Sefry, do dnia
Jutrzyszego, w Sądzie Jurym doproskaję się. Przeto Sąd daie
Czas Stronom przeczytania tych Dokumentow, Jurysdykcyę
swią do dnia Jutrzyszego, odwołać rozkazał a na Jutrz
to jest dnia 27. Czerwca, też Jurysdykcyę przywoławszy dal
szych Kontrowersyi Wniesionych wystuchawszy Ponieważ Stro
ny obie, po przeczytaniu Dokumentow Dostateczniejszey Na Ura
nem Komportacyi, żądają. Przeto Sąd zachowując Stopień
prawney Komportacyi, nakazuje aby Strony obie dostateczniej
komportowali, ato natychmiast, a że zamiast dostateczniej
szey Komportacyi, do Przysięgi, iako rzetelnie Komportowa
li, nie na szkodę Strona Strony nieutaili, y więcej nad
Komportowane, niemają y Komportować niemogą, zabiera
ją się. Przeto Sąd tej Przysięgi Stronom dozwala, dodać
się Woźny, a Ponieważ Strony, to jest od Dziedzicow
Dobr. Wsi Steckowiec W. Antonifielecki Wojski Bridg
iako z Starszey głowy Dziedziczek Steckowiec pochodzą
cy, a zaś od Kijowki Sam Dziedzic W. Tomasz Bar
decki zrosnik Lydaczenę Przysięgę na rzetelną Komportacyę
przed Wyobrażeniem Chrystusa Pana, ukłęknuwszy wykona
li. Przeto Sąd zadosyć Strony wskazaniu Sądowemu
uczynić uznawszy od daliszy Komportacyi uwalnia
y Sprawy wprowadzać nakazuje, a w prowadzeniu dal
szych Sprzeczek Stron wystuchawszy, Nakazuje, aby Stro
na Prynypalnie Powodowa to jest Dziedzice Dobr. Wsi Stec
kowiec Obwód Granic Swych zaczynali, y Znaki czyli
Między Graniczne, iakie z Dobrami Kijowką mieć
mogą Sądowi Swemu okazać, ato natychmiast. Za
częli tedy Dziedzice Przerzeczemi Dobr. Wsi Steckowiec
Obwód Granic Swych czyli Terminum a quo przy

mięysu

Mieysce ufundowanej Jurysdykcji od Pięty Dobr Wsi Bratowa JW. Grabianki Podkomor Wenden Dziedzicznych przedtym do Kłucza (zudnowskiego, należących y Rudy przy tej Pięcie będącej, od Putnocy na Półudnie ciągnącej się Fronta Bratowskie y Kinyowieckie iakoby Piętami Przytykającą od Frontow Steckowieckich iakoby Siana leżących od-dzielającą od Mieysca gdzie z Lubara do Utanowa Szlak idący tą Rudę przechodzi opowiadając iż w tym Mieyscu, przechodzącego przez Rudę Szlaku, Trojakie Frontow Raznych schodzi się stykanie iakoto między Półudnie y Łachod po wspomnianą Rudę y Szlak niby w Wiatlach Pięta y Fronta Dobr Wsi Bratowa Między Łachod y Putnosc po Szlak tenże Lubarski y Rudę także iakoby w Wiatlach Pięta y Fronta Dobr Wsi Kinyowski od Wschodu Stonca potężną Rudę po Obydwóch Stronach Szlaku z Lubara do Utanowa idącego, Siana Frontow Dobr Wsi Steckowiec od Pięty Wolińskiej y Morowitowskiej aż do Kopców y Pięty Dobrych Kowalewek zaraz za Szlakiem z Lubara przez Motocaki do Krasnopola idącym, znajdujących się przypiera y na dowód Tej swojej Allegacji położyli, Dokument Granicy Przyjacieleckiej w Roku 1725. Dnia 14 Kwietnia, in Fundo Controverso między Dobrami Wolicą y Morowitowską niegdy Jm. Jerzego Dominika Hrabi na Wioznicy y Sarsztawiu, Lubomirskiego, Podkomor Koronnego Dziedzicznymi do Kłucza Lubarskiego należącymi z Jedney a Dobrami Wsiami Berezowską y Steckowcami niegdy W. Alexandra Gruszczyńskiego, Putkownika Ludzi Nadwornych, tegoż Jm. Dziedzicznymi z Drugiej Stro-

my, przez uproszonego od Obydwóch Stron Przyjaciela naszego
 W. Jakuba Pogroszewskiego, Podsekcia Ziemi Podolskiej, sporzą-
 dzony, a do Ksiąg Ziemi Lwowskich Lwowa Roku 1780 dnia 30
 Augustu w sposób Oplaty wniesiony, która Dobra Wypo-
 mniane usłatek ściennie ograniczone zostały a ostatni Ko-
 piec y Terminus ad quem, przy Szlaku Subarskim, y Ru-
 dzie gdzie się iuz Gronta stykają Dobra Podtenczas Ody-
 nackich Ostrogskich Wsiow Bratutowa y Kinyiowki iest
 determinowany A dla większego Wsparcia tej Swojej Allega-
 cyi, Ciż Dzedzice Dobra Wsi Steckowice, podnieśli Przypozew
 z Strony Swojej po Ko Michała lub Innego Imienia Gra-
 biankę Podkomor Wewdym Dzedzica, y W. Jan Suszcze-
 wieża Powiedzgo Kłonskiego Posesora Dobra Wsi Bratato-
 wa, do ~~pracy~~ ^{pracy} ścianny Dobrom Swoim Wsi Steckowcom
 wydany, w Grodzie Lwowskim Roku 1781. dnia 17^{go} Junii Le-
 znany, po przeczytaniu którego, Przydania Woznego dla Przy-
 wotania Bogor Sciennika, żądali, et tak Sąd żądaniu zychże
 Dzedzicow Steckowickich dogadzać Woznego dla przywołania
 Sciennikow przydat; za którego przywołaniem stanowiący oczeni-
 sto, Ur. Antoni Gatzowski Dobra Wsi Bratutowa Dyspozytor
 wraz z Ur. Janem Dankiewiczem Grajalistą, w Dobrach
 Bratutowie od Lat kilkudziesiąt Mieszkającym, y ludźmi z
 Gromady Bratowskiej wzczegulności Pracownikami Jurkiem
 Fedorukiem, Feskiem Kozelukiem, Ulasem Prdyśiębnym
 Jasłem Szykalukiem, Antkiem Porayczukiem, takowe Przy-
 pieranie czyli Łączenie się Grontów Bratowskich z Gronta-
 mi Steckowickimi, y Kinyiowickimi przyznali, nay
 pr Bod Ur. Gatzowski Dyspozytor, że dwa Lata na Jun

Kyi

Kaji Dyspozytorskiej w Bratowie zostając używaniem Bratowskie po Szlak Lubarski y po Rudkę zastat tak iak y teraz iest spokojne a za Rudkę iuz Gromta do Steckowice należą y niestyszat od nikogo, przezczas Sturby Sworey aby w tym używaniu iakiegolwiek spory bywały; W zaś Dankiewicz Gracjalista y Gromadni Ludzie Starzy z Bratowa stanowiem Jednomyslnie zeznali iż po Rudkę y Szlak Lubarski z iedney Strony używaniem Dobra Bratowa y Kinyiowski a z drugiey Strony za Rudkę używaniem Dobra Wsi Steckowice od Wieków Nienaruszenie y iak zapamiętają bywało y iest y nigdy od Pradków Swych niestyszeli, aby iakie Inne miało bydz używanie, albo Ktornie iakie w tym Mieyscu o Gromta między Stronami, a po takowym Przyznaniu, Stanowczy Dziedzice Dobra Steckowice nad Rudą wspomnianą na Samym przyssu Szlaku Lubarskiego do Wtanowa przez tę Rudę obicieroz się obliczem na Putnoc ku Wierchowinie Tej Rudy pokazywali po lewey Ręce po Szlak y Rudę Gromta Dobra Wsi Kinyiowski a po prawey Gromta po tej Rudę po Obydwóch Stronach Szlaku Lubarskiego, do Dobra Wsi Steckowice zaś bą zaś takze po Lewey Ręce Gromta po Szlak y Rudę wspomniane, do Dobra Wsi Bratowa, y oswiadczyli że Duka swój na Putnoc prowadzić będą y cokolwiek Gromtów w prawą zostanie to wszystko do Steckowice co zaś w Lewą to wszystko do Dobra Kinyiowski nalezieć powinno, Strona zaś Obwodu pilnująca, zaprzeczyła Temu, zaswiadcza iac się że Gromt na Ktoym fundowana Jurysdykcyja y Obwód przez Dziedziców Steckowice zaewgę iest własny Starożytny Kinyiowiecki, y przed tym Sianożę natym Mieyscu, Koszona bywała na Dwor Kinyiowiecki a

wpoźniejszym

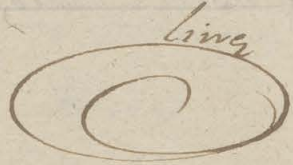
w poźniejszym Dopiero Czasie Przemocą do Dobrej Wsi Sieckowice
 odebramy stykanie się zaś Frontów Sieckowieckich z Kij-
 iowieckimi nie w tym Miejsce, ale w Innym które przy
 Dukacie swoim okazać allegowata, y na dowód Tej swo-
 icy allegacyi położyła Dokumenta takowe Pierwszy De-
 kret Trybunałski Koronny Lubelski Roku 1623. dnia 3^{go}
 Novemb na województwie Wołyńskim między Jędrzejem
 Władysławem Dominikiem na Ostrogu y Łastawiu, Hra-
 bią na Tatarsowie Koniuszym Koronnym Starostą Lubkim z
 iedney a J.W. Stanisławem Hrabą na Wisniewcu Lubo-
 mińskim Wojewodą Generałem Krakowskim tudzież J.W.
 Alexandrem Sandomirskim, Jerzym Sandomirskim, y Kon-
 stantrym Białocerkiewskim Starostami Lubomirskimi
 Łostorkami niegdy Jędrzei z Ostroga, Stanisławowej Lu-
 bomirski z Drugiej Strony, w sprawie nienależytego Przej-
 scia Starodawney Granicy Lubnowskiej Rzeczki Kozły y Sta-
 rożytnego używania Działami Ostrożonego oraz gwałto-
 wnego, nastania Ludzi, w Brzeprzychianych z Dobry Mia-
 sta Nowego Lubartowa, na Dobra Wies Kozę do Klucza
 Lubnowskiego należąca, zabrawszy ^{nie} łaty Osady tej Wsi y do Mia-
 sta wspomnianego Nowego Lubartowa, przeprowadzenia,
 y o Inne Wiołencye ferowanego; Drugi Dekret podobny
 Trybunał Koronny Lubelski Roku tegoż 1623. dnia 2^{go} Novembria
 na tymże Województwie Wołyńskim, między Tęmiż Strona-
 mi, o nastanie Ludzi, na Wici Kuchliwie, w posiadku Fron-
 tów Lubnowskich leżącą, wykpicie gwałtowne z tych Dobr
 y nienależyte Dzierżenie Onych ato nieuważając na
 dawne używanie Działami Oryginalnymi, warowa-
 ne, y o Inne Pretensye zapadły, Tędec Dekret Grodzki
 Kijowski, Roku 1625. dnia 3^{go} Junii między Tymże
 Jędrzejem

D. Jakim Władystawem Dominikiem na Ostrogu y Za-
 stawiu. Krabią na Tarnowie. Woiewodą Sandomirskim
 z jednej a J. W. Konstantym Kiacynym z Lubomira Kra-
 bią na Wiśnicz Lubomirskim Sztą Biato-ferkiewskim
 z drugiej Strony w sprawie nieustadnego Laporwania
 przed Sąd Podkomor Kijowski, do Rozgraniczenia Dobr
 Swych Lubartowskich, Wsiow Steekowice Motorowicki
 Wolicy Hauoratywa, Koskow od Dobr (Zudnowskich) Ly-
 pniow y Kutysdz, tudziez za Rzeką Stuczą, Wsiow
 Koza y Krasnosputki prawie in Meditullio Frontow (Zu-
 dnowskich) polozonych Nastapionego. Czwarty Dokument
 Protestacya Roku 1684. Dnia 29. Julii w Grodzie Kijow-
 skim, Imieniem J. W. Konstantego Lubomirskiego, Sztę
 Biato-ferkiewskiego, Przeciwo J. W. Jerdemu Niemiryczowi,
 Podkomor Kijowskiemu, y Mikotaiowi Tuedanicickiemu
 Komornikowi Gran Kijowskiemu, o nieprzyjęciu Protesta-
 cyi, na Polu, do Akce Podkomor przy Akcie Granicznym
 między Dobrami Nowym Lubartowem z Przyległościami
 z jednej, a Dobrami Miastem (Zudnowym) y Zarzortyą
 z Przyległościami z drugiej Strony odprawionym, wzglę-
 dem niewłaściwie skazanego Mieysca Sądowi Podkomor
 Kijowskiemu, dla fundowania Jurysdykcyi we Wsi Ko-
 rolkach a nie za Wsią y Ogrodami Korolstwiemi nad
 Rzeką Stuczą gdzie był od Protestanta postawiony
 Wł. Mikotay Tuedaniccki Komor Gran Kijowski od Pro-
 testanta podawawoy zawiesiona. — A po zapisanych
 Dokumentach z Strony Dziedzica Dobr Wsi Kijowskiej
 w Sądzie swoim złożonych zaczęty przez Dziedzicow
 Steekowice Dukt, był prowadzony od Mieysca zaczętego
 Termini a quo, od Rudki gdzie Szlak Lubarski do

Włanowa

Ulanowa przechodzi ku Wierchowinie tej Rudej, tuż niedaleko
 będącej a dalej miejscem wyższym sianowici po Oboch Stronach
 spokojnie używane miaiąc, po tym po Między Polami ^{Przymiędzy}
 mi Robocznymi Jarzyna z Oboch Stron, na koniec z lewej sianowici
 a z prawej w Stosie będącej; między nich tego Odłogu, między Polami Robocznymi; na kilka Lokus
 roką używano Kiryowickie od używania Steckowickiego
 Oddzielając na Putnoc prosto Lenią idąc aż do Doliny z
 Prawej Ręki z Grontów Steckowickich u Lewą Stronę Kiryowickie
 ciągnąc się. Którą Dziedzic Steckowice Obwód okazywając
 Popową Dolinę nazywali, y ukazywali w Prawej Ręce, na tejże Dolinie
 niepodaleko Duknu, Pasieczysko Dzwani zasadowe allegując że w tym
 Pasieczysku, teraz pustym bywała przedtym Pasieka Duchownego
 Steckowickiego Brodajżyto nazywającego, ^{dy} od tego Duchownego
 Popową Dolinę nazywają, potym od niedawnych czasów strata
 na tym Pasieczysku, Pasieka, niegdy w. Cieleckiego Chorążego
 Widgowskiego, teraz dopiero od Lat pięciu, pustnie. Strona zaś
 Obwodu pilnująca, Dziedzic Dobr. Woi Kiryowicki zaprzeczył
 temu, powiadając że tej Doliny używał Macko Poddany
 Kiryowicki, który potym Lynczajem Ukraińskim, porzucając
 Mieszkamie swoje Kiryowickie przeniósł się na Stobodę do
 Czudnowa, z tamtąd na koniec przyjeżdżał na Mieszkamie do
 Steckowice gdzie zamieszkałszy się, wrócił się znowu do
 używania swojej Doliny, y tym uproszkiem ta Dolina, została
 przywłaszczoną do Dobr. Steckowice, y od tego Macka nazywają
 Dolinę Mackową a nie Popową, a w poprzek się do

linę

linę Popową czyli Mackową po nizey Pasieczyska wspomina-
nego w prawey Ręce będącego przeszedłszy w górę potym Fron-
tami Rownemi po Oboch Stronach rohozczemi, w spokoynym
używaniu Obozey Strony będącemi Miedzą nietykanego i edney
Szerokosy Obłogu w tęż Stronę Retnocną idąc przez Wroncho-
winę Doliny z Prawey Ręki z Frontow Steckownickich zaczy-
nającej się a' w Fronta Kinyiowieckie wpadającej aż do Do-
liny większey y Rudy w Niozy będącey, na której w prawey
Ręce pokazywali Dziedzię Steckownic Grobelkę Starą, Rozer-
waną niedaleko Duktu będącą, którą mienili iż Pracowity
Proklaty Poddany Steckownicki tę Grobelkę zajmował y Staw-
ku używał y od Jego Imienia ta Grobelka do tychczas Prokla-
tego ma Nazwisko a Strona Obwodu pilnująca zaswiadcza
że ieszcze niedochodząc tęż Doliny y Rudy w prawey Ręce Du-
ktu, czyli za Duktem Terazniejszym było używanie Szlach-
ty Gracjalistów Kinyiowski, Chylińskiego, y Chwałinińskiego
a potym do Steckownic ten Front odebrany Grobelkę, zaś przy-
znał Dziedzię Kinyiowski, iż Pracowity Proklaty zajmował
y Stawku używał, ale ten Proklaty mieszkał pierwcy Kiny-
iowie, y ten Stawek zajął, a gdy potym przeniósł się na
Mieszkanie, do Steckownic, tego Stawku iako pracy swojej
po dawnemu używał, y tym ta Dolina do Steckownic-
kiego używania doszła się, a tę Dolinę y Rudę w pro-
stek nizey Grobelki Proklatego przeszedłszy w górę pro-
sto Przydółkiem Wierwiłkim, iakoby przedtym wawpot
z Dobrami Steckownicami skazaniem Siarą używa-
nym, a teraz w Matcy Czastce, wzdłuż na Kilkanaście
a wszę na kilka Łok. Lżytem do Kinyiowski za-
nianym, daley Miedzą Obłogową iedną z pier-
wszą Szerokosy, po między Polami Rozhozczemi zle-
wcy Bziminą

wey Ozimina, Kiryowiecką zasianemi, a Prawey w Sto-
 ce Steckowieckiey będącemi przez Drogę z Kiryiwki do Stec-
 kowiec idącą, wzdłuż Jeziorkiem Niewielkim, tuż za Drogą
 będącymi Przez stronę Duki wiodącą Gnite Jezioronazwa
 nym, mierzając w prawey Dłce Mogilę Rozoraną y Tarninkę
 okrągłą, zawsze na Północ idąc po tym przed Płotki Nie-
 wielkie z Prawey Dłki przychodzące y w Fronta Kiryowiec-
 kie ciągnące się aż do Rudy y Płota wiekowego z Tapuwno
 Steckowieckich z Prawey Dłki poczynającego się a w Lewą w
 Fronta Kiryowieckie wpadającego, y Grobelki Starey nalezy
 Rudzie będącey Gnita Grobelką przed Dziędzicow Steckowiec
 nazwaney y Drogi z Kiryiwki do Motrunek przez tę Ru-
 dę przy Grobelce przechodzącej. Strona zaś Półwodu pilnu-
 jąca przy Drodze z Kiryiwki do Steckowiec idącej ukazy-
 wata Pole, za Duktem teraz do Steckowiec używane, któ-
 rego przed lat dwudziestą kilka miał używać Ciurma Pod-
 dany Kiryowiecki, a przy Mogile rozoranej y Tarninie Krą-
 głej wyżej wspomnianey używał Frontow Snyeko Na-
 turny Poddany Kiryowiecki, dalej zaś tu Grobelce używał
 Frontow Szlachac Gracialista z Kiryiwki Duchnowski na-
 żywający się, a dalej przy Grobelce gnitey między wspomnia-
 nemi mniejszym y większym Płotami iakoby w Widłach
 Sianozęci, przez poddanych Kiryowieckich aż do Wien-
 chowin tych Płot używane bywały, nie dochodząc zaś
 Płota bywały Lasy Wielkie do Kiryiwki należące
 które Lasy gdy wycięto, Dziędzie Dobre Wsi Steckowiec
 za Półbasy Wsi Janiszewskiej Wdawy, odosami między
 według upodobania swego, iak teraz używają y Dukt
 prowadzą, chociaż w. Janiszewska Półborska ptalata
 y niedopuszczata, uczynili y do tychczas po tę odoraną

Między

Miedza, Gronów używają, a tę Grobelkę przez obie Strony grze-
 tą nazwaną y Rudę przeszedłszy tąż Droga z Kiriowki do
 Motrunek idącą w górę przez Łapust Brzozowy z Obydwóch
 Stron Duktu, w spokojnym na obie Strony używaniu będący,
 Niedaleko Jamy w Prawey Ręce Duktu kilka Łokci znajdując-
 cy się w której miał się znajdować Krzyż Kamienny a ten za
 Posesyi W. Wotodkiewicza w Kiriowce a' Dyspozycji Ur-
 6 Thnickiego, przez Podolanych Kiriowieckich został wykopany y
 zatracony, oco Proceś prowadzony, przez Poprzedników swoich
 bydz allegowata; Strona zaś Obwodu pilnująca zaprzę-
 ta temu, powiadała że w tym Mieyscu nigdy Krzyża Ka-
 mieniego nie było, a ta Jamia Stara Dziegiarnią oznacza-
 iakoż y drugą takż Jamę niepodaleko pierwszey ukazywa-
 ta a do tej Jamy tąż Droga y Łapustem zausze na Putno-
 idąc, przez Gosciniec z Lubara na Motorki do Krasnopolu
 nakrył że Droga przechodzącego do Pięty Dohr Wsi Kowa-
 4 lenek J. A. Marcina Lubomirskiego, Generata Leutnanta
 Woysk Koron Dziedzicznych do Klucza Lubarskiego należ-
 ących, y kopców naroznych dwóch tuż za Szlakiem wspomnia-
 nym będących, Dziełczych, Między Dziedzicami Dohr Wsi
 Steckowice, w R. 1752. przez Urząd Gran Lub. przy Pięcie
 Kowalenickiej, usypanych y w tym Mieyscu Dziedzice Dohr Wsi
 Steckowice Obwodowi Granic swoich z Dohrami Kiriowką ko-
 niec czyli Terminum ad quem uczynili, Wnosząc że zaczą-
 szy od Pięty Pratatowskiej y Szlaku z Lubara do Utano-
 wa idącego gdzie terminus a quo, zaczęty aż do tego Mieysca
 Cokolwiek w prawey Ręce Łapustow, Gronow Sianożęci, Plot-
 y Wszelkiej Należytosci zostało to Wszystko do Dohr Wsi Stec-
 kowice, co zaś Lewey podobnie Gronow Sianożęci Łapustow
 y Wszelkiej Należytosci zostało to Wszystko do Dohr Wsi
 Kiriowki.

Kiryiwki nalicze powinno. opowiadając ze natym Miysa
 Trojacie Frontow Sawiedzkich schodzi się stykanie, tak ze Dwie.
 Pięty Kiryiwiecka y Kowalewiecka, do Siana Frontow Stec-
 kowieckich przypieraia, to iest po Lewey ręce między dotudnie
 a Zachodem po Gosciniem Lubarski y drogę z Kiryiw-
 ki do Motrunek idącą iakoby w Widłach Pięta Kiryio-
 wiecka, po prawey po temże Gosciniem y Drożynę między
 Zachod a Putnoc, także iakoby w Widłach Pięta Kowale-
 wiecka, a za Drogą Wspominianą z Motrunek do Kowale-
 nek idącą na Wschod Stonca aż do Pięty Dobr Wsi Mo-
 trunek, Fronta Dobr Wsi Steckowiec, po Oboch Stronach
 Goscinea Lubarskiego, Siana rozciągają się, y na Wspar-
 cie Tej Swoiey Allegacji, polozyli Driedzice Dobr Wsi
 Steckowiec, Dekret Kompromisarski między sobą, Współ
 Driedzicami, to iest w Wsielickiem Chorazem Bidgoską
 z iednoy a w W. Lutkiewskiem Postolem Lwinogrodz.
 z drugiey Strony, Roku 1757. dnia 26. Wrzesnia we Wsi
 Steckowcach, ferowany a do Ksiąg Grodz. Kieowskich Roku
 1771. Dnia 27. Julii, w Sposob Oblaty wniesiony, który
 Dobra Steckowa, y Beresowka, przez polonę między Wspo-
 miniane Strony, podzieloną, a przez Urząd Podkomor. Gani-
 czny Lubels. pod tymże Aktem odkopczoną zostaty, przy
 którym odkopczeniu, te dwa kopce, przy Pięcie Kowale-
 wieckiey, za Goscincem z Lubara, na Motoccki do Kra-
 snopola idącym przy Drożynie z Kiryiwki do Motry-
 nek na Krzyż, tego Szlaku przechodzący są usypane,
 A dla wiekszego Dowodu, podnieśli Driedzice Dobr
 Wsi Steckowiec Kellacyą Przypozwu, z Strony Swoiey po
 Rt. Marcina, Lubomirskiego, Generata Leutnanta
 Woysk

Woysk Koronnych, Dobi Wsi Kowalenek Dziedzica rudzkiej
 W. Ludwika Zagurskiego Sędziego Grodz. Owruckiego, Dobi
 Tychże Lastawnego Possesora o przyznanie Sciary wyda-
 nego w Roku Jetańniyszym 1781. Dnia 1^{go} Junii w Gro-
 dzie Lytomir zeznana y dopracowali się Sądu Swego o przy-
 danie Woznego, dla przywołania Tychże Sciarników, a tak
 Sąd przychylając się do ządania Strony Tychże Sciarników
 Woznemu przywołać rozkazał, za którego przywołaniem
 Stanowczy Ur. Kazimierz Jarowski. Dyspozytor Dobi Wsi Kowa-
 lenek z Sędzmi z Gromady Kowalewskiej wybranemi
 Pracownikami Iwanem Tkaczukiem Frykiem Kłoczkiem
 Wasylem Rogalskim, Iwanem Rachubką, Fedkiem Tka-
 czukiem, Wasylem Symbalukiem, Przypieranie Pięty Swójey
 do Grontow Steckowieckich y Kuryiowieckich takowym Spos-
 sobem zeznali, Nayprzod Ur. Kazimierz Jarowski. Dyspo-
 zytor zeznał, że dopiero Niedzielnicy jest na Funkcyi
 Dyspozytorskiej Kowalewkach a zatym o żadnych Granti-
 cach, y przypieraniu Grontow do Grontow niewiadom, y do-
 piero pierwszy raz te Kopy widzi. Poddani zaś Kowale-
 wskiej stawiemi, iednomyslnie zeznali, że przy tym Gosi-
 cu Lubarskim y drodze Krzyzowej z Kuryiowki do Mebu-
 nek idącej, gdzie te dwa Kopy usypane, Pięta Ich Dobi
 Kowalenek z iedney Strony Szlaku, a z drugiey Strony Szla-
 ku Lubarskiego, Pięta Dobi Kuryiowki, do Sciary Grontow
 Steckowieckich, przypierają y nigdy w tym Mieyscu żadney
 Sprzeczki, za ich Pamięci Względem stykania się tych
 Grontow, niebywało y od Przodków Swoich niebywało aby
 jakie Spory bydz miały ale teraz W. Bawiecki Dobi

Kuryi

Kirijowski Dziedzie nie wiedzą, za jakim prawem Front Kowa, leniecki do tych kopców y Szlaku Lubarskiego przypierający az po drożynę z Motrunek do Karczemki Kowalenieckiej na Szlak Lubarski wychodzącą, do Kirijowski odebrał y kopcami tej Dopiero Limy jeszcze przed Zapustami odsypał. Strona zaś Obwodu, pilnująca, Dobr Kirijowski Dziedzie zaprzężyła Temu opowiadając że się Dziedzie Dobr Wsi Steckowice cały Dukt swój zacząwszy a Termino a quo, niby przy Pięcie Frontów Pratatowskich wstających Frontach Kirijowieckich per quem y ad quem az do tego mięjsca własnymi Frontami zdawna do Kirijowski należąco a nie bardzo dawnemiżasy Przeorański według upodobania swego Przemocą Między do Steckowice odierwanymi y teraz używanymi prowadzili atę Kopye między Samymi, Napot Dziedzicami Dobr Steckowice bez wiedzy Dziedziców Dobr Wsi Kowalenek y Kirijowski usypane, Granicom Dobr Kirijowski nie wystacza niemoga y w tym Mięjsce, przy Szlaku Lubarskim y tych kopcach żadney Pięty niemaż, ale dalej za Szlakiem iak drożyna z Kirijowski do Kowalenek przez Drożynę z Motrunek do Karczemki Kowalenieckiej, na Szlaku Lubarskim będący na krzyż przechodzi gdzie dwa kopce Narozne Kowaleniecki y Kirijowiecki w Roku Terazniejszym 1781. przez Wójta Podkomorski Owsucki są usypane Trojakię tych Frontów styka nie znajduie się y nadowód tego przy tejże Pięcie iak będzie Dukt zaczął Dokumenta przed Sądem polozyć ofiarując Protawat się W. Tomasz Dardacki Czownik. Wydać Dobr Wsi Kirijowski Dziedzie, przeciwko Ww. Antoniemu Tadeuszowi y Janowi Cieleckim Braci Rodzonym, Karłtanowi Starosiełchowieckiemu, Benedyktowi y Michałowi Lotkiewskiemu Podwinogr Braci także między sobą Rodzonym Dobr Wsi Steckowice Dziedzicom Dukt swój początkowo wiodącym sto: iż Ww. Dziedzie Steckowice rozpoczynając Dukt swój od Rudki Niemielkiej nad Traktem z Utanowa do Lubara idącym, przy Froncie Pratatowskim leżącym

nieostatowpy

nieokazałszy Siciennosi ani stykania się Grontu Steckowickiego
 z Kirijskim, w własnym Grontie do Dobr. Wsi Kirijskiej na-
 leżącym, w Prawą Rękę, tu Jamkom na wzgórek ciągnącym się
 gdzie przedtem Siciennosc Dworska zdawała do Kirijskiej kocz-
 wana była przestępując dawność używania Janzakiyapu między
 R. Ostrogskim Dobr. Klucza Szudnowskiego, Ordynackich a R. Lubomirskim
 Dobr. Lubartowa Dziedzicem Ostreżoną po mimo
 przekonania oczywiste, nienależące pięte uformowali a lubo na
 Wsparcie Siciennosci nieprawnej Dziedzice Dobr. Wsi Steckowicki z
 li Dokument Granicy Przyjacielickiej, pod Rokiem 1723. dnia 14. Kwie-
 tnia, na Grontie w sporze będącym, przez uproszonego, z Obojczy Strony, pra-
 iaciela sporządzonego, Roku 1730. dnia 30. Augustu, do Książ Grodz. Lutom-
 w sposób Oblaty wniesionej, którym Dokumentem Dobra Wsica y
 Motowilowka, R. Inna. Jerzego Dominika, Krabi na Wismierzu
 y Jarostawiu Lubomirskiego Podkomor Koronn. Dziedziczne do
 Dobr. Klucza Lubartowskiego, należące od Dobr. Berezówki y Steckowicki
 W. niegdy Alexandra Gruszczyńskiego Putkownika Nadwornych Sze-
 dzi tegoż R. Inna Dziedzicznych są oddzielone, gdy iednak takowy
 prywatny Obiazd, między dwoma Stronami czyniony, żadnego usze-
 kowania, Stronie Trzeciej to jest Dobrom na Owezas Ordynackim
 a teraz Dziedzicznym Wsi Kirijskiej przynosić niepowinien, a
 ztąd Pięty, czyli raczej tres Aciatites, w tym Mieyscu postana-
 wiać niemoże, ponieważ wyżej wyrażony Dokument wyraźnie
 jest przeciwny, nayprzod Dekretowi Trybunału Koronn. Lubca między
 R. Inną, Władystawem Dominikiem na Ostrogu y Jarostawiu, Krabi
 na Jarostawie Koniuszym Koronnym, Starostą Lubckim ziconey
 a W. Stanisławem, Krabim na Wismierzu Lubomirskim Wódcą
 Krakowskim, y Innemi niegdy R. z Ostroga Lubomirskiej Po-
 tomkami z drugiej Strony, na Woiewodztwie Wotynskim zapadłe-
 mu, Powrotnie podobnie Dekretowi Trybunału między Temiz Stro-
 nami na tymże Woiewodztwie serowanemu Potrzebie Protestacyi
 Imieniem W. Starosty Biato-czyńskiego. Przeciwno W. Nie-
 minczowi, Podkomorzemu Kirijskiemu y Mikolajowi Tuzza-
 nieckiemu

nieckiemu, Komor Gran Kriowskiemu, Nacjatek Dekretowi Grodz Kriowskiemu.
 Roku 1645. dnia 3. Junii między Jm. Władysławem, Gminickiemu
 Ostrogu, y Zastawiu, Hrabia na Tarnowie Wład, Sandomińskim
 z jednej a Jm. Konstantym Jacentym, z Lubomira, Hrabia na
 Wisznietzu Lubomirskim Stę, Biato-Cerkiewskim, z drugiej Strony
 nastąpionym dawne używanie, bez żadnego ograniczenia między
 Dobrami Ordynackiemu, a Dobrami Niemieckiemu podług zapisu
 Dzieciwego, w wyz wyrażonych Dokumentach, specyfikowanego, ostrze-
 gającym y niennaruzenie tej używanie deklarującym Przeto dalsze
 ciągnięcie Duktu Strony początkowo wiodącej, iako in Termino á quo
 nieprawie zaczętego, na Putnoc z początku Siarozgami, a potym
 Polami Roboczemi po obydwóch Stronach do Dobr. Wsi Kinyiówki rda-
 wna od Wieków należącemu, Zaorem tylko przemocnym zażwasu
 W. Janiszewskiej Wsi Kinyiówki Dożywołnicy Pofsesorki, przez
 W. niegdy Franciszka, z Wicławi Cieleckiego, Chorążego Biłgong
 Dobr. Wsi Potowy Steckowiec, Dziedzica podług woli y upodobania
 swego, uczynionym, gwałtownie do Dobr. Steckowiec od Wsi Kiny-
 iówki odebranemu, aż do Doliny nienależące przez Dziedzicow Stec-
 kowieckich świezo Popową nazywaney y na wsparcie Orzecz. Allega-
 cyi swojej imienili bydz po prawicy Ręce Pasieczysko przedtym (Du-
 chownego Steckowieckiego, Prodayzito nazywającego się a potym
 W. Cieleckiego Chorążego Biłgong, co iest przeciwko Wrodekcy rzeczywisto-
 sei, albowiem wyżej wyrażona Popowa Dolina, nigdy tego Nazwie-
 ka mieć niemogła ale od Macka Poddanego Kinyiowskiego który
 poszedłszy na Stobodę do Budnowa, a z tamąd przeniósłszy się na
 mieszkanie do Steckowiec iuz w Dobrach Steckowcach osiadłszy upo-
 nie używał tej Doliny a z tam od Jego Imienia nie Popowa ale
 Mackowa Dolina nazywa się Daley postępując w głębsz Grontu
 Kinyiowieckiego, prowadzili przez wierzchowinę Doliny niewielkiej
 aż do Doliny większej y Rudy w Niemiedajcy pokazując w prawey
 Ręce niepodaleko Duktowi swego, Grobelkę Starą, iakoby Broklatę Pod-
 danego Steckowieckiego, atę Dolinę y Rudę w poprzek przeszedł-
 szy, w Górę aż do Progi z Steckowiec do Kinyiówki idącej Obud-
 swoy

swoy prociagnęli wczym Dziedzie Dohr Wsi Kiryiwki zaswiadczy
 szysię, dowodzi iż niedochodząc tej Doliny, y Rudy, byto Pole popra
 wey Ręce przez Szlachę, Gracjalistow, Chylińskięgo y Chwałcowskie
 go, w Kiryiwce mieszkających zdawna używane, aż dopiero po
 przemocnym odoraniu, przez Wśleickiego od Kiryiwki odpradło
 Grobelka zaś lubo Proklatęgo nazywasię atoli prawie w środku
 Frontu Kiryiwieckiego, iest sytuowana, wspomniany albowiem
 Proklaty wprzód będąc Poddanym Kiryiwskim, zaięwszy Sta
 wek dla siebie przy wspomnianej Grobelce, przeniósł się potem
 do Dohr Wsi Steckowice y używając tegoż Stawku iako pierwocy
 tym sposobem przywłaszczył; przy drodze zaś z Kiryiwki do Stecko
 wice idącej, Pole do dziś dnia po odoraniu przez Dziedzicow Stec
 kowieckich używane przed lat dwudziestą kółką Bracowitego
 Ciurny Poddanego Kiryiwskiego byto własne, atym sposobem in
 termino per quem coraz głębiej postępując w Front Kiryiwski prze
 szedłszy drogę wspomnianą wzdłuż Jeziorkiem gniłym tuż zadro
 gą będącym w prawey ręce Mogilę rozoraną y Jaminę Kragtą zo
 stawiając, Dukt swoy prowadził przyczotkami Frontow Kiryiw
 skich Grzmiącą zasianych a potem obszerną Międrą na obłogu
 nietchniętym, między Polami Robocznemi znajdującą się idąc na
 Putnoc przez Płotki Niwielkie do Płota większego z brzeziny
 ciągnącego się y Grobelki starej rozinwanej gniłą nazwaney
 oraz drogi z Kiryiwki do Mornunek idącej mieniąc bygdz Fron
 tem Steckowieckim którym obwodem niemato Frontu Kiry
 iwieckiego zagarnęli; albowiem od zaczęcia obwodu, y drogi
 z Steckowice do Kiryiwki idącej własnym Frontem zdawna
 do Kiryiwki należącym; Dukt swoy prowadził niepomniąc o
 tym że rzeczona Grobelka gniła nigdy do Dohr Steckow z Fron
 tem po prawey ręce za Grobelką będącym niemałozata, Pole
 zaś przy wspomnianej Jaminie będące przez Hrycka Nahumie
 go Poddanego Kiryiwskiego używane byto, daley ku Grobelce
 Duchnowski Szlachcie Gracjalista, z Kiryiwki, Frontow po
 prawey stronie ^{z Duktu} używał postępując zaś trochę ku Grobelce mię
 dzy wspomnianemi Płotkami, z obydwóch stron Duktu Poddani
 Kiryiwscy

Kiryioński Sianozę Kogile, uprzy Grobelce po prawey Stronie by-
 wat Las wielki gruba Brzezina y Dębina zarosty do Kiryioński
 należący który gdy wycięty został ten gront wprzód w. Gnuszczyn-
 ski powtore w fielecki odoraniem do Dobry wsi Steckowice applico-
 wali, oraz Zapust na tymże Gronie zaięwszy do tychczas w uży-
 waniu swoim trzymają. Naostatku przed dokonaniem Duktu swe-
 go, chcąc wesprzeć nieprawny postępek przeszedłszy w górę Chaszcza-
 mi Dębowymi y Brzozowymi, Droga wspomniana ku Motrunkom
 w niewielkiej Odległości od Tęże grobelki poprawcy rze Drogi, o-
 toka Kikanasie iamę, niewielką ukazowali mieniąc iż w tym
 Mieyscu Krzyż Kamienny Granice między Dobrami Steckowcami
 a Kiryiońską, iakoby skazujący miał się znajdować który że za
 Pafesyi w. Wotodkiewicz, przed tym Kiryioński Pafesora przez
 Poddanych Kiryiońskich był wykopany. Manifestem przeciwko te-
 muz w. Wotodkiewiczowi, zamieszczonym, Wniesienie swoje Przedzi-
 ce Steckowiecy popierali; lecz gdy znastępujących przyczyn Krzyż
 wspomniony choćby y znajdował się w zwykłym miejscu Gronie
 niemoże oznaczać granicy między Dobrami Ordynackimi a
 Dobrami Litemskimi iak Transakcy na początku tej Protestacyi
 wytłumaczyć zaswiadczać iż żadnego ograniczenia między tyle
 razy wspomnianymi Dobrami niebyło szeregulnie, tylko dawne u-
 żywanie Działek w tychże Transakcyach wspomnionych iest oświe-
 zone a do tego iż ta Jama, nieieść mieyscem wykopanego Krzyża
 ale Dziegiarnią Starą, oznaczającą, przy której nieopodal, y druga
 Jama, to iest Rieć Dziegiarska, także znajduje się y te o toka Kik-
 kanasie od drogi z Kiryioński, do Motrunek idącej którą Dzie-
 dzice Steckowiecy Dukt swój ciągnęli będące granicy postanawiać
 nie mogą, Wiąc ukonstytuując się prowadzenie Duktu, tak Droga, Mo-
 niecka a quo, per quem usque ad quem, po opapot drogi Gront
 własny Kiryioński Lasem Dębowym y Brzozowym zarosty zabie-
 rając iako Pięty przy kopcach dwóch nad gospodarzem Lubawskim
 do Krasno-pola idącym, między Drożyną Kiryiońską do Mo-
 trunek idącą prywatnie, między sobą, Wspot Dziedzicami
 na Moje

na mocy Dekretu Kompromisarskiego, pod Rokiem 1757. usypanych
 postanawiać niemoga, albowiem Pięta Grontu Kowaleńskiego
 w tym miejscu nigdy nie styka się z Grontem Kiryńskim y Steckow-
 wieckim ale wyżej przy kopcach dwóch na mocy Transakcyi Mię-
 dzy ~~Wł. M. J.~~ Jerzym Marcinem Lubomirskim Dobr. Kowaleńsk. Dzie-
 dkiem z jednej a w. Tomaszem Bardeckim Dobr. Kiryńsk. Dzie-
 dkiem z drugiej Strony Roku 1700. zawarty przez Urząd Podkomorski
 Graniczny Owrucki między Dobrami Kowaleńskimi a Dobrami
 Wsią Kiryńską usypanych znajduje się tak o nieprawne prowadze-
 nie Duktu a' quo, per quem ad quem w. Dziedzie Kiryńwiecki
 przeciwko wv. Dziedziom Steckowieckim protestuje się, oświadczar-
 iąc się tego wszystkiego Inkwizycyami dowieść — . Reprotstowa-
 li się wv. Sieleccy y Łotkiewscy Dobr. Wsi Steckowiec Dziedziom
 odpowiadając na Manifest Strony przeciwnicy, Obwód Ich granic-
 cy Steckowieckiej zniwazający iż w. Tomasz Bardecki (zwanik
 Łydaczewski Dobr. Wsi Kiryńsk. Dziedzie) jedyną mając Kasa-
 na Powiesciach Poddanych swoich Kiryńskich że używali w Gron-
 tach Steckowieckich porożnych miejscach a nie na żadnym Doku-
 mencie któryby wsparł ten używanie, y dawał Prawo do niego bo-
 jest insza używać gwałtownie wzyi wsparzy się gront Insza
 zapieniędzy, insza z Pozwolenia właściciela Grontu, insza z Dzie-
 siędiny, a nierównie Insza jest rzecz gwałtem wdzierając się y
 przywłaszczając cudzego korzystać y użytkować, tego to Srodka Stro-
 na, Pozwana w. Bardecki z Poddanymi Swemi Kiryńskimi; mo-
 cno się trzyma, Ktorego w. Wotodkiewicz bywający wsi Kiryńsk.
 Possesor w Roku 1737. chwycił się usiłując rozszerzyć Gront Kiry-
 ńskie, przedtym ~~z terenem~~ chatupami, zasadzone, iako posiad-
 czając Manifesta y Proceps, o popisie Knakow Granicznych przez
 Dziedziow Steckowieckich, z nim prowadzony takowe zaś używa-
 nie z Krokow bezprawnych wynikać niemogło żadnego dawać Pra-
 wa, Do Obwodu Granicy, . Nagania Strona Początek Duktu
 wv. Dziedziow Steckowieckich od Rudy nad Szlakiem z Alta

nowa do Lubawa idącym, wzięty, a' przecież była sama przyto-
 mna iako Gromada Bratowska, z Dyspozytorem Swoim Scia-
 ny swej pilnująca nad tą Rudą trzy Pięty stykających się gron-
 tow, iedną swoją Bratowską, Drugą Kinyowską, a' Trzecią
 Steckowiecką przy Terminie a' quo Sądowonie przyznają, To już
 Opaczny przeciwko Oczwistości, wyraz iżby w Groncie własnym
 Kinyowskim Urząd Podkomorzy był Jurysdykcyą swoją fundować
 y Dziedzic Steckowiec, Punkt swój rozpoczynać mieli, ile ich
 cze ten Punkt Dokument ~~Ernyan~~ pod Rokiem 1723. wsparty, a
 nie prywatnym iak Strona alleguje, ale podpisem Przyjaciel-
 skim y Podpisami przy Pieczęciach ~~Wł.~~ Lubomirskich, Pod-
 komorzych Koronnych Mał Dobr. Klucza Lubawskiego Dziedzic-
 ow, upoważonym y od nikogo nieznieważonym iako radnym Dekre-
 tom y Działowi Między Liżętami Ostrogskimi, zawartemu
 bynajmniej nieprzeciwonym, w tym tedy Mieyscu prawie przy-
 dowodach y przyznaniu, Pięty Gromady Obcey w Dw. Dziedzic
 Dobr. Steckowiec Obwód swój zaczynszy, quanto rectius Gron-
 ta mi Sianożędami, Polami Robocznymi do Steckowiec^{#nie} do Kinyow-
 ki używanymi, pomiędzy Mogiłami z lewej Strony w Groncie
 Kinyowskim iedney Bronukowa, a w prawey Trzema Wolićkie-
 mi nazywanemi, na Dolinę Popową słusznie nazwaną bo Ka-
 ptan Steckowiecki zazywał, który gdyby z Popiotow powrót,
 Samby ze wstydem Strony przyznał, że Jego była y toby
 przyswiadczył, że y Pasieczysko tegoż Parocha Steckowieckiego
 Brodawczyło nazwanego wtasciwe było daleko więc iasnieyszy
 y wiany godnieyszy Dowód używania Popa Steckowieckiego
 tej Doliny y Pasieczyska, iak z Chłopa Macka bo ten niebył
 Poddanym nigdy Kinyowskim, gdy do Steckowiec przyjeżdżał
 osiadł, a Dziedzic y iaden Possesor Kinyowki, o niego się nie
 upominał ani prawomnie ani prywatnie Nawet gdyby się
 mnię o niego samego przecieżby niezaniedbano Gron-
 ty Doliny

tej Doliny y Pasieczyska, mogłaby nastąpić Prosekucya, oto Prawna
 przecież żadney od niego niebyło y dotąd niema, więc argument
 prozny upada, a Dolina z Pasieczyskiem jest Gront Steckowiecki
 y przez używanie Popa, słusznie Popową nazwana, y do Stec-
 Kowic należeć powinna; to się takie rzeczywistością pogodzi-
 niemoże, iż Strona Sama Grobelkę Poddanemu Steckowiecki-
 mu Proklaty nazwanemu przyznaie, iako Jego jest a' do
 Kiryiwki przyłączyć usiłuje, powiadaiąc iż ta Grobelka po-
 śród Grontow Kiryiwskich, a którzy Śudziemu Poddanemu in
 Meditullis grontow swoich, zajmować grobelki pozwolił ale
 ten Proklaty iak niebył Poddanym Kiryiwskim lea Stecko-
 wieckim, tak One w Grontie Steckowieckim raz użyły słusznie
 ię używat, dla czego Grobelka Proklatego, sprawiedliwie na-
 zwano, y dotąd nazywaia, nad którą Grobelką nie tylko Prokla-
 ty ale y szawito Stary Poddany Steckowiecki używat Grontu
 procz tego niedaleko Też Grobelki, Pasieczysko y Chata w Gron-
 cie Steckowieckim bywała y do Steckowic należała a po wy-
 zey tej Grobelki jest y druga którą Choma Poddany Stecko-
 wiecki zajmował y Stawku używat, Poddany zaś Kiryiwski
 Ciuma nazywający się, mógł zajmować Pola, Steckowieckiego,
 ale z Dziesięciny lub za Pieniądze, a nie iako własnego, nie wy-
 kroczyli przeciwko sprawiedliwosci Dziedzice Dobr Steckowic, y
 w tym że na gniłą Grobelkę Obszód swój ciągneli, bo ta od
 Wiekow z Grontem do Steckowic należała y należeć powin-
 na. A zaś Kiryzi Kamienny niech y niebył Iwakiem Iwani-
 cznym, ale był w Grontach Steckowieckich niepodaleko dawniego
 używania bo gdyby Kiryiwka, Grontow Steckowieckich zater
 Kiryzi, y pomimo używała, niebyłoby Materyi do Manifest-
 tu y prawnych Krokow, Dziedzicom Steckowieckim o wyko-
 panie Onego, ale iż to szło o iatosć tychże Dziedzicow z fu-
 toru

Tosi swoiey broniąc Grontow zaraz nieodwrotnie zaskarżyli się
 o takowe bezprawie przeciwko w. Wotodkiewiczowi hyusze
 mu Possesorowi Dobr. Kiryiuwki. Widział dot. czyli Janę Sam
 Urząd Podkomowski, graniczący y przytomni Obwodupilnujący
 iako własnie Mieysce Krzyża Kamiennego, a nie Przegaiami;
 tai sama okazywata y wnosila Strona, że w tym mieyscu
 nigdy niebyło Krzyża, poniewaz Janek więcej niedaleko tego
 Dotu podobnych znayduiesię zeporobione Janki przy Krzyżo
 wey to uczyniono Koncem zatarcia znaku gdzie Krzyż wykopano
 Jeszcze Strona wnosi, że ten Dot gdzie Krzyż stał, nie mieysce
 Krzyża, lecz mieysce Picca Przegaińskiego, aczyliabyś Pic Przeg-
 aiński, mogłobyć tak szeszupły nańden krok szaleka y w tak ma-
 tym Łapusze Brzozowym, Nakoniec Strona w. Stawiecki gdy
 przez wszystkie Termina WWO Przedziców Steckowieckich
 Dukt nagania, niechby się obezirat nato, że niemiałowszy pocztę
 kus z kądby granicząc, wziął Terminum a quo, wystarał się
 Kawałka gruntu od Kowalenek, y ten swoiey, bo tego Roku 1701
 potrud zimy prywatnie ograniczywszy od Kowalenek, Dukt
 swoy od tych kopcow, gdzie ani Pięty przyznano, ani się Gront
 ta stykacia, znaczenie Grontow y Łapusow Steckowieckich za-
 igrwszy, nie gdzieby Dokumenta ukazywały ale gdzie Oczy
 nieśli, y Poddani Kiryiuwscy wiedli, Urząd Podkom prowadził
 nakoniec tenże cały Obwód swoy, potrud Grontu Steckowieckiego
 determinował, na reszcie pomiarkowawszy, że niedobry Termin
 ad quem, chiał Urząd Podkom prowadzić ad quem do tego
 mieysca, z kąd Przedzice Dobr. Steckowiec, wzięli Terminum
 a quo, y Jurysdykcy Graniczna ufundowawa, zaskarżywszy
 toz mieysce y Jurysdykcy, Naostatek Kopce nad Szlakiem
 z Krasnopola do Lubara idącym, zaprywattne w. Staw-
 decki bydzi sądzi, a przeciez czytał Dekret Kompro-
 misarski.

misarski: na mocy którego, Urząd Podkom Lubell graniczył, y też
 kopce nemine impugnante usypat, przy których ww Dzie-
 dzice Steckowiecy, Dukt swój zakonczyli, y przy Pięty Grontow
 przyznane, o ucalenie tedy Duktu swego y o niestuszne zatym
 naganianie tegoż Duktu, sprawiedliwego (z Dziedzice Dobr
 = Steckowiec remanifestowali się, = A porakomczonym Obwodzie
 Dziedzicow Dobr Wsi Steckowiec, Sąd Urzędu Podkomor do widze-
 nia Obwodu, W. Bardeckiego (część) Lydaczew Dobr Wsi Kiny-
 iówki Dziedzica przystąpić deklaruje, y tym Korcem Jurysdyk-
 cyą swoją na ządanie tegoż Dziedzica Dobr Wsi Kinyiówki do
 dwóch Kopcow Nawiznych w Roku terażniejszym 1701. Wiesz-
 czy Dobrami Kinyiówką a Dobrami Kowalenkami przez Ur-
 rząd Podkom Cierucki usypanych przenosi = A przeniosszy
 Jurysdykcyą do Kopcow dwóch Nawiznych, dopiero w Roku Teraż-
 nieszym 1. iak in Agnitione Aciattis Dobr Steckowiec przyzna-
 noł przez Urząd Podkom Cierucki usypanych Sąd Jurysdyk-
 cyą swoją Sądową przywołać rozkazał na którym Termi-
 nie Kontrowersyi Dalszych Stron wystuchawszy nakazuje aby
 Strona początkowie Pozwana y Powodowa, to jest Dziedzic Dobr
 Wsi Kinyiówki Obwód granic tychże Dobr swoich, zacząłnat
 prowadził y Dukt cały a quo, per quem, y ad quem Sądowi
 = swemu okazał, a to natychmiast = Zaczął tedy W. Tomasz
 Bardecki (część) Lydaczewska Dobr Wsi Kinyiówki Dziedzic
 Początek Obwodu swego, czyli Terminum a quo na Wopak
 czyli Retrograde, od Drozek Krzyzowych, iedney z Motronki
 do Karczmy Kowaleniskiej, y Lubaru, od Wschodu Setniego na-
 Zachod Limowy idącej, Drugiej z Dobr Kowalenek od Putno-
 cy na Potudnie na Szlak tenie Lubarski do Krasnopola wy-
 chodzącej, opowiadając ze w tym Mieyscu Trzaki Grontsch
 dzi się, ieden od Kinyiówki między Potudniem a Zachodem
 drugi od Steckowiec między Wschodem a Potudniem Trzeci
 od Kopy

Od Kowalenek na pólnoc y na wsparcie tej swojej allegacji położył
 Dokumenta sakowe Pierwszy Transakcyą ręczną w Lubarze, Roku
 1756. dnia 4 Augustu, między Jm. Janaszkiem Ferdynandem
 Lubomirskim Osztyńskim Sec. Starostą, z jednej, a w. Maryanną
 Janiszewską Skarbn. Smoleńską, z drugiej strony spisana, w Roku 1701.
 Dnia 7. Maja w Książ. Liemskich Lytomir w sposób oblaty wnie-
 sioną, którą strony obie dla rozpoznania sporów Gronta między
 Kiryiwką a Hauratynem, y Kowalenkami zachodzących Przyja-
 ciół uprosić mieli, y na Gront zestać, a ci Przyjaciele uproszeni
 rozpoznawszy spory między Stronami Gronta od Grontów docześnie
 oznaczyć mieli, nim Granice Prawdziwe w Archiwum wyrywa-
 zione będą. Drugi Transakcyą podobnie Ręczną między Jm.
 Marcinem Lubomirskim Generatem Luitnantem Wojsk Koronnych
 Pohr. Kowalenek Prziedziem z jednej, a w. Tomaszem Bardeckim
 Preznikiem Łydaczem Pohr. Wsi Kiryiwki Prziedziem z drugiej
 Strony w Lubarze dnia 26. Maja Roku 1700. zawartą Aktami Gro-
 du Lytomir roborowaną oraz Roku Tegoż dnia 11. Stycznia w tymże
 Grodzie Lytomir oblatowaną, którą Jm. Lubomirski Gront Kiryiwie-
 ki od Grodzi Krzyzowej z Kowalenek do Karcznopola idącej zaczęły,
 po drożynę z Motuniek na Szlak Lubarski tu Karcznie Kowaleniec-
 kiej wychodzącej Wiecznemiędzy od Pohr. Kowalenek oderwaną
 do Pohr. Kiryiwki przyłącza. Trzeci Akt Graniczny między Temiż
 Pohrami Wsią Kowalenkami Jm. Marana Lubomirskiego Przied-
 zicznemi z jednej a Pohrami Kiryiwką w. Bardeckiego Prziedzi-
 cznemi z drugiej Strony pod dniem 13. Miesiąca Lutego w Roku
 Teraznicszym 1701. na Grontie wspomnianym przez Urząd
 Podkomorski Czerwucki udzielany, którym Gront przez Jm. Mar-
 ana Lubomirskiego, od Kowalenek oderwany a do Pohr. Kiry-
 iwki wiecznemiędzy Transakcyą wyżej wspomnianą przy-
 łączony po drożynę z Motuniek na Szlak Lubarski do Kar-
 czemka.

czemki Kowalewickiej wychodząca. Od kopczony został. Strona zaś Reduktu Kiriowickiego pilnująca Przedzie Dobra Wsi Stećkowice zasądziły się iż Ich gronta Stećkowickie Sciana Suwia do Tych dwóch Kopców Nowoprzez Urząd Podkom Oronuka usypanych nieprzypierają, bo te kopce w Gronie Kowalewickim własnym są usypane. Sciana zaś Grontów Stećkowickich, tylko po drodze z Kiriowki do Motrunek idąca, do Grontów Kowalewickich przypiera. Te zaś kopce jako opodal oddzielamy y Grontów Stećkowickich na ządanie tylko Przedzie Kowalenek y Kiriowki są usypane, tak zadney Granicy Dobrom Stećkowiczom, z Dobrami Kiriowką Stanowieć niemogą. Daley zaś Dukt swy Przedzie Dobra Wsi Kiriowki, z Między dwóch wyżej wyrażonych Narożnych Kopców wzięwszy z Początku Drożyną z Kowalenek do Joscina z Lubaru, do Krasnopola idącego, wychodzącą, a potem tę Drożynę w lewey ręce porzucającą, przez Łapiast Przożowę po skąd dwóch Stronach, w używaniu teraz Stećkowickim, będący, przez Gocinice z Lubara na Motuczki, do Krasnopola idący, na południe iak na prosciej do Wienchowiny Rudy w Łapuscie począł się, a na zachód w Gronta Kiriowickie wypadającą, którą, Strona wiodąca Ługiem Kalinowym nazwała, a przez Wienchowinę Samą tę Rudy wprawcy Ręce położony przeszedłszy, Temż Łapustami, Przożowem, aż do Grontów Rohocznych y Wienchowiny drugiej Rudy, w tej Stronie co y pierwszą ciągnący się y Kiernicy, przy Wienchowinie tej Rudy będący którą Strona Przożową Kiernicą nazwała. Strona zaś Okwodu pilnująca Przedzie Dobra Wsi Stećkowice, zaskarżyli się iż od Terminu a quo a raczej Drożyny z Kiriowki do Motrunek idącej aż do tego Miejsca Strona Przedzie Kiriowki Redukt swy własnymi Łapustami, Stećkowickimi z dawna między Przedziami tych Dobr podzielonemi nawet kopce. Przidaje w Roku 1757. przez Urząd Podkomorski Lubus usypane zabierając prowadził, Ruda zaś pierwsza wprawcy Ręce będąca, czyli Wienchowina tej nigdy Kalinowym

linowym Ługiem nienazywata się, y nigdy do Kiryiwki niemała, zata ale zawsze aż do Grobelki gniety na niej będącej, w nie-
 przerywanym do Dobr Stećkowiec zostaje używaniu nad którą przed
 tym z prawej Ręki od Szlaku Lubarskiego bywała Pasieka nigdy
 W. Lutkiewskiego Poddś Lwinogr u Wienchowiny zaś drugiej Ręki
 nizej za Lasem z Pierusza łączącej się ukazana Kiernica nigdy
 Brzozowa nienazywa się y nie jest Starodawna jak Przedzie
 Kiryiwki bydz miem, ale niedawnemiszasy, dopiero od Latke-
 scia, przez Pracowitego Juska Urodę Poddanego Stećkowieckiego
 dla napawania Bydła Roboczego, wykopana a odcy Kiernicy
 Polami Roboczemi, po obydwóch Stronach w używaniu teraz Steć-
 kowieckim będącemi zawsze na Potudnie idąc do Jeziorka nie-
 wielkiego, bitym Jeziorkiem przez Stronę wiodącą nazwanego,
 allegując że to to Jeziorko, Gronta Kiryiwieckie, z Grontami
 Stećkowieckimi, stykać się powinny y takie bywało dawne
 przed przecoraniem Między używanie, y pracowity Czuhara
 Poddany Kiryiwiecki, nad samym tym Jeziorkiem, Grontow
 używał, y na Jego Polu, przy tym Jeziorku Trzoda Kiryiwieck-
 ka stojtem stawata, a z drugiej Strony tego Jeziorka, na Gront-
 tach Stećkowieckich, stawata stojtem Trzoda Stećkowiecka
 Strona zaś Reduktu pilnująca Przedzie Dobr Stećkowiec za-
 przeczyli temu, powiadając iż to Jeziorko, w Grontach, Steć-
 kowieckich, znajdujące się, żadnego niema Nazwiska Kto
 którego, Czuhara Poddany Kiryiwiecki nigdy Grontow nieuży-
 wał, ale pracowici Choma y Jwach Poddani Stećkowieccy
 a te Jezioro wlewą zostawiając, wtę Stronę na Potudnie prze-
 drogę z Kiryiwki do Stećkowiec idącą, do Wienchowiny Poliz-
 ny, z lewej Ręki od Wschodu w Prawą ku Zachodowi, do Grobel-
 ki Proklatego, w Dukac Stećkowieckim okazanej, na której Do-
 linie opowiadata Strona Redukt czyniąca że bywała Siano-
 zęci, przez Szlachtę Gracjalistow, z Kiryiwki Chylińskiego
 y Czarnotuskiego, używana Strona zaś Obrodu pilnująca

zasunięta się)

zaswiadczytasia ze ta Dolina zdawna w nieprzerwanym Uzywa-
niu Steckowickim, zostaje y na tej Dolinie nizcy znajdujasię,
Grobelok dwie, pierwszą Pracowity Choma, a Drugą Pracowity
Proklaty Poddani Steckowiccy zajmowali y Stawkow uzywa-
li, a od Wienchowniny tej Doliny zawsze na Potudnie idąc iak
najprzaię do Mogity rozoranej, mato co znaczney Stron-
na Redukt wiodąca Borsukową Mogitą Nazwata, w Lewey
Ręce niepodaleko, większych dwie Mogity znaczniejszych w
Frontach Steckowickich, zostawiając y alleguiąc ze Potę Mogity
Borsukową mianowaną Poddani Lubawcy, gdy zajmowali
Fronta Steckowickie z Dziesięciny u niegdy W. Pruszczyń-
skiego, tedy bywali napominani, aby zata Mogitę, nieprze-
chodzili, gdyż za Mogitą Borsukową iuz Fronta Kyrjowic-
kie; Strona zas, Obwodu pilnująca zaprzeczyta temu opowia-
dając ze ta Mogita nienazywasię Borsukową, ale wraz z
Innymi przy niej będącemi: Wolickie Mogity Nazwisko ma-
ią, z Przyczyn ze droga z Steckowic do Wolicy środkem tych
Mogit przechodzi, Mogitę zas Borsukową w Frontach Stecko-
wickich Ozimina, teraz zasianych, niedaleko Duktu Stecko-
wickiego, bydz allegowała y Sądowi Swemu w Prawcy Ręce
Od tych Trzech Mogit, za Duktami niby na Zachod Konce, uka-
zywata, a od tych Mogit polami Roboczemi polym Sianożęcia-
mi, w używaniu teraz Steckowickim po obydwóch Stronach
będącemi, do Jeziorka niewielkiego, które Perkazowym na-
zwata, a te Jeziorko w Lewey Ręce, tuż przy Dukcie zostawu-
jąc, temi Sianożęciami, przez Szlak Lubawski zawsze na
Potudnie idąc, po między Jamki niewielkie trzy, Drożyną ma-
to co znaczną, na Sianożęci idącą ku Rudzie Obszerney, ani-
dochodząc Samey Rudy, naprzeciwko Kopca dosyc' znaczney,
Dzielszego, w Lewey Ręce będącego, między Przedzicami Dob-
Steckowic w R. 1776. przez Urząd Star. Kiowski, zodeślania
Od Sądu Kompiomierskiego usypanego. Schęde, W. Anto-
niego

niego Cieleckiego Wojskiego Bidgockę do Schedy W. Tadeusza
 Cieleckiego Łowę Czerniech oddzielającego, na Sianożęciach w
 używaniu także Steckowieckim będących Obwód granicy swojej
 Kinyiowskię, bez przyparcia do fudzy Trzeciej Siany zakończył
 tanquam in Termino ad quem opowiadając iż zacząłszy od
 dwóch Kopców, Nowozinych przy Sienie Kowalewieckiej w Roku
 teraźniejszym 1708. usypanych od Terminu a quo perquem y
 tu ad quem Dukt swój sturdałonym, Dobra Kinyiowski y Stecko-
 wiec prowadził używaniem y fokolwieck Grontów, Łasów, y wszel-
 kiey Należytości; zostało w lewey to wszystko do Dobra Steckowiec
 Co zaś w Prawey Grontów Łasów, y wszelkiey Należytości; to wszyst-
 ko do Dobra Kinyiowski należeć powinno. Trzeciej zaś Pięty czyli
 stykania się Grontów fudzych Dzielcie Dobra Wsi Kinyiowski iak
 Proceder Graniczny, mieć chce nieokazać, ale przyznwał, że daley gdzie
 Dukt swój zakończył, Sianożęci Steckowieckie Siana położone przy
 pierciu tak z Boku lewego iako y z Przyczotku. Stawa zaś Obwo-
 du pilnująca Dzielcie Dobra Steckowiec zaskarżyli się iż ukaza-
 ne Terionko nie Dyrkaczowym nazywa się ale Bindzurowym
 od Bindzury Poddanego Steckowieckiego, który przy tym Terionku
 Pola y Sianożęci używał. A Sianożęci, tey na ktorey Dzielcie
 Dobra Kinyiowski, Obwód czyli Redukt swój zakończył używał przed-
 tym, Choma Poddany Steckowiecki y ta do tychczas Chomina
 nazywa się. Chociaż Tey na Dwor W. Antoniego Cieleckiego Wojski
 Bidgockę teraz używają; Nakoniec zaskarżyły się Dzielcie Stecko-
 wieckie iż ten fady Dukt W. Bardeckiego Dzielcie Kinyiowski, od
 Kopców Kowalewieckich zaczęty najprzód Łapustami potym Gronta-
 mi Roboczemi, nakoniec Sianożęciami własnemi w nieprzoru-
 nym używaniu Steckowieckim, od Wieku będącemi; aż do tego Micy-
 sca, niedaleko Kopca Dzielczego, w lewym Boku Duktu będącego
 jest prowadzony y w własnych Sianożęciach Steckowieckich, bez oka-
 zania, Cudzey Aciálności zakończony. Protestowali się WW fce-
 leccy y Lotkiewscy Dobra Wsi Steckowiec Dzielcie przeciwko W.
 Barde

Bardeckiemu szesnastu Lychaczem Dobrych Wsi Kryniewski Dziadziow, Redukt czyniacemu. Iż lubo Stronie Pozwanej Redukt wiodący, po mimo Dokumentow, y Świadcetw, wolności jest w sprawach granicznych, Termin a' quo, z kadkolwiek Wzięcia przeciw tej wolności Aciattem, ani Parietatt. bez wyraźnych Dowodow y Świadcetw, pewnych stanowić niemożę tak y Strona pozwana, Łącząc swy Obwód swy czyli Redukt swy, od dwóch Kopców, w roku niniejszym prywatnie po Między Sianami Kowalewiecką y Steckowiecką, między Drozkami w Akcie opisanemu wypanych bez przyznania Siennikow, Terminum a' quo sobie oznaczyła y tam trinom Concurrentiam, to jest Kowalewieckiej, Steckowieckiej, y iakoby Kryniewieckiej allegowata, y na to Dokumenta Kondykt w sobie mające pokładata, Stronazas pryncypalnie Powodowa, Reduktu pilnująca, tych Tranzakcyj ani akceptując ani odrzucając, dla potomności tylko czyniąc bez pieczęstwu, Działom swoim podług dawnego y niniejszego przyznania, Siennikow, od pomienionych Kopców dwóch prywatnych po nad Drożką z Motrunek do Kryniewki, idącą, aż do dwóch Kopców, Dzielących przy Szlaku, z Krasnopola, do Lubawa idącym leżących z lewej Strony Steckowiecką, a z Prawej Kowalewiecką, tylko Siiany mieć chce, a o niesprawiedliwie tam y nieprzystwoite uformowanie Terminu a' quo, Protestuje się w Dalszym Śiągnięciu, Reduktu, iako w Akcie jest wyrażono, Strona Pozwana Lasami, y Zapustami własnymi, od Wiekow Steckowieckimi, prowadząc po mimo Wienchownię Rudy, na której niżej Grobelka gnita zostaje, którą własnym Domysłem nazwata, teraz Kalinowym Luchem, bo dotąd żadney na sobie nie miała Nomenklatury, nad którą niżej Pasicka, nigdy w Łotkiewskiego Podst. Lwinogr Dziadziwa Potowy Steckowiec stawata, do dotka ^{# lat} odziescia, dopiero w Wienchowni, Rudy drugiey w Dniegu Zapustow Steckowieckich, dla napawania Roboczego Rydła przez Pracowniego Łaska Urodę Poddanego Steckowieckiego, wyko-

panego

panego, który Strona Pozwana Przemysłem Dopiero swoim Kry-
 nicą Szroziwą nazwała przyprowadziła, a że ten Dotek nigdy
 nie był Kiernicą ani tam Wstępu, najmniejszego niemniata Ki-
 ryjówka, ale od Wieków Steckowce zaswiadczała, a od tego Dot-
 ka Polami Doboczemi, własnymi Steckowieckimi przyciągnęła
 do Jeziora podług swego swiego wymysłu bitym nazwanego,
 przy którym żaden Poddany Kiriowicki niemiat Frontu, ale
 Pracowici Choma y Jwach Poddani Steckowieckiego wokół tego
 Jeziora Fronta używali, y przeto niebitym ale Chominem
 nazwane a że przy nim Trzoda Steckowiecka, stało miewa-
 ta, non negat iako przy własności y na własności swojej Trzo-
 da zaś Kiriowicka z Racyi niewłasności przyporu tam mieć
 niemogła y niemniata, ale może z przypadku, czasem gdy była
 Paranina, iak się trafia, w zgodnych sąmiedziwach, a idąc dalej
 przez drogę z Steckowic do Kiriowki prowadzącą, a za drogą
 przez Dolinę na której poniżej Grobelek dwie pieruwa z góry Pa-
 rowitego Chomy a druga po niżey in Termino p quem wyżej Du-
 ktu Steckowieckiego, Porwodo, Pracowitego Proklatego Poddanych
 Steckowieckich y w tym y około tego Mieysca Poddani ani Bra-
 ciawici Kiriowscy, nigdy używania niemieli, ale zawsze od
 Wieków do Steckowic należały, a od Doliny, do Mogit Trzech na-
 zwanych Wolickie, które Droga z Steckowic do Wolicy przeżywa
 y z tą małą Nomenklaturę Wolickie Mogity wspano Frontu
 Steckowieckich leżące a żadna z nich niezmiesię Borsukową iak
 Strona Pozwana nazwała, gdyż na Frontach Kiriowickich iak
 Inna Mogita dosyć znaczna ku Kiriowce patrząc z tych Mo-
 git widoczna sama w sobie iedna, y ta zawsze iak się nazy-
 wata, tak y teraz jest Borsukowa, blisko Duktu Steckowic-
 kiego leży, na ostatek od Mogit, Jezioro małe kragle Stin-
 dzurowe, od Bindziury Poddanego Steckowieckiego, który o
 kółko niego Frontu, y Siarozęci używał nazwane a nie
 iak sobie

ti

iak Sobie Strona Pozwana umysliła Perkazowe po lancy Rze-
 minowczy przez Szlak z Ulanowa do Lubara idący po między
 Jamki z Rieńkow Dębowych wykopanych, niedawno porożate
 w własnym Gronie Stećkowieckim, będące żadnym używalności a-
 ni granicy, nieoznaczające Drożyną, Matą, co zraczną do Rudy
 na Sianozę idącą, a nie dochodząc do Rudy na przeciw Kopa Dzi-
 czego, Schedy Wulfieckich Braci oddzielającego w lancy Rze-
 będącego na Sianozę Chomina od Chomy Poddanego Stećko-
 wieckiego, od dawnych czasów ony używającego nazwaney a
 dziś przez W. Antoniego Cieleckiego Wojskiego Bidgostkę, uży-
 wanej nieprzypierając do żadnego Obcy Siłany ani Narożni-
 kow Redukt swoy a' Termino a' quo, Środkim Lasow Zapu-
 stow y Grontow Onych Stećkowieckich prowadząc w własny
 gracie Stećkowieckim niży in Termino ad quem we Środku
 Grontow Stećkowieckich zakończyła; O nieważności tedy Ob-
 wodu czyli Reduktu całego tak świadczą przez Dziędzica
 Kiryłowki bez przyznania Saimnikow Terminu a' quo y
 ad quem Środkim Grontow Stećkowieckich uczynionego Dzie-
 dzice Wsi Stećkowiec iteratis Vicibus zaswiadczaia się y Po-
 testuią zoswiadczeniem Jego Wzrostkiego Świadectwy dowiódł.
 Reprotestował się W. Tomasz Bardecki Czelnik Łydaczewy
 Dobr Wsi Kiryłowki Dziędzie przeciwko W. Cieleckim y Ło-
 kiewskim Dobr Wsi Stećkowiec Dziędzicom swoy Dukt począt-
 kową wiódącym oto: Iz Dziędzie Stećkowieccy naganiając
 cały Redukt Jego sprawiedliwie y prawnie własnym grątem
 z dawna do Kiryłowki należącym, prowadzony chociaż Nazni-
 ska Wroczysk w Redukcie Dziędzica Kiryłowieckiego wyrażo-
 nych dawności używania, Między Dobrami Stećkowcami a'
 Dobrami Wsią Kiryłowką dowodzących w Inne podług uło-
 żenia swego zamienili one na własnym Gronie Stećko-
 wieckim, znaydować się zaswiadczyli, a z tych Powodow
 Terminu a' quo, ad quem po mimo przekonania oczeniście
 nieprzyznali, y w Innym Mieyscu, przeciwnie Transak-
 cion

yom pod Rokiem y dniem w Redukcie wytychniętami swoich =
 stykanie się Grontow, okazali. Idy iednak Dobr. Wsi Kiryiwki =
 Dziedzie prowadzeniem Reduktu swego, ani wiedney Części =
 Grontu Steckowieckiego niezaiał dawnosci używania Między =
 Dobrami przedtym Ordynackiem i teraz zaś Dziedzicznemi Wsią =
 Kiryiwką w Obszerney rozległości będą cemi a Dobrami Wsią =
 Steckowcami bynajmniey nieprzestąpił dziegielnie tylko chcąc od-
 zyskać Gronta własne Kiryiwieckie przez Poprzednich Dobr. Wsi.
 Steckowiec Dziedzicow oderwane Grontem od Kiryiwki: odpadłym
 swoy Redukt prowadził y w miejscu dawnego używania tenże za-
 kończył, co wszystko Świadectwem Starożytnych Ludzi utwierdzo-
 no będzie. Przeto aby takowe allegacje Dobr. Wsi Steckowiec Te-
 razniejszych Dziedzicow sprawiedliwie ciągniętego Reduktu nie
 nadwątlały Owszem żeby na zawsze utwoiły Moc y Wazno-
 ści był utrzymany y powtore przeciwko Tymże Dziedzicom Stec-
 kowieckim Reprtestuie się. = . A po zakończonych y Sądowi
 Swemu okazanych Obwodach tudzież zapisanych Protestacyach
 y Reprtestacyach. Stron Obidwoch Sąd Jurysdykcyą swoją na
 Mieysce Początkowe do Pięty Bratowskiej y Szlaku Lubar-
 skiego, pod Namiot przenosi gdzie starowozzy Jurysdykcyą swo-
 ją Woznego Przywołaniem odnowił y sprawę dalszą Stronom
 wprowadzać nakazał a wprowadzeniu dalszych Kontrowersyi
 wysłuchawszy Ponieważ Strony Obie żadnych Granic na wspar-
 cie Duktow swoich teraz niemając dowodności, czyli probabilitetom
 tychże Duktow swoich Inkwizycyami próbować zadać. Przeto
 Sąd przychylając się do żądania Stron na fundamencie Pra-
 wa wniesionego, potrzebne w sprawie niniejszey Inkwizycye
 bydzi sądzi y nakazuje aby Strony Obie Interrogatorya y Re-
 sponsorya, tudzież Regestr Świadkowopisali, podpisali, y nawza-
 jem sobie komunikowali, oraz Świadkow stawili, ato na

tychmiał

tych miast i ponieważ spisali, podpisali y kommitowali oraz
 świadków stawili. Przeto zażądanie wskazaniu sądowemu Strony
 uczynić uznawszy do słuchania Inkwizycji przystępuje, któ-
 rych wysłuchawszy Sąd Urzędu Podkomor Strony na Niemce
 świadków, na Inkwizycję stawionych do wykonania Przysięgi
 obowiązku. A ponieważ ze strony Dobr. Woi. Stećkowiec w.
 Antoni Woyski Bidzowski, y Tadeusz Łowczyński Cieleccy, Bra-
 cia Między sobą rodzeni, tudzież w. Kacjan Łolkiński Str. Ol-
 chow. a z Strony Dobr. Kuryłowski i. w. Tomasz Bardecki Że-
 snik Łydaczow. jako Dzieci Przysięgi wykonali. Przeto za-
 żądanie wskazaniu sądowemu uczynić ze strony osądziwszy
 oraz czytanie y Rezolucję tychże Inkwizycji, yłata sprawę
 niniejszą zawiesiwszy potrzebną być delineacją Mapp. Gra-
 nicznych, uznaje y w porządku tych Delineowania aby Strony
 Ulr. Geometrow Przysięgłych lub iednego wspólnym kosztem spro-
 wadzili obowiązku, którzy to Ulr. Geometrowie, lub ieden z sto-
 rykolwiek Strony sprowadzeni; lub sprowadzony za poprzedza-
 jącym przez Stronę iedną Drugicy o Liczbie tychże Geome-
 trów, lub iednego listownym, urzędowaniem w przytomno-
 ści Stron Obydwoch lub zlecenia od Stron dopilnowania tego
 Dzieła mających, Duktą Stron Obydwoch na niniejszym Ter-
 minie Sądowi okazane wyżej opisane, z Obserwacją, wszelkich
 Miejsce y Uroczysk na Ziemi znajdujących się w Duktą Stron
 Obydwoch wchodzących, na Mappę Graniczną Geometrycznie
 przeniosą lub przeniosie. Potożenie Istotne Frontów, spor mi-
 dzy Stronami w Sądzie swoim utawiającemi czyniących, Nie-
 mniej Woiów Stećkowiec y Kuryłowski, tudzież Kollateralnych
 Nazwiska, choćby geograficznie, oraz przyznaki wszelkie w Du-
 kta y Między Duktą wchodzące, w Obwodach przez Strony oby-
 dwie okazane y wspomniane, Zanotują lub zanotuje, yłata
 Mappę Graniczną, Geometrycznie we wszystkich iak naje-
 śniej

Ładniey

Kradnię według miary y nauki Ziemiomiarstwu, tak aby In-
 stencem swoim z istotą y położeniem Ziemi zgadzała się, upo-
 rządku lub sporządzi, y One z Podpisany Rąk swoich Stro-
 nom na Przyszłym da Bóg z Limity przypadającym Ter-
 minie niżej wyrażonym, wydadzą lub wyda. A dla sprowa-
 dzenia Urad Geometrow, y Uskutecznienia Pzieda Niniejszego,
 dozwalając Stronom, Urad Podkom Gran Zytomirski.
 Liard Niniejszy, z zechwolenia Stron Obydwóch, do dnia dwu
 nastego Listopada, w Roku Terazniejszym 1701. przypada-
 jący, odkłada y limituje, Inkwizytor Stronom w Łamie-
 czętowanych Koutach Urad Podkomor oddać, Łachowa-
 iąc Stronom Termin stawienia się zawity Mocą Dekretu
 Niniejszego.

Jan Michałowski Komor Gran Zytomirski

Miedzy Jw. Franciszkiem, Ledochowskim Wo-
 iewodą Czerniechą y Ludwikią z Denhoffow
 Matkąkami Dobr Klucza Teryjowskiego Dzie-
 dzicami y Jw. Józefem Rogalińskim y Kon-
 stancją z Denhoffow Matkąkami, Dobr Tytu-
 ize Dożywotniemi Posesorami z jednej a
 W. Ewaz Woodow Matką y Ignacym Synem
 Andruszkiewiczami Dobr Wsiow Rososza
 y Snieżyny Dożywotniemi Posesorami z
 drugiej Strony, Obwód Granic, z brnawieniem
 doczesnym Ułożniony.

Miedzy Jw. Franciszkiem na Ledochowie, y Ludwikią z
 Denhoffow Ledochowskiemi Woiewodami Czerniechowskiemi
 Matkąkami Dobr Klucza Teryjowskiego Dziedzicami, przez
 W. Stefana z Terzykowa Baranowskiego, Skarbnika Lwowskiego
 Plenipotencyą Roku Tysiąc Siedmset Osmdziesiątego Dnia
 Trzeciego

Trzeciego Miesiąca Sierpnia, przed Urzędem Gdańskim, przez
 Tychże JW. Wojewodów Czerniechowskich Leduchowskich Mat-
 zaków ad Omnes Actus zeznana, umocowanego, a R. 1700 Dnia
 8. Novemb. w Grodzie Winnickim Zaoblatowaną Czynniami
 y JW. Józefem Łodzia Rogalińskim, y Konstancją z Denhoffow
 pierwszego niegdy ~~JW. Janusza Sanguszka Marszałka Nadw.~~
^{# tego JW. Rogalińskiego Matkoj.}
 Władzi powtórnego zaś teraz Matkoj. Rogalińskiego Mat-
 zakami Dobr. Tychże Miasta Tetyiowa y Wsiow Stadni-
 cy Kluków Pukaczowski, Buzuwki y Innych Dożywotniemi
 Posesorami przez W. Józefa Ezerńskiego, Regenta Grod. Na-
 kielskiego Plenipotencyą Roku 1700. Dnia 7. Abno przed Urzę-
 dem Gdańskim przez Tychże JW. Rogalińskich Małd ad
 Omnes Actus zeznana, Umocowanego, Czynniami z Jedney
 a Wdową z Wdow Skarbnikową Orzańską, Pozostatą Wdową
 Matką, y Ignacym Synem Andruszkiewiczami, Dobr. Wsiow
 Rososza y Sniczyny w Kluczu Tymże Tetyiowskiem, Mieszczą-
 cych się także Dożywotniemi Posesorami przez W. Ignacego
 Andruszkiewicza Skarbnikowicza Orzańskiego, swym y Ma-
 ki swojej Imieniem, czyniącym z drugiej Strony stanęła
 pewna Komplanacya, y w Niczym nieodmiennie постано-
 wienie w takowych okolicznościach, że ww. Andruszkiewicz
 czowie mając Dobra Wsie Rososze y Sniczną, Prawu Swe-
 mu Dożywotniemu Podległe Grontami Swemi; do Dobr.
 Miasta Tetyiowa, y Wsiow Stadnicy Kluków Pukaczowski
 y Buzuwki, JW. Rogalińskich Małd Prawu Dożywotniemu
 podległych, przypierając, Za Instrumentem Bł. Im. Janu-
 sza Sanguszka Miecznika podtenfras Wład. tych Dobradu-
 dzica, W. Kierokieszy Rothmistrzowi Ordynacyi Krogoskiej
 y W. Wrublewskiemu Subermat. Konstantyn R. 1720 Dnia
 6. Julii, w Konstantynowie, do ograczenia, Dobr. wspomnia-
 nych Rososza, y Sniczyny, od Dobr. Klucza Tetyiowskiego, da-
 nym y powtórnice R. 1722. Dnia 22. Augusti, w Konstan-
 tynowie, przez Tegoż Bł. Im. Janusza Sanguszka Miec-
 znika Wład. wzmoconym, Roku Tegoż 1722. Dnia 15

Sep 10

Septem. In fundo Bonor Wsiow Sniemy y Rososza, iako
 Dokument z Opisaniem Granic pod tymże Aktem przez
 Kommissarzow wspomnianych podpisany, a' przez J. M. Imu San-
 guiszka iui Marszał. Nadwór W. X. Lit. Roku 1751. approbo-
 wany do Księg Grod Wism Roku tegoż 1751. Dnia 30. Sep-
 tem. Wposob Oblaty wniesiony zaswiadcza Ograniczone.
 Ktore to Gronta do Dobra wspomnianych Rososza y Sniemy od-
 graniczone przez Szczęśliw. Osady podtenżas w tych Dobrach
 znajdujące się do Innych Dobra a najwięcej do Wsi Puha-
 czowki y Klukow, tudzież do Miasta Tęgowia, odebrane, y
 do tychżas używane były aże w W. Andruszkiewiczowie
 powiększywszy Osady swoje, w Dobrach tyle razy wspom-
 nianych, oprzywrocenie Grontow, podług wznowz wyrażonego
 ograniczenia, najprzod Przyacielskiemi, a' potem Prawne
 mi Krokami, w Sądach Liem Braetawskich czynili y w tym
 okolicznosci Dekret Roku 1779. Dnia 16. Marca Międzyso-
 bą ziedney a J. M. Konstancją z Denhoffow, podtenżas
 Sanguszkową M. N. W. X. Lit. a teraz Rogalińską y J. M. Fran-
 ciszkiem y Ludwiką z Denhoffow, Leduchowskiem i Woicow-
 dami Czerniechowskiemi y Innymi z drugiej Strony, w spra-
 wie Przywrocenia Grontow zyskali, Który Dekret, lubo przez
 upadnięcie Terminu, został bez skuteczny iednak w W. An-
 druszkiewiczowie, przez wydany Pozew, w Liem Braetawskim
 Dnia 31. Marca Roku 1781. uczyniony Sprawę wspomnia-
 ną poparli, Przeto Strony obie porazając sobie Sasiędzką
 Spokojność y Przyiaźń, tamuiąc Kroki Prawne, Sprawę tę
 całą na ugodę Przyacielską oddali y Przyiaciot, z Strony
 J. W. Rogalińskich Mał J. W. Józefa Bożydara Podhoro-
 dynskiego, Książ Czerniech. Putkownik Regimentu, Ktorego
 Butawy Polney Koronney z Strony J. W. Leduchowskich
 Woicowdow Czerniechowy W. Jezierkiego Chorążego w Wry-
 sku Koronnym, z Strony W. Andruszkiewiczow, W.
 Jana Michatowskiego Komor Gran Lityomni uprosili
 y wypadzili, Ktorzy to Przyiaciele na Gronta w Spine
 będące

będące ziachawczy Obiazdy Frontow wspomnianych Zapowodem
 Stron uczyniwszy y sprzeczek Stron wystuchawczy y na Froncie zwa-
 zywszy, takowe między Stronami Frontow pomiarkowanie za
 Powodem Obiazdu Samicznego Roku 1742. w gorze wyrażone-
 go uczynili, Nayprzód Obiazd Dobr Smiczney zaczawszy od
 Rzeczki Tykiczy w końcu Rowu, od Tutoru Bracowitego Jac-
 ka Hacana, Roddanego Buzowieckiego do Brzegu Rze-
 zki Tykiczy, przypierającego, na przeciwko Dobr Wsi Za-
 rubiniec, do Klucza Koneckiego, należących, za Rzeczką
 Tykiczem będących. Terminum a'quo, czyli początek Granic za-
 częli, gdzie obrotuwszy się Obliczem, na Putnoc a Plecyma do
 Rzeczki Tykiczy, w prawcy Rze Tutor, wspomniany Walec o-
 kopany do Buzowki równując przez Mogilę nad wspomnia-
 ną Rzeką będącą przez Dolek poprzeczny, Błoto nie wielkie
 od Rowu wspomnianego, Tutoru, do Rzeczki Tykiczy, wpadają-
 ce, mający, y przez walek od Rowu tyle razy rozmiankowa-
 nego, Tutoru, aż do Rzeczki Tykiczy, poprzek przypierającego, po
 nad Błotem od Rzeczki Tykiczy, w ławcy Rze kopianem wydany
 przez Drogę z Buzowki do Smiczney Brzegiem, po nad Tykiczem
 idącą iak nayprościej w górę do Mogiły Drugiej od Pierwszej Wi-
 dzianej a od tej Mogiły przez Drogę z Buzowki, na Buzaczow-
 kę do Jetyiowa idącą, y dolinkę Długą ale w przechodzeniu, ię-
 sze, miałką od Lachodu, na Wschod Stona położoną, coraz głę-
 szą, w Suchy Jar wprawą Rze będący, wpadającą w tę Sto-
 nę, na Putnoc idąc, iak nayprościej, do Mogiły Trzeciej, w górę
 niepodaleko Suchego Jaru, będący y tegoż Jaru naybliższy, y po-
 ty obwód graniczny, iest prowadzony, podług Dokumentu gra-
 nicznego, Kommissarskiego, Anni 1742. dalej zaś od tej
 Mogiły luboby podług tegoż Dokumentu, wprawą Rze, do
 Mogiły Trzech, w kupie będących popod Samą, Wsią, Buzac-
 zówką, przez grobelkę, na Rzecze Smiczney, potym

Jarem

Jarom Trzecim in Sumitate sui, na dworze się dzielącym
 aż do Mogiły wielkiej pokopaney. granica prowadzona
 być powinna, gdy iednak przez odebranie po wspom-
 niane przyznaki Frontow od Puhaczowski, upadek tej
 ie wsi a przez to uszczerbek w Intracie tak JWw Do-
 galin'skich Matrakow, Dożywoznich Dobi Puhaczow-
 ki Posesorow, iako y JWw Ledochowskich, Wndoufer-
 niechowskich, Dziadziow, Mogły nastąpić. Przeto ww.
 Andruszkiewiczowie powazaiąc sobie tak JWw Dzi-
 dzicow, iako y JWw Posesorow, sąwiedzka, spokojni
 w tym miejscu dobrowolnie Frontow do Puhaczow-
 ki odstępuia, a JWw Dziadziow y Posesorowie w
 niższym Mieyscu, rekompensę deklaruią uczynić, y od tej
 Mogiły nad Suchym Jarom naybliższy wyżej wyrazo-
 nej aż do Mogiły za Rzecką Śnieżną będącay wiel-
 kiej pokopaney, iuz nie podług Dokumentu, ale Arbi-
 tralnie przez Przyiaciół za xezwoleniem Stron obydwuch
 lenia Graniczna uformowana. tym sposobem, Stanow-
 szy, na Mogile Trzeciej w górze niepodaleko Suchego
 Jaru będącay obróciwszy się przykro, wlewa Płecyma
 do Suchego Jaru, a obliczem na Zachod Stonca mi-
 iaiąc po oboch Stronach Mogiły różne powrotnie przy-
 drogę z Buzowki, na Puhaczówkę do Jetykowa idącą
 przechodząc, iak nayprosciej do Rzecki Śnieżney y dot-
 ka pierwszego na Lboczy tej Rzecki przy Pasiece Sku-
 bowey, Puhaczowskiy o toku piędziesiąt Drzegiem Mie-
 rząc będącego, a tę Pasiekę w Prawey Rzece w Frontach
 Puhaczowieckich, w odległości wspomnianey tudzież Sta-
 wek na Rzece Śnieżney Dokumentem 1722 do Dobi
 Śnieżny zostawiony teraz do Puhaczówki oddany rzu-
 caiąc, po niżey Grobli tego Strawku, przez Rzeckę Śnie-
 zną

Znę przeschodziły, w górę między Łachod y Putnoc udając
 się przez drogę z Puhaczowki, do Sniczyny a' dalej ze Snie-
 zny, do Krzywczunki idące, rzucając w prawey Rzece, nie
 podaleko Wienchowing Janu, in Sumitate na dworcie Dzie-
 łącego Dokumentem 1742. za Naturalną Granicę wzię-
 tego, iak nayprościej, od dołku wspomnianego przy Łasice
 do Mogiły wielkiej pokopanej, Dokumentem tyle razy wspo-
 mnianym za graniczną uznawey, a od tej Mogiły lubo by
 w lewą na Łachod, do Mogiły pięciu y Grobelki na Błocie Ry-
 denkie zwanym, będący obrócić się na Mocy Dokumentu
 1742. należało; gdy iednak JW Rogalin'scy w tym Miey-
 scu Dekompensę Frontów, czyli Łamiane za Fronta pod Pu-
 haczowką ustąpił, dla WW. Andruszkiewiczów, oznaczając
 przeto y w tym Mieyscu, niepodług Dokumentu ale Arbitra-
 ną Linią Graniczną Przyjaciele za zezwoleniem Stron Oby-
 dwóch, determinują, takowym sposobem, to jest. Od tej Mogi-
 ty wielkiej Pokopanej, w Prawą między Putnoc y Łachod
 obróciwszy się, przez Jarek y Rudkę iak nayprościej, do Mo-
 giły Szesciu Rzędowych w poprzek Lini leżących, a trzech przy
 nich na Błokach będących, tak aby z tych Mogił Rzędo-
 wych trzy, zupełne w Frontach Puhaczowskich, w prawey,
 a zaś dwie w Frontach Sniczynieńskich, w lewey zostawały
 a na Srosta Lini wychodziła, a od tych Mogił w lewą,
 ku Potudniowi Kimowemu obróciwszy się, iak nayprościej do
 Błota Rydenkie zwanego, y Grobelki średniej (Przozowa)
 zwanej, na Nim będącej, Luboczą od Wienchowing Stawo-
 ku, Klinem do Grobli przychodząc, który Stawek lubo cały
 jest w Frontach Puhaczowskich, gdy iednak Dokumentem
 Granicznym 1742. do Sniczyny był aplikowany, przeto
 y dziś go przyjaciele do Sniczyny, z takim iaki teraz
 jest Łaliwkiem przywracają y aplikują, od tej zaś

Grobelki

Grobalki za powodem, iż Dokumentu 1742. iak nayproszy
na Zachod Limowy udaiąc się w górę, przez dolinkę niewiel-
ką od Putnocy poczynającą się na Zachod do Rudy wą-
kiej wychodzącą do Wierchowiny Rudy wąskiej, błotnistej
Trzecią zarosty w lewey Ręce w Staw niższy Snieżnianki
na Błocie Rydenkim zwanym, przy Młynku wpadającej,
a od Wierchowiny tej Rudy, między Łotudnie y Zachod udaiąc
się, rzucając z obydwóch Stron opodal iednak Mogiły Różne
a naybliżej około Łoku dwóchset wprawcy Ręce Mogiły szte-
pioną Niewielką rozoraną, drugą wielką rozkopaną, adin-
star Kosza, do samego Centrum wybraną, od Wschodu po-
łożoną, a od Zachodu, tak do Frontu przerniętą ze Wozem
w nią ładnie wiachac, y w środku jej obrodzyszy się wy-
iachac można, Trzecią wielką pokopaną, od Putnocy, Cwa-
rą na Burty, adinstar putkwadrata rozbraną, od Zach-
odu Stonca wprawą położoną, młaiąc po tym nadot, prze-
drugą z Snieżyny do Klukow idącą, nakoniec przez Mogiły
drugą od Rzeki Klukowki, za tą drogą będącą, wno-
dek samotypla wpadającej Rzeki Klukowki: czyli ra-
czy do Uysia tej Rzeki, w szeroką Rudę iak naypro-
szy od Wierchowiny Rudy wąskiej, błotnistej, aż do Uy-
scia Rzeki Klukowki w szeroką Rudę, y tam koniec gra-
nicy Dobr Wsi Snieżney Przyjaciele zakończyli z tym
Warunkiem, iż zaczawszy od Rzeki Tykicy, a Termi-
no a' gło, po tym Mieyscami wyżej wyrażonem per-
quem, nakoniec przy Uysiu Rzeki Klukowki w Rudę
szeroką, ad quem, cokolwiek wprawcy Ręce całego Obwo-
du zostało Frontow Sianożę, Błot y Stawkow, to
wszystko do Dobr Burzowki Buchaczowki y Klukow
co zaś w lewey to wszystko do Dobr Snieżney
na zamste

na zawsze aż do skonczenia Dożywocia należeć powinno.
 A że zamiana Frontow od Dobr Snieżney do Putraczo-
 ki ustąpionych za Fronta przy Mogilach Szesciu rze-
 dowych; a trzech Pobocznych oddanych, niżej dla WW
 Andruszkiwiczow dostateczna, Przeko JW. Dziedzice Hla-
 cza Tetyiowskiego, w Rekompensę odpadłych Frontow
 Wolny wraź na wszelką potrzebę Dworu y Poddanych
 tudzież dla Arendarzow natrzy Kottly do Dobr Rososzki
 a na trzy do Dobr Snieżny, prawom Oryginalnym po-
 zwolony, ponawiaią y pozwalaią, a' oprócz tego dla po-
 dzenia Gorzalki na Profit Skarbu na Kottach barmych
 Trzech alzwartym Burtaku, do zacierania w Lasach Te-
 tyiowskich aż do skonczenia WW Andruszkiwiczow
 Dożywocia pozwalaią, którego w Rębu tak JW Dziedzice,
 iako JW Profesoremie za Kłitami WW Andruszkiwiczow,
 lub Ich Dyspozytorow, wydać się do S-
 niących mairących, pod nieważnością Niniejszey Trans-
 akcyi bronie niemaią. A zakończynszy w Dobrad Snie-
 zney y Miedzą na dziesięć Psu szeroką odoraną, Fron-
 ta od Frontow oddzielnyszy, do Podobnegoż Obiazdu Dobr
 Wsi Rososza czyli Rososzek z Dobrami Miastem
 Tetyiowem, y Wsią Stadnicą Ciz Przyiaciele, udali się
 y podobnymże sposobem iako w Snieżney Fronta na
 ządanie Stron obydwóch obiachauszy, y sprzeciżyn-
 zynszy takwe Uczynili pomiarkowanie. A nayprzod
 początek Granicy, czyli Terminum a' quo, zaczynszy
 od Gudzey Granicy przy Szlaku z Batabanowki do
 Tetyiowa idącym Szlakiem biłym na Putnoc, w le-
 wey Ręce w Frontach Rosuskich Babine Łozy mia-
 iąc, po prawey Ręce Fronta ychianozę do Dobr

Wsi.

Wsi Stadnicy a daley do Miasta Tetyiowa, a po lewey
 gronta y Sianożęci Dąbrowne do Dobr Wsi Rosuskiej zo-
 stawiając wciąż Szlakiem więcey pól mile idąc w pra-
 wey Ręce wies Dąbrowkę y Mogiły rozne a w lewey tak-
 że Wica Rosuskiej y Mogiły rozne opodal rzucając aż do
 Mogiły iedney tylko wielkiej rozkopanej wprawdey Ręce
 przy Szlaku będącey a od tej Mogiły przykro w lewą na u
 zachod Stolica z Szlaku obrocisz się zostawiając w pra-
 wey ręce inieysce Satowej Łasicki y Inne Pasieczyska, a
 w lewey Jar iak nayproszy do Grobelki y Młynka Poloue-
 go, Rososkiego, a te Grobelkę przeszedłszy w lewą w Jar obro-
 cisz się y tym Jarem w lewey ręce pierwszym od Same-
 go stawu prosto w górę po pod Pasicką Duchownego Tety-
 iowskiego, samym srodkiem Jaru, Stawki wszystkie w tym
 Jarze do Rosuszek zostawiając aż do Wierzchowiny tego
 Jaru, poki go stanie y granicy Telezynieckiej, gdzie już
 Gronta Rosuskiej y Tetyiowskiej do Grontow Telezynieckich
 Inszego Państwa, przypierać powinny y tam Granica
 Dobr Wsi Rosuszek z Dobrami Miastem Tetyiowem za-
 kończona y determinowana zostreżeniem iż zaczyna się a Ter-
 mino a quo od pięty z za babinych Pozad Terminu
 ad quem wszystkie Gronta y Sianożęci do Dobr Stadnicy
 y Tetyiowa a zaś po lewey Ręce do Dobr Rosuskiej aż do
 skōńczenia Dożywoia Obojej Strony należeć powinny a
 zakończwszy ograniczenie Dobr wspomnianych Rosuszek
 z Miastem Tetyiowem, Cix Przyjaciele Między gdzie byta
 potrzebna na dziesięć Łokci Szeroką Grontą od Grontow od-
 dzielającą, odorać y Krzyże drewniane na Mogiłach w Du-
 kach przypadłych, postawiać Prądcom Dobr zalecił,
 a że przy niniejszym udeterminowaniu Między
 Granicznicy Dobr Rosuskiej y Sniczney, od Dobr

Wyziy

wyżej wspomnianych Klucza Jetyjowskiego, Łbora tak
 Jare iako y Ozime tudzież Sianożęć od jednych do dru-
 gich Dobr zostaty przylączone, Brzeto Strony obie libe-
 ram collectionem. Łbor y Sian na wzajem sobie na
 gruntach odpadłych ofrzegają, Łborane zaś Łarane
 my przytęły Wsi do której oddzielone, zostać powin-
 ny y na wzajem Strony sobie ustępują. Ktore ogra-
 niczenie tak Strony Dożywociem Dobra posiadające
 iako y Włw Ledochowsy Włodźcie Czern Dobr Klucza
 Jetyjowskiego Dziędzie, dobrowolnie przyjąwszy zamo-
 wo trwate y nigdy niewzruszone mieć chcą y dekla-
 rują, Manifesta Termina y Dekreta y Procesa wzglę-
 dem oderwania Grontow y Kalkulacyi tudzież pozwy-
 niomych Włodźcy z obojey Strony zasze Kąsuia pfu-
 ią y niżczą, y na wzajem zupełnie kwitują się. Co zaś
 walczy do pretensyi Włd Stefana Borowickiego y An-
 drzeia Gaszyn'skiego względem waiachania na Łasicki
 y zabrania Przczot Pni trzech Włd Gaszyn'skiego, azas
 samego Włd Borowickiego z Łasicki Włodźcie y do Je-
 tyjowa zaprowadzenie tedy te Pretensya wstąpię ni-
 niższy Komplanacyi Skarb Włw Rogalińskich przez
 wyptacenie Włd Borowickiemu złpł sześćdziesiąt a
 Włd Gaszyn'skiemu złpł czterdzieść natychmiast uspo-
 koił przeto z wyz pomienionych Pretensyi tej Kompla-
 nacyi tych Włw Rogalińskich kwitują, a odraz zaś
 Strony obie wzajemnie sobie Satisfakcyą z przcoru-
 ych Między Poddanych czynić deklarują y zapisują
 y te Między teraz wobecnosi Przyjaciół odorane co
 rocznie tyle ile tego potrzeba wyuagać będą pona-
 wiać sobie przyrzekają, Która to Komplanacya y

W Nij

w Niemcy opisane Punkta y Kondycye Strony obie szymac
y w każdym Punkcie uskutecznić deklaracja y zapisu-
ia się y Rygor Prawa Konstytucyą 1760. tranzak-
cyę zawarte ubezpieczającego, na Stronę zrywającą roz-
ciągając oraz wolne wrocenię się do Processu, Stronie utrę-
żony. w czasie niedotrzymania niniejszej Komplan-
cyi na wzajem sobie Strony obie warują Forum
Ubiquitarium, Competens do odpowiedzenia sobie y Suk-
cesorom naczynając te Komplanacyę przy uproszeniu
do podpisu Ww Przyjaciół y przyświemni zwykłych
Pieczęci Rekami Własnymi podpisują. Dado w
Tetyiowie Dnia 15. Julii Roku 1701.

Jan Michatowski Komor Graniczny Łyżon
Jurek Łon y przyjaciel podpisu w oryginalu
Protokole znajdując się w te słowa =
Józef Bożydar Podkomendni Rutkennili
Stefan z Jerzykonia Karanowski Charyk uinny
Pawłusz Łódzia Rogaliński Puk
Ignacy Andrzejkiewicz dym y matki mo-
jej Gmienie
Józef Górszowski Umocowany od W. Rogali-
ślim Małżon

Miedzy Dobrami Wsią Ometynkami W. Salomei z
Kąklich Chotoniowski Kaszko Duskiej z Jedney
a Dobrami Jurkowiecami y Sirkowiecami W.
Józefa Wincentego Platara Pisarza W. Adla, z drugiey
a Dobrami Kropiwną wyższą y Łódzowiecami W.
Alexandra Nehrebeckiego z Trzeciay Strony, Remis-
sa in Finali Decisione do Trybun Kot Lubelski

Dziato się

Dziator się na Granie w sporządzającym w Lesie szarym
 Między Dobrami Kiemskimi Wsią Ometynicami J.W.
 Salomei z Kępskich Chotomiewski Kasztan Buskiej, z jednej
 Wsiami Jurkowcami y Sitkowcami J.W. Józefa Wincen-
 tego Haffa Platera W.W.X.L. z drugiej y Wsiami
 Kropiwną wyrzają y Łodowcami W. Aleksandra Nehrebeckie-
 go Cześnika Bractwa Driedzielnemi z Trzeciej Strony nad
 Rzeką Kropiwną czyli Kropiwnianką, przy pięciu Dob. Wsi
 Krasnenkie J. Kciałmiej. Hieronima Sanguszka Wiodę
 Wołyn Driedzielnymi y Kopcach dwóch Naroznych Aci-
 nych Między Jemż Dobrami Krasnenkim a Jurkowcami
 w Roku Tysiąc Siędmset Sześćdziesiątym drugim Urzędowanie
 usypanych Dnia dwudziestego Sierpnia Roku Tysiąc
 Siędmset Osmdziesiątego Pierwszego.

W Przytomności W.W. y Ultr Krzysztofa Kłopotowskiego Sub-
 delegata Gódz: Winnickiego, Piotra Antoniego Dworcyga Inna
 Łabokrzyckiego, Jakoba Głowackiego, Ekonomia Ometyniec-
 kiego, Mikołaja Malskiego Kazimierza Szatkowskiego Le-
 sniczego Jurkowieckiego Wawrzynia Lisowskiego Franciszka
 Meleszowskiego, y Innych wielu naten Liadz różney kondy-
 cyi zgromadzonych Niemniej wódnego Opatrzego Jakoba
 Roieckiego, Akt Niniejszy przywołującego.

Urzędy Podkomorskie Graniczne Żytomirski, z Strony J.W. Haffa
 Platera W.W.X.L. y W. Nehrebeckiego Cześnika Bractwa
 y Bractawski, z Strony, J.W. Salomei z Kępskich Cho-
 tomiewski Kasztan Buskiej, prawnie Wezwane, z Mocą De-
 kretną Przeswied Tribunału Koronnego Lubego na Woiewodztwie
 Bractawskim Dnia 26. Wrzesnia Roku Przeszłego 1700

Maj
 3

Między Stronami na Akcie y w Komparacyi Wyrazonemi za-
 padłego, Niemniej Odroczeń Poprzedniczych Urzędów Pod-
 komor Lutomir y Łatyczewskę na Głównie tymże w sprawie
 będącym dnia drugiego Maja Roku Terazniejszego w rozro-
 znieniu y zgodnie uczynionych Liard Niniejszy do dnia
 dziesiątego na Akcie wyrażonego, odkładających Na Głównie
 w sprawie będący ziachawszy Jurysdykcyą swoją Sądową
 niewłaściwie własności Głównie żadney Strony fundo-
 wali, y Wzajemnie Sądowi Swemu Obecnie, ze wszelkim
 bezpieczeństwem obwołać a dla zniżającego się ku Zachodowi Słoń-
 ca, do dnia Jutrzniejszego odwołać, rozkazali a Nazajutrz to-
 jest dnia dwudziestego pierwszego Sierpnia, ^z Jurysdykcyą swo-
 ją otworzywszy Wzajemnie przywołać nakazali; W. Choto-
 niewski Kasza Buska Dobr Ometynie Dzierżka ubezpie-
 czając całość Głównie swoich Manifestując przeciwko Akcowi
 zafundowanej Jurysdykcyi w ten sposób, iż W. Nehrebecki
 Członek Bractwa Dobr Kłopiwny wyższej i Łożowiec Dzierżka U-
 rząd Podkomor. Głównie Lutomirski, na Terminie Niniejszy
 kondescencyi z Limity przypadły sprowadziwszy, w zafundowa-
 niu Jurysdykcyi Urząd Podkomor Graniczny Bractwa na Re-
 kwizycyą W. Chotoniowski Kasza Buskiej na tenże Sam
 Termin ziachały uprzedzić postarał się y Akt Reasumowa-
 nej na tymże Miejsce gdzie pierwey przez Urząd Podkomor
 Graniczny Łatyczewski Jurysdykcyą fundowaną była, Jurys-
 dykcyi Brzmieniu Pieniąstkowego Aktu przeciwny z Wy-
 rażeniem kontrowersyi Głównie Kłopiwniankiego, w tym Mie-
 sce żadną Miarą niebędącego, prokurował, żeby tedy Dzie-
 ta Niniejszego, pod Aktem od pierwszego Roznym nawet przez
 Urząd Podkomorowski Graniczny Bractwański, zaczęcie, iakowey
 dla W. Nehrebeckiego nie zostawito Agnacyi, o niemalejące Onego
 z Ułymą Głównie Ometynieckich zakonnotowanie Manifestu-
 je się = W. Alexander Nehrebecki Członek Bractwa Woiow Kło-
 piwny wyższej y Łożowiec Dzierżka przeciwko W. Salo-
 mei Chotoniowski Kasza Buskiej Dobr Wsi Omety-
 niec

niec Dziedzicze, przychylając się do dawnych w pierwszym
 akcie pod dniem drugim Maja Roku teraźniejszego przez
 siebie zaniezionej Prokuracji Manifestu i Manifestu
 i się, Sz. J. Chotomiewska znając dobrze o tym że Fron-
 ta Kropiwińskiego, Scianą swoją z Dobrami Sitkowcami
 y Turkowcami podług Dokumentu Granicznego, Roku 1606
 nienaruszenie dotąd przez Strony graniczące trzymanego, sty-
 kając się do Pięty Frontu, Wsi Krasnenkiego do Kopca Na-
 roznego, pod Karaczynską Lasieką, nad Rzeczką Kropiwną,
 w Roku 1602. usypanego przypiera i z tamtąd Termin
 swój a quo, nie wątpliwie ma, przeciw na pierwszym Ter-
 minie Niazdu Urząd Podkomorski Łatycki w tym tu
 Miejsce przy dwóch Kopcach jednego Krasnenkiego Naro-
 znego, drugiego Sitkowieckiego y Turkowieckiego Sciennego
 później w Roku 1602 niepodaleko wspomnianej Lasieki
 Karaczynskiej, gdzie Front Kropiwiński Scianą z Fron-
 tem Sitkowieckim y Turkowieckim granicząc Pięta swo-
 ją do Frontu Krasnenkiego przypiera y kończyć się wypa-
 nych; Nienależyć nullo in fundamento, stanowiąc sobie
 Terminum a quo, lokowata y o wyrażenie w Akcie dystyn-
 kcyi Frontu Ometynieckiego do tegoż iakoby Miejsca przy-
 chodzących, przeciwko Dokumentom Starożytnym, Granicznym
 wyżej wspomnianym Roku 1602 y 1606, postarata się,
 a chcąc także swoje wystaramieć ulegalizować, y nieco
 zmocnić, gdy na dniu y terminie dzisiejszym, z Limity
 przypadłym, Urzędy Podkomorskie Łykowski y Dradaczowski
 na tym tu Miejsce przy dwóch Kopcach jednego Sitko-
 wieckiego y Turkowieckiego Sciennego, drugiego Kra-
 snenkiego Naroznego, u Pięty Frontu Kropiwińskiego
 Conformiter, z Dekretem Przeswied Tribunału Koronnego
 Łódzkiego, w Esekucyi będącym, na Mocy tegoż Dekretu, y
 Dokumentów niewątpliwych, są ulokowane, y Jurys-
 dykcyą ufundowana, też za fundowanie Jurysdyk-
 cyi

cyi bez żadnego dowodu nagania, o Ważność więc w tym tu
 Mieyscie przez Urząd Podkomorzy Lwowski Jurysdykcyi refun-
 dowania, a zaś o nienależyte w kasie pieniężnego Lwowskiego Ur-
 zędu Podkomorzy Łatyczewu na Gronie Kropiwiński przy
 Dzięcie Krasnenkiego, a Scienie Sitkowieckiej y Turkowiec-
 kiej lokowanie y zanotowanie w tymże pieniężnym Akcie
 Dyspynkcyi Gronow, iakoby Ometyn'skich, postaranie się
 a pięty tychże Gronow Ometynieckich nienależycie w tym
 Mieyscie: gdzie tylko Kropiwiński Sitkowiecki y Turko-
 wiecki, oraz Krasnenkiego Grona stykać się umieścić bez
 żadnego fundamentu, przeciwko rzeczywistym żadney
 Wątpliwości niepodpadającym Dokumentom Granicznym
 Starożytnym pretendowanie Manifestu y Remanifestu
 się. Reptestuje się Ko. Chotoniowska Kasza Duska
 przeciwko W. Alexandrowi Schrebeckiemu Czelnikowi Bractwa
 Zi. On, nagać iąc do Interesu swego Dokumenta, to iest Gra-
 nice 1602. Roku Między Krasnenkim a Turkowcami y Sitkow-
 cami zaszła żadney dla Kropiwin y Łoiowiec Dzięty, ani
 z Krasnenkim ani z Turkowcami niestanowiąca y drugą
 Ugodną Między Łoiowcami y Sitkowcami, lubo Łącznie w
 dem Ometynie 1606. napisaną do Gronow iednak
 Sitkowieckich, które z Ometyn'cami Graniczą przypierając
 cą Owszem Scianą tylko Łoiowcom z Sitkowcami zaczyn-
 szy, od Grobli Stawu Sitkowieckiego, w Łoiowcach będącego
 w górę idąc, nie w Większym Przeciagu, iak u Wiercho-
 winy Szóstego Stawu, na Przeczce Kropiwinie będącego,
 przyznającą obydwa Dekretom Trybunałskiem Komisyj-
 nym, rozgraniczenie Ometynie, z Turkowcami y Sitkow-
 cami wskazującym, teraz w skutecznieniu będącym
 już rezełwowane, przeciwko Cześciwym tegoż Dekretu
 Nakazom, Dzięty swoją przy Kopcach dwóch, od Piety Kar-
 sjańskiej będących z Kąd Sciana Ometynie z Turkow-
 cami zaczyna się, Protestacyami osobliwie teraz podana
 Stanowić

stanowie y kwestya nowa przeciwko oświadstwu wszczynac
 wazy się, którą M. Ometyniec Dziedziczka, w Rzeczy Osadzo-
 nicy w tym Punkcie przychodząca, niechając bez odpowiedzi po-
 stawic o nieważność tych Protestacyi y wszelkich w tym mie-
 sce M. Nehrebeckiego Czynnosi, jako Dekretowi Poko-
 misyjnemu przeciwnych, reprotestuje się. A po zapisanych
 Protestacyach y Reprotestacyach Sąd Urzędow Podkomorskich
 do zapisania Komparacyi, Strony z Obowiazal. Na którym
 Terminie M. Alexander Nehrebecki Czelnik Bractw Dobro Wsiow
 Kropiowny wyższej yadiorwiec Dziedzic, Powod y Pozwany oświad-
 wisto, M. Barbara z Karszow Łaczniska, Powozyma Ły-
 daczewska, niegdy M. Jerzego Łaczniskiego Powozego Łydaczew-
 skiego Matrzaka Porozata Wdowa y Sukcesorowio z tymże
 niegdy M. Jerzym Łaczniskim sptodzeni, Powodowie y Pozwa-
 ni przez Tegoż: M. Salomea z Kątskich Chotonicowska
 Kasa Burska, Pozwana y Powodka przez M. Krzysztofa Kopo-
 towskiego, Umocowanego. M. Jozef Wincenty Graff Plater Pisan-
 y, Wład, Dobro Wsiow Jurkowiec y Sitkowiec Dziedzic Pozwa-
 ny y Przypozwany, przez M. Piotra Habokrzyckiego Umocowa-
 nego, M. Hieronim Subantowicz Sangusko Włada Wołyn-
 Dobro Krasnenkiego Dziedzic Przypozwany przez M. Ignacego
 Radanowicza Stawili się; Sąd Urzędow Podkomorskich co-
 tyczy oddalenia Przypowiesci od M. Nehrebeckiego Czelnika Bra-
 ctawskiego, Dopisaney, tudzież wyłączenia od Komparacyi M.
 Platera P.W.A.S. Dobro Sitkowiec y Jurkowiec Dziedzica przez
 M. Chotonicowską Kasę Burską pretendowanych, Ponieważ
 M. Nehrebecki Czelnik Bractw przypowiesci swojej ani przy
 Dekrecie Trybunału Ktorego, Ninieysze dziecisę wykonanie
 ani na Terminie Liardu z Mocy Onego, na Froncie wspo-
 rzebującym, Dnia 2. Maią Roku Ninieyszego odprawionego
 niedopisywał a zaś przy zapisaniu teraźniejszej Komparacyi
 czyliby M. Plater do niej potrzebny był lub nie, Sąd Urzędow
 Podkomorskich, przed wystuchaniem Sprawy, uwiadomionym
 bydz nie może, a na Mocy Prawa y Kwoycaiu, od zapisa-
 nia Komparacyi oddalonym bydz niepowiniem ile gdy
 M. Nehrebecki tegoż M. Platera y przypozwoci swo-
 im

im, o przyznanie Sciany y stawienie Świadków Wydanym
 podług, Przeto z Przyczyn, wyrażonych tak W. Nehrebeck-
 kiego Czesnika Bractwa Przypowiedzi Swojej przy Dekrecie
 Trybunału y Akcie Lądowym, niedopisywanej, iakoteż
 J. Chotonięwska Kasza Duska, od Komparacji J. Platera
 wyłączenia niemodz pretendować, uznawszy S. Prawę z
 odroczenia do Sądu Swoego przychodzącą wprowadzać
 nakazuje. W Wprowadzeniu potrzebné być skaza-
 nie Plenipotencyi od J. Platera służącej przez Urzę-
 Michała Korczyńskiego uznać, a to natychmiast, a
 Ponieważ w Miejsu złożenia Plenipotencyi przez Urzę-
 Korczyńskiego, Urzę Piotr Laborkzycki, na Pierwszym Ter-
 minie, od J. Platera Komparację piszącą y Plenipo-
 tencją sobie służącą produkującą y teraz zapisac' o-
 swiadcza się. Przeto też Komparację przez Urzę Labo-
 krzyckiego, Imieniem J. Platera poprawioną za dosta-
 teczność wynalazłszy rozpiąć się nakazuje. W Rozpie-
 raniu Sporów Wniezionych wystuchawszy, potrzebné
 być położenie przez Strony Mapp z wyrażeniem Dług-
 tow na pierwszym Terminie Lądu wyprowadzonych
 y przez Urzę Geometrów, na Mappy Przeniesionych wy-
 nadyć, a to natychmiast, a Ponieważ W. Nehrebecki
 Czesnik Bractwa y J. Chotonięwska Kasza Duska Mapp-
 py Długów Swoich przez Urzę Geometrów odrysowane
 y podpisane potożyli, Przeto Sentencyi Sądu Swoego za-
 dosyc' uczynić uważać, a co przynależy rozpoznania
 Wazności Mapp, z Strony obojczy wzajemnie sobie
 waganionych, lubo J. Chotonięwska Kasza Duska
 poprawić Mappy W. Nehrebeckiego Czesnika Bractwa
 z przyczyny domieszczonego na niej za Wsią Ometyw-
 cami, od Sciany Kzykowickiej, iakoby dawnego Się-
 dlika Ometyniec, Dekretem Trybunałskim już re-
 zduwowanego, tudzież Frontów Ometynieckich od Sciany

Dobr

Dobr Krykowiec w większej Nierównie Rozległości, niżeli się sto-
 tnie znajdują na Mappie położenia. Przeciwnie W. Nehrebecki
 Czesnik Bractawski, uchylenia Mappy W. Dobr Ometyniec Dzie-
 dźicki co do Punktu Leni dwóch Granice y używanie Dobr
 Ometyniec od Wsi Krasnenkiego, okazujących, za Duktami
 będących, iakoby nad Regulę od Urzędów Nierzadowych Ulug
 Geometrom przepisana na Mappę przeniesionych na Wra-
 niem domagaia się, gdy iednak Mappy przerzeczone co do po-
 łożenia Mieysc w Duktach y Reduktach Stron Obydwóch wy-
 techniętych oraz między Duktami znajdujących się z sobą
 zgadzaią się a zaś Lenie Dobr Krasnenkiego, od Dobr Omety-
 niec używania na Mappie W. Chotoniowski; Kasza Burskiy
 oraz rozległość Frontow Ometynieckich od Sciany Krasniau-
 skię, y dawne iakoby Dobr Ometyniec Siedlisko, przez
 Dziedzica Dobr Kropiwny wyższej y Liołowiec allegowane
 awyżej wyrazone, na Mappie W. Nehrebeckiego Czesnika
 Bractawskiego Geografice umieszczone, w znaczney od Duktow od-
 ległości w Frontach do rozgraniczenia teraz nieprzychodzących
 dotowane, bydz' się okazuią, y Dekretem Trybunałskim rozpozna-
 nie położenia Siedliska Ometyniec nieieśt pozwolone, Przeto
 Sąd Urzędow Podkomorskich, w Punkcie poprawienia Mapp
 Obydwóch co do Uroczysk y Leni, za Duktami zostaią-
 cych wyżej wpisanych Stronom Obydwom gdzie z Prawa
 wależec' bezpie, wolne czynienie ostrzeżeń, też co do poło-
 żenia Mieysc w Duktach okazanych, niemnię co do Figu-
 ry całego Frontu Spornego między Duktami znajdujące
 go się za legalny uznaię Niemnię dopotniaiać dalszy prze-
 pis Dekretu Trybunału Ponieważ ważność Duktu W. Ne-
 hrebeckiego Czesnika Bractawskiego y Reduktu W. Kasza Burskiy
 na poprzedniczym Liędzie wyprowadzonych bez wywiedze-
 nia o położeniu Mieysc, y Uroczysk, przez Strony różnie oka-
 zywanym, Inkwizycyi rozpoznana bydz' niemoże, Przeto na

Kazmier

Kaznie aby Strony Obydwie to jest W. Czesnik Bractaw
 y K. Kasztelanowa Buska, co do Sciary Dobr Ometyniec z
 Dobrami Poiowcami y Kropiwną wyższą w porządku Inkwizi-
 zycyi na Waznosc' Duxtu Dobr Poiowiec y Kropiwny wyż-
 szey a' zaś Reduktu Dobr Ometyniec niemniej używanie
 wyprowadzić się mającey Pytania y Regestra Swiadkow spiwali
 y sobie wzajemnie do odpisania odpowiedzi komuniko-
 wali, ato natychmiast y lubo W. Nehrebecki Czesnik Bractaw
 y K. Chotoniowska Kasza Buska, na zadosyć uczynie-
 nie Sentencyi Sądu Urzędow Podkomor Interrogationa
 z Strony Dziędzica Dobr Poiowiec y Kropiwny wyższej
 Reka Tegoż a' zaś z Strony K. Dobr Ometyniec Dziędzica-
 ki, Reka, Ulug Krzysztofa Włopotowskiego Imieniem Tępie-
 Kompanycy piszącego, podpisane pokładają, gdy iednak,
 K. Chotoniowska Kasza Buska w Interrogatoryach W.
 Nehrebeckiego Czesnika Bractaw Wyrazow Punktu Szwar-
 tego, w tych Słowach że Dobra Ometyniec kierowcy w In-
 tym Micyse, Siedlisko Swie miały niemniej Punk-
 tu Szostego, z przyczyny iż Myślą dowodzenia Sciary
 Dobr Poiowiec y Kropiwny wyższej z Dobrami Krasne-
 kim w Rozgraniczenie Terazniejszemu niewchodzącemu są do-
 mieszczone, Niemniej Punktu Osmego całego iakoby do
 Sprawy Urzynkowcy należącego Wzajemnie W. Nehre-
 becki Czesnik Bractaw z Pytań K. Chotoniowski Kasza Buska
 Punktow Drugiego, Trzeciego, Piątego Dziesiątego Szesnast-
 tego, Siedemnastego, Dwudziestego Pierwszego, Dwudzieste-
 go Drugiego y Dwudziestego Trzeciego, iakoby Przeciwno Dru-
 ktom na Pierwszym Terminie Liardu wyprowadzonym
 y Manifestem w Tymże Akcie Liardowym Kaniestionym
 Wypisanych Wyłączenia od Sądu Swego dopraszając się
 Sąd Urzędow Podkomor nayprzed co do Pytań W.
 Nehrebeckiego, ponieważ Wyrazy Punktu Szwartego, wzglę-
 dem położenia Siedliska Ometyniec, Dekretem Trybunał-
 skim

skim, w wykonaniu będącym rozstrzyganym przeciw Wyro-
 kowi Sądu swego w Pytaniach W. Nehrebeckiego, są do-
 mieszczone, Punktem zaś Osmym odzicia frontów y Dobro-
 wy Łosiwickich z Używania W. Nehrebeckiego y Jego
 Poprzedników, p. o którym Wywiedzenie Urzędow. Liard-
 wym Dekretem Trybunał jest poruszone y dowodzić iustie.
 A co przynależy Pytań z Strony H. Chotowieckiego Kasz.
 Buskiej, podanych Ponieważ Punkta, Trzecia, Stawów Szczę-
 Dobi Łosiwick z Dobrami Sittkowcami na Przemiany Trzym-
 nych, Tyczący się Myślą dowiedzenia Używania Tychże Staw-
 ków, przez W. Czesnika Wład. Punkt Piąty o wdzierania
 się w Dąbrowe Ometynicką przez Dziedzica Dobr. Krasne-
 kiego, w rozgraniczenie Niniejsze niewchodzącego, Dziesiąty
 o potrozeniu Rzeczki Studenicyka, podług Manifestu, przy wy-
 prowadzeniu Duktu z Swoicy Strony zaniiesionego, Szesnasty
 o potrozeniu Perewortia w Redukac. H. Kaszubanowy nie
 dotkniętego, Siedemnasty, Stosownie do Allegacyi, z Strony
 tyle razy rzeczony Dobr. Ometynicki Dziedzicki, przed Uro-
 dami Podkomorskiemi, na Pierwszym Terminie, Liardu Cy-
 niowych, Dwudziesty Drugi, y Dwudziesty Trzeci, co do Ska-
 ny Dobr. Ometynick z Dobrami Krasnenskim do oddzie-
 lenia Terazniejszego nieprzychodzącemu, są wypisane przez
 Sąd Urzędow. Podkomor. Wyrazy Punktu Czwartego Py-
 tań W. Nehrebeckiego, do Siedliska Dobr. Ometynick
 a zaś Punktu Piątego Pytań H. Chotowieckiego do Ska-
 ny Krasnenskiego sięgającej, Niemniej Punkta Szona-
 sty Dwudziesty drugi, y Dwudziesty Trzeci za Wyje-
 kładowane Punkta zaś Osmego Pytań W. Nehrebe-
 ckiego, a Trzecia y Dziesiąty, Siedemnasty y Dwudzi-
 sty Pierwszy Pytań H. Chotowieckiego Kasz. Buskiej za
 domieszczone bydl. sądzi.
 Jan Michalski Komor. Janiczny Powiatu Łyżmieskiego
 w Tyń

w tym miejscu Pópisz Urzędu Podkomorzego Bractwańskiego
w Grogach na tymże Pópisz Urzędu Podkomorzego Bractwańskiego
Michał Sobanowski Komornik Paniczny Województwa Bractwańskiego
Co zaś do Punktów Szóstego w Interrogatoryach Dziedzica
Dobrogołowice y Kropiwoy, a drugiego w Interrogato-
riach Dziedziczki Dobro Ometyniówce potocznych, Urząd Pod-
komorowski Chotowiecki Lutomir Nayprzód co do Punktu Szóstego
w Interrogatoryach W. Niehebeckiego (czemu Bractwo Miesz-
czące się w te słowa ze za tym Saseu, Perewotoka zwa-
nym niedaleko drogi z Krasnienkiego idącej, przy Lipie
z dębem rośły koniczy się front Ometyniowski, a tylko Scia-
na idzie frontem Kropiwoianiskich z Krasnieniskimi aż
do Rzeki Kropiwoy, - Ponieważ W. Niehebecki (czemu
Bractwo sta poprzedniczym Terminem Liazdu Urzędów
Podkomorowskich pod Dniem drugim Maja Roku Tera-
źniejszego Odprawionym, Prowadząc Dukt Swoy z Do-
brami Ometyniówkami, y pilnując Reduktu Ometyniowskiego,
tak w Allegacyach Swoich iako też y w Protistacyach, i
te żądania; że fronta Jego, od Osowego Jaru y całego
Duktu Kropiwoianiskiego, aż do Rzeki Kropiwoy, y kop-
cow Narodnych rozciągają się i pomiesza, Przeto przychyła-
ją się do Aktu Wspomnianego, niemodzą K. Chotowiecką
Kaszą Duską pretendować wylączenia Szóstego
Punktu, z Interrogatoryów W. Niehebeckiego (czemu
Bractwo uznaje, Co zaś do Punktu Drugiego w
Interrogatoriach K. Chotowieckiej Kaszy Duskiej w te
słowa: że fronta Turkowieckie po Grobelce Turkowieckiej
wyżej Sirkowieckiej Grobelki będącej kończą się, a od Kaszy
Turkowieckiej, zaczynają się Sirkowieckie Pola, które
aż za Łowice ciągną się i potoczne, - Ponieważ
K. Chotowiecka Kasza Duska Terminum a quo
Duktu Swoego Ometyniowskiego, z Dobrami Kropi-
woianami

wną y Łoiowcami łączymy że go od Ściały Turkowieckiej y
 y Sitkowieckiej zaczyna. Wyraża y w obydwóch Duktach swoich
 tak z Kropiwną y Łoiowcami iako też z Turkowcami y Sitkow-
 cami prowadzonych Niemniej w Protestacyach y Reprtestacyach
 swoich, wszędzie nierozdzielnie Dobra Turkowce z Sitkowcami
 połączyła. a na niedzielnym Terminie Punkt drugi w Interroga-
 toryach swoich Dobra Turkowce y Sitkowce zdawna iednego są-
 wania niedzielne y nierozgraniczone, za Duktaui y Rzeczką Kro-
 piwną będące, rozdzielić y granice naznaczyć usiłując, potrzebna
 Przeto Sąd Urzędu Podkomor stosując się do Duktów Protestacyi
 y Reprtestacyi, W. Chotomiewski Kasz. Buski, Punkt ten drugi
 za wyeksklowowany być sędzi y uznać, Resztując zaś Punkta
 w Interrogatoryach Oboiej Strony, mieszczące się aby sta odpisa-
 nia Responsorion Strona Stronie komunikowała y Responsorion
 Strony obie odpisali y Regestr Świadkow spisali y podpisywali, y w
 Sądzie swoim stoczyli nakazanie, Y lubo W. Nehrebecki Inter-
 rogatoria z Strony swojej y Regestr Świadkow podpisany w Sąd-
 dzie swoim pokłada y Stronie komunikuje, gdy iednak W.
 Chotomiewski Kasz. Buski, ani Interrogatoriów z Strony W.
 Nehrebeckiego Człon Bractwa podanych nieprzyjmuje, ani z swojej
 Strony W. Nehrebeckiemu Interrogatoriów, komunikować y
 Responsorion odpisać niechce, Przeto Sąd Urzędu Podkomorskiego
 niechcąc ieszcze skwapliwie do wyprowadzenia kontumacial-
 nych Inkwizycji przystępować pozwalając Czasu do namysle-
 nia się Stronie w tej Okoliczności Jurysdykcyą swoją, do dnia Ju-
 trzejszego odwołać rozkazał, it Wazaiutrz też Jurysdykcyą Wo-
 znemu przywołać rozkazał, Ponieważ W. Chotomiewski
 Kasz. Buski y na dniu dzisiejszym upornie w Sądzie swoim
 stawiając ani Interrogatoriów swoich komunikować, ani na
 komunikowane Responsorion odpisać y Świadkow stawiać re-
 żnie Przeto Sąd Urzędu Podkomor sprzeciwienie się Dekretowi
 Przaswież Tribunał Koron Lubo Wolne czynienie W. Nehrebec-
 kiemu Człon Bractwa w Sądzie przyzwoitym zostawiając, do usłu-
 tecznienia dalszych Przepisów Dekretu Przaswież Tribunał Koron
 Lubo / którego wykonanie, na Upor Strony y rozpisz w Lda
 niach

niach sądowych nieuważając iest ponuczone: przystępuje;
 nakazując aby W. Nehrebecki Czesn Bractwo Świadców z
 Strony swojej dla złożenia Świadcstwa in Contumaciam H.
 Chotonicuski Kasz Burski do Sądu swego wprowadzał, ato
 Natychmiast. Mowit H. Chotonicuski Kasz Burski do
 Sądów Głównych Trybun Kor Lubek Sąd tej Appellacyi nie-
 dopuszcza. A ponieważ W. Nehrebecki Czesn Bractwo zadość
 czyniąc Wskazaniu Sądowemu Świadców na Inkwizycy-
 stawi przeto zadość czynić uznawszy, do stuchania In-
 kwizycyi z Strony W. Nehrebeckiego Czesn Bractwo, Inlon-
 tumatiam H. Chotonicuski Kasz Burski, przystępuje
 którym wystuchawszy potrzebne bydzi zaprzysiężenie na nie-
 więcie Świadców uznać; A Ponieważ W. Nehrebecki Czesn
 Bractwo Przysięgł na niewięcie Świadców, z przyzwoitą
 Uroczystością przed Sądem swoim w Przytomności W.
 Alexandra Kłodzkiego, Andrzeja Zawrockiego, Jakoba Ho-
 wackiego, Ekonomu Ometynieckiego, Mikołaja Malskiego y
 Innych wykonał, Przeto Sąd zadość uczynić Stronę uz-
 nawszy, y przeczytanie tych Inkwizycyi zawieszony, do
 rozsądzenia Kategorji pierwszej, y rozczwiania Duktów,
 między Dobrami Ometynicami ziedney, a Dobrami Jur-
 kowcami y Sitkowcami na przeszłym Terminie Liazdu
 wyprowadzonych przystępuje y Sprawę wprowadzać na-
 kazując; a w prowadzeniu rozwiążając tę sprawę zawie-
 szenie, na przeszłym Terminie Liazdu uczynione, potrze-
 bne bydzi położenie Inkwizycyi; na Tymże Przyszło-Liazdo-
 wym Terminie z Strony H. Platera Pisarza Młodszy, wy-
 prowadzonych uznać. A ponieważ W. Labokrzycki Ple-
 nipotent H. Platera L. W. Adw. w Sądzie swoim też In-
 kwizycyę położył, a te na niewięcie Świadców ieszcze
 nie są zaprzysiężone, Przeto Sąd nakazuje aby W. La-
 bokrzycki Interrogatoria na Przyszłym Terminie po-
 dawający

dawaiaćy y Świadkow wprowadzaiący Imieniem Pryncypala
 swego, zaprzysięgi na tę Aothę, iako ani On Sam, ani Jego
 Pryncypal Sami przez się y przez subordynowane Osoby,
 wprowadzonych na Inkwizycyę Świadkow, żadnym sposobem
 niewymawiał y nienamawiał, ani od zeznania Świadcy y spra-
 wiedliwości, nieodwołał. Przydać się Woiwzy do ogłoszenia
 Aothy. A ponieważ tenże Urząd Łabokrzycki w Przytomności
 Urzędnika Alexandra Kłodzińskiego Andrzeja Ławrockiego Jakó-
 ba Głowackiego Ekonomia Ometynieckiego Mikolaja Mal-
 skiego, y Innych, Przysięgę Aothę sobie przepisana wykonał
 Przeto Sąd zadosyć uczynić uznawszy do czytania tychże
 Inkwizycy przystępnie które przeczytawszy y przez wszyst-
 kie okoliczności zważyszy, y z Dokumentami głęboką Uwagą
 postosoowanyszy. Ponieważ najprzód, z Dokumentow w
 Sądzie swoim w Jednym Summariuszu tak z Strony H
 Platera P.W. iako y z Strony W. Nehrebeckiego zestrze-
 żonych to jest granicy zgodney. Między H Januszem Ła-
 raskim Władą Braci Dobr Wsiow Daszowa Sitkowice y Sur-
 kowiec z iedney a' Urzędnikiem Iwanem Krasnosielckim Liciw-
 ninem Braci Dobr Wsi Krasnego Dziedzicami w Niemiro-
 wie Roku 1602. Miesiąca Ibra Jedenastego Dnia napisa-
 nej a' przed Księgami Głównemi Trybun Koron Lubelskich
 Wołyńskiego, Roku 1603. Miesiąca Maja Szesnastego Dnia
 przez Jegoz P. A. Janusza Łbarazkiego Władę Braci ze-
 znaney, którą Dobra Daszow Sitkowa y Surkowiec od Dobr
 Krasnego ograniczone, y odkopczone zostały. A Ostatni Kopye
 Naroziny nad Rzeczką Kropiwną pod Lasieką Kara-
 czynską Uoypany został. A te Kopye za Świadcetwem De-
 kretu Sądu Podkomor Roku 1762. ponowione y przez
 P. Hieronima Sanguska Dobr Krasnewskiego Dziedzica
 zaprzysiężone. Dekretu Trybun Koron Lubelskich na Władztwie
 Bractaw

Bractwo Roku 1604. Miesiąca Augusta Piątego Dnia Między
 W. Krehorem Bayburą Pisarzem Grodzkim, Powodami
 z jednej a' J. Wł. Juriewem Sąd Pińskim y Krzysztofem Lbaras-
 kimi Władzi Bractw Powołanemi z Drugiej Strony zapadłego,
 którym aby Działka Ichmość Lbarasy, Dobra Wsie Wyższą
 y niższą Kropiony Wł. Bayburę Dziedziczne, od Dobra Sw-
 ich Sitkowiec y ~~Stankowiec~~ po tych znakach Granicznych y
 Uroczyskach na które się same obydwie Strony dobrowolnie
 zgodziły za Niedziel Sześć odgraniczyć nakazano. Także
 Granicy Powtorney Roku 1606. Dnia 3 Miesiąca Julii w Lo-
 iowcach, Między Temż Stronami przez Użytego od Oboscy
 Strony Przyjaciela W. Jwana Mikulajewskiego, Pisarza Ciem-
 bracko, Pisanej, którą W. Mikulajewski Pisarz Ciemski Bra-
 do Ograniczając Dobra Wsie Sitkowiec y ~~Stankowiec~~ B. Wł.
 Lbaraskich Dziedziczne od Dobra Wsiow Kropiony Wyższej
 y niższej W. Krehorego Baybury Pisarza Grodzkiego Win-
 nickiego Dziedzicznych, Początek tej Granicy czyli Terminu
 a' quo, zaczynać od Kopca Naroznego Granicy Pana Iwa-
 na Krasnosielskiego, od Dobra Jego Krykowiec a' Dobra Ichmoś-
 ci Działek Lbaraskich Sitkowiec y Kropiony usypanego, do kocz-
 ki Kropiony y tą Rzeczka Kropioną, w Niz idąc po le-
 wey Front y Brzeg Działom Lbaraskim, do Majętności
 Ichmościow, Sitkowskię, a' po prawą P. Bayburę Front
 y Brzeg tej Rzeczki idąc do Kropiony, zostawiając aż do
 Siot Lwiowic, iednego Działek Lbaraskich na Froncie
 Sitkowskiem po lewoy Stronie Rzeczki Kropiony a' Dru-
 giego P. Baybury po prawey na Froncie Kropionian-
 skim zasadzonych, a' co się dotycze Stawow na Tęże

Przece

Rzecz Kropiwny, tedy od Kopa Narożnego, nadot Rzeczka Kro-
 piwną idąc Stawek pierwszy, który zasypał K. Jan Bory i
 przez niego idzie Droga Daszowska ten Staw L. Baybuzie
 pod tym drugi na Schmosciow Xłzot. Lbaraskich Loddanego
 Ich Sitkowskiego, Dwuy Wotaszyna Trzeci Staw Dzieliszki
 pod tym na L. Baybuzę i inne Stawki na Lżemiany aż
 do Włow Oboya Ldowiec tenże użyty od Oboiy Strony
 Przyiaciel, podzielił, a ta granica Roku 1607. Miesiąc Maia
 Dwudziestego Trzeciego Dnia, przed Księgami Trybunału
 Koronnemu Subel Włodzwa Kłowskiego przez Kłmci
 Krzysztofa Korybutowicza Lbaraskiego Włdca Bractawskiego,
 swym i Nęcia Jura Korybutowicza Lbaraskiego, Sty Pińskiego
 Brata swego Imieniem Przyzwana Dekretow roznych Subel-
 liow, dwunastu Pierwszy Trybunał z Powodztwa Driedzica
 Ometyniec, Roku 1622. dnia 17. Augusta w. Lublinie na
 Woiewodztwie Bractł. Między Ulę Mykitą, Meleszkim Synem
 Matoletnim, i Matką Jego, Ulę Halską z Rohozna Swa-
 nową Meleszkową, Opiekunką, Powodami z Jednoy a Ulę
 Panem Kłychorym Baybuzą, Pisarzem i Ulę Winnickim
 z drugiey Strony, w sprawie zepsucia Granic i przywłaszcze-
 nia Gontow Ometynieckich, do Dobr Wsi wyższej Kropiwny
 przy którym Ulę Meleszkowie o Gonta Ometynieckie do
 Kropiwny wyższej iakoby zabrane nie po Rzeczka Kropiwnę,
 i Scianę Jurkowiecką, i Sitkowiecką, ale tylko począwszy od
 Droworotia, do Wierzhoriny Kufikowski, Prawo, od Wierzhor-
 iny Kufikowski, do drogi Daszowskiej, a tą Droga do Rze-
 czki Studenica, a przeszedłszy Studeniec, tąż Droga per-
 wemni Lnakami, aż do Sopczy, do Dęty Gontu Owoto-
 powskiego, w Sadzie Trybunałskim czynili. = Drugi
 Trybunałski, w Roku 1620. Dnia 30. Augusti Tam

ze na Woiewodztwie Wotynskim Między Urzę Konstantym Day-
 buzą, Sędzią Grodzkim Winnickim Powodem z Jedney, a Urzę
 Mikitą, czyli Mikotaiem Meleszkim Rothmistrzem Wyma, y
 Potomkami Pana Iwana Meleszka tudzież Urzę Alexandrem
 Piaseczynskim Sąd Ustanowkim y Matką Jego, Pienusze-
 go Matczystwa, Iwanową Meleszkową Pozwanemi z Drugiej
 Strony w sprawie Postawienia Budy, nad Rzeczką, Stu-
 den'cem, y zabrania Grontow Kropiwian'skich, do Dob. O-
 metynice więcej na put Mile począwszy od Pięty Grontu O-
 metynieckiego, y Ostotopowskiego, do Durmaszowskiej Lasie-
 ki, wlesem aż do Rzeki Studen'ca, a' przeczciwszy
 Rzeczkę Studeniec potym Dąbrową aż do Pięty Grontu Pana
 Krasnosiel'skiego Krasnian'skiego, y od Pięty Grontu Pana
 Krasnosiel'skiego, Dąbrową do Rzeki Studen'ca, przez Pole y
 Arzasek potym Polem aż w Bok Rzeki Wubczy, aż do
 Lasu, a Lasem Wierzch Ossowego Janu, do Pięty Grontu O-
 stotopowskiego, Dylacyi do wyprowadzenia Inkwizycyi pozwa-
 lający = Trzeci Trybunał Roku y Dnia Jegóż Januże Mie-
 dzy Temiz Stronami w sprawie wystawienia Budy, Po-
 taszowej, y zabrania Grontow przedtym Ostotopowskich
 a teraz Mielnikowieckich, począwszy od Wierzchu Ossowego
 Janu, do wierzchowiny Suchego Studen'czyka, od Wierzcho-
 winy tego Studen'czyka Lasem pod wieś Mielnikowice
 od wsi Mielnikowice, do Rzeki Wubczy, a' Rzeczką Wub-
 czą na Lwiec Mile y Daley Pozwoloney Dylacyi, Inkwizy-
 cyi Dekret; Czwarty y Piąty Trybunałskie, Roku 1630.
 dnia Dziewiątego Augusta, Januże na Wudztwie Bra-
 taw Między Temiz Stronami w Tejże sprawie zabra-
 nia Grontow Kropiwian'skich y Mielnikowieckich czyli

Ostod

Ostotopowskich y Do Dobr Ometyniec przyłączenia Inkwizy-
 cyjne powtornie przez Sąd Ziemiński Winnicki nakazu-
 iace, Szosty Trybunał Roku 1636 Dnia 30 Aprilis
 w Lublinie na województwie Wotynskim Między Unę
 Konstantym Bayburą Sędzią Grod Winnickim z Je-
 dney a Unę Mikitą czyli Mikotaiem Meleszkiem z
 Drugiey Strony w tejże sprawie Dekret = Siódmy Gra-
 niczny z Ksiąg Podkomor Województwa Bracł Roku 1630
 Dnia 12 Mies Wyjęty, a do Ksiąg Trybunału Morom
 Lubel, Województwa Bracł Roku 1727. Miesiaca No-
 wem Piętnastego Dnia w sposob Oblaty podany, Mę-
 Unę Olbrychtem Kochanowskim, Sędzią Ziemi Bracł y
 Unę Stefanem Ruspianem Wojskim Bracł Dobr Kry-
 kowice Dziedzicami; z jedney, a Unę Wasylem y Boh-
 danem Kasonosielskimi, Dobr Siota Krasnenkiego
 Dziedzicami; z drugiey Strony, przy którym, wspomnieni
 Dobr Krykowice y Krasnen'kiego Dziedzice, W. Konstantego
 Bayburę Dobr Kropiwny Dziedzica iako Siemnika
 do przyznania Dzierż, y pilnowania Scauy Gontów
 Kropiwniańskich z Gontami Krykowskiemi y Krasniań-
 skiemi, przypozywali; = Osmy Trybunał Roku 1642
 Dnia Czwartego, Novembis w Lublinie na wojewódz-
 twie, Kriowski Między Unę Konstantym Bayburą
 Powodem z Jedney, a Unę Mikotaiem Meleszkiem Sio-
 Nowogrod Dziedzicem y Unę Krzysztofem y Bartoszen
 Wazyńskiemi, Posesorami Siota Ometyniec z Drugiey
 Strony, w sprawie odebrania Gontów Kropiwniańskich
 do Dobr Ometyniec, powtorne Inkwizycyjne nakazu-
 iący Dekret, = Dziewiąty Trybunał Roku 1646

Dnia

Dnia Trzydziestego Maja w Lublinie, na Woiewodztwie Bra-
 tawskim Między Ulm Semenem y Mikotaiem Krybono-
 wiczami Baybuzami y Innymi z Jedney a Ulm Mikota-
 iem Meleszkim Stoll Nowogrodkiem Dzieńdziem, Archo-
 rym y Bartoszem Wazyńskimi y Janem Rzeszotar-
 skim, Posesoramii Siota Ometyniec z Drugiej Strony
 w sprawie Zabrania Frontow Kropiwiarskich do Dob-
 Ometyniec ferowany Dekret. którym Przysięga wro Bay-
 buzom z Szescią Swiadkami na własność Frontow w Co-
 zwie mianowanych przed Sądem Grodzkim Winnickim
 jest nakazana, a po wykonaney Przysiędze oddanie tychże
 Frontow przypisane, =. Dziesiąty Trybunał Roku 1647
 Dnia 26. Augustu, w Lublinie na Woiwodziu Kijowskim
 Między Urod Janem y Stefanem Ruszianami y Fedorem
 Krasnosielskim, Dobr Siota Krykowice Dzieńdziem z
 Jedney a Ulm Mikotaiem Meleszkim Stoll Nowogrod-
 kiem Dzieńdziem Serwerynem Kulen'skim Rostmistrzem Kłm-
 y Serwerynem Kleszczowskim Posesoramii Dobr Siota
 Ometyniec, w sprawie zabrania Frontow, Między Gra-
 nicą Ulm Baybuzow Kropiowy wyrszey a Granicą
 Frontow, Ulm Krasnosielskich Krasniańskich leżących
 Antiquitus do Krykowice należących, ferowany Jedyna-
 sty Trybunał Roku 1640. Dnia 13 Maja w Lubli-
 nie, na Woiewodztwie Kijowskim Między Ulm Mikotaiem
 Meleszkim Stoll Nowogrod a Ulm Semenem y Mikota-
 iem Krybunowiczami, Baybuzami, y Innymi insentu-
 matiam, Urod Meleszka zapadły Dekret, którym Dekreta
 Grodzkie Winnickie tak na Roczkach iako y na Gronie
 nastąpione, approbowane a Ulm Meleszkowi Czasu
 Wiecznemu, Droga o uchylenie tych Dekretow za-

warta

warta, w tymże Dekrecie o wykonanej przez ww. Bayburza
na własność Grontow Przysiędze, yże te Gronta Urząd
Podatki Winnicki podał w Insewowanym Poźniu i jest
Wzmianka —. Dwunasty podobnie Trybunał Roku
1746. Dnia 8. Czerwca w Sublinie na Woiewodztwie
Wotynińskim, Między ww. Adamem y Salomeas z Kę-
skich Chotoniowskiemi Podstod na tenżas Winnicki
Matzakami z iedney a W. Bayburza, Odrzynowskiemi
mi Dupińskimi Jablounowskimi y Innemi z Drugą
Strony Dekret którym Dobra Ometynice od Dobro-
nikowice Raygroda z Przylegtościami y Krasnienki-
go z Przylegtościami bez żadney Wzmianki Furko-
wice y Sitkowice odgraniczyć nakazano, Kondemnat
z Ksiąg Głownych Trybunał Koronnych Subst wy-
iętych trzy, Pierwszą Roku 1632. Miesiąca Maia
Czwartego dnia na Wodztwie Kiurwskim w zysku
powroccenia Grontow Mielnikowieckich Począwszy od
Wierzchu Ossowego Janu do Wierzchowiny Suchego
Studenicyka od Wierzchowiny tego. Studenicyka Pa-
sem pod Siota Mielnikowce, od Siota Mielnikowice
do Rzeczki Wubczy a Rzeczka Wubcza, na swier-
mile y daley do Ometynice zabranych. Drugą
tegoż dnia Piątego Maia tamże w zysku powroccenia
Grontow Kropinińskich wzięwszy od Pięty
Grontu Ometynieckiego, y Ostotopowskiego od
Burmaszowskiej Lasicki, wchłiem aż do Rzecz-
ki Studenicy, a przeszedszy Rzeczke Studenice Pa-
sem y Dąbrową, aż do Pięty Grontu P. Krasno-
sielskiego, Dąbrową do Rzeczki Studenicy, od Rzecz-
ki Studenicy, przez Pole y przez Przylasek, potym
Polem, aż w Dole Rzeczki Wubczy aż do Lasu
a Lasem

J

a' Lasem Wierzch Olsowego Jaru, do Pięty Gontu Ostol-
powskiego, dalej niżej na put mile do Ometynie Ła-
branych, Trzecią Roku 1643. dnia 14 Xbra w Lublinie
na Woiewodztwie Wotynskim w zysku powroscenia Gont-
tow Kropiwnianickich z Strony Udy Konstantego Bayburzy
Łędziego Grodzkiego Winnickiego, na udy Mikotaiu czyli
Mikotai Meleszu, Stolniku Nowogrodzkiego otrzymanych; Manifest-
tow po rożnych Grodach poranoszonych Trzynasie, —
Pierwszy dnia 12 Julii drugi dnia 25 Augustu Roku
1747. w Grodzie Winnickim z Strony WW. Nehrebeckich
Grodzkiego y Łęczyńskiego Małd. Stron Bayburzowskich prze-
ciwko WW. Chotoniowskiemu Podstoli Winnickim o zabra-
nie Gontow, do Raygrodzkiej nalezających o zyska-
nie Dekretu Trybunału Roku 1746. bez wydanego pozwu
na Rozgraniczenie Ometynie y o rożne Wiołanoye, Trze-
ci, z Strony Tychże przeciwko W. Potockiemu Kray-
czemu Koronnemu y Innym o pozwolenie Kozakow
WW. Chotoniowskiemu Małd na czynienie Wiołency y
zabieranie Gontow Kucza Raygrodzkiego, Czwarty
Roku 1757. Sabatho, post Festa Solennia Sacri Pen-
tecosten — w Grodzie Buskim od W. Antoniego Łę-
czyńskiego, Czesnika Bractwa, swym y W. Kozie z
Bayburzow Matzaki swoiey Dobr Kropiwny Nizney
Dziędziarki, Smieniem, przeciwko P. Sanguszkow
Marzale WW. Dobr Krasnenkiego Dziędziarki
y WW. Chotoniowskiemu Małd o zabranie Gontow do
Kropiwny Nizney nalezających yospisani iakoweysei
Transakcy, niemniej o nieważność teyże Transakcy.
zaniesiony a' do Ksiąg Grod Winnickich dnia 6 Nbis
Roku 1773. sposobem Obłaty przeniesiony — Pięty

Roku
///

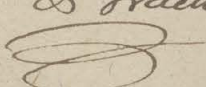
Piąty Roku 1761. Na 6. in Cmo, Jsi S. Martini, w Gro-
 dzie Łatyżewskim z przyczyny milezących Akt Grod Winni-
 ckich, Imieniem W. Macieja Kazimierza Spendorowskie-
 go, Star. Owruckiego Dobr. Łowic pod ten Czas Dzie-
 dzica, y Innych przeciwko Kł. Adamowi Chotowieckiemu
 Podkomorzemu Belskiemu Dobr. Ometynie Łow-
 sorowi, tudzież Pracowitym Stefanowi Patrzykowi Ju-
 łowi Leskowiemu, Wasylowi Hryckowemu, y Innym
 Dobr. Ometynie Poddanym Inwazorom y Laborycom
 o Nalazd, nie tylko Frontow ale y Samey Wsi Łowic
 y zabiciu Poddanych dwóch Łowickich Stacha Tkacza
 y Hlawryta Powoznika na Smierci, Innych zaś okru-
 tne zabiciu tylko żywych zostawienie, z Prezenta, Trupów
 dwóch uczyniony, — Szósty Roku 1762 Dnia 3. Augusta
 w Grodzie Winnickim Imieniem tegoż przeciwko Je-
 muz y Włd. Grzegorzowi Markowskiemu Dobr. Omety-
 niec Administratorowi, y Kozakom Ometynieckim
 o Nalazd Frontow Kopywian'skich y Łowickim pobie-
 cia Poddanych na Łanie Dworskim, y na swoich wła-
 snych Łolach orzących pozabieranie Plugów Wotów
 Siarą wykratowanie Łboza y o Inne Widelce —
 Siódmy Roku 1770 Dnia 27. Julii w Grodzie Winni-
 ckim, Imieniem Płt. Sanguozkow, Dobr. Kł.
 smenkiego Dziedzicow Przeciwo Kł. Chotowieckiemu
 Ławie Duskim, Matyghom, Dobr. Ometynie Dziedzic-
 wem z tym wyrażeniem, = a od Kopcza Czwartego po
 pod tymże Łaskiem, Perewoloka, do końca Onego,
 y dalej

y daley Debina. Do Frontu Kropiwińskiego, gdzie
 skróczył się Front, a daley poszła Granica Kropi-
 wińska, z Frontem Kropiwińskim, aż do Rzeczki
 Kropiwny, do Frontu Turkowieckiego, na tamtey
 Stronie Kropiwny Rzeczki leżącego, Domy Roku
 1774. Dnia 20. Maia Jamie Imieniem W. Alexan-
 dra Nehrbeckiego Woyskiego Lydaczewskiego prze-
 ciwo Jemu. Chotoniowskiemu Kaszobowskiemu y In-
 nym, o naziad Frontow Kropiwińskich y Lioz-
 wieckich, wyrabianie Lasow Santow roznych u ludzi
 pozabierania y Inne Wioleney. Dziewiąty Roku
 1777. Dnia 19. Sumi co księzactwach Liemskich Bractw
 z Strony W. Jerzego Łaczynskiego, Czeskiego Bractw
 swym y W. Alexandra Nehrbeckiego Woyskiego
 Lydaczewskiego Imieniem przeciwko tymże y Jemu
 Sanguszkiemu Woiewodzie, Wotyn o przywłaszczenie Las-
 ow Czarnych y Dębowych, Kropiwińskich y Lioz-
 wieckich do Dob Ometynicy y o nieważność zawartej
 z Jemu Sanguszkiemu Woiewodzie, Wotyn o
 Fronta z przywłaszczeniem Liozowie y Kropiwny
 Komplanacyi. Dziesiąty Roku 1779. Dnia 16. Xbris
 w Grodzie Winnickim Imieniem tychże przeciwko
 tymże, o nieważność spisanej Komplanacyi Granice
 Stawdawnie, Dob Kropiwny y Liozowie, z Dobami
 Kraonenkim y Ometynicami naruszających, Jedyn-
 nasty, Roku 1780. Dnia 3. Maia Imieniem W.
 Wincentego Potockiego Podkornorzęgo Koronnego,
 w Grodzie Winnickim, Dwunasty Roku tegoż Dnia
 Piątego Maia Imieniem W. Platera Pisana

LXXII. = Trynasty Roku Tegoż Dnia 9. Junij
 Imieniem WW. Nchrebeckiego, y Łęczyńskiego w
 Aktach Liem Braet przeciwko JX. Sangusze-
 kowi Woiewodzie Wołyńskiemu y JW. Salomei z
 Łęskich Chotomiewski Kaszib Buski o nieważ-
 ność Komplanacyi, Granice Starodawne Dobr
 Krykowiec Turkowice y Sitkowice z Dobiami Kra-
 piwną y Łoiowcami, tudzież Krasnienkim na-
 ruszającej a' iaką nową Granice między Do-
 biami Ometynkami między do Dobr Klucza Da-
 szowskiego, w zadnym Mieyscu, nieprzywierają-
 cemi, formułą, poczynione, = Nakomice Kellawji
 Pozwów Dzieciwice pienoszą na Sądy Grodzkie Win-
 niekie, Roku 1745 Dnia 29. Januar z Strony W.
 Dominika Baybuz, Podst Mielnickiego, Dru-
 ga y Trzecia, na Trybunał Koronn Lubel Dnia
 25 Augusti Roku 1747. z Strony W. Marcina Ne-
 chrebeckiego, Chorążego Łomży y Marianny z
 Baybuzow Matrzekow, Dobr Kropiwny wyższej
 y Łoiowiec Antoniego Łęczyńskiego y Kozły z
 Baybuzow, Mał Dobr Kropiwny niższej Francis-
 ka Gorskiego, y Elzbiety z Baybuzow Matrzekow
 Dobr Raygród a Driedzicow, Czwartą, na Trybunał
 Roku 1755. Dnia 20. Aprilis, z Strony W. Mary-
 anny z Baybuzow Nchrebecki Chorążyny Łom-
 żyńskiego, Pozostatej wdowy, y WW. Łęczyńskiego
 Matrzekow, = Piątą Roku 1756 Dnia 19. Junij
 na Trybunał, z Strony WW. Łęczyńskiego po-
 Wiad

Wiel. Adama Chotomiewskiego Chorążego pod ten
 Czas Lwinogrodzkiego y Salomeę z Kąskich Ma-
 zaków Dobr. Ometymie Dzedziów = Szostą na Sąd
 Roku 1774. Dnia pierwszego Augusta z strony
 W. Jęzego Łęczyńskiego, Czesnika Bractwa y
 Andra Schrebeckiego Wojskiego Łydaczewskiego
 Przeciwno Rozostatcy y Sukcesorom między
 Adama Chotomiewskiego Kaszt. Dudy wzyst
 kie o przywrocenie Dworkow Lasow y Panoze
 Kropiwnian'skich y Łoiowickich tudzież Łoz. Si-
 na, Do Ometymie zabranych wydane a w Dwo-
 dzie Winnickim zeznane, = Szostą po J. A.
 Sanguszką Woiewodę, Wotyn Dobr. Krasnenkie-
 go Dzedzica, = Szostą po J. J. Józefa Bisarza
 Władę y Stanisława Starostę, Dynoburskiego Pla-
 terow, Braci rodzonych Dobr. Sitkowice y Turko-
 wice Dzedziów, od W. Schrebeckiego, Dobr. Kropi-
 wny wyiszey y Łoiowice y W. Łęczyńskiego Dobr.
 Kropiwny niższy Dzedziów na Sąd Ziemi
 Bractwa, Roku 1779. Dnia 1° Obis w Grodzie Win-
 nickim zeznane, Do rozgraniczenia Dobr. Wsiow
 Kropiwny y Łoiowice, od Dobr. Wsiow Krasnenkiego
 tudzież Sitkowice y Turkowice = Dziwiątą, Roku
 1761. Dnia 22 Aprilis w Grodzie Kiiowskim od
 J. A. Sanguszkow, Dobr. Krasnenkiego Dzedzi-
 ow, po W. Kazimierza Macieja Spendowskiego
 Dobr. Kropiwny y Łoiowice pod ten czas Dzedzica
 na Termin Kondescensyi, Do przyznania Dedy
 Dobrom

Dobrom Krasnienkiemu, z Dobrami Jurkowcami y
 Sitkowcami tudzież Kropiwną y Łoiwcami wy-
 dane. z których to potocznych Dokumentów Sąd-
 owi Swemu dowiedziono jest. iż Płk Janusz Lba-
 razki Wojewoda Bractwa Dobra Swoie Jurkowce y
 Sitkowce, pod tenżas do Włosa Niemierowskię
 a teraz do Klucza Daszowskiego, należące w Ro-
 ku 1602 od Dobra Wsi Krasnienkiego Urzędu-
 na Krasnosiedelskiego, pod ten Czas Dziedzicznych
 Przyjacielskim sposobem ograniczywszy y Kopy-
 cami oznaczywszy ostatni Kopyce nad Dzielką
 Kropiwną pod Dasicką Karaczynską, wypa-
 które to Kopyce w późniejszym Czasie przez Sę-
 Podkomorskiego w Roku 1762. ponowiono a przez
 Płk Hieronima Sanguszkę Wojewodę Wołyn-
 skiego, Dobra Krasnienkiego Dziedzica zaprzy-
 zione, zostały, do smierci zaś Płk. Janusza
 Lbaraskiego, Władcy Bractwa W. Hieronim Lbaras-
 kiewicz Pisarz Grodzki Winiński, mając Sąd
 Swoją od Dobra Kropiwny wypisze y wiszszę
 z Dobrami Sitkowcami y Łoiwcami Półkraj
 Jerzego Stępy Linińskiego y Krzysztofa Lbaraskego
 Władców Bractwa do Trybunatu Koronnego Lubli-
 zapoznaawszy Dekret w Roku 1604. na ograni-
 czenie Dobra Wspomnianych, po te Inaki Gra-
 niczne y Urządy na które się obydwie Pro-
 ny Dobrowolnie zgodzili, y List Wobliwy na
 to między sobą dali, zyskał, z Mosy którego Li-
 stu, W. Jwan Mikuliński Pisarz Liński

Bractwo

Braclawski od doch Stron Do tego Dziela użyty Przyjaciel
 na Stronę w spore wraz z Stronami Roku 1606 zia-
 chwoszy; Dobra wspomniane zaczawszy od Kopa nar-
 rożnego urę. Jwana Krasnosielskiego, od Dobra Jego
 Krykowiec a Dobra Sirkowiec y Kropiwny Do Rzecz-
 ki Kropiwny atę Rzeczka Kropiwna w mż idąc
 po lewą Stronę y Drąg Do Dobra Sirkowiec ~~W~~
 Lbaraskich a po prawą Do Dobra Kropiwny aż
 do Wsiow Łoiwiec y Daley ograniczył y Pawki
 na rzytę Rzecz Kropiwny pod ten czas znajdu-
 jące się zaczynając od Pawku pierwszego Pana
 Jwana Borego przez który Droga Daszowska
 przechodzi na przemiany między Strony podzie-
 lił atę granica nie tylko w Roku 1607 ^{Województwa kijowskiego.} Dnia 23
 Maja, przed Księgami Trybun Koronn Lubelski
 przez J. K. M. Krzysztofa Lbaraskiego Włodzica
 Dobra przyznana, ale do tych Czas przez żadną
 Stronę nienaruszona, a nawet y przez Samą J. W.
 Chotomiewską Kaszą Duską Dobra Ometyrnec Dzia-
 lczkę trzymanna y In termino ad quem Du-
 leu Swego z Dobrami Jurkowcami y Sirkowcami
 przy Publici Censytowoy pokładana, a tym sposobem
 w Archony Baybura Pisarz Grodzki Wirmicki Do-
 bra Swie wyicy wspomniane od Dobra 1600 XL
 Lbaraskich ograniczawszy, wspokojnych Granicach
 Potomkom Swym zostawił a gdy potym Po-
 tomkowie Jego w. Herhorego Baybura po
 Trzywdzornem w Stronach z drugiej Strony od

Dobra
 8

Dob Ometyniec 1000. Meleszkow, Dziadzianych bydz
 sie sadzili, o Rozroczenie tych Frontow Popielowi-
 skich Do Dob Ometyniec; wiazowazy od Digtu Fron-
 tu Ometynskiego y Ostotopowskiego, od Biernafowa-
 skiej Kasiaki Waleciem, az Do Rzeczki Studenica
 a przeszedlisy Rzeczke Studeniec, potym Dabrowa
 az Do Digtu Frontu Krasnianskiego Ux Pana J-
 wana Krasnosielskiego, a od Digtu Frontu tego D-
 browa Do Rzeczki Studenca przez Kole y Dzieslaw
 potym Polem az w Dole Rzeczki Wubazy Do La-
 sa, a Lasem w Wierch Ofrowego, Janu Do Digtu
 Frontu Ostotopowskiego, wiazay iak na Putmily
 zabranych y wystawienie Rudy Potasowej nad
 Rzeczka Studenem w Lasach Wlasnych Kzpi-
 wianskich Proceß liczny Od Roku 1619. az Do Ro-
 ku 1640. tak w Grodzie Winnickim iako y w
 Trybunale Koron Lubek prowadzili y Dekreta ro-
 zne, na Inkwizycye nakoniec Ostateczny w Try-
 bunale Koron Lubek na Woiewodztwie Podolsk. de
 1646 Dnia 30 Marca Między Sobą Semenem y
 Mikolaiem Krybunowiczami Baybuzami zied-
 nocy a W. Mikolaiem Meleszkim Stod Nowo-
 grodzkim Dob Ometyniec Dziadziem y Inne-
 mi z Drugiej Strony, ktorym Przysiega wu
 Baybuzom, z Czesciu Sunadkow na Wlasnosc
 Frontow w Rozowie wyrazonych przed Sadem Grod-
 Winnickim a po Przysiędze wykonaney podanie
 tychze Frontow 1000 Baybuzom przez tenze
 Urząd Grodzki Winnicki, nakazanci, zys-
 kali

kati; z Mocy którego, Dekretu WW. Baybuzowie przed
 Sędem Grodzkim Winnickim, w Roku Tymże 1646
 na kadencyi Augustowcy na własność Frontow
 Kropiwnian'skich nakazaną Przysięgę wykonali, a
 Sąd Grodzki Winnicki w Roku 1647. Dnia 24.
 Januara na Front wspomniany do Burnaszowskiej
 Pasieki ziachauszy też Fronta zaprzysiężone WW.
 Baybuzom w Posseyi / i jako o tym Termin W.
 Mikolcia Meleszka Stół Nowogrodzkiego w De-
 krete Trybun Roku 1640 inserowany zaswiad-
 czał podał, po którym nastąpionym podaniu
 WW. Baybuzowie Dziadzie Kropiwny y innych
 tak od Dob. Jurkowiec y Sitkowiec po Rzecz-
 kę Kropiwnę iaku też od Dob. Ometyniec po zna-
 ki y Uroczyska w Dozwie mianowane a przez sie-
 bie zaprzysiężone, w Granicach zaspokojuwszy się
 aż do Roku 1741. y obiega Posseyi JW Choto-
 niewskich Dob. Ometyniec wspomnianych Gra-
 nicach zostawali, Dopiero po Roku wspomnianym
 nowe spory o Fronta między Dobami Kropi-
 wną y Lwiowcami, a Dobami Ometyniecami
 usteżły się dla których uspokojenia JW Chot-
 oniewscy Matrakowie, do Przeciwnych Trybunałko-
 wni Lubel, Posiadowców swoich na wkoto Dob.
 Ometyniec będących na Trybunał Koron Łapo-
 zwauwszy, Dekret Trybun w Roku 1746 do ogra-
 niczenia Dob. wspomnianych Ometyniec od Dob.
 Mielnikowiec, Daygroda z Przyległosciami y Kra-
 szeńskiego z Przyległosciami bez żadnej wzmi-
 an

Zi, o Dobrach Sitkowcach y Jurkowcach, pozyskali
 który ze skutku swego niewziął na niniejszym
 minie uskutecznienie Jego Dekret Trybun w wy-
 konaniu teraz będący Sądowi y Urzędowi Liasdow
 nakazał, a z Jurkowszczyzny z strony JW Platara
 Władę na Poprzedniczym Liasdzie in Contumacia
 tiam JW Chotomiewski, wyprowadzonych a na ni-
 niejszym złożonych y czytanych dostatecznie
 dowi dowiedziono jest, że tu wierzchownik Rzecz-
 ki Kropiwny jest miejsce Karaczynski Pa-
 sieki którą Karadza Poddany Kropiwniański
 przed wojną jeszcze posiadał, a po Ucieczce Jego
 Ojca Jurkowskiego Tatarskich za Granice Państwa
 Rosyjskiego, że miejsce Pasieki od Imienia Jego
 wzięło Nazwisko Karaczynski y przy tej Pa-
 siece zdawna Trójkacie Frontow schodzenie się to jest
 z jednej strony Dobra Jurkowiec y Sitkowiec JW
 Platara Pisarza Władę, z drugiej Dobra Wsi Kra-
 sniarskiego JW Sanguszka Władę Wotyn a z trze-
 ciej Dobra Wsiow Kropiwny y Liołowiec przedym
 Baybuzowskich a teraz W. Chrebeckiego, Czestobro-
 dziecznych, znajdując się y że Rzeczka Kropi-
 wna zaczynając od Pięty Frontow Krasniarskich
 na Dół z wodą idąc aż do Wsi Liołowiec, Dobra
 Jurkowiec y Sitkowiec, od Dobra Kropiwny y
 Liołowiec nie zaś Ometynice oddziela y ogranicza
 tak że prawy Brzeg tej Rzeczki Fronta y Lasy
 do Liołowiec y Kropiwny, a zaś lewy Brzeg Fron-
 ta y Lasy do Dobra Jurkowiec y Sitkowiec za-

cona należą y poki tylko żyli W.W. Baybuzowie w
 spokojnym zawrze tych gruntów używaniu, zosta-
 wali, y gdy Baronieyszych Czasów Lasy wielkie w
 łowcach y siłkowcach a szanowcy y Pastwiska pod-
 dani skąpo mieli, tedy u W.W. Baybuzów, za Rucz-
 ką Kropioną, aż po Samą Drogę Krasnianą szano-
 wcy nie tylko poddani Jurkowicecy y Siłkowicecy,
 ale y Posesorowie y Duchowni, nawet Sami Świa-
 dowie nymowali, a inni Dziesiętą Kopicę za po-
 zwolenie robienia Siara W.W. Baybuzom dawali. u
 Pastwiska także dla Dobytków Kwaich y Zgonów
 Wotów u tegoż W. Baybuzy nymowali, a w
 Wiotach niedaleko Kopców, Dębina Kruchta nazy- u
 wając y tam Dobytek y Woty W. Baybuzy wy-
 pasane bywały, a niedaleko teyże Kruchty Dębiny
 nad Ruczka, Kropioną Sad y Basieka W.W. Bay-
 buzów, już za Łanicy Świadków bywała, Le-
 ślak z Niemierowa do Daszowa przez Goble,
 Borego, zdawna przechodzi, a Grobelka koniec Ła-
 su, przez którą Droga z Ometyniec do Siłkowic
 przechodzi, zdawnych Czasów do Kropiony nale-
 żała, zajmował ją y używał Prawowity Trywus
 poddany Kropiwniański, a teraz jest w używaniu u
 Krywenickiego poddanego Siłkowieckiego, Grobelka
 zaś ostatnia, przy której Duka swój J.W. Cho-
 łoniewska Kasztel Bwsta zakończyła nie jest
 y nienazywa się Borego, ale Dziuczyna Gro- u
 bla, przez Prawowitego Dziucę, poddanego Sił-
 kowieckiego zajmowana którego Prawowit
 Wasył nazywający się y teraz tego Pawła u
 używa

używa, y że wszystkie Groble na Rzece Kropiwnie
 zaczęwszy od Dęby Krasnianskiej, aż do Grobli Do-
 sego y Szlaku Daszowskiego, do samych Turkowice na-
 leżą, a zaś od Grobli Dozego, aż do Wsi Łoiwice uży-
 wie Stawki na Przemiary, idąc do Rikowice adne-
 gi Do Kropiwny y Łoiwice przynależą, a wy-
 szedłszy z Lasu, wszystkie Gromady Robocze po Sam
 Las, spokojnym dawną używani Kropiwny
 y Łoiwice zostają. Omylnie zaś przeciwnie w
 żadnym Mieyscu ani Dęby ani Łianą Do Rzece
 Li Kropiwny, y Łianą Turkowickiej, y Rikowice
 Li nieprzypierają, y awżem że tylko po Łoiw-
 cawek Omylnie przedtem Gromady używali, In-
 kwizycje po Czesi odkrywają, dopiero w późniejszej
 Czasie za Świątkow już parnocy po Smierci Wł.
 Łobuzow, gdy te Dobra Kropiwna y Łoiwice
 W. Spendowskiemu były odprzedane, Dobra Ome-
 tynce z Początku, w te Lasy y Łianą wzięli
 się, a potem po Sam Szlak Daszowski, odebrali, a
 gdy te Lasy Kropiwnianstkie y Łoiwice Dzię-
 ci Dobr Krasnienkiego, Do Dobr swoich odiać
 tedy Jęw Chotomiewscy Dalej tu Łoiwcom y
 Kropiwnicy używanie łowie posunęli y cały Las Kropi-
 wianstki tym sposobem odebrawszy y w później-
 szym Czasie jakąś Ugodę z Jęw Panguwskim-
 Włodą Wólą uczyniwszy po Same Kope Naw-
 ine, y Rzeczkę Kropiwną Do tych Czas używają,
 Inkwizycje zaświadczaia, y lubo tak z Doku-
 mentow w gorze wyrażonych, iako y Inkwizycje
 a nawet

a nawet y z Dekretu Trybunału Roku 1622. na Do-
 wodstwo w.w. Meleszkow z w. Hieronym Baybu-
 ra, Lisarzem Grod Winnickim zapadłego, ze
 nie po Rzeczkę Kropiwną Do Sianny Turkowice
 kiej y Sitkowieckiej, ale tylko począwszy od Bro-
 worotia Do Wierchowiny Kulikowki a od Wier-
 chowiny Kulikowki Do Drogi Daszowskiej a tą
 Droga Do Studeńca Rzeczką a' przeszedszy Stude-
 niec, tąz Droga pewnymi Lnakami y Uroczy-
 skami, aż Do Sopacz Do Dęty Grontu Ostoto-
 powskiego Gronta Ometynickie, przypierac po-
 winny, iawnie pokazuje się, że Dobra Turkowce y
 Sitkowce z Dobami Kropiwną y Łoiowcami po-
 cząwszy od Dęty Krasnianskiej, y Dwóch kop-
 ow narozmnych, aż Do Sianny Wsi Łoiowice Rze-
 czką Kropiwną granicą y oddzielając się, a' Ome-
 tyna nigdzie Do Sianny y Dęty Turkowice
 kiej y Sitkowieckiej, ani Dęta ani Sianna
 swoją przypierac niepowinny, co nawet y/
 Konstytucya Roku 1601. nadająca Urząd +
 mrole Meleszkowi Uroczyko Ometyna, nad
 Rzeczką Ometynką Gronta Na tego Uroczyka u
 tylko na jedną Dłutnie zamierzyla, a' J.W.
 Chotoniowska Dukam swoim Rzeczką Kropi-
 wną prowadzonym blisko mili bo na Roku
 10700. w jedną stronę nad Opis Konstytucyi
 Gronta zajmując, gdy iednak Dekret Przepisów
 Trybunału

Trybunatu Koronn Lubelski, w wykonaniu teraz będą-
cy, wyrażnie Dobra Ometyrce od Dobra Jurkowie-
cy i Pitkowice, podług Dowodniczych i oczywistych
Dokumentów, ograniczyć nakazał, aby Dobra O-
metyrce ani Suarą ani Lięta, w żadnym Mie-
scie Do Grontów Jurkowieckich i Pitkowieckich nie
przypierała, y na mocy Konstytucyi przypiera-
niepowinny. Lecz Sąd Urzędu Podkorn Łowia-
ru Łyżomni zachowując Łowagę Dekretu Brze-
sawie Trybunatu Koronn Lubelski, Prawę ninie-
szą, Ciałę z gotowem y podpisanem Mappami
tudzich zapieczętowanem, w dwóch Rotulach Inkwizy-
toryjnym Do H. Trybunatu po Rozkazy odzeta,
mówił W. Nchrebecki Czestni Bracie, Dobra Krpi-
wony y Łowice Dziedzic, do Sądów Stawnych Try-
bunatu Koronn Lubelski, Admissa. Mappę podpisa-
ną y Inkwizytorę iedną na Stronę Sw. Platca
Łisana Łwada, wyprawdzone y czytane, Dru-
gą na Stronę W. Nchrebeckiego Czestni Bracie wy-
prawdzone, ieszcze nieczytane, we dwóch Rotulach
zapieczętowane, Urząd Podkorn Łyżomni Prone-
wydanie. Mowa Dekretu niniejszego.

Jan Michałowski Komornik Raniczny Łyżomni

Między Dobrami Wsią Wykowami W. W. W.
centego Łotockiego, Podkorn Koronnego, Dru-
Odziennymi z Jedną, a Dobrami Wsią O-
metyrkami, J. W. Salomei Chotnicki Kasa-
telanowy

telanowy Buskiej, Dziedzicznymi z drugiej strony,
 = po wyprowadzeniu Duktów z obojczy strony,
 = z nakazaniem odrysowania Mapy granicznych
 = Limita Działa Liardowego.

Dziato się w Polu na Froncie wsporne będącym między
 Dóbr Dobiami Wsią Krykowcami H. Wincente-
 go Potockiego Podkomor Koronn z jednej, a Do-
 biami Wsią Ometynkami H. Salomei z kąd-
 skich Chotonicowskiej, Kasz Buskiej, Dziedzic-
 znymi z drugiej strony, przy Siedzie Dóbr Wsi
 Ostotopowa H. Spencowskich Dziedzicznych do
 Siany Dóbr Krykowiec przypierającej, nad Rze-
 ką Kuzką, y mogiłą, nadbrzeżu tej Rzeczki bę-
 dącej, która Stroną Kopcem Piennym Krykowiec-
 kim bydl' mienita. Dnia Dzinastego Wrzesnia
 Roku Tysiąć Siedmset Omdziesiątego Pierwszego.

W Przytomności W. y. M. Jana Bilskiego
 Cześn Bidgostkiego, Łukasza Łalinowskiego, Skarbn-
 o Kielnickiego, Cypryana Potopowskiego, Kapitana
 w Wojsku Koronn Daniela Gorczowskiego, Franciszka
 Candra, y innych wielu Liardowi temu przytomnych
 Niemniej Woznego Generala Opatrzego, Michała
 Hnатовicza, Aka mnięyszy Przywołującego.

Urzędy, Podkomorski Graniczny Łyżomirski, y Liem-
 ski Łatyżawski Komornicze, za Wezwaniem Gra-
 wnym, H. Wincentego Potockiego, Podkomorzego

Koronn
 de

Koronn z Moce, Dekretu Przeswieś. Trybunału Koronn
 Subett Między Stronami na Akcie y w Komparacji
 wyrażonemi Dnia Dwudziestego Piątego Wrzesnia
 Roku 1700. na Woiewodztwie Braclawskim zapadłego
 Liard Dziwiewszty, oznaczającego, na Front w Sporze
 będący zachowawcy, Jurysdykcyą swoją, Sądową, nie
 uwzględniając własności Frontów obojczy Strony, y fundo-
 wali, y Woźnemu Sądowi Swemu Oberrownu, ze
 wszelkim bezpieczeństwem obwołać, adla zniżając
 go się ku Zachodowi Słońca, tudzież następującej
 Niedzieli, Do dnia Siedemnastego Wrzesnia odwołać
 rozkazali. a na Dniu Siedemnastym Wrzesnia też
 Jurysdykcyą rozpoczynszy, y z Jurysdykcyą Urzę-
 du Podkomor Krakowskiego, na innym miejscu u-
 fundowaną wte Słowa / Dziato się, na Froncie w
 Sporze będącym, w Lesie Czarnym Starożytnym mię-
 dy Dobrami Ometynicami Dziudziennymi W. Sa-
 lomei z Kątskich Choloniewskiej Kaszt Buskiej
 z jednej, a Dobrami Krykowcami Dziudziennymi
 W. Wincentego Potockiego Podkomor Koronnego
 z drugiej Strony, przy Bigie Dziudziennym W. Kra-
 snenkiego B. Hieronima Sanguszka Woiewody
 Wotyrńskiego, u Siany Ometynieckiej, Roku Pańskie-
 go 1701. Miesiąca Wrzesnia Piętnastego Dnia
 w Przytomności W. y W. Krzysztofa Kłopot-
 owskiego, Subdelegata Grodzkiego W. J. Janusz-
 ka Lebmana, Geometry Przysięgłego, Jakuba Je-
 wackiego, Mikotaja Kamieńskiego, y innych Wiele-
 tudziez

3

tudzież Woźnego Opatrzego Jana Portnickiego, Akt mi-
 nieyszy Przywołującego = Urząd Podkomorski Graniczny
 Krakowski z Strony Kró Salomei z Kątskich Chotomiewski.
 Kasza Buskiej, zachawszy, na miejscu wyżej na akcie
 wyrażone, Jurysdykcyą swoją przy prawnym przywoła-
 niu Woźnego, wyżej na akcie wyrażonego, Aktowi Te-
 mu przytomnego, z Mocy Dekretu Pokornmistrzyńskiego Pre-
 siewier Trybunatu Koronnego Lubelskiego, między Sprawami Wo-
 iewodztwa Bractawskiego, Dnia 26. Września w Roku prze-
 szłym 1780. między Stronami niżej w kompanyi wyra-
 zić się mającemi. ufundował, a w nadziei złączenia Jurys-
 dykcyi, przez Urzędy Granicy Tytomirski, y Liemski, Laty-
 czowski Komornicze, przez J. P. Potockiego Podkomorzego
 Koronnego wprowadzone, w tymym miejscu ufundowaney, do
 Dnia Siedmiastego Września odwołać rozkazał, nadtem
 zaś Domicjalikowym, Siedmiastym Miesiąca Września,
 też Jurysdykcyą na miejscu iako wyżej przywołać na-
 kazawszy, na miejscu Jurysdykcyi przez Urząd Podko-
 morski Tytomir zaufundowaney, Urząd Podkomor Krak-
 owski przenosi y łączy: / Boleczywszy Urzędy wraz
 złączone, Podkomorskie Krakowski y Tytomir oraz Liem-
 Satyczowski, na miejscu wyżej na akcie wyrażonym
 = Jurysdykcyą swoją Sądową przywołać rozkazali = Pro-
 testując się, Król Chotomiewski Dob. Ometyniec Dzięzi-
 ka, przeciwko Król Wincentemu Potockiemu Podkomor
 Koronnemu, Dob. Krykowiec Dzięziwici, i Król Pod-
 komorzy Koronny godząc na uszkodzenie Granic Dob.
 Ometyniec nietylko że wśród Grontów Ometyniecckich
 w Starożytnym używaniu, y nieprzerwancy Posesji
 Dob.

u Dob. Ometynieckich będących, żadney kontrowersyi niepod-
ległych nieprzy Potoku Huzakim, który opodal w Innym
miejscu zostaje, ale przy Rzece Tutowira zwanej, wta-
snym Groniem Ometynieckim, po Oboch Stronach tej
Rzeki aż do Granicy Mielnikowieckiej, rozciągającym się,
płynącej, gdzie żadna Narazimkow nie zachodzi konkure-
rencyja, Urząd Podkom Gran Lutomie lokuwał, nie rater-
zyjąc, ale nadto w Akcie zafundowanej Samie przez Ur-
ząd Podkom Lutomie, nie należycie Jurysdykcyi za-
komotowanej, konkurencyi w tym miejscu iakoby Dob
Ostotopowa Wł. Spendowskich Dziedzicznych, bynajmniej
teraz z Dobami Ometynieckimi, nie stykających się, y
Grontu Swoie za drugą Sianą, mających, po mimo wst-
łą stusznosc, y dowody prokurował. O menalezyte więc
przez Urząd Podkom Gran Lutomie na własnym Gron-
cie Ometynieckim, Jurysdykcyi zafundowanie y Dob
Ostotopowa konkurencyi zakomotowanej protestuie się.

— Reprotestuie się Kł. Wincenty Kotocki Podkomorzy
koronny, Dob Krykowiec Dziedzic, przeciwko Kł. Salo-
mei z Kątskich Chotomiewski Kaszt Buskiej, Dob O-
metynieckich Dziedzic, iż w przywołanym miejscu, Urząd
Podkom Graniczny Lutomie iako na kontrowersy-
jnym Gronie, postawiony, y Jurysdykcyi przyzwo-
icie ufundowana jest, a zatem tak o ualenie fundo-
wanej Jurysdykcyi, iako y Duku, od Dęty Gron-
tow Ostotopowskich, prowadzić się mającego oświadcza.

— Protestuie się Kł. Wincenty Kotocki Podkomorzy ko-
ronny, Dob Krykowiec Dziedzic, przeciwko Kł. Salo-
mei, z Kątskich Chotomiewski Kaszt Buskiej, Dob

Ometynieckich

Ometymiec Dziedzicze o mienalezyte Urzędu Polowego
 Gran Komor w Grontach własnych Krykowieckich wprowar
 Odzienie y Jurysdykcji, na Horodyszczu, dawnym wron
 Grontow Krykowieckich będącym, gdzie w Czasie Bur
 tow Chłopskich, ieszcze za Chmielnickiego Wojny Ludzie
 Krykowiccy, broniąc się od wojsk Koronnych dla obro
 niemiasię, w Grontach własnych Krykowieckich w Le
 sie Lamczyjsko czyli Okopy, y Szance porobili y Pa
 lamy obstawili, z kąd potym przez wojska Koronne do
 byci y wyciągi zostali, tudzież o mienalezyte, Jegor Hor
 Dyszcza, Grontow Lasow, y Starożę, przystymie Horod
 yszczu, będących od najdawniejszych Czasow, spokojnie
 aż dotąd do Dobr Krykowiec używanych do Dobr O
 metymiec przywłaszczanie, A zaty m o mienalezyte w
 mienajacu wspomnianym fundowane Jurysdykcji pro
 testuje się. Reptestuje się Le Chotomiewska Kasza
 Duska, Dobr Ometymiec Dziedziczka, przeciwko Le
 Potockiemu Podkomorzemu Koronnemu, Dobr Kry
 kowiec Dziedzicowi, iż Horodyszczu Starodawne na Gron
 tach Ometymieckich niepodaleko Bigty Grontow Kramar
 skich będące niestawie Krykowieckim mianuje Leone
 to Horodyszczu nie Poddam Krykowiccy, lecz włzanie
 Rewolucji Poddani Ometymiecy, z Pomocą Innych Lu
 dzi, ze Stepow dla bezpieczeństwa życia wto miejsce
 przybytych, wypali Okopy czyli Lamczyjsko, y w tym
 od naciardow Tatarskich bronić się, o mienalezyte
 więc od tego Lamczyjska Ometymiec odpieranie
 oraz

oraz uiszczając stuzmie po wyżej tego Zamczyska przy
 Siedzi Gronow Kramarskich tu przychodzący, ufundowa-
 na Jurysdykcya co wlasnie dokumentami dowiedziono
 będzie reprotestuić się. A po zapisanych Protestacyach
 y Reprotestacyach Urzędy Podkomor, Graniczne Krakowski
 y Zytomirski, tudzież Liemski, Siatyczewski, Strony do Bwa-
 nia Kompanycyi, obowiązali; Na którym Terminie Kł.
 Wincenty Ostoch Podkomorzy Koronny, Dobr. Krykowiec
 Dziedzie Powod y Przypozwany przez Urođ. Szeja Duchno-
 wskiego Vicesgerenta Grodzkiego Lubell Umocowanego, Ocz-
 ewisto, Kł. Salornea z Kęskich Chotomicowska Kasta Du-
 ska, Dobr. Ometymiec Dzieducza Powana y Powodka
 przez Urzę. Krzysztofa Kłopotowskiego, Umocowanego, Urođ.
 Jakub Stowacki, Antoni Czarniecki, y Inni Powodowie y
 Powani, przez Urzę. Jakuba Stowackiego, jednego z Powo-
 dow Oczewisto, W. Józef Sawicki, y Urzę. Loezy, Przypozwa-
 ni przez Urzę. Duchnowskiego, Odwaini Kłnat Lotnik
 Poperko Ataman, Markosz Loulenko, Jakub Hotoczny-
 szyn, Bobereznicy, Urzę. Dobrowolski Bonucznik Jan Jo-
 zefowicz. Lesniczy, y Inni w Terminach y Arrestach Ory-
 ginalnych wyrażeni, Przypozwani, y stawie się mający
 przez Urzę. Jana Jozefowicza, swym y Innych Imieniem
 oczewisto, = Stawili się y Spory Graone między Sobami-
 li, których Sąd Urzędow Podkomorskich wystuchawszy
 przychylając się do przepisow Dekretu Prezowid Try-
 bunatu Koronn Lubell w wykonaniu będącego, naka-
 zuie aby Strony Obie Dokumenta Wszelkie Granice
 Dobr. Krykowiec y Ometymiec objaśniające tak przez
 Summariusze, iako y w naturze komportowali y uza-
 iemnie sobie komunikowali; ato natychmiast, a ponie-
 waz Strony Obydwie komportując offianując pozwole
 ma czasu

nia Czasu, dla spisania Summariuszow, Dopraszając się, Przeto Sąd
dając Czas, przygotowania się Stronom do komportacji Jurysdyk-
cyj Swoich do Dnia jutrzejszego, na ządanie Stron odwołać
rozkazał, a nazajutrz to jest Dnia 10. Września, też Jurysdyk-
cyj, otworzywszy Ponieważ Strony Obie, czyniąc zadane wska-
zaniu Sądowemu, Dokumenta w gorze wyrażone komporto-
wali, y wzajemnie sobie komunikowali, Przeto zado-
syc' czynić Strony uznawszy, dla przejrzenia komporto-
wanych Dokumentow, dozwalając Czasu, Jurysdykcyą Swo-
ią na ządanie Stron, do Dnia 20. Miesiąca niniejszego od-
wołać rozkazał, na Dniu zaś Dwudziestym Września też
Jurysdykcyą przywołać rozkazał, ponieważ po przejrze-
niu Dokumentow, Dostateczniejszej Strona od Strony Dorna-
wia się komportacji, Wice Sąd zachowując Słupień Prawny
nakazuje aby Strony Obie dostateczniej komportowali, ato na-
tychmiast, a gdy J.W. Chotomiewski Kaszt Buska, dostateczniej
komportuje, y ze iuz więcej komportować niemógł Przystąpił Offi-
cjalnie a J.W. Potocki Podkomorzy Komor w dostateczniejszej
nie nie komportuje, iako nad komportowane przez siebie Do-
kumenta więcej mieć niemógł, do Przysięgi zabiera się, Za-
cym Sąd Stronom Obydwom do Przysięgi zabierającym się
na Rzeczną komportację Przysięgi dozwala, Przydaje się
Woźny do ogłoszenia Rocy. A ponieważ Imieniem J.W. Po-
tockiego Podkomorzy Komor Urzę Józef Duchnowski Vicesger
Grodzki Subelł Plenipotent y Archiwista, a zaś Imieniem J.W.
Chotomiewski Kaszt Buskiej Urzę Krzysztof Kłopotowski Subelł
Grodzki Wice Plenipotent Przysięgę na rzeczną komportację Rocy
zwyczajną ze wszelką Uroczystością wykonali, Przeto zadosyc' Czynić
Strony obie uznawszy o dalszej komportacji uwalnia, y spra-
wę Pryncypalną wprowadzać nakazuje, a w prowadzeniu dals-
szą Regule Dekretu Przepisów Trybunatu Komor Subelł wyko-
nywając do Rewizyi Obwodow Granic Stron Obydwóch przystę-
puje nakazuje aby Strona Pryncypalnie Dowodowa, J.W. Potoc-
ki Podkomorzy Komor Dobry Krykowiec Dzieciat Obwod Granic Swoich za-
czynął, Sąd Urzędow Swoich prowadził y znaki graniczne
iako bydy wnosi okazał, ato natychmiast, Czyniąc tedy zado-
syc' wskazaniu Sądowemu J.W. Dobry Krykowiec Dzieciat
zaczął Obwod Granic Swoich, Od Ręczki Kruska zwa-
nuy

nay, do Zachodu na wschod Stolica Państwa swoy miedzy, przy wy-
 mierzosci Ziemi Kragley, łopcem przez Stronę Dukt zaczynającą
 mianowaną, y Debie Starym nauos dawny Krzyż na Sobie
 mianowanym, po mierz Stawku y Grobelki Pracowitego niegdy La-
 liia Poddanego Krykowieckiego, a teraz Sukcesora tego Laliia
 iak Strona wnosi w Ometynicach mieszkających, niepodaleko
 Danieczka, Kruzka mianowanego, między Zachodem y Put-
 nocą w Widłach dwójakich Miejsie poczyna się Rzeki
 Kruzkiej w Wierchocwinie Stawu Laliowego położonego przy
 Dzięcie Dobr Wsi Ostotopowa zatęzi Rzekę Kruzka, będących
 Wł. Spendowskich Dziedzicznych opowiadając iż w tym miej-
 scu, zaczętego Dukt swego, nad Rzeką Kruzka trzy Dęty
 Frontow różnych schodzą się, Pierwsza Krykowiecka między
 Zachodem a Putnocą, Druga Ometyniecka między Putnocą
 a Wschodem, Trzecia Ostotopowska między Putnieniem y Za-
 chodem za Rzeką Kruzka = I na wsparcie tej swoy Alex-
 gawyi, Podniost Kellauy, Przyposzu, od siebie wydanego po
 Siennikow Dobr Wsi Ostotopowa y Mielnikowie, przed A-
 ktami Grodu Wismieckiego, Roku 1701. Dnia Pierwszego Septem-
 zerną, Prosząc o przydanie Wóznego dla przywołania
 Tychże Siennikow = Sąd Urzędow Podkomorskich przydy-
 łając się do ządania Strony, Wóznego Sądowi temu przyto-
 nego przydał, za którego przywołaniem W. Józef Spendowski
 + Atta Danieczski, Dobr Potowy Wsi Ostotopowa Dziedzic, przypo-
 zwany oczwisto, W. Franciszka z Ostrowskich Spendowska między
 W. Maucia Spendowskiego Pozostata Matyga wdowa, Dobr
 Potowy Wsi Ostotopowa Dziedzic, y Sukcesorowie z tymże me-
 gdy W. Mauciem Spendowskim zplodzeni przypozwani prze
 W. Danida Porzeuskiego, Umocowanego, W. Michal Kącki
 Dobr Mielnikowie Dziedzic przypozwany oczwisto, Stanow-
 szy najprzód W. Spendowski y Gorczewski Imieniem W.
 Franciszki Spendowskiej stawiający Dobr Wsi Ostotopowa Dzię-
 dzie, iednomyślnie przyznali, iż w tym miejscu skąd W.
 Dziedzic Krykowiec Dukt swoy zaczyna Trójakie schodzą
 się Fronty, przy Rzece Kruzkiej, to jest z Prawey Strony tej
 Rzeki, Liana Frontow Ostotopowskich, w górę z Krykowca-
 mi a na Dol tej Rzeki Kruzkiej z Ometynicami ztyka-
 jących się, a z lewej Fronta Krykowieckiej z Frontami O-
 metynieckimi Dętanmi Swerni, do tej Liany Ostotopow-
 skiej

skiej, y Rieczki Hruskiej z dawna przypieraia, y takie przedtym
 bywalo uzywanie Ostotopowa po Siana, Rieczka, Hruska, a Ometyn-
 niec y Krykowiec za Rieczka, Hruska, ale potym Krykowieckie o-
 debrano do Ometyniec a Ostotopowskie do Mielnikowiec. Nakoniec
 Ometyniec od Mielnikowiec te Lasy po nad Hruska odebraty y
 teraz po Obydwóch Stronach Frontow y Lasow uzywaja, Ometyn-
 tyńce, y na Dowod, tej swej allegacyi, potozyl Dokumentow
 Dawa Kondemnatę, Trybunał w Lublinie na wojewodztwie kieleckim
 Dnia 1632. Dnia 4. Maja, od W. Konstant. Baybura, sędziego Głównego na
 W. Mielnicie, czyli Mikotawie Melesku, Komisarzu Królew. w sprawie wy-
 bicia z Frontu, przedtym Ostotopowskiego, a teraz Mielnikowieckiego po-
 czynajacy od Wierchu Czwornego Janu do Wierchowiny Suchego. Studen-
 ka a od Wierchowiny Suchego Studenicyka Lasem pod Siota miel-
 nikowce, a od Siota Mielnikowiec do Rieczki Wubczy a Rieczka, Wub-
 czy wigzej idąc na Cwierć mile do Ometyniec zabranych otrzyma-
 ny y Manifest Roku 1633. Dnia 27. Feb. w Grodzie Kzemienskim
 od Urzę. Dymitra Diakowskiego, swym y Urzę. Andrzeja Diakowskie-
 go, Brata swego Imieniem zabranie y pobranie przez Rebel-
 lizantow Kozakow, Capielow y Procopow, z Fronta Ostotopowskiego, uzy-
 niomy = W. zaś Kąski; Dziedzic Dob. Mielnikowice przyznał że
 w tym miejscu, gdzie W. Dziedzic Krykowiec, Terminum a quo
 zaczyna, ciągnie się uzywaniem Siana Mielnikowiecka z Ometyn-
 cami, za Hruska, Rieczka, Las Mielnikowiecki, zaś Fronta z tej Stro-
 ny Hruskiej, są, w kwestyi między Mielnikowcami a Ometynca-
 mi, Pięta zaś zadna tu nieprzechodzi. Ponieważ Pięta Frontow a
 Ostotopowskich, jest za Siana Frontow Mielnikowieckich, zaś Krykowie-
 ka Siana, z Mielnikowcami, y Pięta z Ometynicami jest wyżej
 ku Zachodowi Słońca, Strona zaś Obwodów północnych zaprzeczając
 mu, oświadczając, iż w tym miejscu z kąd Dziedzic Krykowiec Ob-
 wod Swoy zaczyna lubo Rieczka Hruska za Droga, Bractawską
 wyżej porzynając się, mierzając się, iednak w tym miejscu Pięta
 mi żadne Fronta mieszkodzić się, ale z lewej Strony tej Rieczki, idąc
 za Ometynieckie Robocze, z Prawej zaś Strony Lasy, Siana, lasy, ko-
 re lubo w uzywaniu teraz Mielnikowieckim zostają, iednak o
 własność Ich jest wspan między Ometynicami a Mielnikowca-
 mi. Wzgorze Kopcem mianowany niema żadnego Podobier-
 stwa do Kopców, ponieważ w tym miejscu nigdy Kopców nie
 bywato, także wukazany miejscu Basieczyska, żadnego ni-
 gdy niebywato, tylko Las dawny w uzywaniu Ometynieckim
 będący, Pięta zaś Frontow Krykowieckich Ometynieckich y Mielniko-
 wieckich, jest wyżej ku Zachodowi Słońca, a Pięta Ostotopowska zachia-
 na, Mielnikowiecka, przy Pięcie Krykowieckiej została, nakoniec wno-
 sita że na tej Rieczce Hruska zwanej, w górę idąc są, Stawki od naj-
 dawniejszych Czasow, w uzywaniu Boddanych Ometynieckich y teraz
 Stawkow tych uzywają Wasył Balczerko Jaromienko, y Baczyska
 Boddani Ometyniecy, a teraz te Stawki W. Dziedzic Krykowiec
 Duktym

Duktem swoim, do Krykowic zabierać wóltuie — Protestuie się
 Ję Chotoniowska Dobr Ometynie Dziedziczka, przeciwko Ję Potoc-
 kiemu Podkomor koronn Dob Krykowic Dziedzicowi. I bez żadne-
 go Dowodu po nizu stawku Taliowego na Dziel Kruzkiy będą-
 cego tam gdzieżadna Dziel Siennikow niezachodzi konkurren-
 cya y tylko Fronta Ometynieckie z Frontami teraz Mielni-
 kowieckiego używania, po tamtey stronie Dzielki Kruzkiy
 leżącemu Siemnie stykają się Terminus a quo Duktu swo-
 go nie należycie bierze y Piciysko żadney Okragłości y pod-
 bieństwa do Kopa niemające które dla węgla natym miey-
 scu przez Roddanych Ometynieckich Tymka Woskreszczyka
 Balia Teteheja y innych palonych, Rad wyniosłości Siemnie
 stawilo za kopiec iakoby narozny y krzyż na Dziel niedawno
 wypięty za znak Odwieczney Granicy mianuie a kombinu-
 iąc zysk Ulrę, Rusianowiczow Dob Krykowic podten (za Dze-
 dzicow w Roku 1647. na Ulrę Meliszku Dziedzicu Ometynie w
 Trybunale Koronn Lubel otrzymar, żadnym Dokumentem y
 Inkwizycyarni niewsparty, a ząd Dziedzicow Ometynie komwin-
 kowac niemogacy, Basicki iakoby Kruzki w Lasu ktora przez
 Jedka Siutymnika Roddanego Ometynieckiego od Lat kilkunaście
 nowo w tym Lasu jest zaięta y wyrębana y gdzieżadney Staro-
 żytney Basicki nigdy niebyło przy tymże Termini a quo poka-
 zuie a tym sposobem Fronta y Stawki, na Kruzki w górę cią-
 gnące się w używaniu Ometynie, zdawna będące o których odcieranie czy-
 li zarzpanie ani Poprzednicy Ję Podkomor koronn ani Sam Ję Podko-
 mor koronn niechalit się odcierać wóltuie, a dla wzmocnienia niepra-
 wnego Termini a quo, uprzedzonych Znowu Dziedzicow Ostotopo-
 wa żadney stykania się, ani Siemnie ani naroznie zgratami
 Ometynieckimi, niemających doprzyznania Dziel wydane po-
 nich y podniesioną, tanguam po Siennikow Adeytacya, pociągają
 o nie należycie więc Termini a quo, w grontach własnych Omety-
 nieckich wzięcie y Dziedzicow Ostotopowa przez Siannę Mielni-
 kowiecką Ometynie dotykać niemogacych do Przyznania Dziel
 ty Przywołanie Dobr Ometynie Dziedziczka protestuie się — Pro-
 testuie się, W. Michał Kęski Dobr Mielnikowice Dziedzic Dziel
 ko Ję Wincentemu Potockiemu, Podkomor koronn Dobr Wsi
 Krykowic W. Jęzowi Spendowskiemu, Starosci Dańczewskiemu
 y Franciszowi Ostrowskich Spendowskiemu, między W. mraucia
 Spendowskiego, Porostaty wdowie y Sukcesorom z tymże spo-
 dzonym, Dobr Ostotopowa Dziedzicow, y Ulrę Danielowi
 Gorczyńskiemu, I Ję Krykowic Dziedzic wiedząc Dobr
 tak z Dokumentow, iako y z samey Rozzyci, mniysca y
 używania

używania jako Dobra Mielnikowce, między Ostotopowem, a Ometyni-
 cami, Grontami Swoimi leżące z Dobrami Krykowcami Słownie
 stykające się y Bieży Swoie dwie iedną od Ostotopowa drugą od Ome-
 tymie z temiz Dobrami Krykowcami mają iednak uczyniwszy
 Imowę z Teriz Dziedzicami Ostotopowa, godząc znać na zatańcie
 Słany Mielnikowieckiej, tychże Dziedzicow Ostotopowa na Terim
 niniejszej Komdescensyi, między Ometynicami a Krykowcami agi-
 tującej się ad agnoscendam Aialitem, nienależycie Przyprowad
 którzy to Dziedzice Ostotopowa minowazy Bieże swoje z Dobrami
 Mielnikowcami mianą a' przeszedłszy całą Słanę Grontow Spokoy-
 nych Mielnikowieckich, y aż na Grontie w Spokoy między miel-
 nikowcami a Ometynicami będącym stanowiący W. Spordowski
 A. Daniewiczski Sam przez się a W. Porczowski, od W. Spendowski
 naioet Plenipotenciariusz nieokazawszy Słanę Swoią Ostotopowską, u
 Hruszkiy iakoby ciągnącą się niennależycie bydzi mienili, y Bieże
 Krykowiecką nigdy w tym miejscu, z kąd W. Dziedzic Krykowiec
 Krykowiec terminum a' quo bierze, z Ometynicami niebędącą w
 Grontach Mielnikowieckich Ostotopowskiemi mianowanymi, bła-
 dnie przeciwko rzeczywistości przyznawali zatym przeciwko Dziel-
 cowi Krykowiec o podanie w kwestyę Grontow Mielnikowiec-
 kich przez postawienie na nich Urzędow Liardowych, o Imo-
 wę, y naprowadzenie Dziedzicow Ostotopowskich za Słanę
 Mielnikowiecką, będącymi, na Gront Mielnikowiecki ^{od Ometynie} przez tych
 zaś naysię Grontow Mielnikowiec, y przestąpienie Słany a
 zatym żadność przyznania Onych Rzeczywistości, przeciwnego,
 Protestował się, oraz przeciwko W. Ometynie Dziedzicze iż nie
 mając dosyć natym, że Gront Mielnikowiecki wstanie, za
 Rzeczka Hruszką aż do Bieży Mielnikowieckiej, wyżej ku Ome-
 tymie do Słany Krykowieckiej, Słanę ciągnącej się, przy-
 chodzącej, iako w oświadczeniu swojego przyznania, Protestują-
 cy się Dziedzic Mielnikowiec wyraził, do Ometynie przytaso-
 czyła y Ona teraz Posiada ale nadto Słany Mielnikowieckie, za u
 Potokiem Hruszkim będące, zdawna w Posesyi Mielnikowiec-
 kiej zostające kwestyornie, y za Ometynieckie ustanawiać za-
 myśla. Reprotestuje się, W. Dobr Krykowiec Dziedzic przeciw-
 ko W. Chotorniewski, Dobr Ometynie y W. Michatowi kazykie
 mu terażniejszemu Dobr Mielnikowiec, Dziedzicowi z Ter-
 min a' quo

min d'quo, od Stawku Łalioa pierwey Roddanego Krykowickie-
 go, potym do Dobr Ometynie zbiegłego, stuznie y nalezyć bierz, y
 Dukt swoy zaczyna przy którym Stawku od najdawniejszych Czasow
 Basicka Kruzka z Dębina, Łucieczką zwaną, od tejże Basicki pod Las
 Czarny Krykowicki, między Dolinami Kruzka y Matyasową, przy
 Stawku Łaliowym schodzącymi się, ciągnąca się gdzie Ludzie Kry-
 kowiecy, zdawna Panszyci y wypasy swoje mieli, aż do Siggia Dob-
 Ometynie przez między J.W. Chotomiewskiego Kaszl Buskiego w spo-
 konym do Dobr Krykowic była używaniu, a to potym przez imo-
 wność y zniesienie się z Kommissarzami y Innymi Rządcaimi Dob-
 Niemierowa, y Krykowic po mimo wiadomości Dziudziow Dob-
 Tychie do Dobr Ometynie wraz z Stawkiem Łaliowym y inne-
 mi, po wyżej tegoż Stawku, na Rzeczce Kruzki będącymi tudziez
 Dębina, Łucieczką, aż po Las Czarny y dotąd Krykowicki przywła-
 dzona została, iako y teraz Dziudzica Ometynie, z Dziudzicem Miel-
 nikowic znowiewszy się, abardziej, pod Imieniem, W. Katokiego Dob-
 Mielnikowic za Reversem nabywszy, przyznania y allegacye so-
 bie niby przeciwne, chcąc Fronta y Lasz Krykowickie pod prete-
 stem ktoraykolwiek Granicy, czyli Ometynie czyli Mielnikowic od
 Dobr Krykowic oderwać, y sobie przywłaszczyc, mieniąc iakoby
 Łasana Frontow Mielnikowickich, z Frontami Krykowickimi, a-
 ley w Lasie Krykowickim stykać się miała, na uszłodzenie J.W.
 Dobr Krykowic Dziudzica czynić nieprzestaie, po Dziudzicu zaś Dob-
 Ostotopowa iako y Mielnikowic, stuznie y nalezyć Tenie Dziudzic
 Krykowic Brayposku podmiot Boniewaz Dobr Mielnikowic na
 Frontach Ostotopowskich zasadzone, Brzez Dziudzica Ostotopowa y
 kropiciony odprzedane, iak się z komunikowanymi Dokumentow
 tudziez potozionych przez Dziudzicu Ostotopowa, y przyznania J.
 Termini d'quo, okazuje, ieszcze dotąd od Ostotopowa żadnego me-
 maia, odgraniczenia, Na czego tak onienalezyte naganienie Ter-
 minu d'quo, iako tez Imowność z Dziudzicem Mielnikowic czyli
 raczej o nienalezyte od Mielnikowic y Ometynie bez żadnych
 Dowodow Graunych, Braynar y Allegacyi, z Przywłaszczonien-
 Grątow Krykowickich Czyniecie, y powtornie reprotestuje się y
 protestuje. Protestuje się J.W. Chotomiewska przeciwko W.W. Spen-
 dowskiemu, Dobr Ostotopowa Dziudzicom, iż chciaz widocznie
 są, przekonani ze Fronta Ostotopowskie lezące za Frontami Miel-
 nikowickimi, Łasanie z Ometynicami stykającymi się, żadną
 miarą, ani Sigtą ani Łasany z Dobr Ometynicami mieć
 niemoga, iednak Łasany Ostotopowskie, Dobr przez Siebie

teraz

Wsi Ometynie Dziedzię, otrzymaney Kondemnacyi Frontow Miel-
 nikowieckich od Ometynie zaczęwszy od Janu Oswego, do Wien-
 chowiny Suchego Studeńczyka a od Wienchowiny tegoż Studeń-
 czyka, popod wieś Mielnikowce, a od Wsi Mielnikowce aż do
 Rzeki Wruby, y tą Rzeką Wrubą, na Cwierć Mile Spokornego
 od Mielnikowce trzymając przywłaszczanie wyrażając nietylko o-
 kazującą Przynależności Frontow Mielnikowieckich, z Ometynieckie-
 mi, nie Rzeką Hruską ale Rzeką Wrubą, Granicą Sianą, ale
 y dawniejsze Mielnikowce Siedlisko, niema Mięscu teraz Wsi
 Mielnikowce osiadłe ale między Suchym Studeńczykiem
 a Rzeką Wrubą, y oraz Frontow Mielnikowieckich
 od Jędrnych Ostropowskich, tą Rzeką Wrubą, naturalną gra-
 nicą oddział, żadną Długą z Grązami Krykowieckimi y Ometynieckie-
 mi, nietylkających się. A zaś przeciwko Dziedzię Krykowiec-
 kiemu Protestuje się iż od Termini a'quo wziętego, Rzeką Hrus-
 ką Sianie naturalną Granicą, Fronta y Las Ostropowski z
 Grązami Krykowieckimi ciągnące się nie Sianą ale Długą Fron-
 tow Ostropowskich, bydl' miemi bez żadnych Dowodow y
 przeciwko Spokornemu od Krykowiec po Rzekę Hruską Dale-
 wnicę do Ostropowa, Grązow y lasow używaniu, a przeto Wsi
 Ostropowa Dziedzię, na fundamencie, wyżej uzmiarkowa-
 nych Dowodow, y Granicznego Dokumentu przychylając się
 do dawniejszych Brocowsow, od Ante Dziedzię, Wsi Ostro-
 powa, przeciwko Dziedzię Wsi Mielnikowce y Wsi Kry-
 kowiec, nienależycie Frontow Ostropowskich przywłaszczanie
 Czynnionych, ytoczających się, niniejszą Swoją powta-
 rając Protestacją. — A na miejscu Termini a'quo, Sta-
 nowszy Prosta Obwód zaczynająca, Obliczem między Put-
 noc y Wschod Stojca opowiadana iż po Lewej Rze Grą-
 za y Lasu do Krykowiec, a po prawej do Ometynie na-
 leżec' powinny, a dalej postępując Frontem Wyższym
 w tę stronę między Putnoc y Wschod Stojca Dolami Dw-
 bocznymi w używaniu teraz Ometynieckimi będącymi

idąc przez

idąc przez Drogę z Krykowic, do Ornatyniec iak najprościej, do
 Rieczki z dwóch Dolin, z Lasow Krykowieckich od Lubrynek
 wychodzącej, a tę Rieczkę z dwóch Dolin zebraną przy Sa-
 mych Wiłtach czyli złączeniu się po pod Chrustami Olszo-
 weymi, y Łozowemi w lewej Rzece nadwiele wraz z nurtami,
 schodzących się Rieczek, dzielą się, przeszedłszy, uka-
 zywata w lewej Rzece, w Wiłtach wspomnianych Rieczek
 miejsce iakoby Starego Siedliska Ornatyniec, allegując że
 w tym miejscu, zaczęta była osiadać wieś Ornatyniec, ale
 W. Krasnosiełski, Dóbr Krykowice podówczas Dzielnic tej
 Osady iako na Frontach Swoich, niedopuscił, na co Dowo-
 dy Prawne y Dekreta potoryć ofiarowata się; Prosząc
 Obwodowi pilnująca Dzielniczką Ornatyniec' allegowata
 iż Pola Wszystkie Orne, są od najdawniejszych Czasów
 Ornatynieckie własne, y Droga którą Dzielnic Krykowice
 z Ornatyniec do Krykowic idącą bydl' mienić jest Trak- U
 tem Publicznym do Białawia, na Hrodnie idącym
 y niedaleko tej Drogi jest Kraczkow Jar, który od Czasów
 najdawniejszych, do Ornatyniec należał, niepodaleko
 którego Dąbrowa Łucieczka Ornatyniecka własna, przez
 Dukt Dzielnic Krykowice zajmują się; Rieczka zaś
 do której Dzielnic Krykowice Dukt swój: puszcza
 miejsce swej fundowanej Jurysdykcji do Ornatyniec
 uprawiaj prowadził y Rieczkę tę Kruzką nazywał, Riecz-
 ką Matyaszczyną, nazywa się do której druga Rieczka U
 Łaiaczowa, z Łaiaczowej Ornatynieckiej Polany, w Lesie
 Czarnym będącej, idąca, wpada, a Siedlisko Stare na
 którym Ornatynianie zdawna osiadać chcieli, a przez
 W. Krasnosiełskiego, Dzielnic Krykowice spędzani by-
 wali, przy okazaniu Duktu Swojego, Dzielniczką Ornaty-
 niec w Innym Krykowieckim, y teraz będące okazać
 oświadczą się, A od tej Rieczki prosto w górę w tę
 Stronę

Stronę idąc Polami z Ometynie na Ozimie, pooranemi Rze-
 kę Kowalówką w poprzek przechodząc jak najprościej, Dobrze-
 ci od Kierniczek Prawskich w lewej ręce będących poczyna-
 jąc się, do nizy Łtocy, niedawno nowy Stawek zięty
 a ten Stawek przy Samych Widłach y stężeniu się Ino-
 Kiernie wyżej wspomnianych Przedsiedzi opowiadała że
 Lasy w lewej ręce niepodaleko Duktowi wciąż leżąc zda-
 wna do Dobi Krykowice należą, y w spokojnym dotych
 Czas zostają Krykowieckim używaniu Strona zaś Obwo-
 du pilnująca opowiadała, że z Obydwóch Stron Duktowi
 przez Dziędzica Krykowice bez żadnych Inakow Granic-
 nych, Prowadzonego Orne Pola leżą Ometynieckie wsta-
 me, Rzeczka zaś Kowalówka od Swoicy Wierzchowiny
 cała jest Ometyniecka, y zaicy Wierzchowiną, y Jarem
 w Lesie Ometynieckim Znaki graniczne Duktowi Ome-
 tyńskie, Polary Basicki y Futory Ometynieckie z nay-
 duię się, w których używaniu y dotąd Ometynice me
 których prócz Lasu przez Dziędzica Krykowice niedawno
 odjętego zostają. Ja zaś Rzeczka którą z Kiernie Praw-
 skich poczynając się Dziędzie Krykowice mieni, nazy-
 wa się Rzeczka Kunasziowska, od nazwiska Kunasza
 Boddanego Ometynieckiego, w Lesie Jaworowca Futu-
 rem dawnych Czasów mieszkającego, w którym to Lesie
 Łady Stare Ometynieckie od naydawniejszych Czasów
 zasadzone znajdują się Stawek zaś na Tej Rzece z
 pod Jaworowca wychodzący, poznicy był Turczyński
 Ła Boddanego Ometynieckiego, którego Dziad przed
 wojną Kozacką w Ometynicach mieszkał, a odlego
 Stawku prosto w górę ku Wschodowi Strona nakła-
 niając się Polami na Ozimie, pooranemi w uży-
 waniu Ometynieckim będącemi, po pod Lasem w
 Lewej ręce w używaniu Krykowieckim zdawna

Zostający

czyli Wubez, nigdy tym nazwiskiem nienazywa się ale
 jako z dwóch Jaros y Wierchocwin zebrana, tak ieden Jey
 nur od Horodyszcza wyżej w Wierchocwinie będącego po-
 czynną, a drugi od Suchowierchu y Futoru teraz Buzyn-
 nowatego, a przedtym Romanowego płynie na których
 Rzeczka od Suchowierchu y Buzynowatego płynących
 znajduje się ku Wierchocwinie Starzytnie Prawki Podda-
 nych Ormetynieckich y teraz w użycowaniu będącej, iako to
 Sawryda Palczonka, Romanow, Walczyca, Michajliłow
 y Jakima Szewca, aże Duktem swoim Kł. Dziedzie Kry-
 kowiec zajmnie y zabiera aże Rzeczke Mytnicę, czyli Wub-
 czę, mianowaną przy Samym Wpływie czyli złączeniu się do-
 toku z Buzynowatego y Suchowierchu poczynającego się
 Przyszłości, Lubo Kł. Dziedzie Dobr Krykowiec daley aż
 do Czworakięgo Frontu, to jest Kramiarskich Krykowie-
 cich, Ormetynieckich y Kropiwariskich stykając się Ob-
 wod swej prowadzić uświadczył, gdy iednakże Unę, Igna-
 cy Radanowicz Plenipotent Kł. Hieronima Sangusz-
 ka Woiewody Wołyn Dobr Kramiarskiego Dziedzica i
 mieniem Pryncypata swego, Dalszego Duktu prwa-
 dzie niedozwolił opowiadając iż przy tej Rzeczce iuz fron-
 ta Krykowieckie Biegi kończą się a zaczyna się Ziemia Kra-
 sniaska z Ormetyniecami a Kł. Dziedzie Kramiarskiego w
 terażniejszy Dekret nieuchodzi, przeto pod Urzędem Podko-
 rmu niechcąc uszkadzać Frontom każdej Strony wolne
 czynienie Kł. Dziedzicowi Krykowiec z Kł. Dziedzicem
 Kramiarskiego zostawiając, od dalszej kontynuacji Du-
 ktu wstrzymał się. Protestuje się Kł. Chotomiewska
 Dobr Ormetyniec Dziedzica przedwko Caternu Dukto-
 wi Kł. Kotockiego Dobr Krykowiec Dziedzica iako od
 Terminu a quo p quem a ad quem bez żadnego Dozwu-
 du prowadzeniem. Najprzod Termin a quo, w granie Or-
 metynieckim żadnej kwestyi, niepodległymi, tak iako
 y Jurysdykcyja przez Urząd Podkormu Tytomu za
 fundowana Mylnie wzięty z Przyczyn w poprzedni-
 czej Protestacyi, przy tymże Terminie przez Dwie
 Dzieńce

Dzieckę Ometyniec zaniesionej wyrazom legalnym być
 niemoże, Termin zaś p. q. uem własności Grontami Omety-
 nieckimi aż do Punktu niemateryjny Retenacyi przez
 Dzedziców Krasnien'kiego, uczynionej ydalej rozciągają-
 cemi się, nigdy niekwetyonowanemi Oowiem przedwoy-
 ną y po wojnie Kozackiej przez Ometyniec spokojnie u-
 zywanemi przez Rieczki, Dierwszą Matyaszowszczyznę u
 od Pawła Matyasia Poddanego Ometynieckiego, zda-
 wna na Tejże Rzece niżej zaistego mianowaną, czyli
 przez rarygę wpadającej w nią Rieczki Tutowirki czę-
 ścią Tutowirkę nazywaną potym przez Kowalówkę y
 Konaszówkę Grontem Ometynieckim od Początku aż do
 Wyściów swoich płynące Dalej Rieczki od Tutoru teraz
 Buzynowatego a przedtym Romanowskiego, tudzież z Su-
 chowierchu y od Florodyszczu idące Rzechodzące tenie Ję-
 Potocki pomimo Dowody prowadził, y Dukiem swoim
 Łatanę Drugą Ometyniecką mieniąc One bydzi' Siedliż-
 czem, z którego Ometyniczanie przez Bara Krasnosiel'skiego
 spędzani bywali a które w innym miejscu za Florodysz-
 czem zostały, tudzież Dąbrowę Łuszczkę do Ometyniec
 należącą y wszystkie Pawki, na Potoku Hruskim
 tudzież Rieczkach Matyaszowszczyźnie czyli Tutowine
 Kowalowie Konaszowie Buzynowatej czyli Roman-
 łowej Suchowierchu y od Florodyszczu ciekących nie-
 micy Tutora Ławieczka Polany y Łady Poddanych
 Ometynieckich w Lasach Ciarnych tu Granicy Gronta u
 Ometynieckie od Krykowickich dzielące, leżących to na
 palenie Potasów, to na inne potrzeby Grontowe zda-
 wna przez Ometyniec używanych, a niedawnoemi Cza-
 sy do Krykowiec przywłaszczonych, iako też w Przela-
 szech Jaworowskich znajdujące się, które poczę-
 tylko w Allegacyach swoich Ję. Chotomiewska przy-
 tymże Dukcie Ję. Potockiego czynionych wyrazita
 wżawie

w Czasie zaś Edineacyi Kappy, to wszystkie Prawki Ju-
 tory Pasieczyska y Lewady dla Przeniesienia Onych na
 Kartę Mierniczą skaze yw Interrogatoriach przy Sławi-
 zycy, używamie y nomenklatury dowodzić mającej
 wymiemi: z uszkodzeniem Granic Ometynieckich za-
 ię, y do Dobr. Swob. Krykowiec chce przywrócić
 a Terminiata quem u Mieysca gdzie w. N. Hrecku a
 Czasie rozgraniczenia z Ometynicami Duke swoy Kras-
 niewski to jest u Deba y Lipy skonczył byt postę-
 nowid z zataczeniem Siany Ometynieckiej Dekretem Try-
 bunatu w Roku 1645 Między w. Melszkiem z jednej a
 w. Krasnosiedziem z drugiej Strony następującym
 rozgraniczeniem Dobr. Ometyniec od Dobr. Krasnien-
 kowskiego, ubezpieczony y Komplanauy Graniczną
 z Jan. Sanguszkim Woiewodą Wołyn. Dobr. Krasnien-
 kiego Dziedzicem zawartą przyznany determinował
 zamysład. y Pięte Kropiewianką iakoby z Frontami Krop-
 wieckimi stykającą się która u Rzeczki Kropiwny
 za Sianą Ometyniecką z Jurkowcami y Pitkowcami
 mianą do Siany Pitkowieckiej przytyka y nigdy
 przez raryę Dwóch Sian Ometynieckich, wyżej wy-
 razonych, do Frontów Kropwieckich przychodzić nie
 mogła po mimo Dekret Trybunału w Exekucyi tera-
 będący, y agnając Dziedzica Krasnienkiego w Pro-
 testacyach Jego, przy Akcie Polowym z Dobranimi Ju-
 kowcami y Pitkowcami potym Kropiwną y Lo-
 iowcami Expediowanym, y teraz zanieśionym u-
 czynioną allegował, a wtasując Pięte Dobr. Kryko-
 wiec, po wierzch Horodyszczu z Pięte Krasnian-
 ską do Siany Ometynieckiej przytykającą po-
 rzuciwszy Fronta wtasne Ometynieckie ku Kras-
 nienkiemu rozciągającą się Jan. Sianą oznacza-
 ię, zaymować usiłował. O nieważność więc

Catego

Catego Duktu, K. Lotockiego y pretendowane z Frontami Kropiowianickimi Dobi Kryk-
 wiec stykając się protestując się = Reprezentując Dobi Krykowiec Dzieciac prawników
 K. Chotomiewski Dobi Ometynie y K. Languszkowi Woiew. Wołyn Dobi Krasnenkiego
 Dzieciom, si naypierw Dzieciaczka Ometynie niktyle Duktu legalny K. Dobi
 Krykowiec Dzieciaczka począwszy od terminu a quo, y Stawku Salicy, przedtym
 Poddarcego Krykowickiego, od Digi Frontow Ostropowskich baje mielni-
 wieckich do Płany Frontow Krykowickich przychodzących y przez Dzieciaczka O-
 stropowa przynajmniej, przez Pola teraz do Ometynie przyprowadzone do Siedli-
 ska Starego Ometynie, a od Siedliska przez Pola niepodaleko Lasow Krykowic-
 kich iak jest w allegacjach w Czasie Duktu wnoszonych wyrażono aż do mija-
 nia przez Dzieciaczka Dobi Krasnenkiego, nienależycie y znowumie wstrzyma-
 nego, Duktu tegoż y Stawku Kropochowatego, po niżej Skrudyszczu w Fron-
 tach Krykowickich zostającego, w czasie wojen y Ekursji Tatarskich y
 Chmielnickiego przez Ludzi Krykowickich dla schronienia się wyrobione-
 go w wiatach uchodzących się Rzeczki po obydwóch Stronach Skrudyszczu z
 Lasow Krykowickich płynących, zającego y Debiny Soludczychy pod drugą
 Stronę Stawku tegoż zająłszy się nienależycie, nielegalnym być nazywa-
 y ze Siedliska Stare Ometynie przez Dzieciaczka Krykowiec w wiatach spływających
 się z Lasow Krykowickich y od Płanek y Turow, Lubynka Turowiny, Sajaczowych
 y innych tamże będących nazwiska swoje zdawna mających y do Dobi Kry-
 kowiec należących skoto tego Siedliska ciekących, Rzeczki w Dukcie swoim sta-
 zowane y w miejscu tym istotnie znajdujące się, Uług, Ruffianom y Kras-
 nienickim dawniejszym Dobi Krykowiec Dzieciom Dekretami przysa-
 dzone Palanką, w innym miejscu od Dobi Mielnikowiec zostającego, nienaz-
 leżycie nazywając w innym takowym miejscu w grontach Krykowic-
 kich, z Przywłaszczeniem Frontow, Lasow, Płanek, Lewad, Stawku, Rzeczki,
 pod różnemi Szwami Nazwiskami od najdawniejszych Czasow będących do
 Dobi Krykowiec należących Imie Im nomenklatury to w allegacjach to w
 Protestacjach dając byż miem, lecz w więcej znowuwszy się z Dzieciaczem
 Dobi Krasnenkiego, niedość ze pierwej Dąbrową, Soludczychą zwaną z Cze-
 sią Lasow Czarnych, popod Skrudyszczu od Budyszcz ciągnących się nie-
 dawno od Dobi Krykowiec do Dobi Krasnenkiego oddzielnych, przez Kompla-
 nacyą znowu, między tymże Dzieciaczem Krasnenkiego na uszko da-
 nie trzając zawartą dotąd do Akt Publicznych dla ukrycia znowułych
 Czynności sposobem Oblaty niepodana między siebie podzielną do Dobi
 Ometynie przywłaszczyli, ale też dla zatarcia dwóch Płan Krykowickich
 jednej z Krasnenkim drugiej z Ometynicami, aż do Frontow Kropiowianickich
 Digi z Frontami Krasnianickimi Ometynickimi y Krykowickimi nie-
 podaleko Lasu Perewotoka w Debince Soludczychą przy kopcach war-
 zynych przez Dzieciaczka Krasnenkiego, y Ometynie zatartych zchodzą-
 cych się y dla przywłaszczenia znowumie podzielonych Frontow Kryko-
 wickich wstrzymanie dalszego Duktu K. Dobi Krykowiec Dzieciaczka
 dalej Dąbrową, Soludczychą w używaniu teraz Ometynickim zo-
 stającą, Płanę z Frontami Ometynickimi, aż do pięt wyżej wyra-
 zonych Cworakich stykających się Frontow, to jest Krykowiec Kras-
 nenkiego, Ometynie y Kropiowicy ciągnącego się przez Uług, Bada-
 nowicza P. Dobi Krasnenkiego Dzieciaczka Plenipotenta y Ludzi
 Krasnianickich znowumie y nienależycie wystarala się; K. zaś Dzie-
 ciacz Krasnenkiego, niedość ze Dąbrową, Soludczychą z Lasami Czarn-
 mi, po pod Skrudyszczu Krykowickie od Budyszcz ciągnącemi się,
 do miejsca wstrzymanego, Duktu, y Pięt wyżej wyrażonych gwał-
 towicie do Dobi Krasnenkiego, od Dobi Krykowiec oddziela, y przywłasz-
 czoną znowumie Komplanacyami między sobą, a Dzieciaczka
 Ometynie zawartemi, Między siebie a Dzieciaczka Ometynie po

Dzieci

dzielil, temie komplanaujami, Ręce Frontow Krykowieckich, z Frontami Krasnianskimi
 iakoby przy Ręce Frontow Ometynieckich, pod Herodyprzem Krykowieckim z Za-
 tarcem Ręce Krykowieckiej, z Frontami Ometynieckimi Dąbrową Sotudczyką
 pomiędzy dwiema Łaski ieden Andryienko, gdzie Andryienko Roddany Niem-
 rowski. Tutorem siedział y do Dobu Krykowiec. Dzisiajne dawał, drugi Be-
 rewotoka zwany aż do Ręce wyżej wspomnianych Frontow agnacyj, się mi-
 nalezywie przyznał y Ręce Frontem Krasnianskim z Ometynieckimi in-
 gdy, miedzą, zamiast Ręce, uformował, lecz co wyksza ty Dąbrowy y dany
 okoto Herodyprza Krykowieckiego, do Prawku Rosochowatego y miedzą wy-
 manego Duku, aod tego miedzą aż do Ręce wyżej wyrażonych temie re-
 zoremi Komplanaujami lubo Ręce Ręce do używania istotnego Dziedzie-
 Dobu Ometynie Roddany y lerną na Mapie prywatnie między tęg Dę-
 dziką Ometynie rzeczonych Frontow Krykowieckich delinowany y dęka
 swoją, podpisaną, potozoną, przyznawszy, iż własność tych Frontow a-
 nieswoich wyzawszy, na Frontach używania Dęce istotnym Ometynie-
 kim będących, okazując przy tymie Prawku, wogone rzeczonym Mogile, ty-
 li wywrot, Kopcem go Ometynie iakoby między Krykowcami, a Krasnie-
 kim bydi miedzą y Urzę Ignacego Radanowicza Plenipotenta swego y Lu-
 dai Krasnianskich Urzędem Podkomor Gran Polowy y Dziedzicowi Dobu Kryk-
 wiec dany Dęce swoy z Dziedzicą Ometynie Dąbrową, Sotudczyką, teraz
 w używaniu Ometynieckim będąc, prowadzić zamierzającemu zastąpiwszy
 zmauwanie z Dziedzicą Ometynie Dęce tego Dziedzica Krykowiec gwa-
 tocznie nie Prawnie y niemalezywie utrzymał y dany niedopuszcz, dla-
 czego Ten Dziedzic Krykowiec o takowe wyżej wyrażone Tydzie Dziedzic-
 co Krasnianskie y Ometynie niemalezywie y nieprawne zuzkodeniem
 Frontow Krykowieckich Czynnosc, y pocotornie Reprotestuje się y Protestuje
 Protestowata się, W. Chotomiewska Kazi Dęka Dobu Ometynie Dziedzic-
 ka przeciwko Ręce Hicronimowi Sanguszkowiczowi, Urzęd Dobu Kra-
 snie Dziedzicowi y Urzę Ignacego Radanowiczowi tego Plenipotenta
 iż On przeszedłszy aktualną Granicę między Ometynieckimi a Krasnianskimi
 ustanowioną y utrzymaną przez obydwie Strony, Dęce przez Dziedzica
 Krykowiec Granicę własną Ometynieckim, prowadzoną za Ręce, od
 Herodyprza ku Ometynieckim plynącą przy Upiu wnią, Ręce dru-
 giej od Buzynowatoy czyli Ręce Romanego y Ręce Ręce Frontami
 Ometynieckimi plynącej nad Prawkiem Rosochowatym Prawem
 Palezonka Roddanego Ometynieckiego na Granie Ometynieckim za-
 tamowawszy Ręce Krasnianską z Ometynieckimi wyżej będącą, prze-
 ciwko Dokumentom y Samemu Dziedzicu Krasnianskiego Przyzna-
 nui w tym miedzą miedzą y Ręce Krykowieckich Frontow, skoń-
 czoną, która także wyżej bydi powinna przy Dęce Dziedzic-
 ki Ometynie okazana być miedzą powazył się, o przycie cwie
 Granicy aktualnej, Między Krasnianskim a Ometynieckimi postano-
 wionej przez obydwie Strony zachowanej y wycie w Fronta Ome-
 tynieckie znać przez zmau z niektórymi Siemnikami Ometynie-
 kiemi, na krzywe, Ometynie mianą, Protestuje się. A zakończy-
 szy sposobem wyżej Opisanym Obwod Ję Potockiego, Podkomor
 Dobu Krykowiec Dziedzica Strony Rowodowej Sąd Urzęd Podkom-
 do opisanu Obwodu czy Reduktu Strony Rowodowej Ję, Chotom-
 ski Kazi Dęka; przystąpię deklarując y Jurysdykcyę swoją
 z miedzą zatamowanego Dziedzica Krykowiec Obwodu, na miedzą
 se porządkowej przez Urząd Podkomor Gran Krakowski, ufundow-
 wanej Jurysdykcyi przynosi. Na którym miedzą stanow-
 szy y Jurysdykcyę swoją, Sądową, przywstać rozkazawszy
 sądzi aby Ję Chotomiewska Kazi Dęka Dobu Ometynie Dę-
 dzika

Leczba Obwod czyli Redukt Granic swoich zaczynała y sąd swój prowadziła
 to natychmiast. Czyżby więc zadając wskazaniu Sądowemu zaczęła Ję Dobr
 Ometyniec Dziedziczka Obwod czyli Redukt swój od miejsca wyzniosłości, y okrę-
 głości do kopca podobieństwa mającego nazywając tę wyzniosłość Ziemi kop-
 cem Sienym Ometynieckim do którego dwie Dłgi Krykowiecka Kł. Potoc-
 kiego Podkomor Koronn y Krasniańska Kł. Hieronima Sanguszka wóje
 wody wójt przypierają y od tego allegowanego kopca początek Obwodu swego
 czyli Terminum a quo zaczęła, y na co sparcie tej swojej allegacji podziłała
 Dokumenta takowe Dekret Trybun w Lublinie na województwie Smoleńskim
 1645 Dnia pierwszego Augusta między Urzę Mikolaiem Meliszkiem Sędzią no-
 wogrodzkiem z jednej a Urzę Krasnosieloskim Rozwanem Dobr Krasni-
 kiego Dziedzicami z drugiej Strony Jerowany, którym Sprawa Granic między
 dwiema wspomnianymi Dobrmi Ometynieckimi a Krasnieńskimi na Pole doświ-
 dow Podkomor odesłana y komplanacya Roku 1779 Dnia 8 Grudnia wsta-
 nowie między Ję Chotomiewską Kaszib Duską a Kł. Hieronimem Sangusz-
 kiem wójt wójt Dobr Krasnieńskiego Dziedzicem z drugiej Strony opisana
 którą Sieną Dobr Ometyniec od Dobr Krykowiec dostatecznie opisana
 y lenia Granic na Mapie z komplanacyi deliniegowanej położoną; adlalep-
 szego jeszcze dowodu podniósł Rollauy, Przyposu od Siebie po Kł. Sangusz-
 ka wójt wójt Dobr wsi Krasnieńskiego Dziedzica jako Sienmika wydany
 przed Akciami Srodu Wiosny dnia 10. Septem R. 1701. zeznaną doprawiającą
 Sądowi o przydanie Woźnego dla przywożenia tegoż Sienmika. Sąd sprawa-
 wiodliwemu żądaniu Strony dogadzając Woźnego Sądowi Sienmu Obecne-
 go przydał za którego Przywożaniem Kł. Hieronim Sanguszko wójt
 wójt Dobr Krasnieńskiego Dziedzic przez Urzę Ignacego Radanewicza
 Plenipotenta swego, oświadczając takowe na Sienmiku przyznanie
 Dłgi Krasniańskiej podał w te Słowa =. Gruntu Krasniańskiego z Granic-
 mi Krykowieckimi y Ometynieckimi takowe stykanie się, przychodzi, La-
 zowicy Potoka Starożytnego Kopce późniejsze także Starożytne Grunt Kryko-
 wiecki od Gruntu Krasniańskiego aż do tego tu Miejsca Potokiem od Strony
 Putrocznej będącym dystrynguując y dalej w nim tej Rzeczki Wubę-
 czyli Mylnicą do Kopca Sienmiego y Cternastego, czyli raczej Ometynie-
 kiego Bierwskiego, przy Ławku Bierwoska zwanym dystrynguowadą
 a z komplanacya między Kł. Dziedzicem Dobr wsi Krasnieńskiego a
 Kł. Dziedziczką Dobr wsi Ometyniec nastąpiła a to co do wyprostowa-
 nia Sieny y po wypania Kopca nie jest skuteczniona Sienia tylko
 Ławem Mylna do dalszego uprosobem Geometrycznym umiarkowania
 jest przecięta y tą lenią na kilkaset Łokci chybiłą w Grunt Kryko-
 wiecki a teraz Kł. Chotomiewska Kaszib Duską Urzę Podkomorski
 Graniczne natęż Sienią Mylną przy Potoku między Krykowcami a
 Krasnieńskimi Granicznymi uprowadziła y w Grunt Krasniański we-
 szła y Wywrost Drzewa za Kopiec mieni, zaczęła Kł. Hieronim San-
 guszko wójt wójt zeter Potok między Krasnieńskimi a Krykowca-
 mi, jako swego Czasu Kopce okazane rozwiadają, jest Graniczny y z
 Grą Krykowiecki Sienm tu z Gruntem Krasniańskim przychodzi
 y dalej w nim tyrmie Potokiem do Ławku Bierwoska zwanego oby-
 dwie tych Gruntów Sieny do Gruntów Ometynieckich ciągną się
 przypinaie ażeby zaś wprowadzenie nato Miejsce Urzędów Podkom-
 nie co do wyprostowania Sieny, między Krasnieńskimi a Ometyn-
 cami, struła Geometrycznej nieubliżała ostrzeżenie sobie a o mowa
 znosić pokazanego Wywrostu, y nazwanie Onego Kopcem Sien-
 nym, Manifestując się Stroną zaś Obwodu pilnującą Ję
 Dobr

Dobr Krykowiec Dziedzic oświadczaj. Ji Fronta y Lasy z kąd Obwód swoy
 Kł. Chotoniowska Kasza Buska zaczęta wdane są Krykowieckie y Wy-
 wrot Drzewa za kopicie nieruszanie mianowane żadnego podobień-
 stwa do Kopea niema y ze wtym miejscu żadne Fronta ani Krasnian-
 skie ani Ometynieckie ani Sięta ani Siana nieprzypierają takich zaś Wy-
 wrotow y podobienstwa do Kopeu iak najwiecej po Lesie skazać oświad-
 wał się = Protestuje się Kł. Dobr Krykowiec Dziedzic przeciwko Kł. Chotoniow-
 ski Dobr Ometyniec y Kł. Sarguzkoci Dobr Krasnenkiego Dziedzicom, Ji a
 najprzod Dziedziczka Ometyniec na Miejsce fundowaney przez Urząd-
 Podkomor Solca y Krakowski Gran Urzędy Podkomor Krakowski y Lutomir-
 ski Solowe Gran w Grata wdane od Wiekow w żadnym Spore niebędące
 do Dobr Krykowiec spokojnie używane gdzie żadna Siana ani Sięta
 Frontow Obcych nieprzychodzi Stądnie wprowadziwszy y w tychże Gra-
 tach w Lesie Wywrot Drzewa znaczny y widoczny koplem bydzi me-
 niąc tam Sięta Frontow iakoby Dobr Krasnenkiego z Krykowcami przy-
 Siarnie niby Dobr Ometyniec przeciwko wszelkiej oświadczeni bez ja-
 dnych Dowodow Prawnych, przeciw przyznaniu nawet Dziedzica
 Krasnenkiego y Komplanacyom zmnownym między tymże zawartym
 w żadnym Sądzie utrzymywać się niemogącym iaku trzeciemu Kł. Dze-
 dzicowi Krykowiec uszkadzającym, mienalzyście twierdząc myślnie
 początek Obwodu, swego bierze y dalej Lasami Kł. Dziedzica Kryko-
 wiec wdawaniem od Wiekow w spokojnym używaniu do Dobr Kryko-
 wiec zostającymi prowadzić oświadcza. Ażas Jiż Dobr Krasnen-
 kiego Dziedzic ^{z Lubo} uważasz ze Komplanacya między tymże a Dze-
 dziczka Ometyniec wszelkiej istocie sprawiedliwości uwadzać sa z
 uszkodziem Siarnikow, nieprzewidziarsie y zmnownie zawarte w
 miejscu początkowego Obwodu Dziedziczki Ometyniec żadnej Sięty
 ani Siany Dobr Ometyniecom nieprzyznaje iednak Fronta Kryko-
 wieckie mienią iakoby Drzewa po niżej początkowego Dziedziczki Ome-
 tyniec Dukau plynąca Siarnie Dobr Krasnenkie z Krykowcami po-
 czawszy od Granicy Lorniskiej, y Potoka Wiazowicy aż do Mieysca
 zmnownie przez siebie Wstrzymanego, Kł. Dziedzica Krykowiec Dukau
 iadnych nato Dowodow Prawnych niepokazując graniczyć miada
 z zatacieniem Siany Dobr Krasnenkiego, z Krykowcami począwszy
 od Granicy Lorniskiej, y Potoku Wiazowicy Polami Lasami, y Po-
 lami aż do Lasu Budyszcza, zwanego, Kopcami dotąd tak przez
 Dziedzicow Krasnenkiego iako y Krykowiec za Siarnie między, Temiz Dobr Omet-
 yniec utrzymowanemni a od Lasu y przez Las Budyszcza y dalej przecz-
 bing Luku Potodką czyli Lotudezychą aż do Riezy Czerwonych stykających się
 Frontow, to jest Krasnenkiego Krykowiec Ometyniec y Kopicomni niedale-
 Kł. Lasu Berusobka zwanego, w innym daleku miejscu niżeli Dziedzic
 Dobr Krasnenkiego przyznaje zostającego. Niepodatko Kł. Fronta Kry-
 kowieckie Siarnami z Frontami Krasnianskimi y Ometynieckimi Się-
 tą do Frontow Kopicianiskich przychodzić powinnny przez Fronta gwałtownie
 od Dobr Krykowiec odieże; a Do Dobr Krasnenkiego przywłaszczone między
 tegoż Dziedzica Krasnenkiego, y Dziedziczki Ometyniec komplanacyami
 zmnownemi rozdzielone ciągnące się z dawna odieże y teraz Manifest-
 tem czyli przyznaniem swoim zakwestyonowane przywłaszczując
 uwić. Dla czego tenże Dziedzic Krykowiec przeciwko komu wy-
 zey tak onienalzyte y nielegalne biarne Terminu a quo iako
 y inne zmnowne, Podstępne y nieprawne Czynności powtornie Ma-
 nifestuje się =. Reprtestuje się Kł. Chotoniowska Kaszclan
 Buska przeciwko Kł. Potockiemu Podkomorzemu Kł. Kł. iz lubo

JW. Potocki z mocne Komplanacyi Granicznej z J. A. Sangusz-
 kiem Włodą Wotynskę zawarcie zadając, która Dobrom Ome-
 tyncom, Sianę swoją z Krasneńskim, od Rzeki Kropiwny u
 przez Las Czarny Rog Wielki zwany, dalej przez Budyszcza
 do Horodyszczowi Ometynieckiemu, do Dęty Krykowieckiej od
 Kopcza, podług Dokumentów mającym, nie zaś Dobrom
 Krykowcom w wyrażonych miejscach z Sianą Krasniańską
 stykać się niemogącym, szkód przyniosła, Sianę Kryko-
 wiecką przez Jakową Łukę Sobodka, do Trojakich iakoby pięt,
 Krasneńskiego, Kropiwny, y Ometyniec, Czwartą swoją, nie
 daleko Lasu, niby Beresiodoka, który dawna Martynca
 wym nazywa się przytykającą, w Protestacyi swojej wy-
 mienid. Jednak JW. Chodoniowska przewiadczoną będąc
 że Siana Krykowiecka, z Krasneńskim, u kopca niedale-
 ko Rzeki, do Chodyszczowi, płynącej, będącego, od którego
 do Rzeki Kropiwny, Siana Ometyniecka, z Krasneńskim
 a między Łachod y Budnoc z Krykowcami ciągnie się,
 kończy się, y dalej podług prawnych Dowodów, y Czerwikowi-
 ani w szerokości swojej, ani w długości, w Grata wdasne Ome-
 tynieckie postąpić niepowinna. Łuka zaś Sobodka, którą Dwie-
 dzie Krykowiec za znak Granicy swojej bierze, ani w Miey-
 scu, w protestacyi jego wyrażonym, znajduje się, ani, choćby
 była samą tylko allegacją, Dwóch Dziedziców prywatnie między
 sobą graniczących, znacząc trzeciego bez Dokumentu
 y probacyi, konwinkować nie może, wiedząc oraz że Dekret
 Trybunału w Roku 1645, nastąpiony na rozgraniczenie Dobr
 Ometyniec z Krasneńskim, nie zaś z Krykowcami, sprawę na
 Łok odseparując, Sianę Ometyniecką z Krasneńskim, y teraz
 nawet przez Krasneńskie przyznając, ubezpiecza, y że Dęta
 Kropiwny wysię, do Siany Krasniańskiej nigdy nieprzy-
 tykała, ani przytykać powinna, Dukt swój dusznie y
 sprawiedliwie zaczął, y termin a quo, nie zajmując nic
 gruntu Dziedzica Krykowiec, od kopca pomienionego do
 którego pięty Krykowiecka y druga Krasniańska, przycho-
 dzą, prawnie wzięta, o Ważność więc Terminu a quo, Du-
 ktu swego, a zaś nienależnie, Siany Ometynieckiej z Kras-
 neńskim ^{z mianem} zacieranie, y znowe zadanie, tudzież pięty ^{pięty}

piwian'skiej, do Sciany Krasnian'skiej nigdy nieprzychodzącej, bę-
 dnę przyznawanie, niemniej o zamiar znieważenia Kompla-
 nacyi Granicznej, z HX Woiew, Wołyn, zawartej nie Głodom
 Krykowieckim nieuwodzącej, JW. Chodoniowska przeciwko
 Dziedzicowi Krykowiec reprobetuje się. Protestuje się JW.
 Chodoniowska, przeciwko HX Sanguszkowi Woiew, Wołyn
 Dobr Krasnenkiego Dziedzicowi, a nayszczególniej, prze-
 ciwko Urodę Radanowiczowi, znowę znac z Krykowcami ma-
 ięcemu Glenipotentowi, iż mianowicie Urodę Radanowicz
 przeswiadczoneym będąc, że Sciana Dobr Krasnenkiego, z Kry-
 kowcami, miejsce Terminu a quo, przez Dziedzickę Omety-
 niec wziętego, y ufundowanej przez Urząd Podkomorski Kra-
 kowski Jurysdykcji, przechodzić y grątem wdawnym Ome-
 tynieckim, w niz po nad Rzeczkę, przez siebie Mytnicą, czyli
 Wubczą nazwaną, iść niemożie i niepowinno aż do Mogilki
 nadkopanej, którą Tenże Urodę Radanowicz, Kopcem Czerna-
 tym, Scianę iakoby, Krasnianką, z Krykowcami determi-
 nującym, a pierwszym Ometynieckim, w Oświadczeniu swo-
 im Urzędem Podkomorskim, Śmieniem Dziedzica Krasnen-
 kiego, podanym nienależycie mianowad, wiedząc oraz że
 Sciana grątow Ometynieckich z Krasnian'skimi, podług
 Dokumentow dawniej odkopczona, przez Komplanacyę gra-
 niczną, z HX Sanguszkim Woiew, Wołyn, zawartą, urzecz-
 piona została, a podług tejsz Komplanacyi, zacięwszy od
 Dwóch Kopcow, przy Rzecze Kropionie usypanych tu dotę-
 miejsca, na którym teraznieszta dzieje się Kontrowersya cią-
 gnie się, y że Scenia Graniczna, na Mappie przez HX
 Sanguszką, Woiew, Wołyn, podzielona, y podpisana, na sa-
 mym Kopcu, nie daleko rzeki, popod Korodyszcze płynącej
 będącym, z kąd teraz JW. Chodoniowska, Terminum a quo z
 Krykowcami bierze, niechybnie przypada, y za nieprzestę-
 pną Dobr Ometyniec z Krasnenkim granicę, ięć podzielona
 iednak znac znowiejszy się z Krykowcami, zamiast przy-
 znania pięty Krasnian'skiej, która z Krykowiecką do Kop-
 ca wyrażonego, czyli Terminu a quo, Duktu Ometynieckiego
 przychodzi, Scianę Krasnian'ską iakoby daley, po nad-
 Rzeczką Tu Ometyncom ciągnącą się, Kopiec Aktual-
 ny

ny Wywrotem a naostatek czerdaczą Mogiłkę, gdzie uczynił Reten-
cyę Krykowcom Kopcem Czternastym, ostatnim po mimo-
czestką Idźniłość, y dowody byż mienid, zapomniawszy, o
tym, że przy Alkie granicznym, między Ometynicami a
Kropiwną, ekspedycyowanym, ce Remanifekii przeciwko, Dzie-
dzicowi Krykowiec, przez siebie finieniem Jot Woieuł Wołynę
podanym Sianę Krasneńskiego, z Krykowcami zaczęwszy
od grontow Lorniskich, od Wierchowiny Wiazowicy, ~~zaczęli~~
~~zaczęli~~, pewnemi znakami, y Kopcami, pod Korodyszczę tylko O-
metynieckie, niezaś za Korodyszczę, udeterminowaną byż twier-
dzid, O mylną więc przez Urocz. Radanowicza, od Krasneń-
kiego, uczynioną allegacyę, Terminowi a quo, Dziedziczki
Ometyniec, Idźniść podług, Dokumentow, czegtemu, nie uwa-
żać niemożące, tudzież o nię należyte Siany Krasniatiskiey,
z Krykowcami, aż do Mogiłki wyżej wyrażoney, Prożem wda-
nym Ometynieckim, rozciąganie niemniej, ^{do} Lmowę z Krykow-
cami, na szkodę Ometyniec uczynioną, usprawiedliwiając Ter-
minum a Quo, Duktu Swego, W. Chodoniowska prabestwie
się = A od zaczętego Terminu a quo, prowadziła Strona W-
Chodoniowska, między Zachod y Północ, ce Lewey do Omety,
niec a w prawey do Krykowiec grąba zostawiając, y Lary;
Lasem Czarnym, na Dół do Rieczki czyli Potoku, od Północy na
Półdnie płynącego, ate Rieczkę przesiadły, mniając w Lewey
Ręce, Korodyszczę czyli Łamczysko stare, Wadami Cwoienne-
ręce, przez Ludzi Lipowieckich, y innych ze stepow
mi opasane, ce Czasie Cwoien ce Lasach szukających wyra-
bione, przez Polanę Dębiną rzadką, zarostą ołazycejącą, wpra-
wey Ręce Futor y Lasieckę, Olexińską zwane, Strona zaś Obwo-
du pilnująca, ceniła że ta Rieczka, do której Dziedziczka O-
metyniec przyprowadziła, nazywa się Mytnica, a Grąb ten
cały, Lasieckie, Panożeci, Lary, y Dąbrowy nazywaia się
Korodyszczem, y w użycowaniu najdawniejszym nigdy nie
przerwanym, Krykowieckim zostaią, na Futorze zaś y
Ławieczysku Olexińskim, przez Stronę nazwanym, siedział
dawnych Czasow, Olexy Łoddany Krykowiecki, który ypa-
dłszy Korodyszczę, ku Ometynicom miewał swoje Łasieckie
daley zaś tą Samą Polaną idąc, iak najprościej między
Zachod y Północ przyprowadziła, do Mieysca znacznie
wyniosłego, y ołazyłego, ce Prodku Dółek mającego, allegu-
jąc

iąc tę wyniosłość, drugim kopcem ściennym Ometynieckim
 z Krykowcami, Strona zaś Obwodu pilnująca, zaprzecza te
 mu oświadczając, iż to nie jest Kopiec, ale Beczysko z Starych
 Ośmioro Rodziców Krykowieckich, Futurami zdawna nie
 podaleko Horodyszcza mieszkających, y takich Mogilek, niby
 do Kopców podobienstwo mających, kilkadziesiąt w tym
 miejscu znajdować się allegowada. z wyrzucanę Ziemi z
 Łochów, y tam na Łozia kopanych, dodając iż to gręta
 y Lasu w spokojnym czasie używaniu, zdawna do tych
 Czas Krykowieckim zostają, a Dobra Ometyn'a nigdy
 żadnego, w tym miejscu używania niemiała, a od tego
 mianowego Kopca, Lasem Czarnym, na dół do Rzeki
 z Lasów czarnych poczynając się, po pod Horodyszcze pty,
 nącej, którą przeszedłszy jak najprościej, do miejsca także
 wyniosłego, podobienstwo Kopca mającego, którą Wynio-
 stość Kopcem trzecim ściennym, mienią; Strona zaś Ob-
 wodu pilnująca, oświadczając, iż W. Dziedziczka Ometynie-
 cki swoy własnymi Krykowieckimi Lasami, żadney
 kwestyi niepodpadającymi prowadzi, y Wyrót Dława-
 za Kopiec już trzeci, niedłuznie był alleguie. Dalej pro-
 wadziła Strona Dziedziczka Dobra Ometynie, Lasem Czar-
 nym, do Dąbrowy Suchowerek zwanej, y drogi z Omety-
 niec do Łoniszcz idącej, atę drogę na przeciwko Wadku, prze-
 szedłszy, tymże Wadkiem wiodnym tylko miejscu, przerwa-
 nym, od samey drogi poczynającym się, Granicę między Do-
 brami Ometynicami, a Krykowcami, jak Janie Wład Cho-
 łnowska, Kasztel Buska, conosi, oznaczającym, wciąż Dą-
 browę idąc Mogił dwie w Lewej Rze, niepodaleko Wadku
 do Ometyniec zostawiając, aż do Rzeki Suchowerek zwanej
 y Grobelki starey, Stawku Matyjaszowego, Ob Strona Obwodu
 pilnująca zaś oświadczając, iż miejsce Kopcem ściennym mia-
 nowane, nie jest żadnym Kopcem ale Wyrótem Dława-
 za Wadek który Strona wiodąca Granicznym być allegowada
 nie jest żadnym znakiem granicznym, gdyż Dobra Ometyni-
 ce z Dobrami Krykowcami, aby kiedy odgraniczone były
 miały, z Kompartowanych Dokumentów nieokazuje się, Fra-
 ta zaś y Lasu, Kopcem Dukt prowadzi, pierwszy raz do
 piero Dziedziczka Ometyniec kwestyonować zaczyna, bo

te od najdawniejszych Czasów, dotąd w spokojnym Krykowiec
 kim używaniu zostają, y stawek który Strona Matyasowym
 mianuje, jest własny Krykowiecki, po niżej którego w Lewey
 Rze Duktu jest Stawek Łoddanego Krykowieckiego, Denyseń
 ka zwanego, y powyżej są Stawki Łoddanych Krykowiec-
 kich, a tę Rzekę Suchowerch zwaną, przez Grobelkę wspomnia-
 ną, rozewaną, przesiedlają w górę Dębową Suchowerch zwa-
 ną, przez drogę z Ometyniec do Ładarskiej idącą, w Le-
 wą, na Łachod udając się do Lasu Ciemnego, a tym Lasem
 dalej postępując, niedochodząc Rzeki Buzynowatej, pokazy-
 wata w Dukcie miejsce wyniosłe, okrągłe, dodek ziedney Str-
 ny mające, y tę wyniosłość Łopcem Czwartym Piennym-
 bydzi mienią, a od tego Łopca do Rzeki Buzynowatej -
 czyli Romankowej, na której Rzece po Lewey Rze, aż tu O-
 metynicom Stawkow siedm Łoddanych Ometynieckich zda-
 wa zaiętych y niekwestyonowanych, a po prawey nie-
 podaleko tej Rzeki, Futor teraz Buzynowaty, a przedtym Ro-
 mankow zwany, do Krykowiec go zostawiając, y Stawek pod
 tymie Futorem Romankow znajdujące się bydzi mienią -
 z Strony zaś JW. Łotockiego Łodkomorze Koronnego, opowie-
 dziano, iż JW. Driedzińska Ometyniec, Dukt swój prowadzi -
 igratami y Lasami własnymi Krykowieckimi, nigdy w za-
 dney z Ometynicami kwestyi niebędącemi, y Wywrot Dniewa,
 na którego Wierzchodku korzenie z Dniewa, y teraz znajdujące się
 za Łopiec okazuje, na Rzece zaś Buzynowaty y Suchowerchu,
 lubo Stawki różne znajdujące się, ale te są własne Krykowieckie
 przez Łoddanych Krykowieckich zdawna pozaymowane, a dopie-
 ro niedawnemi Czas, przez JW. Chodoniowską, do Ometyniec po-
 zabierane y przywłaszczone zostały, Lasy jednak w używaniu
 Krykowieckim, niesprzecznym zdawna do tych Czas zostają, a -
 Strona Ometyniec, ale w Lewey Rze do Polana, na której niegdy,
 Futor Romankow niewotym miejscu gwałt Wład Wolański wy-
 pasy swoje miewał, w Lesie znajdujące się, ot przez tę Rzekę -
 Buzynowatą zwaną, przechodząc prosto Lasem Ciemnym, od Ła-
 chodu tu Łodudniow, wolna nakłaniając się, y długi przeciąg
 idąc, w prawey ręce przy Dukcie Łach, Trzcinie y inne Dnie-
 wa rodzajne, iak Strona mieni w sobie mające, nazywając go-
 łańską, Orznicową, mieniając, a w samym Dukcie Miasie pięć
 Wyniosłych, y przy niektórych Łodki będące, do Łopcow -
podo

podobieństwo mających, ukazywała, y te miejsca wyniosłości Kop-
 cami Piątym, Szóstym, Siódmym Osmym, y Dziewiątym, Siem-
 nemi między Ometynkami a Krykowcami bydzi allegowała, z
 tamtąd, aż do Wierzchowiny Jaru, Suchy zwanego, y Kamienia
 pomierney wielkości, przy niej na Wierchu leżącego, opowiada-
 iąc, iż w tym miejscu bydo takich Kamieni trzy, na znak
 Siiany Ometynieckiej z Krykowcami położonych z których
 dwa Łoddani Krykowiecy na Boki porzucili, a tylko ten
 jeden został, a od tego Kamienia, prosto w Jar niewielki su-
 chym nazwany, spuszczaąc się, tym Jarem waży na Dół
 za jego położeniem, idąc, aż do wysia Jęgo Jaru, w Rzeczkę
 Tutowirkę, opowiadając, iż w prawey ręce, nad tym Jarem
 znajduje się Korodyszce Krykowieckie, a wsiędłszy Ja-
 rem wspomnianym, w Rzeczkę Tutowirkę, tąż Rzeczką, na
 Dół, z wodą za naturalnemi Ję. obrotami, idąc aż do Gro-
 belki Stawku Rozsochowanego, do którego z prawey Ręki
 Rzeki Lubrynka wpadła, y z rzeczką Tutowirką, łączyda się
 y przy tej grobelce, na Lewym Brzegu, Rzeki Tutowirki
 z Lubrynką łączoney, na przeciwko Samey Grobelki, poka-
 zywała miejsce znacznie wyniosłe, okrągłe, mieniąc go
 bydzi Kopcem, Dziesiątym Siennym, y opowiadada iż
 w Lewey Ręce tego Duku, Łasy Czarne zdawna, do O-
 metyniec należały, w których Dziedzie Ometyniec Łotazie
 palili, y te niedawnem Cięż mianowicie za Łepesji W.
 Łodkomorzeckiego Hronnego, do Krykowiec odebrane zostały, fu-
 dony iednak Ławeczyska Lewady, y Łady różne nazwiska
 mające, Łoddanych Ometynieckich w tejże Stronie Duku,
 zdawna y teraz w spokojnym używaniu zostają, poniżej
 zaś grobelki Rozsochowanego Stawku, wszystkie Stawki są
 Łoddanych Ometynieckich w dane, Strona zaś Obwodu
 pilnująca, zaświadczyda się, iż okazany w prawey Ręce Ładek
 nieczayowa się Ławieka Wierziowa, ale Ławieka, Jęcara Ło-
 danego Krykowieckiego, przed Łat blisko sto, Ławieka y Ła-
 wiecz w tym miejscu mającego, Łopce zaś wszystkie w
 tym miejscu okazane, są ościwiste Wyeroty y Dotki przy
 sobie mają, y te mianowane Łopce, dopiero za Dziedzie-
 twa

twa J.W. Chołoniewskiego, przez Roddanych Ometynieckich - z
 Lniow i pruchniatych y wywrotow Dnieu, Czesia, przysypa-
 niem tych Lniow, y Wywrotow, Liemię Czesia, odeptywa-
 niem, Koni na podobienistwo Kopcow sa poformowane, y te
 sa w Gratach y Lasach niekwetyonowanych Krykowiec-
 lich, w których i Kzaiu od Ometyniec lubo J.W. Chołoniew-
 ski Botacie palib, te iednak palenie i powodow y dobrego za-
 chowania się i J.W. Botockimi, za pozwoleniem Kommissa-
 row Jchcie, bez wiadomosci iednak Dziędzicow następowad.
 a Kamienie i Liemi przez Kaminiartow Niemierowskich
 dla palenia Wapna wydobywane, nie idane na Wapno
 pozostawaty, y te iadnym znakiem granicznym nazwa-
 ne bydi niemoga, na Rzecce ias Futowirka od Futowiry
 Roddanego Krykowieckiego, Futorem w Wierichowinie.
 tej rzeczki iadana siedzącego nazwanej, ku Polanom Lu-
 brynki zwanym do Siedliscia starego Ometyniec, w Duk-
 cie J.W. Dziędzica Krykowiec, okazycanego, ciągnący się
 po wyżej y po niżej znajdując się, Stareki Roddanych Kry-
 kowieckich, Stawki ias y Polany Walyczowe, ku Siedlisku
 Staremu Ometynieckiemu będące. lubo sa w uzywaniu te
 raz Walyczow, Roddanych Ometynieckich, ale ich Spadek Wa-
 lycz pierwej był Roddanym Krykowieckim, y w Krykow-
 cach mieszkał, a potym zwyczajem dawnym Ukrain'skim
 gdy się na mieszkanie do Ometyniec przeniosł, tez Stareki
 y Polany uzywaniem swoim do Ometyniec przywdasiczyl,
 a tym sposobem y inne Stawy i Lewady, przez przenoszenie się
 Roddanych Krykowieckich do Ometyniec, na mieszkanie
 zostaly przywtaszone, Horodyscia Krykowieckiego, w tym
 miejscu gdzie Stona allegowada iadnego niemasz, ale był
 to miejsca z Bud, y Tam Trackich, y Chałup Roddanych
 Krykowieckich, Pasiekami, tam ie iadana siedzących, a Gro-
 belka Rozochowata, dla tego nazwana, ze z Dwóch Rze-
 czek wodę tamuje, ale ta grobelka, iest pracowitego, Tele-
 penka Roddanego Krykowieckiego, A te Rzekki, Futowir-
 ki, od Kopcza mianowanego, do drugiego, za Rzekką po-
 dobnegoz do Kopcza miejsca, iak nayprosciej przeszedłszy
 ce lewey spadek Rzekki Futowirki, ze Stawkami y La-
 vem

sem Czarnym, do Ometynie, a w prawey, Wierchowinę, z Sarekami, y Lasem do Krykowiec zostawiając, w lewą zwrotną, ku południowi nakłaniając się, wciąż Lasem Czarnym, niemadły przeciąg idąc, ukazywała w Dukcie swoim, miejsce dwie okrągłością wyniosłych, podobieństwa do Kopców mających allegując, że te wyniosłości, Kopiec Sedynsty y dwunasty Sienny Dobr Ometynie z Krykowcami, oznaczają, także ukazywała Miejsce, w Dukcie Severynowem, Kisluckami nazywające się, y Drzewo iedne Sabtoni Kislucy, a reszte podobnych Kisluc Poddani Krykowiecy ze wyrabali, allegowała y natym Miejsce Sarska W. Severyna Katińskiego, pod ten Czas Dobr Ometynie Łopsera, stawiała, aż do Sarku na którym wyżej w prawey ręce, ku Wierchowinie ma się znajdować, Kierniczka Kraczkowa zwana, po wyżej której kierując się, Sarska Łopsera, Łolana znajduje się, Strona zaś Obwodu pilnująca, J.W. Dobr Krykowiec Dziedzic, zaświadczył się iż cały Dukt Dobr Ometynie Dziedzicki, Lasami wdałnemi Krykowieckimi, aż do tego miejsca, nigdy niekwestyowanemi, jest prowadzony, a między dwunastą, iakoby okazanemi Kopcami, żadnego prawdziwego nie masz tylko Same Wywroty Drzew, zwyczajnie po Lasach Czarnych znajdujące się miejsce zaś ukazanego Sadu y Sarsczyka, W. Severyna Katińskiego, żadnego podobieństwa do Sadu y Sarsczyka niema, tylko Las zwyczajny Czarny, a Kieckę Sarszową, y Kiernickę, niedusznie iarkiem y Kiernicką Kraczkową, nazywała, a ten Sarek czyli Kieckę Sarszową przesyła, lubo J.W. Chotomierska Kasztel Buska, Dobr Ometynie Dziedzicki, Redukt swój dalej za Kieckę aż do istotney Pięty prowadzić uświadał gdy iednak wieść Michał Kąski, Dobr Mielnikowiec Dziedzic z Gromadą Poddanych Mielnikowieckich przy tym Sarku stanęwszy, w te słowa na Liście podana, Opozycyę uczynił: zapatrując się Na Protestacyę dareniejszych Dziedziców Dobr Mielnikowiec, przy Akcie Granicznym Roku 1747. między Dobrami Ometynkami, a Dobrami

Mielnikowcami y Innemi ekspedycyowanym, zakonnotorewana, tudzie
 na Dokumenta swoje oswiadcza, ze grata od tego Jaru nizcy Kry-
 nicy Kaczkowa zwaney, sa Jego własne Mielnikowieckie, wpraw-
 dzie teraz przez Ometyniec uwywane, w kontrowersyi będące jednak,
 y u tego Jaru pięta Dobr Mielnikowiec y Ometyniec przy sie-
 nie Krykowieckiej, daley do Bięty Osiolopowickiej, z Mielnikowca-
 mi ciągnący się zostaje oddając iż daley prowadzenia Duktu
 Przedzicze Ometyniec niedoszłoli, y iako w Dekret Trybunału w
 Exekucyi teraz będący niewchodził, tak nie jest obligowany, w
 danym swoim, gratem pozwolić prowadzenia Duktu tegoż
 Przedzicze Ometyniec i. y dalszego Duktu prawnemi Brona-
 mi, ze w Dekret niewchodził, prowadzić niedoszłoli, Gneto-
 Pad Urzędow Podkomorskich, niechcąc uwadzać, y przynosić
 szkody gratom ktoreykolwiek Strony, wolne czynienie JW.
 Chotomierski Kasztell Buskiej, z Wiatt Kątskim zostawiewszy, od
 Odalszego Dołączenia, Duktu wstrzymuje się = Protestuje się
 Wiatt Dobr Krykowiec Przedzic, przeciwko Wiatt Chotomier-
 skiej, Dobr Ometyniec, y Wiatt Kątskiemu Dobr Mielnikowiec
 teraznieyszemu Przedzicow, iż a mianowicie Przedziczka O-
 metyniec, nie tylko począwszy od Terminus a quo, Lasami Das-
 browami, Panozguami y Gratami własnymi Krykowieckimi
 nigdy w żadnym sporze niebędącymi, zajmując Horodyszcze
 Krykowieckie, y około tegoż mogły zakopywanym Trupow-
 w Czasie Wojen w tymże Horodyszczu pobitych, pozostałe za
 kopce mianując, potym Watek wśród gratów Krykowieckich
 będący, tudziez miejsca z wywrótow onow, y spruchniałych
 Lniow w Lesie, wynalezione, iako też Horodyszcze Krykowiec
 nie w innym miejscu w gratach Krykowieckich, iakoby znay-
 dujące się mylnie okazując, domieniając Nazwiska Rzeczek
 Tutorow Dolin y Lasiek, nazwiska własne od niepamiętnych
 Czasow, y dotąd mających, w gratach Krykowieckich zostając
 aych, a cując Onym Nazwiska, Rzeczek, Tutorow, Dolin y
 Lasiek, w Gratach do Ometyniec odiętych będących, pozos-
 tatych, do wyrazow Dekretu Trybunału Lubell 1647. Roku.
 między Urodę Russianami, y Krasnonodskim Dobr Krykowiec
 a Urodę Melzkiem, Dobr Ometyniec Przedzicami, zapadłego
 naciągając, podług swojego upodobania, iak jest w allegacy-
 ach

ach iasniey wyrazono, uduarszy się w grata Krykowieckie, do
 środka Gratów Ometynieckich, więcej iak o mile przepomniare
 sy o konstytucyi 1601 Roku. Daninę Urocz: Sarmole Melesz
 kowi, na Bustrynie Omekinę czyli Ometynkę sturaga, utrwier
 dzając, i tą deklaracyą, iż tak Bustrynia niewięcej iak ie
 dno na puł mile gratu rozciągac się powinna. przywłaszcz
 iąc sobie, do Dobr Ometynieck Gratów więcej, iak na pułtorny
 mile wiodłuz, y wsiem tyleż tej Grata Lasu Sianożeci, obwodem
 błędnym nienależycie zajęte, do Dobr Ometynieck przywłasz
 czając aż do miejsca zatamowanego przez Włt. Łąskiego czy
 li raczej Doddanych swoich Dobr Mielnikowiec przez siebie
 pod Imieniem Wł. Łąskiego, za Rewersem tegoż nabytych
 Obwodu swego y Rieczki Słaczowej od Łolany Słaczowej z
 Darona nazywającej się Krykowieckiej, w Niz ku Lubrynkom
 y pod Siedlisko stare Ometynieckie, zwane, w Dukcie Driedzica
 Krykowiec okazywane, ciągnącej się, okazując tam Krynice, do ko
 rey Rieczka Słaczowa poczyna się, y też Rieczkę wraz z Kry
 nicą mylnie Traczkową nazywając Obwód swoy prowadzita
 ale też z morenie z Wł. Łąskim, iakoby Dobr Mielnikowiec przez
 siebie za Rewersem nabytych Driedzicem, czyli raczej przez Doda
 nych swoich Mielnikowieckich, wśród Lasow Krykowieckich
 Gozie Ładna Ładna ani Łigta Gratów Obcych nieprzychodzi
 Gozie raczej dawnieysy Driedzice Mielnikowiec, bądź iakim
 kotwieck używaniem, bądź innym iakowym pretekstem, nieprzy
 tykali, ani Lasow y Gratów tych spokojnie od nieparniętych
 Czasow, do Dobr Krykowiec używanych sobie nieprzywłaszcz
 li, powtarzając przy terminie zajętego, od Wł. Driedzica Krykowiec
 Duktu, zmowność czyli raczej celem przywłaszczania, pod tytu
 łem iakieykotwieck Granicy, bądź Mielnikowieckiej, bądź Omety
 nieckiej, Gratów y Lasow Krykowieckich nienależycą, czynność.
 nad to by Grata do Ometynieck przywłaszczone, rozległe, y
 nad zamiar konstytucyi 1601. Roku, rozciągające się widocznie
 okazane niebydy, gwałtownie y nienależycie Urzedom Podko
 morskim, Polowym, Obwod tenie wyjeżdżającym, y Driedzi
 cowi Krykowiec tegoż Obwodu pilnującemu, acz daley ile
 frontami wdawnemi, błędnego Obwodu, niebraniącemu za
 stąpiwszy Obwód swoy, podstępnie wstrzymać, y daley gra
 tam, przeciągając Lasu, przez Ludzi Ometynieckich, Kryko
 wieckiego oznaczonego, Obwodu, prowadzić siebie niedopuszcita
 Ołd czego Tenie Wł. Driedzic Krykowiec, o nie stałość nie legal
 nego, tegoż Obwodu, y o inne nienależycie, y podstępne wszelkie

Wszelkie czynności zachowując, sobie gdzie z Bratwa należeć be-
 dzie, o to wszystko pełną Czynność, przeciw komu wyżej
 powtórnie protestuję się = Reptestuję się Dziedziczka Ome-
 tynieć przeciwko Jm. Lotockiemu, Dobr Krykowieć Dzedzi-
 cowi, iż Jm. Lotocki, Grąta y Lasy własne Ometynieckie,
 gwałtownie odjęte, niewątpliwą granicą, między Dobra-
 mi Krykowcami a Ometynicami następującą, odróżnione
 do Dobr swoich Krykowieć, wstępując przywłaszczyc, a wie-
 dząc że przez Prawnych dowodów, tak dawniejszych, Ome-
 tynieć Dziedziców, przed Wojną y po wojnie Kozackiej, po-
 znaki w Dukcie okazywane, iako też niegdy Jm. Chotomiew-
 skiego Kasztela Buskiego, nabycie Dobr Krykowieć, przez Jm.
 Lotockich uprzedzające, Onych używanie, ważność tegoż Du-
 ktu, stanowi nie tylko że to używanie iakoby za pozwole-
 niem Kommissarzy, bez wiedzy Jm. Lotockich tracące po-
 mimo, wszelką słusność wnoszą, ale nad to, dla zatarcia Gra-
 nic, Granic Ometynieckich, poczyniły, od Terminu a quo, Du-
 ktu Ometynieckiego, położenie miejsc y Onych Nazwiska,
 w Dukcie wzmiankowanym, okazywane, z prawdą zgodne,
 w allegacyach swoich, przy Tymie Dukcie czynionych odmie-
 niając, a Nazwiskami Bolan y Futorow w Gracie Krykowieć
 kim będących, podług upodobania swego mianując, na przykład
 Bolanę koto Kordysza Ometynieckiego, miejscem Futorow y
 Padyl, Poddanych swoich Krykowieckich, nie zaś Średliskiem
 na którym Ometynianie, dawniej osiedlać chcieli, a przez
 Pana Kasnozielskiego, Dziedzica Krykowieć spędzani bywa-
 li Daley zaś Futor Romanow, teraz Buzynowaty, iakoby
 zimowiska Bydła Jm. Wolaniskiego, Krykowieć Łastacze
 go Łoposora będący, które zimowisko w Jmym miejscu, na
 Dąbrowie Richowech, za ^{nie zaś Ometynieckim} Duktem Ometynieć Dziedzicki-
 w Gracie y teraz Krykowieckim, bywało, Łasickę Starożytną
 Wyszniową, Incarową, Bolanę, Lubrynki od Łat kółko dopie-
 ro odjęte, za darową Krykowiecką, Walyczowce zaś Bolany y
 Prawki, częścią przez niegdy W. Kąskiego, częścią Jm. Cho-
 toniewskiego, w gracie własnym Ometynieckim, Diacowi-
 temu Walyczowi nadane, z prześcieniem Onego z Krykowieć
 do Ometynieć, iakoby przeniesione, a wistocie samey przy-

Krykowcach zostawione opowiedziarszy; Kopye Aktualne zwynio-
 stosci y regularney swojej skrajności za wyroty rozumiane
 być niemogące, we wszystkich Kopcach Piennym Krasnian-
 skim, granice Dobi Krykowiec z Ometynkami oznaczające
 wyrotami; a co najbardziej prowadzi sławę niegdy J.W. Cho-
 łoniewskiego Łasztell Buskiego, iakoby przez niego, to przy-
 wypaniem Ziemi do wyrotów umyślnie poczynionych, to
 obciężaniem koni, dla granicy formowane zostaty, w pro-
 testacyi y allegacyach, swoich, nienależycie y bez dowodów wy-
 razid, a chcąc granicę Dobi Ometyniec z Dobrami Krykow-
 cami; i iako się z Dokumentów komportowanych okazać
 zamierzona y niewątpliwie będąca, nieważyc; konstytucya
 1601. Roku, Putmle, gratu, dla Ometyniec, w każdą Rękę wy-
 znaczającą, wzniesłości swojej, wieleby pod ten Czas zawie-
 rała, w teraźniejszym wieku, interpretować się niemogąca,
 a przez odgraniczenie sąsiada Ometynieckiego, Dobi Kryko-
 wiec Dziedzica, tamtego wieku bliższego, a itak w Mysl-
 Prawodawców, konstytucya, przeznaczoną stanowiących, nad-
 niey celować mogącego, y wieleby wzniesłości Gratu, Ometyn-
 com, na półmle pomienione, pod ten Czas zostawic; należało
 dostateczniey wiedzącego, z Dobrami Ometynkami, uczynione
 zapewne wskutecznioną, a teraz na nowe dla przyczyn w go-
 ne wyrażonych, exekwować się niemogąca, za Model te-
 razniejszego odgraniczenia, po mimo dwa Dekreta Try-
 bunałskie, pierwszy w Roku 1746. drugi w Exekucyi teraz
 będący, Prawem upoważnione, rozgraniczenie Same z Do-
 brami Krykowcami, nie zaś wymiar półmle gratu, naka-
 zujące, biorąc za ledwie Osmą Część, Putmle y to miejsce
 Gratu Ometyniec od Siłany swojej Krykowieckiej, zostawia
 a Grata Łasy Futory, Łolany y Ławczyńska w dasne Ome-
 tynieckie, do Dobi swoich Krykowiec zabiera, Retencya
 zaś, przez Dziedzica Mielnikowiec, Dziedzicze Ometyniec
 na własnym Gracie Ometynieckim, nie należycie wpraw-
 Odzie uczynioną, naganiając, nie tylko że grata do Omety-
 niec, az do Rzeczki Krużkiej należące, po Lewey Ręce Du-
 ltu, Ometynieckiego leżące, za swoje Krykowieckie przy-
 właszcza

cztaszcza, ale nad to J.W. Chotomiewska, Dobr Mielnikowice nie
 nabywająca, a niezadnego do W. Kąskiego Rewersu niemająca,
 o nabycie Mielnikowice, iakoby za Rewersem niedusznie po
 sądza; O ważność więc Duku swego, iako grątem wdawnym
 Ometynieckim prowadzonego, tudzież nieprawne Lasow
 y Grątow do Dobr Krynkowice przywłaszczenie, iako też
 zadane, Dobr Mielnikowice Rewersalne nabycie, usprawie
 bliwiając, tenie Dukt swoy J.W. Chotomiewska reprotestuje
 się. = Protestuje się J.W. Chotomiewska przeciwko W. Kąskie
 mu, Dobr Mielnikowice Dziedzicowi, iż wiedząc Dobrze że
 Grąta Ometynieckie, aż do Rzeki Krużki, nie daleko Jęz
 Wierchowiny ciągną się y tam u teyże Krużki sięga
 Dobr Mielnikowice Łoscie. z tym wszystkim, na miejscu
 gdzie Łasana Dobr Ometynieck z Krynkowcami zachodzi to
 jest u Łaru po rzezy Krawkowej Krynicy, mieniąc tamże
 nienależycie pięte iakoby swoją Mielnikowicką, Dukt J.W.
 Chotomiewskiej, nieprawnie wstrzymać, o nienależytą więc
 retencyą, na wdawnym gracie Ometynieckim uczynioną
 protestuje się. = A po zakończonych Sposobem wyżej opi-
 sanym Obwodach, y zapisanych protestacyach y Represen-
 tacyach, Dalszych kontrowersyi stron, do Sądu swego wnie-
 sionych, wystuchawszy. Ponieważ Obwody stron Obwodach
 na niniejszym Terminie Sądowi swemu okazane, y cały
 Grąta Spory między stronami czyniący, długocią y szerko-
 cią wzlegde, położony Łagorkami Łasami, y Łasostami Ła-
 stawionym, Rzekami y Błotami, w niektórych miejscach do
 przebycia trudny, pod Oczy Sądowni, tak iawnie podpadać
 niemogą, aby rzetelność Onych czyli Probabilitas dla Wielopię-
 tliwych, y przyznaw, przez strony graniczące, ^{z Preiūnie} sobie tłoma-
 czonych, Łatwo rzeznana bydzi mogła. Przeto Sąd Urzędow
 Łodkomorskich, przychylając się do Dekretu Przerwiałnego
 Trybunatu Koronnego, Lubet, w wykonaniu teraz będącego.
 dla Łatwiejszego tych sporow rozpoznania, potrzebne tych
 Grątow, na kartę czyli Mappę Geometryczną, przeniesienie
 uznać, a dla tej określenia, aby strony czyniące, Unwzględ
ometnaw

Geometrow, Przysięgłych lub z nich jednego, wspólnym kosztem
 prowadzili obowiązuje
 w tym miejscu Podpis Urzędu Podkomorskiego Krakowskiego
 w oryginalnym Kłopotym Protokule Znajdując się w te Słowa,
 M. Łanowski Komor Graniczny Krakowski
 Jan Michałowski Komor Graniczny Powiatu Ry-
 tomirskiego pios trzymający

Urząd Podkomorski Graniczny Krakowski, przychylając się do
 Reguły Dekretu Trybunału z którego niniejsza toczy się czyn-
 ność, nakazuje Stronom przeprowadzenie Urzędu Geometrow, dla od-
 rysowania Mapy, między Dobrami Krykowcami y O-
 metyn'cami, którzy to Urząd Geometrowie, lub ieden Urząd Geome-
 tra, wspólnym Stron kosztem prowadzeni, lub prowadzony
 za poprzedzającym Wzajemnym Siebie Obwieszczeniem, wpi-
 nosci Stron, lub zlecenie od nich mających, na Grąz wspo-
 rne będący wyiadać, Dukta Stron Obypwoch, z Wierną Adno-
 tując znakom granicznych, w Duktach okazywanych
 tudzież między Dukcami, y za Dukcami, w Grązach spor-
 nych między Krykowcami y Ometyn'cami, w Manifes-
 tach y allegacyach Stron wspomniane, sposobem Geome-
 trycznym, na Mappe przeniosą. Wnie Ometyn'ce y Kry-
 kowce, wistotney Ich od Dukta odległości podożać, y tak
 urządzoną Mappe, na Termin Njzey wyrazony, z Limity
 przypaść mający, wygotować lub wygotować. Ruszyda Stron
 na J.W. Potocki Podkomorzy Koronny, Dobi Krykowiec Dzie-
 dzie, do Trybunału Koronnego Lubelskiego. Którego ruszemia
 Urząd Podkomorski Krakowski nie dopuszcza.

W tym miejscu Podpis Urzędu Podkomorskiego
 Krakowskiego w oryginalnym Kłopotym
 Protokule Znajdując się w te Słowa,
 M. Łanowski Komornik Graniczny Po-
 jeńcówstwa Krakowskiego.

Urząd

Urząd zaś Podkomorski Łytemiński, w rozroznieniu zdania z Urzędem Podkomorskim Krakowskim, takową Regułę Urzędu Geometrom zostawiać; Który to Urząd Geometrowie, Przysięgli lub z Niek ieden, z ktoreykolwiek Strony sprowadzony, za poprzeczącym, przez iedną drugiey stronie, o Liniach Rychie Geometrow lub iednego, Uwiadomieniem, w Rzytmnosci Stron Obydwóch, lub zlecenie od Niek do pilnowania tego Dzieła mających, Duktów Stron Obydwóch, na niniejszym Lieżdzie Sądowni okazywane, obserwacyę wszelkich miejsc y Uroczysk, na Ziemi znajdujących się, w Duktach y między Duktami wchodzących, a choćby y za Duktami, byleby w Duktach lub Protestacyach wspomniane były zanotować, lub zanotować. Nazwiska Wsiow, tak Ściennie iako y Półnie z sobą stykających się, poblizszych Geometrycznie, a odleglejszych choćby Geograficznie, przez wzmiar Geometryczny, zakresła, lub zakresli. y też Mappe Graniczną, Geometrycznie, we wszystkim iak najsłowniej, według miary y nauki Ziemiomiarstwu, tak aby kresleniem swoim zistota y podzieleniem Ziemi zgadzała się, sporządza, lub sporządzi. y Onę na przyszły da Bogu y Limity przypadające Termin, niżej wyrażony wygotować lub wygotować, y Monom z podpisami Ręk Św. wydadać lub wyda. Monom wit J. W. Chotomiewska, Kasztela Duka, do Sądowni Głównych Trybunatu Koronnego Lubelskiego, od Punktu, nakazanej De lineacji; Wsiow nawinie stykających się, poblizszych Geometrycznie, a dalszych Geograficznie, Sądowni Monom niedopuszcz.

Jan Michałowski Komornik Graniczny Powiatu Łytemińskiego

A ponieważ Dział Geometryczny przydziałowego Czasu dla sporządzenia Mapy wyjąca, przeto Sądowni Urzędów Podkomorskich Krakowskiego y Łytemińskiego, udzielając Czasu do skonczenia Geometrycznej Czynności, wraz z Urzędem Litemińskim Łatyczewskim, dając niniejsze Lieżdowe, z Lezwoleniem Stron Obydwóch do Dnia dwudziestego Maja, w Roku

da Bog przysłym Tysiąc Siedmset Osmdziesiątym drugim
przypadającego, z wolnym sprowadzeniem Imnych Sędow
lub Urzędow, w Dekrecie Trybunału wyrażonych - Odracza
y Limituje, zachowując Prodom Termin, Prawienia się
zawity Mocą Dnia Miniejszego.

w tym miejscu podpis Urzędu Podkomorz Krakowskiego
w oryginalnym Księgach Protokółu znajduje się w te
Sędwa. M. Łanowski Komor, Jan Krakowski
Jan Michałowski Komornik Powiatu Łyżmiej
w tym miejscu podpis Urzędu Ziemi Łatycauskiego
w oryginalnym Protokółu znajduje się w te Sędwa
Franciszek Klawery Omiński Komor, Ziemi Łatycauskiego

Miedzy Dobrami Wsią Kaleriskie Ww y
Ww Kaleriskich, y Imnych Dziedzicznymi z jednej
a Dobrami Wsią Lubowszczyzną W. Andrzeja
Dubrawskiego Sędziego Grodzkiego Łyż-
mierskiego, Dziedzicznymi z Drugiej Strony
y Finalny Graniczny Dekret.

Dziato się na Froncie wsporze będącym, Miedzy
Dobrami Wsią Kaleriskie Ww y Ww Kaleriskich
y Imnych Dziedzicznymi z jednej a Dobrami Wsią
Lubowszczyzną W. Andrzeja Dubrawskiego Sędziego
Grodzkiego Łyżmierz. także Dziedzicznymi z drugiej
Strony, Przy Dzięcie Tyli Piernie Dobr Wsi Korbaczow
do Dobr Wsi Chodakow, Ww y Ww Chodakowskich
Dziedzicznych należących, na Błocie między Termito-
brami podzielonym przy wysui Przeczki Berdyckiej
iako Dziedzice Kaleriskiego alleguia, w Przeczce
Mowstow z kąd Dziedzice Kaleriskiego, obwodowej
w Roku przeszłym zaczęli. Dnia Pierwszego
Października Roku Tysiąc Siedmset Osmdzie-
siątego Pierwszego.

W Łyżmierz

W Szytomnosci u w y ulr, Mikolaja Lalewskiego, Podsekcia
Liem Owruckiego Pawla Michadowskiego Podsekcia Betzkiego Barto-
miego Wiercińskiego Stanisława Wolanńskiego Stanisława Dew-
rakowskiego Franciszka Meleszowskiego, Wawrzynia Lisowskiego y
Innych wielu na ten Akt razney Kondycyi Ludzi zgromadzonych
Niemiecy Generada Wojnego Opatrznego Łukasza Kinyłowicza Akt
Niniejszy Przywodzącego.

Urzędy: Podkomor Drah we dwóch Osobach y Liem we dwóch o-
sobach Komor Powiatu Lutomir Liazdowe na wezwanie Braune
Stron. Obydwoch, za okazaniem Dekretu Liem Lutomir Między
Stronami na Akcie y w Komparacyi wyrażonemi Dnia 27. O-
stobris Roku 1778. w Lutomieru na Kadercy po S. Franciszku
Serafickim zapadłego, Niemiecy Limit Bieciu a wszczegulności
ostatniey Roku teraźniejszego 1781. Dnia 20. Maia przez urząd
swoy uczynionej Termin Liazdu Niniejszego do Dnia Dzisiey-
szego na Akcie wyrażonego odraczającego na Front w Sporze be-
dzący ziadawszy, Jurysdykcyą Swoią Sądową niuwodzącą Bra-
wom, y Własności Frontow ziadney Strony ufundowali, y Wojne-
mu Sądowi Swoemu Obecnemu, ze wszelkim bezpieczeństwem
obwodzić, a dla zmiatającego się ku Zachodowi Stronca na Dzien
Jutrzeyszy Odwodzić rozkazali; a nazajutrz to jest Dnia drugiego Dai-
dzienika, też Jurysdykcyą otworzywszy y Wojnemu przywodzić roz-
kazawszy, Strony dopisania Komparacyi zobowiązań na którym
Terminie urodz Alexander Strzy Bazyli Synowie Łupscy Jakób
Jan, Alexander, Jan, Stefan, Michał, Jan, y Stefan, Tymoszenkowic
Jan y tegoż Imienia Jan Jeskiewiczowie Kalenicy, Bazyli Konstan-
ty Chodakowscy, Andrzej Olzewski, y Inni Dziedzice y Posesoro-
wie, Dobr Wsi Kaleniskich Powodowie y Pozwani przez ulr Alexan-
dra Łupskiego Kaleniskiego iednego z Powodow y Pozwanych swym
y Innych Imieniem oczuwisto, W Mikolay Bizarz Grodzki Lutomirski
y Jakób Regent Liem Kiiowski Bracia między sobą rodzeni Jes-
kiewiczowie Kalenicy, Powodowie przez W. Jakoba Kaleniskiego Re-
genta Liem Kiiowskiego swym y Brata swego Imieniem ocze-
wisto, a W. Andrzej Dubrawski, Sędzia Grodzki Lutomir Dobr Lu-
bowszczyzny Dziedzic, Pozwany y Powod oczuwisto, ulr Jan Dubraw-
ski, Skarbnik Smoleń Jakób Niedaszukowski, tegoż Imienia Ła-
leski, Andrzej Wirowski Piotr Wykowski, Roch Sobieszczanski Po-
wodowie przez urodz Jana Dubrawskiego Skarbnika Smoleńskiego
swym y Innych Imieniem oczuwisto, Urz, Benedykt, Stefan y Piotr
Medynowie na Aktorata tegoż W. Sędziego Grodzkiego Lutomirskiego
Pozwani przez ulr Piotra Medynę iednego z Pozwanych swym
y Innych Imieniem oczuwisto, ulr, Jan Michał Jozef Kalenicy
Synowie urodz alexandra Łupskiego Kaleniskiego Pozwani przez

Urodz
ulr

Urodz. Alexandra Lupskiego Kaleriskiego Ojca swego Urodz. Leon, Semen
 y Hrehory nestratenki Chodakowsky, Piotr y Teodor Lewkowscy, Dobr
 Wsi Herbaczow Dziehdice y Popesowowie Jan, Alexander Burgra-
 bia Grodzki Kowalski, Samuel Teodor Dawid, Daniel Stefan, Pawel
 Jan Jakub Malkiewicz, Michal Oyciec Jan Syn, Wmuczhowie
 Michal Oyciec, Samuel Syn Janenki, Piotr, Stefan, Sylwester, Jozef
 y Leon Kuleszenki Dawet y Teodor Ormaczynski, Jan Carenko,
 Jan y Tomasz Malkiewicz Antoni Katenko Chodakowsky, Przy-
 pozwani przez W. Alexandra Malkiewicza Chodakowskiego Bur-
 grabiego Grodzkiego Kowalskiego, oczuwisto, Urodz. Stefan Jan Bar-
 zyl, Jakob y Eliasz Przegalimscy, Bazyl Moszkowski Jan Mi-
 chal Samuel Antoni y Jan Potopalsky Daniel y Stefan Jas-
 czenkowie, Antoni y Bazyl Kryszenkowie Alexander y Maury
 Romanenkowie Dydkowsky Andrzej Jakob Nicefor y Andrzej Ru-
 galowie Lawadzy, Dobr Chodakow Dziehdice y Popesowowie
 Przypozwani przez Urodz. Samuela Potopalskiego, jednego z Przypa-
 zwanych, Swym y Innym Imieniem, oczuwisto, Urodz. Jozef Siku-
 ratowski, przypozwany przez Jozefa W. Damian z Rokrzye Mie-
 cznik Pieradzki Oyciec y Felix Syn Sagowsky Przypozwani przez
 Urodz. Andrzeja Wirowskiego, W. Stanislaw Wojnarowski, Jozef Mirchuk
 Dobr Wsi Szemigroda czyli Bahymowicz Dziehdice Przypozwa-
 ny, przez Urodz. Fabiana Twarowskiego, Urodz. Piotr Teodor Andrzej
 Michal Nicefor, Eliasz Jozachym, Kowale Zakusidowie Powo-
 dowie y Pozwani przez Urodz. Teodora Kozę Zakusita Jednego z
 Powodow y Pozwanych swym i Innym Imieniem oczuwisto
 Urodz. Hrehory Samuel y Michal Kizilenkowie Chodakowsky
 Dobr Czesci Kaleriskich Dziehdice Powodowie y Pozwani przez
 Urodz. Hrehorego Chodakowskiego, swym y Innym Imieniem
 oczuwisto, Urodz. Michal Staborski; przypowiadający się, oczuwisto,
 Urodz. Jan Andrzej Kowale Zakusidowie przypowiadający
 się przez Urodz. Jana Zakusite, Swym y Brata swego Jozef-
 niem oczuwisto: Urodz. Marcin Brokoperko, Kaleriski przypowia-
 dający się, oczuwisto, Urodz. Lukasz Dujko, Kaleriski; przy-
 powiadający się, oczuwisto, Urodz. Jeremiasz Suprunenko,
 Chodakowski; przypowiadający się, oczuwisto, W.W. Pawel
 Piotr dwoyga Imion Korytowski; Major Regimentu Biesze-
 go Ostrogskiego y Magdalena z Szepkowskich Biersowskiego
 niegdz W. Stanislaw Baczynski, Chorążego Lytomini
 powtornego za Madziństwa Jozef W. Korytowski Kory-
 towsy, Malzakowie Dobr Wsi Liplan Dozywotni Popeso-
 rowie

rowie Przypozwani przez Urodę Tomasza Lotędkowskiego Urodę
 Bazyli Oycie Gregorz Syn Jaskiewiczowie Kalenscy, przypo-
 wiadające się przez Urodę Gregorza Kaleniskiego swym y Oycu
 Swego Imieniem oświadczają, stawili się, y Spory Grażne między
 Oby Sobą mieli, których Sąd Urzędow Rodkomor wystuchaw-
 szy Ponieważ Działami Liazdowemi Dwoma R. 1779. y
 R. 1781. przez Urząd Rodkomorski Liazdowy, odprawionemi De-
 lineacya Mappy przez Urodę Geometrow, Przysięgłych Stronom
 jest polecena. Brzeto Sąd przychylając się, do tychże Dział Liaz-
 dowych, wyzwy wyrazonych, nakazuje aby Strony Obie, władu-
 syc uzczyrzeniu Onym Mappy przez Urodę Geometrow przysięgłych
 odrysowane y podpisane w Sądzie swoim złożyli; ato natychmiast.
 A ponieważ W. Dubrawski Sędzia Grod Lytomir Mappe, Strony
 swojej przez Urodę Maraczynskiego Geometre Przysięgłego odryso-
 wana, y podpisana, pokłada a Ww y Ulnę, Kalenscy y Imi
 Dobr Wsi Kaleniskiego Działcie y Pospesowicie Mappe, z Sw-
 iey Strony przez Urodę Dachowskiego, Przysięgłego Geometre, iż po-
 części niedokończoną, w Sądzie swoim okazałszy pozwolenia sta-
 su. Na dokonczenu tej Mappy, do trzech Dni dopraszając się na
 w y W. Dubrawski Sędzia Grodki Litz zerwała, Brzeto Sąd Przychy-
 lając się, do ządania Strony Dowodowej a zerwolenia Strony Do-
 zwanej Czasu do Trzech Dni Na dokonczenu Mappy Wład y
 Urodę Dobr Kaleniskiego Działcom dozwała y Sprawę, Przysię-
 palną, wprowadzając nakazuje a wprowadzeniu Dalszych Sporow
 Stron wystuchawszy Lubo Ww y Ulnę, Kalenscy y Imi Dobr
 Wsi Kaleniskie Działcie y Pospesowicie zapatrzawszy się, na Dzia-
 ł Liazdowe w Roku Terazniczym 1781. pod dniem 20. Maja
 wykonane. Iż tym Kontynuacya czyli dociągnięcie Duktu w
 Roku 1779. niedokończonego W. Dubrawskiemu Sędziemu Grod
 Lytomir było pozwolone poprawienia per quem Duktu Swego
 ządając, gdy iednak W. Dubrawski Sędzia Grod Lytomir Dukt
 swój nie od Czudzey, Biety, ale pod Ogrodami Dobr Wsi Ka-
 leniskie w Roku przeszłym 1779. Terminum a quo zaczawszy
 do Biety Dobr Wsi Chodakow, ad quem doprowadził a Dopiero
 na powtornym Terminie dokonczenie Duktu Swego, a Ter-
 minum a quo pod Ogrodami Dobr Kaleniskich zaczawszy aż
 do Biety Dobr Wsiow Siplan y Bahrnowicz czyli Szemni-
 groda, na przeszłym Działcie w Roku Terazniczym pod dniem
 20. Maja odprawionym Prawidłowie zyskał a Ww y Ulnę
 Kalenscy, na przeszłym Roku 1779. Działcie Dukt swój od
 Biety Dobr Sajrudzkich Wsi Chodakow, zaczawszy cały y
 zupełny,

zupełny aż do Bity Dobr. Także wsiow Sędzijskich Liplan y Bar-
 mynowicz byli Strzemigroda doprowadzili, y tam z przyzna-
 niem Sienników zakończyli, a na niniejszym Terminie nie
 stuzmie poprawienia tegoż Duktu prawom skazanego y opi-
 sanego żądają, przeto przychylając się do sprawiedliwości nie
 może pretendować poprawienia Duktu swego W. W. y U. W. Kaleriskich
 uznać. Appellowali W. W. y U. W. Kaleriskay do są-
 dow Głównych Trybunałów Koron Lubelsk, Sąd ten Appellacyi nie-
 dopuścił. Manifestowali się, W. W. y U. W. Kaleriskay Sąd z
 Stroną Rozwaną, Remanifestował się; Ponieważ zaś Inkwiz-
 ycyę w Roku Przeszłym 1779. tylko na Dukt Sienowsay W.
 Dubrawskiego Sędziego Grodzkiego Lytomir w Roku tymże 1779. po-
 koniec Ogrodow Dobr. Wsi Kaleriskie zaczęły po pod Ogru-
 dami Też wsi prowadzonym, a u Bity Dobr. Wsi Chodakow
 zakończonym, są, wyprawdzone a zaś na Dukt w Roku Te-
 razniejszym 1781. powrotnie pod Ogrudem W. Kaleriskiego
 Sędziego Grodzkiego Lytomir zaczęły po pod Uroczyskiem Kormą
 prowadzonym, a przy Bitych Liplaniskich, y Barmynowickich
 czyli Strzemigrodzkich, zakończonym, jeszcze niewyprowadzonym
 W. Dubrawski Sędzia Grodzki Lytomir byż w wsi y wypra-
 wdzenia powrotnych na Dukt swoy Inkwizycyi w sądzie
 swoim domaga się, przeto Sąd przychylając się do stuzmiej
 Inkwizycyi, na powtorny Dukt Temuz W. Dubrawskiemu
 z Sześciu Świadkow dozwala; Appellowała Strona Powodo-
 wa Dziedzice Dobr. Wsi Kaleriskie do Sądow Głównych
 Trybunałów Koron Lubelsk Sąd ten Appellacyi nie dopuścił, Manifesto-
 wada się, zaś Strona Powodoowa Sąd się, też z Stroną Rozwa-
 ną, Remanifestował. Leby zaś równość Świadkow, z Obojcy
 Strony zachowana była, przeto W. W. y U. W. Kaleriskim z sze-
 ściu Świadkow na Odwod przeciwko Powrotnemu W. Dubraw-
 skiego Sędziego Grodzkiego Lytomir Duktowi Sąd Inkwizycyi
 dozwala, Nakazuje aby Strony Obie Pytania, y Odpowia-
 dzi, tudzież Regestr Świadkow spisali podpisali, y wzaiem-
 nie sobie komunikowali; ato Natychmiast. A Ponieważ
 to wszystko, dopełnili, przeto zadosyć w tym Punkcie
 Strony czynić uznawszy do Słuchania Inkwizycyi, przystę-
 puie, których z przywoitą, Uroczystością, wystuchawszy, po-
 trzeba byż zaprzysiężenie tychże Inkwizycyi, na mienię-
 cie Świadkow, przez Strony Obie uznać, a Ponieważ
 W. Dubrawski Sędzia Grodzki Lytomirski, swoim, a W. W.
 Alexander Łupski Kaleriski, swoim y Innym, wśród Daw-
 dycow y Posesorow Dobr. Wsi Kaleriskie Imieniem

wyznaczony

zwyczajną Rotą, zaprzysięgli, Brzeto Sąd Urzędow Podkomorskich
 zadosyć czynić uznawszy potrzebne być położenie Mapy z
 Strony Wł. y Ulr. Kaleriskich uznaię. Apomieważ podobni
 Dopetnio wyrok Sąd Swoego w tym Punkcie położenia Mapy
 Strony, Obie Oradzisz, do weryfikacyi Tychże Mapy przystę-
 pnie które zpołożeniem Miejsca na Gruncie z weryfikowaw-
 szy lubo te Mapy obydwie zpołożeniem Istotnym na Tie-
 mi Gruntu wsporze będącego zgadzają się gdy jednak na
 Mapie z Strony W. Dubrawskiego Sędziego Grodz. Lutomir
 położony Dukt powiatowy W. Dubrawskiego niepodług oka-
 zanego na Liardzie pod Dniem 20. Maja Roku terażmiej-
 szego 1701. odprawionym Obwod. do Błota Łatażnego iak
 naprosiły do Miejsca Grunc. Driedzie Kaleriskie Dukta swój
 zakończyli, y Sam W. Dubrawski Sędzia Grodzki Lutomirski
 ad quem determinował, ale przez Błoto iedne zatażne dru-
 gie Ławstie Grontami Kaleriskimi a nakoniec Siplarskie
 mi oprowadzony a dopiero do Miejsca Termini ad quem Du-
 ktu Wł. y Ulr. Kaleriskich nad Opis Liardowy, wgorze
 wytknięty, doprowadzony bydz się okazuje, Niemniej nurt
 czyli Koryto, iakoby Rzeczki Mowostwy przed Wpiciem Rzecz-
 ki Normy, z Brawcy Ręki przychodzący iakoby istotne na
 Mapie Tęże jest zakresłony, aten tylko w Łasku Czarnym
 pod Normą, Uroczykiem w matym Przeciagu, y w Łozach
 przy Wpiciu Rzeczki Normy Smuchowina niewielka wi-
 dzieć się daie. Brzeto Sąd Mapę z Strony Wł. y Ulr. Kaleriskich
 położoną iako w Mioczym nienaganną
 podpisem Swoim utwierdza; A za Mapę z Strony W.
 Dubrawskiego Sędziego Grodzkiego Lutomir. położoną, w
 Punktach wyżej wyrazonych, naganną, potrzebna
 bydz poprawy uznaię, y nakazuje, aby W. Dubrawski Sę-
 dzia Grodzki Lutomir Tęż Ur. Moracyński Geometrę
 sprowadził y Senną Dukta, z Opistem Dzieła Liardowego zga-
 dzającą się, od Błota Łatażnego aż do Termini ad quem
 Przy Brzach Siplarskiej y Bahynowskiej czyli Łoz-
 migrodzkiej, przez Obie Strony zgodnego tudzież nurt
 czyli Koryto, Rzeczki w Łasku tylko Czarnym, pod Uroczy-
 kiem Normą, y Smuchowiną, w Łozach przy Wpiciu Rze-
 ki Normy położyć wystarać się, y z temi Obowiązkami
 Sąd tę Mapę, podpisami Ręk swoich approbuię

Apellował

Apellować W Dubrawski Sędzia Grodzki Lutomski do Sa-
 dow Głównych Trybun Koron Lubelski względem nakazania pa-
 prawienia Mapy do Grontów stykających się Kaleriskich Nowakow-
 skich Szemigrodzkich Liplańskich do których Lubowiszczyna
 nieprzypiera Sąd tej apellacyi niedopuszcz Manifestował się
 W Dubrawski Sąd też wraz z Proszą Dowodową Remani-
 festował się. Dależych zaś Sporów Stron wystuchawdy potrze-
 bne bydl złozenie Inkwizycyi przez Strony obie na Drezdnie
 dotowym Terminie pod dniem 22. Października Roku 1779 wy-
 prowadzonych y zaprzysiężonych Sąd uznał o to natychmiast
^{z Proszą Dowodową} ~~z Proszą Dowodową~~ ^{z Proszą Dowodową} ~~z Proszą Dowodową~~
 et ponieważ wedle dwóch Protokółów zaprzysiężonych złożył Cy-
 tania Sychte iako y na niniejszym Terminie wyprowadzo-
 nych Inkwizycyi Sąd Urzędow Podkomor przystąpił ktem
 przeczytawdy y głęboką uwagą przez wszystkie Okoliczności
 zważawdy Niemniej z Rozłożeniem Miejsca y z Dokument-
 =tami przez Strony złożonemi postarawdy = Ponieważ Strony o-
 bie na Mocy złożonych w Sądzie swoim Obszerne Summary-
 uszami Opisanych Dokumentów, iako to Prosa Dowodowa y
 Rozwana W W y Ulr Kalersey y Inni Doh Wsi Kaleriskie
 Dzierżie y Posesowowie Dekretów Trybunał Koron Lubelski
 D Pierwszego na województwie Prąd Roku 1616 Dnia 26. Augusta
 Między Diezną Joachymową Korecką Panią Anną Chodkiewicz-
 czową y Uczestnikami Jej Ulr Kaleriskimi y Innymi z
 iedney a Ulr Chodakowskimi y Uczestnikami Jej zdrugiej
 Strony w sprawie zabrania Grontów własnych Kaleriskich
 to jest Ostrowa Książonimskiego y Zawilia, Rozciągający
 się Rzeki Kruchówki aż po granice Batynowoskich; Dru-
 giego R^u 1617 Dnia 19. Aprilis Tamże Między Ulr, Hieronym
 Liplańskim z iedney a tąż Diezną Anną, Chodkiewicz-
 czową Joachymową Korecką y Uczestnikami Jej, Kaleri-
 skimi y Innymi zdrugiej Strony w sprawie Zabrania Gr-
 tow, Liplańskich od Grontów Chodakowskich, y Kaleriskich
 U leżących przez Rzekę Kruchówkę y Książonimską, W-
 kę do Rzeki Zerkławy Strony Książonimskiej y Zawil-
 tie. Trzeciego, Roku y Dnia tegoż Tamże Między Sąd, Ulr
 Joachymową Korecką Anną Chodkiewiczową y Ulr
 Kaleriskimi y Innymi Uczestnikami z iedney a Ulr
 Chodakowskimi y Innymi Jej Uczestnikami z Dru-
 giej

gdy Strony w sprawie zabrania wielkiej Części Gruntów
do Siódmu Kaleriskiego należących, iako to Ostrowa Kma-
zionniskiego y Lawitla, poczęwszy od Rieży Rzecki Kru-
howki aż po granice Bahrynnowskich, ferowanych. Gra-
nicy R. 1617. Dnia 24. Marca Między Dobrami Udan-
wem teraz Lubowiszczyzną zwanemi y Nowakami, w.
Stefana Niemirycza Dziudzielnemi z Jedney a Dobra-
mi Chodałowiszczyzną Ulr Chodałowskich Dziudzi-
elnemi z drugiej Strony następiłoney przez W. Stefana Ni-
mirycza y Przyaciół Jego podpisaney a do Księcy Jm. &
Lytom. Roku 1741. Dnia 28. Febr. w sposób Obłaty wnie-
sioney którą Dobra wspomniane wzmiankując w niektó-
rych Miejskach Rzeckę Mocztwą ograniczone zostały.
Poczęszy Bieruszą przez Woźnego Roku tegoż Dnia 22. Kwe-
tnia w Grodzie Lytom. zeznaną którą po ograniczeniu wy-
zey wspomnianym Dobra Nowakow y Udanowa teraz
Lubowiszczyzny, z Dobrami Chodałkami Grunta Ostrow
Labołocki zwane w Poczęszy Ulr Chodałowskich podane
zostały. Drugą Poczęszy Rokutegoż Dnia 15. Julii tamże
przez Woźnego zeznaną którą Woźny ze Szlachta Grunta
Kaleriskie poczęwszy od Rzecki Kruhowki, do Kneżomys-
szcz Lu Ładażnemu Plotu, a od Ładażnego
Plotu Lawitla do Ostatniego Kopcza od Dobra Chodałow
y Liplan wypanego w Poczęszy za przysądzeniem De-
kretow Trybunału y Grodzkich Kłowskiich podał uczy-
nieniem Hrabi y Naucow Nowych na Drzewach,
Rellaui Woźnego Roku y Dnia tegoż tamże o uczynie-
niu dosyć Dekretom Trybunału y Grod. Kłowskim przez
Ulra Chodałowskich y Liplaniskich w oddaniu Gruntow
Kaleriskich wdawnych, poczęwszy od Rieży Rzecki Kruhow-
ki, aż do drugiej Rieży w Rzeckę Jereblawę po granicę
Bahrynnowską zeznaney, Granicy Między Ulr Hrebowym
Liplaniskim, od Dobra Jego Liplan ziedney, a Ulr Ka-
leriskiem Chodałowskiem, y Rieży Armie Chodka
wiczowem Korceką od Dobra Ulr Chodałow y Kaleriskie-
go Dziudzielnich Roku 1620. Dnia 20. Decem. w Li-
planach spisanej przed Aktami Lennskiem Kłowe

skiem

skiem Rok 1623. Dnia 12. Octobris przyznany a' nakoniec
do Ksiąg Grodzkich Lytom Rok 1777. Dnia 8. Januar w spo-
sob Oblaty, wniezionej która, Dobra Kaleriskie od Dobr
Liplan poczynny od Rzecki Jerehlawy aż do Riezy Rzusa
Ki Kruhewki ograniczone, y kopcami oznaczone zostały. De-
krete Polubownego między Ulr Kaleriskimi y Dobrami
Ich wsia Kaleriskie ziedney, a Ulr Chodakowskiemi y Do-
brami Ich Chodakami zdrugiej Strony w Kaleriskich Ro-
ku 1622. Dnia 20. Julii następnego, a do Ksiąg Grodzkich
Kioowskich Roku 1691. Dnia 30. Augusta w sposob Obla-
ty podanego którym Dobra Kaleriskie od Dobr Choda-
kow ograniczone zostały. Wziąwszy Granice od Stowy do
Kopca pierszego, nad Rzecką Mowstwą, na Stocie zasy-
panego, po koniec Rzecki Berdyzki, aż do Frontow Li-
planiskich, y Obychodowskich. Komplanacyi Roku 1629.
Dnia 24. Julii w Kaleriskich, między Ulr. Jeskiewicza-
mi Kaleriskimi ziedney a Ulr. Afionkami Kaleri-
skimi y Riezną, Lymia, Lauwina, z Korca Janową, Ab-
brychtową, Radziwiltową na Kieku y Riezną, Wisznowie-
czą zdrugiej Strony, spisany, a do Ksiąg Grodzkich Owruckich
Roku 1729. Dnia 23. Julii a zaś do Ksiąg Grodzkich Lytom
Dnia 8. Januar Roku 1777. w sposob Oblaty podanej z
odłożeniem zgodnym, Terminu z Dekretow dwóch Litem
Kioowskiego, w Sprawie Rozdziadu Dobr Kaleriszczym
przypadającego, Lapisu Dziadowego wraz z odgranicze-
niem Roku 1630. Dnia 27. Febr w Kaleriskim między
Stronami spisanego, a' do Ksiąg Grodzkich Lyt-
tom Rok tegoż Dnia 11. Maja przez Oblatę wnie-
sionego, którym Rozdział Dobr Wsi Kaleriskie zaraz
Kopcami oznaczony zaczyna się od Rzecki Mowstwy
y Granicy W. Stefana Niemirycza Podkomorzego
Kioowskiego, Ulanowskiej y od Dęba Wielkiego Dant-
nego, nad Rzecką, stojącego w którym Fran za-
sieczona, y Kopiec wielki zaraz zasypano. Manifestu
Rok 1636. Dnia 15. Januar w Litem Kioowskim, od Ulr
Bahrynowskich przeciwko W. Jeremu Niemiryczo-
wi

wi o sprzeżeniu się zapisowi Seemu, względem uczynienia fra-
 mie, Dobr Bahynowicz od Dobr Nowakow y Lubowyszczyny
 zamieszonego; Działu Dobr wsi Chodakow Roku 1630. Dnia
 13. Maja, w Chodakach między Ulr Michałem Korni-
 Hryhorym, Romanem y Jozypem Markianowiczami Cho-
 dakowskiemi, y Innemi z Jedney a W. Jerzym Niemni-
 czem, y Innemi z drugiej a Lotemkami. Ulr Semena
 Waczowicza, Chodakowskiego, tudzież Kirykiem Bohdanem
 y Hryhorym Dymidowiczami Chodakowskiemi Niemni-
 czem Chorazym Kioowskim z trzeciej Strony, spisanego a do
 Książ najprzód Litem Kioowskich Roku 1644. Dnia 17. Junii po-
 tym do Książ Litem Litywskich Roku 1779. Dnia 10. Wris w sposob O-
 blaty podanego, którym ze Działu Dobr wsi Chodakow od Rzecz-
 ki Berdyecz y Granicy Ulr Kaleriskich zaczyna się wspomi-
 naj; Także Działu drugiego, Roku 1642. Dnia piątego Lutego
 w Chodakach, między Ulr Chodakowskiemi, Andrzeiem Gowa-
 rzyskim Komor Gran Kioowskim Zaharyaszem Jaiuwskim y
 Innemi spisanego, w Roku 1643. Dnia 16. Junii, przed Akta-
 mi Litem Kioowskimi, przyznanego, a zaś Roku 1726. Dnia
 drugiego Januar do Książ Grodzkich Owruckich w sposob Ob-
 laty podanego, którym Strony wyżej wyrażone, Czwartą, Czwartą
 Dobr wsi Chodakow dzieląc się Rzeczkę Mowstow, czyli Chodakow-
 kę wzmiarkując; Kontraktu Resignationis Roku 1736. Dnia 11.
 Septemr między wew. Czapowskiemi, Malczakami z jedney a W. W.
 Macowiczami Czest Czercowr Malczakami z drugiej Strony o
 Dobra wsi Dylany, nad Rzeczkę Mowstow, leżące zawartego;
 Manifestow pięć pierwszy Roku 1761. Dnia 11. Julii w Grodzie
 Owruckim Drugi Roku 1775. Dnia 21. Octobr Trzeci dnia Siódme-
 go, Augustu, Czwartu dnia 14. Septemr Piąty dnia 19. Septemr
 w Roku 1770. w Grodzie Litywskim opzywotaszczenie y pokoszenie
 Panozei, na Grantach własnych Kaleriskich y do Dobr Lubow-
 szczyzny, zabranie tudzież zagrobowanie bydła roznego rodza-
 wu, y zabieranie Sian z Grantow y Panozei własnych Kaleri-
 skich Niemni- pokopania rowow y osuszenia Rzeczki Mow-
 stow, od wew y Ulr Kaleriskich, y Innym Dobr wsi Kaleri-
 skie Dziedzicow y Pospesowce, przeciwko W. Andreiowi Du-
 browskiemu, Sędziemu Grode Litywskiemu Dobr wsi Lubow-
 szczyzny, Dziedzicowi y Innym, poezynionych, Na koniec
 Dekretu

Dekretu Grodzkiego Tytomir Roku 1770. Dnia 5. Augusti Między
 temiz Stronami w Sądzie Suprem z przeczytanych Inkwir-
 zycji ferowanego, w którym te Rzeczka Mowstowa, mied-
 ziem Blota przed pokupaniem Rowow plynęła i dopiero
 przez Rowy wspomniane, Tywotok prawdziwy, Rzecz-
 ki Mowstowy został zatrawiony, N ze po tej Rzeczce mied-
 ziem Blota szerokiego, plynęła, Dzielnie Dobi Wsi
 Kaleriskiego Sianożęci używali, z Inkwizycji pod ten czas
 czytanych iawnie dowody. = Strona zaś Rowama, W. Ro-
 wodorowa W. Andrzej Dubrawski Sędzia Grodzki Tyto-
 mir Dobi Wsi Lubowiszczyny Dzielnie z Strony swo-
 nej Dokumentow takowych, Jest Dekretu Polubo-
 rowego, Roku 1622. dnia 28. Kwie w Kaleriskich mied-
 zych Włr Chodakowskich, Dobi Wsi Chodakow Dziel-
 nicami z jednej a Włr Kaleriskimi, Dobi Wsi Kaler-
 iskiego Dzielnicami z drugiej Strony zapadłego Dobia
 wspomniane po Rzeczce Mowstowej y Budyckę ograni-
 czającego Między Dokumentami Włr y Włr Kaler-
 iskich ^{Pokuponego} Lapisu Dzielczego, z ograniczeniem Roku 1630. Dnia
 27. Kwie w Kaleriskim między Włr Jeskiewiczami Kaler-
 iskiemi z jednej a Włr Jasiewiczami Kaleriskimi z
 drugiej Strony spisane, do Księg Grodz Tytomirskich
 Roku tegoż dnia Jednostego Maja w sposob Oblaty
 wniesionego, którym Dział y odkopczenie od Rzeczki
 Mowstowej y Granicy W. Stefana Niemiryczas Podko-
 mnego Kiowskiego, zaczęto podobnie między
 Dokumentami Włr y Włr Kaleriskich mieszczącego,
 także Działu Roku 1638. dnia 13. Maja w Chodakach
 między Włr Chodakowskimi, z jednej a W. Jerzym
 Niemiryczem y Innymi niemiruy W. Sławn Chorąg-
 zym Kiowskim, z drugiej Strony spisanego w Ziem-
 stwie Kiowskim, y Tytomir w latach wyżej między
 Dokumentami, Włr y Włr Kaleriskich wyrażonych
 oblatowanego, niemiruy Działu Trzeciego, Roku 1639

Dnia 8. Novembr w Chodakach między wło. Niemiryczami ziedney a wło. Zacharyaszem Saiwskim y wło. Chodakowskimi z drugiej Strony spisane go a przed A. ktarri Grodu Owruckiego, Roku 1647. Dnia 21. Mar- ca przyznane go, a zaś w Grodzie Lytornm Dn 1754 Dnia Pierwszego Julia oblatowanego, którym Granica dla wło. Niemiryczow y wło. Zacharyasza Saiwskiego po Rzeckę, Mowostę oznaczona. Manifestu Dn 1770. Dnia Siódmego Septem zarniesionego o uciążliwość De- krete Grodzkiego Lytornm wyzwy między Dokumenta- mi wło. y wło. Kaleriskich potozorrego, y Relaucji Po- zwu na Sady Ziemi Lytornm Roku tegoż 1770 Dnia 14. Septem od w. Dubrawskiego Sędziego Grod Lytornm po wło. y wło. Kaleriskich y Innych o uchylenie Dekretu wspomnianego Grodzkiego Lytornm y Inkwizycji wyda- nego w Grodzie Lytornm zeznanej, Na mocy tedy tych Dokumentow podchlebnie sobie tłumaczonych, y In- kwizycji Strona Strony na wzajem Obwod nagania- iąc a swoy iakoby za dowodniejszy mając przysądze- nia Obwodowi w Sądzie swoim domagaia się, Jan Stichański Komornik Graniczny Powiatu Lytornm w tym miejscu Kopis Drugiego Urzędu Granicznego Lytornm w oryginalnym Księżce zapisał, iż w te Słowa Józef Hladunowicz Dubiski Komornik Powiatu Lytornm.

Gdy iednak Sądowi Urzędu Podkomor Lytornm z Stro- ny wło. y wło. Kaleriskich y Innych Dobra wsi Kaleri- skie Diedzicow y Pospisowce, z prowadzonego i dowiedzi- no, iest Dekretem Golubowym w Roku 1622. między Diedzicami Dobra wsi Chodakow ziedney a Diedzicami Dobra wsi Kaleriskie. Zapadłym z kłoty Frontow Dobra Kaleriskie Dobra wsi Chodakami przy Uży- sciu Rzecki Bierzyczki, w Rzeckę Mowostę do Siarany Dobra wsi Lubowiszczyny, przypierając y schodząc się, y tam kopiec pod tenżas na płocie nie zaś na Brzegu nad Błotem iak w. Dubrawski Sędzia Grodzki Lytornm Dukt swoy pier- wszy zakończył byś wypany Działami Pierwszym Roku

Roku 1630 dnia 27. Lbuar między ulr. Jeskiewiczami
 Kaleriskimi ziedney a ulr. Jaskiewiczami Kaleriskimi z
 Drugiej Strony następnym, którym Oni Dziedzice
 na w pod między siebie wieś Kaleriskie idąc do
 Rzecki Mowstwy, Januay w. Stefana Nieminyza Pod-
 kom Kioewskiego, Dobr. Wsi podten Czas Ulanowicz-
 zny a teraz Lubowiczyn Dziedzica uczynali y
 tam Kopiec zaraz usypali. Drugim Roku 1630 Dnia
 13. Maja między ulr. Chodakowskiemi w. Janym
 Nieminyzem y Idem Chorazym Kioewskim Trzema
 Roku 1639 Dnia 8. Novemr między ulr. Nieminyzami
 Chodakowskiemi y Zaharyaszem Jaiuwskim w Choda-
 kach spisaniem i Rzecka Mowstwa przy Biegie
 Dobr. Wsi Chodakow, y Wysele Rzecki Berdyzki tu-
 dziez na przeciwko Wsi Kaleriskie istotną między temi
 Dobrarni Wsią Kaleriskim y Wsią Lubowiczyną
 czyni granice Daley zaś pomimości Wsie Lubowicz-
 yznę i Kaleriskie na wschod. Stronę aż do Biegi Li-
 planiskiej y Bahrynnowskiej do Terminu ad quem De-
 krety Dziedzicow Kaleriskie idąc gdzie Strony obie y
 Piennicy na węzły zgodzili się czyli Rzecka Mow-
 stwa czyli Inne iakie znaki graniczne. Dobra wspo-
 mniane Kaleriskie od Lubowiczyny Granicę po-
 wiemy, zadnego dowodu w całej Piennicy z Dokumen-
 tow Strony obie nieokazują, przy Biegach zaś Liplan-
 skiej y Bahrynnowskiej czyli Strzemigrodzkiej, De-
 krety Trybunał Roku 1616. dnia 26. Augusti y Ro-
 ku 1617. dnia 19. Apr. pod iednym aktem dwa De-
 krety Trybunał w Lublinie między Dziedzicami
 Dobr. Wsi Kaleriskie a Dziedzicami Dobr. Wsi Li-
 plan y Chodakow zapadłe wyżej między Dokumen-
 tami położone niemnicy Dellacy Poseny Ro-
 ku tegoż dnia 22. Apr. y Piętnastego Julia w Grodzie
 Litywskim zeznane tudzież Granica Roku 1620. dnia 20.

Octobr

Decembris między Dobrami Liplanami a Dobrami Kaleriskim
 y Chodakami nastąpił Manifest, Roku 1636
 dnia 15. Január w Ziemstwie Kiewskim od wsi Bahry
 nowskich Dobr Bahrynówieczy czyli Szernigroda Dziedzi-
 ców przeciwko W. Sennemu Nieminczowi Dobr Nowo-
 kow y Lubowszczyzny <sup># Dziedzi-
 ców</sup> uczyniony, iż z Dobra Wsi Ka-
 leriskie z jednej Lubowszczyzna y Nowaki z Drugiej
 Liplany z Trzeciej a Bahrynówieczy czyli Szernigrod
 z Czwartej Strony Biełami z sobą u Rzeki Tereblawy
 schodzić się powinny, dowodzą jednak czyli Rzeczka
 Mocostwa w tamtym miejscu gdzie y Tereblawa znaj-
 duje się albo nurt jej środkiem lub bokiem którym, któ-
 ra znacznie obszernego, od Dobr Liplan po między Do-
 brami Kaleriskim, y Lubowszczyzną aż do Chodaków
 ciągnącego się płynie lub też jeżeli ta Rzeczka Mocostwa
 Dobra Kaleriskie od Dobr Lubowszczyzny w tamtym
 miejscu graniczyć powinna albo że ta Rzeczka Imię
 Mocostwy w Nazwisko Tereblawy zamieniła, też Doku-
 menta niedowodzą y żadnej granicy istotnej Dobron-
 Wsi Kaleriskie z Dobrami Wsią Lubowszczyzną nie sta-
 nowią nawet zażalenia żadnego, o oderwanie od jednych
 a przyłączenie do drugich Dobr Grontów, w dawniejszych
 Czasach Strony niepokładając, dopiero w Roku 1761. gdy
 W. Dubrawski Sędzia Grod Lityński Sianożęci w spokoj-
 nym używaniu Wsi y wsi Kaleriskich będące do Lu-
 bowszczyzny odbierać, Siana y bydła zabierać, y wiozy
 na tym Błocie Widorakie w poprzek y wzdłuż aż pod
 samą Wsie Kaleriskie y wyżej przekopywać zaczął
 Wsi y wsi Kaleriskiej, pokilkakrotnie uzależnił się
 do Grodu Lityńskiego o adempcyę Grontów W. Dubraw-
 skiego, Sędziego Grod Lityński zapozwawszy Dekret
 najprzód na Kommissaryę do wyprawdzenia Siano-
 żęcy a potem znowu z przeczytanych Tytułów In-
 kwizycyi finalny zyskali, którym że Rzeczka Moc-
 stwa środkiem Błota przed pokopaniem Nowo-
 w

przez W. Dubrawskiego, po między Dobrami Kaleriskimi
 y Lubowszczyzną płynęta, a dopiero przez Rowy, wspo-
 miane Tywotok prawdziwy Rzeczki Mowstwy, został
 zatracony, y ze Łotek Tywotok, Środkim błota pływ-
 nący Driedziow Dobr Wsi Kaleriskiej z dawna Ska-
 rzęgi spokojnie używali, z Inkwizycyi pod ten czas
 czytanych są dowody, Inkwizycye zaś przez Urzędy
 Łokowe, tak w Roku 1779 iako y na niniejszym je-
 minie wyprowadzone chociaż Rzeczke Mowstwą za-
 wia, Liplanami poczynającą się y po między Wsiami
 mi Lubowszczyzną y Kaleriskim, aż do Wsi Chodakowa
 idącą, zaświadczaia Nurtu iednak istotnego, tej Rze-
 ki Mowstwy, czyliby Środkim czyli Łotem którym
 Błota płyną, miała niedowodzą, szczególnie tylko
 że ta Rzeczka Mowstwa nizu Młynów Liplaniskich
 na Skale lub dwoie w Jronie Liplaniskim ma swój
 Nurt istotny, a zaś dalej na dół po między Wsiami
 Kaleriskimi, y Lubowszczyzną samym błotem ciągnie
 się, a dopiero pomimo Wsi wspomniane w Jro-
 nie już Chodakowskim, naprzeciwko Wsi Horbaczow
 Nurt swój prawdziwy, iakoby z błota wydobyty po-
 wtornie okazuje, a mityłko z Inkwizycyi, ale y, z rzeczy
 pod oczy Łokowe podpadających, wynalezienie tej
 Rzeczki Nurtu, Istotnego, i z Przyczyn pokopanych
 Rowów y Łat Suchych ze teraz se całe błota mitył-
 ko pieszo, y konno, ale y Boiardami bez zadnego na-
 mniejszego zamoczenia y trudności żadnej wzdłuż
 y poprzek przecierać można, jest trudne, gdyż
 na wiosnę wielkie wody zbiera, tedy całe to błoto
 woda napetnione bywa a chociaż spadnie prze-
 dzie przy piżgach Chodakowskiej, Między Duktami Jro-
 minu a guo, Driedziow Kaleriskich a zaś ad g. row-
 picuskiego Reduktu Driedziow Dobr Wsi Lubow-
 szczyzny, iak Dolek y Smugowina aż do Palow
 na Rowie

na Rowie żeby woda bieżąca niepsuda pobitych bież-
 icy czyli niewiadomego Potoku jak Inkwinycy zaswiad-
 czają, y łącząc się z Rzeczką Berdyżką, także teraz
 wyschłą między wspomnianemi Duktami Czasem
 wchodzi się, dalej, a w tymże Rowie od Lubowiszczyn^U
 wykopanyu Sosn Catych dwie którego rodzaju Dre-
 wa na Catym Błocie nigdzie nieznajdzie na dwa
 Łokcie wzdłuż pod namudem wyralsione y te-
 raz leżące Dawny Nurt Rzeki Mowstwy zarudo-
 ny zaswiadczać zdają się, Używane zaś Sianożę
 przez Przedzioł Wsi Kaleriskie do Botowy Błota na
 przeciwko Wsiów Lubowiszczyny y Kaleriskiego, a zaś
 dalej ku Liplanom na przeciwko Uroczyska Kormy
 z brzegu tylko poki użyteczne Sianożę bydzi mo-
 gły zdawna niesprzeczne bywały y tych Sianoż-
 a na Błocie na przeciwko Kormy, dotych Czas Dzier^U
 zico Dobr Wsi Kaleriskiego, spokojnie używając
 a zaś pomiędzy Wsiami Kaleriskim y Lubowiszczy-
 ną Sianożę y Ostrowki, Kaleriskie niedawnemi
 Czasami przez W. Dubrawskiego do Lubowiszczyny ode-
 brane Inkwinycy dowodzą, Nurt zaś Rzeki od
 Uroczyska Kormy po pod Wsią Kaleriskim płyną^U
 cą, podobnie teraz suchą, tylko przez Ruc czyli
 Nurt dawniej wodą, wybitą znaczny lubo Inkwi-
 nycy w roczności Świadkow z jednej Strony Mow-
 stwą Rzeczką z drugiej Strony Kormą Rzeczką, Obo-
 istnie przyznają, z rzeczy iednak pod oczy sądowne
 podpadających, że ten Nurt Rzeki nie od Młynów
 Liplańskich z kąd Rzeki Mowstwa ma swoje
 płyniecie ale od Putnow z Lasów pomiędzy Ka-
 leriskim y Uroczyskiem Kormą, początek swój
 wzięwszy Nurtem osobliwym nieprzerwanym
 aż do Wsi Kaleriskie płynie y tam dopiero po-
 minowszy Ogrodę naprzeciwko Wsi Kaleriskie
 go wluwając Rękę na Błoto obraca się y w tym^U

ze błocie niknie. J od Młynów zaś Liptawskich aż do
 tego nurtu Rzeki Kormy, żadnego podobieństwa
 nurtu Rzeki Mowstwy, potocznie frontu nie okazuje,
 ale osobliwy nurt Rzeki od Uroczyska Kormy, da-
 coniejszych Ciasów płynący, y w Mowstwie, Rzekę,
 czyli błoto dopiero na przeciwko Wsi Kaleniskiej opa-
 dającego widzieć się daie, a przez wieś Kaleniskie, jak
 Dukt swój, w Przedzie Lubowszczyzny, prowadził
 żadna Rzeki ani Mowstwa ani Korma nie
 płynie, y chociaż do pomieszczenia Ur Osmaczki Cho-
 dakowskiego, od Bradziada zony swojej natymczasem
 Miyscu mieszkającego, y do Summa Ur Olszowskiego
 są we Wsi małe Grobelki ale te nie są Rzeki żadnej
 ale tylko dla łatwiejszego przepicia do tych Dudyn-
 ków, w czasie Wód wiosnianych są, także, za Wsią,
 zaś Kaleniskim po pod polami. Roboczeni, widzieć
 dające się, rowy od spadku Wód wiosnianych nie
 zaś od biegu iście Rzeki wybite Inkwizycye
 zaswiadczaia. Strony zaś obie mimo to Inkwiz-
 ycyi zaswiadczenia Obwody swoje Sędziowi Urzę-
 dowi Podkomor na przeszłych Latach okazały
 iako to Przedzie y Sopiszowie, Dobre Wsi Kaleniskie
 początek Obwodu, swego czyli Terminum a quo nie
 od Dółki, między Duktami będącego, w który Rze-
 ka Mowstwa, wraz z Rzeką, Berdyżką, za Świa-
 dectwem Inkwizycyi wpadaia, ale przyszedłszy ten
 Dółek y Smugowinę niewielką od Robitych Balow-
 ciągnąca, się, w frontach już Lubowskich zaczynając
 Do rowu średniego a z tego Rowu wyszedłszy, podobnie
 własnymi Lubocostkami Szarżkami bez okazania
 żadnych znaków, rownym błotem teraz Suchym
 prowadzili, a dopiero koniec Obwodu, swego czyli
 Terminum ad quem w Miyscu przyzwoitym
 przy Dębach Liptawskiej y Bahynowskiej, z-
 godnie z Stroną y Ściennikami zakończyli W.
 zaś Dubrawski Sędzia Prodytowski Dobre Wsi

Lubowszczyzny

Lubowoszczyzny. Driedzie, Pierwszy Obwód swoy zaczęwszy w
 Rzecz od Uroczyńska Kormy płynącej, pod Ogrodami Drie-
 dziów Dobra wsi Kaleriskie raz Rzeczką Kormą mia-
 nując ją, bydl' Rzeczką Moczną, nadół z wodą, a potem
 gdy ta Rzečka nurt swoy na przeciwko wsi nabl-
 cie zaciada w prawo, do wsi Kaleriskiego uład się
 y koncem tej wsi idąc pomieszkaniem ul. Ormazi-
 Chodakowskiego, z Bradziada Lony swojej natym ie-
 dnym miejscu nieprzerwanie bez żadney sprzeczki
 y prawego zaradka od Driedziów Lubowoszczyzny
 mieszkającego tudzież Pomieszkaniem ul. Didkowskie-
 go, niemniej Gurnu ul. Obrowskiego, y Innych Drie-
 dziów y Posesoriów Dobra wsi Kaleriskie Ogrody Pa-
 stwiski y Ostrowki, do Lubowoszczyzny porządkować
 a wyszedłszy ze wsi porzucający w Lewą Rękę Cate-
 Błoto do Siplan ciągnące się, w prawo, Frontem wy-
 szym popod Polami Róhoczemi Kaleriskimi Pol-
 kami z wod Wiśniowych z Lasów y Pol błądzących
 powyższymi iakoby nurtem Rzeki Mocznicy
 do Rzeki Berdyżki teraz suchej przyprowadzić
 y tam Obwód swoy pierwszy nie na Błocie iak
 Dekret Polubowny R. 1622 zaświadcza ale nadra-
 ce wyższym Kaleriskim własnym, Siarą, swoją
 do frontów Chodakowskich przypierającym z za-
 skarzeniem Driedziów Dobra wsi Chodakow zakon-
 czył Powrotny zaś Dukt swoy, z tegoż miejsca
 iako y pierwszy zaczęwszy, na wstecz czyli prze-
 ciwko wodzie nurtem Rzeki Kormy z lewej
 Ręki od Uroczyńska Kormy z Lasów Kaleriskich
 od Butnowy początek swoy mającej, Moczną
 Rzeczką Oną, mianując aż do Uroczyńska Kormy
 Nurtem iednostajnym prowadzić a gdy ten nurt
 Rzeki Kormy wlewa, rękę, w górę, do Wiercho-
 winy swojej w Lasach uład się, wyszedłszy z te-
 go nurtu, Brzegiem Błota Wielkiego od Si-
 plan ciągnącego się, bez żadnego nurtu okła-

ianego, Samemi Kępinami w Łozach miejsca przed
 Gęstwinę, Łoz z początku powyymowane, mby Snu
 gwinę, y w Lesie Czarnym kawadek takie wy
 gniętyego miejsca za Nud Rzeki Mowstwy prze
 ciwo oczywistości, pokazując, a zatyż Łaskiem (zan
 nym znów Samemi Kępinami iakoby Nurtom
 Rzeki Mowstwy, aż do Błota Ładażnego, Frontami
 y Łękami, własnymi Kaleriskimi w niesprzec
 nym używaniu Dziedzicow Dobr Wsi Kaleriskiego
 z dawna do tych Czas będącemi prowadził a od Błota
 Ładażnego, przykro zdamawszy Lenn Obwodu do Ter
 minu ad quem, Dziedzicow Dobr Wsi Kaleriskie y Błot
 Liplaniskie y Bahrynowskie, przyprowadził y tam
 Obwód swój powtórny zgodnie z Dziedzicami Wsi
 Kaleriskie y Siernikami zakończył. Przeto Sąd Urzę
 dów Podkom Liptom przychylając się do Dokumen
 tow w ystę wyrażonych y Inkwizycji tudzież Spra
 wiedliwości. Duktą Stron Obydwóch, a najprzód Str
 ony powodowej, Dziedzicow Dobr Wsi Kaleriskiego,
 co do Terminu a quo y per quem a zaś Dukt pierwszy
 W. Dubrawskiego cały y zupełny, a powtórny także
 co do Terminow a quo y per quem, uchylivszy, a zaś
 ad quem Sąd Duktą Dziedzicow Kaleriskiego y po
 wtórny, Dziedzica Lubowiszczyn iako zgodnie mię
 dzy sobą y Siernikami, to jest Dziedzicami Dobr
 Wsi Liplan y Bahrynowiez czyli Strzemigroda przy
 igitu w nieraruszonej mocy zachowawszy, co do Ter
 minu a quo y per quem takową między Dobra
 mi Lubowiszczyną y Kaleriskim, Samego Boga
 y S. Sprawiedliwość Jego przed Oczyma mając po
 dtug przeswiadczenia Summienia Swoego, y wspa
 rcia Inkwizycji, sądzi y ustanawia Granicę Najp
 Terminum a quo, przy Biegu Dobr Wsi Chodakow we
 sradku między Duktami Dziedzicow Kaleriskie Ter
 minu a quo a zaś Dziedzica Lubowiszczyn ad quem
 Duktu pierwszego, iak Dotch wykity, za świade
 twem Inkwizycji przez Spadek Rzeki Bedy

Zi w Rzekę Chowską na Granie znajduje się gdzie dwie
 Dłgi to jest Kaleriska z między Butnocy y Wschodu
 y Chodakowska z między Lachodu y Budnocy do
 Łany Lubowickiej na południe położony przypieraia
 naznacza y determinuje a od tego Dółka Obliczem
 na Wschod Stron obrotowaz się poruszowaz za ple-
 cyma Granta Dobr Wsi Chodakow, a połoway re-
 Granta Ostrowki y Sianięgi do Dobr Wsi Kaleriskie
 za świadectwem Kłuwizygi przedtym używane a
 potym przez W. Dubrawskiego, do Lubowiczyni ode-
 brane, a w prawey ręce Błota osuszone do Dobr Wsi
 Lubowiczyni Smugowinę iak nayprościej, do Rowu
 przy Lutorym pale pobite aby Woda bieżąca czyli
 nurt Rzeki Chowskiej, rowow nieporwad, a odtych
 Błotow, Rowem wzdłuż Błota idącym a potym Bło-
 tem zostawiając Brzegowe Sianięgi iak Kłuwizy-
 gi zaświadczają, do Dobr Wsi Kaleriskie zdawna
 używane, iak nayprościej do Łasku Czarnego okrę-
 głego, pod Uroczyskiem Kormą, przy Błocie położo-
 nego, a odtego Łasku niezajmując go w naymniey-
 szey części, w prawey przykreśleniu na południe idą-
 mowaz, iak nayprościej do Termini ad quem prze-
 Strony obie y Siemnikow zgodnie przyjętego, gdzie
 Czworakię Grontow stykając się y Czworakię Dłgi
 uchodząc się powinni, to jest iedną Dobr Wsi Ka-
 leriskie od Budnocy Drugą Dobr Wsi Lubowiczyni
 y Nowaków, od południa, Trzecią Dobr Wsi
 Siplan od Wschodu Letniego, Czwartą Dobr Wsi
 Bahrynówiez czyli Siemniogrodą od Wschodu Li-
 mowskiego, za wieczną Granicę, bez Przysięgi iednak
 z przyczyny uchylonych Duktow Stron Obydwóch
 y arbitralney przez Sąd swoy położony Graniczny
 Leni y sądzi y uznawa, z tym warunkiem iż
 zaczynając od Dłgi Dobr Wsi Chodakow, aż
 do Miastec Termini ad quem przy Dłgach Si-
 planiskiej

placiskim y Bahrynowskiem wólatem Siemowick
 zostawac będzie frontem Lasow y Błot w Lewybrze
 ce, to wszystko do Dobr Wsi Kaleriskiej co zaś w pra
 wey ręce zostanie to wszystko, do Dobr Wsi Lubow
 szczyzny y Nowakow, wiecznymi Czasami należący
 powinni adla wiecznej Pamiętki Tej Granicy Kopa
 ce czyli Dale dla Wiosniannych Wod prowadzają
 pobie yte Cate, Siemowick, zaczynają a termino d'quo co
 Pięty Chodakowski per quem y ad quem do Pięty
 Liplarskiej y Bahrynowskiej czyli Szemigrodz
 kiej znakami Granicznymi Sąd Urzędu Podkomor
 oznaczyć Deklaracie Appellował w. Dubrawski Pe
 dzia proce Lytkom od Catego Dekretu a zaś Dzie
 dzie Dobr Wsi Kaleriskiego appellowali od niekt
 rych tylko Punktow, tego Dekretu do Sądow Główn
 Trybun Koronn Lubels Sąd tej Appellacyi jako od
 ostatecznej Sentencyi Stronom dopuszc. Inkwizy
 cyj we Cterech Rotudach zapieczętowane y
 Mappy Obie przez Urząd swoy podpisane In
 nom nadychmiast wydać. Mocą Dekretu ni
 nieyszego.

Jan Michalowski Komor, Franz Sowiata dyktant
 w tym miejscu Sentencye Urzędu Drugiego Koro
 narskiego z strony Miast Dubrawskiego Sędzi
 Główny, dyktant znowakowskiego, powinna była być
 wpisana, ale przez Zastępcę Amur nie po
 dana, w pilności Zawiadzenie;

Miedzy Dobrami wsią Kyrkowcami do Włosa Niemierowski
 należącej. Wł. Wincentego Potockie
 go Podkomorzego Koronnego, Dzielicznymi z strony
 z Dobrami wsią Ometynkami Wł. Salomei
 Chotomowskiej Kaszt. Duplej Dzielicznymi z
 drugiej strony w sprawie Granicznej finalny
 arm Admistra Motione Dekret.

Dziato się na Granie woporne będącym Miedzy Dobra
 mi Wsią Kyrkowcami do Włosa Niemierowskiej należą
 cemi

ce mi J.W. Wincentego Półckiego Podkomor Koronn Dziędzi-
cznem z jednej, a Dobrami Uria, Ormetyrnam J.W. Sa-
lonem z katyckich Chotomiewskiej Kaszt Buskiej także
Dziędzicznem z drugiej Strony w Polu nad Rzecką, Hn-
ka, na przeciwko Lasufzarnego, zataj Rzecką, będącego
przy Rzece jak Dziędzie Krykowice allegował Ofiopolu-
skiej na miejscu z kąd w Roku przeszłym tenże Dzię-
dzikrykowice Obwód swój zaczynał Dnia dwudzię-
tego Maja Roku Tysiąc Siedmset Ofiędziesiątego dru-
giego.

W Przytomności W.W. y U.W. Tomasza Lachyńskiego
Subdelegata Grodzkiego Wymnickiego, Józefa Kalinkie-
wicza Szymona Józefowicza Poncznika Milicyi Wawro-
ney J.W. Podkomorzego Koronnego, Wawrzyńca Lisow-
skiego y innych wielu temu aktowi przytomnych.

Urząd Podkomorski Województwa Kiewskiego, Powia-
tu Kytomir za wezwaniem Prawym J.W. Wincentego
Półckiego Podkomor Koronn z Mocy Dekretu Prezjenta
Trybunatu Koronnego Lubetu Między Stronami na
akcie y wkomparcyi wyrazonem Dnia Dwu-
dziętego Szóstego Urzemia Roku Tysiąc Siedmset
Ofiędziesiątego na Województwie Bractawskim za-
padłego, tudzież Limity przez Urzędy Lachdowe
Podkomorskie Krakowski y Kytomir w Roku przeszłym
1701. Dnia 16 Urzemia uczynionej Termin Lachdu
Niniejszego, nadziendzińskiego składającego, na front
wsporebiedacy zidachawczy, Jurysdykcyi, fusią fa-
lową, nienułaczając w dachności frontów Obwoy stro-
ny, ufundował y też w Nieprzytomności Woźnego dla
zblizającego się, ku Zachodowi fłowca, y w nadziei
przybycia Strony pozwanej, Do dnia jutrzejszego
odroczył, a Nazajutrz to jest Dnia 21. Maja.

Łep.

Jęz Jurysdykcyą otworzywszy, y Woznemu Janowi Łoku
 li dopiero przybytemu, obwotać rozkazał, y Jęz Jurysdyk-
 cyą, z Urzędem Podkomorskim Komorniczym Granicz-
 nym, y także Komorniczym Litemskim oba Woiewod-
 stwa Bractawskiego, na innym miejscu ufundowaną,
 w te słowa. Dziato się, na granie wspanie będącym, mię-
 dzy Dobrami Ometyn'cami, W. Salomei z Kązkich
 Chotoniowskiej, Kaszt. Buskiej Dziedzicznymi ziedney
 a Dobrami Wsią Krykowcami W. Wincentego Po-
 tockiego Podkom. Koron. Dziedzicznymi z drugiej Stro-
 ny przy Wierchowinie. Rzeczki Sajaczowej Nazwanej
 w Lesie Czarnym w Sienie między rzekonemi wyz Dobra-
 mi, będącej dnia 20. Miesiąca Maja, 1702 Roku w
 Przytomności W. y Ulr. Ignacego Myska Chotoniow-
 skiego Star. Kótomyjskiego, Orderu S. Stanisława Kawale-
 ra, Krzysztofa Kłopotowskiego Subdelegata Grod. Ulr.
 Franciszka Leybmana Geometry Przysięgłego Józefa
 Kosińskiego y Innych wielu temu aktowi przyto-
 mnych oraz Woznego Generata Woiewodztwa Bra-
 ctawskiego, Szymona Chmielewicz, y Innych Opat-
 nego ten akt ogłaszającego, Urząd Podkomor. ja-
 niczny Komorniczy, wraz z Urzędem także Komor-
 niczym Litemskim Woiewodztwa Bracta za pra-
 wnym wezwaniem, W. Salomei z Kązkich Cho-
 toniowskiej Kaszt. Buskiej, tak z Mocy Dekretu Try-
 bunatu Lubet. w Roku 1780. Dnia 26. Miesiąca Wra-
 snia między W. Salomeą, Chotoniowską, Kaszt.
 Buską, ziedney a W. Wincentym Potockim
 Podkom. Koron. y Innymi z drugiej Strony za-
 padtego, którym po zakończoney y udeterminowa-
 nej sprawie Granicznej, między Dobrami Ome-
 tyn'cami, a Jurkowcami Sitkowcami y kopioway,
 wyszła, lub nie, Urzędem Podkomor. lub Komor-
 nikom Polowym tudzież Sądom Litemskim lub

Urzędem

Urzędowi Grodzkiemu w tymże Dekrecie wyrażonym, a między Termini y Urzędem swoim domieszkowanym, na mię-
 przytomność jednego, gdzie dwóch, a dwóch gdzie trzech
 synagognicy, niezważając byleby iednemu z Sądow
 Podkomor lub Jch Urzędow wraz z iednym Jedzią
 Liemskim lub Sekskomornikiem czyli Urzędem Grodzkim
 bez żadnego odroczenia, na dzień 15 Września, w roku
 1781. przypadający, na front exposure między Dobra-
 mi Ometyńcami, z Jedney, a Krykowcami z drugiey
 Strony, będący za srodkującymi, Świadekow przypozwa-
 niem, ziażdemu komportować Dokumentow Granicz-
 nych, za poprzedzającymi, na rzetelność komportowanych
 przez Plenipotentow, lub Archiwistow zaprzysiężeniem
 przez Strony nakazanie y z tychże komportowanych
 Dokumentow, Duktow między pomienionemi Dobra-
 mi, obiachanie y wyprowadzenie Mapy z Brzemiesie-
 niem znakow granicznych odrzucić Ulrę, Świe-
 trom wskazać, zatym Dobr. Wsi Ometyńskie od Dobr.
 Wsi Krykowice, na mocy Dokumentow granicznych
 Świadekow Ludzi Starych na gracie exposure będącym
 wyprowadzić się mających podług Przepisu. Dekretu wy-
 szey między Dobrami Kropiworą y Ometyńcami na
 znaczonego, rozgraniczenie, Sądowi zaś Liemskiem albo U-
 rzędom Grodzkim, czyli iedney Osobie Sądowej, lub Urzę-
 dnikowi Grodzkiemu, bądź Komor Liem, Sprawy uczyn-
 kowej, podług brzmienia Manifestow y Terminow Stron
 Obydwoch na wzajem przeciwko Sobie uczynionych y
 wymierzonych za poprzedzającymi Świadekow zaprzy-
 siężonych wyśduchaniem Ostatecznie bez dopuszcze-
 nia odwołania się na upor lub odstąpienie czyli nie
 stawienie się, którekolwiek Strony wymierzenie Ma-
 nifestow y Terminow, rozstrzygnięcie zdań Sądowych
 tak co do Sprawy granicznej, iako też y Uczynkowej
 rozsądzenie, Win iakie na tego, należeć będą, wsia-
 gnięcie Satisfakcyi od tego Kemu należeć będzie
 nakazanie: iest polecone, iako też z mocy takowego
 Dekretu

Dekretu nastąpioney przez Urzędy Podkomorzy Graniczne
 Krakowski y Lutomski oraz Urząd Ziemi komor Łatyczew,
 a ktem Liadobowym w Roku 1781. Dnia 18 Wierśnia na
 Gronie w sporze między wzmiarkowanemi Dobrami
 będącym w porządku Delireacji Mapy Do dnia Dzisiejszy
 ztego to jest 20. Maja R^o 1782 Limity nastąpioney na
 Czas y Miejsce wyżej, na które wzmiarkowane ziachao-
 szy, Jurysdykcyą Sądową z Ostreżeniem należycyego
 bezpieczeństwa Woinemu wyżej na które wyrażonemu
 ogłosić rozkazawszy, też Jurysdykcyą Dla Świątasz nadnie-
 Dziwiejszym przypadłego, oraz w radzie Brzybycia Pro-
 ny Dziedzica Krykowice z Urzędem też Jurysdykcyą Do
 dnia Jutrzyszego odwołać rozkazali, na Dniu zaś Wto-
 rowym to jest dnia 21. Maja, też Jurysdykcyą, na Miejs-
 cie Jurysdykcyi przez Urząd Podkomorzy Lutomski za fun-
 dany Urząd Podkomorzy Graniczny oraz z Urzędem także
 komorniczym, Ziemiem Woiewodztwa Bractwa przerosi y łączy
 gdzie wraz atączone Urzędy Podkomorskie Lutomskie y Bractwa
 oraz z Urzędem także komorniczym Ziemiem Bractwiskim
 na miejscu wyżej na które Urzędu Podkomorskiego Lutomskiego
 wyrażonym Jurysdykcyą swoią Sądową przywołać rozkazali,
 y strom tak przyrzeczali, iako uprząpżowane do pi-
 sania kompaniy obowiązali. Na którym terminie M. Wini-
 centy Łoocki Podkomorzy Koronny Dobr Krykowice Dziedzic
 Powod y Prąpżowany, przez W. Tomasza Łarczyńskiego, Subde-
 legata Grodzkiego Winińskiego, Umocowanego, a M. Salomea
 z Kąskich Chotoniowska Kasztel Brucka Dobr Dymetyniec Dni-
 dzicka Powwana y Powodka, przez W. Jakoba Głowackiego Um-
 cowanego, Wodę Jakób Głowacki, Antomlearmcki, y Inni, Po-
 wodowie y Powwani przez Tegoż W. Jakoba Głowackiego iedno-
 go z Powodow y Powwanych o czewisto, W. Józef Sawicki Sędzia
 Pograniczny Bractwa y W. Łocy, przypżowani przez W. Tom-
 sza Łarczyńskiego, Subdelegata Grodzkiego Winińskiego, Od-
 wazni Kwat, Sotnik Popenki Ataman Markusz Łozulenko
 Łacko Łotoczyszyn, Płereznik, Wod, Dobrowolski, Porucznik
 Jan Józefowicz Lesniczy y Inni w Terminach y Ansztach wy-
 rażeni, przypżowani y stawieć się mający przez W. Jura

Józefowicz

Hożefowicza swym y innych Imieniem oczuwiato, W. Michał Ką-
 ski Dobr Mielnikowiec Dzielnie przypowiadając się y przy-
 pozwany oczuwiato, stawili się y spory prawne czynili. Protestu-
 ie się JW Potocki Podkomorz Koronny Dobr Krykowiec Dziel-
 nie przeciwko JW Salomei z Kąskich Chotomiewskiej Ką-
 telanowej Buskiej Dobr Ometyniec Dzielnie, Jz Urząd Ko-
 morniczy Graniczny Bractwo z Strony swojej prowadzony dla
 ufundowania Jurysdykcji, w miejscu zatamowanego, wko-
 ku przeszłym przy Akcie Urzędowym Mylnego Duktu swego,
 przy Rzeczce Łazaczowej, wśród Lasu Krykowieckiego, od naj-
 dawniejszych czasów wspólnym do Dobr Krykowiec używa-
 niu będącego, mylnie y niemałozycie wprowadzita a ztym
 o niemałozycie Urzędu Komornic Bractwo w gronta y lasy Kry-
 kowieckie wprowadzanie tychże niemałozycie koestymowanie
 y przywłaszczanie Protestuie się = Protestuie się, JW Chotomiewska
 Kaszt Buska Dobr Ometyniec Dzielnie przeciwko JW
 Potockiemu Podkomorzemu Koronnemu, Dobr Krykowiec Dziel-
 niowi Jz Urząd Łazdowy graniczny, z Strony swojej sprowa-
 dzony nie w miejscu stykania się Pięć lecz na gronie Omety-
 nieckim, nigdy od Krykowiec do czasu Duktu niekwety-
 nowanym podłazem w używaniu Mielnikowieckim będący,
 y Łazanę w górę po nad Rzeczka Hruską, ku granicy Kryko-
 wieckiej, ciągnąc się na miejscu przez siebie, w Roku prze-
 szłym zaczętego, mylnie Duktu, używają Ometyniec loko-
 wata, po wyżej którego Mięjsca nad Rzeczka Hruską, aż ku
 Wierchowinie Pasieki Ładki Pola Lasu y Łazanę Omety-
 nieckie a na Rzeczce Hruskiej, Łazki znajdując się, w u-
 żywaniu dotąd będące Ometynieckim. Pięć zaś Ostolopow-
 ska w Krykowcach Łazanę Mielnikowiecką, zostaje, za-
 tym y Dobr Krykowiec wyżej daleko z Debrami Ostolopo-
 wem, y Mielnikowcami, pięć swoje mając Pięć z Omety-
 cami, miejsca gdzie funduje Jurysdykcję, dosiagnąć nie-
 może... — Przeto o niemałozycie na Gronie Ometynieckim loko-
 wanie Urzędu Granicznego dla fundowania Jurys-
 dykcji, y naciąganie aż do tego Mięjsca Pięć Ostolopow-
 skiej, Manifestuie się. Protestuie się, W. Michał Kąski.
 Dobr Mielnikowiec Dzielnie, stosując się do dawnej
 Protestacji, przy Akcie Łazdowym, w Roku przeszłym

Expedy
 2

Expeditowanym, na Terminiem zażętego przez Dziedzica
 Krykowiec Duktu, zamieszanej, przeciwko H. Potockiemu Rod-
 komorowemu Koronnemu, Dobr. Krykowiec Dziedzicowi iz
 jako na przeszłym Terminiem ziazdu granicznego, między Kry-
 kowcami, a Ometynicami Expeditowanego, Termin a quo Duktu
 swego, Dziedzie Krykowiec, niewnieyscu stykarnia się, Rę-
 lecz w Sierpie Mielnikowieckiej, używaniem z Ometynica-
 mi, agnacyj się, na gronie raz i oszporze, między Mielnikow-
 cami a Ometynicami będącym, błędnie zaczął tak y teraz
 na Terminiem z Simity przypadającą, Urzędzającą, zbro-
 ny swojej wprowadzony, na tym miejscu dla zafundowania
 Jurysdykcji, niewłaściwie lokował y pięć Ostropowską, która
 w Sierpie daleko miejscu znajduje się, wmiarkował iako wy-
 Ręka Grontow Mielnikowieckich, y Ometynieckich, z Krykow-
 cami, co Sierpie miejscu która, stawiając okazywać świadectwa
 znajduje się, tak aby takowe fundowanie Jurysdykcji
 y allegacya Ręty w miejscu nieprzyzwoitym iakowego Urzędze-
 ku, Grontow Mielnikowieckim, nieprzaprążył. Protestując, o-
 świadczając przytym iż nowe Dziedzictwo Dobr. Mielnikowiec
 swiego nabywszy, a Dokumentow. mianowicie do Granic Miel-
 nikowieckich, wspaniałych niemając, y tylko na Protestacya do-
 wniętych Dobr. Mielnikowiec Dziedzicow, przy Akcie In-
 nicznym, w roku 1747. między Dobrami Ometynicami a
 Dobrami Mielnikowcami y Sierpiem Expeditowanym za-
 kommotowaną, niejasnie, Ręte Grontow, Mielnikowieckich do
 metynicami okazującą, zapatrzując się, Retenacya Redu-
 ktu, H. Dobr. Ometyniec Dziedzicki, przy Kaczkowcy
 Kryncy, po wyżej której Słaczowa Polana znajduje się
 przy Akcie Podkomorowski Granicznym, w roku przeszłym
 1781. Dnia 15 Urzędnym rozpaczonym, uczynił był, y teraz
 Redukt zatamował, lecz teraz znawo wynalezionych do
 kumentow, Granice Dobr. Swoich, Mielnikowiec z Dobrami
 Krykowcami okazujących, dostateczniej y roziągłości Gron-
 tu swego Mielnikowieckiego, informowanym zostać
 kořen wspanie y w większym przyzwoitym okazywać ofiaro-
 cza się, nadto aby okazał, iż znowy żadnej z Dzie-
 dziczki Ometyniec, na fukodę Dobr. Krykowiec niema

y Rwerfu

y Rewersu żadnego, Ometyniec Dziedzicze, względem
 swego Dziedzictwa nie dał, iakoto dotkliwie abez proba-
 cyi Dobi Krykowiec Dziedzic w protestacyi swojej przy-
 akcji wyz wyrazonym, opisał, o co gdzie z Prawa należeć
 będzie czynić oświadcza się, od wstrzymania Reduktu M. Dzie-
 dzicki Ometyniec ~~Ostępiu~~ y dalszego Teyze Reduktu, z
 Krykowcami, prowadzenia niebroni, a Pięte Istotną Grontow
 swoich, podług swiego wynalezionych Dokumentow, skazać de-
 = Marwie, = Reprotestuie się y Potestuje, M. Dobi Krykowiec Dzier-
 dzie przeciwko M. Choloniewskim y W. Kontaciemu z Anay-
 przed, M. Choloniewscy, niedosć ze Grontom Lasom, y Siano-
 zęciom Krykowieckim, sposobem przywłaszczania Onych do G-
 metyniec uszkodzić wstąpił, lecz co więcej nabywszy, Dobrochiel
 nikowiec, pod Imieniem W. Kątskiego, tymże Mielnikowcom
 ozniósł ściennie, to Piętnie to używanie Grontow y Lasow, o-
 bliwie za Rzeczką Kruzką, zostających, przedtym w używaniu
 Krykowieckim, aż po Rzeczkę Incaia naziwaną, prócz Incaia pier-
 wey Poddanego Krykowieckiego, potym do Ometyniec Łazłego,
 trzymaną przy Pięcie Grontow Ostolopowickich, y Scianie Kry-
 kowieckiej zostającą, teraz do Ometyniec odjętych, y w używa-
 niu Ometynieckim będących mylnie przyznają Rieczyska
 Stawki y Lewady, tu Wierchowinie Teyze Kruzkicy Rieczki
 do Krykowiec należące, iżby miały być Ometynieckie mien-
 leżycie w Potestacyi swojej wyrażając nad to mylnie tę
 Rzeczką Kruzką w górę aż do Wierchowiny tey gdzie Gronta
 y Lasy Krykowieckie, bez żadnego sponu, wspólnym od nay-
 dawniejszych Czasow, do Dobi Krykowiec po obydwoch
 Stronach Rieczki Kruzkicy, aż do Pięty Grontow Sorokotia-
 zynieckich przy Scianie Grontow Ostolopowickich w używa-
 niu zostają, Scianę Grontow Ometynieckich z Mielniko-
 wieckimi, bez żadnych dowodow nawet iakiegokolwiek uży-
 wania, bądź Ometyniec bądź Mielnikowiec nieprawnie-
 rozciągac się wzmiąknął y na uszkodzenie Dziedzica
 Krykowiec, Imowinie z W. Kątskim, Myślom M. Choloniew-
 skich dogadzać, ustanowić mylnie zamyslać W. zaś
 Kątski stosownie, do sądan y myśli M. Choloniewski refe-
 rując się nie tylko że na przyszłym Liardu Teminie Duki

Imowinie

zmownie z H. Chodoniowskiemi, wszedłszy w Gronta Krykowickie od Wiekow do Dobry Krykowice spokojnie używane, y przez Dziedziów tak teraźniejszych jako y dawniejszych bądź y Ornetyńskich tym bardziej Mielnikowice Gronta swoje za Sianą Ostropową mających, mylnie y nieprawnie zatamował, ale też wyznając błędność swoją na przeszłym Terminie Liadzu uczynioną a też raz iakoby poprawiając odstąpienie od zatamowania Duku, y niebroniąc prowadzenia dalej Dziedzice Ornetyńskie tegoż Duku a w Tymym miejscu iakoby Bigty Grontów Mielnikowieckich, z Grontami Ornetyńskimi okazanie oświadcza, że czego, zabiegając wszelkiemu uszkodzeniu Grontom swoim także Dziedzic Krykowice o nieuwagę wszelkich nieprawnych czynności, Protestuje się, y Reptestuje. Reptestuje się H. Chodoniowska Kaszt. Buska, przeciwko H. Potockiemu Podkomor. koronnemu. Si H. Podkomor. koronnemu nietylko bez żadnego dowodu, nabycie Dobry Mielnikowice iakoby pod Tymieniem W. Kąskiego, niby na uszkodzenie Grontów Krykowickich nastąpiło zadając Postępek y Allegacje Dziedzica Mielnikowice, od tego Woli zawistą y podług myśli każdego Wolnego przyniego przedsięwziętą znową, y dogadzaniem iakoby utzieniom H. Chodoniowski, Kaszt. Buskiemu mianować, ale też Biecatem Komdyktu z Dziedzicem Mielnikowice z Dobrymi Ornetyńskimi odpierając Konkurrence, to Mielnikowieckie Gronta za Sianą Ostropowską a ząd Bigty Sianą Ostropowską do Grontów Ornetyńskich przychodząc w rzeczy zaś samej podług podziemia Miejsca, y dowodów Prawnych nigdzie z Ornetyńskimi, nietylkając się to Gronta y Lasy Krykowickie, aż do Posieczy iakowaysa, Braowitego Siana ciągnąc się, w używaniu rąby Krykowickiej dawno będące a potym przez Ornetyńskie, iakoby

odjętę y dotąd używane żadnego odwołania grontów prze-
 ciwko Dziadziom Ometynieckim nieobawiając zaskarżenia
 w Protestacji swojej Urzędowi Podkomorskim podane
 wyrazem Bractwa tego Tricera i Przekładowi Poddanego
 Ometynieckiego, y Pasieki swoje w granie wdałym
 Ometynieckim, od Granicy Kropiewianickiej, za Jarem
 Petraninem, mającego, nad Rzeką, Krutką, nie wy- U
 wającego, Poddanym swoim Krykowickim, nieprzy-
 zwojcie allegować o radanę, więc niemałszyć iakoby
 i Dziadziom Mielnikowicz Imowę y ożewisty Granie
 Ometynieckich Laniar M. Chotomiewka przeciwko Dzie-
 dzicowi Krykowicz Protestuje się y Reptestuje. A po-
 zapinanych Protestacjach y Reptestacjach Stron
 między sobą czyniących, Sąd Urzędowi Podkomor-
 skich Liardow, do wykonania dalszej Reguly De-
 krety Brzeskiego Trybunału Koronnego Lubell. przystę-
 puje Sprawę Innympalną, wprowadzać nakazuje.
 a w Browadzeniu Sporów Stron do Sądu Swego wnie-
 sionych wybuchawczy, Ponieważ W. Michał
 Kątski, Dobr. Mielnikowicz Dziadzi, M. Chotomia-
 ski Kasza Buskiej, Obwodu Granicznego, między
 Dobrami Ometynicami, a Dobrami Krykowicami
 w Roku przeszłym Tydzień Siedemset Omdziennym
 pierwszym, Dnia piętnastego Urzemia przez Urzę-
 dy Podkomorskie Krakowski y Lytonin Liardowe
 na Terminie Liardu, nakazanego, przy Janie Sa-
 iaczowym y Krynicze Kraczkowej, y Łowczy
 Polany Saiaczowej, z Opponycją stanowszą, dokonie-
 nia i Przyczyn ze w Dekret Trybunałski niewcho-
 dził, zatamował y Sąd Urzędowi Podkomorskich na-
 uczynionym miejscu, oppozycji, od dalszego Czynie-
 nia Obwodu, Retenycją uczynił, gdy jednak Ter-
 min W. Michał Kątski, Dobr. Mielnikowicz Dzie-

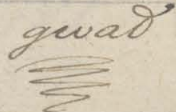
dzie na niniejszym Terminie osobiscie stanowisz, nie
 tylko Stowami ale y przez Manifest swoy wyzsy do
 Protokolu Sędu Swego, podany, od wspomnianey
 Oppozycji odstępić, y dokonczenia Reduktu zaczę-
 tego, *W.* Dzierżycze Ometyniec niezbrania a *W.*
 Chotomiewska Kaszt. Duszka Dobr. Ometyniec Dzier-
 życzka, mając otwartą Oppozycją dokonczenia Reduk-
 tu Swego do Terminu ad quem, co Sędzie swoim
 doprasza się, Ineto Sąd Urzędow Podkomorskich Przy-
 chylając się do Manifestu *W.* Kątskiego, z odstąpieniem
 od Oppozycji, y ządania *W.* Dzierżicki Ometyniec
 dokonczenia Obwodu od miejsca uczynioney przez
 Dzierżica Mielnikowice Reteneyi, *W.* Dzier-
 życze Ometyniec dorwała, y w porządku, takowey Czyn-
 nosci, Sąd Urzędow Podkomorskich, Jurysdykcyą swoją, Sę-
 dową do Punktu uczynioney wyzsy wspomnianey Reten-
 eyi, y miejsca, przez Urząd Podkomorski Bractawski Ju-
 rysdykcyi teraz zafundowaney, przenosi; Ustanowisz, na mie-
 scu zatamowanego Reduktu, y Aktu, przez Urząd Podkomor-
 scu zatamowanego, przy Sanku Saiaczowym, y Kryniczce Kraczkowa-
 zwaney, y Polany Saiaczowej, po wyzsy znajdujący się
 Reasumowanego, Sąd Jurysdykcyą swoją, przez Wójcego
 Obwołanie, odmówił, a' przystępując do dokonczenia Obwodu
W. Dzierżicki Ometyniec, nakazuje, aby tak *W.* Dzierżica
 Ometyniec, Sąd Urzędow swoich prowadził, y znaki gra-
 niczne, jakie mieć wnosi okazata, ato natychmiast; Przy-
 stąpiwszy tedy *W.* Chotomiewska Kaszt. Duszka, do dokon-
 czenia Obwodu swego, to jest od Sanku, od Saiaczowej
 Polany idącego, y Kryniczki Kraczkowej, miejsca
 Reteneyi przez Dzierżica Mielnikowice, odstąpioney, pro-
 wadził, Linią prostą, między Poludnie y Zachod Ła-
 wem Czarnym, starym, zostawując po prawey do Kry-
 kowice, a' po lewey do Ometyniec, y nie daleko prze-
 szedłszy, ukazywała Miejsce okrągłe, które bydzi trzy-
 nastym Kopcem, Głowa Ometynieckie, od Grontow
 Krykowice

Krykowieckich dzielącym, opowiadała, a' od tego kopca,
 tak Plagą ydenią idąc przyprowadziła do Wierchowiny
 Jaru Krackowego, od Putnoy ku Potudniowi cią-
 gnącego się, yprzeszedłszy też Wierchowinę, idąc dalej
 do kopca wyniosłego wznaczoney okragłosa będącego w
 liczbie szternastego, a od tego przez Stronę allegowanego
 kopca, wychodząc z lasu a' Posieczy y Lewady Krykowiec-
 kie wprawcy ku Krykowcom zostawiając na wzlesiu, nie
 podaleko Wierchowiny, Rzeczki Hruzkiej, okazata piętna-
 sty kopiec, od którego kopca tymże położeniem y Lenią prze-
 drogę z Krykowic do Ometyniec idącą do Wierchowiny
 Rzeczki Hruzkiej przypała, niepodaleko której Pasiekę
 Hruzką w Gronie Krykowieckim, zostawiając ukazywała
 y w tym Mieyscu przy Wierchowinie Hruzkiej Rzeczki
 Dukt swój zakończywszy, Dłtę Gronow Ometynieckich
 z Dłtą Gronow Driedzica Mielnikowiec przyściennie
 Gronow Krykowieckich, opowiadała y podniosłszy Przy-
 pozew, po Driedzica Mielnikowiec W. Michata Kątskie-
 go, w Roku 1781. Dnia 13. Septembris w Grodzie Winnic-
 kim, zapisany o przywołanie Sądu swego dopraszała się
 Sąd Urzędow Podkomorskich Lyczowskiego y Bractaw
 na ządanie Strony JW. Driedziecki Ometyniec Dopry-
 wotania y stawienia się Driedzica Mielnikowiec Wozne-
 go Sądu swego Apparytora przydać y przywołać ioz-
 kazat, za którym przywołaniem, stawiając się, W. Michat
 Kątski, Dobr. Mielnikowiec Driedziec, przyznał, iż Dłtę
 Mielnikowiecka, z Dłtą Gronow Ometynieckich, przyści-
 nie, Krykowieckiej u Wierchowiny Rzeczki Hruzkiej
 schodzi się, y syka. y nadowod tego okazał List w
 Trybunale Koronnym Lubelskim, Roku 1637. Dnia 2go
 Septem. od Urzę Grzegorza Wazyńskiego, Dobr. Miel-
 nikowiec Driedzica, na Urzę Konstantym Baybuzie
 Sędzi Grod Winnickim, względem ograniczenia Dobr.
 Mielnikowiec od Dobr. Ometyniec, Krykowic y Tymych

Coży

otrzymany, którym Sianę Dobr Swoich Mielnikowice z Do-
brami Krykowcami, oraz Obwód granic Mielnikowieckich
w Roku 1781. Miesiąca Augusta Trzydziestego pierwszego
Dnia, przez Opatrzynego Jana Łamtyńskiego Wzornego z
Rekwiizycyi W.W. Antoniego y Anny z Odrzywolskich
Witostawskich, Łodczaszch Kołomyjskich, Dawnieyszych
Dobr Mielnikowice Dziedzicow, w Grodzie Winnickim za-
znany Pięć Frontow Mielnikowieckich z Dobrami Kry-
kowcami w Wierchowińy Potoku Huczkiego, bydz do-
-Dził. = Protestuje się Dobr Krykowice Dziedzic przeciwko W.
Chotoniowskiemu y W. Kątskiemu że a nayprzód W.
Chotoniowski porząwszy Dukt swój mylnie y bez żadnych
Dowodow Prawnych ybn Frontami Lasami y Sianozę-
ciami, w spokojnym W. Dziedziu Krykowice używaniu
po obydwóch stronach Duktu zostającemi, okazyując miły-
sa, z Wywrotow Drzew Kopcami że nazywając y inne
do upodobania swego, bez żadnych Dowodow Prawnych
znaki, a wprędzie do wynalezionych Arbitralnie Znakow
lenią tamią, az do Rzeczki Saiaczowcy, y zatrzymanego
mylnie przez W. Kątskiego, y Sudzi Mielnikowieckich Du-
ktu swego iako o tym dawnieysze świadczą, Protestuje
mylnie kontynuując, na Terazniejszy, Terminie mylnie
swoją, iakoby poprawując a zmowność W. Kątskiego, czyli
Dziedzictwo swoje Dobr Mielnikowice, na Osobę W. Kątskiego
dla uszkodzenia w Frontach Krykowieckich, nabyte iasniey
odkrywając po odstąpieniu W. Kątskiego, od mylnego za-
tamowania Duktu, Omietywieckiego, Daley Dukt swój nie
od Mieysca Ketenapi, po nizay Kiernicy Saiaczowcy, uży-
niony ale od samey Kiernicy y Wierchowińy Saiaczow-
wcy, porząwszy lasem ciarnym, Krykowieckim, idąc Mieu-
sca Wywrotow Drzew widoczne, Kopcami nazywając, da-
ley przechodząc Suchy Tarek Kraczkoroyń go mianując
ztamtąd znowu Mieysca wyższym podobne, z Wy-

wrotow Dzien, zakopce okazując, potym popod Lewadę kiny-
 ta, Stolareńka, Poddanego Krykowieckiego, przechodząc drogę
 z Krykowice do Ometyniec idącą, y Lewadę Szeużenkową,
 do Wierzchowiny Rzecki Hruskiej, zajmując całym Dru-
 zem swoim Lasy Dąbrowe Sianowca, zdawna Krykowice-
 kie, tudzież Pola za lasem od Dobr Ometyniec leżące da-
 wniej, przez Poddanych Krykowieckich używane po-
 tym gdy Wice Ometyniec osiadła dla nieznośnych czy-
 niomych przez tychże ludzi Szkod na Pastwiska przez ludzi
 Krykowieckich obrocone, wosratku przez ludzi Ometyniec-
 kich, to sposobem gwałtownym y przemocą, to sposobem
 Wian posortkach Poddanych Krykowieckich, za Poddanemi
 Ometynieckimi, będących od Krykowice odpadłe, to wreszcie
 przez różnych Poddanych pierwcy Krykowieckich potym
 z Krykowice do Ometyniec usztych sposobem używania
 przez tychże inieszkarzą w Krykowcach, po przeniesieniu
 się do Ometyniec tamże przywłaszczone, iako też Lewa-
 dy po Oboch Stronach Rzecki Hruskiej, y Strawki na-
 rzyce Rzeccze, Poddanych Krykowieckich, iakoto, Martyniu-
 kow, Szeużenkow, Topenkow, Zdrokowskie Sysakowskie, An-
 drijenkow, Grzegorzasa, w zadney kwestyi, ani sporze ni-
 gdy nie będąc mylnie prowadzili, yżte Gronow Miel-
 nikowieckich iakoby z Ometynieckimi sykającą się
 nigdy do tego miejsca przychodzić niemogącą, nawet
 przeciwnie przyzwaniu, Dawniejszych Dobr Mielniko-
 wiec y W. Chotoniowskich naterzas Podwólich Wymie-
 nich, potym Kaszt Duskich, Dobr Ometyniec Dziedziow-
 przy akcie granicznym w roku 1747. ponizay acz mylnie
 yżte Gronow swoich stanowiących mylnie postanowili;
 Pasieczysko, y Sad, od Wisku Baranów zwane, za Rzecc-
 zą Hruską, w lasach w używaniu spokojnym, Kryko-
 wieckim zostających, będąc Hruskim, niemalczycie na-
 zwali, y przypozew po W. Kątskiego, wszudzych Gronach
 nieprawnie podnieśli; gdzie W. Kątski z ludźmi Miel-
 nikowieckimi, podobieństwem, iak u Saiaczowcy Doliny

gwałt

gwałtownie wśród grontów Krykowieckich wszedłszy
zmownie y stosownie do przyznania Kłw Choloniewskich
przychylać się Długie Gronty Ometynieckich, iakoby z Mieli-
nikowieckimi stykających się bez żadnych dowodów przyznać
y na wsparcie mylnego przyznania swego Dokumenta w
tym Mieyscu, ani Długie ani Ściany Dobrom Mielnikowcom
bynajmniej nie ustanowia. Obłiwie Obiaz Grontów Miel-
nikowieckich w Roku przeszłym 1781 niepodług Myśli Pra-
wa y Statutow tak Koronn jako y W. X. Lu. ale do upr-
dobania swego z krzywdą y zaięciem Grontów Kryko-
wieckich, mylnie y nie należycie sporządzony stary, dla
czego, tak o niestuszność y nieważność, całego Dobr O-
metynieck Duku, zmownych przyznań, y allegacyi y wszel-
kich na uszkodzenie Grontów Krykowieckich nieprawnych
Kroków y szymosa tudzież Obwodu wyżej wyśknętego,
nieprawnie sporządzonego Dziedzic Tenże Krykowiec Wóje-
= tuię się = Reprtestuię się Kłw Choloniewski Dobr Ome-
tynieck Dziedziczka, przeciwko, Kłw. Potockiemu Dobr Kry-
kowiec Dziedzicowi, iż Kłw Potocki, postarzęszy, Prawność
Obwodu Kłw Choloniewski Dziedzic Ometynieck, napra-
szłym akcie zaczętego, a teraz po odstąpieniu, przez Dzię-
dzica Mielnikowiec, uczynionę nieprawny tegoż Obwodu
Retenacyi zaczęwszy od Wierchowiny Rzeczki Sajaczowcy
u Wierchowiny Rzeczki Kuzkier, y Długie Gronty Omety-
nieckich z Grontami Mielnikowieckimi, tamże stykających
się kończącego, y Brzoniemi znakami granicznymi, w-
Akcie Niniejszym opisanemu, własnym Grontem Ome-
tynieckim doprowadzonego, chociaż tenże Obwód, oświadzo-
nym w Protestacyi swojej Lasow y Grontow w nim znay-
dujących się używaniem, zniwazony mieć chce, iednak
przeswiadczyć się powinien, że formalne swoje używa-
nie, dopiero w Roku przeszłym gwałtownie rozpoczął gdy
po Exekwitowanych w Roku przeszłym 1781. przez Urzędy
Krakowski y Lutomiecki Podkomorskie Duktach Szus,
Potaszową w Lesie własnym Ometynieckim, Obiaz

Obiazdem H. Chotomiuski zaiętym spędzwszy ludzi z
 Niemirówszczyzny y Lotników Lbrynych Onym przy
 dawczy, ratorz y absolutną władzą Las w użyciu
 spokojnym Ometynie będący y podług dowodów Prawnych
 do Ometynie należący, ze szczerem wyana y dopisem pod
 Bromią H. H. H. swoich y Bomiaków na Surze umyśl-
 nie utrzymanych dotąd Dali na Wiomę raz terazniey-
 szą Dąbrową, Lucieczkę, na której Lanki Dworskie
 y Bomiarki Boddanych Ometynieckich, a pod Lasem
 Ciarnym kąt Hatauów y Bóg Hraczków, inaydują
 się od nieparmytnych Wieków zawsze przez Ometynie
 używaną y nigdy niekwestyonowaną, Ludziom podobnie
 z Niemirówszczyzny z Lotnikami Lbrynnymi nastę-
 pnym wyjąć kazał, y Druwo na rozprzestrzeni
 Budowli Maydanu Potasowego, obwód atak gwał-
 townie Gonta Cudre przywłaszczając na zatarcie s-
 totnych Granic, Ometynieckich, Nazwiska Polan Da-
 sieczyńsk, Jutorów y Inaków granicznych, niektóre po-
 dmieniał, niektóre Boddanych iakoby Krykowickich
 własne, iako to Stawki na Rzece Hruzkiej, których
 było dwa iest do Krykowice należących y to w nie-
 wiadomości Dziadziów Ometynie zaiętych byż
 miem, o Wamroć wyc Duktu Swego, od Termi-
 nu a' quo, y quem y ad quem, podług dowodów pro-
 wadzonego, azas nie należące przywłaszczanie Bron-
 tow Ometynieckich H. Chotomiuska przeciwko
 H. Potockiemu Deprotestuje się. A po dokonczonym
 z strony H. Dziadziński Ometynie Obwodzie y po
 zapisanych Stron między sobą, Krymickich Brotef
 zacyach y Deprotestacyach, Sąd Urzędów Podko-
 morskich Liazdowych, do dalszej Reguly Dekretu
 Trybunału Koronnego Lubo w wykonaniu będącego,
 oraz Limity przez Urzędy Podkomorskie Krakow-
 ski y Lutom na przeszłym Lecznie w roku

1781. między temiż Stronami nastąpioney, przystępić
potrzebne będzie złożenie Mapp, Dziełem przeto Liazdowoy
Odelinowac przez Urzę Geometrow, Stronom nakazanych u-
znać, a to natychmiast. a ponieważ też Strony Kł. Łowce
ki Podkomorzy Koronny, Dobr. Krykowice Dziudzić przez
Urzę Rokossowskiego, a Kł. Chotowiecka Kaszt. Buska Dobr.
Ornatynice Dziudzićka przez Kł. Luybmana Geometrow
Przyśięgłych Mappy dwiedelinowane sposobem Geo-
metrycznym sporządzone, y przez Tychoń Geometrow pod-
pisane w Sądzie swoim Urzędow Podkomor Liazdowoych
złożyli, y sobie na wzajem komunikowali: przeto za-
dosyć czynię Wyrokiem Sądu swego, tej Strony uznaw-
szy, do weryfikacyi Onych przystępić. A ponieważ
z weryfikacyi pokazuje się, że te mappy, co do Strony w
Sporze będącego, y Dukow Obciay Strony z położeniem
istotnym Przyznawców, y Uroczysk na Ziemi znajdujących
się, z sobą, zgadzają się szeregownie tylko za Dukami
mi, niektóre podziemia do sprawy terazniejszej nie na-
leżące, nad przepisana Regule, w Okydwach Mappach
dodane okazują się, a te dodania nieszkodliwe. Wskaz-
nie Strony obie wrazge o approbatę tychże Mapp tu-
ż po położeniu Leni na niniejszym Terminie Du-
ku Dziudzićki Ornatynice, dokonczonego, od Farku ni-
szej Pajaczowey Polany, y Kierniczki Kraczkowey, aż
do Wierchowiny Dzieci Hruszki, nakazani przez
Urząd Geometrow, lub jednego w Sądzie swoim na-
wzajem dopraszają się, przeto Sąd przysądza się
do zgadania Stron nakazuje aby tej Strony Wezwaw-
szy Urząd Geometrow Przyśięgłych lub jednego, ten
Kawał dokonczonego Kł. Dziudzićki Ornatynice
Obwodu przy Farku od Pajaczowey Polany, idącym
y Kierniczce Kraczkowey od mlyśca Ruteny
Dziudzićki Mielnikowice, na Lędzie Przesław-
czym

czynnym uczyniony, zaczęty, Wierchowiną Parku Krackow-
 go prowadzony, a u Wierchowiny Rzecki Fluskiy przy
 Biga iak allegowala Srona Mielnikowicki na ninie-
 szym Terminie zakończony na Mappy obydwie z wyra-
 zeniem Przyznaw, w tymże Obwodzie przez Sąd Urzędow
 Swoid, wyrey opisany, tak aby istotnie z położeniem Ziemi
 zgadzal, ię przemieść y Geometrycznie zakreslic starali się.
 A ponieważ Srony, używszy P. Laybmana, Geometryk-
 siegłego to wszystko wykonali, ięto zadosyć czynić wsta-
 zaniu Sądowemu, y Mappy za rzetelne uznawszy U-
 rzędy Podkomorskie podpisami swoimi stwierdzają a Dal-
 szemu Sporow Sron wystuchawszy, przychylając się do Reguły
 Dekretu Bieswignego Trybun Koronn Lubell w wykonan-
 niu niniejszym będącego, którym świadectwa Staro-
 stwie wiadomych do wystuchania Sądowi lub Urzędowi
 Podkomor Liadwicyń ię poruczone, natężnie aby Sro-
 nybkie pynypalnie między sobą, czynnie wporząd-
 ku Świadectw Dyktaria y Odpowiedzi podług allegacji
 w Dukach Sroiny Srony, tak na Brzozowianym iak
 y na teraźniejszym Terminie opisanym iudniiz Bro-
 tacy y Deprotestacy, w obydwach Dukach Liad-
 wicych, ponieszczonych, niemniej Regestrow Świadkow
 Starych Wiary godnych w nichy nierotowanych, spi-
 sali podpisali, wzajemnie sobie kommitowali, y
 Świadkow tychże stawali, ato natychmiast: - A po-
 nieważ z Srony K. Podkomornego Koronn, Doh-
 krykowice Dułdica ud Ławczyński Rehdlegat Sąd
 Wiernicki, Plenipotencya, Spayalną, przed Aktami Roku
 Wiernickiego, dnia 15. Maja, Roku teraźniejs-
 szego 1782. przez K. Dorockiego, Podkomornego Kor-
 onanę, do atteritowania Spraw granicznych, y za-
 prysyżenia na niniejsze Świadkow, Inkwizycy for-
 be stuzę, a zai z Srony K. Chotowicki Rastw-
 dowski, Urodz Jakób Stowacki, Podobny Plenipoten-
 cy, Spayalną, rezną, dnia 15. Maja, Roku te-
 razniejszego 1782. w Jarosławie przez K. Ignacego

Chod

Chotoniowskiego Starostę Kholmżyńskiego, na chwałę Specjalnej
 Plenipotencji w Grodzie Wileńskim, dnia 16. Augustu Roku
 1779. Od J. W. Salomei z Kąjskich Chotoniowski Kaszt. Duszkiej
 do wszelkich czynności y ustanowienia Amych na miejscu
 swoim Plenipotencjow zeznanej do zaprzysiężenia Inkwizycji
 sobie Tuzących, Umocowani z mocy takowych Plenipotencji
 to wszystko zgodnie wykonali. Przeto Sąd zadosięcznić Wy-
 rokom Sądu Pierwszemu uznawszy do słuchania Inkwizycji przy-
 stępując, których wyśledzawszy potrzebne były zaprzysiężenie
 na niewieście Świadców, na niniejsze Inkwizycje stawianych
 uznać, y lubo Ung Łarczyński Imieniem J. W. Potockiego Pod-
 komorzego Koronnego, Dobr. Krykowiec Dziadziwa zaprzysiężenie
 Inkwizycji, na niewieście Świadców, nie przez Plenipotencjow
 lecz przez Samych Dziadziwów należne były wroci, gdy jednak
 Dekret Trybunałski Koron. Lubelski, teraz w skutecznieniu będą-
 cy, Komportujący Dokumentow, przez Plenipotencjow, lub Ar-
 chiwistów zaprzysięgać nakazał, a z tych Dowodów Dziadziwa
 Krykowiec y Smotyniec, tak na przyszłym iako y na niniejs-
 szym Terminie, przez plenipotencjow Specjalnych stawiając,
 y przez Onych wszelkie postępowanie w sprawie teraz między
 szczy Graniczną, czyniąc zaprzysiężanie nawet na niewieście
 Świadców, Inkwizycji Plenipotencjami Specjalnymi, tym-
 że Plenipotencjom swoim ponuczyli, a li na mocy takowej
 od Bryncypatow, sobie danej, Interrogatoria y Responsonia
 oraz Regestr Świadców, na wzajem sobie zgodnie, bez żadnych
 Sporow, podpisali, y Świadców do słuchania Inkwizycji repro-
 wadzili; Przeto Sąd zaprzysiężenie na niewieście Świadców
 Inkwizycji, przez tychże Plenipotencjow Specjalnie zapisanych
 iako Interrogatoria, y Responsonia podpisujących, y Świadców
 wprowadzających, mocne byde sądzi y uznać, oraz naka-
 zuje, aby ciż Urodzeni Plenipotenci, przysięgę na niewieście
 Świadców, wykonali wale, Kohe; iako wprowadzonych do
 Inkwizycji na niniejszym Terminie Świadców, ani sami
 przez siebie, ani Ich Bryncypatowie, przez siebie lub subor-
 dynowane osoby, ani datkiem ani obietnicami Darow mi-
 uymowali, ani groźbami od wyznania prawdy nicodmo
 Dali.

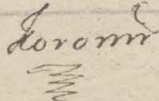
dali tak im Bóże dopomóż y niewinna męko Chrystusa Pa-
 na; Ruszyd, W. Potocki, Podkomorzy Koronny, Do Sądów
 Głównych Trybunatu Koronnego Lubelskiego Sąd Urzędów Liaz-
 dowych tego Ruszenia niedopuszcz. Manifestowała się Stro-
 na, Sąd się też Demanifestował, a' Ponieważ w Przyto-
 mnosy W. Ignacego Chotomiewskiego Stry Potomyskiego
 W. Michala - Kąskiego Chorążego Latyczewskiego Ign-
 acego Łoskiewicza, Komor Gran Bractwa tudzież Włk, Fran-
 ciszka Dawidowskiego, Szymona Ponuczniaka Milicyi Nad-
 wornej Niemierowski, y Jana Lesmichego Lasow Nie-
 mirowskich Jozefowiczow, Niemnicy Woznego, Generata
 Opatrzneego Szymona Chmielewicz Sądowi Swemu obe-
 cnego, przed wyobrażeniem Chrystusa Pana ukłęknuwszy,
 tak Włk Łarczyński, Subdelegat Grd Winnicki, z Strony W.
 Potockiego Podkomorzego Koronnego Dobr Krykowiec Dziedzica
 iako y Włk Jakób Howacki z Strony W. Chotomiewskiego Kaszt-
 lanskiego Sądowem Przysięgę ze wszelką Uroczyścieścią wy-
 konali; Przeto zadobyć czynić Strony wskazaniu Sądowemu
 uznawszy, Sprawę dalszą wprowadzać nakazuje, a' wpro-
 wadzeniu, dalszych Spow Stron do Sądu swego wniesio-
 nych wystuchawszy y one należycie wyrozumiawszy,
 do czytania Inkwizycyi przystępuje, które przeczytawszy,
 y przez wszelkie okolicznosci; natężoną uwagą roztrząsow-
 szy, y zdokumentami przez Strony Sądzie swoim złożo-
 nemi postosoawszy, Ponieważ Strony Obie, na mocy ni-
 zey wyrażonych, Summariuszami opisanym, Dokumen-
 tow, iako to Powodowa W. Wincenty Potocki Podkomorzy,
 Koronny, Dobr Krykowiec Dziedzic, Konfirmacyi Prawa na
 Siedlisko Ometyrice, z Łasicką po obapod Rzeczki Ometkińskicy,
 leżące Roku, 1566. dnia 8 Julii, w Winnicy datowanego, od
 Kcia Bohusza, Jedorowicza Koreckiego, Starosty Luckiego
 Bract y Winn, Włk Jarmole Meleszkowi, Danego, a' przez
 Najjaśniejszego Króla Jmci Zygmunta Augusta w
 Warszawie, na Sejmie Walnym Koronnym, Dnia 21.
 Julii, Roku 1570. approbowanego, z Archiwum Koron

Książki Województwa Ruskich wyjętych. Aktu Liardowego, Urzędu Podkomorskiego Bractawskiego, Roku 1638. Dnia 12 Gbno z Książki Podkomorskich Bractawskich wyjętego, a do Książki Głównych Trybunału Koronnego Lubo Województwa Bractawskiego Roku 1727. Miesiąca Novemberis 15 Dnia przez Oblaczonego, Między urzędnikami pochanowskim, Sędzią Województwa Bractawskiego, y Stefanem Russianem Woywiskim Bractawskim, Sekretarzem Księstwa Dobry Krykowiec Dziedzicami Powodami z jednej, a urzędnikami Wasylem y Romanem Krasnosielskimi, Dobry Krasnosielskiego Dziedzicami Pozwanymi z drugiej Strony, na Gronie wspornym na Wierzchowinie Rzeczki Wiazowicy u kopców iedenastego L. P. Przasoczyńskich, Dobry Ich Lomiszcz nastąpionego z umieszczeniem Innotescency, po urzędniku Konstantego Baybuzę Dobry Kropiwny, y Mikotai Meleszka, Stolnika Nowogrodzkiego Dobry Ometyniec Dziedzicow, y Innych jako Sienników, y z wyrażeniem Allegacyi do Sądu Podkomorskiego wniesionej, że Granica Dobry Krykowiec y Krasnosielskiego przy granicy Ometynickiej, kończyć się powinna, którym ponieważ Strony na kompromis zapisali się, Przeto Sprawa po zupełnym rozstrzygnięciu do Kompromissarzów odesłana, Dekretu Kontumacyjnego czyli Kondemnacyi, Roku 1647. Dnia 26 Augu w Lublinie na Województwie Kijowskim, od urzędnika Jana y Stefana Russianow, tudzież Fedora Krasnosielskiego, Dobry Krykowiec Dziedzicow, na urzędnika Mikotai Meleszku, Stolnika Nowogrodzkiego Dobry Ometyniec Dziedzicow, w sprawie zabrania Gronow Krykowieckich mianowicie między Granicą urzędnika Baybuzow, wykraszy Kropiwny, a Granicą Gronow, urzędnika Krasnosielskich Krasnosielskich leżących to jest, Wziąwszy od Siota Ometynickiego gdzie Ometyniczanie osiadać chcieli, a przez nieboszczyka Pasię Krasnosielskiego, zgonieni byli, aż do Pasię nazwanej Struzki, na których Gronach Pasię, Powodowcy nazwanej Futorki, Pasię Oleximickiej, Futoru Pasię, Pasię Romanowcy, Pasię Wyszniwey, y Innych Futorow y Pasię, przez tegoż urzędnika Meleszka spustoszenie y strawkow do Pasię y Futorow należących, popuszczanie a w Innych Mieczach na Gronie Krykowieckim, Nowych pozajmowanie

Sianożęci Pól Łanow roznym zbożem zasianych y Łanow wzdłuż
 na pól mile a wozem także wide odiegię otrzymaney; Aktu
 drugiego, Granicznego, z mocy Dekretu Trybunałukiego, przez
 Urząd Podkomorski Czerniechowski, Liardowy, Roku 1747. Dnia 18.
 Lipca, na Gronie wsparze będącym, za Rzeczką Huzką, mi-
 zey Grobli naprzeciwko Rowu kopanego, między Ww Choto-
 niewskimi Podstolami Winnickimi Matzarkami Dobr Ome-
 tyniec Dziedzicami z iedney, a' Ww. Odrzywolskimi, Dobr
 Mielnikowice Dziedzicami y Innymi z drugiej Strony, z
 odestaniem dla nieprzytomności Sukcesorów Krasnosielskich
 Dobr Krykowice Dziedzicow, Sprawy do Trybunatu, nastąpio-
 nego, Komplanacyi Kopy, Roku 1757. Dnia 28. Junii w Bro-
 dach, między W. Stanisławem Potockim, Woiewodą Po-
 znańskim, Dobr Krykowice y Innymi Dziedzicem, z iedney,
 a' W. Adamem Myszką Chotoniowskim, Chorążym Lwi-
 nowym, Dobr Ometyniec y Innymi Dziedzicem swym y
 Wład Salomei Kątskiej Matzarki swej, Imieniem czyniącym
 z drugiej Strony spisanej, którą Strony Obie Przyiaci do
 do ugody, y Geometrow dla delineacyi mapy, sprowadzić y
 po Przyiacielsku, Granice między wspomnianemi Dobrami za-
 kończyć obowiązali się, a w niewskutecznieniu, tej powtórney
 Komplanacyi w Tarnopolu, Rⁿ 1760. Dnia 27. Maia między
 W. Heleną z Łanowskich Potocką, Woiewodziną Poznani-
 ską, swym y Synow swoich Matoletnich Imieniem czy-
 niającą tudzież W. Józefem Potockim Starostą Łezajskim
 Synem najstarszym, Dobr Krykowice y Innymi Dziedzica-
 mi z iedney, a' W. Chotoniowskimi Podkomorzemi Belz-
 kiemi, Matzarkami Dobr Ometyniec Dziedzicami z drugiej
 Strony spisanej, którą po delineacyi mapy, między wspo-
 mnianemi Dobrami uskuteczniemie pierwszej Komplanacyi
 warowane, Manifestu, Rⁿ 1770. Dnia 27. Julii w Grodzie
 Winnickim, Imieniem Wł. Sanguszkow, Dobr Krasneń-
 kiego Dziedzicow, przeciwko Ww. Chotoniowskim, Kasz-
 Buskim Matzarkom Dobr Ometyniec Dziedzicom, uczy-
 nionego, którym Granice Dobr Krasneńskiego, z Dobra-
 mi Krykowicami, do Gronow Ometynieckich przypiera-
 ją

idąc, tym sposobem Dziedzice Krasneńskie oznaczali zacząwszy
 od Kopca Jedenastego ostatniego między Dobrami Krykowcami
 a Lomiszczami na wierzcholinie Rzeczki Wiazowicy, przy
 konkurencyi Frontów Krasnianskich będącego, w górę idąc
 Solami Lasami przez drogę z Krykowiec do Krasneńskiego
 do wierzcholiny Rzeczki Mytnicy, a ponadą Rzeczką, w
 prawę stronę do Krykowiec zostawiając. Z spadkiem wody idąc
 y kopce sypiąc, dwunasty Kopiec między tą Rzeczką, Mytni-
 cą, a Inną, Rudą, schodzącemi się, w widłach a dalej tą Rze-
 czką, idąc nadot przy lesie Perewotoka Trzynasty Kopiec, nad
 tą Rzeczką, na wzgórku, przy lasu Perewotoka zwanym
 do teyże Rzeczki Mytnicy, koncem przytykającym, przy
 Scianie Ometynieckiej wypany, y tam Granica Krasnian-
 ska, z Krykowcami zakończona, Nakoniec Manifestow Dwie-
 nęciu, Pierwszego R^u 1773. dnia 15 Sierpnia. Drugiego Roku
 1774. dnia 24. Novemb. Trzeciego R^u 1778. dnia 9. Maia
 Czwartego Roku tegoż dnia 12. Czerwca. Piątego, dnia Trzeciego,
 Siedmego dnia 23. Osmego dnia 27.
 Szóstego, dnia Piątego, Siódmego dnia 30. Julii R^u 1780. wszystkich w Gro-
 dzie Winnickim, Imieniem, H. Wincenego Potockiego Pod-
 komorzego Koronn., Dobr Krykowiec Dziedzica, Przeciwno Pozo-
 statey y Sukcesorom, niegdy H. Adama Chotomiewskiego
 Kaszt Burskiego, Dobr Ometyniec y Jędrzej Hieronimowi
 Sanguszkowi, Woiewodzie Wołyńskiemu, Dobr Krasneń-
 kiego Dziedzicom, o przywłaszczenie Frontów, Lasów y
 Sianożęci Krykowieckich, do Ometyniec y Krasneńskiego.
 y poczynienie Wioleńczy, bez wyrażenia iednak na których
 miejscach zawieszonych, Tudzież Dellacyi Pozwów, Pęciu,
 Pierwszey dnia 24. Novemb Roku 1774. drugiey dnia 9. Maia
 Roku 1778. Trzeciey dnia 3. Julii, Czwartej dnia 27. Julii R^u
 1779. Piątey dnia 28. Julii R^u 1780. w Grodzie Winnickim
 zeznanych, od H. Potockiego Podkomor Koronn., po H. W.
 Chotomiewskich, o powrocie zabranych Frontów, Lasów Siano-
 żęci, y poczynione Wioleńczy, na Sądy Grodzkie Win-
 nickie wydanych, = Strona zaś Pozwana H. Chotonia-
 ska Kaszt Burska, Dobr Ometyniec Dziedzicza, z Strony
 swojej Dokumentow takowych, iako to, Kopiy Granicy

blaty, między miasteczkiem Lomiszczami, W. Sawryna Kras-
 czynskiego, Podkomorzego Bractaw ziedney a Dobrami Kry-
 kowcami y Krasnerikim rze, Jana Romanowicza Krasnosiel-
 skiego, y Maryanny Czeslenkowskiej, Matzonkow Dziedzicznemi
 z drugiej Strony w Winnicy, dnia 26. Października R^o 1600. na-
 stąpioney, a do Ksiąg Głównych Trybunał Koronnych Lubek Woje-
 wodztwa Bractawskiego, dnia 15 Novem R^o 1727. sposobem oblaty
 wniesioney, którą Dobra wspomniane od Kopca Hcia Janusza Iba-
 raskiego, Widy Bractaw po wyżej Wierzchowiny Rzeczki Lupime-
 u Prozorowych Laskow, aż do Wierzchowiny Rzeczki Wiazowicy,
 ograniczone zostały, Kopiy manifestu Imieniem Uż Mikota-
 ia Meleszka, w pilnosci zawieszenia niektórych Dyspozycji
 do Dobra Ometynie y Innych dnia 2. Maja R^o 1630. w Grodzie
 Lutomu uczynionego. Kondemnaty, Roku 1632 dnia 5 Maja
 w Trybunale Koronn Lubek, na Woiewodztwie Kiiowskim, z Stro-
 ny Uż Konstantego Baybuzy, Sędziego Grod Winnickiego
 Dobra Kropiwny y Lioiwiec Dziedzica, Powoda na Uż myki-
 ie Meleszku, Rothmistrzu Kmcu; Pozwanym Dobra Ometynie
 Dziedzicu, w sprawie zabrania y przywłaszczania Gronow, nie
 do Granicy Krykowieckiej, ale tylko do Granicy Krasnianickiej
 przypierających, Drugiej Kondemnaty, Podobnie Trybunał,
 R^o 1637. dnia 2. Septem w Lublinie na Woiewodztwie Stra-
 d, z Strony Uż Grzegorza Wacynskiego, Dobra Mielnikowiec
 Dziedzica, na Uż Konstantym Baybuzie, Sędzi. Grod Winnic-
 kim, Dobra Kropiwny Dziedzicu, w sprawie odgraniczenia Dobra
 Mielnikowiec od Dobra naokoło przypierających, podług tyn-
 akcyi resignacyjnych, otrzymaney, która Grona Mielniko-
 wieckie, do Gronow Krykowieckich Ometynieckich y Innych
 przypierające dowodzi, Rozpisu w Sądzie Ziemijskim Prace,
 w nadziei zgody, R^o 1639. dnia 18. Januar między Uż Al-
 brychem Kochanowskim, Sędzią Ziemi Prace ziedney a
 Uż Mikotaiem Meleszkiem, Stott Nowogę w sprawie Gra-
 niczney, między Dobrami Krykowcami a Dobrami Omet-
 ynicami zasztego, Siane Gronom Krykowieckim, z Gron-
 tami Ometynieckimi oznaczającego, Dekretu Trybunał

Koronn

Koronie Lubelski, na Woiewództwie Bractwa między Uroczyskiem Mikota-
 iem Meleszkim Stół Nowogrodzki Powodem Dobry Ometyniec
 Dziedzicem, ziedrzej a Sukcesorami między, Urzę Bogdana
 Krasnosieckiego, Dobry Krasnosieckiego Dziedzicami, z drugiey
 Strony, Sprawę Graniczną między temiż Stronami y Dobrymi
 na Pole do Sądu lub Urzędu Podkomorzy odcytaiącego, R^o 1645
 dnia pierwszego Augusta zapadłego, Kondemnacyi trzeciey
 R^o 1647. Dnia 26. Augusta w Lublinie na Woiewództwie Huc-
 skim, od Uroczyska Rypianow y Krasnosieckiego Dobry Krykowie
 Dziedzicow, na Urzę Mikotaiu Meleszku Stół Nowogrodzki
 otrzymaney, wyzey między Dokumentami Krykowieckimi
 iuz wyrażoney. Reklacyi Pozwu na Sądy Grodzkie Winnickie
 od W. Samuela Deboiena, Generała Maiora Woysk Koron
 Dobry Ometyniec Popsosora, y Imiych po WóŁ Lupińskich Ce-
 mików Łomżyńskich Matzakow, Dobry Krykowiec y Krasnosieckiego
 Popsosorow, o wdzieranie się, w Grona Ometynieckie zabra-
 nie Sian porczywienie Wioleney, bez wyrażenia na którym
 mieyscu, wydane go, w Grodzie Winnickim, R^o 1720. Mie-
 siąca Január 22 dnia zeznane, = Protestacyi Imieniem
 W. Marcina Kątskiego Kapitana Woysk Koronnych,
 Dobry Ometyniec Popsosora przeciwko, Urzę Mikotaiowi Wo-
 lańskiemu Podstarościeemu Krykowieckiemu, o naciachanie
 na Grona Ometynieckie, y Dziesięcinę Poczestney Rządziez Thoi
 y Sian z tych mieysc, zkaż zawsze do Ometyniec Dziesię-
 cine dawano, braci usitowanie, y o Imie Wioleney, w Grodzie
 Winnickim dnia 16. Január, R^o 1730 zanesionego, Do ku-
 mentu Ręcznego, Roku 1742. dnia 20. Febuár w Ometynicach
 od W. Karola Odrzywolskiego, W. Chotomiewskiemu, Podjęt
 Winu na używanie Łaki pewney, po mostek między
 Rzeczką Hruzka y Jarem leżącey, z zapewnieniem iż przez
 te używanie tej Łaki, do miednikowicz przywłaszczac nie
 będzie danego. R^o 1743. Dnia 24 Kuli w Grodzie Winnickim
 zaoblatowanego, Reklacyi Pozwu, od W. Chotomiewskich

Podstawa

Podstód Winnickich, Dobr Ometyńskie Dziedzicow, po ww Lupińskich, Dob Krasnenkiego z Przyległosciami, W. Odrzywolskiego Dobr Mielnikowiec Dziedzicow, y Innym, w Sprawie ograniczenia in grum, Dobr wsi Ometyńskie z Dobrami Przyległemi wyżej wspomnianemi, na Trybunał Koronny Lubelski, wydane, dnia pierwszego Octobris, R^o 1745, w Grodzie Winnickim, zeznawcy, Dekretu Trybunał Koronny Lubelski na Władnie, Wotyński między ww Chotoniowskiemi Podstód Winnickiem, Matzakami y Innymi z jednej, a ww. Lupińskiem, Jabłonnickimi Baybuz, Odrzywolskimi y Innymi z drugiej Strony, dnia 8. Julii, Roku 1746. w porządku ograniczenia Dobr Ometyńskie, od Dobr Mielnikowiec, Krasnenkiego z Przyległosciami, y Baybroda, z Przyległosciami, zoznaczeniem kondescensyi, na Pole, zapadłego, Aktu Granicznego, z mocy tegoż Dekretu, przez urząd Podkomorski Czerniechowski, na Gronie w sporze między Temiz Stronami y Dobrami będącym, zodestaniem sprawy, do Trybunału Koronny Lubelski R^o 1747. Miesiąca Lipca Osmnastego dnia, odprawionego, wyicy opisanego, Listu od Wł. Paprockiego Gubernatora Niemierowskiego, do W. Chotoniowskiego Chorążego z wyrażeniem że między Krykowcami, a Ometyńskimi wyraźna granica, distinguit Grona pisanego, Kopii Komplanacyi, w Brodach dnia 28 Junii, R^o 1757. między K^o Stanisławem Potockim, Woiwodą Poznań Dobr Krykowiec Dzieńcem, a ww Chotoniowskiemi Chorążemi z wyrażeniem że między Temiz Dobr Ometyńskimi w sprawie Granicznej między Temiz Dobrami z poddaniem się na Decyzję Przyjaciół spisaney, Listu drugiego od W. Starzyńskiego Dzierżawcy, Niemierowskiego, R^o 1766. Dnia 2 marca, z Berszady do K^o Chotoniowskiego, Podkomorzego Betzkiego, z wyrażeniem że między Krykowcami a Ometyńskimi, są kopce, a z Ometyńskimi przechodzą Poddani, La sy Krykowieckie naiezdzi, y pustosza pisanego, Manifestu od K^o Chotoniowskiego, Podkomorzego Betzkiego, przeciwko K^o Stanisławowi Potockiemu Woiwodzie Poznańskiemu, o nasydzanie na Grona Ometyńskie, y poczynienie roznych wioteney, Roku

1767. Dnia 14. Január w Grodzie Winnickim zaniesionego; Rella-
cyi Pozwu, od Tegoż po Tyche, o gwałtowne nastanie Podwód
Krykowieckich na Lasy y Dąbrowę Ometynieckę, y tych wy-
cinanie y niszczenie na Sądy Grodzkie Winnickie wydane go
Roku tegoż dnia 22 Január w Grodzie Winnickim, zeznane y; Ko-
misyi Oblaty Komisyi, z Seymu, do ograniczenia Dobr Omety-
nie z Dobrami Krykowcami Mielnikowcami y innymi wypa-
dłey do Ksiąg Grodzkich Winnickich, Aⁿ 1775 Dnia 27. Sbis wpo-
sob Oblaty wniesione y; Komplanacyi Oryginalney, między
Imię Sanguszkierm Woiewodą, Wiatyńskim, Dobr Krasnienkiego
Dziedzicem ziedney, a W Chotoniowska, Kasza Baska, Dobr
Ometynie Dziedzicem, z drugiej Strony, w Stanucie, dnia 8 Hu-
dnia Aⁿ 1779 spisaney, a do Ksiąg Grodz Winnickich, dnia 13
Maja Aⁿ 1780. w sposób oblatty podane y, która, Sciana Dobr
Ometynie, z Dobrami Krasnienkim, zaczęwszy Terminum á quo
od dwóch Kopców Krasnienkiego y Daszowskiego, urzędowicie
przy Rzeczce Kropiwnie wypanych y zaprzysiężonych, prosto
między Wschod y Putnoc przez Las Czarny, y Dąbrowę Sotud-
czyckę, y Lasek Cyganow zwany, natęży Sotudczyckę Dąb-
wie, będący, w lewey ręce do Ometynie Harodyszczę zosławia-
az do Pięty Krykowieckiey, oznaczona y Lenia na mapie od
Punktu do Punktu potożona zosłata a podług tej Strony obie,
Sądy lub Urzędy Podkomorskie sprowadzić, y Kopcami te Sciane,
oznaczyć, obowiązaty się; Akta Granicznego, na Gronie wspo-
nym, między Terniz Stranami y Dobrami w porządku powy-
pania, podług wspomniane y Komplanacyi Kopców, z zalimi-
rowaniem do dnia 30 Genwea, przez Urząd Podkomorski. Bractw
dnia 15 Maja Aⁿ 1780. odprawionego, w Roku przeszłym 1781.
dnia 13 Junii, do Ksiąg Grodzkich Winnickich w sposób Obla-
ty podanego drugiego Aktu Granicznego, z mocy Dekretu Try-
bunał Aⁿ 1780. Potomisyjnego, między Dobrami Ometynia-
mi, ziedney a Dobrami Kropiwna y Łoiowcami, W. Alexan-
dra Nehrebeckiego Czemika Bractwa z drugiej Strony dnia
drugiego Maja w Roku przeszłym 1781. przez Urzędy Pod-
komorskie, Tytomirski y Łatyczowski Expedyowanego, w którym

gdy Oppozycja Urodzony Radanowicz, Imieniem Kł. Ma. Hie-
ronima Sanguszka Woiewody Wołyńskiego, Dobr. Krasnenkie-
go Dziedzica Dukowi prowadzonemu, W. Mehrebeckiego uczynił
y daley Urzędow, prowadzić niedopuszcz, Manifest tegoż Urodz.
Radanowicza Imieniem Pryncypata swego, przeciwko W. Win-
centemu, Potockiemu Podkomor Koronnemu ze Pięta Dobr. Kry-
kowice, Pięty y Frontow Kropiwniańskich dotykać niemoże, y ze
Fronta Krykowieckie z Frontami Ometywieckimi, y Krasnian
skiem pod Horodyszczem schodzą się, do tegoż aktu wniesio-
ney znajdować się.

Jan Trichatowski Komor, Franz Porciata Tytmurshoff
w tym miejscu podpisane Podkomor, Bractwo oryginalnym Protokule.
Tymże wte Józef Komor, Bykowski Komor, Franz Bratauski.

Na mocy tedy wspomnianych Dokumentow, wyżej opisanych
przychylnie sobie przez Strony stomaczonych, y Inkwizycyi w
Sądzie swoim wyprawdzonych, y zaprzysiężonych, Strona stro-
ny obwod naganiając a swoy podchlebnie dowodniemy
czyniąc, przysądzenia Dukow w Sądzie swoim dopraiając się ::
Gdy iednak Sądowi Urzędu Podkom Tytmur z Strony W. Potoc-
kiego Podkomor Koronn Dobr. Krykowiec Dziedzica prowadzone-
mu, dowiedziomo iest, iż te Dokumenta z Oboicy Strony stożone-
mu, tylko Dobr. Krykowiec y Krasnenkiego, niegdy Wł. Kra-
nosielskich, y Ruspianow, a teraz Krykowiec, W. Potockiego Pod-
komor Koronn a' Krasnenkiego, Kł. Ma. Sanguszka Wudy
Wołyńskiego, Dziedzicznych, z Dobrami Ometywieckimi niegdy
Wł. Meleszkow, a teraz W. Chodorowicki Kasz. Buski, y
Dobrami, Mielnikowcami przedtym Wł. Baybuzow, a teraz
W. Kąskiego Dziedzicznymi miane, y o te Sciany ^{z Strony} w Granicach
Prawne między Dziedzicznymi, a potym Naiażdy wzajemne
y oderwanie Frontow, bez wyrażenia Uroczysk w którymby te
oderwanie, nastąpić miało dowodzą, y chociaż w kondemnacie
Trybunalskiej R. 1647. od Wł. Ruspiana, y Krasnosielskiego
na Urodz. Meleszku otrzymaney, z Oboicy Strony w Summary-
uszach potozoney, niektóre Uroczyska y miejsca, są wspomnia-
ne, iako to że Wł. Mikotay Meleszko, Stoł. Nowogrodzki, Dobr.
Ometywiec Dziedzic, Fronta Krykowieckie mianowicie mie-
dzy Granicą, Wł. Baybuzow, Dobr. wyższy Kropiwny a'

Granica

Granica, ul. Krasnosieleskich, Dobr Krasnosieleskiego Dziedzicow, leżąc
 to jest wzięwszy od Siola Ometymieć gdzie Ometymieć osiadać ch
 li, a przez Nieboszczyka Pana Krasnosieleskiego, zgonieni byli, az do
 Pasieki nazwaney Hruszkiej, na których Groniach Pasieki, Porodo
 wa, nazwaną Tutor Pasieki, Oleksińska, Tutor Pański, Pasieki, Ro
 mankowa, Pasieki Wisznina, y Inne Pasieki y Tutorzy naziachan
 szy, spustoszyt, Stawki do Tutorow y Pasiek Krykowieckich należąc
 bez wyrażenia naziachanych rzeczach, porpuszczat y porozkopywał a
 w Innych miejscach, na Gronie Krykowieckim nowe Stawki po
 zajmował, Sianożęci Pola, Łany różnym zbożem zasiane, wzdłuż m
 put mile, a wszęsz także wiele odiał, są wyrażone, Jednak Inkw
 zycye, o żadnym Siedlisku, Ometymieckim od Granicy Krasnian
 skiej, y Kropiwiańskiej, niewzmiankują, szczególnie tylko iedne
 Siedlisko, w widłach między Rzekami od Siatczowej Polany, y Lu
 brynek czyli Tutowinek, znajdujące się aże od Rzeki Hruszkiej przy
 której wierzchołku Pasieki, Hruszka, w Gronie Krykowieckim znaj
 duwać się, Inkwizycye nadmieniał, nie na put mile, ale tylko na
 na dwa tysiące Łokci, odległe y zawsze do Ometymieć należące y
 używane Pasieki zaś Oleksińska y Wisznina, w Groniach Krykow
 kich dotych Czas Inkwizycye zostawać zaświadczaia, a zaś Pasie
 ce, Romankowej y Tutorze Pańskim, żadnego śladu nieokazują, Do
 kument Ręczny, R. 1742. od W. Karola Odrzywolskiego, W. Chotom
 skiemu Podstolowi Winiickiemu, że używaney Łąki między Rzeką
 Hruszką y Iarkiem w Dębnie po mostek do Wiedniłowic przynależ
 sząc nie będzie, własność tej Łąki do Ometymieć należna, ob
 szerności iednak czyli tylko po Łak czyli y za Łak Bractawski
 nieprobuie, Akt Łazdowy, Roku 1747. przez Urząd Podkomorskiego
 chowski, z mocy Dekretu Trybunałskiego odprawiony, Pięć Gronow
 Ometymieckich, nie u Wierzchołku Rzeki Hruszkiej iak na wi
 nieyszym Terenie, Dziedzicza Ometymieć Łuki swoy zako
 czyła, ale za Rzeką, Hruszką, naprzeciwko Kowu kopanego wzmian
 kuie, Manifest Roku 1770. Imieniem H. Sanguszkow, Dobr Krasno
 sieleskiego Dziedzicow, chociaż opodal poniżej Horodyszcz, przy Łaku
 Perewotoka przypiekanie Gronow Krasnianskich y Krykowieckich
 do Siiany Ometymieckiej, y kopce znajdować się, namienia,
 iednak oprócz samej allegacyi, żadnym Dokumentem Gram
 cznym, nie jest wsparty, Komplanacya Roku 1779. między

Ł. Smias

Wł. Imię, Sanguszkim Woiewoda Wołyńskim, a Wł. Chotomiewska,
 Kasie Buska zawarta, Pięte Grontow Ometynieckich z Grontami
 Krasnianie przy Florodyszczu stanowiąca, przez Kł. Imię Wł.
 Wotynę jako ^{# Przy stałku} Oppozycyą, Rozsochovatym Duktowi Wł. Dziedzica
 Krykowice uczyniona y Manifest do Protokolu Urzędow Podkom
 Krakowskiego y Lutorim wniesiony zaświadcza, nietrzymana, prze-
 ciw Stronie przy tej komplancji nieprzytomney nie uwadzać nie-
 może zgoda wszystkie Dokumenta w Sądzie swoim na niniey. x
 szym Terminie złożone. Obojcy Strony Obwodow, ani a quo ani per
 quem ani adquem, nieuspierają y żeby kiedy Granica między
 wspomnianemi Dobrami Krykowcami, a Ometyniecami, y kopce
 usypane bydy miały, niedowodzą Inkwizycye zaś przeczytane
 a nayprzod z Strony Wł. Podkom do kromy jako Prowoda ze u Rzecz-
 ki Hruszkiy z kąd tenże Dziedzic Krykowice, obwod Granicy swojej
 zaczynał, okazany kopiec niejest prawdziwy, ale przez Poddanych
 Ometynieckich węgle na tamym miejscu palących mogiła
 wyrębiona znayduie się, y tam żadna Pięta Grontow Krykowieckich
 niejest ale z iedney Strony, tej Rzeczki jest Gront własny Ometynie-
 ki, a z drugiey Strony Gront y Lasy nie do Ostropowa ale do
 Mielnikowice należa, Pięta zaś y Gront Ostropowski, az za Scia-
 ną Mielnikowicką są położone y do Grontow Ometynieckich, ani Pię-
 tą ani Scianą nieprzywierają, a Pięty Ometyniecki y Mielniko-
 wiecki, przy Rzeczce Hruszkiy, u mostku Łozowego, przez który szlak
 z Ometynieck do Bractawia przechodzi do Sciany Krykowieckiey
 Przytykają, o Szlaku zaś Bractawskim aby w tamym miejscu z
 kąd Dukt Wł. Dziedzic Krykowice zaczynał, tudzież o Stawkach
 Zaliowych żadnego niemasz dowodu, daley zaś Dukt kryko-
 wiecki prowadzony ~~z~~ od Punktu zaczęcia tego, po mizey Siedliśka
 przez Rzeczke Saiaczową y Tutowickę iuz zlagzone potym przez
 Rzeczki Kowalówkę y od Sizańskich Kiermizek płynącą nakoniec
 przez Rzeczke Wymie, y Staw Rozsochovatę, z dwóch Rzeczok
 od Florodyszczu płynących zebrany, gdzie Dziedzic Krasnenkiego
 Oppozycyą, w roku przeszłym 1781. Duktowi temuż uczynił, cały y
 zupełny Grontami Robocznymi, iak tylko świadkowie zapamiętać
 mogą, w używaniu Ometynieckim nieprzerwanym, będącemi pro-
 wadzony Świadectwa zaś Starcow Krykowieckich nie są Lemia iak x
 Dukt Wł. Dziedzic Krykowice prowadził, ale Imię, zaczętozy
 od Mostka

od Mostka Łozowego, iak nayprosićy do Siedliska Ometynieckiego, gdzie
 się Rzeczki Saiaczowa, z Tutowirką, czyli Lubrynką, łączą, a te Rzeczki
 ki w samym złączeniu się, przeszedłszy porzuciwszy Dukt Krykowic
 ki na przestym Terminię. Liazdu prowadzony w lewey ręce a w
 prawą ku wsi Ometyncom, nakłaniając się po pod samą Wicę
 Ometynce, przez Rzeczkę Mytnicę czyli Wubczę, dalej przez Las
 Perewotkę y Dąbrowę Sotudzychę, do kopca za Lasem Cygańskim
 zwanym, iakoby będącego, a od tego kopca do Szlaku z Ometyniec
 do Krasnenkiego idącego, a tym Szlakiem aż do Wierchowiny Szaku
 do Budyszcza wpadającego, Granice Dobrom Krykowcom, y używanie
 Dąbrowy Sotudzychy y Budyszcza y to niewązyskie zgodnie zapo-
 wnił; Inkwizycye zaś z Strony H. Chotomiewski kaszt. Buskiej
 Dobr. Ometyniec Dziedzički, że w tym miejscu, z kąd Obwód Gra-
 nicz Ometyniecki zaczął y koniec przez Dziedzičkę, Ometynie-
 cki okazywany schodzą się, Gronty Ometynieckie, z Krasnianskimi, Ręka
 zaś Krykowiecka, niewązyskim miejscu, ale aż za Rzeczką Mytnicą
 od Horodyszczu masie znajdować, Horodyszcz iednak, y Gronty w Wi-
 dach między Rzeczkami potozone, aż po Polanę, Szczelica zwaną,
 do Ometyniec zdawna należąca, tudzież Dąbrowa Suchoworoh iak
 zapamiętać świadkowie mogą y od Przodków swoich zastrzeżeli, zam-
 sze w używaniu Krykowieckim nieprzemianym zostają, Dąbrowy
 zaś Sotudzychy y Budyszcza, że przez krótki Czas do Krykowic uży-
 wali pojęszyć dowodzą, a od tego miejsca zaczętego Ometynieckiego Ob-
 wodu, Świadcetwa na Tróje rozdzielone, Iedne z powyższy Horodysz-
 cza w lewey go zostawiając do Ometyniec, drugie że po niżej Ho-
 rodyszczu, w prawey go zostawiając do Krykowic, Trzecie ieszcze poni-
 zej, aż po Stawek drugi po niżej Horodyszczu będący, Baczylityn zwa-
 ny, Granicę Dobrom Ometyncom z Dobrami Krykowcami niezgodnie
 przez Dąbrowę Suchoworoh, y Las Czarny, a potym iednomyslnie
 w prawey ręce Łasickę, Oleksincką, zostawiając w poprzek Dukt Ome-
 tyński przeszedłszy do Tutoru Buzynowatego Łoski Trzysta za
 Duktem Ometynieckim będącego, a od tego Tutoru Buzynowatego,
 znowu w lewą do Duktu Ometynieckiego nakłaniając się, potym
 własnym Ometynieckim Duktem, dalej Łasickę, Wismina, w prawey
 w Gronty Krykowieckim zostawiając do Wierchowiny Suchego Szaku
 y Grobli Stawku Rosochowatego, z dwóch Rzeczek z Dubowoy
 y Tutowirek zebranego, przypierać przyznaty, y z tych Lasów
 Czarnych, po Sam Szak y Groble Stawku Rosochowatego, zda-
 una

wna do Ometynie używano, y iuz za Jch pamięci Dziedzice
 Ometynie Popioły na Potasze w tych Lasach palili, a potym z
 Krykowice tych Popiołów palic zabroniono, y Lasy te wszystkie
 od Ometynie odebrano, a do Krykowice przytaszczono, y w tych
 Lasach JW Dziedzic Krykowice dopiero w Roku przyszłym iuz po Du-
 kach Szurę Potaszą wystawic kazał, y Potasze do Krykowice pa-
 li, a od Wierzchowiny tego Suchego Parku, gdzie kamienie za-
 znak granicy położone były, znowu Świadcetwa na troje sie roz-
 dzielwszy, Pierwsze ze tym Parkiem Suchym do Rzeczki Dubowej
 a tę Rzeczkę zaraz przy uysciu Parku przeszedłszy, prosto przez Rzecz-
 kę Tutowicę czyli Lubrynki; Drugie ze tym Parkiem do Rzeczki
 Dubowej a Rzeczka Dubową nadół aż do Stawku Rospochowa
 tego; Trzecie ze od Wierzchowiny tego Parku, Suchego, w prawey
 go w Grontach Krykowieckich zospawiając iak nayprosciej do
 Grobli Stawku Rospochowatego, a od tej Grobelki Rospochowatey
 czyli uyscia Parku Suchego, w Rzeczkę Dubową, gdzie się Świadcet-
 wa wszelako do Duku prowadzonego zmierzając reszty z sobą
 iak nayprosciej do Wierzchowiny Rzeczki Saiaczowej y Kierniczki
 Kraczkowej, też Granicę Ometyniecką, z Dobrami Krykowcami za-
 pewniając, a od Wierzchowiny Rzeczki Saiaczowej y Kierniczki
 Kraczkowej, w prawey ręce Dukt Ometyniecki cały porzucając,
 a wlewa udając się przez Park Kraczkow iak nayprosciej
 do Rzeczki Hruzkiej y Watkow tam będących, y między temi wał-
 kami, u Rzeczki Hruzkiej, Pięte Grontom Ometynieckim, a za
 Rzeczką Gronta Krykowieckie, Pięte zaś Mielnikowieckie, przy
 Mostku Łozowym, na Rzeczce tejże Hruzkiej będącym, po Szlak
 z Ometynie do Bractawia idący, świadcetwa zgodnie za-
 wnili, w Wierzchowinie zaś Rzeczki Hruzkiej, gdzie JW.
 Dziedziczka Ometynie Dukt swój zakończyła, żadney Rze-
 cy, nieprzyznali; ale y ówsem ze własny Gront jest Kryko-
 wiecki zaswiadczyli. Dąbrowa Łuczka y Siedliśko Omety-
 nieckie, w widłach między Rzeczkami Saiaczową y Tut-
 owicą będące, na którym Łoddani Ometynieccy w czasie
 Rewolucyi

Rewolucyi dla łatwiejszego do lasow schronienia się osiadać
 poczeli ze zdawna do Ometyniec należał, y w użycowaniu Ome-
 rynieckim iak tylko Świadkowie zapamiętać, y od Przodków swo-
 ich styszeć mogli zostaia, y chociaż Inkwizycye Krykowieckie
 ze ztego samego Siedliska między Ur. Krasnosielski Poddany
 Ometynieckich, iako z Fronu własnego zganiał, po czasie za-
 świadczaia, gdy iednak kondemnata R^o 1647. z Strony
 między Ur. Ruffianow y Krasnosielskich Dobr Krykowiec
 Dzieciom, na Ur. Mikotaiu Melesku, Dobr Ometyniec Dzie-
 dzieu w Trybunale Lubelskim otrzymana, Te Siedlisko z którego
 Ur. Krasnosielski Ometyniec zganiał, między Granica, Ur. Krasnosielskich
 Baybuzow, wyższy Kropiwny, a Granica, Ur. Krasnosielskich
 Dobr Ur. Krasnenkiego, o pół mile od Rzeczki Hruszkiej po-
 tożone bydz namienia, a te Siedlisko w Widłach, między Rzecz-
 kami Tutowirka y Saiaczowa dalekim Przeciagiem od Fron-
 tow Krasnian'skich, y Kropiwnian'skich odległe, niedaleko Rzeczki
 Hruszkiej położone znajduje się Przytym Świadcetwa Omety-
 nieckie, ze ztego Siedliska nie Ur. Krasnosielski zganiał, ale
 Dziecie Ometyniec po skończoney Rewolucyi, na dawne gdzie
 Ometyniec teraz leża Siedlisko, przenieść się Poddanym swoim
 kazał, większością zeznan' swoich przeświadczaia, Stawki na
 Rzeczce Suchoweroku dwa, do Krykowiec należące a zaś na Rzecz-
 kach Saiaczowej Tutowirce czyli Lubrynkach, Buzynowatey
 Kowalowie y Kunaszowce wszystkie na Rzeczce Mytnicy
 czyli Wubczy, po niżej Horodyszczu, ruderz Pola wszystkie
 Robocze, któremi Dukt krykowiecki był prowadzony, po
 sam Las a' w Lesie, Polany Lewady, Pasieki y Posieczepze
 Ludzi Ometynieckich pozaymowane, nie zaś w Posagach y
 Krykowiec pobrane, niemniej Las Jaworowiec, zdawna y
 do tychczas, w niesprzecznym nigdy użycowaniu, Nakoniec
 Ohora czyli Zagroda Ur. Wolańskiego, Dobr Krykowiec
 Łopesora, nie na Polu Roboczym Ometynieckim, gdzie

Dziecie
 ===

Dziedzic Krykowiec okazał ale na przeciwko, tego Pola za
 Rzeczką Buzynowatą, od Dąbrowy Suchowereku bywata
 y Ur. Wolański; na Polach Ometynieckich, żadnych Pa-
 stwik nie używał Świadectwa Obojey Strony, obiasniaia
 Kopce zaś w Dukcie Ometynieckim w rozne strony dla
 wyszukania Onych potamany adnotowane iako Doku-
 mentem żadnym niewsparte, więcej do Wywrotow niżeli do
 Kopcow podobieństwa mające, y tylko w Lesie szarym po
 Dąbrowach zaś gdzie onych trwała konserwacya bydz
 powinna iu żadnym miejscu nieokazane, przez Świadectwa
 Ometynieckie, lubo za rzetelne przyznane iednak przez tych-
 ze świadkow, Innymi miejscami, a nie po te kopce Granice
 przyznających, tak przy Horodyszczu, iako też przed Rzeczką
 y za Rzeczką Buzynowatą niemniej od Kierniczki Kracz-
 kowej, aż do wierzchołiny Rzeki Hruszki, pomiiane;
 Należ Komplanacya R^u 1779. Między Kłimką Sanguszką
 Woiewodą Wołyńskim z iedney, a' W. Chotomiczką Kaszd
 Buską z drugiey Strony względem zaspokoienia Siiany mię-
 dzy Dobrami Krasnienkim, a' Ometynicami w Stawucie z
 pozwoleniem Lemii na Mappie, tudzież Akt Limity Urzędu Pod-
 komor Bract z mocy teyże Komplanacyi w R^u 1780. na
 stąpiony, o żadnym Kopcu pod Horodyszczem, niemamienia
 a zatym te kopce nowo wynalezione, iako Dokumentem
 żadnym niewsparte, przez Świadectwa wraz z Duktem Ome-
 tyńskim, pomiiane, Granicy żadney stanowić niemoga
 Brzo Sąd Urzędu Podkomor Łycomi przychylaiąc się do
 sprawiedliwosci ieznan Świadectu Starcow, Dukta Stron
 obydwóch naganiejszy, a' raczey Dukt cały W. Dziedzica
 Dob. Krykowiec, w Gronie własnym Ometynieckim za
 częty, y tymże Gronem prowadzony y zakończony, żadnym
 Dokumentem ani Świadectwy niewsparty, a zaś Dukt
 Ometyniecki, z początku po za Horodyszcz y Dąbrowę
 Suchowerek

Suchowach, po Tutor Duzynowaty z dawna Do Dobry Kryko-
 wiec należące, y w użyciu dawny, az do tych Czas mi-
 sprzecznym Krykowieckim będące, także ku końcowi od Wien-
 chowiny Rzecki Saiaczowey y kierniczki Kraczkowey własne-
 mi Lasami Krykowieckimi, aż do Wienchowiny Rzecki
 Hruskiej prowadzoney uchyla y kapsuie, a zaś Termin
 per quem Dukou Ometynieckiego, po Groble Stawku Kopo-
 chowatego, y Wienchowinę Sanku Suchego, utwierdziwszy,
 takowe na mocy zeznań Świadków, Samego Boga y S.
 Sprawiedliwości przedczyrma mając między Dobrami Kry-
 kowcami W. Wincentego Łotockiego Podkomorzego Koronn.
 Dziedzicznymi a' Dobrami Ometynicami W. Salomei z Łę-
 skich Chotoniowskiej Kaszt. Buskiej, bydzi. Gdzie y determi-
 nuie, Granice, Najprzód Początek tej Granicy czyli Termi-
 num a' quod, od Rzecki Hruskiej zaczynając lubo Świadc-
 twa Ometynieckie, w przyznaniu Riecy Ometynieckiej przy-
 watach czyli między dwoma Watahami nad samą Rze-
 ką Hruską będącemi Świadków Krykowieckich u Łozowego
 mostku, gdzie Szlak z Ometyniec do Bractawia przechodzi,
 Riecy Ometynieckiej y Mielnikowieckiej, razem, do Sciany Kry-
 kowieckiej, za Szlakiem tymże będącej, przytykając przy-
 znawając przewyższając, ^{gdy jednak bez Świadcetwa Omety-}
^{nieckie, tylko Riecy Ometynieckiej, przy mostku Łozowym, wy-}
 zey wspomnianym, bydzi przyznając, y w tym przyznaniu
 Riecy Mielnikowieckiej, z Świadcetwy Krykowieckiej łącz-
 się, a' gdzie Rieca Mielnikowiecka, sam y Ometyniecka, łą-
 cznie do Sciany Krykowieckiej przytykac' wraz powinni
 Przeto Sąd nie w innym miejscu, tylko u mostka Łozowe-
 go, przy Samym Szlaku z Ometyniec do Bractawia
 przechodzącym, początek Granic czyli Terminum a' quod,
 y miejsce Kopcem nazwanym Ometynieckim y Miel-
 nikowieckim, z Jednej Strony Szlaku po oba pody Rzecki
 Hruskiej

Hruszkiy a' zaś Siennemu Krykowieckiemu, z drugiej Strony
 Szlaku tegoż Braclawskiego, naznacza y determinuje, a' od tego
 Mostka Łozowego y Terminu a' quo, w Prawoy Rzece Dąbrowę Lu-
 czeczkę w Widłach między Rzeczką Hruszką a Parkiem Kracz-
 kowym, tudzież Siedlisko stare Ometynieckie w drugich Wi-
 dłach między Rzeczkami Saiaczową y Tutowiką, czyli Lubryn-
 ką, zostawiając iak najprościej, ^{Lenia Łagomierznym, do In-}
^{od Tutowik y Dubow mychodziego}
 belki y Stawku Rębochowatego, a ta, Grobla, na drugą Stronę
 przeszedłszy, zostawiając ten Staw z Groblą do Krykowiec a niżżej
 Stawki wszystkie do Ometyniec, iak najprościej do Wiercho-
 winy y Początku Parku Suchego do Rzeki Dubowej, wpada-
 jącego, iak kamień na znak granicy położony Inkwizycyj-
 zaswiadczaia. Daley zaś ponieważ Stawki na Rzece Sucho-
 werchu, tudzież Dąbrowa cała Suchowerch, niemniej Horodysz-
 ce y Las, po niżey Horodyszczu, aż tu Polanie Strzelica zwanej
 Ometynieckiej, do Krykowiec, a Stawki wszystkie po niżey Wy-
 scia Rzeki Suchowerchu w Rzeczkę Buzynowatą, na tejże Rzece
 ce Buzynowatey, do Ometyniec należą Inkwizycyj Obojęt-
 Strony zapewniaia, Brzeto od Wierchowiny tego Parku Such-
 go, wlewey Rzece Duki Ometynieckiej zostawiając, iak najpro-
 sciej do Rzeki Buzynowatey, w to miejsce gdzie Rzečka
 Suchowerch, w Dąbrowie Suchowerchu poczynaiąca się w tej
 Rzeczkę Buzynowatą z drugiej Strony wpada, y z nią łącząc się
 a te Rzeki już złączone, w samym Ich łączeniu się, nadają
 Stronę przeszedłszy w Prawą, przykro, przy samey Rzece
 Buzynowatey z Suchowerchem złączony obrotuwszy się Samy
 Brzegiem po nad Stawkami na dół idąc, Stawki te wszystkie
 z Ich Łalewkami do Dobr Ometyniec, a Brzeg lewy gdzie
 tylko woda niezaymie, oraz Las y dąbrowę Suchowerch,
 wraz z Horodyszczem, do Dobr Krykowiec zostawiając, aż
 poki Dąbrowy całej Suchowerchu niemniej a pomimo
 szy tę Dąbrowę Suchowerch, do Rzeki Buzynowatey
 w Lewą na miejscu obrotuwszy się po pod Samą Dąbro-
 wą

wą Suchowercem, nie Ony niezaymując, iak naypróściej do
Reczki Mytnicy czyli Wubczy w te miejsce gdzie z drugiey Stro-
ny Jar czyli Dolina, od Budzisk czyli Budysza poczynając
ca się do teyże Reczki Mytnicy wypada y przychodzi y naprze-
ciwko Uyscia tego Jaru, czyli Doliny, nieprzechodząc Reczki Mytni-
cy czyli Wubczy, Kopiec ostatni Retentowy, Siermy Krykowiec
ki z Ometyniemi iako przy Retencyi, ^z Ometyniemi Sanguska Urody
Wotyn Dobr Krasnenkiego Dziedzica, w Dekret Trybunałki y
Dzielo Niemieysze niewchodzącego, niżej za Rzeczką Mytnicą
w Roku przeszłym 1781. Duktowi Krykowieckiemu Uczynioney,
usypany bydl sędzi y deklaracie, z tym warunkiem iż zaczą-
szy a Termino a' quo, od Reczki Hruzkiy y Mostku Łozowego
aż do kopca Retentowego Siermy, wiaż Duktem przysądzo-
nym idąc, Łokolwiek Dąbrow, Łason Gronow Sianozę, Rzeczek
Stankow, Polan Łowad y wszelkiey należności, po Łowcy Rze Ło-
stał, to Wszystko do Dobr Wsi Krykowiec, W. Wincentego Łotoc-
kiego Łodkom Łorom Dziedzicznych, co zaś po prawey Rze to
wszystko do Dobr Wsi Ometyniec, W. Salomei z Łatyskich
Łhotoniewski Łasza Łuskiej, Dziedzicznych, Wiczmieni (zasy
przysądza y oddziela. Apellowali Srony Obydwie do Ł. Trybu-
natu, Ład tey Appellacyi, iako od ostateczney y Łozpisowey
Sentencyi dopuszcit. Inkwizycye y Wappy Sronom Oboim, Ład
Łrzedu Łodkomorskiego Łytomirskiego, natychmiast oddać
Łocą, Dekretu Niemieyszego.

Łan Łlichatowski Łomownik Łanicany
Łojenowatna Łipne Łoniata Łytomirski
Łotym mie Łcu Łenteny Łozpisowa Łrzedu
Łodkomorskiego Łractauskiego Łpisaną Łydl
Łiota, Łie Ło Łrotokutu nie Łodano Łrzedu
Łrzedu Łodkomorskiego Łytomirskiego w Łilnisi
Łnoje Łmanifestnie Łie.

Łiędzy Łobrami Łielan Łszczy Łma

Miedzy Dobrami Sielaniszczyzna, Horozkami y In-
nemi Wielt Dubrawskiego Sedzi Grodzkie Lytomir. y
Bohuszow Driedzielnemi, z Jedney, a Dobrami Da-
widowka y Aruszkami Borostey, y Sukcesorow niegdy
Wielt Antoniego Baczynskiego, Driedzielnemi z drugiey
Strony, Dzielo Graniczne z Opisanie Duktow Obo-
iey Strony.

Dziato sig na Gracie w Spore będacym, Miedzy Dobrami Wsia-
mi Sielaniszczyzna Horozkami y Dworaczami, Wielt Dubraw-
skich Sedziow Grodzkie Lytomir Matt. y Wielt Jozefa Bohusza
Miecznika Minske, Felixa y Maryanny, z Bohuszow Borockich Dwor-
owuckich, Matt Driedzielnemi z Jedney, a Dobrami Wsiami, Da-
widowka y Aruszkami, przedtym do wlosci Wilskiej, nalezacemi, a
teraz Borostey, y Sukciow, niegdy Wielt Antoniego Baczynskiego, Pod-
sedka Ziemi Lytomir Driedzielnemi z drugiey Strony, Przy Lesie Jozyn
zwanym, y kopcach dwoch narożnych, Jednego Dobi wsi Sawowa
do Kucza Czerniechowskiego nalezacych, Drugiego Dobi Wsiew
do Sielaniszczyzny y Horozek, w Kupie będacym, a Trzeciego o podal
o Polci Osmindziest, od pierwszych Dlegdego, Miedzy Potudniem y
Zachod potozionego, od Dobi Dawidowki y Aruszek, iak Pro-
na Powodowa wnosz usypanego, Dnia Dziemiatego Wieszniad
Roku Tysiac Siedmset Osmindziestego Drugiego.

W Przytomnosci Wielt y Urodze, Tadeusza Dunajewskiego, Cie-
snika Infantckiego, Lawerego Dobrzańskiego, Podczaszego Brzys-
kiego Kucze, Jana Korytki, Wawrzyńca Lisowskiego, Janaj-
ka Mieszcowskiego, y Innych Wielu Liazdowi Temu przytomnych
niemniej Woinego Opatzniego, Stefana Danilewskiego, Akt,
Niniejszy Przywołującego.

Unag Rodkom Granicznym Woiewodstwa Kijowskiego, Powia-
tu Lytomirskiego, za Wzwanie Prawnym Wielt Dubraw-
skich Sedziow Grodzkie Lytomir Matt, Wielt Jozefa Bohusza Miez-
cznika Minske y Wielt Borockich, Dworow, Owuckich, Matt, yokaza-
niem Dekretu Ziemijskie Lytomir Roku Sczarniejszego 1702. Dnia
Pierwszego Junia, w Lytomirze, na Zadenaji Swieto Filipskiej, Miez-
Dzy Stronami, wyiez na Akcie y w Kompaniji Wyrazionem

zapadłego, sprawę niniejszą, na Dale do ~~Państwa~~ Łódzkiego, y Urzędu
 Jego oddziałowego, na Głaz w sporze będący, Dnia y Roku
 wyżej na Akcie wyrażonych, ziachaewstij, Jurysdykcyą, Swoją
 Łódzową, niewłaściwie wdałności Głazów Obwojewództwa Słony, ufundowad.
 y Woźnemu Łódzowi Słownu Obecnemu, ze wszelkim bez-
 pieczeństwem obwodac' a dla innaiego się ku zachodowi Stronca,
 na Dzien Jurysdykcyi odwozac' rozkazad. A Nacelnik to jest Dnia
 Dziesiątego Września, Te Jurysdykcyą otworzywszy, y przez
 Woźnego przywozac' rozkazawstij, Strony do pisania Kompanyi
 zobowiazad. = Na którym Terminie, Wielt Andriej, y Anna
 z Młodeckich Dubrawscy, Łódzowie, Grodzki Łyżomni, Matk, Łow-
 dowie y Łowani, przez Wielt Andrieja Dubrawskiego, Łódzkiego
 Grodzkiego Łyżomni, Słown y Matzonki Słowiej Imieniem Oczewisto, Wielt
 Józef Bohusz, Miecznik Miński, Łowd y Łowany Oczewisto, Wielt
 Felix Łowcki, Łow Owrucki, y Maryanna Bohuszówna, Matzonkowie
 Łowdowie y Łowani, przez W. Józefa Bohusza, Miecznika Mińskiego,
 go, Oczewisto, Wielt Jan Seymer Major w Woysku Królowym
 y Urzęd, Stanisław Łakowski, Kajetan y Łukasz Czaykowski
 Łow Wyhowski, Jan Dubrawski, Małey Opachowski, Łowdo-
 wie y Łowani przez Jęz. = Wielt Domicella z Trypolskich
 niegdy Wielt Antoniego Baczynskiego, Łódzka Liem, Łyżomni
 Matka Łowstada Wdowa, Matka, Józef Syn, y Maryanna, Cor-
 ka Baczynscy Mado-letni, z tymie niegdy Wielt Antonim Ba-
 czynskim Łódzkiem Liem, Łyżomni, Słodziem Sukcesorowie
 w Asystenacyi J.W. Józefa Jakubowskiego, Łódzkomorze Łowiatu
 Łyżomni, Orderu S. Stanisława Biskupa Kawalera, Wielt
 Józef Trypolskiego, Ciesnika Łarnau, Ignacego Stoliwin'skiego, Ło-
 mor Liem, Kizowski, y Symona Grybin'skiego Staro: Flulany, Łura-
 torow, przez Wielt. Domicella, z Trypolskich Baczynska, Łódzko-
 we Liem, Łyżomni, Słown, Syna y Corki Słowiej Imieniem Ocz-
 ewisto, Wielt y Urzęd, Józef Łolanowski, Łowd y Łowany Duna-
 iawscy, Antoni Jębicki, Jan Torlecki, Julian Łiętkowski, Andriej
 Wirowski, Michał Łelazowski, Łowdowie y Łowani, przez Urzęd,
 Łowstada Dunaiewskiego, Łowd y Łowany Łowany Łowany
 oczewisto Łowili się. = y w tym Mieyscu Manifestowadac'
 Wielt Domicella z Trypolskich Baczynska, Słown y Sukces-
 row Słowiej Imieniem, o zte ufundowanie Jurysdykcyi, nie
 na Głazie w sporze będącym, ale na Głazie z dawna, do Da-
 widowski, y Anusiek naciągac', przy Łowie Łowany = Manifest-
 towad się Wielt Andriej Dubrawski, Łódzki Grodzki Łyżomni
 Słown, y Wspod-Łow Sukcesorow, Słowiej Imieniem, to opowiad-
 czaig

ciaią, iż Oda niewiadomość, podług Maniestu, Urodzone, Marci-
na, z Broniewa Broniewskiego, Posesora Dobr Wsi Dawi-
dowicz, Swym y ~~XX~~. Władysław, Dominika Ostrogskiego-
Dziedzica Dobr Klucza Wileńskiego, y Dawidowicz, Roku 1644.
Dnia Siódmego Maja, w Aktach Grodzkiej Dyplomacji Laniesionego,
na Uroczysku Horoszkowiczach, Dzię Prawowską, oznaczającego,
na którym Kopców trzy Siennych, Dawnych znajdowało się
a przez Łoddanych Dawidowskich, ze szczerem ~~od~~ Łat kilku-
porozrzucanych, y rozsypanych, na miejscu znajdujących się
Kopców trzech, ~~od~~ Łat kilkunastu, przez Wład Niemieryczowe, wy-
panych, iakoby Siennych, na własnym Gracie Sielaniskim y
Pawowskim, przy tych Jurysdykcyi, Swię fundował, ale nie
na Gracie Dawidowskim albo Hruszkowskim, którą, Omyłkę
poprawiając, Duke Swoy ~~od~~ Dzię Prawowskiej, y Kopców, na
Uroczysku ~~Horoszkowiczach~~ będących, teraz rozsypanych, iacząc
przynęka. — A po zapisanych Protestacyi y Reptestacyi, Ład
Sporów Stron wzajemnych, Do Ładu Swego wniesionych, wy-
buchawczy, Donieważ Wieli Dubrawscy, Sędziowie Grodzkiej
Malt; y Wieli Józef Bohusz Miecznik Miński niemniej Wład
Doroccy, Łowca Ovnucy, Dobr Wsiow Sielaniszczyny, Horo-
szek y Innych Dziedzice, Łodzywscy Kellauy, Łowu, z Pro-
ny Swię, po pozostać, y Sukcesorów niegdą, Wład An-
niego Baczynskiego, Łodźka Liem, Ływno Dobr Wsi Da-
widowski, Hruszek Dziedzicow, na Łady Liem, Ływno, ~~od~~
ktorego Sprawa niniejsza, Do Ładu Swego na Łole odełana/
o komportacyi Dokumentow, Granice Dobr wyżej wyrazo-
nych objaśniających, wydanego, Roku 1701 Dnia Dwudzie-
stego Aprilis w Liem, Ływno, ieznaną, komportacyi Doku-
mentow wspomnianych, w Ładzie Swym domagając się, y
wzajemnie z Strony Swię, Dziedzicom Dobr Wsi Dawidow-
ki y Hruszek, chodzą oto ani Do Ładu Liem, Ływno, ani
na Niniejszy Termin, ~~od~~ nikogo nie są przypozwani, dla przy-
spieszenia Sprawiedliwości, ofiarują. Przeto Ład przychylając się
Do wyżej wyrażonego Łowu Kellauy, y Dobrowolnego o-
swiadczenia Dziedzicow, Dobr Wsiow Sielaniszczyny, Horo-
szek y Dwornyszcz, nakazuje aby Strony Obie Dokumen-
ta wszelkie, Granice Dobr Wsiow, Sielaniszczyny, Horoszek
y Dworniszczyny, tudzież Hruszek, y Dawidowski, Siennych,
niemniej Dziętych, iakieby Do Tych Dobr z Obydwóch Wsi
główn

gów przypisać obciążających, tak przez Summarysie iako y
 w Naturze komportowali. y wzajemnie Sobie komunikowali. a
 to natychmiast; A ponieważ komportowali y komunikowali, prze-
 to zadosyć czynić Wyrokom Sądu Swego ^{te strony} uznawszy.
 Dając Czas Sionom do przejrzenia tychże Dokumentów Ju-
 rydykcyą Swoią do Dnia Sutrzejszego oddawać rozkazad.
 a Nazajutrz też Jurysdykcyą przywódcawszy, ponieważ Siony
 obie po przejrzeniu komportowanych Dokumentów, dostate-
 cznieſzy komportacyi nawzajem domawiając się, przeto Sąd za-
 chowując Stopień Prawności, nakazuje aby Siony obie, dostate-
 czniey komportowały, A gdy Siony Obie zamiast dostatecznieyſzy
 komportacyi, do zaprzysiężenia, iako nad komportowane przez Siebie
 na niniejszym Terminie Dokumenta, żadnych więcej niemając
 y komportować dostateczniey nie mogą zabierać się, przeto Sąd te
 Siony, do zaprzysiężenia przypuszcza, natę, Różę. Jako Dokumen-
 ta wszelkie, Granice Dobr pod teraźniejsze ograniczenie podpa-
 dających, tak ściennie iako y Liżnie z Soba, się stykających
 obciążających, rzetelnie komportowały, y nie na szkodę Siona Sionie nie,
 utarła, y więcej komportować nie może, tak Im Bole dopomóż. A po-
 nieważ Siony Obie, to jest od Dzielnic Dobr Wsiow Selańszczy-
 zny, Horoszek y Dworzyszczyny, wieś Dubrawski Sądza Grodzki
 a zaś od Dzielnic Dobr Wsiow, Dawidowski y Anuszek, wieś
 Domicella Baczwińska, Łódzdkowa Liemę, Lutomię, ukleknów-
 szy przed wyobrazieniem Chrystusa Łana, Przysięgę Różę, ze upel-
 ką, Uroczyście Obie przepisana, wykonali, przeto Sąd zadosyć czy-
 nie wskazanemu Sądowemu, te Siony uznawszy, od dalszej uwal-
 nia komportacyi, y Sprawy Pryncypalna, wprowadzać nakazuje.
 a wprowadzeniu, dalszych kontrowersyi Sion wyduchawszy, naka-
 zuje aby Siona pryncypalnie podług Terminów powodowa, to-
 jest wieś Dubrawscy Sądziow, Grody, Lutomię, Mat, Jozef Bohusz
 Miecznik skłinski, y wieś Łotwicy Sądza Gwercy, Mat, Dobr
 Wsiow Selańszczyzny, Horoszek y Dworzyszczyny Dzielnic, Ob-
 wod Granic Swach zaczęli, Sąd Swoy prowadzili, y znaki ia-
 kie być wnoszą, Sądowem skazali, ato natychmiast. — Zaczęli te
 dy Dzielnic Dobr Wsiow Selańszczyzny Horoszek y Dworzyszczyny,
 Obwod Granic Swach czyli Terminum a quo, o podał od Jurys-
 dykcyi, skoto Łoku Geometrycznych, Dwóch Trzicy, na Brzegu Ła-
 ku od Łodudnia położonego, na Uroczysku, iak Siona Obwod za-
 czynając wnosi, Horzokowyczach opowiadając iż w tym miejscu,
 zaczętego przez Siebie Obwodu, Trójką Tróć, czyli Trzy Liżty różnych
 Tróć w schodzą się, Liżnosza, z Między Łudnocy y Wschodu
 Dobr Wsiow Selańszczyzny, Horoszek y Dworzyszczyny, Siony ob-
 wod

wod zaczynającej, Druga z między Łodudnia y Łachodu, Dobr Wsiow
 Anusiek y Dawidowicki, przedtym do Wdosa Wilskiego należących atę,
 raz, Sukcesorow niegdy Wład Antoniego Baczynskiego, Łodudnia Dobr Wsi
 Liemskie, Łytomir, Kracia z między wschodu y Łodudnia Dobr Wsi
 Stawowa, przedtym do Wdosa Czerniechowskiej, ^{na leżących} a teraz Sukces
 sorow niegdy Jw: Chodkiewicza, Starosty Łmudzkiego Dzielni-
 cznych, y natymie miejscu wnoszą też Strona, Obwod za-
 czynający, że było trzy kopce narożnych, tych Dobr z sobą
 schodzących, ale od piegiu Lat te kopce, przez Ludzi Dawi-
 dowskich y Anuszkowskich, rozsypane y zniszczone, tak że teraz
 żadnego znaku tych kopców nie ma y na dowód tego reo-
 iey Allegacyi, Przyda Dokumenta takowe: Najprzód Mani-
 fest Roku 1644. Miesiąca Maja Siódmego Dnia, w Grodzie
 Łytomir, Imieniem J. K. M. Władysław, Dominika, na-
 Ostrogu y Ładawiu, Krabi na Janowie, Koronnego Koronnego
 Łuckiego att Starosty, Dzielicza, y Urodz Marcin z Broni-
 wa Broniewskiego, Dobr Dawidowicz Łopsejora, przeciw-
 ko Wład Juriu Niemirycz, Podkomorzemu Kijowskiemu -
 o zepsucie y przejęciu granic, między Dobrami Wdosa Wils-
 kiego, Janowiczami, y Dawidowiczami, z jednej, a Dobrami
 Kiejańskiemi, na których Gratach Miasteczko Horoski osiadły
 o zabranie. Gratów Dawidowskich y Imych, mianowi-
 cie od Dłoty Stawowskiej, na Uroczysku nazwanym Horz-
 kowicz, poczynających się, po Rzece Promienice, atę Rzece.
 ka Promienice, y Rzece Jasia, jako naturali Limite, Ine-
 da Porubinska, a potym Uroczyskami Łalinowa, Dolina, y
 Czortomyjskiemi Łaskami, też Dobra dzielącemi, aż do Dłoty
 Dobr Łulinski, zamiesiony. Potym Dekret Trybunału
 Koronnego Łubet, w nadziei zgody rozpisowy, Roku 1645, Miesią-
 ca Septembra iedynastego Dnia, na Woiewodztwie Łubet.
 Między Urodz Marcinem, z Broniwa Broniewskim, Dobr-
 Wsi Dawidowicz Łopsejorem z jednej, a Wład Juriem, na-
 Czerniechowie Niemiryczem, Podkomorzem Kijowskim, z drugiej Str-
 ny, w sprawie zabrania Gratów, Dąbrow, y Sianozi Dą-
 widowskich, y zepsucia standardowych granic między Dobra-
 mi Janowiczami, y Wdosa Wilska, na której Gratach
 Wład Dawidowicz, pod Horodyszczem Torczynem jest oza-
 Włona, a Dobrami Kiejańskiemi, na których Gratach
 Miasteczko Horoski osiadły, od Dłoty Stawowskiej, na U-
 roczysku Horoskowicz, poczynających się, a w Rzece Ło-
 romienice wpadających. atę Rzece Łoromienice y Rzece.

kę, którą, jako Limite Naturali rozcinając Obie Strony, Sąda
 Łobubinińską nazwaną, idących, a potem Uroczyskiem Łutnową
 Dolinę, y Czortomyjskimi Łaskami, też Dobra dzieląc, aż do Li-
 dy Dobra Łutnińskich, łączących się, zapadły, a dla wsparcia za-
 czętego przez Siebie Obwodu, Łodniōda Strona Kellacya, Dnypo-
 zowu, z Strony swojej po Wille Piotra Łocińskiego, Burgrabię Gro-
 dnickiego, Dobra wsi Pawowa Łoposora, y innych wydane-
 w Grodzie Łytomiu Dnia Podmego Septembra Roku Terazniejszego
 1702. znaną, y dopraszając się, o przyznanie Woźnego dla przywoda-
 nia Sienników, Sęd przychylając się do sprawiedliwego żąda-
 nia Strony, Woźnego Opatrzego Stefana Danilewskiego, Sę-
 dowi Swemu Obecne, przypadł. Za którego przywodaniem
 stanąwszy Czawisto Wille Józefa, z Łagurskich Łocińska
 Burgrabina Grodzka Gornucka, Dobra wsi Pawowa Łoposorka
 w niebytności Wille Piotra Łocińskiego, Burgrabiego Grodzka
 Gornuckiego Meja Swego, stawila Sędzi Starych Łoddanych
 Pawowskich, Dracowitych, Klima Ochycienka, Łacharka Gada-
 czuka, Łakowa Romanczuka, y Jozypa Mielniczuka, którzy sta-
 wieni iednomyslnie przyznali, że Grotu idawną do tych Grot-
 00 Dobra Pawowa, tylko po Łopce nawinę, gdzie Jurys-
 dykcyja Strony Obwod zaczynać się jest upundowana. uży-
 wając, a ieden tylko z nich Łacharko Gadaczuk, dodał iż dyszał
 od starych Sędzi, Pawowskich, że ote Grot, i kąd Dziędzice
 Dobra Sietaniszczyny Horoszek, y Dworzysz Dukt Swy
 zaczynać, bywały spory między Dobrami Dawidowką
 a Dobrami Pawowem, Inni zaś stawieni Sędzi, o tych
 sprzeczkach, ani używaniu, nie słyszeli, y niewiedząc, Strona zaś
 Obwodu pilnująca, Dziędzice Dobra wsi Anuszek, y Dawidowki
 zarwiadczyli się ze w tym miejscu, i kąd Dziędzice Dobra wsi
 Sietaniszczyny, Horoszek y Dworzysz Dukt czyli Obwodowy
 zaczynać, żadney Liety niemasz, ale własny Grot Dawidow-
 ski, wdawonym y spokojnym używaniu. Dobra wsi Dawi-
 dowki zostawiać, y nienazywać Uroczyskiem Horzkowicie
 ale Łasem Łoczynem y Kruhtą Łozą y Łopcowi żadnych w tym
 miejscu nigdy niebywado; Uroczysko zaś Horzkowicie nie w
 tym Mieyscu, ale w innym na Łudmle odległym będące, o-
 kazac' Czasu swego oswiadczyli się. A od tego Mieysca
 zaczętego Obwodu, Stanąwszy Strona, Obliczem między Łodu-
 onie y Łachod Łonca, opowiadada; że po prawey ręce, wpy-
 kie Grot y Łasy, do Dobra Sietaniszczyny Horoszek y Dwo-
 rzysz, a po Lewey, do Dobra Anuszek y Dawidowki, a zaś
 za Kłeyma do Dobra wsi Pawowa, dawniey do Kłucza
 zerniechow

Czerniechowskiego naliczających, a teraz Sukcesorów, niegdyś
 Chodkiewicza, Starosty Łemuzkiego Dziedzicznych, przedtym na
 leżący, ale teraz te wszystkie Grata, są w użyciu Dziedziców
 Dobrych Hruszek y Dawidowski, y dalej między Łachod y Łotu-
 dnie, Łakami Łasem raiym Obrzodnim zaiordem, idąc, po-
 kazująca w Leni Dukru, dwie Miejsca wyniosłe, y te Łop-
 cami Suennemi Dobra Wdoje' Wilska, od Wsiow Hruszek
 y Dawidowski, z Dobrami Wdojcia, Anzianiska, od Dobrych
 Łaniszczyny Storożek y Dworzyszcz oddzielającami nazwała
 z tamtą temiz Łakami, w użyciu teraz Hruszek y
 Dawidowski będącemi, w tej stronie idąc Gratem coraz niż-
 szym, suchym ale Łepami madermi y Łakami po częścią za-
 rośniętym, przyprowadzają do Strugi, wody niewielkiej, z Ło-
 dowej Reki przychodzącej, y te Strukę nazwaną Riecz,
 Ła Poromlenicą, tą Struką czyli Rieczką, na Dół z wodą, a po-
 tym Rowem, Nurtem tej Rieczki, wiaż przez niegdyś Wieto.
 Baczyńskiego, Łodzędką Liemę Łytomnę, rzniętym, przez mostek
 y drogę z Storożek do Hruszek idąc, przyprowadzają do Wa-
 row Starych, z obojczy strony, tej Strugi czyli Rieczki, Poromlenicę
 nakształt Grobli sypanych, y nazwają tę Miejsce wałkami
 Osypane, Ładziawka stara, Niemiryczowska, przez Wieto
 Antoniego Baczyńskiego, Łodzędką Liemę Łytomnę, rozkopaną,
 Stroną zaiordem pitnującą, Dziedzice Dobrych Dawidowski y
 Hruszek, zaprzeczyli temu, powiadając, że okazane wyniosła-
 sią Liemę Łopcami nazwane, nie są prawdziwe Łopce
 ale aktualne wywroty Drzew starych, y takich podobien-
 ków bardzo wiele w tym Leni z wywrotów Drzewa, znajdując się
 które okazać zaświadczyli się, Struka zaś niewielka, dalej z
 wykopanego przez niegdyś Wieto Baczyńskiego, Łodzędką Liemę
 Łytomnę Rowu pomnożona, nie jest żadną Rieczką, Poromleni-
 cą, ale spadkiem naturalnym wod wiośnianych, y Deszczowych
 a Rieczka Poromlenica, jest w innym odległym Miejsce, ku-
 dosi, Łodomowce, którą okazać zaświadczyli się, wałki okolo-
 tej Struki, przez stronę Rieczką, Poromlenicą, nazwaną, y Rowa,
 lubo znaczą zaiordę wody wiośnianej, tą Struką zbiegającą
 cą, ale w tym Miejsce, niegdyś Wieto Niemirycz, Ładziawki
 niezajmował, ale Ludzie Łoddani Dawidowscy, gdy iesz-
 cze Wieto naturalnym miejscu miała swoje siedzisko, dla wy-
 gody swojej zajmowali, wodę, y te wałki czyli Łamę sy-
 pali; a od tej mianowanej Niemiryczowskiej Ładziawki,
 Tymże Rowem Rieczką, Poromlenicą, przez stronę wiodą-
 cą

cą nazwanym, przez Mostek Drugi, y diogę z Struszek do
 Dawidówki idącą, Łola robocie, w użyciu Dawidow-
 skim, z Obojczy strony mającą, między Łodudnie y Łachod
 aż do uścia tej Struzki, y Rowu, w Kreczkę znaczniej-
 szą, z Lewej Ręki, z między Łachodu y Łodudnia, do Dob-
 wsi Struszek przychodzącą, y w prawej ręce po niżej te-
 go uścia, pokazywała Strona widząca, starą Problę, ro-
 zerwaną, kawałkami wyniosłemi, z obydwóch Stron przy
 Brzeczach dosyć znaczną, wnosząc iż tę Problę zajmował
 niegdy Wiśł Jerzy Niemirycz do Sielaniszczyny y Horo-
 szek, y ta zdawna do tych Dobr należała; Strona zaś ob-
 wodu pilnująca, nieprzyznawa tego opowiadając, że ta Krec-
 ka, do której Row, przez niegdy Wiśł Baczyńskiego Łodudnia
 Liemę Łytomię przyszedł, za wsią Struszkami nazywa się Kruc-
 czem, od wsi Krucze, z którą się poczyna, a pominąwszy
 wies Struski, nazywa się Kalinówką, znaki zaś starej Pro-
 bli, są prawdziwym Probliskiem, ale natym miejscu ni-
 gdy Wiśł Niemirycz, nie mógł zajmować Probli; bo to jest
 własny Gród Dawidowski, y Problę zajmowali Dziećwie
 Dobr wsi Dawidówki, y przy tej dawniejszych Ciasow-
 siedziada po obydwóch Stronach wies Dawidówka, a po-
 zniej niżej nad Jazą, Ojadę, swoje pomknęła, y niedale-
 ko tej starej Probli, za Kreczką, wspomnianą Kalinówką na-
 zwaną, dla dowodu Siedliska, pokazywała Cmentarzysko na
 którym miała być Cerkiew Dawidowska, pod Imieniem
 Świętego Krzyża, gdy wies Dawidówka na tym miejscu siedziała
 a przesiadła przy Samym uściu, Rowu czyli Kreczki, Łosomleni-
 cy, mianowanej, przez Kreczkę Kalinówką, przez Dziećwirow Da-
 widówki, mianowaną, w tej Stronie między Łodudnie y Ła-
 chod zawsze idąc, Łolami roboczymi, w użyciu Dawi-
 dowskim, będącymi, przez mągile, rozoraną, do lasu, y-
 tym lasem, obrzednim, drzewem, najwyższymi dębami, zarostłym
 y sianożęciami po Łesie będącymi, wciąż idąc przyprowa-
 dzała do Grązi, trochę wyższego, spadku na obie strony-
 mającego, y ten Gród wyższy, nazwała Grzędą Łosubińską,
 Strona zaś Obwodu pilnująca, zaprzeczając temu powiada-
 jąc, że te Grąza y Łaki wszystkie, które Strona Dawido-
 wa, Obwód swojej Granicy prowadzić zdawna należa, do Dob-
 wsi Dawidówki, y w spokojnym nigdy nieprzerwanym,
 y nieprzeziętym, użyciu Dawidowskim zostając, y mien-

nazywają się Porubinska Gręda, ale Dolinami Dobremi-
 dalej zaś Obwód swój kontynuując, temi Grętami tra-
 che wyższemi, Porubinska Gręda, nazwanemi; potem
 Grętą równym, y tymże Lasem, aż do Kieczy. ^M
 od Zachodu ku Wschodowi siek swój mającej, y ^M
 ty Dobr. wsi Swanowicz, oraz Kopców dwóch, Naroznych,
 w Roku 1700. Urzędownie wyparych, iednego Dobr. wsi
 Dawidowicz, czyli Dawidowki; y Hruszek, Sukcesorow-
 niegdy wiet Antonię Bierzynskiego, Podszelka Liem-
 Lutomie, Dukelucznich, drugiego Dobr. wsi Swanowicz ⁺
 do Włosu Wilejskiej, należących, Dziedzica Józefa Ad-
 ma Dominiskiego, Podskar Włok Koron. y natym miej-
 scu Strona wiodąca, Dziedzice Dobr. wsiow Sidań-
 czyny, Horoszek y Dworzyszcz, Obwód Granic Słowich.
 czyli Terminum ad Duem, z Dobrami Hruszkami y
 Dawidowką, zakazali; Opowiedając że w tym miejscu,
 trzy Dęty czyli Trójaki Grętu schodzić się powinny, to
 jest z między Wschodu Strona y Lotudnia Gręta Dawi-
 dowskie, y Hruszkowskie, z między Lotudnia y zachodu
 Swanowickie, y te są Kopcami Naroznemi, w Roku
 1700. oznaczone, a zaś z między Lotnocy y Wschodu Stron-
 ea, Gręta Sidańszczyzny Horoszek, y Dworzyszczyny, a-
 zatem Kopcami, y Dętami, posła uzi Granica, Sia-
 na, Kieczy, Józef w górę Wody, między Dobrami, Sko-
 bowem, do Włosu Hryzanijskiej, y Horoszkowskiej, a ^U
 Dobrami Wsią Swanowiczami, do Włosu Wilejskiej, na-
 leżącym, pod terażniejszy. Ograniczenie, nie podpada-
 cerni, aż do Grętów iak strona Dukt kążąca wroci; Du-
 linskich, y na dowód swojej allegacji. Podmiotata-
 Strona Obwód kążąca, Dziedzice Dobr. wsiow Sidań-
 szczyzny, Horoszek y Dworzyszcz, z Strony swojej tr-
 zyczyny, Józefa Adama Dominiskiego, Podskar Włok Koron. Dziedzic-
 ea, y Józ. Onasę Bierzynskiego, Lasem Lutomie, Pod-
 sesora Dobr. wsi Swanowicz, y Innych, dla przyznania
 Dęty, Dobrom Słowim, pod terażniejszy ograniczenie pod-
 padającym, Bullary, Rozu, wydane Roku terażniejszego
 1702. Dnia Siódmego Septembris w Grodzie Lutomie zeznana.
 y dom

y dopraszała się o przydanie Woźnego, dla przywołania Tych-
 że Sienmików, Sąd ządanie sprawiedliwemu Strony, nie
 ubliżając, Woźnego Opatrzego Stefana Damińskiego przy-
 dał; Za którego przywołaniem, Stangerzy, Urodz. Stefan-
 Rykowski; Dyspozytor Dobr. wsi Jwanowicz, stawit Ludzi
 starych, Poddanych z Jwanowicz Drowiutych. Leska Ma-
 symenka, Brokupa Babicza, Demiana Wakutenka Seme-
 na Czermistia, y Nyczypora Czermistia, którzy stawieni id-
 dnomyslnie wszyscy przyznali; że przy tych Łopcach
 z tej Strony Jsiy, schodzą się Graja, tylko dworaki, z
 jednej strony Dawidowskie; z drugiej Strony Jwanow-
 wiekie; Długarni do Przeka; Jsiy przypierają; Za Rzeką, Jsią
 już Graja do Skotobowa należą, Graja zaś Sielarskie
 Horoszkowskie y Dworzyszcz, nigdzie w tym miejscu nie-
 przypierają, y niewiedzą, o tym y mieszczeli; Strona zaś
 Obwodni pilnująca zaswiadczyła się, że cały Dukt Dwie-
 dziów Dobr. wsi Sielarszczyzny, Horoszek y Dworzyszcz
 jest własnym y nieprzecznym Grajem Dawidowskim.
 prowadzony, Storożo Graja od Dobr. Jwanowicz, niedawne-
 mi Czasami są ograniczone y Łopcami odsypane, y na-
 dowod tego, potożyła Dekret, Dolutorony, Roku 1700.
 dnia 15. Czerwca, na Graji Dobr. wsi Dawidowskiej, między
 Jsią Adamem Łozia Dominiskim, Podstoką W. Kuf.
 z jednej, a Wita Dominicką, z Typpolskich Baczyniską, Pod-
 sędkową Liemę Lytomę. Matką, Jsią Kalfasantym.
 Synem, y Maryanną Córka, Baczyniskiem; niegdy Wita
 Antonię Baczyniskiego, Podsędką Liemę Lytomę. Sukces-
 sorami; Wita Dubrawskiem, Sędziarni Grodz. Lytomę,
 Matką, y Jsią Bohuszem, Mieczem, Mińsk y Jsiem, za-
 padły, a do Książ. Grodz. Lytomę Roku Regoz 1700. dnia
 10. Oktobr. w Sposob Oblaty umiesiony, mocą, którego,
 Dobra Dawidowska y Struiki od Dobr. wsi Jwanowicz
 przez Urząd Podkomorski Lytomę zacząwszy od Grajów
 Dobr. wsi Nowego Pola, aż do Grajów Skotobowskich, za
 Przeka, Jsią, potożonych, ograniczone, y Łopcami od-
 sypane zostały. = Protestowali się Rozstrzała, y Suk-
 cesorowie

cesorowie niegdy w. Antoniego Baczynskiego, Podszeka
 Licmę Liptomę, Dobr. Wsiow Dawidowki y Hruszek Dzie-
 dzice, przeciwko Wili Dubrawskiem, Sędziom Grodę Liptomę
 Matronkom, Jęzowi Brohuszowi Miecznikowi mińskiemu,
 y Wili Łotockim Łowem Owem Matł, Dobr. Kłucza Horosz-
 kowskiego Dziedzicom, Obwod swoy kęzaym w rękowey
 Osnowie, Początek ciągny y dokonczenie Duku, Wili
 Dziedzicow Kłucza Horoszkowskiego; Niepowirno pochodzie
 z wolności prowadzenia, którzy zachodzi Wola, ale grunto-
 wai się na dowodach Pisma, albo gdyby tych miabyło, na-
 pewnym y nieprzerwanym używaniu, dopełniona Wzajem-
 nna Komportacya, data wiedzcie, że obydwie Strony, ni-
 żąd więcej, wyczerpnoci dowodów, w sprawie Granicznej, dla
 zatracenia, przez rewolucye, dawnych Akt, nie mogły, iak tyl-
 ko z Procesow, między Wł. Dominikiem Laszawskim.
 Kłucza Wilekiego, a Wili Niemiryczami; Kłucza Horoszkow-
 skiego Dziedzicami. w Roku 1642. y poźniej toczonego, w któ-
 rym w Procesie, skarży się Dziedzic Kłucza Wilekiego, że
 Wili Niemiryczowie, z Dobr. Miasta Horoszkow, y Siot Sie-
 laniszczany, Łoromianicy, y Dworzysk, przechodząc Gra-
 nice staro-dawne, użyciame Siot Hruszek y Dawidowicz
 przechodząc Trzcienice Łotowey Łasek, y Imie Uroczyska,
 y teraz między Siianami, Hruszek y Pawowa będące;
 Daley skarży się że przechodząc Rzekę Sieblowską drugą, męz-
 kę Łoromienice, y Imie Uroczyska, aż do samey Rzeki Jęz
 Grafa Dawidowskie, y Łasy gwałtownie zabierają, Ciąg-
 ymie daley swoy Proces, że Dziedzice Horoszek, Wsiow-
 Sielaniszczany, y Łoromianicy, przechodząc Naturalne
 Granice, Rzekę Łoromianice, y Rzekę Jęz, minęwszy
 Łas Torzyn, niemal na miłe Łasow y Grązow od Dobr.
 Dawidowicz zabrali: znaki Graniczne y Kępe zniszczyli.
 Wili Teraznieys. Dziedzice Dobr. Kłucza Horoszkowskiego
 niemogąc przestąpić Wyrazow tych, dotkniętych w Pro-
 cesie Granic, przy zaczęciu Duku Swego, iakoby na-
 Uroczysku Horoszkowicze ciągle Horoszkowicze, y iakoby od
 Pięty Pawowski, Dukt swoy zaczynają. teraz w górze
wyrazony

wyrażony Proceß, na wsparcie szczyt, między przesyła-
 wai Kiecki Jasy y Kiecki Poromianey, przy Sianach
 Dobr Dawidowicz teraz Dawidowski; idących, lecz potozie-
 niemych Dokumentow, utrzymując opisane w tych Granice,
 ale początkiem, Ciąganiem, y Dokonczaniem Duktu całkiem
 nieścią, wszystkie te Kiecki y Uroczyska, y sama Wios Dawi-
 dowicze, przez nieprawny swoy Dukt, z pomienionemi
 Dokumentami, niezgodny zabierając; A naymłod chcą wy-
 razi wspomnianych Dokumentow, ażeby Dobra Wios Dawidow-
 ka, zaczynata swoje Granice, z Dobrami Klucza Horoszkow-
 skiego, od Dzięty Pawowskiej, na Uroczysku Horoskowicze, czyli
 Horoskowicze, Wios Dziędzice Klucza Horoszkowskiego, mi-
 najwszy Grata y Dzięty Pawowską, przez odgraniczenie w
 Roku 1766. zaochmie z Dziędzicem, Wsi Dawidowski uczynia-
 ne odkupione, Poszedłszy w Grata Dawidowskie Łasek Bru-
 hta Łose, Uroczyskiem Horoskowicami nazwane; y w tym miej-
 scu trzech Sian, stykani się, Pawowskiej, Horoszkowskiej
 y Dawidowskiej mianowali; oraz iebży Kopy wspomnia-
 nych Sian będące, od Łat Dzięty przez Łoddanych Dawidow-
 skich rozsypane zostały; na odparcie w tym miejscu trzech
 wspomnianych Sian, stykani się, Dosyćby było potowić:
 Dekret Graniczny, Roku 1766. w którym Wios Dziędzice Ho-
 roszkowskiej, przypięwani, od Wios Henryka Niemnycza, Dzię-
 dzica naten Czas Wsi Pawowa, wchodali, Wios Dubrawski
 teraz Sędzia Prodzę Lutomę. sam osobiscie przy Dzięty Pawow-
 skiej, gwałtownie y zaochmie przypartey, do Łasu Torczy-
 na, dopisując komparcyę, w tymże miejscu przy Lesie
 Torczynie, Aciulatem, Siany Pawowa, od Dobr Swich Kluc-
 za Horoszkowskiego, y Dobr Wsi Dawidowski; z Łoddanemi
 Swem; Schnatem Duryctem, z Siedaniszczyny, Łakowem y Ole-
 zą Bowkunenkami, z Dorzyszc, przyznał, y na Dzięty Dobr
 Siedaniszczyny, naten Czas w tym miejscu ustanowiony bę-
 dący Grata, po prawey Rege między Łachodem, y Łutnową bę-
 dący, do Dawidowski należec; zaswiadczył, Sam Dziędzic Wsi
 Pawowa, Dzięto swie zaochmie, od Dobr Dawidowski y Bru-
 szek Urządzone, niechciał daley usuwać; w Grata Dawidow-
 skiej, niechciał y Wios Dziędzice Klucza Horoszkowskiego, Dzię-
 ty swojej przesuwać do tego miejsca, które teraz przez Ła-
 czący Dukt swego, zabierac postanowili. Niezgodu się sam
 te Dzięto z Czynnoscia, terazniejszą, Wios Sędziego Prodzę
 Lutomę,

Tymczasem niezgodzi się z Dokumentami, przez Włd Dziędzicow
 Horoszkowskich złozone, bo tamte mieć chcą, aby Ścia-
 na Dawidowska, zaczynata się od Dęty Pawowskiej, a
 Włd Dziędzice Horoszkowskiej, zostawiały daleko tej
 Dęty, Dukt swój zaczęli gdzie Dobra Pawow nieprzy-
 pieraię. Ten Dokument, chcą mieć Dęty Pawowska, za Ła-
 sem Torczynem, gdy Dziędzice Klucza Wilskiego, y Dawidow-
 ski, skarżył się o przeyscie, za Łas Torczyn, Włd Dziędzice
 Horoszkowskiej, przesiedszy przez tenie Łas Torczyn, y regoi
 Imienia Uroczysko nizey Dukt swój zaczynaię, wspomina-
 ny dopiero Łas cały z Uroczyskiem w Grą swój zabieraię.
 Dają wiedzieć ten Dokument, zelli Kiermierzowie prze-
 siedszy Rzeczkę Seblową, Doromlenie y Łas Torczyn, na
 mule Grąt Dawidowskich zabierali: to tym samym nay- U
 iasniey dają poznać, zeten Łas Torczyn, do Dawidow-
 należał, Grą Łasy po Rzeczkę Doromlenie do Dawidow- M
 należały, y zeta Ruczka za Łasem Torczynem, ma swoje po-
 łożenie, terazniuszym zaś Duktem nizey Dęty Pawowskiej
 y Łasu Torczyna zaczęty, zupełnie wies Dawidowska od
 Łasu swego Torczyna odpałaby, y prowadząc przez Łasy-
 y Panożę Dawidowskie, dwa wyrusty Drzewa, Kopyami
 bydzi mianowali: atży Łopce iakoby angulane, w Łasku
 w gorze wspomnianym Kuchey Łopce, bydzi od lat Dęci
 rozsypane mieli. Ktore gdyby byli, zapewnieby Dziędzic =
 Włd Pawowa, przy ograniczeniu Dęty swojej, Pawowskiej
 posunąć nie ośmiękał. ale te iakoby zwyrze Łasnych Do-
 kumentow, pominiwszy Łas Torczyn bydzi niemogły, tak
 przez nikogo nie są rozsypane; y poziey dwa mianowane
 Łopce, miedaię zadnego Podobienstwa, do znakow Granic-
 nych, y Kopcow, bo będąc Dobra Klucz Wilski, wies Kuch-
 ki y Dawidowice, od Klucza Horoszkowskiego, przed Rokiem
 1640. odgraniczone y odkopane; Łopce od Dęty Pawowskiej
 przy Ruczce Doromlenie y Jazy wypane, przez Włd Nie-
 mierz, iako Proces, dają wiedzieć, przed Rokiem 1643. zo-
 stały zmieszane, w dalszym ciągu Duktu swego, Dziędzice
 Horoszkowskiej, utrzymuię Rzeczkę Doromlenie za Granicę,
 miedaię Jazy iakoby miestepowac, wynaleść Ję w Gratach
 Dawidowskich postanowili, a przesiedszy czystym Łasem
 mi, y Panożami, do miysc na niższych Gratach
 Kucham.

Kzakami, Łoz Łarostych. bydz Rieczką Łoromianicą, nazwali
 przeciwko wszelkiemu Podobienistwu, do iakiykolwiek Rieczki-
 Łozy bowiem wspomniane, niemają iednostaynego z Poba-
 potaczem, ale wyższemi Grałami, y Łanoręziarni, są rozdzie-
 lone, Przyszedłszy, potym do Rowu ^{* nie dawno} przez niegdy wódo Ba-
 czynińskiego Łodędka Liemę, Łytomę, dla osuszenia od Wod
 Deszczowych, Grałow wykopać kazałego, tym Rowem Duki
 swoy, prowadząc, ten Aktualną, bydz Rieczką Łoromianicą,
 twierdzili; znaki dawney Ładzawki, iakoby przez Wódo
 Niemrycza usypaney, mianowali; tym Rowem idąc wstch
 przez Stare Śiedliśko Dawidowicz, do Rieczki z Łuczecą przez
 Struski idącej, przyszedłszy do Starey Gmli wsi Dawido-
 wicz natężył Rieczce usypaney myśli y tu iuz mianowa-
 ną swoią Rieczką Łoromianicą zatwierdził, lecz z iakięgo
 podobienstwa można przytączyć wiąż aby ten Row y
 Woda zbyt mały mająca spadek, Rieczką Łoromiani-
 cą nazwać się mogły? w którym miejscu poki Row
 przekopany niebył, Woda z deszczow spadająca niebył
 nęda, ale po niższych miejscach wysychała; niemoż-
 e się to nazwać Rieczką co iest miejscem Łotnistym-
 ale Łotem czyli Smuchawiną, Ta Woda nazywając
 zwykła Rieczką która zawsze płynie, y przez Łaz czyli
 Łola, w długim przeciągu, nieprzerwany ma spadek
 To zaś miejsce niema nad kółka Stay długosi, czyz
 może to bydz rieczką gdzie niema żadnego Ślawku, a do-
 pierozi młyn, ale tylko dwa Mostki przez niegdy wódo
 Łaczynińskiego, Łodędka Liemę Łytomę po wykopanym
 Rowie wystawione, aby od przeleżających, Row nie
 był zasuwany, miejsce to żadnego podobienstwa nie-
 mające do Rieczki, niemogło bydzi wzięte za Rieczkę Gram-
 czną, w którym miejscu więcej iest Łot y Rudek, przez
 większość wody, y daleko dłuższy swoy ciąg, podobniey-
 szych do Rieczek. Wspomina Manifest Roku, 1644. ze Riecz-
 ką Łoromianicą y Rieczką, Jrszą, Dobra Dawidowicze od-
 grażone były, nieprzepomniatby wspomnieć, tej Riecz-
 ki na ktorej był Ślaw, z Łuczecą przez Struski idącej
 gdyby to miejsce opisywał, iest przeciwko wszelkiemu po-
 dobienistwu, plac niewielki niższego miejsca, w wyko-
 panym

panym Rurie, podczas Deszczow wodę mający, nazwać.
 Rzeczką, y dla tego od mieszkańców Skolichnych, i nad-
 Dziadow zasiedlonych, nigdy niemied nazwiska żadnego-
 a dopiero mienazywał się Rzeczką, y teraz nikt widzący
 miejsce nazwać Rzeczką nie może; Nie utaię więc Dzie-
 dzice Horoszkowskiej ani przemieść idolaię Rzeki Poromian-
 cy w Grą Dawidowski, iakie Ona miała położenie w Roku
 1644. y dawniey, iakie dotąd nieprzerwanie zachowuje. Nie
 o przestąpienie Błota, y jednej z najsmiejszych Budek, i
 iezeli tylko nazwać się może y Budka; ale rzeki Poromia-
 nicy y Języ, Niemczinategu ukryć, że niepodaleko od Bie-
 ty Pawowskiej, Rzeki Poromianica, między Lasami
 do Dawidowki y Klucza Horoszkowskiego należącemi.
 zaczyna się; w którą daley wpadaia Reblowka y Budka
 Hruszka, ta się po sianozguach rozlewa, niewykopanym Do-
 wem, ale naturalnym Nurtem swoim, nie na kilka Paj,
 ale na kilka mil; Grą zaś Horoszkowski; od Dawidow-
 skiego, do Jęzdy Porubinskiej, więcej iak na Dwie mile
 oddzielaię, do wsi przedtym nazywaięcej się Poromia-
 nicy, teraz Poromowki płynie; Nadto nikt niebędzie
 wątpił czyli jest Rzeczką albo nie, bo widok sam kaide-
 go przewiadcza, Języ teraz nosi też same nazwisko Po-
 romianicy, przez cały swoy ciąg po wszystkich trze-
 scach, aż do wyscia swego w Jęzie, Dekret w Roku 1642.
 między Jęzą Lastawskim, a Wiś Niemiryczami z dru-
 giej strony, w Trybunale Koronnym Lubet. Dnia Dzie-
 siatego Septemę zapadły, odkrywając Prawdę, że Wiś
 Niemiryczowie, od Dobr Swich Horoszkow Poromianicy
 Siedliszczyny, y Innych przechodziły często wspomnia-
 ną Rzeczkę, Poromianicę, toć nietylko Rzeki która mieści y
 niebyła Rzeczką ale te nad którą Wiś Poromianica za-
 siedlona, swoje nazwisko od tejże Rzeki wzięła; dotąd
 terpi nazwiska z Rzeczką nie traci; Niemoga więc Dzie-
 dzice, przechodząc Rzeczkę Kalinowską z Kruczą, przez
 Hruszki idącą, na tejże usypaną Groble, mienić za swoje
 bo ta jest na wdasiowym, dawnym, Siedlisku Dawido-
 wicz czyli Dawidowki usypana. Nic tylko, że sama
 Grobla

U Grobla, ale znaki Bieczarsk, Lechow miejsce dawney Ber-
 kwi, y przy niej niezatarte dotąd Groby umarłych, są
 świadkami, w tym miejscu Siedliska Dawidowicz, re-
 raz ku Przec Jasy, niepodaleko od tegoż Siedliska osia-
 dłych, Na wspomnienie w Manifestie 1644 Roku, o Dzia-
 dzie Borubiniński, w Słowach rocinając Obywateli Sron
 Grzedę Borubinińską, przeszedłszy wietl Dzierżce Horo-
 szek, przez stare Siedlisko Dawidowicz, wiedli Dukt swoy
 Golami, y Dąbrową, zadnego znaku do naturalney Gra-
 nicy, bądź uczynionej nieukazując, ale przechodząc przez
 Uroczysko, Dobre Poliny do Dawidowki należące, miej-
 sce iedno mało cu wymioste ziedney Srony w krótkim prze-
 ciągu, na kilkadziesiąt Kroków, z Dąbrową równane
 bądź Grzedę Borubinińską, mianowali. Które miejsce nie
 tylko nigdy się Grzedę mienazywa, ale też za znak Gra-
 niczny wziąć bądź niemogło. bo wiele miejsc podobnych
 w każdym Gracie znaleźćby można, Przyprowadzili da-
 lej Sianożęciarni, y rownym wszędzie w Dąbrowie Gron-
 tem, do Przeczki Jasy, gdzie Bięta Jwanowicz y Dawi-
 dowki, a stamtęj Srony Przeczki Skotobowa zesili się
 nainaczając w tym miejscu, Bięte, Dobrom swoim Wsi.
 Siedliszczyni y Dawidowce, Sęci iak początek Duk-
 tu był przeciwko dawniejszemu Ciymosowi, Wietl Dzierżi-
 cow Horoszkowskich, Jamat Dekret Roku, 1766. tak y Ko-
 niec przeciwko Dekretowi Kommissarskiemu, 1780. mię-
 dzy Dobrami Dawidowką, a Dobrami Jwanowiczarni Siano-
 żę Graniczną ustanawiającemu, przy którym Wietl Dubraw-
 ski, Sędzia Grodę Lytomę, i przypierania Swego od Dobr-
 Skotobowa, Samowolnie przypowiadającym pisać się,
 Goddanych Swoich ze Wsi Skotobowa stawid, w Jen-
 czas Wietl Dubrawski, Sędzia Grodę Lytomę, Prę od Jwa-
 nowicz, po nad Przeczką Jasy, leżący, nie do Jwanowiczle-
 do: Dawidowki należec, uznawał, y Goddarni Skotobow-
 sey, ze od Urników należy do Dawidowki przyznawali.
 teraz Duktem przez siebie utoronym zagarnoc' ustrze-
 a tak kończąc Dukt swoy, zabiera Sas Torczyn, z Urników
 do Dawidowki należący, zabiera wszystkie Grady y Sa-
 sy, Stare

sy, Stare Siedlisko Dawidowicz, całkiem wieś Dawidowkę,
 mając usytuie, Brzostkowali Wiśli Niemiryczowie, Natural-
 ną Granicę Przeczną Łoromianicę, Seblowkę Jęz, Między Las
 Torczyn, y na mile Grązow zabierali od Dawidowki; Teraznie-
 ni Wiśli Dziędzice, Dukiem swoim, iuzi iakoby mienasła-
 dując Łoprednikow swoich trzymając, bez Granice za Gramie,
 wigacy ieszcze chcą dokazać, bo y samą wieś chcą odebrać; gdzie-
 tu iuzi można namaczyć miejsce dla Dawidowki; wyma-
 leśi Pola y Lasy do niej należące na mile rozległe, kiedy
 Łopatek Duku, od miejsca namaczonego, Uroczysku Hórz,
 Łowiczom, długoszą, nierozciągając się do Języ nad Cwierc' mile a
 szerokości do Wsi Struszek, wiednym wieku teraż będący, nad
 kółką Pray niemający, w którymby miejscu przechodził Jęz,
 gdy Łodług Duku Wiśli Dziędzicow Horzkwowickich, Wóz-
 kim Kłinem, przypierałyby, gdzież miejsce Siedliska, gdy od
 Grobli starej, Dukiem w. Dziędzicow Horzkwowickich, zabra-
 ney, do Struszek Pray kółka, Imey znakow Grobli wynaleśi
 niemożna, a przeciw wieś Dawidowka, musiała mieć Groble,
 y Pawek, gdyby w takiej szczupłości była. Brożmeby Wiśli
 Niemiryczowie, naszykali po do Ługow bobyte niemieli tyle
 Grązow do Orania Dawidowickich, a dopieroż posiadający też
 wieś, z kąd wysyłać Białci Łotmieni Ordynackich; To iuzi
 Dokumenta Wiśli Dziędzicow Horzkwowickich, niemogą po-
 stanowi dobroci Duku, lecz y używanie zupełnie odpiera-
 będzie; iest dowod ze Łoddami Jwanowiczey, mieli swoje
 Łdarce, nad Przeczną Łoromianicą a te Im przez Wiśli Nie-
 miryczow gwałtownie odebrane zostały, Dadzą Ci y teraz
 świadectwo, że w używaniu Łdarci swoich, w Groncu Duk-
 tem przez Wiśli Dziędzicow zabranym, do Roku 1700. Czasu
 Rozgraniczenia, Dob Jwanowicz od Dob Dawidowki były
 Łudzie Ci mając po Łat kilkadziesiąt, okaza Łnie Łdarne
 y ieszcze Im od Cykow y Dziadow, z łch w Łasawerni zna-
 kami; zostawione, nieokaza Łoddami Łdarney iednego Łaz-
 warka, Pola, w Łracie przez łch Dziędzicow zabrać usitowa-
 nym wyrobionego, Brzeto ze Wiśli Dziędzice Horzkwowsky
 przeszedłszy Przeczną agsto wspomniane, Łoromianice, Seblow-
 kę, z Wiśli Graniczne, Łominowszy Łas Torczyn, Dukt sa-
 mym Łraciem Łracu Dawidowickiego, całą rozległość y
 wieś

Wier z dawnym Siedliskiem, zabierając prowadzili, o niepra-
 wność tego Duku, Wiele Dominella z Trypolskich Łacyniska
 Podsekowa Liemę Lytomę, swym, y Imieniem Sukcesorow-
 z niegdy Wiele Antonim Łacyniskim, Podsektem Liemę Lytomę
 spłodzonych, Manifestowała się. Remanifestowali się Wiele
 Andriej Dubrawski Sędzia Grod Lytomę, y Wiele Jacek Bo-
 husz Miecznik Miński. Dobr Horoszek Sietariszczyny y Daw-
 ryszcz Dziędzice, swym y Wiele Felixa y Maryanny, z Bo-
 huszow Potockich Dług Owę, Matko, Bratko Wiele Dominella
 z Trypolskich Łacyniskiej, Matce, Jęzowi Kalasantemu-
 y Mariannie Łacyniskim, z niegdy Wiele Antonim Ła-
 cyniskim Podsek Liemę Lytomę spłodzonym, Synowi y Or-
 ce, Dobr Wsiow Anuszek y Dawidowicz Dziędzicom, nagda-
 niać Wiele Łacyniska Podsek Liemę Lytomę wraz z Suk-
 cesorami, niegdy Wiele Antoniego Łacyniskiego Podsek Liemę
 Lytomę Dukt Wiele Remanifestujących się, Manifestem sw-
 im, iakoby bez żadnych Dokumentow, czyli Bisma prwa-
 dzie mieli, przepomniawszy, iż przy zaczęciu Duku, od Pię-
 ty Pawowskiej, na uroczysku Horoszkowiczach kładący się
 a nazwisko swoje mający od Łasieki, przez Ganczanai-
 kiego, w tym miejscu założony, a Duku Dobr Sietarisz-
 czyny, Dworzyszcz, y Horoszek początek biorący, Dokumen-
 tow dwa, pierwszy Roku 1644. Die Septima Mai; w Grod-
 Lytomę Imieniem, Olmii Władystawa Dominika Ła-
 stawskiego, Dziędzica Dobr Klucza Wolskiego, Dawidowicz
 y Anuszek, y Urodę Marcina Broniewa Broniewskiego.
 Dobr Dawidowicz Kopesora Manifest, którego, Roku 1770. iż
 Octawa Octobr w Grod Lytomę. Oblata, iakoż między tym-
 ze Urodę Marcinem z Broniewa Broniewskim, z jednej
 a Urodę Jęzow, Podkomę Kłowski, Władystawem y Pe-
 sanem Sieminiaczem; w Aktach Głównych Trybunału Kor-
 Lubet. Roku 1645. dnia Jedynastego Septemb zapadły roz-
 pisowy Dekret, z wyrażeniem Duku, od Uroczyska Horosko-
 wicz, a quo et per quem, Rzeczą Łotomianką, a ad quem
 Łotomianką, Grzędą do Rzeki Jęz, y Jęz idąc, okazujących
 Kalinowe Doliny y Czotomyskie Łaski do Rzeki Łutenskiej
 za Rzeczą Jęz będących znakow Dobra Jwanowicze Olmę
 Ostrogskich

Osrogskich Dziećcinie, od Dobi Skotoboway i Stodę-
Wiet Niemiryczow, przedtym, teraz Wiet manifestują-
cych się Dziećcinnych, oddzielając, w Obecności Strony
y Plenipotentow, Oney, Sądownie Dziećcie Dob Sko-
wick, Dworzyszcz y Piłaniszczyny, pokładali, na mocy
których Dokumentow, a nie Innych Dakt swoy zacię-
szy, skazyli; Strona zaś Wiet Baczynsey in Reprobati-
nem Duku, żadnego Dokumentu, ani przy swoim Duk-
cie nieokazywali; na parcie tylko podług niby potoczonych
Dokumentow, przez Wiet Remanifestujących się, własne-
mi Gratami Piłaniskiem; y Horoszkowskiemi Piane-
żcami Dworskimi; Piłaniskiem wrocie Strony, Bie-
żąciami Stronca prowadzili; Terminum a quo naganiając
na Urzysku Horoskowiczach, mieniącien Łasek na
wzgorku znacnym, będący Łąską Łosą gdzie naj-
mniejszej Ręgi Łosowej niebyło, ale bydzi mogło
dla wyniesienia Gratu na którymten Łasek zostaje
tylko Łosy w trzynie o podał trochę od Horoskowicz zle-
wej strony znajdując się, z kąd Ręczka Doromianowa
Łozątek swoy wzięła, a w Ręczkę Kruciemiec iak Strona
na od Łozátku nazywa, przy Wysci swym, w Kati-
nowkę Ręczkę od Strony nazywaną, z góry Kruciem-
wpada, znacznie Dukt cały manifestem swym at-
gumentami napelnionym, a w rzeczywistości samey
nie pewnego nie mającym; Pokazywali także Wiet
manifestujący się, na Ręczce Doromianowej Sądawkę
dawoną Niemiryczowską, zewszyskich Czterech Stron
sypaną, a przez Wiet niegdy Antoniego Baczyn-
skiego, Łosę Łiemę Łytomę, Czasę niedawną, (u)
lat pięciu czyli sześciu rotkowaną y Gubę dawoną
Niemiryczowską, znaczną dość obszernie, y wyso-
ko sypaną, na Ręczce iak strona z góry nazywa
Kruciemiec, a przy Wysci Ręczki Doromianowej, Kati-
nowką bydzi mieni; poniżej Kłodowskaiak się
w tym

w tym Kraju nazywaci zwykly Omentaryska, lub Cerkwi-
 ska, na którym miejscu Kamieni tylko dwa, stoi dawnych,
 teraz tylko Drewnianemi Krzyżkami; okryte, wiez i msta-
 czone, inaci ze na Gracie Cudzym, nie Dawidowicz zosra-
 waty, Sadzawki zai dawne Niemiryczowskie, nigz czy-
 li szesć niżej tej Grobli; na Smey Rzeczce, w Stawie
 wptywającej, znacnym kostem sypane, mierz Wielt
 Niemiryczow znajdowaty się; Dzierzgozi niegdy w
 Antoniego Baczynskiego, Podsega Liemg Lytomg w
 Czasie niedawnym ze szcęgtem zniszczone, y oparka-
 niemi na miejscu sypanych Grobel, Okrąg tychże zai-
 te, y po obapod których, tak Cerkiew nowa wystawio-
 na, iako y wieś Dawidowska niedawno osadzona, w
 wdawnym Gracie Niemiryczowskim, do Dobr Horoszek
 y Dworzyszczy należącym, kraiznajduią się, a mierz Ho-
 rodyszcze Torczyn zwanym, iak Dokument Strony, o-
 piewa, o pół mile od terażniejszej Dawidowki znaj-
 dowac się powinniym, zacierającą granice Dobr Hor-
 owicza Horoszkowskiego, y Wsiow Sielaniszczyny y Dwor-
 zyszczy, Kopce mierz Siemne, na Uroczysku Horoszkowiczach
 czyli Horoskowiczach, będące Stawowski; Horoszkowski;
 y Wolski rozsypane, y zniszczone mierz Ludzi Horoskow-
 skich, czyli Dawidowskich zosraty, daley takze tym-
 sposobem postępowano, kiedy Sadzawki tak na Rzecz-
 ce Poromianiny, iako tez niedaleko wsi Dawidowki-
 Wielt niegdy Baczynski; Podsega Liemg Lytomg po-
 rozkopywac kazad, którzy manifestuią się Dukt-
 swoy utrzymuiąc, prostą Lemg prowadzoną, podług
 brzmienia Dokumentow wyżej wyrazonych, od Uro-
 czyszcza Horoskowicz, aż do Grzedy Porubiniński y Re-
 ki Jszny powtore zaiatuią się, — a zakazywszy ob-
 wod Wielt Dubrawskich, Szaw Grodz Lyto. Matb.
 Jozefa Brochusza, miecznika Smiński y Wielt Potoc-
 lich Loug Owrog. Matb. Dobr Wsiow Sielaniszczyny
 Horoszek y Dworzyszczy Dziedzicow Strony Powodowej
 y zapisawszy Protestacyę y Deprotestacyę, Sad de
 opisaniam

opisania Obwodu Strony Rozwanej, Rozostatej y Sukcesorow
niegdy Wójt Antoniego Baczynskiego Podsg. Liemę Liptu,
Dob. Wsiow Dawidowki y Struszek Driedzice myste-
puje; nakazuje, aby Ci Driedzice Dob. Wsiow Struszek
y Dawidowki Obwod Granic Swoich zaczynali; Sąd
swoy prowadzili, y znaki iakie mieć wnoszą okazyli.
ato natychmiast, zaczęli tedy Driedzice Dob. Wsiow
Dawidowki y Struszek, Obwod Granic Swoich czyli Ter-
minum a Quo, ztegoż Samego miejsca, gdzie Driedzice
Sielaniszczyny y Horoszek Dukt swoy zaczęli; na
Wspak czyli Retrograde, od Rzeki Jussy y Kopców dwóch
naroznych, w Roku 1700 z mocy Dekretu Polubownego
Hrzedownie przy Sądzie Skotubowskim wypanych, o-
powiadać ze w tym miejscu przy Rzece Jussy, dwie
Dziły Jedna Dob. Wsi. Dawidowki y Struszek druga Dob.
Wsi. Swanowicz, do Klucza Wileńskiego, należących, Kóp-
cami w Roku 1700 zainicowane, przypierać do Słiany
Dob. Wsi. Skotubowa, do Klucza Horoszkowskiego nale-
żących, za Rzeką Jussą potoczonych; Strona zaś Obwodu
teraz pilnująca Driedzice Dob. Wsiow Sielaniszczyny
Horoszek y Dworzyszcz, y Skotubowa zaprzeczyli Sądowi
powiadać, ze z Prawego Brzegu, Rzeki Jussy, nie tyl-
ko przypierać Grąza Dziurami Swetm; Dob. Swanowicz
y Dawidowki; ale też y Grąza Horoszkowskie, Sielaniskie
y Dworzyszczkie, Słianą Swoją, Grządą Borubianiską
tu przytykają, y daley jeszcze taż Słiana poszła, z
Dobrami Skotubowem, iako iednej natury y Dobra-
mi Swanowiczami; aż do Grząd Łutiskich, A od-
tegoż miejsca zaczętego Obwodu, Dob. Dawidowki
Struszek, prowadziła Strona Obwod swoy, na Wschód Stron-
ca, potym między Wschód y Łutnoc nakłaniając się
za naturalnym Jęz. Obrotom, Rzeką Jussą, na doł zwo-
dząc idąc, w Prawy Bóg Grąza y Łasy, do Dob. Wsi. Da-
widowki y Struszek, a w Lewy do Dob. Wsiow Skotub-
bowa, Dworzyszcz, Horoszek y Sielaniszczyny, nie prze-
cznie używane

cnie używane miaiąc, po pod samą Wsią Dawidowską, nad tą Rze-
 ką, rzeką z prawego Brzołu będącą, dalej wciągi Rzekę, a potem
 Prawem, do Grobli y młynów, na te same Rzeki rzeki będących, do-
 Skotobowa należących, a przez tę Groblę znowu, tą Rzeką, rzeką
 na dotychczasową Straz idąc, a potem tą Rzeką, rzeką, w Lewy
 Rzece porzucając, a wprawę przykro na miejscu, na Wschod-
 Stronę obrotując się prosto w górę na Gront, znacznie Wy-
 soko, Grządę Porubinską, przez Stronę wiodącą, nazwaną do-
 drogą, która idzie z Dawidowskiej do Dworzyszcz, allegując się
 zaczynając od dwóch Kopców y Terminusu a quo, zaczynając
 przez siebie Obwodu, wciągi Rzeką, rzeką, aż do Wyjścia z niej
 y tego miejsca, gdzie się uzi zaczyna Gręda Porubinska,
 z dawna Granicą, Dobra Dawidowska y Hruski, z Dobra-
 mi Sielankowską Dworzyszczami, y Horoszkami, tak że
 Dobra Strzeg tę Rzekę, rzekę, y Horoszkę Grata y Las, do
 Dobra Dawidowskiej y Hruski, a z Lewy Strzeg, y Horoszkę
 Grata y Las, do Dobra Hruski Horoszkowskiego, z dawna
 należącą, y w spokojnym zostając, używaniem, y chociaż Gro-
 bla, którą Dukiem przechodzi na Rzece Rzeczy, y młynek
 należący do Dobra Hruski Horoszkowskiego, jednak dawniej-
 szych Czasów, Wład Hruski, Dofesor Dobra Wsi Dawi-
 dowskiej, nigdy niepozwalał na tym miejscu zajmować Gro-
 bli, do Hruski Horoszkowskiego, y gdy pewnego Czasu
 przez upór zajął Groblę, y młyn wystrawiono, tedy tenie
 Wład Hruski, tę Groblę rozkopał, y młyn spalić rozkazał.
 Strona zaś Obwodu pilnująca Dzielnice Hruski Horoszk.
 Horoszkowskiego, zaprzężyli temu powiadać, że od tych dwóch
 Kopców, kiedy Strona Dukiem prowadziła, aż do tego miej-
 sca, z Obojczy Strony Rzeki, rzekę, y Dukiem są w dalsze
 Grata Dworzeczki Horoszkowskiej y Sielanki, y Grędy
 Porubinskiej w tym miejscu żadnej nie ma, tylko
 Naturalnie nad Rzeką, Grata wyrósł, znajduje się, ake
 drogę z Dawidowskiej do Dworzyszcz idącą, przeszedłszy pro-
 sto na Wschód Stronę, Gratem wyższym, w tym Drze-
 wem

Drzewem Obzednim, zarostym, y Łakami miejscami bę-
 dącym, do Kłucza Horoszkowskiego używanemu Biecuwy rze-
 w liżi dolinę bokiem ^{nie} podaleko idącą, a w Lewey miejsca-
 mi spadiste, a miejscami równe, Grąta młaię, a potem
 tę Dolinę wprawą przykro zuroconą, porzucając, młay-
 sam coraz wyższym, zawsze z prawey strony spadek ma-
 izing, a z lewey miejscami tylko spadki niewielkie mającym,
 przez ławatek pola, odlegiem w Leżi leżące do droż-
 ny z Dworzyszcz do Sielarszczyzny idącej, z lewey Ręki młay-
 chodzącej, a potem tą drożyną ku Sielarszczyźnie, niewielki-
 przebieg idąc, a następnie tę drożynę w prawą porzucając,
 Różno obszerne łęgi w prawey rze, a w lewey Łęzy rzuc-
 izing, aż do Jamy gdzie bywał Bie Dzięgiarski; opowiad-
 izing, iż ten Grąz cały którym Dukt prowadził, nazywa się
 Grąda Borubiriska, y ta Grąda Borubiriska, iście daley m-
 izingnie widać, iak putnik, aż do Przeczki Boromienicy, y
 ta Grąda Graniczy Dobra Strony wiszącej, Dawidowskiej y
 Struskiej. z Dobrą Kłuczem Horoszkowskim, Strona zaś ob-
 wodzie pilnująca, Dziedzię Dobr Kłucza Horoszkowskiego, za-
 świadczają się, iż ten Grąz cały z Obydwóch Stron, Duktem iść
 własny Horoszkowski; Dworzyszczki; y Sielarski; y nigdy
 Borubiriska Grąda mianować się. Ponieważ Grąda powin-
 na mieć swoją wyprostłość; a z Obydwóch Stron nizin, y
 nieprzerwaną być powinna, tu zaś tylko z Prawey Stro-
 ny nizin, y wodach miejscach Grąz młay Sielarski
 był przechodzony, dodając y to że te Grąta y Łęzy, które
 Duktem swoim zabierają, Dziedzię Dobr Wsiow Dawi-
 dowskiej, y Struskiej są w dawnym używaniu Dobr Sielarski,
 izingny, Horoszek y Dworzyszcz, y po tych Łasach Roddani-
 tych Dobr, swoje Baraki Burzyste mają, y Onych spo-
 kojnie używają, y ta Jama do której Strona przytrwa-
 dła jest znakiem Bieca Dzięgiarskiego, w którym pędzi-
 ny był Dzięgię, do Kłucza Horoszkowskiego; A od tej Ja-
 my stara Dzięgiarnia mianow^{ca} wteż Stronę na Wschód
 Stronca, ku Putnowi zwolna nakłaniając się, zawsze Łasem
 Obzednim

Obzednim y kawatkami Sianozga; Grątem wyższym, spad-
 ki na Obydwie Strony, niższego Grąta miejscami ma-
 iącym, w dwóch miejscach niższym Grątem, a u szczytu
 Białym niewielkim, lepinami łanowym, krzaczuchym
 przerwanym przez drogę z Horszek do Strusicki idącą,
 do miejsca okrągłością kręwą wyniosłego, które Strona
 Kopcem Sierpnym Dawidowskim nazwała, a od tego
 mianowanego Kopca, do drugiej drogi z Dworzyszcz
 do Boromowki idącej, y tą drogą widać jak dwie
 Strony idąc potym są w prawo, porzucając, do drugiej
 drogi, która idzie z Horszek do Siedliskiej, y tą dro-
 gą mają przeciwy idąc, a potym idą także w prawo, po-
 rzucając, zawsze razem Obzednim, od Wschodu ku
 Północy niewiele nakładając się, Grątem coraz wyższym,
 która opadał bo obydwie Strony, widoczne mającym na
 konie zgrany nadół do Przeczki Niewielkiej, od Północy na
 Północ sąch swoy mającej, którą Strona wiodąca Przecz-
 kę Boromlenicą nazwała, y opowiadała że zaczęła od
 Przeczki Strony, aż do tej Przeczki Boromlenicy, Grzędę, Boru-
 binską Dukt swoy prowadzić. Strona zaś Obwodę mi-
 nującą, zaprzeczającemu całemu Duktowi, powiadała że
 w całym przeciwy, więcej mili; od Przeczki Strony, aż do tej
 Rudy, którą mieniącą Przeczka Boromlenicą nazywała
 nigdzie żadney nie ma Grzędę Borubinskiej, ale Gręta
 Łasy y Sianozga; w dalsze Dole Wsiow Siedliskiej, Ho-
 rszek y Dworzyszcz, od Wiekow w nieprzerwanym używa-
 niu, tych Dole będące, y natych Grętach Łoddami Dole
 wspomnianych, mają swoje starożytne Banie, y Czerwie
 które Duktem Sierpnym Strona wiodąca zabiera; Ruda zaś
 do której Strona przyprowadzała, mieniącą się Przeczka
 Boromlenicą, ale Ruda prosta, od Północy Wiernego, y Przecz-
 ki Siedliskiej ciągnąc się, y w tym Mieście gdzie Strona,
 do Rudy Boromlenicy Przeczka, mianowany przypada, bywa-
 ra, przeszłym Gwbelka y Pawek, Bracowitę Werszka Łodd-
 nego, Siedliskiego, a od tej ukazanej Burey Gwbelki, w ma-
 łą, pękłą

waz przykro obciwizy sie, na Lotudnie tazi Rieczka, przez Stronę wiodącą Poromienicę a przez pilnującą prostą Rudę nazwaną, w górę przeciwko Wodzie, przez Most y drogę z Sielaniszczyny, do Horoszek idącą, na którym miejscu, Dzieci Młucha Horoszkowskiego, Grobelkę starą, y Pawła przedkowięgo Duryckiego, Łoddanego Sielaniskiego, bywai' mienili-
 dalej tą samą rieczką czyli Rudą przeciwko Wodzie w górę aż do Ulsca, w tej Rieczce Poromienicę mianowaną, z prawej Ręki Rudy, czyli Błota znaczne, które btoż strona wiodąca, Rudę Hruszką nazwała; opowiadając że po tej Rieczce przez siebie Poromienicę nazwaną, rozciągając się Grąta Dobrych Wsi Hruszek y Dawidowki, a za Rieczką już Grąta Sielaniskie y Horoszkowskie zmagają się, Dodata yto Strona wiodąca, zewsząd Rudę Hruszką, teraz przebywaną, wyżej wpadła Rieczka Steblowka, Strona zaś obwocku pilnująca, zaswiadczyła że ta Ruda, którą Strona Poromienicę czyli Poromlenicę nazwała, nigdy nie nazywa się Poromienicę Rieczką, ale Rudą z Błota Wjunnego, od Lotudnia y Rieczki Steblowki, z między Wschodu y Lotudnia porcinających się, a w tym miejscu z sobą się łączących ciągnącą się, y po obydwóch stronach tej Rudy, Grąta Lasu y Sianożęci, są własne Młucha Horoszkowskiego y w spokojnym zdawna rosną uziwami; a tę Rudę do Rieczki Poromienicę mianowaną wpadającą przeszedłszy tą Rieczką w górę przeciwko Wodzie, idąc w prawej Ręce Lasem Tymoszewym przez Stronę wiodącą nazwaną, zrucając aż do samej Wierchowiny, tej Rieczki Poromienicę mianowanej, y Uroczyska Horoszkowice czyli Horoszkowice przez siebie nazwanego, na którym Uroczysku Horoszkowiczach, przy Wierchowinie Rzeki Poromienicy, przez siebie mianowanej, uziwach przypierać powinni. Grąta Dobrych Wsi Strawowa przedtym do Młucha Czermiechowskiego, należących, a teraz pozostały y Sukcesorów, niegdy J.W. Chodurawicza, Kurosty Zmudzkiego Dzieci, y natym miejscu pozostała, y Sukcesorowie między Wici Antoniego Baczyńskiego, Łoddę, Liemkę, Tyromę. Obwód Granicy swojej zakończyli; Opowiadając że zaciągając od dwóch kopców, a Termino a' quo, od Dęsty Jwanowieckiej aż do tego miejsca, do Dęsty Pawowskiej, wszystkie Grąta Lasu Sianożęci, Rzeki y Błota po prawej Ręce do Dobrych Wsi Dawidowki y Hruszek, a po lewej do Dobrych Wsi Sielaniszczyny.

zny, Horoszek y Dworzyszcz. należeć powinny, y że w tym mie-
 scu, na Wierchowie Przeczki Goromienicy, y Uroczysku Horz-
 kowiczach, czyli Horzkowicach, trojaki Grata y Pięty schodzą
 się iedna z między Wschodu, y Butnocy. Dóbr Wsiów Sie-
 lantszyczyny, Horoszek y Dworzyszcz, druga z między Zacho-
 du y Lotudnia, Dóbr Wsiów Dawidowski y Hruszek. Trzecia z
 między Wschodu y Lotudnia. Dóbr Wsiów Prawowa, Prowa
 zaś Obwodu pilnująca, zaświadczyła y zaprzeczyła Temu
 opowiadając, że w tym miejscu, pominiwszy wspomnianą
 Rudę, żadney Przeczki Goromienicy niema, a ta Przeczka ko-
 rą Prowa Dukt swoy prowadziła, aż do tej Wierchowy, me-
 nazywa się Przeczka Goromienica, ale Przeczka, Steblowka, y w
 pot tej Przeczki, między Rudą niedawno przebyła, a Wiercho-
 winę, bywała Grobelka, y Stawek Bracowitego Duryckiego, Godda-
 nego Sielantskiego, a ta Przeczka Steblowka, poczyna się daley ku
 Zachodowi. Stolica, w Lesie Fortymie, Lasek Tymoszew nigdzie
 w tym miejscu, nie znajduje się, ani Uroczysko Horzkowicz
 czyli Horzkowice, lecz ten uszytek Grata Panoszyzny, do Dóbr
 Wsi Sielantszyczyny należy, y wkrasie Rewolucyi Chmiel-
 mickiego, Goddam Sielantscy, dla schronienia się, przed nie-
 przyjaciółmi natym miejscu, w Lasach mieszkała y ha-
 tupy swoje mieli; mianowicie Andrey Durycki, Karpo Wetejsko
 Otexa Butnyk, y Kaczan. — Manifestowali się Wład Andrzei
 Dubrawski, Sędzia Grodzki, Litymiej Józef Bohusz Miecznik min-
 ski, Przedzice Dóbr Wsiów, Sielantszyczyny, Horoszek y Dworzyszcz
 swym y Imym, w tę sprawę wpytywających Imieniem, przeciw-
 ko Wład Dominelli z Hypolskich Baczyńskiego, Godsego Liemę,
 Litymiej Marce, Józefowi Kalasantemu, Synowi, y Maryannie
 Corce Baczyńskiem, z między Wład Antonim Baczyńskiem, God-
 sego Liemę Litymiej sptodzonym Sukcesorem, Dóbr Wsiów Da-
 widowski y Hruszek Przedzicom, Im. Mikołajowi Wirowski-
 mu, w Kuzbie Tejże Wład Baczyńskiego, zostającemu, tu-
 dziez roboczym Jakowowi y Brokopowi Czernikom, Goddanym
 teraz Dawidowskim, o występkę iednego z nich, roznym wy-
 daniem Esztor przeswiadczonego, Ji Im. Pan Wirowski,
 y wspomniemi Goddam, mając z komportowanych Dokument-
 tow, przeciw Wład Andrzeia Dubrawskiego, Sędze Grodzki Litymiej,
 uwiadomienie, Dnia 1644. dniasiodmego Maja, w Pro-
 dzie Litymiej od Uroczyska Marcina z Bromiewa Bromowskiego, Sof-
 sesa Dóbr Wsi Dawidowicz, obiasniającego Granice, od Pięty
 Prawowskiej

Pawowski, na Uroczysku Horoszkowiczach, zaczynający się
 Imieniem J. X. Władysława Dominika Osnoyskiego, zamieszonego
 a podług rego Dokumentu kończący się przy Rzece Jsiu, Prze-
 da, Korubinska. Grata Dobr. Wsi Horoszek Dworzyszcz y Pe-
 laniżczyzny, od Gratów Urocz. Dawidowicz, y Horoszek od-
 dzielająca. Drugiego Roku 1643 dnia Czternastego Decembris.
 między J. X. Władysławem Dominikiem Osnoyskim, Dobr.
 Kucza wileńskiego Dawidowicz y Horoszek, Dziedzicem ziedney
 allrode Jerzym, Podkomor. Księw. Władysławem y Stefanem
 Niemiryczami; z drugiey strony, w Aktach Stowmych Trybunału
 Horosk. Lubet. teraz w Lwowie znajdujących się, używamy
 tytułu XX. Osnoyskich, gwałtowne Gruntow Pelaniskich Horos-
 kowskich y Dworzyskich okazujący, Dekret, z tych Podczas Aktu
 Kandescent. Wziąwszy wiadomość, y razem podług rego, z tych
 Obydwóch Dokumentow iakowaj pewność, y wiadomość Gra-
 my zaczęli Dukt swój, przeciwko wszelkiej Przeciwistości od-
 Biły gdzie zakończyli Dukt swój ciału manifestując się, przy
 łopach, iednym Jwanowieckim, drugim Dawidowskim, nad-
 rzeką Jsiu, niedawno usypanem, w Gracie swoim Przede
 Korubinska, Brawkiewą zostawując, oddzielając, Grata Dawi-
 dowskie, od Łachodu Rarica, y od Rzeki Jsiu, po prawym Bo-
 ku, a po lewym, do Dobr. Kucza Horoszkowskiego, Dworzysz-
 cz y Pelaniżczyzny, Rzeką Jsiu idąc, zajmując Groble na Jsiu
 będące, y młynek, na Teżże Grobli zostawiając, a to niedaleko-
 Wsi Dworzyszcz, do którego Gratu am Dawidowka, am Horo-
 szki, y Kucza Wileński, niemocą nigdy, nalezieć, y mienalezać, Dominu-
 szy mostki; nakoty Dniewa, Bartne, y Grata Dobr. Wsi Dwo-
 rzyszcz, na Drodze z Dawidowki do Dworzyszcz, po nad Rze-
 ką Jsiu idący, przy wysokim Brzegu Jsiu Rzeki; na Oby-
 dwóch, Stronach Brzegu wysokie, y długie Rowy ciągnące
 się mające, za Przede Korubinska, równe miejsce y obszerne
 u siebie mające, tymże miejscem, więcej iak mile idąc
 rożnemi Ramizdami, Dolinami, Łołami Oranem; po mi-
 mo Riece Dniegowie, na wzgórkach niektórych Horoskow-
 skich, będące, dawne zaroślami Brzożowem, Debowem, y
 Sosnowem Lasami; do Rzeki Rudy, z Winiyszcz Grata
 poczynający się, w Gracie Pelaniskim będące, zaurze pę-
 dney Wody, nizey Grobli Weterka Doddanego Pelaniskiego da-
 wnego, nazywającej się Rzeką Koromienica, która nigdy In-
 szym, Nazwiskiem, zwana niebyła, iak tylko Ruda, a mępo-
romienica

romimica zostawując, zptymieniem Rzeczki Wód Boromowa uie-
 cey iako Cwierci mile od Duktu swego ku Putnowy, od ktorey Wsi, za
 sptymieniem więcej Rzeczki ją wspierających, Rzeczka Boromowa
 aż do wpadnienia za Dobrami, Stroszkami Stroszeczkami, y Bragą
 czyli Wolańszczyzną, w Rzekę Jęz nazwisko wzięta, w górze
 zaś nigdy nienazywała się Boromowa, ani Boromianica, tyl-
 ko Ruda i Rota Winiyszcza zwanego, y drugiey Rębłowski
 Rzeczki; na wiosnę tylko wodę w sobie mający, krzaz zaś zu-
 petnie suchej tążących się razem z sobą z przyczyn zaś wody da-
 teko więcej w Rzeczce Rudzie znajdujący się Ruda, Rzeczka
 cała zwana została; Dalej idąc w górę tą Rzeczka, Ruda, zowi-
 cą się, od Grobli Wietzka Sielaniskiego, przez most y Groblisko
 W stare Gradziada Duryckich Doddanych Sielaniskich, na tym
 Rzeczce Rudzie usypanej, tych Grobel mienadmienniejąc czyli
 by były, Prosto Rzeczka w górę przez Rudę z Winiyszcz idąc,
 w wodę mocno obfitującą, przechodząc Rzeczka niby Boromia-
 nie okazując. Która nigdy Rzeczka Boromianica, nienazy-
 wała się y nie nazywa, ale Rzeczka Rębłowska płynącą z
 Lasu Torczyn zwanego, gdzie Siłana Wóla Niemiryczowy
 Dobr Klucza Czerniechowski, y Wsi Pawowa pod ten
 Czas Posesorki; z Dziędzicami Dobr Łokowa, y Klitysz
 y Dziędzicami Dobr Wsi Dawidowski, y Smych Klucza
 Wólskiego, Posesorkow przypiera, y od Lat kilkanaście Kop-
 ce są usypane, Dalej postępując tą Rębłowską, krzaz Wyshłą
 Lassek przechodząc Małenki nazywała Strona Tymoszew, kto-
 ry nigdy żadnego, Nazwiska niemiad, y niema dla Siła-
 ptosie swojej, ten wraz z Rudą w prawym zostawiając
 Łokiu, ku zachodowi tą Rzeczka Rębłowska, na ktorej Grobel
 ka, dla twierdza Łiskorow, przez Doddanego Sielaniskiego
 zowiącego, się Durycki była zaięta. Prowadząc do skoncze-
 nia się Rzeczki przez Stronę Dukt wiodącą Boromienicy
 nazywaney, iuz żadnego meatu ani pomocy, znikąd nie-
 mający, nazywając, przy tym skonczeniu się Rzeczki czyli
 Łaski meatu żadnego niemającego, Zostawiając meat
 Rzeczki Rębłowski, w prawą Rękę, z Torczyna Lasu wyszłej
 Pianozgi między Lasami, gęstemi będącą Uroczyskiem, Strosz-
 kowiczami czyli Stroszkowiczami; Dziędzice Dobr Wsiow Stru-
 szek y Dawidowski; nazywali które miejsce nigdy Stroszko-
 wiczami

wiczami, ani Hosiokowiczami; mienazywa się y mienazywał, ale
 Futoryszce, gdzie Chłopów Czterech, Pielaniskich, w Akcie Granicznym
 wyrażonych, pod Czas Chmielnickiego Rewolucyi; Chatupy swoje
 mieli; y dotąd inacznie są Onych Bieczyska, y miejsca, które
 miejsce nazwane, przez Dziedziców Dob. Wsiów Hruszek, o
 Dawidowki; Hosiokowiczami czyli Hosiokowiczami; gdzie Re-
 dukc swoy zakon'czyli; Więcej iak o Cwierci mile od Lasu For-
 czyna, y od Kopców przy tymże Lesie, Terazymie będących, przez
 Wiat Niemiryczową, niedawno usypanych iest oddalone, a
 zatyż, Ciz Dziedzice, o nieważność Duktu przez Wiat Dze-
 dziców Dawidowskich, y Hruszek prowadzonego, y powtore
 manifestują się, —. Manifestowali się Wiat Domicella z Fry-
 polskich, Łozostata, Matronka wdowa, Matka, Józef Syn.
 Hosiama, Córka Baczynisty, Podseł Liemę Lytomie, mże,
 aiko Wiat Andreiowi Dubaewskiemu, Szdziemu Grodz
 Lytomie. Józefowi Bohusowi Mieczym mienie, Dziedzicom
 tudzież Petrowi Jakowenkowi, z Dworzyszcz, Jowchymowi H-
 natowi, y Jwanowi Durykiem z Pielaniszczyny, o występki
 wydzierania, Łszczot Brieswiadczonym, Michajłowi Petrowi
 y Korniejowi Skotowaczem, Chwedonowi, Rasiencowi, Inamien
 Bartnych, po Drzewach, w Gracie Dawidowskim, y roinych
 Skłod czyniem, pod dzarem, odpowiedzi będącym, że Wiat
 Dziedzice Dawidowki; podług Dokumentow, y nieprerwa-
 nego nigdy, ani zaskarżonego używania, Dukt swoy
 od Kopców y Łciany Jwanowickiej, nad Arkę Jstą zaczęli
 y też Jstą prowadząc w górę, wies Dawidowskę z Pa-
 rym Poddlikiem, pominawszy wies, zli też Przeczką zostawo-
 iac Las y Grata w pewnym używaniu terazniejszym, be-
 dze, Dawidowki; lubo przez Groblę na tymże Arce przez
 Poddanych Skotobowskich, od Dob. Skotobowa usypana, prze-
 zli iednakże czynili y czynią oswiadczenia, zeta Grobla przy-
 parta, do Łotegu Dawidowskiego, przez Łosjesora Dawidow-
 ki; Wiat Harskiego, młyn przy Łotegu Dawidowskim
 wystawiony, był spalony, y przyszedłszy do Grady Łorubin-
 skiej, nieprzez Łanożci, y Łola, ale miejscem, między Łraf-
 czynami, wyższym, spadki mającym, za naturalną gra-
 nicę użyć się mogącym, do Łamey Przeczki Łoromianey
 czyli Łoroman

Łoromianki; doprowadzili; chociaż przez iedne Pole niedawno wy-
 robione, y mimo Rieki Dziegiewy, przechodzili te iednak Pole
 na tyże Grzędzie y Rieki Dziegiewy, potożone; y chociaż ten Rieki
 przez poddanych Horoszkowskich, wykopany, zawsze iednak
 Łopessnowie Dawidowskiej, bronili używania Łasow y Pono-
 sty zabierali. Rieczka zaś do ktorej Dukt swój przy mowa-
 li; nie jest Rieczką Rudą, ale Łoromianicą, bo probując Dokumen-
 ta, ze Wult Niemczyzowie, przestępowali Rieczki Graniczne
 od Dobr Swóich Łoromianicy Pielanszczyzny i Smych, ale
 też dwóch Rieczek, Łoromianic, iedna gdzie Wult Dziechlice
 na miysiu bez Łodobienstwa, do iakiegokolwiek Rieczki, dru-
 ga od Łotowy swego przeięgu, za Wsią Łoromową, nazwa-
 ną, niebyto, Łazda Rieczka, iakie ma Nazwisko przy Konu-
 taku y z Łoczku. Tę tedy Rieczką Łoromianicą, naturalną
 Granicą idąc przysli; do Rieczki wpadającej w tuteż Pielow-
 ki; y tą dalej Łoromianicą aż do Pamego Ję Łoczku do-
 prowadzili; Grobelki; y Morski; chociaż przez Łoddanych Pe-
 larskich były czynione, tą Przemocą Dziechlicow Horoskow-
 skich, Łoddani; Jednak Łuanowiczaj, nad tą Rieczką, mie-
 wali Swie Barce. Na Urzysku zaś Łoszkowiczach przy
 Łacie Ławowskiej leżących, nie to me stanowi, ze cho-
 by Łoddani Pielarscy, przed Tatarami, w tym miysiu
 ukrywali się, bo w ten Czas Kto kto mógł bezpiecznie ukry-
 wać w Łasach, y Łoddani Pielarscy, mogli mieć przy
 Łamey Rieki, Dawidowskiej Łutorzyska, y chociaż przeciw-
 ko Granicom Wult Dziechlice Horoszkowskiej, pokazą używanie
 iednak te iak było gwałtowne, y bezprawne, zaskarżone
 dawniej y teraz. —: A pozakonionych Obwodach Pion
 Obydwóch, y zapisanych Łotestacyach y Łeprtestacyach
 Łąd Urzędu Łodkomorskiego Łytorzyska, Sporów dalszych Pion
 do Łądu Swego Łomiesionych wystęchawszy, Łomieważ
 te Obwody Pion Obydwóch, wzaczney Łrzejgłowskiej oka-
 zam, Łasami y Ławslami zastęnione, Rieczkami y Łotkami
 zaparte, tak Łatwie pod Oczy Łądowe, aby lepszość ich do-
 tatecznie wzpoznać można podpadać niemogą, przeto Łąd
 dla Łatwiejszego Onych wzpoznać, Łotrzebne bydi sprowa-
 dzenie

Dla Określenia Mapy Granicznej
 wadzenie i Ułróg Geometrow, przysięgłych ucznie którzy w Ułróg
 Geometrowie, lub ieden, z ktoreykolwiek, Strony wspólnym Stron
 kosztom, spowodziem; lub spowodzonym, za poprzedzającym
 przez iedną drugą stronę o przybyciu Geometry, obwieszcze-
 niem, w Przytomności Stron Obydwóch, lub zlecenie od Stron
 do tego Dzieła mających, Obwody Stron Obydwóch na
 niniejszym Terminie Sądowym okazane, wyżej opisane
 i tak największą Obserwacją wszelkich miejsc, y Ułrógisk
 tudzież Druk, Błot, Drog, Łopcow, y wszelkich Nomenklatur
 w Duktach, y między Duktami Wchodzących, a chwały y Ładuk-
 tam; byleby w Allegacjach, lub Broteracjach, wspomnia-
 ne były, niemniej wszem, tak Siemnie iako y Długie przy-
 pierając, nakoniec cały Grunt wspar między Stronami czy-
 niący, na Mapę Graniczną, przeniosą, lub przeniesie, y One
 iak nappilniy, nieopuszczonego, niezostawiając, tak aby z
 Istotą, y Rozdzieleniem Ziemi, we wszystkim zgadzata się
 Geometrycznie, zakrytą lub zakrytą, y Stronom z podpisami
 mi Siemni; przed przypadającym, da Bóg z Limity Ter-
 minem, nuzi wyrazonym, wykładą, lub wyda; A dla wy-
 konania, takowej Czynnności, Sąd dozwalać Stronom
 Czasu, Dzień niniejsze z zezwolenia Tychże Stron, do-
 dnia Dnia Białego Czerwca, w Roku da Bóg przyszłym, Ty-
 siąc Siemnaśet Osimnaśięć Trzaim, przypadającego
 Odkłada y Limitu; Łachowując Stronom, tak Wyney-
 palnie Czyniącym, iako y Przypowianym, Termin Sta-
 wienia się Ławicy. Mocą Dzieła niniejszego.

Jan Michałowski Komor Graniczny Powiatu Łyżonin

Między Dobrami Ziemiemi Wsią Steckowcami w W Cielec-
 kich y Łotkiewskich Dziedzicznemi z Jedney, a' Dobrami Wsią
 Kinyówką W. Tomasza Dandackiego, Czernika Łydaczewskiego,
 Dziedzicznemi z drugiej Strony, w sprawie Granicznej finalny
 Dekret.

Działo się w Polu na Gronie w sporze będącym, między Dobra-
 mi Ziemiemi Wsią Steckowcami w W Cieleckich y Łot-
 kiewskich

*kiewskich Dziedzicznemi z Jedney, a Dobrami wsią, Koryiowka
 W. Tomasz Bardeckiego Czesnika Lydaczowskiego, Dziedzicznemi
 z drugiey Serony, przy Rucie Dobr wsi Bratolowa, W. Grabianki
 Podkomorzego Wendyn Dziedzicznych, nad Rudą y Izłakiem, z Luba
 ra do Ulanowa przez rzekę Rudę przechodzącym, dnia jedenastego No-
 bra, Roku Tysiąc Siedmset Osmdziesiątego Drugiego.*

W Przytomności WW y Ulr, Pawła Michatowskiego, Podsiok Betzkie-
go, Józefa Ostrowskiego, Wawrzyńca Lisowskiego, Franciszka Mele-
szowskiego, y Innych wielu na ten Akt zgromadzonych, tudzież Gene-
rata Woźnego, Opatrzego, Ustyma Kinyiowskiego, Akt niniejszy
przywołującego.

Urząd Podkomorski Graniczny, Województwa Kijowskiego, Powiatu Ty-
zomirskiego, na wezwanie Prawne, Stron Obydwóch, wyżej na Akcie
y w Komparacyi wyrażonych, za okazaniem Dekretu Liem Tytomir
dnia Siódmego Junii, w R^{ku} 1780. na Kadencyi Święto Filipskiej mię-
dzy temiż Stronami; zapadłego, tudzież Dzieła Liazdowego, zopisa-
niem Duktów Obojczy Strony, w Roku przeszłym 1781. Dnia 23 Czer-
wca, na Froncie w Spore będącym, przez Urząd swoy uskutecznionego
niemniej Prorogacyi Trzech, Diewuszy, R^{ku} 1781. Dnia pierwszego No-
wembra, Drugiego Dnia 20 Januara Roku terażniejszego 1782. Trzeciego
Roku tegoż, Dnia drugiego Sierpca, Termin ostatni, Liazdu nadzieli
25. Novembra, w Roku terażniejszym 1782. naznaczającego, przez U-
rząd swoy wydanych Nakoniec Komplanacyi w Roku terażnicy-
szym, 1782. Dnia 25 Słońca w Tytomirzu, między W. Tomaszem Ban-
deckim, Czesnikiem Tydaczeńskim, z iedney a' W. Antonim Cielec-
kim Woyskim Bidiagostkim, swym y W. Tadeusza y Jana Cieleckich
tudzież ww. Kajetana, Benedykta y Michata Lotkiewskich, Dob-
wsi Szeckowice, Dziedzicow Imieniem, czyniącym z drugicy Strony
spisaney Akcami Grodu Tytomir Dnia 25 Słońca roborowaney, y
w tychże aktach, Dnia tegoż Roku terażniejszego, 1782 oblatowaney,
w takowych Opisach zawartey. Między W. Tomaszem Bandeckim
Czesn Tydaczeń z iedney a' W. Antonim Cieleckim, Woyskim
Bidiagostkim, swym y ww. Tadeusza y Jana Cieleckich Braci swo-
ich rodzonych Kajetana, Benedykta y Michata Lotkiewskich Dob-
wsiow Szeckowice y Bereszowki, Dziedzicow Imieniem, za ktorych
Poko'y y dotrzymanie rzeczy, y zapisanie się z drugicy Strony (czynią-
cemi, staie Umowa y dobrowolna. Ugoda takowa; Iz lubo między
Stronami; teraz czyniącemi; za okazaniem Dekretu, Sądu Supre-
nego Liem Tytomir Roku 1780. Dnia siódmego Junii na roz

gratias agere

graniczenie, Dobi wsi Kinyiowki, bđ Dobi wsi Steckowice wypadłego;
 Urząd Graniczny Komorniczy, Lutomirski, na Gront w sporze będący, ko-
 ku 1781. dnia 25 Czerwca ziachanuży, po nastąpiomych Dukach y
 Redukciach w porządku Delincowania Mappy, do dnia 20. Novembra
 w tymże Roku Dzieło swoje zastanowił, a' potym tenże Termin przez
 Porogacye Trzy, Peruszą, w Roku pomienionym, 1781. dnia Perusze
 go Novem do dnia 15 Kwietnia Roku terażniejszego, a' Druga, dnia
 20. Januara w Roku terażniejszym 1782. w Dubnie datowaną, do
 dnia 17 Czerwca, Roku teraż bieżącego, a' ostatnia, Roku tegoż dnia 2,
 Czerwca, do dnia 25 Novem Roku terażniejszego, Kręconey Kondes-
 cencyi, Termin odroczoney został, gdy iednak Strony, teraz między
 sobą, czyniące, pomienionego Terminu attendować nie są, w sposobno-
 sci, y Urzędu Komorniczego, na ten Dzień sprowadzić niemogliby,
 Przeto tyle razy rzeczony Termin, dnia 25 Miesiaca Novem Roku
 terażniejszego, przypadający składają, na dzień 11. tegoż Miesiaca No-
 vembr Roku terażniejszego 1782. dając Moc Urzędowi Granicznemu,
 na tymże Terminie ziachać mającemu, Dzieło Graniczne już roz-
 poczęte, kontynuować, y finalnie Spory, w Grontach będące utatwić,
 y rozgraniczyć, a' W.W. zeznawiające iako ten Termin zgodnie y du-
 browolnie umowiony przyjmują, tak tenże akceptować, pod rygorem
 Prawa na tamiących dobrowolne opisy, przepisany obowiązuje,
 y te transakcyje, Aktami Autentycznymi, reborować przyrzekłszy, dla
 zupełney y niewzruszoney mocy, Reklam wlasnymi przy uproszo-
 nych W.W. Przyjaciół, podpisują. Dzieło się w Lutomirzu, dnia
 25 Sierpnia 1782. Roku, . Tomasz Bardecki [L.S.] Antoni z Wielawsi
 Cielecki [L.S.] Roszony Przyjaciel Od Stron zeznawiających, do pod-
 pisania tej Komplanacyi, podpisuje się. M. Gromnicki [L.S.] Od
 Stron między sobą, czyniących użyty do podpisu tej Komplana-
 cyi podpisuje się Przyjaciel Jan Michatowski [L.S.] w tym
 miejscu Reboracya y Oblata tej Komplanacyi, pod tymże Ak-
 tem co y Komplanacya. Która to Komplanacya, Termin ostatni
 Liazu, na Dole dnia 25 Novem Roku terażniejszego 1782. przy-
 padający, do dnia 11. Miesiaca y Roku tychże podniesiony,
 y naznaczony, z wlasney Woli Stron między sobą, czyniących so-
 stat, na ten tedy Termin, przez wspomnianą Ugodną, Transak-
 cyą, czyli Komplanacyą, prawnie sporządzoną, ziachanuży, Ju-
 rydykcyą swoją Sądową, nieuwatczając wlasności Punktow
 Oborcy Strony ufundował, y Woznemu Sądowi swemu Obe-
 cnemu, ze wszelkim bezpieczeństwem obwstać rozkazał, y
 z Jurysdykcyą, z przyczyny znaczney mroźney chwiłi, za ze-
 zwoleniem Stron czyniących do wsi Steckowice pod Dach
 przeniosłszy

przeniosłszy, Wóznemu do dnia Jurzyckiego dworca rozkazał, a
 Nazajutrz to jest dnia 12 Novembra, we Dworze Starym Stecho-
 wieckim w w Cieleckich z z Jurzyckiego, Sądową Przywodaniem
 Wóznego, odnowiwszy Stron do pisania Komparacji obowiązkał,
 Na którym Terminie W. Tomasz Bardecki Czemiś Tydaczewski,
 Dobr wsi Kinyowski Dziedzic, Powod y Pozwany oczewisto, Uł Woy-
 ciech Nowoszycki, Powod przez W. Tomasza Bardeckiego Czemiś Ty-
 daczewa W. Antoni y Jacek Cieleccy Bracia między sobą ro-
 dzeni, Pozwani y Powodowie oczewisto, W. Jan Cielecki Pozwany y
 Powod przez W. Antoniego Cieleckiego Woykiego Bidgostkiego,
 W. Karstan Starosta Olehowiecki, Benedykt y Michal Lorki
 W. Bracia między sobą rodzeni Pozwani y Powodowie przez W. Be-
 nedykta Lorkiewskiego, swym y Braci swoich Imieniem oczewisto,
 Uł. Alexander Piotrowski, Kazimierz Nowicki, y Józef Lukowski Powo-
 dowie przez Uł. Stanisława Wasylkowskiego, W. Alexander Wolanśki
 Skarbnik Biecki, y Szymon Witwicki, Skarbnik Mozyński, przypozna-
 ni, przez Uł. Jakoba Czerwńskiego, stawili się y spory prawne
 między sobą mieli, których Sąd wystuchawszy ponieważ Dzieciem
 Liazdowym, w Roku przeszłym 1781. dnia 26 Czerwca, przez Urząd
 swoy uskutecznionym, Delinacya Mapp przez Uł. Geometrow
 Przysięgłych, Stronom nakazana, Przeto Sąd przychylając się do
 wspomnianego Dzieła, nakazuje aby Strony czyniące, w Moc u-
 skutecznienia Onego, Mappy w Sądzie swoim złożyli; a to na-
 tychmiast, a ponieważ Strony zadawć czynią wskazaniu Są-
 dowemu, też Mappy nadwłaścicielarce, przez Uł. Dachnowskiego
 Geometrę Przysięgłego, odrywane y podpisane, złożyli Przeto za-
 dawć czynić k Strony wskazaniu Sądowemu uznawszy do
 weryfikacyi Onych przystępnie które zweryfikowawszy, ponieważ
 zpołożeniem między y Stronom w sporze będących, tudzież zopi-
 sem Duktów Obiecy Strony, zgadzając się y Strony obie na
 nich przestając o potwierdzenie podpisem Urzędu Swoego dopraszając
 się Przeto Sąd przychylając się do Prawa, y zażądania Stron cy-
 niących, też Mappy podpisem swoim, utwierdza y One, na
 Powrot Stronom oddać, a przystępując do dalszej czynności,
 Sprawy granicznej, między Stronami toczący się Sprawy
 Prynypalną wprowadzać nakazuje, a w wprowadzeniu potrze-
 bne być złozenie Inkwizycyi na Przysztoziadowym Terminie
 pod dniem 25 Czerwca, w Roku przeszłym 1781 dprawnym

przez

przez Urząd swoj wyprowadzonych, a' przez Strony obie zaprzyę-
 zonych uznać, a to natychmiast, a Ponieważ Strony obie zadosyć
 czyniąc wyrokom Sądu swego, też Inkwizycye wedwoch rotach
 zapieczętowane złożyły Przeto Sąd zadosyć czynić te Strony u-
 znawszy, do Czytania Onych przystępuje, Ktore przeczytawszy
 y z złożonemi w Sądzie swoim Dokumentami z należytą u-
 wagą postosoawszy, y roztrząsnawszy, Ponieważ położone z
 Obiecy Strony Dokumenta a najprzód, z Strony W. Toma-
 sza Barddeckiego Czesnika Łydaczę, Dobr wsi Kinyiowski Dzie-
 dzica Dekret Trybunał Koronny Lubelski R^o 1643. dnia 3. Novem-
 bra w województwie Wołyńskim między Hx. Władysławem Do-
 minikiem, na Ostrogu y Zastawiu, Hrabią na Tarnowie, Ko-
 niuszyn Koronnym, Starostą Łuckim z jednej, a W. Stanisła-
 wem Hrabią na Wisznicy Lubomirskim, Wojewodą, Krakow-
 skim, sędzią KRW. Alexandrem Sandomirskim, Jerzym Samce-
 kim, y Konstantym Białocerkiewskim, Starostami Lubomirskie-
 mi, Potomkami niegdy, Hxney z Ostroga Stanisławowej
 Lubomirski, z drugiej Strony, w sprawie nienależytego przy-
 sia, Starodawnę Granicy Czudnowskiej, Rzeczki Kozy, y Staw-
 ynego używania, Działami ostrzeżonego, oraz gwałtowne-
 go nastania Ludzi, wórzę przybranych, z Dobr miasta no-
 wego Lubartowa, na Dobra wsi Kozy, do Klucza Czudnowskie-
 go należącą, zabrania Catey Osady, tej Wsi y do Miasta wspo-
 mnianego Nowego Lubartowa, przeprowadzenia, y o Imne wio-
 lencye zapadły. Drugi Dekret Trybunałski Lubelski, Roku tegoż
 dnia 4. Głós na tymże Województwie między temiż Stro-
 nami, w sprawie nastania Ludzi na Wsi Kwiline, wpo-
 sod Gronow Czudnowskich leżącą, wypicie gwałtowne z tych
 Dobr, a to nieuważając nadawne używanie, Działami Ory-
 ginalnemi, warowane ferowane, Trzeci Dekret Grodzki Ki-
 yowski, R^o 1645. dnia, 3. Junii, między tymże Hx. Domini-
 kiem, na Zastawiu, y Ostrogu, Hrabią na Tarnowie Wojewo-
 dą Sandomirskim, z jednej, a W. Konstantym Hiacyncem,
 z Lubomira Hrabią na Wisznicy Lubomirskim, Starostą
 Białocerkiewskim, z drugiej Strony, w sprawie niestusznego

Zapozwania przed Sąd Podkomorski Kijowski, do rozgraniczenia Dobra
 Swoich Lubartowskich, Wsiow Steckowice Motowidowski, Wsiow
 Hauratyna, y Kozkow, od Dobra Czudnowskich Lipniow, y Kutysza
 tudzież za Rzeką, Stuczą, Wsiow Kozą, y Krasnosiotki, prawnie
 in medietullis Grontow, Czudnowskich, potożonych zodeftaniem Spra-
 wy na Trybunat Koronny, Lubelski; Manifest, R^o 1644. Dnia 29
 Julii, w Grodzie Kijowskim, Imieniem H. Konstantego Lubomirskiego
 Sty Biatofekiewskiego, przeciwko H. Jerzemu Niemiryczowi, Podkomor
 Kijowskiemu, y Ur Mikotaiovi Tuczanieckiemu, Komornikowi Grani
 Kijowskiemu, o nieprzyjęcie Protestacyi, na Polu do Akt Podkomorskich
 przy Akcie Granicznym, między Dobrami nowym Lubartowem, z Przy-
 legtościami, ziedney a' Dobrami, miastem Czudnowem, y szantonas
 z Przylegtościami, z drugiej Strony względem, nienależycie okazane-
 go miejsca, dla fundowania Jurysdykcyi, Sądowi Podkomorskie-
 mu we wsi Korolkach, a nie za Wsią y Ogrodami Korolskiem
 nad Rzeką, Stuczą zanieiony; Drugi Manifest, R^o 1737. dnia
 22. Novemb. w Grodzie Tytomirskim, z Strony W. Franciszka Wotod-
 kowicza Krayczego Mińskiego, Dobra Wsi Kiriowski Bopseora prze-
 ciwko, WW Franciszkowi Cieleckiemu, y Janowi Lutkiewskiemu, o
 zabranie Grontow Kiriowieckich, bez wyrażenia na którym miejscu
 zanieiony; Reklacya Pozwu, z Strony W. Franciszka Wotodkowicza
 Krayczego Miń Dobra Kiriowski Bopseora y Innych, po W. Francisz-
 ka Cieleckiego, Chorążego Inaku Pancernego, H. Woiewody Dawske
 go y Jana Lotkiewskiego, w sprawie oddania Dziesięciu Kóp Ję-
 zmienia, na Grontach Kiriowskich, bez wyrażenia na którym
 miejscu, zabranego, na Sądy Ziemskie Kijowskie wydane, w
 Grodzie Kijowskim, Dnia 9. Grudnia, R^o 1737. zeznana; Druga Rekl.
 cya Pozwu, od tegoz y Innych, po tychże o oderwanie Grontow, y
 Sianozęci Kiriowieckich a' przywłaszczenie do Dobra Swoich Wsi Ste-
 kowice, na Sądy Ziemskie Kijowskie wydane Roku 1738. Dnia
 4. Augusti, w Grodzie Kijowskim zeznana, Dekret Ziemiński Ki-
 iowski, Roku tegoz 1738 dnia 23. Augusti, między WW Cieleckie-
 mi, y Lotkiewskiem; Matt ziedney a' W. Franciszkim Wotodko-
 wiczem Krayczym Mińskim, z drugiej Strony zodeftaniem
 Sprawy na Pole do Sądu Podkomorskiego, w porządku odgranicze-
 nia Dobra Steckowice, od Dobra Kiriowski zapadły, mani-
 fest Roku 1747. Dnia 22 Marca, w Grodzie Kijowskim, z Strony
 Uls. Michata Subdelegata Grodzkiego Kijowskiego y Antoniego
 Kozłowskich Dobra Motrunek Bopseora przeciwko WW Cieleckim
 y Lotkiewskim

Łotkienskim Małd. Dobr Steckowiec Pofesorom, o przywłaszczenie Gron-
 tow Motrunieckich, do Dobr wsi Steckowiec y prywatne posypanie Kopców
 między temi Dobrami; Komplanacya między Kł. Franciszkiem Terdy-
 nandem, Hrabia, na wieszczu y Jarostawiu dziećmi Lubomirskim Ma-
 olszyńskim z iedney, a w. Maryannas Janiszewskas Skarbinkowas Smo-
 leniskas Dobr wsi Kinyiowski Pofesoras, z drugiej Strony w Lubarze dnia
 4 Augusta, Roku 1736 spisana, a' do Ksiąg Ziemi Łytomir. Roku 1781. Dnia
 7. Maia sposobem Oblaty wniesiona która Komplanacya, Strony Obie
 Przyiaciost wysodzić obowiązaty się a ci Przyiaciele, spory Gronowe wzsta-
 gulnosci, w. Janiszewskiej, o front od Kowalenek, między Drożynami
 motrunieckas, y Kowalenieckas, na szlak Lubarski, wychodzącymi, leżacy
 rozpoznać, y do czasu y okazania Granic używanie spokojne oznaczyć,
 obligowani byli; Manifest Roku 1778. dnia 3 Apr, w Grodzie Łytomir
 Smieniem w. Jozefa Gotawńskiego, Pulkownika Kawalerji narodowej,
 Dobr wsi Kinyiowski Dziedzica przeciwko w. Michatowi Janiszewskiemu,
 Skarbier Mozyr, Dobr tychze wsi Kinyiowski Przesztemu Pofesorowi o uchy-
 niony Kondykt, y dozwolecie oderwania Gronow, Kinyiowieckich a'
 przeciwko ww. Łotkienskim, y Lideckim, o oderwanie Gronow Kinyiowiec-
 kich, ^{z do Dobr Steckowiec} przywłaszczenie uczyniony; Relacya Pozwu, z Strony tegoż prze-
 ciwko tymże, o powrocenie Gronow Kinyiowieckich, spustoszenie Lapu-
 stow, y o inne pretensye, na sądy Ziemi Łytomir. wydanego, Roku
 tegoż dnia 21. Augusta, w Grodzie Łytomir zeznana; Dekret Liem-
 ski Łytomir między temi Stronami, Roku 1778. Dnia 29. Octobr
 z odestaniem Sprawy Granicznej, na Pole do Sądu y Urzędu Podkomor
 zapadły; Manifest, Roku 1779. Dnia 5 Novemr w Grodzie Łytomir
 od w. Tomasza Bardeckiego Cześnika Łydaczeng Dobr wsi Kiny-
 iowski Dziedzica przeciwko ww. Cieleckim y Lutkienskim, Dobr Stec-
 kowiec Dziedzicom. w pilnosci Windykacyi, Gronow Kinyiowieckich
 do Dobr Steckowiec, przywłaszczonych zamiesiony; Relacya Pozwu
 z Strony tegoż przeciwko w. Antoniemu Cieleckiemu, Woysku Bidgost
 o przywrocenie Gronow Kinyiowieckich na sądy Liem Łytomir wy-
 danego, Roku 1780. Dnia 22 Apr w Liem Łytomir zeznana; Kom-
 planacya między Kł. Maia, Marcinem Lubomirskim Generatem Leu-
 trantem, Woysk Koronn Dobr Kowalenek Dziedzicem z iedney, a'
 w. Tomaszem Bardeckim Cześn Łydaczewskim Dobr wsi Kiny-
 iowski Dziedzicem, z drugiej Strony, w Lubarze, dnia 26 maia
 Roku 1780

spisana

spisana, Akrami Grodu Lytomir dnia 10. Lutego, Roku 1781. roborowana, y do Ksiąg tychże Grodzkich Lytomir Roku tegoż dnia 31. Stycznia, sposobem oblaty wniesiona, która, Książce Marcin Lubomirski Generał Leytnant Woysk Koronn Gront Kinyowiecki przez Dobrą Kowaleńki Dawnię, odcinany, y do tąd używany, począwszy od drożyny Kowaleńskiey, idącej do Krasnopola, Krzyżowey prosto Drożyną Motruniecką, na szlak Lubarski, ku Karczemce Kowaleńskiey, wychodzącą, od Dobrą Kowaleńek oddał, y na usypianie Kopców Urzędowney zezwolił. Akt graniczny Liazdowy z mocy wyżej wyrażoney Komplanacyi przez Urząd Podkomorski Owrucki, Roku 1781. dnia 18. Lutego z usypianiem Kopców, zacząwszy od drożyny Krzyżowey z Kowaleńek do Krasnegopola idącej, wciąż Drożyną z Motrunek ku Karczemce Kowaleńskiey idącą, sporządzony, Roku tegoż dnia 20. Lutego, do Ksiąg Grodzkich Lytomir, w sposób oblaty podany, y Manifest Roku 1781. dnia 29. Octobris w Grodzie Lytomir od W. Banderkiego Cześn Tydacz, przeciwko Ww Cieleckim y Luthkiewskim, o nielegalnego Cześn Tydacz, przeciwko Ww Cieleckim y Luthkiewskim, y Aktu nalezyte naganienie Komplanacyi, z Książce Lubomirskim, y Aktu Liazdowego Urzędu Gran Owruckiego, uczyniony, y z Strony zaś Ww Cieleckich y Luthkiewskich Dokument Graniczny, Roku 1723. dnia 14. Kwietnia, na Gronie w sporze będącym, między Dobrami Bereżowką, Wolica, Stećkowcami, y Motowidtowką, przez Użytego z Obojczy Strony Przyiaciela sporządzony, przez Książce Lubomirskich Podkomorszych Koronnych, Matzaków, Dobrą Klucza Lubarskiego Dzieciom podpisany, a do Ksiąg Grodzkich Lytomir, Roku 1738. dnia 30. Augustu, przez Oblatę, wniesiony, którym użyty Przyiaciel Dobrą Wolice y Motowidtowkę, Książce Lubomirskich Podkomorszych Koronnych Matzaków Dziedziczne, od Dobrą wsioł Bereżowki, y Stećkowiec, W. Alexandra Gruszczyńskiego, Dziedzicznych, odgraniczając, wspomnianą Granice przy szlaku Lubarskim, gdzie się stykają Grona Ordynackie Bratowskie z Kinyowieckimi zakończył, Manifest Roku 1737. dnia 14. Decembra, w Grodzie Kłukowskim, od Ww. Luthkiewskich y Cieleckich, Matzaków przeciwko W. Franciszkowi Wotodkowiczowi, Krayczemu Miir Samuelowi Smirkiemu, y Innym, o popsucie znaków granicznych między Dobrami Stećkowcami, a Kinyówką, będących, wykopanie Krzyża kamiennego, z Literami, na Mogile od Kinyówki za Groblą

stwiącego, y nie wiedzieć gdzie, zarzucenie y przywłaszczenie Gron-
 zow Stećkowieckich do Dobra Kiryiwki zamiesiony; Relacya
 Rozwu, od Tychże po tychże w tejże sprawie wydanego Roku
 tegoż dnia 23. Decemr w Grodzie Tytomir zeznana; Manifest Ro-
 ku 1738. dnia 1. Augusta w Grodzie Kiowskiem od WW Lud-
 kiewskiego y Cieleckiego, przeciwko W. Wotodkowiczowi Krayczemu
 miu y Ur. Hnickiemu o niaiad, na Gronza y Chanozcy; Stec-
 kowieckie pobicie Ur. Osalskiego, wraz z Obdukcya Ran Ur
 Osalskiemu, zadanych, bez wyrażenia na którym miejscu uchy-
 niomy; Dekret Liem Kiowski, Roku 1738. dnia 22 Augusta
 między temiz Stronami. zodestaniem sprawy Granicznej, na
 Pole do Sądu y Urzędu Podkomor między temiz Dobrami
 Steckowami y Kiryiwka, zapadły; Także Dekret Kompromisar-
 ski, między WW Cieleckiem Chorażem Bidgost Matzakami
 ziedney, a WW Luthieckiem Rosw Dzwinogr Matzakami
 Dobra wsi Stećkowiec Współdziedzicami, z drugiey Strony, Roku
 1757. dnia 26. Wrzesnia, we wsi Stećkowcach ferowany, a
 do ksiąg Grodzkich Kiowskich Roku 1771. dnia 27. Julia w
 sposób oblaty wniesiony, którym Dobra Stećkowce y inne
 przez potowę, między wspomniane Strony, podzielone, a przez
 Urząd Podkomor Graw Lubelski, pod tymże Aktem odkopczo-
 ne zostały, przy którym odkopczeniu, dwa kopce Dzieleze
 za Szlakiem Lubarskim, do Krasnopola ciągnącym się
 przy drożynie Krzyzowej z Kiryiwki do Motrunek przez
 ten Szlak przechodzący, przy Ręce Kowalenieckiey uwy-
 parne, zostały; Manifest Roku 1778. dnia 7. wrzesnia,
 w Grodzie Tytomir od WW Cieleckich y Luthiewskich
 przeciwko W. Jozefowi Gotawinowskiemu, Astrmistrzowi Ka-
 waleryi narodowej, Dobra Kiryiwki Dziedzicowi, o niena-
 lezyte, zakwestyonowanie, Gronzow Stećkowieckich pobicie
 y więziennic, Ludzi Kondyktu, nienależytego z WW Janiszow-
 skiemi, zadanie zamiesiony; Relacya Rozwu, z Strony
 tychże, po tegoż do rozgraniczenia, Dobra wsi Stećkowiec
 od Dobra Kiryiwki, na Sądy Liem Tytomir wydanego,
 Roku y dnia tegoż w Grodzie Tytomirskim, zeznana.

Manifest

Manifest, z Strony W. Samiszewskich Braci rodzonych przeciwko, Temuż
o niemalejący zarzut Kondyktu, z WW. Cieleckimi y Lutkiwskimi
iako by na ukrzywdzenie Grontow Kiryiwskich uczyniony, Dekret
Ziem. Lutomir Roku tegoż 1778. dnia 29. Siois między WW. Cieleckie-
mi y Lutkiwskimi ziedney, a' W. Jozefem Potawin'skim Rotmistrzem
Kawalerji narodowej, z drugiey Strony, wporządku rozgraniczenia
Dobr. tyle razy wspomnianych Steckowiec y Kiryiwki zodestatem
Sprawy do Sądu y Urzędu Podkomor. na Łde zapadły, Manifest
Roku 1779. dnia 15. Maia w Grodzie Kiryiwskim, z Strony WW. Cielec-
kich y Lutkiwskich, przeciwko W. Jozefowi Potawin'skiemu Rotmistrzowi
Kawalerji narodowej, o zwłokę rozgraniczenia między Dobrami wy-
zey wspomnianemi, przez przedanie Dobr. wsi Kiryiwki W. Tomaszowi
Bardeckiemu Czesn. Lydaczewskiemu zaniiesiony, Także
Manifest z Strony tychże przeciwko W. Tomaszowi Bardeckiemu
Czesn. Lydaczewskiemu, Nowemu Dobr. wsi Kiryiwki Dziedzicowi
o ucalenie Grontow Steckowieckich, R. 1779. dnia 6. Novem
w Grodzie Lutomir zeznany, Relacya Pozwu z strony tychże pro-
tegoż, wporządku odgraniczenia Dobr. Steckowiec, od Dobr. Kiry-
iwki, na Sądy Ziem. Lutomir, wydane, Roku 1780. dnia
27. Kwietnia, w Ziem. Lutomir zeznana, Manifest Roku 1780.
dnia 7. Augusta, w Grodzie Lutomir Imieniem WW. Lutkiw-
skich y Cieleckich, przeciwko W. Bardeckiemu Czesn. Lydaczewskiemu
o nastanie Ludzi Kiryiwieckich, na Zapusty Steckowieckie
onych zrabanie y zdezelowanie, wraz z Urzędową Wizya za-
niesiony, nakoniec manifest R. 1781. dnia 8. Octobris w Ziem.
Lutomir, z Strony WW. Cieleckich y Lutkiwskich, przeciwko
Ks. Jemu Marcinowi Lubomirskiemu Generał Leytnantowi Woysk
Koronn. Dobr. Kowalenek do Klucza Lubarskiego należących
Bywyszemu Dziedzicowi, y W. Tomaszowi Bardeckiemu Czesn. Lydaczewskiemu,
Dobr. Kiryiwki Dziedzicowi, opisanie Kompla-
nacyi, R. 1780. dnia 21. Maia, względem Grontow Kowaleniec-
kich, Kopcami iuz odznaczonych, z Niebezpieczeństwem Grontow,
Steckowieckich zawarte, y umieszczenie Ony w Akcie Liazdo-
wym, Urzędu Podkomor. Lutomir y o nieważność zaczętego Du-
ktu Kiryiwieckiego, na Terminie Liazdu pod dnem 25. Czerwca
w Roku

w roku tymże, 1781. odprawionego, od kopców wspomnianych zaczę-
 tego, zaniesiony. Te tedy złożone przez Strony, wyżej opisane Do-
 kumenta, Mianowicie z Strony W. Bardeckiego Cześn. Łydaczew-
 Początkowe o nastanie na Dobra wsi Kozę, y Kivilince wposrodku
 Grontow Szudnowskich będące, o przysięcie granic, Tych Dobra tudzież
 Rzeczki Kozy, niemniej, przestąpienia Granic Szudnowskich y Szarto-
 ryjskich, nie wcale do Dobra wsiow Stećkowiec y Kinyiowki, podte-
 rażnicysze ograniczenie przychodzących, nieprzytykających, y ow-
 szem za kilka granicami, Imych Dobra przerywających, pozostałych
 Pozniejszy zaś, chociaż Proces W. Franciszka Wotodkowicza Kray-
 czego minskiego, Dobra Kinyiowki Łoposora, o przysięcie Granicy Kiny-
 iowieckiej, y zabranie Grontow Kinyiowieckich y do Dobra wsi Steć-
 kowiec, wów Cieleckich y Łotkiewskich Dziedzicznych opiewają, Je-
 dnak, żadnego Uroczyska y najmniejszego miejsca, w którymby to-
 derwanie Grontow nastąpić miało, niewzmiankuia, Szczegulnie tyl-
 ko Komplanacya, R. 1780. dnia 26 maja, w Lubarze, między Jd-
 Imaj, Marcinem Lubomirskim, Generał Leyb Wojsk Koronnych
 Dobra Kowalenek. D
 Dziedzicem ziedney, a W. Tomaszem Bardeckim Cześn. Łydaczew-
 Dobra Kinyiowki Dziedzicem, Prawnie sporządzona y roborowana Gron-
 ta Kinyiowieckie za Szlakiem Lubarskim, po Drożynę Krzyzowa-
 z Dobra wsi Kowalenek do Dobra Krasnopola, a' Druga Drożyną z
 Dobra wsi Motrunek na Szlak Lubarski, ku Karczmie Kowalenckiej
 wychodzących do Dobra wsi Kinyiowki zabezpieczająca, tudzież Dzię-
 to Łiazdowe Urzędu Podkomór Owneckiego, dnia 13 Lutego, Roku
 1781. na mocy wyżej wyrażoney Komplanacyi, z usypaniem kop-
 wów Urzędownie, sporządzone, paczatek Obwodu Kinyiowieckiego, na
 Wszak czyli Retrograde' wziętego, y Terminum a quo, zabezpieczają
 z Przeciwney zaś Strony, od Ww Cieleckich y Łotkiewskich, Podo-
 bnie złożone Dokumenta, Procep z W. Wotodkowiczem, krayczym
 minskim, W. Gotawin'skim Rotmistrzem Kawaleryi narodowej,
 y W. Bardeckim Cześn. Łydaczewskim, Dobra wsi Kinyiowki Dzię-
 dzicami, bez wyrażenia Uroczysk, y miayse, o które Spory zachowały
 toczony w sobie zawierają, ale granic prawdziwych między temi
 Dobrami nieokazują, szczegulnie tylko, Manifest Roku 1737 Dnia
 14. Decembra, w Grodzie Kiiowskim, od Ww. Łotkiewskich y Cieleckich
 matzaków, Dobra wsi Stećkowiec Dziedzicow, przeciwko W. Fran-
 ciszkowi

Franciszkowi Wotodkowiczowi Krzyżemu Mińskiemu, Pospisowowi
 y Ur. Hmickiemu, Administratorowi Dobra Wsi Kiryionki, zamie-
 sowny, o wykopaniu y zatraceniu, Krzyża Kamiennego z Literami
 na mogile y Granicy, za Groblą, między Dobrami Kiryionką a
 Steckowcami stojący wzmiarkuie; A Dokument Graniczny, Roku
 1723. dnia 14. Kwietnia, przez Użytego Przyjaciela, Dobra Wolice, y
 Motowidtowkę, z Dobrami Berezówką, y Steckowcami ograniczający,
 w gorze wyrazony, Pięte Bratatowska, y Kiryioniecka, przy Rulcu
 y Szlaku Lubarskim, z Grontami Steckowieckimi, schodzące
 wzmiarkuie, niemniej przyznanie Siennika W. Grabiana
 Dziedzica Dobra Wsi Bratatowa, przez Stawioną Gromadę, na Bra-
 sztożazdowym, Terminie, pod dniem 23 Czerwca, w Roku prze-
 szłym przez Urząd swój, odprawionym, Początek czyli Termin
 a' quo obwodu granicznego, dla Dobra Wsi Steckowiec utwierdzony.
 Nakoniec Dekret Solubowny, R^u 1757. dnia 26. Miesiąca Wrze-
 snia, na Groncie Dobra Wsi Steckowiec, między WW Cieleckimi y
 Lotkiewskimi, Matzgakami Dobra Wsi Steckowiec wśród Dziedzi-
 cami zapadły Dobra wspomniane Steckowce na Wpół rozdzielają-
 cy, z mocy którego, Kopce dwa narozne, za Szlakiem Lubarskim przy
 Drozce Krzyżowej z Kiryionki, do Motrunek idący, pod ^{#tymże} Aktem prze-
 Urząd Podkomr. Gran. Lubelski, przy samej Rzece Dobra Wsi Kowalenek
 usypane, przy których koniec Obwodu swego, czyli Terminum ad-
 quem WW Cieleccy y Lotkiewscy determinowali, a teraz z przyczyny
 odstąpionego, przez R^u 1781. Marcina Lubomirskiego Generata Lejdy
 Wojsk Koronn. od Dobra Wsi Kowalenek po drogę Krzyżową, z Kowa-
 lenek do Krasnopola, y z Motrunek, na Szlak Lubarski, ku Karzemu-
 cie Kowaleńskiemu, Do Dobra Wsi Kiryionki, po za Szlakiem Lubarskim
 Grontu dalecy od tych dwóch kopców, już nie z Kowaleńkami ale
 z Kiryionką, po drożynę, z Kiryionki do Motrunek idącą, aż do
 kopców naroznych w Roku 1781. przez Urząd Gran. Owsucki, Scia-
 na Kiryioniecka, z Dobrami Steckowcami, połączona została
 y te Kopce dwa Dziedzie, w Roku 1757. usypane, co przedtym y
 przy Dukci, in termino ad quem, to teraz in termino per quem w
 Dukci Steckowieckim zostają, y Terminum per quem Dobra Wsi
 Steckowiec, zabezpieczają y utwierdzają, O dawnych zaś Granicach
 między Dobrami Steckowcami, przedtym do Klucza Lubarskiego
 a' Dobrami Kiryionką, przedtym do Klucza Szudnowskiego Odyńcy

Ostrogskich należących. Dokumenta obojczy strony nie wcale nieobiasnia-
 ją, Inkwizycyj zaś z strony W. Bardeckiego Ciesnika Tydactow-
 ze świadectwo Starowu wyprowadzone, chociaż po Ciesi a najwięcej z
 Tyszerma Od Stepanka Dłutkiewicza Osadczego Kiryiońskiego Dawmiej
 smartego namieniają, że Gronta Kiryiońskie, nie tak iak teraz są, w u-
 żywaniu Kiryiońskim y iak Dukt Ww Lutkiewscy y Lilecy prowa-
 dzili, ale dalej zaczęwszy Od Szlaku, iak Dukt W. Bardecki prowa-
 dził, po tęg Kalinowy, po Brzozową Kiernicę, po Wierzchowinę Do-
 liny, na której grobelka Proklatego, Pobite Jezioro, mogity Bonu-
 łowie czyli Wolickie, po między którymi Droga, z Steckowic Do Wolicy
 przechodzi; Do Derkaczowe, Łozy y po Łamki; w Dukcie Kiryiońskim
 skazane, y że za Szlakiem z Lubara, Do Krasnopola idącym, Klin Pola
 między tymże Szlakiem, a Droga z Motrunek, ku Karczmie Kowalen-
 ski, idącą leżący y nim osiadły Kowalenki; za Łosseyi Dobr Wsi
 Kiryioński W. Domarata, był używany Do Kiryioński, a w późniejszy
 szym czasie, za Łosseyi W. Bęczyrna, Dobr Wsi Kowalenek Łos-
 soja, Do tychże Dobr Kowalenek odebrany y aż do odkopczania, w Ro-
 ku przeszłym Kowalenek Biego używały, y że w tym samym czasie
 Dziedziice Dobr Wsi Steckowice, kawałek Lasu, za tymże Szlakiem
 Lubarskim, między Drożynami, z Kiryioński do Motrunek y z Kowa-
 lenek do Krasnopola idącymi, od Kiryioński odebraty, y do Dobr Wsi
 ich Steckowice przytączyły oraz że W. Franciszek Cielecki Chorąży
 Inaku Łancyńskiego, W. Woiewody Rawskiego, zaczęwszy wzdłuż od
 gnitey Grobelki, aż do Piety Bratatowskiej, a wszczynał sznur, Gron-
 tow, Kiryiońskich odoraniem między odebrał, y do Dobr Wsi
 Steckowice przytączył, że Hrycho Nahurny, przy bitym Jeziorze Pola
 a Stepanka Osadczuk Podmianu na Konopie, używali, że między
 gniatą Rudką czyli Grobelką, a Kiernicą Brzozową, w Lesie Kiryio-
 ńskim, ztapany Paliy Poddany Steckowiecki przez Poddanych
 Kiryiońskich za naiard Lasu Kiryiońckiego, okucenie w tymże Lesie
 był bity, y karany, że Pracowity, Proklaty nazwiskiem mieszkał, w
 Kiryiońce y stawek od którego Imienia Łusza Grobelka, do tych Czas
 Proklatego nazywasia na Grontach Kiryiońskich zajmował, a
 potem przeniósł się do Dobr Wsi Steckowice, tego Stawku iak
 własney pracy swojej używał y tym sposobem ten Stawek y
 Grobelka, do Dobr Steckowice przywłaszczone zostały, Namienia-
 jądy iednak, też świadectwa chociaż w mater Liabie y z Tysze-
 nia tylko, od Jednego Czerwika, Stepana Osadczego Kiryio-
 ńskiego

skiego, powyższe, z sobą się mieszadzaia, y iedne podług wyrażenia wy-
 zey wyrażonego, Drugie ze Ług Kalinowy, bież Szioro, Dolina od Wien-
 chowiny, Stawku Brokatego, z Dwoma Grobelkami, wateyże Rudzie
 będącemi Borsukowe czyli Wolickie mogity, y Derkaczowe Łozy,
 czy Szioro, oraz Samki w Dukcie Kiryowieckim, okazane, w Gron-
 tach Stećkowieckich zostawac' powinny, y ze Grona Kiryowskie
 do tych Przyznak y Uroczysk, nigdy nieprzypięraty, Imie ze za
 Szlakiem Lubarskim, do Krasnopola idącym, Kiryowka żadnego
 Wstępu niemiata, a' tylko Stećkowce z Kowalenkami, bez żadnego
 sporow, po drożynę z Kiryowki, do Motrunek idącą, Gronow iak
 Zapamiętaia, używali, a' od Szlaku Lubarskiego, do Krasnopola, idącego
 po tęż Drożynę z Kiryowki, do Motrunek idącą, aż do grnity Gro-
 belki, w Dukcie Stećkowieckim okazanej, Ze między Rudką od Brzo-
 zowej Kiernicy, a' Kalinowym Ługiem, Lasieki W. Luthiewskiego
 Podstolę Lwinogę y Tymofeja Poddanego Stećkowieckiego dawnych
 Czasow stawały, a' od tej Grobelki, aż do Pięty Bratatowskiej, z kąd
 Dziedzice Dobr Wsi Stećkowiec, Obwód granicy swojej, y Termin
 a' quo zaczęli, Dawne używanie Stećkowiec z Kiryowką, za-
 swiadczyli, oraz Pięte Bratatowską, zgoda cały Duke Stećkowiecki za-
 częwszy, a termino a' quo per quem y ad quem. Dawnym używaniem
 iak tylko zapamiętać mogą, aż do tych Czas praktykowanym, prawa
 dzony, przyznali. Przytym Protestacyi żadney, względem zabrania
 Łanatka Lasu, za Szlakiem Lubarskim, lub Gronow z wyrażeniem
 wyżej wyrażonych Przyznakow, y Uroczysk W. Bardecki Ceznik
 Łydańczewski, Przez Poprzedników swoich na niniejszym Terminie
 w Sądzie swoim niepokłada, Świadcetwa zaś z strony WW Cieleckich
 y Łotkiewskich Dobr Stećkowiec Dziedzicow, w Sądzie swoim złożo-
 ne, Jednomyslnie ze Pięty Gronow Bratatowskich y Kiryowieckich
 przy Szlaku Lubarskim, do Utanowa idącym, y Rudce zgodnie
 z Dokumentem Granicznym, Roku 1723. sporządzonym, wyżej opi-
 sanym, do Łańcy Stećkowieckiej, za Rudką, malenką Szlak wspo-
 mniany, przerywnąjącą położoney, z kąd Dziedzice Dobr Wsi Ste-
 cówiec Początek Obwodu swego zaczęli, przypięraia, y z sobą
 się stykaię, y zawsze iak tylko Zapamiętać Świadcetwie mogą,
 nieprzerwane używanie bez żadnych sprzeczek, między temi Do-
 braimi, do tych Czas trwał, nieprzerwane, y nigdy nadte Imiego
 używania

używaniatę Dobra niemiaty ze na Dolinię w prawy Ręce Duku
 Steckowieckiego ukazane Basieczysko, Duktem Kiryjiowskim
 zaigęte nigdy do Kiryjiowski nie należało, ale zawsze do Stecko-
 wiec yto Basieczysko z Początku zajmował Wielebny
 Andrzej Brodayczyto zwanym Duchownym Steckowiecki, y w
 tym miejscu poiki tylko żył, Basiekę swoje spokojnie utrzymo-
 wał, a po śmierci Jego, Ostapko Indyżenka Lige Brodayczyta
 Duchownym Steckowieckim zostawszy, tamże Basiekę się-
 dziat, Nakoniec W. Franciszek Cielecki chorąży w Wojsku
 Koronnym to Basieczysko na siebie odebrał, y tam Basiekę
 swoją a nakoniec Sukcesorowie Jego, Basiekę aż do sa-
 mej Rewolucyi Kraiowej, utrzymowali; y dopiero w sa-
 mej Rewolucyi; niedawno przeszły, tę Basiekę z tamtego
 miejsca, do Wsi przenieśli; a od tego punktu do tego czasu
 to Basieczysko Pułtuse, zostawiający od tej Basieki nazwi-
 sko, tej Doliny Popowa Dolina, Bracowity zaś Mał-
 ko, z Kiryjiowska; tej Doliny nigdy nie używał, y Małko
 i ta Dolina nigdy nie nazywata się, Dalej zaś w Duk-
 cie Steckowieckim, w prawy Ręce niepodaleko Duktowi uka-
 zana, Stara Grobelka, a powyżej tej Chomina, Duktem
 Kiryjiowskim zaigęte, są wtasem Steckowieckie, y pier-
 wszą Fedor Proklaty Poddany Steckowiecki; nigdy wki-
 ryjiowce ale zawsze w Steckowcach mieszkający, którego
 Dworzysko yłhatupa ięzcie do tych zaś w Steckowcach
 trwali, a Drugą Choma Poddany Steckowiecki; zaj-
 mowali y używali; y od Ich Imion iedna Proklatego,
 a druga Chomina Grobelka do tych czas nazywają się potym
 między Starodawną, obłogową między roboczemi Bron-
 cami; w trzech miejscach pozostała, Gronta Steckowiec-
 kie od Kiryjiowieckich oddzielającą bez najmniejszego
 uszczerbku, y zaigęta Grontu Kiryjiowieckich, aż do gni-
 tej Grobelki; y Drogi z Kiryjiowski do Motrunek idącej
 Dukt Steckowiecki sprawiedliwie był prowadzony, y ta
 Grobelka grnta na samej granicy między Dobrami
 Steckowcami; a Dobrami Kiryjiowską, zostaje zdawna,
 a Gracialisui Kiryjiowiec, zata, Grobelka y koto Tar-
 miny, nigdy swego używania nie mieli; Le między
 dzy Rudkami iedną do gniety, Grobelki idącą, a Drugą
 do Kalino

Od Kalinowego Ługu, poczynając się Praowity Tymofij a
 potem Petro Syn Jego Łoddani Steckowiecy, Lasieka nie-
 dzieli, y lubo W Cielecki od gńitey Grobelki, az do Pięty
 Bratowskiej Między między Grontami swoimi Stec-
 kowieckimi; a Grontami Kiryowieckimi w Poserji
 W Janiszewskiej pod ten czas będącemi; dawna, odno-
 y odnowi kazat, iednak tym odoraniem najmniejszej
 Czesi; Grontu Kiryowieckiego do Steckowiec nieprzyuta-
 szczyt, iedynie tylko między dawna, i która y teraz we
 trzech Miejscach ieszcze niethnięta, w Dukcie Dzie-
 cow Steckowiec iest okazana; i odnowit y te odoranie
 niezwoi tylko W Cieleckiego, ale za dobrowolną, umo-
 wą z W. Janiszewską, następowało y Plug ieden ze Stec-
 kowiec adruzi z Kiryówki; te Między odorywat, y tey
 między aby się Steckowiec niewonywali mocno W. Cielec-
 ki przestrzegat y godypownego Czasu, Praowity Iwan Szu-
 pyrka rogami tylko Przyczotku w Gront Kiryowiecki a
 bandziy Między worat się, zaraz go karac W. Cielecki
 zato kazat, az go Promada ze Cztowiek byt stary odpro-
 sita y zaraz ten kawałek Grontu Kiryowieckiego na
 zad do Kiryówki odorany zostat, od tey zaś Gńitey
 Grobelki Drozyna z Kiryówki do Motrunek idąca az
 do Samego Cztaku z Lubara, na Motoczki do Krasnopo-
 la ciągnącego się Gronta Steckowieckie od Grontow Kiry-
 owieckich zdawna bez zadnych Sprzeczek oddziela
 a przy tym Cztaku dawnoiey przed ustąpieniem
 Jma Marcina Lubomirskiego Generata Leutnanta
 Woysk Koronnych Grontow do Kiryówki Od Kowalenek
 Gronta Kiryowskie iuz kończyt się a za Cztakiem
 gdzie dwa kopce Dzielcze, w Roku 1757. Steckowieckie
 stoią usypane, y Dzielce Steckowiec Dukt swoy
 zakonczyty, Przypieraty Pięta, Gronta Kowalenieckie
 y od tych Dzielczych Kopcow daley, tak Drozynażki
 Kiryówki do Motrunek idąca, pozsta Granica Stec-
 kowiecka, z Dobrami Kowalenkami; az do Grontow
 Motrunieckich zgota Dukt Steckowiecki od Pięty

Bratowski

Bratalskiy zaczęty aż do terminu ad quem Starodawna, używania między bez najmniejszego Uszczetku Dziedzica Dobry Wsi Kiryionki bydy prowadzony Świadectwa Starow, zgodnie y iednomyslne zaświadczaia y zapewnienia Bractwa Sądp przy chylaiąc się do Dokumentow wgorze wyrażonych sprawę, ninieyszą, polczęci Ewinkuiących, niemniej Świadectw Starow, y sprawiedliwosci Samego Boga y J. Jego sprawiedliwosci, przed Czynnami maiąc, Początek Obwodu czyli Terminum a' quo, przez Dziedzica Dobry Wsi Kiryionki, przy dwóch Kopcach nazanych w Roku 1781. między Dobrami Kiryionka y Kowaleńkami urzędowicie na mocy wyżej wyrażonych Komplanay, uypanych przez Obydwie Strony komplanu iąc się, trzymanych, prawnie wzięty utwierdza, y przysądza, od tego zaś Mieysca dalszy Obwód Kiryioniecki porinnu szę, Drogę z Kiryionki do Motrunek idącą, Frontem wdastrym, Steckowieckim, nigdy w używaniu Kiryionki niebędącym, ale spokojnie przez Dziedzicow Dobry Wsi Steckowiec posiadany per quem y ad quem prowadzony, cały y zupełny iako żadnym Dokumentem, ani Świadectwem Starow nie wsparty, kaptwie y niszczy. Co zaś do Dukow Wł. Cieleckich y Łotkiewskich, Dobry Wsi Steckowiec Dziedzicow, Ponieważ ten na mocy Dokumentu Granicznego, Roku 1723. od Pięty Bratalskiej y Kiryionieckiej, przy Szlaku Lubarskim do Utunowa idącym, a' quo wzięty, przez Siennika Dziedzica Dobry Wsi Bratowa, przyznany, Miedzą, Starego używania per quem, nie wcale Gruntu Kiryionieckiego niezajmując, prowadzony y ad quem na mocy Dekretu Kompramisarskiego y Aktu Granicznego Urzędu Podkomr Lubelskiego pod iednym Aktem w Roku 1757. nastąpionych za Szlakiem Lubarskim, przy Drodzynie z Kiryionki, do Motrunek przez Szlak wspomniany z Lubaru do Krasnopola ciągnący przechodzący, y Kopcach dwóch Dzielczych, Prawnie y sprawiedliwie załączony, a' przez stawioną, Gumadę Kowalemiecką przy

Znany

znany, Dokumentami wspomnianemi od nikogo niezastawia-
nemi y świadectw starców, iednomyslnie zeznanemi wspany
Przeto Sąd Duke tenfaty Steckowiecki a'quo per quem y ad quem
wnienaruszoney Moicy zachowanie y Ww sieleckim y Lutkiuskim
przysądza Ze zaś Dzielzice Dobr Wsi Steckowiec Obwod
swoy przykcie dawney Kowaleniickiey, zaraz za Szlakiem
Lubarskim przy dwóch kopcach Dzielczych zakonczyli; alie
Kowaleniicka, z przyczyny powrocenia dawnych Grontow ki-
rynowieckich od Kowalenek przez H. H. mi Lubomirskiego
Generala Leytnanta Woysk Koronn jako się wyzey namie-
nito daley az do drozyny Krzyzowej z Motrunek do Kar-
czemki Kowaleniickiey idącej, jest pomkniesz y kopca-
mi, w Roku przeszłym 1781. Urzędownie usypanemi od
znaczone, y uiz ten Gront caty Kęta przedtym od Kowa-
lenek do Szlaku Lubarskiego, y Sciany Steckowieckiey po
drozynę wspomnianą, z Kiryowki do Motrunek idącą,
przywieraiący, w dalszą Scianę Kiryowiecką, z Steckow-
cami, az do kopcow dwóch w Roku przeszłym 1781. przez
Urząd graniczny Owucki między Kiryowką, a Kowa-
lenkami usypanych zamienil się, a Świadectwa starców,
ze za Szlakiem Lubarskim, Gronta Steckowieckie po drozy-
nę wspomnianą, z Kiryowki do Motrunek idącą, az
do Grontow Motrunieckich, z Grontami Kowaleniickie-
mi Scianą, stykaią się, przeswiadczaia, Przeto Sąd dat-
szą Scianę, Granicy Dobrom Steckowcom y Kiryowce, zaczo-
w. od Dwóch kopcow Dzielczych gdzie Dzielzice Dobr
Wsi Steckowiec, Duke swoy zakonczyli, po drozynę tyle
razy wspomnianą, z Kiryowki do Motrunek idącą,
az do dwóch kopcow w Roku przeszłym 1781. usypanych
y drozyny Krzyzowej ^{z Motrunek} do Karczemki Kowaleniickiey idą-
cej, przysądza y determinuje, z tą deklaracją, Ze za-
czawszy od Kęty Bratowskiej a'quo przez grnta, Gro-
belkę Szlak Lubarski y kopce Dzielcze per quem az do
dwóch kopcow między Kowalenkami, y Kiryowką
przy drozynie Krzyzowej, z Motrunek do Karczemki
Kowaleniickiey idącej, w Roku przeszłym 1781 usy-
panych ad quem

panych ad quem, Cokolwiek Grontow Lasow Błot Zarosli y
 wszelkiey nalezytosci, w prawey ręce Duktu wspomnianego,
 znajdując się, to wszystko do Dobr Wsi Beckowice Ww.
 Lieleckim y Łotkiwskam. Co zaś w lewey ręce Grontow
 Lasow Błot Zarosli, y wszelkiey nalezytosci zostaje to
 wszystko do Dobr Wsi Kinyjowski W. Tomaszowi Bar-
 deckiemu Czesnikowi Łydaczewskiemu, Sąd wieczne
 miłzasy bez przysięgi iednak xprzyczyny pociągnięte
 go Duktu Beckowickiego, przysądza. a dla wieczy
 stey Pomości pamieci, Sąd ten cały Dukt a' quo
 per quem y ad quem, Kopcami Naroznemi y ściemne-
 mi oznaczyć deklaruję, nakazując aby Strony obie
 Ludzi do sypania kopców stawili, a Ww. Lieleccy y Łotkiw-
 sey iako Dukt cały zyskający, Sąd swoy prowadzili, a o
 natychmiast, Apellowata Strona W. Bardecki Czesnik
 Łydaczewski do Sądow Głownych Trybun Koron Lubels
 Łydaczewski do Sądow Głownych Trybun Koron Lubels
 Sąd ten Appellacyi niedopuszcz, Manifestowata się Str-
 na Sąd się też Manifestowat, a Ponieważ W. Bar-
 decki Czesnik Łydaczewski, od attentowania dalszego Dzia-
 ła niniejszego odstepuje. Wzeto Sąd wolne czynienie
 Działu Dobr Wsi Beckowice z Stroną odstepującą,
 zostawiając, od dalszey czynnosci wstrzymując się, y
 Inkwizycyę wedwoch Protutach zapieczętowane na P.
 wrot Stronom Obydwom oddać Mocą Dekretu Ni-
 niejszego. Jan Michałowski Komorę Franc. Poniata Łyd-
 czewski.

Koniec
 Bogu na wiekszą część y
 chwale w drocy Chwały Jedynemu
 Pijer Łasza Wł. Józefa Jakubow.
 aliego Podkomorzego Poniata Łydczewski
 Dalszey Exekucyi Fabronita.

SERYAL

Aktow Granicznych w tym Protokule znajdujących się

Miedzy Dobrami Tatarynowcami W. Eliasza Kłityńskiego
pp. Jakimowcami ww. Matachowskich a Do-
brami Matwiiowcami y Hryn'kowcami W.
Woyciecha Ledochowskiego Dziedzicznymi na
Wotyniu w Powiecie krzemienieckim, potwo-
żonemi z mocy Dekretu Trybunałskiego, po
Duktach Jedney Strony attenta oppositio-
Collateralium, Remissa na Trybunał, Roku
1776. dnia 6. maja Folio 1.

Miedzy Dobrami Kłuczafzornobylskiego, Kł. Jana
Chodkiewicza Sty. Zmudzkiego, a Dobrami Kłu-
czem Hornostajpolskim, Kł. Potockich Gene-
ratowiczow Artylleryi Lids. Akt Superessyji z
Publikacją na Kł. Janie Potockim niesta-
wającym, y Kł. Katarzynie z Kossakowskich
Potocki Kaszd. Kamieńskicy, Roku 1777. dnia
24. Cmis Folio 32.

Miedzy Dobrami Matwiiowcami y Hryn'kowca-
mi, W. Woyciecha Ledochowskiego, a Do-
brami Łus'kowcami y Krasnotuka ww. Drze-
wieckich Chorążych Krzemień, Mał. Dobra-
mi Tatarynowcami, W. Eliasza Kłityńskiego
y Dobrami Jakimowcami ww. Matacho-
skich, Dziedzicznymi, Dekret finalny Roz-
pisowy. z Dopuszczeniem Appellacyi Roku
1770. dnia 12. maja Folio 37.

Miedzy Dobrami Łus'kowcami ww. Drzewiec-
kich Chorążych Krzemień Mał. z Jedney, a
Dobrami Wria, Łahorcami ww. Denis-
kow Braci rodzonych, z drugiej Strony
Dziedzicznymi, na Wotyniu w Powiecie
Krzemień Dzieło Łazdowe z Wypisaniem kop-
cow Roku 1770. dnia 9. Junii Folio 102.

Continuatio

le Między Dobrami kluczem Czornobylskim, W. Jana Chodkiewicza Hty. Imuż. z Jedney, a' Dobrami kluczem Hornostaypolskim W. Kaizana Potockiego Koryb Dymir Hty. z Drugiej Strony, z wyprawdzeniem y opisaniem Duktow, Oboiej Strony na Delineacyi mapy Limita R^o 1779. dnia 1. Hris. Folio. 124.

Między Dobrami Popowiczami, y Brzechowiczami W. Czarnieckich Kasz. Bract z Jedney, a' Dobrami Imuczem y Serhotynem W. Bronistawy Stecki, Louczymy, Kiowskiem Dziedzicznemi z Drugiej Strony, na Wotynie w Powiecie Luckim z Mozy Dekretu Trybunału Pokornnysyńskiego, Limita, Roku 1700. dnia 16. Aprilis. Folio. 202.

1. Między Dobrami Wsią Kaleriskim, W. y Włr. Kaleriskich, Dziedzicznemi z Jedney, a' Dobrami Wsią Lubowszczyzną, W. Andrzeja Dubrawskiego Sedzię, Gm. Lutomir z Drugiej Strony Limita Roku 1700. dnia 16. Augusta. Folio. 209.

32. Między Dobrami kluczem Czornobylskim, W. Chodkiewicza Hty. Imuż. Dziedzicznemi z Jedney, a' Dobrami kluczem Hornostaypolskim, W. Kaizana Potockiego, Starosty Korynickiego y Dymir Dziedzicznemi z Drugiej Strony, Roku 1700 dnia 22. Augusta Limita. Folio. 214.

7. Między Dobrami klucza Trojanowskiego, W. Jakuba Anaszego Woronicza Mieczn. Ow. Dziedzicznemi z Jedney, a' Dobrami klucza Szumskiego W. Potowin'skich Wotkowskich y Korycin'skich - Dziedzicznemi z drugiej Strony, z wyprawdzeniem y Opisaniem Duktow, Oboiej Strony, y wyprawdzeniem Inkwizycyi, na Delineacyi mapy, R^o 1700. dnia 20. Września Limita. - Folio. 220.

Między Dobrami Korowin'cami, Wielkimi y Michalenkami, W. Ignacego Czornowskiego Hty. Salnickiego Dziedzicznemi z Jedney, a' Dobrami Wsią Babuszkami, R^o Adama Bonin'skiego Podskar. Włr. Dziedzicznemi z drugiej Strony Limita, R^o 1700 y 15. Obis. Folio. 259.

Continuatio

- Między Dobrami Miasteczkiem Brazowem, y Ime
 mi, W. Wojciecha Schabickiego, Dziedzic-
 znymi z Jedney, a' Dobrami Wsią Rudni-
 ki czyli Syngury, WW. Kordyszow, Małd
 Pisarzow Liem Bract z Drugiej Strony, Ro-
 ku 1700. dnia 25. Sierpnia Limita. Folio 262.
- Między Dobrami Kluczem Trojanowskim, W. Jan-
 kuba Anastazego Woronicza, Miecznika Ow-
 ziedney, a' Dobrami Klucza Szumskiego
 WW. Klotowinski, Wotkowski, y Koryn-
 ski Dziedzicznymi z Drugiej Strony,
 Roku 1700. dnia 26. Sierpnia Limita. Folio 266.
- Między Temiz Dobrami Kluczem Trojanowskim,
 ziedney, a' Dobrami Kluczem Szumskim
 z drugiej Strony z Przyczyną Dilacyi Choro-
 by, Limita. R. 1700. dnia 20. Novemb. Folio 270.
- Między Dobrami Ometynicami, W. Salomei z
 Katskich Chotomiewskiej Kasty Burskiej z Jedney
 a' Dobrami Sitkowcami y Turkowcami, W.
 Platara & W. Xdt, tudzież Dobrami Kropi-
 uną y Lociowcami, W. Alexandra Ne-
 hrebeckiego Czesnika Bract, Dziedzicze-
 mi, w Wojewodztwie Bractawskim, sytu-
 owanemi, z Mocy Dekretu Trybunalskiego
 Pokornyszyńskiego, R. 1701. dnia 2. Maija
 z wyprowadzeniem Duktow stron wszy-
 kich, w porządku Delincacyi Mapy Ge-
 ometryczney, Limita. Folio 274.
- Między Dobrami Wsią Kalen'skim, WW y
 W. Kalen'skich z Jedney, a' Dobrami
 Wsią Lubowiszczyną, W. Andrzeja Du-
 brawskiego, Sędzie, Gw. Tytomir Dziedzic-
 znymi z Drugiej Strony, z dokoncze-
 niem Duktu, w porządku, odrysowa-
 nia Mapy, R. 1701. dnia 20. Maija Limita. Folio 360.

Continuatio

62. Między Miasteczkiem Białowiem, W. Wojciecha Schabickiego z Jedney a' Dobrami Rudnikami czyli Syngurami WW. Kordyszów Białowiem Białyma matzgakami Dziedzicznemi z Drugiej Strony 1701. dnia 6 Sierpnia Limita Folio 305.

66. Między Dobrami Kluczem Troianowskim W. Jakuba Anastazego Woronicza Miecznik Owocnego, z Jedney, a' Dobrami Kluczem Szumskim, WW. Kotowinich Wotkowskich z Łowczyńskich Dziedzicznemi z Drugiej Strony Limita u Admistra Motione Dekret, 1701. Dnia 12 Sierpnia. Foll. 309.

70. Między Dobrami Szekowcami, WW. Cieleckich z Łotkiewskich Dziedzicznemi z Jedney, a' Dobrami Kiriowka, W. Tomasza Bardeckiego Dziedzicznemi z drugiej Strony, z wyprowa dzeniem y opisaniem Obojey Strony Obwoz dzeniem y inkwizycyi na Delineacyi mapy Geometryczney Limita. R. 1701. ie 25 Sierpnia Folio 420.

74. Między Dobrami Kluczem Tetziowskim, WW. Le dychowskich Woiewę Czernię Mał. Dziedzicznemi z Jedney, a' WW. Andruszkiewiczami Łob. Woiew Rosorza y Sniészney Dożywo tniemi Profesoriami, w Woiewodztwie Ła pu przedzaięca Komplanacya, doczesne umiar kowanie Granic, R. 1701. dnia 15. Suli. Folio 457.

80. Między Dobrami Ometyńcami W. Salomei z Kątskich Chotomiewski Kaszko Buskiej Dzie dzicznemi z Jedney, a' Dobrami Turkow cami y Sirkowcami W. Jozefa Wincentego Platara Białowiem y Dobrami Tropi wna y Łoiowcami W. Alexandra Ne

Continuatio

Łebeckiego Szemika Bractwo, Dziedzicznemi w
Woiwodztwie Bractwo, sytuowanemi z dru-
giej strony, z mocy Dekretu Trybunału
Łokomissyjnego przy finalnej Decy-
zyi Remissa do Trybunatu Roku 1701.
dnia 20. sierpnia.

Fott. 467.

Miedzy Dobrami Wsią Trykowcami W.
Wincentego Łorockiego Łodkom Koronn
Dziedzicznemi do Włości Niemierow-
skiej należącemi z jednej, a' Dobra-
mi Wsią Ometynkami W. Skłome-
Chotoniowski Łasze Buskiej, Dziedzi-
cznemi z drugiej strony, po wyprowa-
dzeniu Duktów Obojczy Strony, w porzą-
dku odrysowania Mapy Limia R. 1701
dnia 15. kwietnia.

Fott. 500.

Miedzy Dobrami Wsią Kaleniskie, W.W. y Ulrą Ka-
leniskich Dziedzicznemi z jednej, a' Dobrami
Wsią Lubowszczyzną W. Andrzeja Du-
brawskiego Łedziego Grol Łydo Dziedziczne
mi z drugiej strony, przy Rozpisach fi-
nalny z dopuszczeniem Appellacyi Dekret
R. 1701. dnia 1. Łazdziernika.

Fott. 540.

Miedzy Dobrami Wsią Trykowcami do wło-
ści Niemierowskiej należącemi W. Win-
centego Łorockiego Łodkom Kor. Dziedzicz-
nemi z jednej, a' Dobrami Ometynkami
W. Chotoniowski Łasze Buskiej, Dziedzi-
cznemi, z drugiej strony w Woiw. Bractwo
sytuowanemi, z mocy Dekretu Trybunału
Łokomissyjnego, finalny, przy Rozpisach
z dopuszczeniem Appellacyi Dekret R. 1702
dnia 20. maja.

Fott. 560.

Continuatio

567. Między Dobrami Sielaniszczyną Horoszkami
y Dworzyszczami W. Andrzeja Dubrawskie
gołdździę Grodz Litomir y Ww. Bohuszow.
Dziedzicznemi z Jedney, a' Dobrami Da-
widowka y Hruszkami Pozostaty y Sub-
cessorow. niegdy, W. Antoniego Baczynskie-
go Podsekda Liem Litomir Dziedzicznemi
z drugiej Strony, po wyprowadzeniu y opi-
saniu Duktow Obojey Strony, wporządku
wyprowadzenia Inkwizycyi. y odrysowania
Mapy Limita. R. 1702. dnia 9. Września. Foll. 597.

500. Między Dobrami Wsią Steckowcami. Ww.
Cieleckich y Lotkiewskich Dziedzicznemi
z Jedney, a' Dobrami Wsią Kinyiowka
W. Tomasza Bardeckiego. Dziedziczne
ni z drugiej Strony finalny Dekret.
a' po odstąpieniu od Kompanyji Re-
missa. R. 1702. dnia 11. Novembis. - Foll. 627.

540. Ten Seniorz Porzpisnię J. Michałowski Komornik Rany Litomir

Laudetur Iesus Christus. Amen.

Acta sunt haec in loco Campestris Differentiarum
 seu Limitum. Inter Bona Borauki Peredniur.
 Ka Prihoruoka et Gayczynie Isti Mica Catta
 nind de Samoyakie Mniszchouy Cuccame
 raris Magni Ducatus Lithuanie Hare-
 dittaria ab una; et Bona Kuskoure Vied.
 Kie Mica Janno de Miestojemskie Kuckal.
 Kiey Lapidera Vinnicensis. Istidem Hare-
 dittaria parte ab altera. in Concurrantia alla-
 titatis. Bonorum Villa Pienicoure, Eiusdem Isti
 Mica Mniszchowa Hare-
 dittariorum, circa la-
 tum Pienicouie Ruda Vritatum In me-
 ditullio binarum Vallium Unius a Plaga
 meridionali ad Plagam Inter Orientalem
 et Septentrionalem, alterius a Plaga Se-
 ptentrionali ad Plagam meridionalem
 se se Potendentium et cum supra scripta de
 mioniecha Ruda Coniungentium, Tertia
 post Restum Sancta Annae Matris.
 Deiparae Virginis Proxima, Anno Domini
 Millesimo, Septingentesimo, Sedagesimo.
 Septimo.

Officium Campestris Cuccamerianae
 Saluatus Ruda Perre Haliuensis. Ad
 Requisitionem Partium utrarum. Inscripta
 rum vigore Complanationis Circa de Actu et
 Data ejus, In Wisaniouice Die Duodecima In
 Iij Anno Pentii in Actu expio Inter Illustres
 Officium

Ziemskiego Księstwa, który to schmał Przyjaćie uprzed-
ni; wyjechałszy na Prut, Przyczo, miejsc. y cała Kontrowe-
rzy, Za Poprowadzając przez Świątów Dwunastu z Obce-
stony Stanionych nakazyto podagacza Związany, ku
pełno nam o tych Kontrowenach y używaniu Pruto
przed Dziadem Anni 1750. Przydy Konsekwentami
Jedźmi Michała Wiszniowieckiego Wojewody Niekę,
Attetmana Wroclawia, y po Dziele tymże uczynili Sek-
lary. Takym my Stomy obie na tej przedstaje, y de-
dają, Duchu przyjaćie kontentując się Rakone Mi-
dy soby, więcnie sprzeczek naszych czynięmy Za-
stanowienie. Następnie o sie tyrae uwalenia Pra-
toru z Obcej Stomy tej Granicy czynięmy tym
Sposobem; Zaczawszy od Błota y Pięty Pismo-
wieckiej gdzie trzy Sciany Łęczy się do siat Kuśko-
wiecka, Pizyoniecka, y Borsakowiecka, Jędz ku Put-
nowcy Prokiem Błota mniejszego, y dolinę ku Wi-
Borsakom, aż do Szaku Wielkiego z Napadowki y
Borduk do Peredmirski y Wiszniowa idącego, z tam-
tąd w Leno się Obracasz ku Zachodowi Półnia
szlak teraz bity za naturalną Granicę tenże uważaj
aż do Duok Mogit po Prawej rzece w Pruntach
Peredmireckich sytuowanych przy których szlak po-
mieniony porzucający wodę na miejscu Obróciop-
dzi Jarbem y Starą Granicą przez Łuki Peredmi-
reckich przed Dwoma Łaty przeorano ku Potłuchio-
wi Jędz przez Dolin Duie aż do Preciei w której
Droga z Kuśkowiec do Alczemiowski droga krajowej
sie a przekładzie tę drogę w Poprech Zostawić w
Prawej rzece Gata do Peredmirski y Trubymki, w de-
wey zaś Droga do Dobr Kuśkowiec, y Krzyniec Za-
wałono nie goralebo sytuowane, w Sur Prato, Danyń
y do tych czas Palotyłowanych używaniem, aż do Gra-
nicy, y Laru Czarczynieckiego ten Las y Łęgi
w Prawej rzece w Prawej rzece do Czarczyniec
a zaś Leno

a zaś Lewey Enkla orane y zobocze do dobr Kuskornie
 Zostawiając nie czyniąc żadnego sprowadzenia ale je-
 dyńc używania do tych czas Pałtykowanego stry-
 mając się aż do szlaku Wielkiego z Domaniński na
 Czączynie do Wiszniowa idącego y Granicy Martys-
 kowieckiej, y tam Granica dobr Głuch z Mniszechowy Kd.
 Komorowy Wład Litt determinować się nieczemni
 Czący pominać; Jeżeli zaś teraz między o-
 pisaniem Granicy Łabiera Protor Łasianych Ktorey kol-
 wiek strony tedy wolne Zebranie temu Kto Łasie-
 wał pozwała się. Żeby zaś używione teraz ogra-
 niczenie gruntowniejsze było, y nieczemni stracił nie
 naruszenie mogło, tedy obie strony upraszają W.
 Jm Pana Jana Michałowskiego Komornika Państwa
 aby ten na dzień Dwadziesty Osmego miesiąca y
 roku terasniejszego na Protor pomieniony Łabiera
 dobra pomienione Protor Kuskornie Wielkie, o dobr
 Boruk Peromirski Smirnowski y Czączynie mo-
 co Urzędu Pałego Ograniczyć y Kopyami Oznaczyć
 podług Opisania terasniejszego; Względem zaś
 Czący dobr wsi Cienioniewy Włost Komor, Włost
 Dzielnicanych, z temż dobrami Kuskornami pomie-
 nianym adprossens ta Ciana z rący Łasianych Pro-
 tor ograniczyć się bez szkody Których nie może
 Łasym upraszać Protor Włost Komornika aby wza-
 się ściśle y ściśle z obciężeniem Protor obydwu y
 Włost Kopyami Cienioniewy na Protor zjachały, dla-
 ne pomienione, o Borukowieckiej Granicy Łas, najcz-
 dziej aż do Granicy Domanińskiej, podług używania
 do tych czas Pałtykowanego Ograniczyć y Kopyami
 Oznaczyć. Co zaś dotycze Łabiania Łos, może
 Włost Kuskornie z Protor pod ten czas woprosie by-
 dących to jest Jecarnie y strasli Kopy Amata
 y Protor Snopow Włost idzie, tedy Włost Komor
 Włost Litt co należy do Łos, jeź wstępujących Dworach,
 Kopy Ktorey idzie

Kop sto Sześćdziesiąt y Dzienię tych Wzrost Kuczałskich
odstępnie. Co zaś należy do Zboż Promadziach Kop do
Wzrostu y Jedną osobliwym Regestrem Specyfika-
nych, y wglu wzrostu Jmłani Kuczałskich podpisanych
że w naturę Zbożen Stręchła lub Jemniemem Za
Stręchkie odai Jmłani Kuczałskich niniejszego Obli-
gu się do Komplanacyi. Inne zaś Pretensye z jakiego
egda z wola nymikajace wzajemnie do siebie aż
do dzisiejszego dnia miały jako to o Bobie Andry-
ja furmana Mariana Mangreta y innych ludzi
tutaj wglu do prywatnego Ograniczenia Porzoku
nie mniej dżhory z nie przytławiania onych wzrostu
Kajęcy, te obywateli Pretensye strony obie na wzajem
Kajęcy y wieciami Czasu umawiają. Manifesta
Stręchła, Termina tak do Ziemstwa Kuczałskiego jako
y na Kommissyę Skarbową, Wapniausko, w takich
Kajęciach Sprawach wydane, tudzież Dekreta y
wszelkie Rozkazy, aż do dnia Dzisiejszego Kajęci
uchylają, Kajęci, psuio, y Annihilacyi, y za nie-
udane wieciami Czasu mieć chcą. Która to kom-
planacya y w niej opisane Punkta y kondytye
Strony obydwie otrzymać y ziszczyć Deklaracyi y
Zapisu, się, a to pod okładami Ziemę słownie
prota przydługie cięksone, okadowanemi olo w fa-
sie spracunięcia się Porum Ziemę lub Produ Kne-
mieni albo też Trybunatu Korony Luwofskiego
a w czasie bez Krolewa zgodu Kapturanych so-
bie y Sukcesorom swoim do opowiadania obie
Strony naznacają y tę Komplanacya, Aktami Au-
tentycznymi Same przez się lub swoich Plen-
potentoi roborować Deklaracyi, y na to się zka-
mi własnymi przy uproszeniu Wzrostu Przyzwo-
stowania, Pręczy podpisu. Dział się w Wzrostu
niowcu dnia Dwunastego Julij. Roku Tysięc Sied-
set, Sześćdziesiąt siódmego. Mniszchowa Połomo-
ryna Wład Litt (L.S.) y Kuczałski (L.S.) jako pro-
stony z strony Wzrostu Połomorszy Litt Przyzwo-
stowania, się, Michalski Kom, Wład Litt (L.S.) Proszony
Do podpisu

b.

do podpisu Ley Komplanacyi z Stomy Viatt Kuzalskiej pod-
pisuiz sio. M. Stojiski Podajeh Zieng Kramie (L.S.) ad
Lundum Bonor Suprascriptorum Condescendit Jure Jurisdictionis
nem erui officiosam in Pientia Mior Joannis Berner
Dapiferi Muenz Bonor Viniouze Obligatorij Hospes.
na. Francisci Policki Venatt Smolenscid, Stanislaw Do-
mnicki Burgrabz Castri Michnienz, tum Enad Ludw.
jendoka, Michaelis Lewicki, Ejusq. Nominis Mikaszewski
Joannis Szymanski ac alior Plurimo Vana Conditionis
hominum Actui Penti assistentium tum Ministris
lis Regni Generahis Nobilis Josephi Mepachi Authen-
ticate Jurati Actus sui Apparitoris fundavit qua fun-
data et per Ministrisalem Suprascriptum proclamata,
de Consensu Partium adprens Comparatum, et quidem
Mia Catharina de Zamostie Ministrisalem Cucca-
merand Maditt. per Mior Stanislawum Dominicki
Burgrabz Castri Michnienz Plenipotentem, Mia vero
Joanne de Nicotjemskie Kuzalskiej Dapifera Vin-
nienz per Mior Franciscum Policki Venatt Smolen-
scid Liliand ex primo Thoro Parcatum, juxta Presen-
tium Complanationis Suprascripte Tales sunt Francies.
ad perpetuam rei memoriam In Nomine sanctissi-
ma et indivisa Trinitatis. In loco fundata Ju-
isdictionis, circa Concurrentiam villa Viniouze, Licet
si in medio luti Viniouze Potote unitati Populi
origi debuerant, tamen ppter Commoditatem Eorund et
Dutiorum Conservationem ad Marginem ejusq luti in
loco Delivioni verum Plano Populi Bini Angulares
Unus Bonor Borsuki a parte Dextra ad plagam ori-
gentalem cum Impositione Fragmentorum Vibri et ollarum
atq Carbonum, Locus a parte Sinistra Bonor Kuskome
nickie ad Plagam Occidentalem cum Impositione dimi-
lium Signorum in Margine ejusdem Luti indistantia Cen-
tum viginti quatuor Sublitorum ex ratione alterius luti a
plaga septentrionali se se derivantis et Inductum Pie-
nioniecha Ruda Influentis, undiq in acceffibilis erecti
sunt.

Sunt; e medio quorum, mediorum Luti nunc mentionati ad
plagam Septentrionalem Proceedendo. Scopulus Parietalis respe-
ctive Scopulor Angularium suprascriptor in distantia tre-
centorum Cubitorum cum Impositione Fragmentor Olla-
et Sargilla Sica unus a parte Dextra Luti sigatus est,
Eademq. Phabita Linea ad Summitatem ejusq. Luti jam
sici Scopulus unus, Alius, cum impositione similium
signorum in distantia equali trecentorum Cubitorum
erecti sunt, Utus, Quintus, et sextus ad Summita-
tem vallis ex supra Pripto Luto se de derivantis pro-
perando in distantia trecentorum Cubitorum unus
adeundo Stratum Publicam de Bonis napatawka et
Borsuli ad Bona Peromirka et Wiszniovieci decurren-
tem medio ipsius vallis in distantia trecentorum Se-
ptuaginta, Septem Cubitorum cum Impositione, fragmen-
torum Materie a ferro recedentis, Carbonum atq. olla-
rum circa eand. Stratum non transeundo eam in con-
spectu villa Borsuli a parte Dextra non procul di-
stantia Constitutus est. a Luto Scopulo Tracta Linea
in partem sinistram perpendiculari Phabita Ead. Strata
et pro naturali limite Constituta, fundos a parte dex-
tra ad Bona Borsuli, a sinistra vero ad Bona Kus-
kowsce relinquendo ad plagam occidentalem procedendo
viamq. ad Bona Kus'kowsce in parte sinistra relin-
quendo Scopulus unus. Novus, Decimus, Undecimus,
Duodecimus, Decimus Tertius, Decimus Quartus, Deci-
mus Quintus, Decimus sextus, Decimus septimus,
alternatim unus a Dextra alter a sinistra ejusq. via
Publica ad Bona Peromirka et Wiszniovieci decur-
rentis in distantia trecentorum Cubitorum cum im-
positione similium signorum Fragmentorum Ma-
terie a ferro recedentis vitri et ollarum atq. Carbonu
erecti sunt, Decimus Octavus circa eand. viam ob-
servata alternata a parte sinistra in distantia Du-
centorum Nonaginta Cubitorum Inter Campos planos
abutring cultor cum impositione supra specificatoru
signorum Constitutus est; et hic determinavit Pan-
tem Bonorum Borsuli cum Bonis Kus'kowsce cui
Asociati sunt in altera parte ejusq. Strata Scopuli
Bini.

Q.

Bini acies unus Bonor Bonuli a Parte Dextra ad Plagam
orientalem, alter a parte Sinistra ad Plagam Occidenta-
lem Bonor Peromirka cum impositione Similium signo-
rum in distantia Octo Cubitorum quemq; respicienti, In
quorum medio Strata publica tot mentionata relicta
est, et currere debet sigati dunt, a quibus scopu-
lis Eadem Strata publica phabita procedendo Fundos a par-
te Dextra ad Bona Peromirka a sinistra vero ad Bona
Kushoure relinquendo plaga Ead Septentrionali semper
manutenta Scopulus parietalis primus, et secundus
in equali distantia Precentorum Cubitorum cum simi-
libus signis metallicis Constituti dunt. Ulterius vero
eodem via properando Tumulos binos non procul a
se distantes disaratos in Fundis Peromirecensibus re-
linquendo in conspectu eorum Tumulos distantia
Quadringentorum Quindece Cubitorum, a parte Sin-
istra ejusa Strata publica cum impositione Similium
signorum scopulus Tertius fundatus est, a quo sco-
pulo relicta Strata mentionata, ad usq; in Usu Practus
pene, existenti, fracta a parte Dextra precipitase
ad partem Sinistram linea plagamq; meridionalen
Bativalem gradientem in locum deterioru Campis undiq; Cultis
in distantia Precentorum Cubitorum Scopulus Quartus
cum impositione dimilium signorum, Quintus vero
transmeato viaulo bene notabili de Bonis Kushav-
ce a parte sinistra ad Bona peromirka in partem
Dextram transversaliter in ipsa pfunditate vallis non
adeo precipiosa in in distantia Quentorum Octuagin-
ta, Quorum Cubitorum cum Impositione Similium
signorum Constitutus est, Sextus, Septimus, Octavus,
Nonus, Decimus, in Eand plagam gradiendo non ober-
vato ubiq; rectilinio tantum visu Antiquo Fundos
pamissos distinguenti in equali distantia Precentor
Cubitorum quemq; respicienti cum dimilibus dignis
metalibus Materie a Ferro recedentis visci et ollam
atq; Carbonum Undecimus in distantia Precentorum
Anginta Cubitorum, Duodecimus, Decimus Tertius, De-
cimus Quartus,

cimus Quintus ad Plagam eandem meridionalem campis emi-
 nentibus undiq; cultis decurrendo in distantia aequali Tre-
 centorum cubitorum cum impositione similium signis meta-
 liam erecti sunt; a quibus eadem meta procedendo in lo-
 cum declivorem in Summitte ipsius vallis modica non
 adeo profunde in distantia Quadringentorum cubitorum
 Scopulus Decimus sextus cum similibus signis Con-
 stitutus est. Eademq; valli ad plagam inter meri-
 dionalem et orientalem se se protendenti in detenus
 procedendo in ipsa profunditate vallis mentionata in distan-
 tia Trecentorum cubitorum Scopulus Decimus septimus
 cum similibus ut supra signis constitutus est. Reli-
 ctasq; Eadem ad partem Sinistram se se protendenti valle
 ad locum Superiorem gradiendo Scopulus Decimus Octavus
 in distantia Ducentorum quadraginta, Quatuor cubitorum
 cum similibus signis signatus est, a quo scopulo per
 Summittem montis in precipitium vallis properando per
 vallon et viarum bene Notabile de Bonis Kuskow-
 ce ad Bona Kleszniewka transversaliter decurrens
 in altera parte vallis et vianti ad Conspicuum Luti-
 Lawalona Kiernica nuncupati, in fundis Kuskow-
 vensis a parte sinistra situati in loco sub-
 montano Scopulus Decimus Nonus erectus est.
 a quo scopulo sursum in fines Superiores gradiendo ad Pla-
 gam eandem meridionalem campis undiq; cultis eminenti-
 bus Scopulus Vigessimus. Vigessimus Primus, Vigesi-
 mus Secundus, Vigessimus Tertius, Vigessimus Quartus
 in aequali distantia Trecentorum cubitorum Quemq; re-
 spicienti cum Impositis similibus signis metalibus
 in rectilinis fundati sunt; a quibus in precipitium
 vallis dirigendo transmeataq; profunditate ejusdem ac
 viaculo de Bonis Domaninka ad Bona Peredmirka
 a parte Sinistra ad Partem Dextram Profunditate ejus-
 dem vallis transversaliter tendenti Scopulus Vigessimus
 Quintus cum Impositis similibus signis in distantia
 Trecentorum cubitorum in loco submontano erectus est
 a quo eadem plaga probata in campo plano Decliviori
 Scopulus Vigessimus Sextus constitutus est ab Eodem
 Scopulo

Ducentorum Triginta Cubitorum Tertius Scopulus fundatus est, à quo
 itidem fracta Linea in partem Dextram nunquam rectilinius
 observanda Solum tantum usum antiquum et expressum pra-
 cticatum manuteneudo ad Plagam meridionalem, in præci-
 pitum vallis tendendo Traitu huc et illuc usum antiquo
 et Gentili Linea in Profunditate ipsius vallis Cornu Sylva Quercy
 nec Craycsynce Scopulus Quartus in distantia Trecento Cubito-
 rum cum impositione similium Signis erectus est. à quo ad partem
 Sinistram in præcepta fracta Linea Profunditate ipsius vallis pro-
 cedendo in distantia Centum, Nonaginta, Octo, Cubitorum Scopulus Quin-
 tus Constitutus est; Ab eodem Scopulo ad partem Dextram
 declinata in præcepta Linea aliam ex valle gradiendo Campis
 ab utroque aratilibus, inseminatis usque ad Stalam publicam
 de Bonis Domaniuka ad Bona Craycsynce et Winni-
 nics tendentem penes eandem Stalam non transiunt eam
 Scopulus Sextus jam aialis in distantia Ducento Quingua-
 ginta Duorum Cubitorum cum impositis similibus signis
 Fragmentorum materiam à ferro decedentes viti et ollarum atque
 Carborum et hic Scopulus determinavit Parietem Bonorum
 Kuskowce Viellie cum Bonis Craycsynce, cui associatus est
 Scopulus secundus aialis in distantia sex Cubitorum im-
 positis similibus signis penes eandem viam circa aia-
 litatem Bonorum villa Martyszhoure Mui Zymizeli
 Thesaurarii Rogneri Hereditanorum determinans gra-
 nitiam Bonorum Craycsynce fundati et erecti sunt
 Erectis itaque supra annotatis Scopulis tam aialibus quam Pa-
 rietalibus officium gens Campestris Cameraniæ Perre
 Haliciens Granities Eas Inter Bona præmemorata Con-
 stitutas perpetuo duraturas, et quicquid a parte dextra
 fundus, Prator, virgultus, Pruticetæ, Sylvas, agrorumque remanent
 id totum ad Bona Bonuki, Peredmirka, Snihyrowka et
 Craycsynce hereditaria Mui Catharina de Zamoyshig
 Mniszkowa Succamerana Magni Ducatus Litt. quicquid
 vero a parte Sinistra similiter fundus, agros et prator relictas id omne
 ad Bona villa Kuskowce Viellie Mui Joannes de Miestojemelic
 Kuszalska Dapifera Winnicy Hereditaria in eum spectare debere, de-
 clarat. Inseminatorum tamen Pramentorum non tamen Inseminandorum
 extra scopulos nun depatos pro parte utraq liberam Col-
 lectionem reservat et Præcustorvit. idque Actus præsen-
 tis vigore. Joannes Michalski Cameræ Granit stat. (L. S.)

Acta sunt hoc in loco campestri differentiarum seu limi-
tum inter bona Butyr Polany et Dziwniaty Jt. Mied Cathari-
na de Zamoyshie i. Minszchona Succamerana Magni Duci-
tus Lithuanie Hereditaria ad Ducatum Visknoveensem
spectantia, ab una, et bona Mynowce ac Bakoty i. Mied
Nicolaj Dobrynski Thesaurarii Cremeneensis item ad
hereditaria parte ab altera in concurrentia ciuitatis Po-
norum villa Rakowie Jt. Mied Botchich Palatinorum
Ponamiendum Hereditariorum in valle Popina circa
rivulum parvum de bonis Rakowie wielki et mali
Religiosorum Patrum Carmelit. Discalceatorum Conventus
Visknovecensis Hereditariis ad bona Bakoty decur-
rentis in conspectu rupis in altera parte rivuli
sub monte situati Butyr Polany a finibus Rakove-
censibus distinguendis Penia secunda ante Festum
Sancti Martini Pontificis, proxima, id est die Nona No-
vembrii, Anno Domini Millesimo, Septingentesimo, Se-
xagesimo Septimo.

Officium presens Campestre Camerariale Perro Sta-
licensis ad requisitionem partium utrarumq. supra-
scriptarum vigore Complantationis certa, de actu et
data ejus in Visknovie die Nona Julij Anno presentis
in actu contento inter Jt. Mied Catharinam de
Zamoyshie Minszchona Succameranam Magni
Ducatus Lithuanie, ab una, et officium Mieda-
um Dobrynski Thesaurarium Cremeneensem parte
ab altera conscripta manibus partium utrarumq.
et amicor. abutinq. Impetratorum subscripta et di-
gitis Communitate Penonis sequentis; Mied Jt. Mied
Jt. Mied Rakoty & Zamoyshich Minszchony
Podkomoray, W. Mied Janowshy, Krasnowieckoy
Tobaly et Stawicy, Dobr. Nisow Polan Butyr
y Dziwniaty do digita Visknovieckiego nalezacych
Dzielnicych & Jedney a Mied Jt. Mied Mieda-
um Dobrynski Thesaurarium Kremieny Dobr. Nisow Myn-
owce y Bakoty Dzielnicych & Drugiej Polan Stawicy
Penia

Leuna y w niniejszym nie odmienna Komplanacja w ten niżej op-
 any sposób: iż z jednej strony obie obowiązuwały się Kon-
 traktem resignationis, doś młynowic i Bakot w dniu
 dnia dwudziętego Jamany Roku Rysie dieśmaet ~~Sten-~~
 dieśmaet Czwartego, między sobą, Zawartym a Aktami
 Roku Luowskiego roku tegoż Sabbatho post Festum Con-
 clorum Annus Regum Obowiazanym, y do Aktu Roku
 Kmemien dnia dwudziętego Pierwszego Junij Roku
 Rysie dieśmaet dieśidzieśmaet dieśego do Klaty po-
 danym, na Permin Kontraktem Oznaczone, Przy-
 ciot y Komornika Granicznego do Pomiarowania Grun-
 tów Lasów, chaszców y zarosli między Dobraną w
 dnuż wzmiankowanemi młynowcami z jednej
 a Polanami Butynemi y Dziwiniacą, Wiozmio-
 cielem z drugiej strony, zeta, y temi Polanami
 y Lasami podług dawnego wyznania parcieki
 ię, y Znakami Granicznymi Oznaczone, aże w-
 ne zatrudniające interesa dopełni obowiązu-
 pomienionego, Kontraktem Obowiazanego, oba-
 stronie nie dopuściły, a pnie kontrowersya o gr-
 ta, wszczęta, szedłaby mogłaby narodzić Przy-
 iak, Zaczyn strony obie zapobiegając takowym
 okolicznościom y zabiegając Kłótniom oraz kosztom
 prawnym, uprosili do Pomiarowania pomienionych
 gruntów y Lasów Mieli Jchnz Jan Panów Przy-
 ciot, jako to Mieli Jchnz Jani Mniarchowa Pa-
 komorayna Wład Litt. Wojn Pana Jana Michale-
 szkiego Komor, Panu Hadzichop. a tak Mieli Jchnz
 Dobryniaki Mławnik Kmemien, Mieli Jchnz Pana
 Michale Spirńskiego Starostę Wosnowskiego Ser-
 leżdu Ziemi Kmemien, którzy Jchnz Przy-
 ciot uproszeni objechawszy grunta y Lasy do wy-
 mienionych Przy- ciot mięży y kontrowersye szedłaby
 Zważywszy Za Poprowadzając z Pomoc ze uprosz-

urziow.

uściół i stanionych należytych przegadywać takowe między nami
uczynili pomiarkowanie najpóźniej uściółu do pięty
dół wsi Rakowca między Potockich Dzieńciszanych, gdzie
trzy Płany Łęzy się to jest Rakoniec i Potwórnia
Łimonego, Łoskańska od wschodu letniego stania, Mły-
nowiecha od zachodu letniego na dolinie głębokiej
u samej Rzeczki z Rakowcem wielkiego i małego,
Karmelitańskiego mimo Rakoniec między Potockich do Ra-
kot Łęzy na przecinku Skoty na drugiej stro-
nie Rzeczki pod Gura, Sytuowaną, Góra Potockich
od Rakoniecch Dzieł, Cyplen Gory na dołku
Potnocy idąc, Grunta, z chrasty, zdanowca i na
zwane po lewej stronie do młynowicy, a po prawej
grunta z chrasty podobnie nazywające się do Po-
lan Łoskańskiej, też dolinę ku Wierchomnie doje-
nie wychodząc z Chrastow w prawo przyko obro-
ciwszy się z doliny Gory iak najpóźniej do Jabł-
ni na połonę, czyli Wierchomnie, dolinie Łęzy, a od
tej Jabłni dolinę, pomierzono przeszedłszy prosto
w Gura Prostej nie równe obory, stany uści-
nie, aż do Wierchomnie nad dolinę, warcho, w lewej
ręce Gruntach młynowickich sytuowaną, Te Wier-
chomnie na wprost do Młynowicy z Polan Dzieł
aż do Chaszczów od Grobli Młynowickiej, ku Pola-
nom po nad stawem Butyniskim ciągnących się
które to Chaszcz na wprost do Młynowicy z Polan
rozdzielają, aż do Grobli Starej, rozmieszczonej
na stawie czyli Wierchomnie Stawu Butyni-
skiego Inżynierów się, która to Grobla sta na-
turalna, granicę między Młynowcami a Buty-
nem z Polanami wiecznymi Czesy Wymiana
była ma, a przeszedłszy pomierzono, Stary, Gro-
belki na drugiej stronie stawu Butyniskiego
czyli Łoskańskiego, idąc Przepięk ku Wierchomnie
Stania staw po prawej ręce do wsi Butyna

Ze wzywaniami.

Ze wszystkimi Zalewkami po Grobelku Staro, wyżej wspo-
 mianą, a po lewej rze grunta Łasy i Przegłuby do
 Młynowice zostawiając aż do Stawu. Który Cyfel Pa-
 gorka od Stawu aż do Bratyla od Dzielu. i kubo po-
 drug kontraktu resignationis Granica Młynowicka po-
 bli tylko Bratyle Dolina aż do samego Stawu. Pa-
 tyńskiego po pod same chaty Butyńskie rozciąga-
 nie determinowana była. Poninna, jednak dla wy-
 pnatu. Wsi Butyńskie przez Skacubek Obiektowa
 ułm. p. Dobryński Skarbicki Kmemię Dzień
 Dobr Młynowice Cypla Dory po row Stary po niżej
 Cmentarzaka i Krzyżów kamiennych. Sytuowan-
 od Stawu przez Mgorek do Bratyla ciągnący się
 do Butyna Dobr Dzieńskich. Między Stawo-
 rzyn. Lito watepnie i w Dzielu, Dolina Łas-
 Bratyle, iako dotychczas według kontraktu re-
 signationis grunta Młynowickie od Butyńskich
 i Dziwniańskich Dzielu, tak na wiecane casy
 Dzielu i Granicy. poninna, gdzie, aż do
 Waszowa do którego przyszedły cały Waszowie
 po prawej rze do Dziwniańskich Dziwnowickich
 a po lewej, grota Łasole i Łahi do Młynowice
 zostawiając, nie naruszając niwczym zowno
 do tych czas. Paktułowanego Używania co do
 ściany Młynowickiej z Łasem i Gbours Wasz-
 niek Łwaryn do Dziwniańskich należących. i uoga-
 dzie aż do ściany Gbourskiej i Drogi z Młyn-
 wiec i Chotnicy do Łasaka idący, i na tym miej-
 scu całej ściany Młynowickiej od dołu wyżej wy-
 mierzonych do Dzielu Dziwnowickich należących sta-
 neta Determinacja. Które to Pomiarowanie przez
 Przyjaciół wyżej wspomnianych między nami us-
 nione my strony obie z Potmkami, i Sulec-
 sorami naszymi nie naruszenie i wiecane Łas-
 chownice; Uprowadmy Wielt Jana Michalskiego
 Komornika Gran. Staw. aż do na dzień Dziwny
 Dziwny List pawa, roku teraźniejszego na groty
 Pomienionych Łachanazy, Łachanazy a Termino
 a quo od ściany Łachanickiej per quem et ad quem
 aż do ściany

aż do Siany Rydomskiej podług Opisu niniejszy Kom-
 planacyi mojej, Urzędu Swego Ograniczył, y Kopiami
 oznaczył. Aby zaś Słony Obie, tak pomienione Ogr-
 niczenie, iako y całą niniejszą Komplanacyą, ztrzymać
 y zisnąć nie naruszenie pod Słowami Ziemiemi
 Słowne Krom przysięgi Ciężkiej otaczowanemi, Dekla-
 rujemy; Porum wżasie zprzeciwienia się do doprowa-
 dzenia sobie y Sukcesorom swoim Ziemiowa lub Grodu
 Kremeniz, na znaczący tę Komplanacyą, atkani
 Grodu lub Ziemiowa Kremeniz, wborowai deklaracyi
 y na to się, zghami własnymi, przy uproszeniu
 Miękk Pryciacił, y przyświeceniu Rodomitych Pryciaci
 Kopystus, dat w Wiskniowcu dnia dziesiątego
 lipca Roku 1767. Mniszechona Podkomorzy na
 Mod Litt. (L.C.) Miłokaj Dobryński Skar-
 bnik Kremeniz (L.C.) jako prozory do tej
 Komplanacyi z Słony Miękk Podkomorzy Litt
 Pryciacił podpisać, się, Michałowski Komor-
 zany Hatt (L.C.) prozory do podpisu tej Kom-
 planacyi z Słony Miękk Dobryńskiego podpisać,
 się, Michał z Kopystyna Ciojenicki Podzjed
 Ziemi Kremeniz (L.C.) atd. Functum Bo-
 norum Suprascriptorum Concedendit Jozef Junodi-
 ctionem sui officiorum in Praesentia Mod Micha-
 chis Ciojenicki Subjudis Terrestri Kremenz Sta-
 nislaj Admnicki Burgrabij Castrens Mielnicz atd.
 berli Olszewski Vicegerenz Castrens Janocenz Petri
 Michalski Vicegerenz Castrens Beckenz, Luce
 Gnsor Antoni Zuhinski, Francisz Stuchniedzi
 ac alios Plunimor hominum Actui plenz adstan-
 tiun, nec non Ministerialis Regni generalis
 Prandi Strehory Mykhilich De Villa Mytnane
 Authenticis Jurati. Actum Praesentem procla-
 mantis fundavit. Qua fundata et per eundem
 Ministeriales Proclamata De Consensu partium appens
 Comparentum

de Consensu Partium adrem Comparentium, et diu-
 dem Jt Mica Catharina de Lambellie Annichon
 Culcamerana Maditt per Mica Stanislaus
 Lomnicki Burgrabius Patreus Mielnicens. Re-
 nipotentem. Mpi vero Nicolaj Dobrynski. Re-
 saurarij Cremencens personaliter. Ad Cypatio-
 nem Populorum vigore supra scripta Complacatio-
 nis Condescendit, juxtaq. scriptum ejusd. talis fe-
 cit Granicus. Ad perpetuam rei memoriam in No-
 mine Sanctissima et in Divina Trinitate in loco pu-
 blico Jurisdictionis circa Primam Aciatitatem unius
 Bonor villa Rakowice Jt Mica Poteluch ad plagam
 Meridionalem hiemalem, alterius Bonor villa Mty.
 nowe ad Plagam Occidentalem estivalem Tertio
 Bonor villa Polany ad Plagam Orientalem esti-
 valem, in valle Profunda circa Decursum rivuli
 supra scripti in parte Dextra in Conspectu Rep-
 tis in loco submontano, alteraq. parte rivuli exi-
 stenti scopuli bini Angulares unus a parte Dextra
 Bonor Polany alter a parte Sinistra Bonor
 Mty nowe cum Impositione Similium dignorum
 Metalium videlicet ollar et lagenar milio-
 rum Impletarum, Scandulis Largillaceis Sectarum
 atq. Matena a Ferro recedentis Fragmenti-
 torum in distantia sex cubitor a se distantes e-
 recti sunt, e medio quorum ad plagam inter Se-
 ptentrionalem, et Occidentalem estivalem dirigendo partem
 Modicam lacumizis a parte Sinistra ad dextram de se
 protendentis ad Pona Polany et Fundos cultos, Lda
 nowa et zina vocitatos, a Dextra, a Sinistra vero pu-
 dos Papenores et nemora vano arborum genere in
 Majori parte quodrectis noviter exserta, Ldanowst
 na itidem vocitata relinquendo ad vallim non adeo
 Profundam, a Plaga Occidentali ad Orientalem se
 se stendentem, in ipsaq. valli in distantia Centum
 Septuaginta Octo cubitorum cum Impositione fragmen-
 torum Matena a ferro recedentis Ollar atq. Scandula
 largillacea Scopulus Tertius jam parietalis factus
 est, a quo Populo in partem Sinistram fracta ma-
 cipitiose.

precipitose linea, ad Plagam occidentalem astrictam Eadem
 valli ad Summitatem properando ab utraq. parte fru-
 sticula relinquendo, Scopulus Quartus et Quintus
 in distantia aequali Precentorum Cubitorum cum Im-
 positione Similium Signis, Materia à ferro rec-
 dentis Fragmentorum Ollarum atq. Oscandula Lar-
 gillacea, à quo Scopulo Quinto Tracta in Decem
 linea in partem dextram ad Plagam Septemtrio-
 nalem. De valli in parte sinistra relicta sursum
 per virgulta et Campos gradiendo in loco Superio-
 ri, virgultis Betulinis exserto sub Arbore poma-
 ri in distantia Precentorum Cubitorum cum Imposi-
 tione Similium Signis Scopulus Sextus relictus
 est, ead. Tracta linea in distantia aequali Pre-
 centorum Cubitorum, cum Impositione Similium
 Signorum, sub rubis alia pod torami Scopulus
 Septimus, Octavus verò inter Campos plano ver-
 dus vallium Woythona seu Wylthona Dolina
 vocatam in distantia aequali Precentorum Cu-
 bitorum cum Impositione Similium Signorum
 Constitutus est, et ab eodem Scopulo per vallium di-
 scriptam transversaliter à parte sinistra ad par-
 tem dextram se extendentem Woythona seu Wyl-
 thona Dolina dictam, Properando in loco Decliviori
 Scopulus Nonus in distantia aequali cum
 impositione Similium Signis Constitutus est, fides
 Campis Undiq. Cultis Tracta ead. linea Septem-
 trionali, Ulterius Gradendo, Scopulus Decimus, Un-
 decimus, Duodecimus Inter Campos planos, jam
 verò Decimus Tertius in Summitate vallis wa-
 nucha dicta à parte sinistra in Campis My-
 novensibus Situate in aequali distantia Pre-
 centorum Cubitorum cum Impositio Similibus
 signis Fragmentorum Materia à ferro rec-
 dentis Vitri et Ollarum, repati sunt, a quibus
 recto tramite per Vepreta ad Numus, ab agere
 My novensi

Mynorensi versus Stagnum Butynense Ad villam
 Polary se se extendens vario arborum genere ex
 cretus, sub ipso nemore Scopulus Decimus Quartus
 in distantia Ducentorum Nonaginta Unum Cubitos
 cum Impositione Similium Signorum Constitutus
 est, ab eodem Scopulo ulterius in Nemus Quintus
 cum Sylva inceduam properando per Polary
 Antiquum Scopulus Decimus Quintus. jam
 vero Decimus Sextus, in Eadem Sylva in ipso Cami-
 mine Montis Primis Nemore excreta circa tumu-
 lum Antiquum adinstar Scopuli, a parte Dex-
 tra in distantia Quindecim Cubitos Precentum
 tum, in equali dimensione Cubitos Precentum
 cum Impositione Similium Signorum metatum
 Fragmentorum Materie a Ferro recedentis, et
 atq. scandula largilacea creti dunt. Ulterius
 vero eadem Sylva in preps ad Stagnum But-
 ynense et aggerem disruptum gradiendo, circa En-
 dem aggerem antiquum disruptum in Margine
 Stagni Butynens in conspectu villa Myn-
 norce, in altera parte stagni ejus, situata
 Scopulus Decimus Septimus, in distantia Pre-
 centum Cubitos cum impositione signo-
 rum metatum Fragmentorum Materie a Ferro
 recedentis et atq. scandula largilacea et
 hic Scopulus Decimus Septimus Auiatis Peter-
 minavit parietem Boni Polary cum Bonis
 Mynore habitum cui associatus est scopu-
 lus secundus Auiatis a parte sinistra pariter
 Boni Mynore cum Bonis Polary respiciens
 erecti et fundati sunt, Determinato itaq.
 pariete Boni Polary cum Bonis Mynore
 ce habito ad dislimitationem parietis Boni
 Butyn cum iisdem Bonis Mynore habito
 officium suum presteat italicis accedere vo-
 luit

voluit. Verum quoniam tempestates imbrius et Nivis ean-
dem separationem Scopulorum impediunt. Hinc offi-
cium Campestre Haliciens, tam ob tempestates quam
de Consensu Partium utrarumq; ad Tempus bene
visum per Literas Innotescitiales partibus
designandum differt et Limitat Actus Presen-
tis vigore. Joannes Michalowski Camer. Gran. Sta. H.

Acta sunt hac in loco Campestris Litterae Differen-
tiarum inter Bona villa. Borzawka et M. Ca-
tharina de Zamorskie Mniszechow. Cucamerano
Magni Ducatus Litt. Hereditaria ad Bona Dula.
tum Visniovicene Spectantia, ab Una, et Bona
Napadonka M. Antoni Beyner Inisore Camogit.
tia. Ita Hereditaria parte ab altera Circa Flu-
vium Moryn in Conspectu Decursus aqua vulgo
Upuat Napadonicki dicti ad Plagam Mentionalem
jacentis. Fera Sexta ipso die Festi. Divisionis Cantu-
rum Apostolorum, id est die Decima quinta Juli-
Anno Domini Millesimo septingentesimo. Pedage-
dimo Octavo.

Officium Campestre Terra Haliciens ad Regui-
tationem Partium Inscriptorum vigore Comple-
tionis Certa de Acta et Data ejus in villa
Lozy die Decima Julij Anno Domini Millesimo
septingentesimo, Pedagesimo Octavo, inter M. Mian
Catharina de Zamorskie Mniszechow Cucamera-
nia Magni Ducatus Litt. ab Una, et Mian Anto-
nium Beyner Inisorem Camogita parte ab altera
conscripta, Manibus partium utrarumq; atq; An-
corum subscripta et Sigillis Communita Tenoris Se-
quentis; M. J. J. G. H. K. A. T. A. R. Y. N. G. Z. A. M. O. R. S. K. I. E.
M. N. I. S. Z. E. C. H. O. W.

Mniszechow, Potkomorska Wok Litt Janowuska, Szam-
 wniczko, Gotschka, ette Skarżing, Dobr Wsiow Bor-
 szczukin z Boruk do Miestu Wismioniz nalega-
 cych Dziekiczkę z Jedną, a Wiet Antonim Lu-
 niczem Beynera Kraysym Miestu Emużskiego
 Dobr Wsi Napadowi Dziekiczem z Drugiej stron-
 staneta jedna z wniwczym nie odmienne Kompla-
 nacya, w ten Spokob z ot. Jz Luboli Wiet Bey-
 ner starożytnemi Potkomem suemi Napado-
 niechimi Wodne użyczenie Pastuska La Rzecz-
 stonimien po pod Lzhami Borzecznieckimi a z
 do Granicy Krasnostuckiej Probuiz, gory Jednak
 użmientaru stoni Millerimi Septingentesimi
 Quadragesimi Octavi in ordine do Dziatu Mę-
 dy Konsuliektorami Wismionieckimi na-
 stępie Męskiego, z następnego wyprawa-
 nym przy Opisanu Karskiej Wsi Granicy wy-
 nie to do Wozno; iż Wico Napadowa od Pastuska
 po Rzecz stonim z Borzeczniecką granicą, zła-
 dnich grontu ani Pastuska, z najmnie, czego
 wstępn La rzecz stonim nie ma, a rezyna-
 cya Dobr Wsi Napadowi, postug Dziatu z
 Wumentara Dziekczego jako w kontrakcie Woz-
 jest Opisano następną Lzszym luboty Leben-
 dya Wiet Beynera Kraysego Emużskiego da-
 memi Donorami Wumentara wspomnianego
 z Pransa kuzi na Dziekiczkę Dobr Wsi Napadowi
 ki sobie służących napokojona być posimna
 jednak La mediacya użytych przyjaciół W.
 Potkomorska Wok Litt dogadując Interesowi
 tego Wiet Kraysego Emużskiego, ile La ta Wio-
 Napadowa Lzdnego nie ma Pastuska, pozua-
 la wstępn La Rzecz stonim z grontu Jnego
 Borzecznieckiego nad stonim na Pastusko nie-
 canemi cazy Wiet Beynermi Potkomem z stoni
 tego, następnym tym Spokob; Lzszowcy na Pr-
 ciuho samego

[illegible]

w czasie zapewnienia się Słodu Ziemi lub Górn Kmemię
 do odpowiadania sobie y Sukcesorom swoim narzucając
 te Komplanacye z kamieniami własnymi przy uproszeniu
 przyjaciół y przyjaciół. Piszczki Złoty, podpisu
 iemy Datt. Łozach dnia Dwudziętego Julij. Zy-
 dzie siedmset. Dwudziętego. Kmeń. Mni-
 szchora Por Komorowa Wł. Datt. (L.D.)
 Antoni Luonick Beyner Kraysy Dyktar Smoleń
 (L.D.) uproszony do Bey Komplanacyi przyjaciół
 podpisuje się Felix R. Łozko Starosta Smoleń
 (L.D.) uproszony do Bey Komplanacyi przyjaciół
 podpisuje się Wł. Łozko Kapitan (L.D.)
 Ad Funerem Boni prefatorum Condescendit J. J. J. J.
 jurisdictionem sui officium in Prenta M. J. J. J.
 nis Beyner Juciorida Samogitia. Luca Wojewoda
 tam Generorum Antoni Pererowali Michałis
 Pererowali ac aliorum plurimorum hominum Actui pre-
 senti adstantium, nec non Ministeriali Regni Genera-
 lis Provisi Jacobi Jozefowicz Actus qui Apparito-
 ris fundavit. Qua fundata et per Ministerialem
 eundem zelamata Partes ad preiudicandam Conpan-
 tionem acclamare fecit. Quo in termino Par-
 tibus et Evidens Murti M. Catharina de
 Samogitia Mniszkowa Cuccamerand M. Datt
 per Insuas Łazkorowski, et Mio Antonio Pa-
 ner Juciorida Samogitia personaliter. Compartmentis
 et Sipationem Regulatorum Inter Bona Gata
 Justa Pinxertam Complanationem Affectantibus,
 Officiis Campestris Italicius Affectationi Eorum
 Annuendo Complanationem dictam y ductu Agni-
 to obsumendo. In nomine sanctissimis et in
 Divina Trinitate ad Perpetuam Rei Memoriam
 ad Sipationem Scopulor Condescendit. In Eodem
 loco fundata jurisdictionis Circa Thaurum et Hym
 vocitatum in conspectu Decurans aqua upust
 Napadowniecki dicti atq. ipsius ville Napadowna
 ad Meridiem

ad meridiam iacentis Scopuli ^{Angulatus} ~~Scopuli~~ a parte dex-
tra ad plagam orientalem Bonor Napadowka, alter a par-
te sinistra ad plagam occidentalem Bonorum Bog-
szadowka parietes determinantes erecti sunt, e medio
quod quanto rectius a parte meridionali ad partem septen-
trionalem ductum suum dirigendo a parte dextra Prata
et Thurinae Horri in distantia Centum Quingenta
Octo Cubitorum Situatum ad Prata Napadowka a sini-
stra vero Prata ad Prata Borzadowka relinquendo
Scopulus primus Parietali respectu Scopuli Angu-
latus in distantia Centum Quingenta Octo
Cubitorum ad mentem Complanacionis dupla coram.
ita cum impositione signorum metallicum Illa atq. in-
gmentor Materia a Ferro recedentis erectus est
Aquo Scopulo Tracta in praecipuum Linea ad Par-
tem Dextram versus Thurinae Horri ad Plagam
orientalem iuxta Prata undiq. Planis a Dextra
ad Prata Napadowka, a sinistra ad Prata Borzadow-
ka relinquendo Scopulus Secundus, Tertius, Quartus,
Quintus, Sextus, Septimus, Octavus, Nonus, Deci-
mus, Undecimus, Duodecimus, Decimus Tertius, Deci-
mus Quartus, et Decimus Quintus ~~et Decimus Sextus~~
ita cum impositione similium dignor ollar atq. in-
gmentor Materia a Ferro recedentis In equali
Distantia Centum Cubitorum quemq. respiciente
Constituti dant. Decimus Sextus in distantia
Centum viginti Cubitorum, Decimus Septimus
Retentivus pro Aiali Suptus in distantia Centum
Triginta Cubitorum cum impositione similium signor ollarum
lagenar millio ~~spelarum~~ atq. fragmentor Materia a
Ferro recedentis fundati sunt, et hic Scopulus deter-
minant totius per parietes Bonor Borzadowka cum Bo-
nor Napadowka, salva extensione fundor si quam alia
redes Bonor sub Dislimitatione cedentis ad alteros
Bonor Krasnotuka habere metendunt, Erectio itaq.
modo quo supra Scopulis, Officiis Campestris et aliorum
Scopulis primis perpetuo duraturos habere vult
et declarat, idq. Sub Remis, Contra violatores Actore
Officiorum

Officiorum Sanctis. Actus presentis vigore
 Joannes Michaeli Camerarius Gran. Stab.

Acta sunt haec in loco Sylvestri Differentia-
 rum in valle non loco Profunda ab occidente ad
 orientem sese protendente in q^{ua} Conjunctione
 et Decursu attenuis vallis à meridie ad Septem-
 trionem posita, et cum Priori valle sese Conjun-
 gentis circa Valli Antiqua Walli seu Skopli
 dicta in utriusq^{ue} vallibus existentia, inter Bona
 Ducatum Wiszniovecens. et M^{ag}is Catharina de La.
 moyshie Mniszechowa Succameraria Magni Du-
 catu Lithuanid Hereditaria ab Uno, et Bona
 Opniny Magna et Opniny Parva dicta Re-
 ligiosorum Patrum Societatis seu Collegii Cre-
 menceensis itidem Hereditaria parte ab alt.
 ra, circa Prinas Angularitatem et tres So-
 pulos Angulares, bene notos, in Anno Mil-
 lescimo, Septingentesimo, Quinguesimo Per-
 tis per officium Campestris Palatinatus
 Bractariensis in Determinis Sanitiem
 inter Bona Guse Ducatus Wiszniove-
 censis, et Bona Practus Horynecen-
 dis Confectarum creitas Unius ad origi-
 nem, Bonorum Opniny, alterius ad Occi-
 dentem Bonorum Oppidi Wisznioveci, Per-
 tis ad Septentrionem, Bonorum Practus ato-
 ryneciens. et M^{ag}is Plater Palatini M^{ag}is
 stariens. Hereditariarum iacentes, Sabba-
 tho in Crno Sti Sanctorum Simonis et
 Iude Apostolorum id est die vigesima No-
 na Octobris Anno Domini Millesimo Ce-
 ptingentesimo, Sexagesimo, Octavo.

Officium Succamerariale Palatinatus R^{eg}is
 Terra

Terra Haliciensis ad Requisitionem officiosam par-
 tium utranumque superscriptarum vigore Comple-
 nationis Certae, in Wiszniowice die vigesima
 secunda Octobris Anno Domini 1760. Inter
 Johannem Catharinam de Zamoyshie & Wisz-
 niowice, Ma. Litt, ab Una, et Adam-
 um Reverendum Alexandrum Kulinski
 Collegij Cremenecensis Societatis seu Rectoris
 suo et totius Collegij ejusdem nomine agentem
 parte ab altera Conscripta, Manibus par-
 tium et Amicorum, Subscripta et Sigillis
 Communitatis Actusq. Pertractatus Cremenecensis
 Anno Domini die 27. obis roborata; Tenoris
 Sequentis; Miedzy Priet In Panis Katary-
 nsz & Zamoyshie Wiszniehowa, Potkomorow-
 nsz Ma. Litt Janowusky, Szcaunowiecho, Dob-
 slawuszy, Dobr. Sigetua Wiszniowieckich
 Dziedziacz, z Jedną, a Przemielebnyu w
 Bogu Inuiz Sigetua Alexandru Kulin-
 skim Rektorem Collegijus Kremenieckich
 Societatis seu suum y Catego Collegijus Che-
 go caynigeyu Inuicem Dziedziacz Dob-
 slawuszy & Inuiz Wielkich, y Matych z Dni-
 gey Szony, za Rozmowianiem Wszech
 Panow Przejawioz Staneta Komplanacya
 w ten Spodob y o to; zt. Inuiz Potko-
 morowna Ma. Litt po niegoz J. A. Inuiz
 Michale Serwacyu Rozbucie Wiszniow-
 nieckich Wojewodzie Si. Lenolska Hetma-
 nie Ma. Litt Dziadu suym Rodowu
 Miedzy Komunikatorami suymi nadziat
 suoy z Inuiz Dobrami Dobra d. Miasto
 Wiszniowiec wiez Krzywczyki, Koturnyrie,
 Inuiz rownke

Snihymie, Peredmirie, y Borszerowie, Grzami Swe-
 mi. z Grzami Dobr o knin wielkich y matych
 Collegium Kmemienie Societis seu Societis seu
 Dziedziacami, na fundusz przez Regoz pod Ami
 Wszniowieckiego Dziada Swego, Zapisanemi, z ty-
 kajace sie obrasy, miedzy ktorymi Dobrami
 Dony, Stony, Storie, wzajemne o przechodzenie
 y Przechodzenie Kiech dawnego uzywania, w
 Gruntach przez Potamnych nastajacych wspany
 y ostarzy, wzym Stony obie do wspanienia
 miedzy soba y Dobrami swemi wielkich wspani, One
 po Przydanieku Wspaniaja sie, y Wspanie Zagro-
 niczenie czynia, Przydaniek na to z Oboporne
 nizej Podpisanych od siebie wspani, przez Kto-
 rych w Przytomnosci swiej, y z Pomoc La-
 dzi Stanowionych wybranych, o granicach
 Dawnego uzywania na wie ktorych miejscach
 Potem opisu granic wyprawy sie Swajny.
 wspani y Kommutacye Potu La Grz potug Le-
 zowania swego uczynisz, po tych miedzy-
 scach, Umieszach, Przydaniek, miedzy tych
 wydzaleniemi Dobrami swemi y gruntami
 ich ograniczenie czynia, to jest, Borszerowie
 od Kapiow Dreck na Dolinie od Kuminca Potu.
 cy w Dorce miedzy Gruntami Wspanionie-
 cliemi Kniatyni Swanemi, a Gruntami Klu-
 cza Stornieckiego boczny od Zachodu Ku
 wschodowi cigniesz sie, do ktorzy y Grunta
 Okninskie przy Borszerowie y wspani z Prawy obto-
 ny boczny przy Stornieckim przystajacy, miedzy
 przy Zapustem Borszerowym potug granic
 w Roku 1753. dnia Dziesiatego Miesiaca
 Lipca nastajacy, a w miesie Kmemienieckim
 Roku 1756. miesiaca Octobris Potu dnia Ob-
 towarzyszy, Grunta szkatwa Wspanionieckiego
 z Grzami Kluca Stornieckiego, przy Potu
 Potu Okninskiego

Grata Ołkiewskiego dystryktu usypanych. Jednego
 na Zachód Grata Miśmierickie, Drugiego na
 Północ Grata Klucza Styrńskiego, Trzeciego
 na Wschód Cłonica Grata Ołkiewskie Oznacza-
 jących od których Kopców y Doliny Rozdziel-
 y Rowem w nim będącym ku Północnioni
 Granica Dół Wziwio Ołkiew z Dobrami Stę-
 dowa Miśmierickiego Łaczą nasie y ciągnie
 się wskroź tymże Rowem y walek po ki-
 jek Staje, a wyszedłszy, wierzchnią tego m-
 dołu na Dół Drogę z Kuszina do Wsz-
 niowa idąc poprzek przeszedłszy do Wsz-
 chowiny Drugiej Doliny, y walek w
 niej będący iak iest przeoranie do Pier-
 wszej Wierzchniej Doliny do Drugiej, a
 to Wierzchnią Doliny, y walek po-
 ki tego Staje, a potem Półkier Doliny
 co raz Głębszy, do Jamy Złaznisk Łwa-
 nej w środku tejże Doliny będący, a
 od Jamy mijając Dolinę z Prawą y le-
 wą odchodzącą, w tej Dolinie w Łazniskach
 tej Doliny, dalej a potem ja w Lewą
 porzucając w Prawo na Dół Półkier
 wziwio, Oporaniem niezmiennym ku Pół-
 tudnioni Granica idzie, a wyszedłszy na
 Dół Oporaniem Prosto przez Grata pierwsze-
 rowny, potem pochyły w Dolinę, a tej do-
 liny Półkier y Przeoraniem co raz w
 głębszą Dolinę do Łoz w środku tejże
 Doliny będący, a od Łoz tej Doliny Pół-
 kier mijając pierwsze górę, potem Drugą
 Jamy Złaznisk przy środku Doliny w
 Prawej stronie będący y też Dolinę aż
 do Wyścia tej w Drugą Dolinę od Zachodu
 ku Wschodowi

ciągną się, Ktorey Doliny z drogą, wniey jednej
 potem od Oknia Drugiej z góry od Krzywych Jęz
 na jedno Zchożycy się, i jedna droga do Kote
 domy idący, czyniących, Za Ktoremi Jama głęboka
 Zapadnia Zostaje nie dochodząc w Prawo przez dro
 gę Krzywych, i cypr między Dolinami będąc
 do Drugiej Oknińskiej Granicami idący, na wyż
 wyrównane Drogi Marajcy, a też do Drugiej wpa
 wo z doliny ku południowi idącemi do wadku
 cyski Okopu pod Bnezing Krzywych będąc
 tego, a tym wadkiem z doliny, potem wadkiem
 w Prawo między Bnezing idący poruciają
 też doliny po pod Bnezing, myślowo, a z w
 Wierchomnę Doliny, a z Wierchomnę myślowo
 szę, przez Wierchomnę Doliny głębokiej w
 Prawy stronie będący, Późno do Łozha przy
 w Łobie Majęcego Kępinami z Łozami Łoz
 tego przy Ktorey Drugiej Oknińskiej Granicami
 idący Znajdują się, a od tego Łozha też
 Drożka po nas jeziorkiem Suchym w lewej
 stronie opodal będącym do Drogi z Oknia
 wielkich do Krzywych idący, a poruciają
 drożkę, wyż wyrównaną przez tę drogę, prze
 chodząc w Prawo drogą z Oknia do Praw
 cyski idący, uduńszy się, też drogą do Mi
 łąz Droga Krzywych od Oknińskiej Drogi
 cy a to między polem rownym, potem po
 chylonym w dolinę ku południowi ciągną
 cą się, a z doliny Północnej do jezior
 ka w środku jej będącego, a od jezior
 kę z Północnej doliny coraz głębszym do do
 linki z lewej strony przechodzący, w też do
 line głęboką wpadający, a poruciają dolinę
 głęboką w Prawo, też dolinę w Lewo ob
 cuszają się, w Łoz po pod Łarben odwracają
ciężmory

uczynionym do między dawną Gruntą Kosińskimi
 z Oknińskimi Dziełcey, a dalej między Sersa obo-
 rang przez Pola z Wierchominy Doliny głęboko
 w Prawey Stronie będący. Potem potym wstępu-
 ła Wierchomina będący do między dawną
 Gruntą Oknińskimi z gruntami Kosińskimi
 Dziełcey a tą między w Wierchominy Doliny
 w Las Kosiński ciągnący się a tą Wiercho-
 miną co nas głęboko nie dochodzący Lasu Kosiń-
 ca do między Sersa obo-
 rang, a Porucimowy Doliny
 w Las Kosiński idąc. Między obo-
 rang z Doliny
 przez Las w Dolinę Drugą, w tenże Las do pier-
 wszey wpadający a z tej Doliny po nad Lasem
 Kosińskiem z Doliną w nim z podnim będący
 Potem spadającym z między Sersa obo-
 rang
 aż do Doliny z między dawnego używania
 Gruntów Oknińskich z gruntami Kosińskimi
 niechciami z Przedmiskimi na Drugiej Sto-
 nie Doliny będący którą poprzek przeszedł
 też między przez wzgórek między Wyższemu
 w Dolinę Sersa, a tą Doliną z mi-
 ędzy do jeziora w niej będącego, a od je-
 ziora przez Drogę z Przedmiskimi na Okni-
 ny do Krze maza Jozę, przez którą prze-
 szedłszy wzgórzem nie podalecho Lasu
 Kosińskiego w Lewey Stronie Zostającego do
 Wierchominy Rudy pod tymże Lasem bę-
 dący a tą Rudą całą w Lewą Zostającą
 i tak bywało dawne używanie po nad nią
 idąc do odnogi Rzeki Rudy z Prawey od-
 ną przechodzący a przeszedłszy tę Odnogę w
 poprzek, po nad tą Rudą, aż do Wyższemu
 w Wierchominy Stawu Borzeconieckiego a przez
 Wierchominy tego Stawu Prosto w Kade z od-
 ną na Drugiej Stronie Wierchominy Stawu
 Borzeconieckiego.

Borzeszowieckiego będog, y wtes wierzchoinę wpa-
 dając, a od upadnienia Rey Rudy za Dokumentem Pa-
 nianym Dobra Borzeszowskie od Oknin Ogranicza-
 jącym Roku 1596. Dnia 26. Julij wziemstwie
 Kmemienieclim oblatowanym, Zachowaj. toż
 Rudy cepli iah wyrażoną w Panicy wznoszą na
 Północ Obrońcy die Dniebi z Borzeszowski
 do Oknin idąc, przekroczyć Daley tż Rudy
 a Półm Doleń, y wierzchoinę w Panicy
 rze najpierwszą w Górę do Drogi z Borzeszo-
 wki na Janhowie do Kmemienia idąc, na górze
 będog, at tż Droga Janhowiecka mimo w
 Lasu Kuroua aż na Dolinę w której przy do-
 woz, Droga z Oknin do Piszczatynie idąc, prze-
 drog Janhowiecką, przechodząc Panica Opisaną
 której Le Terak natym miejscu nie ma, ale go-
 rz, jest Obrońca, maeto z Rey Doliny mimo Las
 Kurouie, którego Droga Opisana bywała, do Mie-
 dy wzywania Terakniejszego Oknin z Piszczatyni-
 cami, aże Daley podług Reży Panicy, wyż wyrażo-
 nej grzę Borzeszowieckie z Oknińskimi aż do-
 minowazy Las Kurouie do Panicy. Pana Deny-
 kowej to jest Dobra Piszczatynie swoim wzy-
 waniem, między grzę Borzeszowieckie z Okni-
 nskimi w Partyce, maeto strony obie Catoi, y
 toż swoich y Panicy z Dobrami Piszczatyni-
 cami do Widy Kowania Zachowaj, który
 to Dubtem y Znakami w nim Opisanemi
 strony Dobra Drogi, wyż wyrażone, wiecej
 ograniczowszy do usypiania kopców na nim
 Pięć Pana Jana Michalowskiego Komornika
 Państwa, Halickiego upadają, ażeby Tenże sepo-
 moie' upadają, w czasie Wygodna Zachowaj.
 aże wyż wyrażonym, Dubtem kopce pozyskał
 z stare odnowi, Podług którego Zagraniczania
 na Będog.

naszego, idąc za Opiewem, co kolwiek jest w Państwie
 rze, Lasów Zapustów Lasów Pol. Pianozgi
 etc. te wszystkie do dóbr Miast Podkomorzy
 wód Litt Miasta Wianziowa Usion Krzyw.
 czyk, Kottunymie, Pritygowki, Peredmirki
 y Borzesonki wiecznie należeć mają. Co
 Las Polowy rze Lasów Zapustów Lasów
 Pol. Pianozgi Enayonig się, te wszystkie ma
 Dobrach wsiach Odninach Wielkich y małych
 wód. Jesoitów Collegium Kmemniem Wieś.
 mie Zostawai Pninny, Aże Zasiem Osi-
 me na nie których miejscach Zasiem tym
 Duktom Zagraniczne Zostaty, Ostrzegają o.
 bie Ostrych Ostrych wolne Zebanie bez dzie-
 wigim. Kope Las gdy będą Wypare wolno
 Zdzię Szonon czyli Który kolwiek Ostronie
 Jereli Zechy Od Kopea Do Kopea Kony po
 Kopać, Aże Od nogi Duoch Kąd Do Dukt.
 chominy Staun Borzesonickiego, w Sądzi
 y Granice dóbr od dóbr czynią, Ostrzegają.
 bie Miast Podkomorzy wód Litt, ażeby
 od Podanych Odninich Jchry Alk. Jeso-
 itów w Państwie do Granicy Jch przy piera-
 jącym Ładnego Wazersobu nie miało. Kt-
 or to Komplanacya we wszystkich Kun-
 ktach jak jest Opiscana Ostrych obie Wieś.
 one Zostymai y one, Ładnyce uszy nie po-
 szkody jako sama wieś w Państwie nie Ostry-
 mania Borun sobie Oubuchorów y nastę-
 pów swoim do odpowiadania Ziemstwa lub
 Produ Kmemniem, Natualizacja, y te Kom-
 planacya w Ktach Zychie Wmemiełby Jch
 Zigak Rehtor Sam przes się lub w Sądzi-
 ku Sądzi

ku Staboci przez Prokuratora swego, a zai Miest Pod-
komorzyna Wodk Litt przez Wodk Wojciecha Olszew.
skiego Plenipotenta swego wziasie dygodina
zoborowal sobie wzajemnie przyszehaj; a dla
tym wzykasego watoru Serazniewy szg kompla.
nacyj Stany obie Rezhoma wolas nemi przy Luy.
Wtch Kieziack y podpisach rzh Miest Jan
Panon. Przyaciol podpisu. Dziato dy w Miest.
miewu Dnia 22. miesiaca obis. 1760. Roku
u Rezh komplanacyj podpisu rzh Stany y
Przyaciol w te Stowa. Mniszechowa Wodk
(L.C.) Alexander Kulinski Societis Jesu Rektor
Collegium Kmemieny (L.C.) Umorsony do Rezh Ann.
Zahaj od Wodk komorzyn Wodk Litt przyaciol
podpisu sie. Felix Kondziejewski Polysk.
Pr. // Locu sigilli. Umorsony do Rezh kompla.
nacyj Przyaciol z Stany Miest Podkomorzyn
Wodk Litt podpisu sie. Michalowski Rezh
(L.C.) Proszony Przyaciol z Stany Collegium
Kmemieny do Rezh komplanacyj podpisu sie
Ludwik Duma Borowski Komor Liem Koz
(L.C.) natnie Proszony Przyaciol z Stany
Collegium Kmemieny do Rezh komplanacyj pod-
pisu sie. Maury Jarnechi Vieregent
Kmemieny (L.C.) Proszony zai na Rezh kom-
planacyj adnotwana w te Stowa. 1760. Dnia
27. obis. ad Comparitionem Premielebnego w
Chrystusie szidza Alexandra Kulinskiego Re-
ktora Collegium Kmemieny y Intereske Regoz
Collegium y Miest Wojciecha Olszewskiego Vi-
cergerenta Janoskiego y Intereske Miest Mni-
szchony Podkomorzyn Wodk Litt. Za kom-
planacyj w szigach Liem Kmemieny iest
zoborowana. Ad Jundum Bonorum Supra
Scriptorum

Scriptorum Controversum Condescendit Hicq. Junis
dictionem sui officium in Praesentia Religio-
zorum Patrum Societatis Jesu Ignatii Leblowski
Causarum Collegij Cremencey et Felicius Strzel-
nicki Bonifacii Skrzyni Procuratorum Tum
ac Eundem Adalbertum Skrzewski Vicegerentem
Canonem Josephi Wielgoszewski, Celestini Dy-
bicki, Atanasijs Wiershi, Jacobi Schotowski
Casimiri Januszki, Michaelis Perlecki ac ali-
orum quam plurimum varij Status et
Conditionis Hominum Actui Praesente Apis-
tolicum, Tum Ministerialis Regni Genera-
lis Provisi Mathias Jasinski Authenticali
Jurati fundavit. Qua fundata, et per Eundem
Ministerialem Regni cum omni Securitate
Proclamata partes ad Inscribendam Compari-
tione acclamare fecit. Quo in Terminis
Partibus et Evidens Istius Catharina De
Lamoyaliu Misztchowa Suamerana M.D.
LXX Bonifacii Ducatus Misznioyensis Hare-
ditas per Eundem Adalbertum Skrzewski Re-
nuntentem, et Collegium Cremencey So-
cietatis Jesu per Religiosum in Christo Pa-
trem Ignatium Leblowski Causarum Collegij
Procuratorem, Comparentibus et se-
cum Judicialiter Controvertentibus, Officiu
Praesens Campestris Terra Italiciens, Supraen-
scriptum Controversis Partium Suprascriptis
Exauditis, Inhaerendo Complacitationi Supra
de Tenore Inscripta ad Pipationem Popu-
lorum accepit. In Nomine itaq. San-
ctissimi et Individui Trinitatis ad Pipe-
tuam Rei Memoriam In loco fundata Ju-
ridictionis videlicet in Valle non adeo.

Profunda

Profunda ab Occidente ad Orientem sese Proten-
 dente in Decursu alterius vallis à meridie ad
 Septentrionem dirigentis, et in priorem vallim imi-
 dentis circa valla Antiqua valli seu Okopli
 dicta, in utroque vallibus existentia Scopuli bini
 Angulares in actu Superiori circumscripti u-
 nus à parte sinistra Bordo Okniny ad Orien-
 tem alter à parte Dextra Bordo Oppidi Prist-
 ionie ad Occidentem jacentes, non tangendo
 quinquam Scopuli Tertii Aciakio, Tractus aton-
 nelensis Panetem Determinantes à tergo po-
 siti renovati sunt. E medio quo Scopulus relicta
 valle prima ab Occidente ad Orientem posita me-
 ditata vero altera valle à meridie ad Septen-
 trionem jacenti vallis Antiqua in fidei repe-
 ribili cursum ad plagam meridionalem gradien-
 do, in distantia Sexcentorum Triginta Quingue
 Cubitorum Determinationem ejusdem valli Anti-
 qui, Watch seu Okopli dicti Scopulus Pan-
 talis Primus cum Signis metalibus Lagena
 millio Impleta atq; Fragmentorum materia à
 Ferro recedentis exutus est, à quo Scopulo ad
 Summitatem ejusdem vallis dirigendo in distan-
 tia Centum Octuaginta Sex Cubitorum cum Im-
 positione Fragmentorum Materia a ferro rec-
 dentis et Marum Scopulus Secundus fundatus
 est, à quo Scopulo ad Plagam Orientalem
 atque marem parumper declinando ad eundem viacu-
 lum de Bonis Ruslin ad oppidum Pristionie ten-
 dens, pene idem viaculum Scopulus Tertius
 cum Impositione Lagena millio Impleta atq;
 Fragmentorum Materia à ferro recedentis in
 distantia Quacentum Quingenta Cubitorum
 constitutus est. Ab eodem Scopulo per viacu-
 lum Superius dictum Panificius undiq; Maria
transmissis

varissimis Quercibus excretis ad Summitatem val-
 lis ab Occidente ad Orientem jacentis. Popu-
 lus Quartus. cum Impositione Materiae Frag-
 mentorum à Ferro recedentis in distantia Trecentorum
 Cubitorum factus est, ulterius autem
 eadem Summitate Deorsum gradiendo ad vallum
 Antiquum vateh dictum in Summitate ejusdem
 vallis repertum Scopulus Quintus in Distantia
 Centum Quinquaginta Cubitorum cum Impositio-
 ne Fragmentorum Materiae à Ferro recedentis atq[ue]
 Carbonum relictus est, à quo Scopulus eadem valle
 perhabita semper propindius gradiendo in distantia
 aequali Trecentorum Cubitorum Scopulus Sextus et
 Septimus, cum Impositione Similibus Signis Frag-
 mentorum Materiae à Ferro recedentis atq[ue] Carbo-
 num Constituti Sunt, Ulterius autem eadem val-
 le Propindius gradiendo vallim alteram à parte
 Dextra positam et cum Priori se se Conjungentem
 atq[ue] Specundem Sicam in ipsa valle relinquentem
 Scopulus in distantia Trecentorum Cubitorum Scopulus
 Octavus. Nonus autem in distantia Ducentorum
 Quadringenta Cubitorum in eadem valle cum
 impositione Similibus Signis Materiae à Ferro
 recedentis atq[ue] Carbonum relictus est, à quo
 Scopulus facta asperse ad partem Dextram
 Linea valle jam praevidem perhabita à parte Sinis-
 tra relicta ad Pagam Inter Meridionales et
 Orientales sitam ad Summitatem montis
 Aurorum gradiendo, in ipso lacumine ejusdem
 montis Scopulus Decimus, in Distantia Du-
 centorum Cubitorum cum Similibus Signis
 relictus est, et ab eod[em] Scopulo eadem Linea
 perhabita, ceteram à parte Dextra cum Per-
 fectis ad Bonam Knyazylki Præfectus visnovicez
 Rubeta autem cum Perfectis à parte Sinis tra
 ad Bonam Knyazylki Relinquentes, loco decliviori
 ad Summitatem

ad Summitatem vallis ab Occidente ad orientem posita
in distantia Trecentorum viginti Quatuor Cubitorum
cum Impositione Similibus dignis Scopulus duodeci-
mus factus est, à Summitate vero primò vallis
Deorsum in eandem ad Plagam orientalem pergen-
do in loco profundiori Scopulus duodecimus cum
Impositione Similibus Signorum Constitutus est,
à quo Scopulo eadem valle perhabita ad orientem
Ten gradiendo per Rubeta Lory dicta in Tra-
ctu Ductus existentia in distantia Trecentorum
Cubitorum Scopulus Decimus Tertius cum Imposi-
tione Similibus Signorum erectus est, Ulterius
verò eadem valle procedendo, specudes binas siccas
à parte Dextra in fundo Knywycensibus re-
tingendo Scopulus Decimus Quartus cum Im-
positione Similibus dignis factus est, à quo do-
pulo eadem valle ad viam de Bonis Knywyc
Ki per Bona Horyzka ad villam Kotosawa
tendentem descendendo penes eandem viam Scopulus
Decimus Quintus in distantia Trecentorum vi-
ginti Cubitorum cum impositione Similibus dignis
constitutus est, à quo Scopulo transgressa
via Supradicta Valle in parte Sinistra cum
altera valle à Septentrione jacenti se se con-
iungenti relicta, loco Superiori per Clivum
montis à parte Dextra jacenti ad alteram
vallium à meridie ad Septentriones jacentem
In qua valle Scopulus Decimus Sextus in
distantia Ducentorum Quinguentorum Cubito-
rum cum Impositione Similibus Signorum erectus
est, à quo Scopulo eadem valle Sursum ad
meridiem gradiendo usq; ad Sylvam Knywyc-
ensem et vallum Antiquum ab Occidente ad
orientem

Ad orientem positum wateh seu Skopch dictum Scopulus Decimus Septimus in distantia Precentorum cubitorum, Decimus Octus. vero in distantia Centum Octuaginta Duorum cubitorum sub ipso vallo supra dicto constitutus est. Ab eodemq; Scopulo Tracta ad partem Sinistram Pagamq; Orientalem Linea Eodem Vallo et Valle naturali Limitem Designantibus, ad Summitatem ejusq; Vallis Inflectionemq; supra scripti Valli in quo loco Scopulus Decimus non in Distantia Ducentorum Sed cubitorum cum impositis similibus signis fundatus est, à quo Scopulo. A quo Scopulo relicto in parte Dextra vallo, in Sylvam Kryuczenensem deflexi. Potendenti ulterius Summite motua ejusdem vallis sursum gradiendo in loco Decliviori in Distantia Centum Quadraginta Sex cubitorum Scopulus Vigessimus cum impositis similibus erectus est, relictoq; eodem Scopulo ac Summite motua Vallis supra scripte in parte Dextra posita. Tenificius ulterius Procedendo locis planioribus Inter Sylvam à parte Dextra ad Bona Kryuczyki et Nemora à parte Sinistra ad Bona Skrimy. Spectantia Scopulus Vigessimus Primus in Distantia Centum Sexaginta Annis cubitorum cum similibus signis factus est; ab eodem Scopulo Inter Sylvam et Nemora supra scripta gradiendo Scopulus Vigessimus Secundus in Distantia Precentorum Octodecim cubitorum in Summite Vallis à parte Dextra jacentis in loco Decliviori cum similibus signis fundatus est. Et ab eodem Scopulo, bina vallium Summitatibus transgressis in Vertice Summite Vallis Profunde Scopulus Vigessimus Tertius in Distantia Ducentorum Sexaginta Quinque cubitorum cum similibus signis erectus est, ex hoc vero loco locis Declivioribus ad Lacum Rubetis Loxi dicti excretum Aquam in se Continens.

Lusek

Lucek Complanatione vigore Cujus dens peragitur actus
 nominatum sub Eod. Item Scopulus 24. in distantia du-
 centorum Quingenta Cubitorum cum impositione si-
 milium Pignorum Constitutus est. Ulterius vero me-
 ditullio quatuor Lacus ad Agros Okninye versos
 Lacum Lusela dictum a parte Sinistra facientes
 circa viam ex Sylvis et Penificiis ad Bona Okniny
 tendentem in exitu ipso ex Sylva in Campum
 Scopulus Viginti Quinque Cubitorum cum impositis
 centorum Octodecem Cubitorum est. a quo
 Similibus Pignis. Sipatus est. a quo
 Scopulo viaculum ex Sylvis et Penificiis ad
 Bona Okniny tendens pro naturali Limite
 Constituendo Eod. viaculo Campis ex utroque Cul-
 tis et insemnatis cundo nos ad viam bene-
 ditam de Bonis Porhaysky ad Bona Krzyw-
 ki transversaliter decurrentem, Ranez Cam-
 viam Scopulus Viginti Sextus in distantia
 Quingentorum Septuaginta Cubitorum cum
 impositione Fragmentorum Matens a Ferro rec-
 tentis atq. Carbonum erectus est a Luce Scopu-
 lo fracta asperere linea ad Partem Dextram reli-
 ctu viaculo in parte Sinistra ad Bona Okniny
 tendenti Phabito Autem via Supra Scripta
 de Porhaysky ad Bona Krzywsky tenden-
 ti et pro naturali Limite Constituta Eadem
 via ad Plagam meridionalem gradiendo, viam
 alteram de Bonis Okniny ad Eod. Bona Krzyw-
 sky tendentem et cum Priori se se Conjun-
 gentem a Parte Sinistra relinquendo in distan-
 tia Ducentorum Cubitorum Scopulus Viginti
 Septimus a Parte Sinistra. Viginti Octava
 in distantia Ducentorum Quingenta Cubito-
 rum a parte Dextra. Viginti Nonus in Distantia
 Ducentorum Cubito- a Parte Sinistra equal
 via in meta Antiqui Usus Bonos Okniny
 et Krzywsky cum impositione Similium Pignorum
 Matens

Materia a ferro recedentis. Fragmentorum atq; Carbonis
 Constituti sunt. Ulterius vero Tracta asperè linea
 ad partem Sinistram plagamq; orientalem seti-
 valem viam supra adnotata de Bonis Polhoy-
 ceyki ad Bona Wyzurayki tendenti, a parte
 Dextra relicta meta Antiqui Usus ad Summi-
 tatem vallis ad meridiem jacentis gradiendo
 in distantia Ducentorum Cubitorum Scopulus
 Trigesimus; in ipsa Autem valle adveniens
 lacus siccus Scopulus Trigesimus Primus
 in distantia Ducentorum Duodecim Cubitorum
 cum impositione Similium signis Constituti
 sunt, Ulterius Autem non observato relicto
 observata tamen Inflexione naturali promif-
 sa vallis procedendo, Scopulus Trigesimus Se-
 cundus, Trigesimus Tertius. in ead. valle
 semper profundiori in distantia aequali Tre-
 centorum Cubitorum cum impositione Similium si-
 gnorum fundati sunt. jam vero Trigesimus Quartus
 in distantia Ducentorum Quinquaginta Sex Cubi-
 torum in decursu alterius vallis a parte Sinistra
 in priorem Intrantis, et se conjungentis cum im-
 positis Similibus signis Constitutus est. a quo tra-
 cta signanter ad orientem linea relicta propin-
 qua valle in parte Dextra doneq; unitata, preha-
 bita autem altera non adeo profunda ad orien-
 tem jacenti. Primum ejusdem gradiendo Scopu-
 lus Trigesimus Quintus in distantia Ducentorum
 Cubitorum cum impositione materia a ferro re-
 cedentis Ollarum atq; Carbonis Fragmentis
 relictus est. a quo Scopulus ead. valle eundem
 gradiendo ad ipsam Summitem vallis prehabita
 acualiternq; Bonis villa Koturayrice, ad eundem
 Ducatum Wisniowecene spectans in Posessione
 ne Successorio Ott. M. Ludovici de Salcew-
 skie Bonowitay Sincernissa Smolenscene
 obligatoria existentis, in qua Summitate locoq;
 decliviori in conspectu Truticetorum in parte Dextra
 jacentium

jacentium in distantia Precentorum Cubitorum Scopuli
 Tres. Aciales. Unus Bonor villa Knyurayki ad me-
 ridiem alter Bonor Okniny ad Septentrionem
 Tertius Bonor Kothurayne ad Orientem in di-
 stantia octo Cubitorum quem respicienti cum
 impositione Similium Signor Fragmentorum
 Materie à Ferro recedentis Carbonum atq. ol-
 larum erecti sunt. Quibus erectis Declinan-
 te ad Occiduum Sole interveniente Festivitate diei
 Dominica Actum sui officiorum ad Penam Secun-
 dam in vigilia Festi Omnium Sanctorum id est
 ad diem Trigesimam primam Octobris eadem Mini-
 steriali reclamare fecit. Penam autem Secunda
 in vigilia Festi Sanctorum Omnium id est die
 Trigesima prima Octobris. reasumpta Jurisdic-
 tione sui et per Ministerialem Regni quem supra
 reclamata ad dislimitationem Eorundem Bonor
 Okniny Distinctionemq. Sanctis Bonor Prae-
 torum cum Bonis Kothurayne habita se con-
 tulit et tali modo determinavit. Incipiendo
 à medio omnium Primor Scopulorum super erectis
 quatuordecim ad Plagam orientalem meta arato
 designata Campis planis Undiq. Cultis Scopulis
 primus, secundus, et tertius in distantia equali
 Precentorum Cubitorum cum impositione Simi-
 lium Signorum Fragmentorum Materie à Ferro
 recedentis, et vitri. Quartus vero Scopulus inde
 clivitate Summitatis Vallis à Septentrione ad
 meridiem posita in distantia Precentorum Quin-
 quaginta Cubitorum, cum similibus signis erecti
 sunt. Ulterius autem Eadem plaga praehabita
 quatuordecim per Summitatem Vallis à parte
 dextra ad villam Kothurayne se de protenden-
 tis in altera parte ejus Vallis Scopulus Quin-
 tus, in distantia Precentorum Cubitorum
 Sextus vero, Septimus et Octavus in Simili
 in Simili Distantia Precentorum Cubitorum in Re-
 ctitudine

in rectilinis campis Planis undiq; cultis cum im-
 positione similium Pignorum nomus autem in distan-
 tia Ducentorum Quingagenta Cubitorum cum simi-
 libus Pignis in ipsa Summitte vallis ab Occidente
 ad Orientem per Sylvam Krominici dictam
 de se Protendentis creti sunt. à quo Scopulo
 ead; valle predicta deorsum gradiendo in distan-
 tia Ducentor Cubitorum Scopulus Decimus Un-
 decimus, verò, transmeato viachulo de Bonis
 Koliuzynce ad Bona Okniny Magna tenden-
 te post idem viaculum in Eadem valle jam
 Profundiori in Distantia Ducentor Cubito rum
 cum impositis similibus dignis Constitutus
 est. à quo Scopulo relicta valle sumpta
 in parte Dextra Versus eand; valem declivi-
 tate ejusq; vallis gradiendo in loco Superiori
 in Distantia Ducentorum Quingagenta Cu-
 bitorum Scopulus Duodecimus factus est. Ute-
 rius Autem per monticulum Pruticetis Escor-
 tam eadem Plaga gradiendo ad vallum Albe-
 ran à septentrione ad Plagam Intermeri-
 dionalem et Orientalem Protendentem et cum
 Priori valle non pridem relicta se se Conjun-
 gentem sub Pruticetis vario Arborum genere
 excretis a parte Dextra Jacentibus Scopulus
 Decimus Tertius relictus est. à quo Scopulo
 sursum de valle ad montem loco decliviori gra-
 diendo in declivitate vallis in Sylva Krominici
 dicta manentis totam Sylvam Krominici di-
 ctam a parte Dextra Campos Autem Cultos
 a parte Sinistra relinquendo in meta arato
 Designata non Procul à Vallo Antiquo Vatel
 dicto in distantia Viginti cubitorum in parte
 dextra in Determinio Pruticetorum Krominensium
 jacenti

jacenti in Distantia Ducentorum Quadraginta Cubitorum Scopulus
 Decimus Quartus, cum impositis Similibus Signis erectus
 est; à quo Scopulo quantorectius Declivitatis Vallis per
 Sylvam et sub effusa Prominens Dicta in parte Dextra ja-
 centis semper tendendo in rectilinio Scopulus Decimus
 Quintus, Decimus Sextus Decimus Septimus et Decimus
 Octavus in Distantia aequali Precentorum Cubitorum et
 rectilinio Metarum aratro nuper Designata cum Impo-
 sitione Similium Signos Fundati Sunt, Ulterius au-
 tem Eadem Meta et rectilinio gradiendo, ad Vallis à
 Septentrione ad Meridiem se se protendentem et per
 Eandem Vallis gradiendo, ad Aialittem Bonor Villa Re.
 redmirka et Prikyrouka in altera parte promissa
 Vallis in Distantia Precentorum Cubitorum Scopuli tres
 Aialles, Unus Bonor Potimyrne, ad Meridiem alter
 Bonor Okniny, ad Septentrionem, Tertius Bonor Pri-
 kyrouka et Peredmirka ad Orientem cum Impositione
 Similium Signorum, Fragmentis Materia à Ferro
 recedentis Vitri atq. Ollarum, in Distantia Octo Cu-
 bitorum quemq. respicienti Sipati Sunt. — Deter-
 minato itaq. Planete Bonor Villa Potimyrne, cum
 Bonis Okniny habit. Ad Distinctionem Planete
 Corundem Bonorum Okniny, cum Bonis Prikyrouka
 et Peredmirka habit. officium. Idem se contulit, = In-
 cipiendoq. è medio Ramisporum Scopulorum Aruum
 ad montem gradiendo postea Campis planis Undiq.
 cultis meta antiqui Usus, Utrorumq. Bonor in di-
 stantia Precentorum Cubitorum Scopulus primus, Se-
 cundus in Distantia Ducentorum Cubitorum in ipsa
 Summite Vallis Modice; Tertius in Distantia Ducento-
 rum Quingaginta Cubitorum in profundiori Summitate
 Vallis ad Plagam Orientalem hiemale de se pro-
 tendentis cum Impositione Similium Signorum
 Materia à ferro recedentis et Fragmentis Ollarum
 constituti sunt; à quo Scopulo relictà Valle
 ad partem Dextram profundius tendente Rursum
 declivitate ad Plagam Eandem Orientalem sativalem
 gradiendo in Distantia Precentorum Cubitorum aequali
 Quartus, Quintus et sextus cum Similibus Signis
 erecti Sunt, Septimus vero ad eundem Summitatem
 Vallis Modice à Septentrione ad Meridiem se se pro-
 tendentis, et in alteram Vallis ab oriente sativalem, ad
 Occidentem hiemale de se protendentem incidentis
 à quo Scopulo

a quo Populus ad Rubeta dicitur dicta, Complanatione superioris visitata in val-
 le superius dicta existentia, ab Eadem Rubeta Eadem valle per
 sum Declivitatem ad viam Publicam de Bonis Perdomiska
 per Villam Okniny Cremenecus descendens per eandem
 viam Populus Octavus in distantia Ducentorum Sexaginta
 Cubitorum cum Similibus Impositis signis, erectus est, a quo
 Populus Eadem valle ad Summitem tendente versus Sylvam
 Kaniishi Laseh dictam in manu sinistra jacentem per Aprasini-
 ptam viam gradiendo sub ipsa Sylva Kaniishi Laseh dicta in
 loco Superiori Populus Novus, in distantia Ducentorum
 Quingenta Cubitorum erectus est, a quo Populus Secun-
 dum Eadem vallem gradiendo in Summitem vallis Lutosae No-
 pulus Decimus in distantia Ducentorum Nonaginta
 Cubitorum junctus est, a quo Populus Tractus asper
 Linea in Partem Sinistram ad Plagam Septentrionalem
 sede convertendo Eadem valle Lutosae seu Margine Pico dex-
 tro, totum lutum a Sinistris relinquendo non observato
 rectilinio, observata tamen Impositione naturali Vallis
 Populus Undecimus in distantia Ducentorum Quingenta
 Cubitorum, Duodecimus in distantia Centum Cubitorum
 Decimus tertius in distantia Ducentorum Cubitorum in
 conspectu Vallis Lutosae ex fundis Oknynensibus ad
 eandem Vallem in Curva existentem sede protendentis
 et conjungentis cum Impositisque Similibus signis
 videlicet Fragmentorum Materialis a ferro recedentis et
 illarum fundati sunt, Ulterius autem Eodem Mar-
 gine dextro ejusdem Vallis Lutum jam in Rivulum
 commutantis usque ad Aggerem aliquem disruptum
 et in eodem Aggere disrupta seu Margine ejus dex-
 tro in distantia Ducentorum Sedaginta Cubi-
 torum Populus Decimus Quartus, erectus est, a quo cla-
 pulus Eadem valle Ulterius procedendo Margine eodem
 dextro Rivulum in parte sinistra manuteneo in di-
 stantia Ducentorum Quingenta Cubitorum Po-
 pulus Decimus Quintus, jam vero Decimus Sextus
 in distantia Quadringentorum Cubitorum accedendo ch-
 mitatem Stagni Superioris Porzosevicensis Sinistram
 cum Impositis Similibus signis, erectus est, a quo
 Populus Tractus in Partem Sinistram asperam lineam ad
 Plagam Septentrionalem per lutum ex Rivulo Pululani
 ad marginem alterum ejusdem Luti in eodem Margine
 ejusdem Stagni Stagni Superius Porzoseve-
 cense ad Pona Porzosevica jam vero Campos et sta-
 ta quorundam catendi poterint ad Pona Okniny velin-
 guendo sine commensurata distantia ex ratione loco-
 rum in acceptum in utroque Margine Stagni Superius
 dicti ipsarum Summitum Populi Tres Cives, Unus
 Porzorum Prihyrulus et Perdomiska in Margine dextro
 ad meridiam.

ad meridien. Secundus in Margine Sinistro penes Molendinum
 Rakonice dictum ad Bona Okniny spectans ad Septentrione
 Tertius itidem in parte Sinistra ad Orientem Bonorum Ber-
 zeszowa in altera Parte Luti. Transactione Francitici An-
 ni, millesimi, Quingentesimi, nonagesimi, sexti, Wknoza
 seu Odnoga Vocitati in Distantia immensurata Cypioz
 ex ratione Summittis, Stagni et Premissi Luti; in Acep-
 ditium cum Impositione Similiam Signorum, Fragmen-
 torum Materia à ferro recedentis vitri et otcharum, Consti-
 tuti sunt. = Et Licet Tamen hi Scopuli aciales Pa-
 rietes Bonorum Okniny et Borszowa Designantes Vi-
 nus in Una alter in Secunda Parte premissi Luti Wkno-
 za seu Odnoga dicti, sunt locati. Meditulum tamen
 Premissi Luti Bona Okniny à Bonis Borszowa
 perpetuis temporibus distinguere et discriminare
 Debebit; e medio Quorum Scopulorum Meditulis
 ipsius Luti ad Summitatem ejus gradiendo, et pro
 naturali Limite premissum Lutus, ad mentem
 Documenti Francitici expediti; millesimi Quin-
 gentesimi nonagesimi sexti, et Prescriptum Con-
 planationis assumendo, Adeundo viam De Bonis Ber-
 zeszowa ad Bona Okniny tendentem, penes eandem
 viam, in Distantia Quadringentorum Cubitorum
 Scopulus primus Parietalis, cum Signis metalibus
 Materia à ferro recedentis et vitri Constitutus
 est. = Ulterius vero Eadem valle per viam supra-
 scriptam meando in Summitate prohabiti Luti
 jam sicca in Distantia aequali Quadringentorum
 Cubitorum, cum Impositione Similiam Signorum
 Scopulus secundus fundatus est; à quo Scopula
 Ulterius Eadem valle sicca Campis undiq; cultis,
 ad Summitem ejus dirigendo, Scopulus Tertius et
 Quartus, in Distantia aequali Ducentorum Cubito-
 rum, cum Impositione Similiam Signorum fundati sunt
 ab eisdem Scopulis Summitatibus Prohabite Vallis
 Sinis, à parte Sinistra relictis, Summitate tertia
 Priori à parte dextra jacenti ad Orientem se de Con-
 vertendo, Eadem Summitate Sursum gradiendo in loco
 decliviori, in Distantia Ducentorum Languaginta Cubi-
 torum Scopulus quintus; Jam vero Sextus Adeundo
 viam De Bonis Borszowa per Villam Janhowce

Cremeneus

Cremeneus tendentem penes eandem viam. Similibus et supra-
 dignis metalibus quædam replendo in Distantia Ducentorum
 Septem Cubitorum facti sunt. Fracta vero in partem ex-
 istram Linea, viam præmissam pro naturali Limite
 constituendo Eadem via ad Septentrionem gradiendo in
 Cornu Sylva Rurice Viuitata Populus Septimus
 in Distantia Trecentorum Cubitorum, Octavus in Di-
 stantia Trecentorum Viginti Cubitorum, Nonus in Di-
 stantia ~~in Distantia~~ Trecentorum Quadraginta
 Decimus in distantia Trecentorum Cubitorum in locis de-
 clivioribus, undecimus vero in ipsa valle in qua Anti-
 quitus testante Documentis Granitici Antiqui Millerimi
 Quingentesimi Nonagesimi sexti via Publica de Pro-
 mis Okniny ad Bona Pizsaatynice transponaliter cur-
 rebat, nunc vero alio loco propter Commoditatem Con-
 spici pluvioribus, in Tractu Superiori reperitur in Di-
 stantia Trecentorum Viginti Cubitorum cum Impos-
 sitione Similium Signorum circa viam prædictam
 dub Sylva Rurice nominata,upati sunt, à quo
 Populo ultimo et valle Sylvam Notam Rurice
 dictam cum Campis modicis indeterminatis in parte
 Dextra viam præmissam pro naturali Limite adu-
 nitatam in parte Sinistra relinquendo Rurum de
 valle ad viam de Provis Pizsaatynice ad Bona
 Okniny ad eandem tendentem Quanto rectius Digen-
 do Populus duodecimus, et Decimus Tertius in
 Distantia aequali Trecentorum Cubitorum in locis decli-
 vioribus, jam vero Decimus Quartus Penes Provis
 viam nunc mentionatam de Provis Okniny ad
 Bona Pizsaatynice tendentem, in Distantia Centum
 Quadraginta Trium Cubitorum in Campis jam
 planis cum Impositis Similibus Signis Metal-
 bus Fragmentorum Materie à Ferro recedentis
 vitri et ollarum erecti sunt. Ulterius vero
 fracta linea ad partem Dextram Plagamque
 Orientalem Eadem via de Provis Okniny ad
 Bona Pizsaatynice tendente pro naturali Li-
 mite assumpta meando, in parte Dextra Gradus
 via Populus Decimus Quintus Retentivus
 in Distantia Trecentorum Quingenta Cubito-
 rum cum Impositione Fragmentorum Materie à
 Ferro Recedentis atque ollarum et vitri Constitutus
 est

est. Et licet Quidem Fundi Bonorum Okniny et Porosowka
testante documento supra exarato millesimi Quingen-
tesimi nonagesimi sexti ulterius Potendentiam diu ha-
bere debuerint, cum tamen partes utroque Compensa-
tione vigore Cujus Quens peragitur Actus vindictio-
nem mutuan premiorum Fundorum ab attore di-
bus Bonorum Piusatynice dibi procustodiverint Pro-
inde officium ab ulteriori erectione Scopulorum
superavit, salvamque vindictationem Partibus
ubi de Jure venerit Praestabit. Erectis
Itaque supra Connotatis tam aialibus quam pa-
netalibus Scopulis officium praesens Compestri
terra Haliciensis Granities Easque inter Bona pro
memorata Modo Suprascripto Constitutas perpetuo
duraturas; et quicquid a parte Dextra Fundorum
Pratorum Virgultorum Fruticetorum Agrorumque re-
mansit id totum ad Bona Oppidum Wiszniovia
villaeque pertinentes, videlicet Krzywosyli, Kotu-
rynie, Pukhrowka, Perdomirka et Porosowka,
Quicquid vero a parte Sinistra similiter Fundorum
Agrorum, Pratorum Virgultorum Fruticetorumque re-
lictum est; id omne ad Bona Okniny magna
et Okniny Parva, spectare debere in Arum
decernit et declarat. Inseminatorum tamen
Frumentorum extra Scopulos Nunc Sipatos
non tamen Inseminatorum pro parte utraque
liberam Collectionem Praestabit; Actus pro-
dentes Vigore.

Joannes Michatowski Camerarius Granities
his Palatinatus Rypidis Terra Haliciensis

Notandum Plante Camerariatu meo Granities Haliciensis ab offi-
cio no 1766. Actus Quorsus per me officiose expeditus in Palatinatu
Rypidis ac aliis Palatinatibus Regni ad Archiepiscopum Terrae Ha-
licensis in satisfactionem Legio de Conservandis Actis Bucamerarij
lib. redidi; Ex his autem Actibus, Quocumque in Palatinatu Rypidi-
nis uti ad Generalitatem Rypidensem spectant, et di in minutissima
parte ex ratione Confederationum Rypidensis et Paronem, tum ex
ratione Ratorum Rypidi et Bucamerarij Terra Haliciensis
Plasmatoris mei Primi ad Camerariatu; Coequebar atque omnes
et Una cum Actibus Camerariatus mei Terrae Rypidensis
conjunxi et ad Archivum Rypidense Rypidensem redidi. In
quorum fidem manu mea subscribo.

Joannes Michatowski Antea Camerarius Terrae Haliciensis
In post Camerarius Granities Rypidensis ad praesens
vero Camerarius Granities Palatinatus Rypidis

652

50 52

